

Handwritten text, possibly a title or description, in a cursive script, likely in a historical or non-Latin language. The text is faint and difficult to decipher due to fading and the texture of the paper.

8922

In a
m
want
m
hoy m
d
u
m
f
a
m
T
v
n
f

LSS

revised Full. p. 108.

Carolus Guillot typicus Barrodiensis.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ 8922

ΕΥΤΡΑΠΕΛΩΤΑΤΟΥ

Κωμωδία δέκα.

ARISTOPHANIS
FACETISSIMAE

Comœdiæ undecim.

D^{III} N° 1453.

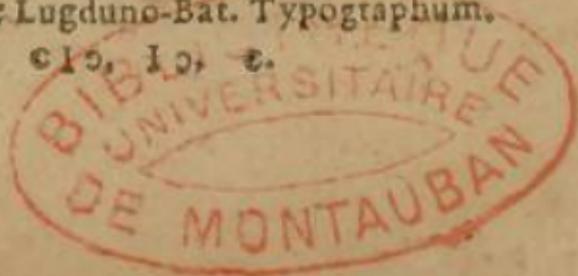

Ex Officina Plantiniana,

APUD CHRISTOPHORUM RAPHELENGIUM,

Academiæ Lugduno-Bat. Typographeum.

cl. 1. 2. e.

*Elenchus comœdiarum Aristophanis,
quæ hæcenus potuerunt
reperiri.*

Πλῦτος.	Plutus
Νεφέλαι.	Nebulæ.
Βάτραχοι	Ranæ.
Ἴππῆες	Equites.
Ἀχαρνῆες.	Acharnes.
Σφῆκες.	Vespæ.
Ὀρνίθες.	Aues.
Εἰρήνη.	Pax.
Ἐκκλησιάζουσα.	Concionantes.
Θεισμοφορέάζουσα.	Cereris sacra celebrâtes.
Λυσιστράτη	Lysistratæ.

Typogra-

Typographus Lectori.

PRODIERANT ex officina nostra, Lector amice, Aristophanis aliquot comœdiæ, videlicet *ωλῆτος*, *επιλει βατραχοι*, *ιππῆς*, quas Fr. Raphelengius pater meus piæ memoriæ ante annos aliquot minutiori hac forma singulatim excuderat. Eas dum ob exiguæ molis cōmoditatem studiosis valde gratas, nec nō scholis perutiles prædicarent amici, ac cæterarum, quæ extarent, editionem efflagitarent: non potui non eorum efflagitationibus ac expectationi satisfacere. En igitur, omnes comœdias coniunctim & vno quòd aiunt fasce, pari typorum elegantia, ac formæ cōcinnitate iam euulgamus. Auctor sanè est optimus ac peruetustus, dictionis elegantia perspicuus, orationis festiuitate ornatus, ac sententiarum pondere grauis, quod eius lectione quàm mea oratione magis percipies. Tu interim hisce laboribus fructuere, ac studium nostrum qualecumque est æqui bonique consulito. hoc si feceris, ad maiora nos incitabis. Vale.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ἐκ τ' Σχίδας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ρῶδιος ἦτοι Λίν-
διος, οἱ δὲ Αἰγύπτιον ἔφασκε, οἱ
δὲ, Καμείων, θῆσι δ' Αθιναῖος, ἐπολι-
τογραφῆθη γὰρ παρ' αὐτοῖς, κομικός, ἕως Φι-
λίππου, γεροντὸς ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ τὴν εἰδ'
Ὀλυμπιάδα, εὐρετὴς τῶν τετραμέτρων καὶ ὀκτα-
μέτρων, παιδῶν χάριν, Αερόβια, Φίλιππον,
Φιλέταιρον, κωμικός. τινὲς δ' αὐτὸν καὶ ἀπό-
δελον ἰσορήκασιν. δράματα δ' αὐτῶν τῶν δ'. ἅπαν-
τα δ' περὶ ἡμῶν Αεισοφάνεις δράματα, ταῦ-
τα. ἀχαρνεῖς, βάτραχοι, εἰρήνη, ἐκκλησιάζου-
σαι, ἢ θεσμοφραειάζουσαι, ἰππεῖς, λυσί-
στρατος, νεφέλαι, ὄρνιθες, πλάτων, σφήκες.

Η Τ Π Ο

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ἔστιν αὕτη.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ τις χρεὺλος πέντης ὄν τῶν
ἑσίων ἀφικνησθεῖς εἰς θεῶν. ἰσθρῶτα δὲ ἢ τὸ θεῶν πᾶσι
αὐτὸς εἰς ἐκδηλον ἀβροῦν τε μεταστάν βίον. τῶν
δὲ ἢ ἐγγυήται ὁ χρεὺλος, καὶ γὰρ αὐτῶν ὁ
θεὸς ἐξιώντι τῶν καὶ, τῶν ἐπιδοῦν ἢ πρῶτον συνίχην.
καὶ δὲ τὸ τυφλῶν καὶ γέροντι συντυχῶν, εἴπετο πληροῦν
τὸ χρεὺμον. ἢ ἢ πλεῖστες ἔστω. ἢ ἢ πρῶτον ἢ πρῶτον διαλε-
χθεῖς αὐτῶν, εἰς ἀρχὴν εἰς ἀσκληπιῶν, ἰασθῆναι αὐτῶν τὸ
πρῶτον, καὶ ἔτι πλεῖστες γίνεσθαι. ἐφ' ἃ δυσχεράταστα
ἢ πένια τὰ χαλκῶν. λοιδορικῶν τῶν πένια καὶ ἰσθρῶτα
στασι, πρῶτον ἢ καὶ διάλογος ἐκ ἀφῆς γίνεται, συζη-
τοῦντων τῶν φαύλων τὸ πένια καὶ τῶν πλεῖστες ἀγαθῶν
ὑπὸ βλεψιδῆμα καὶ χρεὺλος. πολλῶν τε ἄλλων ἐπι-
ρῶτων, ἐν τῶν ὁπισθοδύμῳ τὸ ἀθλίως ἀφιστῆσαντο
πλεῖστες ἰσθρῶτα. Τὰ μὲν ἐν τῶν ὑπεβίστεως τοιαῦτα.
πρῶτον ἢ ἢ θεράπων δυσχεράταστα πρῶτον τὸ δεσπότην,
ἐπὶ τυφλῶν καὶ γέροντι κατακολεθεῖν ἐκ ἡχώστω.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ὑπὸ θεοῖς δι' ἰάμβων.

Μαιτῶν δὲ δίκαιος ὄν τις καὶ πέντης
εἰ μεταβαλὼν πλεῖστες τυχεῖν δὲ ἡσίοιται.
ἢ χρεὺς ὁ θεὸς σωμακολεθεῖν ἢ πρῶτον
αὐτῶν ἀφελύχην. πλεῖστες δὲ ὁ πένια τυφλῶν.
γίνεσθαι αὐτῶν ἢ γὰρ ἐν οἴκῳ, ἄλλες δὲ ἡσίοιται
Α καλῆστας

καλίσσας μεταχέει· εἴθ' ὑγιᾶσαι τὰς κόρας
 ἢ πόδι δὴν, εἰς ἀσκληπιῶ δὲ ἀσπῆγν. ἢ δὲ
 ἄφνω πένια διεκώλυσεν.
 ὅμως ἀνακλιέφατος ἀπὲ, ἤνδ' κενῶν
 ἔδεις ἐπλάστει. ἤνδ' ἀγαθῶν ἠὲ τὰγαθὰ.

Τὰ τῶ δράματος πρόσωπα.

Καλείων οἰκίτης.	Χρεμύλος δεσπότης
πλῆτ.	χερὸς ἀγροίκων.
βλεψίδημ.	πενία.
γυνὴ χρεμύλ.	δίκαιος ἀνὴρ.
ἔπρε ἀνὴρ ἄδικ.	συνεφάντης.
χραῦς ἢ φίλη ἢ μεθεκίς.	νεανίας.
ἔρμης.	ιερεὺς διός.

Ἰσίοι ἢ ὅτι τὰ τῶ δράματα πρόσωπα πεπλασμέ-
 να εἰσὶ παρὰ τῶ ποιητῆ. χρεμύλος γὰρ δὲ τὸ χεῖος κὴ
 τῆ αἰμύλλω τὸ ἄπει τῶ εἴρηται ὁ ἄπει τῶν δηλαδὴ τῶν
 χεροφλάτας διὰ πενίαν, κὴ τὸ καλείων ἐξελλισζόμε-
 νοι τὸν δῆλον δηλοῖ. κἄρες γὰρ οἱ δῆλοι ὄντι κὴ παροι-
 μία ἐν κερὸς ἄτη, ἢ τῶ ἐν δῆλοι τάξει, κὴ τὸ βλεψί-
 δημος ἢ ἢ τῶ πτωχὸς ὁ βλέπων αἰεὶ ποτε εἰς τὸ δῆμον.

ΛΡΙΣΤΟ.

3

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΚΩΜΩΔΟΠΟΙΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΥ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ ΟΙΚΕΤΗΣ.

Σ ἀρχαλέον περ ἄγμ' ἴσιν, ὧ
ζεὺ καὶ θεοί,
Δέλον γυνίασ παραφρονῶν
τὸ δεωότῃ.

Ἦν γὰρ τὰ βέλποδ' ὁ θερά-
πων λέξας τύχη,

οὐδέ τις ἢ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κικτημένῳ,
μετήχην ἀνάγκη τ' θεράποντα τ' κακῶν.
Ἐὶ δὲ Σώματι γὰρ ὅσα ἴα τ' κύριον
κρατῆν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τ' ἰατημένον,
καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ταῦτα τῷ ἢ λοξίᾳ
ὅς θεασσάδει τρίποδ' ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτῳ, ὅτι
ἴατ' ὅς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασί, σέφος,
μελαγχολῶντ' ἀπέπιμψέ με τ' δεωότῳ,
ὅς τις ἀκροθεῖ κατόπι ἀνθρώπων τυφλῶ
τωϊαστίον δρῶν, ἢ πρῶσθ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἠγάμεθα,
ἔτι δ' ἀκροθεῖ, καὶ με πρῶσθ' ἰάζεται.
καὶ ταῦτ' ἀποκρηνομένῃ το περσέταν, ἐδὲ γού.
ἰγὰ μὲν ἔν ὅσα ἴατ' ὅπως σιγήσωμαι,

Α 2

ἢ ἢ μὴ

ἢν μὴ φρόσης, ὅπ τι δ' ἀκροαθῆμ' ἔμ' ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοὶ παρέξω πρᾶγμα βα.
 ἔγάρ με τυπλίσης, εἴφανον ἔχοντά γε.

Χρ. μὰ δ' ἱ ἀλλ' ἀφελῶν τ' εἴφανον ἠὲ λυπῆς
 τί με,

ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. καρ. λῆρ' ὦ. ἔγ' πού-
 σσμαι

περὶν ἂν φρόσης μοι, τίς ποτ' ἐστὶν ἔτοσί.
 δύνας γ' ἂν σοὶ πωθάνομαι πᾶν σφόδρα.

Χρ. ἀλλ' ἔσε κρύψω. τ' ἐμῶν γ' οἰκετῶν
 πισότατον ἡγάμαί σε κ' κλειπίτατον.
 ἐγὼ θεοσεβῆς, κ' δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
 κακῶς ἔπραπτον κ' πένης ἠῶ. καρ. οἰδ' ἄτοι.

Χρ. ἔπερσι δ' ἐπλάτταν ἱερόσυλοι, εἴηρες,
 καὶ συκοφάν' ὃ, κ' ποιηροί. καρ. πείθομαι.

Χρ. ἐπερκόμορος ἔν ὠχόμω ὡς τ' θεόν,
 τὸν ἐμὸν μὲν αὖτ' ἔταλαιπώρα χαιδ' ὄν
 ἤδη νομίζαν ἔκτε τοξευθ' βίον.

τὸν δ' ἕπον, ὅς περ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
 πυσόμορος εἰ χεῖ μείζονα δαλόντα τῆς τρέπας,
 εἶνα πανεργῶν, ἀδικῶν, ὑγιῆς μηδεὶν, Ἀθη.
 ὡς τι βίω τῶτ' αὐτὸ, νομίσας ζυμφέρειν.

Κα. τί δ' ἦθ' ὁ φαῖος ἔλακον ἐκ τ' σευμάτων;

Χρ. πούσ' σαφῶς γ' ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδ' ἰ,
 ὅτω ζυωαντήσομαι πρῶτον ἐξίαν,
 ἐκείλοσε τέτρα μὴ μεθίσωξ' ἴ' ἐπ.
 πείθειν δ' ἐμαυτῶ ζυωακροαθεῖν οἴησθε.

Κα. καὶ τῶ ζυωαντῆς δ' ἦτε πρῶτοι; χρ. ταυταί.

Κα. εἴτ' ἐξωίης τίν' ἐπίνοισαν ἔθευ,
 φράζουσιν ἂ σκαιότατέ σοι σαφέςσται,
 ἀσκεῖν τ' ἕπον τ' ἐπιχώριοι τρέποι;

Χρ. τῷ. ἔγω κείνους. καρ. δημοσιῇ ἐτυφλῶ
 γῶναυδοκῆ τῷ, ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
 τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγίης ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

Χρ. σὺ δ' οἶδ' ὅπως, ὁ χρησμός ἐστὶ τῷ βίῃ,
 ἀλλ' εἰς ἑπὶ πλεον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
 ὅς τις ποτ' ἐστὶν ἕτος, καὶ ἔχασον,
 καὶ ἔδιδόν μ' ἤλθε μὲν γὰρ ἐνθάδ' ἰδι,
 πυθόμεθ' ἂν τ' χρησμὸν ἡμῶν, ὁ, πνοῆ.

Κα. ἀγὼ δὲ σὺ πρότερον λαλοῖς ὅς τις εἶ, φράσον,
 ἢ, τὰ πικρὰ τῶν ὄρων. χρ. λέξαν χρηστικῶν
 πάντων.

Πλ. ἐγὼ μὲρ οἰμώζεις λέγω σοι. καρ. μαυθάνεις
 ὅς φησὶν εἶναι; χρ. σὺ λέγεις τῷ σκεῖματι.
 σκαιῶς γὰρ αὐτῷ καὶ χαλεπῶς ἐκπειθάνει.
 ἀλλ' εἰπ χείρεις ἀνδρὸς αὐρκα τῶν ποσῶν,
 ἔμοι φράσον. πολ. κλάειν ἐγὼ γέ σοι λέγω.

Κα. δέχου τ' ἀνδρα ἔτ' ὄρειν ἔτι.

Χρ. ἔπει μὰ τῷ δῆμιττα χειρῶς ἐπ.
 εἰ μὴ φράσῃς γὰρ, ἀπόσ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

Πλ. ὦ τῶν ἀπαλάχθητον ἀπ' ἐμῶν. χρ. πάμματα.

Κα. καὶ μὲν ὁ λέγω βέλυσόν ἐστὶ δέσποτα,
 ἀπολῶ τ' ἀνθρώπον κάκιστον τῶν.
 ἀνθεῖς γὰρ ἐπὶ κρημιόν πρὸ αὐτόν, κατὰ
 λιπῶν,

ἀπ' ἐμ' ἐν ἐκείθεν ἐκτραχηλιῶν πρῶν.

Χρ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. πολ. μηδαμῶς.

χρ. ἔκταν ἐρεῖς;

Πλ. ἀλλ' ἢν πύθησθε μ' ἐς πρὸς εἰ μ' οἶδ' ὅτι
 κακὸν ἔμ' ἐργάσεσθε καὶ ἀφήσιτε.

Χρ. νῆτες θεὸς ἡμῖς γ' ἴαν βέλη γε σύ....

Πλ. μέτεσθε νῦν με πρῶτον. χρ. ἡνὶ μεθίεμν.

Πλ. ἀκὲς ἐν δὴ. δεῖ γὰρ ὡς εἰσὶ ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρῦπτειν ἢ παρασκιδνασθῆναι.
ἐγὼ γὰρ εἰμι πλῆθῃ. χρ. ὦ μισερῶτατε

ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴ τ' εἰσὶ γὰρ πλῆθῃ ἄν;
Κα. σὺ πλῆθῃ, ἔτις ἀθλίας Δρακείδῃ;
ὦ φοῖβ' ἀπολλῶν, καὶ θεοὶ, ἔσθ' αἰμίονοι,
καὶ Ζεῦ, τί φῆς, ἐκείνος ὄντως εἰς Ζεῦ, πλ. ναί.

Χρ. ἐκεῖνῃ αὐτοῖς; πλ. αὐτόφρον. χρ. πό-
θεν ἔν φράσον

x αὐχμῶν βαδίζεις; πλ. ἐν πατρὸς κλίε
ἐρχομαι.
ὅς σὺ κίλεύσῃ ἐξότατος ἐχθροῖς.

Χρ. τὸ τί ἢ τὸ κακὸν πᾶς ἐπάθῃ, κἀτ' ἐμῶν.

Πλ. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασε ἐν ἀνθρώποις φθονῶν.
ἐγὼ γὰρ ὦν μισερῶτατος, ἠπέλησ' ἐπὶ
ὡς τὰς δικαίας ἔσθ' αἰμίονοι καὶ κρημνίαι
μόναις βαδισίμῃ, ὁ δὲ μὲ ἐπίησεν τυφλόν,
ἵνα μὴ Δρακείδῃ σκοιμι τήτων μηδένα,
ἔτις ἐκεῖνῃ τῆσι κρημνίσῃ φθονεῖ.

Χρ. καὶ μὴ Δρακείδῃ πύς κρημνίαις γὰρ πᾶσι μόναις,
καὶ τοὺς δικαίαις. πλ. ὁμολογῶ σοι.

χρ. φέρε, τί ἔν
εἰ πάλιν ἀναδλέψῃς ὡς πῶς καὶ κρημνίαι,
φύσῃς ἀνείδητὸς ποιητῶν; πλ. φῆμ' ἐγώ.

Χρ. ὡς τὸς δικαίαις δ' ἀν βαδισίμοις; πλ. πάν-
μῃ ἔν.

πολλῆ γὰρ αὐτὸς ἐχέω κρημνίαις.

Χρ. καὶ θαυμάζω ἐδὲν, ἐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπω.

Πλ. ἄφαιτόν με νῦν. ἴσον γὰρ ἤδη τ' ἀπ' ἐμῶν.

Χρ. μὰ δὲ. ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον ἐξάμεθα Ζεῦ.

Πλ. σὺν ἡγόρῳ, ὅτι παρεξέειν πρὸς ἡμᾶς

ἐμέλειτόν

εμέλει λόγους; χρ. κὴ ζυγ' ἀνυβόλω, πιθῶ.
 καὶ μή μ' ἀπολίπης. ἔγδ' ὀρέσσης ἐμῆ
 ζητῶν εἴτ' ἀνδρα τὸς τρέπας βελτίονα.
 μάτ' δ' ἰ' ἔγάρ σιν ἄλλοι, πλὴν ἐγώ.

Πλ. τωτὶ λέγεις πάντες. λῶϊκ' ἂν δέ με
 τύχασ' ἀληθῶς, κὴ γήσανται πλῆστοι,
 ἀπεχνῶς ἰωερδ' ἄλλοι τῇ μοχθηρίᾳ.

Χρ. ἔχ' μὲν ἔτος. εἰσὶ δ' ἔ πάντες κακῶι.

Πλ. μάτ' ἰ'. ἀλλὰ ἀπαξάπαντες. χρ. οἰμώξῃ
 μακροῖ.

Χρ. σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῆς, ὅσα παρ' ἡμῖν ἦν μένης
 γήσῃσ' ἀγαθὰ, σέσσοι χεῖτ' ἔξ, ἵνα πύθῃ.
 οἰμαι γδ' οἰμαι, ζυγ' ἰπῶ δ' εἰρήσῃ.)
 πῶτῃς ἀπαλλάξῃ σε τ' ὀφθαλμίας,
 βλίψαι ποιήσας. πλ. μηδαμῶς τῆτ' ἐργάση.
 ἔ βέλομαι γδ' πάλιν ἀναβλέψαι. κα. τί φῆσῃ
 ἀνθρωπῶ ἔτος εἰσὶν ἄθλιῶ φύσῃ.

Πλ. ὁ ζῶς μ' οὐκ εἰδῶς τὰ τέτυκ' μῶρ', ἐμ', εἰ
 πύθοιτ' ἂν, ἰπιτρίψει. χρ. νυθ' ἔ τῆτ'
 ὄρῃ.

ἔι τις σε πρὸς σπῆλαιόν τε φειτος εἰς ἰαῖ;

Πλ. σὺκ' οἶδ' ἐγώ δ' ἐκείνον ὀρεωδῶ πάνυ.

Χρ. ἄληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.

οἶει γδ' εἶναι τὴν διὸς τυραννίδα,
 καὶ τὸς κεραινας, ἀξίως τριωβόλου,
 εἰάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, καὶ μικροῖν χροῖονσι

Πλ. ἄ. μὴ λέγ' ὦ πόνηρε πῶτ'. χρ. ἔχ' ἡσυχες.
 ἐγώ γδ' ἀποδείξω σε τῆ διὸς πολὺ
 μείζω δυνάμειον. πλ. ἐμὲ σύ; χρ. νήτ'
 ἔρανον.

αὐτίκα γδ', ἀρχὴ λῆθ' τίτ' ὁ ζῶς τῆ ἰπῶν;

Κα. διάτ' ἀργύριον. πλείων γδ' ἔσ' αὐτῶ.

Χρ. Φίξε.

τίς ἐν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῶ τῶθ'; κα. ὁ δὲ.

Χρ. Δύοσι δ' αὐτῶ διατίν; ἔ δια τρεῖσι;

Κα. καὶ γη δὲ, ὄχοντ' ἄγε πλατεῖν ἀντικρυς.

Χρ. ἔκ' ἐν, ὁ δ' ἐστὶν αἶψα καὶ ῥαδίως.

πάνσοφον εἰ βέλοισ' ἑπιτῶτ' ἄν. πλ. ὅτι τὶ δὴ.

Χρ. ὅτ' ἔδ' ἄν εἰς δύοσεν ἀνθρώπων ἔπ,

ἔ βῆν ἄν. ἔχι ψαισόν, σὺκ' ἄλλ' ἔδ' ἐν,

μὴ βυλομύρα σῆ. πλ. πῶς; χρ. ὅπως;

σὺκ' ἔδ' ὅπως

ἀνήσεται δὴ πρῶτον, ἢν σὺ μὴ παρῶν

αὐτὸς διδῶς τ' ἀργύριον, ὥστε ἔ διός

πλὴν δὴ ἡμῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ ἀλύσις μόνος.

Πλ. τί λέγεις, δι' ἐμὲ δύοσιν αὐτῶ; χρ. Φημ' ἐγώ.

καὶ γη δὲ, εἴτι γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλόν,

ἢ χέρον ἀνθρώποισι, διὰ σέ γίγνη.

ἄπασι τῶ πλατεῖν γδ' ἔδ' ἰσῆκα.

Κα. ἔγωγε τί δια μικρὸν ἀργύριον

δὲ λ' ἔ γη λήμμη, διὰ τὸ μὴ πλατεῖν ἴσως.

Χρ. καὶ τὰς γ' ἐπαίρας φασὶ τὰς κεραιθίας,

ὅταν μὲν αὐτὰς τίς πένης πηρῶν τύχη,

ἔδ' ἐπ' ἑσέχην τ' ἔν. ἐὰν ᾗ πλῆσι,

τὸν περὶ τὸν αὐτὰς δίδυς ὡς τῶτον τρέπην.

Κα. καὶ τὰς γη παῖδας φασὶ τῶτο τῶτο δρᾶν,

ἔ τ' ἐρασῶν, ἀλλὰ τὰς γη χέρον.

Χρ. ἔ τὰς γη χρεῖσες, ἀλλὰ τὰς πόρνας. ἔπει

αὐτῶσιν σὺκ' ἀργύριον οἱ χρῆσθ. καρ. τί δ' αἶψ;

Χρ. ὁ μ' ἰσῆκα ἀγαθόν, ὁ ᾗ κωίας θηροδικίας.

Κα. αἰχμηοίμοι γδ' ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,

ὄνοματι περὶ πένης πλὴν μεχθηρίαν.

ψαισόν farina vino et oleo Subacta

Χρ. τέχνη

Χρ. τίχνην ἢ πᾶσαν διὰ σέ κ' ἐσοφίσματα
 ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἴδ' ἀρηρῆρα.
 ὃ μ' ἄντων σκυτ' ἐμὲ καθήμενον.
 ἴπερ ἢ χαλκὸς εἶπε, ὃ ἢ πεκταίνε).
 ὃ ἢ χρυσοῦρε, χρυσοῖον παρὰ (ἔλαβόν.
 ὃ ἢ λαποδύτει γε νήδ' ἰ, ὃ ἢ τειχορυχῆ. x
 ὃ ἢ κναφούρε πε, ὃ ἢ πλυῖν κάδια.
 ὃ ἢ βυρσοδεψῆ γ', ὃ δέ γε πωλεῖ κρομμυα.
 ὃ δ' ἄλλες γε μνηχὸς διὰ σέ πε παρὰ
 τίχνηται.

Πλ. οἱ μοι τάλας. Τρωτὶ μ' ἐλάνθανε πάλας.
 Χρ. μέγας ἢ βασιλεύς ἐχὶ διὰ τῆρ' ἡκοῦα;
 Κα. ἐκκλησία δ' ἐχὶ διὰ τῆρ' ἰγίνετα;
 Χρ. τί ἢ, τὰς τριήρεις ἐσὺ πληροῖς εἰπέ μοι.
 Κα. τό δ' ἐν κροῖνω ξυρικόν ἐχ' ἔτ' ἢ τριφῆ;
 Χρ. ὁ πᾶμφιλ' δ' ἐχὶ διὰ τῆρ' ἰκλαύσετα;
 Κα. ὁ βιλονοπάλης δ' ἐχὶ μῆ' ἢ πᾶμφίλης;
 Χρ. ἀργύρε' δ' ἐχὶ διὰ τῆρ' ἰπέρδε);
 Κα. φιλέψι' δ' ἐχ' ἰνεκά (εὐμύθευ λέγῃ;
 Χρ. ἡ ξυμμαχία δ' ἐχὶ διὰ σέ τοῖς αἰγυπλίοις;
 Κα. ἰρᾶ ἢ λαῖς ἐδὶὰ σέ φιλανίδε;
 Χρ. ὁ πμοθῆς ἢ πύργ' ἢ κα. ἐμπέσοι γέσοι.
 Χρ. τὰ ἢ πρᾶγματ' ἐχὶ διὰ σέ πάντα πρᾶτ' ἢ);
 μνηώταθ' εἰ σὺ πάντων αἰπ' ἢ,
 καὶ τ' κακῶν, καὶ τ' ἀγαθῶν, δὴ ἴδ' ὅπι.
 Κα. κρατῶσι γῆν καὶ τοῖς πόλεμοις ἐκάσπε,
 ἐφ' οἷς ἂν ἔτ' ἢ ἐπικαθίζη) μόν' ἢ.
 Πλ. ἰγὼ πσοῦθα δυνατός εἰμ' εἰς ἂν ποιῆ;
 Χρ. καὶ νῆμα δὶὰ τέτων γε πολλῶν πλείονα.
 ἄστ' ἐδὲ μεσός (εὐγέην' ἡδεῖς πάποτε.
 τῶν μ' ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή.

κναφύει συλλογισμὸν ἐκεῖνα. A 5 ἴρωτ' ἢ

- ἔρωτες. καὶ ἄρτων. χρ. μουσικῆς. καὶ τρα-
γημάτων.
- Χρ. πμῆς. καὶ πλακύντων. χρ. ἀνδραγαθίας.
καὶ ἰσχάδων.
- Χρ. φιλοθυμίας. καὶ μάζης. χρ. φρατηγίας.
καὶ φακῆς.
- Χρ. σὺ δ' ἰχθίετ' ἐσθλείς μετὸς ἐδιδάποτι.
ἀλλ' ἦν τάλαστά τις λάβη τριακαίδεκα·
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεί λαθεῖν ἑκαταίδεκα.
κλιῶ τῶτ' ἀνύση, τιτῆδρακθοντα βύλι),
ἢ φησιν, σὺκ ἔιναι βιωτὸν αὐτῶ τ' βίον.
- Πλ. ὅποι λέγαν ἔμοιγε φαίνεσθον πάντων.
πλῶν ἐνμόνον δέδδεκα. χρ. φράζει ἔπίερι.
- Πλ. ὅπως ἰγὼ τῶ δυνάμιν, ἦν ὑμεῖς φατέ,
ἔχιν με, τῶντης δεσποότης γηήσομαι.
- Χρ. νῆτ' δ' ἰ· ἀλλὰ κὶ λέγασθαι πάντες ὡς
δ' ἰλόζατόν ἰδ' ὁ πολυέως. πλ. ἦκισ', ἀλλὰ με
τοιχαρύχες τις δίδεκακί. εἰσδ' ὅς γάρ ποτε
σὺκ ἔιχεν εἰς τῶ οἰκίαν, ἐδ' ἐν λαθεῖν,
δύρων ἀπαξάπαντα καὶ ἀκικλεισμῆρα,
εἰτ' ἀνόματέ με τῶ πρόνοιαν, δ' ἰλίαν.
- Χρ. μὴ τῶ μελέτω σοι, μηδ' ἐν, ὡς ἴαν γῆν
αἰτῆρ πρὸ θυμὸς αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποιστ' ἀπὸδείξω σ' ὄξυπρον ἔλυγκίως.
- Πλ. πῶς ἔν διωήσῃ τῶ δρᾶσιν θνητὸς ἄν;
- Χρ. ἔχω τίν' ἀγαθὴν ἰλπιδ' ἐξ ἄν εἰπέ μοι
ὁ φοιῶν· αὐτὸς, πυθικλὴν ζείσας δ' ἀφίλιν.
- Πλ. κακείν· ἔν ξυνοῖδε τῶνται; χρ. φήμ' ἰγὼ.
- Πλ. ἰραῖτι. χρ. μὴ φροῖνιζε μηδεὶς ὦ γαθεῖ.
ἰγὼ γδ' ὅ τῶτ' ἰασι, καὶν δ' εἰ μ' ἀπὸθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω τῶνται. καὶ καὶν βύλη γ' ἰγὼ.
χρ. πολλοῖ

Χρ. πολλοὶ δ' ἴσονται ἅπαντες ἡμῶν ζυμμάχους,
 ὅσοις δίκαιοις ἔσιν, ὅσκι' ἄλφιστα.
 Πλ. παπαῖ, πονηρὰς γ' εἶπες ἡμῖν ζυμμάχους.
 Χρ. ἔκ. ἤγησ' ἀπαιτῆσαι ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
 ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν. καὶ τί δρῶ
 λέγα.

Χρ. τὰς ζυμμάχους κάλεισσι. ἀρήσῃς δ' ἴσως
 ἐν τοῖσι ἀρξέῃσι ἀπὸς ταλαιπωρημάτων,
 ἵπως ἂν ἴσονται καὶ ἐν ἐπιπέδῳ παρὰν,
 ἡμῖν μετὰ γη τῆδε ἔστω πλῆτε μίρα.

Κα. καὶ δὴ βαδίζα. τὰτις ἔστω κρεάδιον,
 τῶν ἐνδοθέντων εἰς σκευχάτω λαβῶν.

Χρ. ἐμοὶ μιλῆσά τῆτόγ. ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
 σὺ δ' ὠκράτισε πλῆτε πάντων δαιμόνων,
 εἶσω μετ' ἐμὲ δειρ' εἶσθ'. ἡ γὰρ οἰκία
 αὐτῆσιν, ἣν δέει ζημιάτων σι τήμερον
 μετ' ἡμῶν ποιῆσαι, καὶ δίκαιως καδίκως.

Πλ. ἀλλ' ἀχθόμεθα μὲν εἰσὼν ἡ τὰς θεάς,
 εἰς οἰκίαν ἐκάστω ἀλλοτρίαν πάντο.
 ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλασ' ἔδεν ἀυτῶν πρόποτε.
 ἦν μὲν γὰρ εἰς Φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχῳ,
 εὐθὺς κατάρουξέ με καὶ τὴν γῆς κάτω.
 καὶ νῦν ἀποσείληται ζῆτος ἄνθρωπος φίλος,
 αἰτῶν λαβῆναι μικρὸν ἀργυρίδιον,
 ἕξαριός ἐστι, μὴ δ' ἰδεῖν με πρόποτε.
 ἦν δ' εἰς Περικλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν
 τύχῳ,

ἐβόρηναισι ἐκύβουσι παραβεβλημένῳ,
 θυμὸς δούραζ' ἐξέπισσιν ἐν ἀναρεῖ ζῆτον.

Χρ. μετρίως γὰρ ἀνδρὸς ὅσκι' ἐπέτυχες πρόποτε.
 ἐγὼ δ' ἐτύχῃς ἔστω πᾶς εἰμ' αἰεὶ.

ἀχαρεῖ σκίμο qui seculum non potest
 καὶ κείρω χαίρω

χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς εἶδεις ἀνὴρ
 πάλιν τ' ἀναλαῶν, ὡς ἴκ' ἀντίτρε δέη.

ἀλλ' εἰσίσταμεν, ὡς ἰδεῖν σε βέλομαι
 καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
 ὃν ἐγὼ φιλοῦμαι μάλιστα σέ. πλ. πείσομαι.

Χρ. τί γὰρ ἂν πῶς ἔχῃ πρὸς σὲ τὰ ληθῆ ἰσχυροῦς

Κα. ὦ πολλά δ' ἡ τῶν δεσποτικῶν τούτων θυμῶν φα-
 γόντες,

ἄνδρες φίλοι, ἐδημόϊ, καὶ εἴ ποινῆ ἐρασταί,
 ἴτ' ἐγκοινοῦτε. αὐτοῦ δὲ ὡς ὁ καιρὸς ἔχῃ
 μέλειν.

ἀλλ' ἔσ' ἐπ' αὐτῆς τ' ἀκμῆς, ἢ δεῖ παρῶντος
 ἀμύειν.

Χο. σὸκῶν ὄρας ὀρμαμένους ἡμᾶς πάλαι παρ-
 θυμῶν,

ὡς εἰκός ἐστιν ἀποτρῴεις γέροντας ἀνδράσι ἤδη.
 σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με, δεῖν, πρὶν τῶν καὶ
 φράσαι μοι,

ὅτε χάριν γ' ὁ δεσποτικὸς ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς

Κα. σὸκῶν πάλαι δή πῃ λέγω. σὺ δ' αὐτὸς σὸκ
 ἀκέεις.

ὁ δεσποτικὸς γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέας ἀπανταί
 ψυχρῶν εἰς καὶ δυσκόλῃς, ζήσῃν ἀπαλλαγῆναι.

Χο. εἰσὶν ἢ δὴ τί. ἐπέθεν τὸ πρᾶγμα τῶν ὁ
 φησιν.

Κα. ἔχων ἀφικῶ δυνῶν πρεσβύτιον τίν' ὦ πό-
 νηροί,

ἔμπᾶντα, κυφόν, ἀθλιον, ἔρυσόν, μοι δ' ὄντα,
 γαστῶν.

οἶμα ἢ τὴν τ' ἔρανον, καὶ ψαλὸν αὐτὸν ἔναυ.

Χο. ὦ χρυσοῦν ἀχρεΐας ἐπᾶν. πᾶς φησ, φράσαι μοι.

sordidum, gibbosum, arumna-dulcis
 sum, rugosum, depilem, edentulum,
 . . . . . venustum

δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἤκειν χρημάτων
ἔχοντα.

Κα. πρεσβυτικῶν μὲν οὐκ κρικῶν ἔργῳ ἔχοντα
σωρὸν.

Χο. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγήναι
ἀζήμιον, ἐτιῶτ' ἐμὲ βακτηρίαν ἔχοντες

Κα. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσιν τοῖσιν εἰς τὰ
πάντα

ἡγεῖσθαι μὲν εἶμαι, κἄδ' ἐν ἄν τομίζεθ' ὑγίης
εἰπεῖν;

Χο. ὡς σμυρὸς οὐπίστιπιον. αἴ κνήμη δέ σε
βοῶσιν

ἰέ, ἰέ, τὰς χρίνικας κὲ τὰς πένδ' ἀσπερσῶν.

Κα. ἐν τῇ στροφῇ καὶ λαχὸν τὸ γράμμα σε δι-
κάζειν.

σύ δ' ἔβαδίζεις. ὁ δὲ χάραν τὸ ξύμβολον
δίδωσιν.

Χο. Διερραγείης, ὡς μόθων εἰς φύσιν κόβαλον,
ὅς πε φενακίζεις, φράστω δ' ἔπω τέτληκας
ἡμῖν,

ὅτε χάραν μὲν ὁ διαπότης ὁ σὸς κέκληκε
διῦρον.

οἱ πολλὰ μεχθήσαυτες, σὺκ ἔσης χολῆς
περθύμας

διῦρ' ἤλυθον, πολλῶν θυμῶν εἰζας διεκ-
ωρῶντες.

Κα. ἀλλ' σὺκ ἔτ' ἄν κρύψαιμι. ἄ πλῆθον γὰρ ὦ
ἄνδρες ἤκει

ἄζων ὁ διαπότης, ὅς ἡμᾶς πλεσίους ποιήσῃ.

Χο. ὄντως γὰρ εἰς πλεσίους ἀπυσιν ἡμῖν εἶμαι;

Κα. νῆ τὸς θεὸς, μίδ' ἀσ μὲν ἔν, ἢν ὦτ' ὄνε λάβητε.

Χο. ὡς

σωρὸν acervum

συστῶ conditoris sandapila

κόβαλος vafen. blaberator

Χο. ὡς ἡδονῆ, καὶ τίμωσι, καὶ βέλουσι χορείῳ
ὑφ' ἡδονῆς, εἴ ποτε λέγῃς ὄντας σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

Κα. καὶ μὴ ἐγὼ βαλῆσομαι, ἡρεπῆσι δὲ τὸν
κύκλωπα

μιμῆσμαι, καὶ τοῖν ποδῶν ἁδὲ παρκοσι-
λοῦσιν,

ὑμᾶς ἀγῶν. ἀλλ' εἶα τέκνα, θαμῖν' ἐπανα-
βοῶντες

βληχάρμοι τε πρῶταίαν

αἰγῶν τε κινὰ βρόνται μέλησιν,

ἐπιθεῖ ἀπέψαλημένοι, τρέφῃσι δ' ἀκοραπίδι.

Χο. ἡμεῖς δ' ἐγὼ ἀυζήσομεν, ἡρεπῆσι δὲ τὸν κύ-
κλωπα

βληχάρμοι. σὲ τρέφῃσι πινῶντα καθαλαβόν-
τηραν ἔχοντες, λάχανάτ' ἀγρία δροσεῖα,

καὶ κραιπαλῶντα

ἡγῆσθαι τοῖς πρῶταίσι,

εἰ καὶ ἢ καθαλαβόντα πε-

μύγαν λαβόντες ἡμέτεροι σφηκίσκον ἐκτο-
φλῶσαι.

Κα. ἐγὼ ἢ τὴν κίρκω γὰρ τὴν τὰ φάρμακ' ἀνα-
κυκῶσαι,

ἢ τὴν ἐταίρην Ἐφιλανίδ' ἀπὸ τ' ἐν κερῆσιν,

ἔπεισον ὡς ὄντας κάπρην

μεμαγμένον σκῶρ ἐδίειν. ἀπὸ δ' ἑματίου
αὐθῆς,

μιμῆσομαι πάντας τρέφῃσι.

ὑμεῖς ἢ ζευκίζοντες ὑπὸ φιληθῆς,

ἐπιθεῖ μητρὶ χοίρει.

Χο. ἔκῃ σε τὴν κίρκω γὰρ τὴν τὰ φάρμακ'
ἀνακυκῶσαι

καὶ μαζαν δύσαν μελιώσαν τι τοὺς ἰταί-
 λαβόντες ὑπὸ φιληθίας, [ρε, x
 τὸν λάρτιν μιμέμενοι, τ' ὄρχων κρεμῶμεν.
 μινθάσομένθ', ὡς ποτ' ἐτάγα,
 τίν' οἶνα. σὺ δ' ἀρίστουλος ὑποχάσκων ἱεῖς,
 ἐπεὶ μὲν χεῖρι.

Κα. ἀλλ' εἴα τῦν τ' οὐκ αἰματῶν ἀπαλλαγεῖντες ἤδη
 ὁμῆεις, ἐπ' ἄλλ' εἰδ' ὅ τ' ἐρέπι-
 ὄθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα,
 βελήσομαι, εἰ δὲ σπότε
 λαβὼν πν' ἄρτον ἐκρέας [νεφ.

Χρ. χαίρειν μὲν μᾶς εἰσὶν ὧ ἄνδρες δημόται,
 ἀρχαῖον ἤδη προσαιγερούειν, κ' σαρπρόν.
 ἀσπάζομαι δ', ὅπῃ προσύμας ἤκατε
 κ' σωπελογμένως, κ' χαλαροελακόμενως.
 ὅπως δέ μοι κ' τὰ δα συμπερασάτα
 ἔσεσθε, κ' σωτηῆρες ὄντες εἰσεῖθε.

Χο. θάρρει. βλέπῃ γδ ἀνπερὺς δέξῃς μ' ἄρη.
 θήν γδ εἰ τριβόλῃ μ' εἴτετα
 ὡσιζόμεθ' ἐκάστω' ἐν τῇ κλησίᾳ,
 αὐτοῖς ἢ τ' πλ' ἔβον περὶ ἴλω τῶ λαβεῖν.

Χρ. καὶ μὲν ἔρω κ' βλεψίδημον τεχονί
 προσείοντα. δὴ λ' ὅ τ' εἰσὶν ὅπ' εἰ πράγματι
 ἀκήκῃεν πτῆ βαδίσῃ κ' τὰ τάχα.

Βλ. τί ἂν ἔν τὸ πρᾶγμ' εἴη, πόθεν, ἐτίνι τρέπω,
 χρεῖμύλ' ὅ πεπλήθηκ' ἐξαπίνης ἔπειθ' ἰσχυρῶς.
 καὶ τοι λόγ' ὅ γ' ἴω, ἢ τ' ἡρακέα πολὺς,
 ἐπὶ τοῖσι κρείοισι τ' κατημύων,
 ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γηλῶν ἢ πλέσσι.
 ἔστιν δέ μοι τὸτ' αὐτὸ φανματόν, χ' ὅπως

- σοσονδότεν α Βλαξ ρηταχ σμηι αδ ηςόν
 κα ιαυοντι

χρησόν π πρᾶττων, τὸς φίλος μετ' ἀπέμπε),
 ἔκκεν ἐπιχάριον π πρᾶγμ' ἐργάζεταιται.

Χρ. ἀλλ' ἔδ' ἐν δ' ἀποκρύψαι, ἐρῶ μὰ τὸς θεὸς
 ὡ βλεψίδημι, ἀμεινον ἢ χθες πρᾶττομεν.
 ὥστε μετέχθη ἕξαιεν. εἴ γδ τ' φίλων.

Βλ. γέροντας δ' ἀληθῶς ὡς λέγασσι πλῆσι Θ.

Χρ. ἴσομαι μ' ἔν' αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλη.
 ἔνι γὰρ πρ' ἐνὶ κίνδυνῳ Θ' εἰ τῷ πρᾶγμωι.

Βλ. ποῖός πρ' ἔσθ'. οἴ Θ'. βλ. λέγ' ἀνύσας ὁ, π
 Φῆς ποτε.

Χρ. ἢν μ' ἔκκαθ' ἰσώσωμεν, δὲ πρᾶττειν αἰεί.
 ἢν ἴσφαλῶμεν, ἐπιτετρέψωμ το παρόπιαν.

Βλ. τετὶ ποιηρῶν φαίνε) τὸ φορτίον,
 καὶ μ' οὐκ ἴσκει. τό, π γδ ἐξαίφνης ἄγαν
 ἔπως ἰαριπλάττειν, τό, τ' αὐ δεδοικέναι,
 πρὸς ἀνδρῶς ἔδ' ἐν ὑγίαις εἰς ἐργασμέναις.

Χρ. πῶς δ' ἔδ' ἐν ὑγίαις; βλ. εἴπκεκλοφῶς τὴν δία,
 ἐκείθεν ἦκεις, δργύραον ἢ χρυσίον
 παρὰ τ' θεῶ. καὶ πρ' ἴσως σσι μεζαμίλει.

Χρ. ἔπολλον ἀποτρόπαε, μὰ δ' ἴ, ἐγὼ μ' ἔ.

Βλ. πῶσιν φλυαρῶν ὡ ἴμω'. οἶδα γδ σαφῶς.

Χρ. σὺ μηδ' ἐν εἰς ἔμ' ἰππονοί τοι ἔθ'. βλ. φεῦ.
 ὡς ἔδ' ἐν ἀτεχνῶς ὑγίαις εἰς ἐδενός.
 ἀλλ' εἰσι τ' κέρδ' ἄπαντες ἠπίονες.

Χρ. ἔθ' ἴ μὲ τὴν δ' ἰμήτηρ' ὑγαίνωμ μοι δοκέεις.

Βλ. ὡς πολλὸ μετέσηχ' ὡν πρῶτερον εἶχε τρόπων.

Χρ. μελαγχολᾶς ὡ ἠρωπε νὴ τ' ἔραον.

Βλ. ἀλλ' ἔδ' ἐν τὸ βλέμμι αὐτὸ κ' ἰχώρα ἔχθ.
 ἀλλ' εἰσι ἐπίδηλόν π πεπαινεγρηκόπι.

Χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρώζεις, ὡς ἐμῶν κικλο-
 φῶτ Θ'

ζητεῖς μετ' αὐτοῦ. βλ. μετ' αὐτοῦ ζητεῖς
 τίνος;

Χρ. τόδ' ἐστὶν ἔρις, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον.

βλ. μῶν ἐκέκλοφας, ἀλλ' ἤρπακας; χρ. κακῶ -
 δαιμονίως.

βλ. ἀλλ' ἐδὲ μὲν ἀπιστήρηκας γ' ἐδένασι;

Χρ. ἐδὴ τ' ἔγωγ'. βλ. ὦ ἠρακλῆς. φέρει, ποῖ τις ἐν
 τράποιθι; τάλανθες γὰρ σὺκ ἐθέλεις φέρωσι.

Χρ. κατηγρεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμα μὲν.

βλ. ὦ τῶν, ἐγὼ σοι τῆτ' ἀπὸ Σμικρῶ πάνυ
 ἐθέλω ἀξιοπράξαι πρὶν πυθῆσθαι τὴν πόλιν,
 τὸ σὸμ' ἐπιούσας κέρμασι τ' ῥητόρων.

Χρ. καὶ μὲν φίλος γ' ἄν μοι δοκῆς ἢ τοὺς θεούς,
 τρεῖς μῆνας ἀναλώσας γελογίσιον δώδεκα.

βλ. ὁρῶ πν', ἐπὶ τῷ βήματι καθεδέμενος,
 ἰκετηρίαν ἔχοντα μὲν τῷ παθῶν,
 καὶ τῷ γυναικός, καὶ διοίσοντ' ἄνθρωπος
 τῶν δ' ἠρακλειδῶν ἐδ' ὀπῶν, τῷ πικρῶν.

Χρ. σὺκ, ὦ κακὸ δαιμον, ἀλλὰ τίς χρῆστος μόνος
 ἔγωγε, καὶ τίς διξίης, καὶ Ἐφρονας
 ἀπαρτί πλεονησῶ ποιήσω. βλ. τί σὺ λέγεις,
 ἔγω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; χρ. οἴμοι τῷ
 κακῶν,

ἀπολεῖς. βλ. σὺ μ' οὐ σταντὸν, ὡς γ' ἐμοὶ
 δοκεῖς.

Χρ. ἐδὴ τ' ἔπειτα πλεονῶ μόχθηρες σὺ
 ἔχω. βλ. σὺ πλεονῶν ὁποῖον; χρ. αὐτὸν τῷ θεόν.

βλ. καὶ πᾶσι; χρ. ἔνδον. βλ. πᾶσι χρ. παρ'
 ἐμοί. βλ. παρὰ σοί; χρ. πάνυ.

βλ. σὺκ, ἐς κόρακας, πλεονῶ παρὰ σοί; χρ. ἢ
 τὸς θεούς.

ἀπαρτί πλεονῶ. βλ. ἀξίος Πλ. λέγεις

βλ. λέγεις ἀληθῆ; χρ. φημί. βλ. πρὸς τ' ἐπίαις;

Χρ. νὴ τ' ποσὶ δῶ. βλ. τ' θαλάσσιον λέγεις;

Χρ. εἰδ' ἐστὶ ἑπερός τις ποσὶ δῶν, τ' ἑπερῶν.

βλ. εἴτ' ἔσθ' ἀπίμπης κὲ πρὸς ἡμᾶς τὸς φίλους;

Χρ. σὺν εἶσι πῶ τὰ πράγματα ἐν τῷ τότῳ. βλ. τί φῆσ;

ἔ τῷ μετὰ δ' ἄνευ; χρ. μὰ δία. δεῖ γὰρ πρῶτον.

βλ. τί;

Χρ. βλέψαι ποιῆσαι νῶ. βλ. τίνα βλέψαι;

φράσον.

Χρ. τ' πλὴν ὡς πρὸς πρόπρον ἐνί γε πρὸς τὸ πρῶτον.

βλ. πφλὸς γὰρ οὐτως εἰς; χρ. νὴ τὸν ἔρῶνόν.

βλ. σὺν εἶτος ἄρ' ὡς ἐμὴ ἤλθεν ἐδὲ πῶποτε.

Χρ. ἀλλ' ἦοι θεοὶ θίλασι καὶ ἀφίξει.

βλ. σὺν εἶν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῶν πῶνα.

Χρ. τίς δ' ἦ τ' ἰατρὸς εἰς νῶ ἐν τῇ πόλει;

ἔτε γὰρ ὁμοῦ ὡς εἶν εἶς, ἔθ' ἢ τέχνη.

βλ. σκοπάμεν. χρ. ἀλλ' σὺ κίτην. βλ. ἔδ' ἐμοὶ

δοκεῖ.

Χρ. μὰ δία, ἀλλ' ὅσῳ πάλαυ περιουσία ζόμιον

ἰγῶ, καὶ ἀκλινεῖ αὐτὸν εἰς ἀσκληπιῶν.

κράτιστα ἐστὶ. βλ. πολὺ μὲν αὖν ἢ τὸς θεῶς.

μῶν διάτρετο, ἀλλ' ἄνευ πράττων ἐν γέπῳ.

Χρ. καὶ δ' ἠβαδίζω. βλ. σπευδέευν. χρ. ἔτ'

αὐτὸ δρῶ.

Πε. ἂν θεμὸν ἔρῶν καὶ νόστον κὲ παρῶνομεν.

τλμῶν τε δρῶν ἀνθρωπείων καὶ νοδαίμων.

ποῖ ποῖ τί φούγετον, ἔ μὲν εἶπαι, χρ. ἐφ' ἀκλῆς.

Πε. ἰγῶ γὰρ ἡμᾶς ἐξολῶ κακὸς κακῶς.

τόλμημα γὰρ τλμῶν σὺν ἀνασχετόν,

ἀλλ' οἷον ἐδὲ εἰς ἄλλως ἐδὲ πῶποτε,

ἔτε θεῶς, ἔτ' ἀνθρώπων. ὡς τὰ πολλὰ λαβῶν.

ἔτος τεμνὲ ἀβινε ἔτος νεμῆ Χρ. σὺ

καδ. ἐμὶ ἔω Σωκ

Χρ. σὺ δ' εἶ τίς; ἀχρὰ μὲρ γ' εἶναι μὲν δοκεῖς.

Βλ. ἴσως ἰερώνυς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας.

βλέπῃ γέ τοι μανικόν ηὐτὴν τραγωδικόν.

Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γ' ὁ δᾶσας. βλ. ἕκῃ κλαύσει J.

Πε. οἶεθε δ' εἶναι τίνα μιν; χρ. πυνθικόνδε τριαν, X
ἢ λεκιθόπωλιν. ἔ γ' ἂν ποικιλοῖ
εὐεκραγῆς ἡμῖν ἐδὲν ἡδίκημην.

Πε. ἄλληθις; ἔ γ' δαινότατα διδράκων
ζητῶντες ἐκ πάσης με χάριτος ἐκβαλεῖς;

Χρ. οὐκ ἔν ἰσώλοπόν σοι τὸ βάρβαρον γίγαι J,
ἀλλ' ἢ τις εἶ λήγην ἐχρῶν ἀσπίκα μάλα.

Πε. ἢ σφῶ ποιήσω τήμερον δῦνασθαι δίκην
ἀνθ' ἡνέμει ζητῶν ἐνθένδ' ἀφαιίσσασθαι.

Βλ. ἄρ' εἰσὶν ἡ καπηλῆς ἢ κ' ἄ γ' ἡ γέτοισιν,
ἢ ταῖς κροτύλαις ἀεί με Δραγμαμάτῃ J;

Πε. πυνία μὲρ οὐδ', ἢ σφῶν ξωοικῶ πύκτι ἔτη.

βλ. ἀναξ' ἀπολλόν, κ' θεοί, ποῖ τις φύγει.

Χρ. ἔτ' οὐ, τί δράς ὧ δ' ἐλότ' ἐσθ' σὺ θεῶν,
ἔ παραμυθεῖς; βλ. ἕκιστα πάντων. χρ. ἔ
μυθεῖς;

ἀλλ' ἄνδρες δύο γυναικῶν φάσμασιν μίαν;

Βλ. πυνία γάρ ἐστιν ὧ πόνηρ, ἢς ἐδάμῃ
ἐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξαλλέσερον.

Χρ. σὺθ', ἀνέβουλῶ σε σὺθι. βλ. μὰ δ' ἰ, ἰγῶ
μὲρ ἔ.

Χρ. καὶ μὲν λέγω δαινότατον ἔργον περὶ πολλῶν
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεόν
ἔρημαν ἀπολιπόντες ποιησόμεθα.
τιθ' δι' ἀδιδότι, μὴ δ' ἀμαμαχόμεθα.

Βλ. ποῖοισι ὄπλοισι, ἢ διστάμει τι ποιηθῆτες.
ποῖον γ' ἐδῶρακα, ποῖαν ἀσπίδα,

X lego φραγμαχέυτρια J 2 ὅτι

χολύλη εμολλε ου αυτρε vase
κατωηλις que Campouariam exercet

σὺν ἐνέχυρον τίησιν ἢ μιαιρωτάτη.

Χρ. Δάρρει. μόν' ἔγ' ἔστ' οἶδ' ὁ θεός, ὅτε
τροπαῖον ἀνασῆσται ἢ τῶν τρέπων.

Πε. ζεύζειν ἢ καὶ τολμᾶν ἢ καθάρματα
ἐπ' ἀυτοφώρῃ δεινὰ δρᾶντ' εἰλημηδύαι;

Χρ. σὺ δ' ὦ κάκισ' ἄπολυμνή τί λοιδωρεῖς;
ἡμῖν αἰσθηθῆσ' ἔδ' ὅπῃν ἀδικημένης

Πε. ἔδ' ἐν γὰρ ὦ πρὸς ἢ θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με, ἢ πλῆθ' ποιεῖν πικρῶμένω
βλέψαι πάλιν; χρ. τί ἔν' ἀδικῆμεν τῆλό σε,
εἰ πάντιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;

Πε. τί δ' ἀν' ὑμῖν ἀγαθὸν ἐξέσθ' ἔστι; χρ. ὅ, πῆ
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐμ' ἢ ἐκβάδ'.

Πε. ἐμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπων;

Χρ. ὅ, πῆ

εἰ τῶν δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθόμεθα.

Πε. καὶ μὴν περὶ τὰς (φῶν) ἐθέλω δῆναί λόγον
τὸ πρῶτον αὐτῶ, καὶ μὴ ἀποφύω μόνον
ἀγαθῶν ἀπάντων οὔσαν ἰστίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ ἢ μὴ,
ποιεῖται ἤδη τῶν ὅ, π γὰρ ἂν ὑμῖν δοκῆ.

Χρ. τὰτὶ σὺ τολμᾶς ὦ μιαιρωτάτη λέγειν;

Πε. καὶ Σύμη διδάσκει, πάντῃ γὰρ οἴκησι ραδίως
ἀπανθ' ἀμαρβάνοιτά σ' ἀποδείξει ἐγὼ,
εἰ τὰς δικαίας φῆς ποιήσῃν πλυσίως

Βλ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες σὺν ἀρήξετε;

Πε. ἔδ' εἰ χετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.

Βλ. καὶ τίς δῶναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰὲ, ἰὲ,
παιαῦτ' ἀκάν; πε. ὅστις ἐστὶν ὁ φρονῶν.

* Χρ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῆ δίκῃ,
ἔνεχυρον firmus, tutum videlicet ἰάνυ
reddens ἔχυρός firmus tutus
κύφωνες carceus.

ἐάν γ' ἄλλως. π. ὅ, π σσι δοκεῖ. βλ. κρι-
λῶς λέγεις.

Π. τὸ γδ ἀνλόγ' ἐὰν ἠπλάσῃ κὶ σφῶ δ' εἰ παθεῖν.

Κλ. ἱκανὸς νομίζεις δ' ἦτα θανάτους εἶχθαι;

Χρ. πῶτη γε. γὰρ ᾗ, δ' ἄπο χρήσεσιν μόνω.

Π. σὺκ' ἀνφθάνοισι τῶν πρῶτων, ἢ τί γ' ἀν-
ἔχοι πρ' ἀνδίκαιον ἀντίκειν' ἐπ.

Χο. ἀλλ' ἤδη χρεῶν πλέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ὅτι κή-
σετε τιμῶν,

ἐν τοῖσι λόγοις ἀνπλήρητες, μαλακοὶ δ' ἐν-
δῶσθε μηδέν.

Χρ. φανερόν μ' ἔγωγ' οἶμαι γῶναυ τῶν εἶναι
πᾶσιν ὀμθίαις.

ὅπ' τὸς χρεῖστας ἢ ἀνθρώπων δ' πρῶτον
ἔστι δίκαιον.

τὸς ᾗ ποιητὸς, καὶ τὸς ἀθείς, τέτων
τὰναντία δ' ἔπε.

τῶν οὐκ ἠμῶς ἐπιθυμῶντες, μόλις ὄρθρωσθ
ὥσπερ χυμῶν

βέλημα καλοὶ καὶ χυμῶν καὶ χυμῶν εἰς
ἔπαν ἔργον.

ὡ γὰρ ὁ πλῆθος ἐνὶ βλεψῆ, καὶ μὴ τυ-
φλὸς ἀνδρῶν ὄφειτος,

ὡς τοὺς ἀγαθὸς ἢ ἀνθρώπων βαδιῶται, καὶ κ
ἀπλείψῃ.

τὸς ᾗ ποιητὸς, καὶ τοὺς ἀθείς φουξῆται,
κατὰ πεισῆ

πάντα χρεῖστας καὶ πλετῶντας δ' ἔπε, τάτε
θεῖα σίβωντας

καίτοι τάτε τοῖς ἀνθρώποις τίς ἀν' ἐξ ὄρθῃ
πέτ' ἄμεινον;

Βλ. ἔπε. ἐγὼ σοι, τίττα μάστιγος, μηδ' ἐν τῷ τῶν
 ἢ ἀνίσταται.

Χρ. ὡς ἢ γὰρ ἰωὼ ἡμῖν ὁ βίβω τοῖς ἀνθρώποις
 διάκεται,

τίς ἂν ἔχῃ ἡζῆτ' εἶναι μαγίαν κακοδα-
 μονίαν τ' ἔπ' μαλλον.

πολλοὶ ἢ γὰρ ἔ' ἀνθρώπων ὄντες πλετῆσι
 πονηροί.

ἀδίκως αὐτὰ ξυλλιζάμενοι. πελοὶ δ' οἷτες
 πάνυ χρησταί,

στ' ἀπίστοι κακῶς καὶ πῆνῶσι, μὲν σὺ τε τὰ
 κλέϊται (φωεῖσιν).

ἡκῆν εἶναι φημί ἢ πύσῃ τῶντ', ἢν βλέψῃ
 ποδ' ἐκλετῆ.

ὁδ' οὐ. ἢν πν' ἰών, τίς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν
 μείζω πείσῃ.

Πε. ἀλλ' ὡς πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἀναπεδίστ'
 ἔχ' ὑχάινειν.

δύο πρεσβύτα ξυωδιασάτα ἔ' ληρεῖν καὶ πα-
 ραπαῖεν.

εἰ τῆτο χῆσιδ' ὁ ποδ' ἔ' ὑμῖς, ἔ' φημί ἂν
 λυσιπέλα (φῶν).

εἰ γὰρ ὁ πλετῆ βλέψῃ πάλιν ἀγρί-
 μείτ' ἴσων ἰαυτὸν,

ἔτε τίχῃ ἂν ἔ' ἀνθρώπων, ἔτε σοφίας
 μελιτῆ.

ὁδ' εἰς ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τέπειν ἀφανιδίενθιν,
 ἰθελήσῃ.

τίς χαλκίεν, ἢ ταυπηγῆν, ἢ ράπτῃ, ἢ
 προχοποιῆν, | σκυτοδιψῆν,

ἢ σκυτοῦ μῆν, ἢ πλιπυργῆν, ἢ πλιώεν, ἢ
 ἢ γῆ.

ωλιπυργῆν faire des tuiles.

ἢ γῆς δρότοις ῥήξας θάλασσαν, καρπὸν
 δῆες θέρματα,

ἢ ἐξ ἡζυῶ ἀργυρίοις ὑμῖν, τέτων πάντων ἀμε-
 λῆσι.

Χρ. λῆρον ληρεῖς. τιῶται γδ ἡμῖν πάντ' ὅσα νωὶ
 κατίλιξας

οἱ θέραι ποτις μοχθήσασι. Πι. πῶθ' ἐν οὐῶ
 ἔξεις θέραι ποτις;

Χρ. ἀνησόμεθ' ἀργυρίοις δήπυ. πι. τίς δ' ἔστι
 πρῶτον ὁ πωλῶν

ὅταν ἀργυρίον κἀκεῖν ἔχη; χρ. κερδαί-
 νειν βελόμυρος πς,

ἔμπορ ἢ κων ἐκ θέραι ποτις παρὰ πλείων
 ἀνδραποδιστῶν.

Πι. ἀλλ' ἐδ' ἔστι πρῶτον ἀπάντων ἕδεις ἕδ' ἀν-
 δραποδιστῆς,

χρ. τ' λόγῳ ὅτι σὺ λέγεις δήπυ. τίς γδ πωλ-
 τῶν ἰθελήσῃ

κινδυνεύων πρὶ τ' ψυχῆς τ' αὐτῆς, τῆρ
 ποιῆσται;

ἄστ' αὐτὸς δρῶν ἐπαναγκασθεῖς, ἐσκάπτην,
 τ' ἀλλάττει μοχθεῖν

ἰδων κέρτερον πείψεις βίον πολὺ ἔκω.
 χρ. ἰς κεφαλῶ σοι.

Πι. ἔπ' δ' ἔχ' ἔξεις ἔτ' ἐν κλίῃ κερδαρθεῖν, ἔ
 γδ ἔστιται [ἔστ' ἔ,

ἔτι τάπησιν, τίς γδ ὑφαίνῃ ἰθελήσῃ χρυσοῖς
 ἔτι μύροισι μύροισι σκεπτοῖς; ὁπόταν ὑμ-

φλω ἀγάγησθ' ὅτι.

ἔθ' ἰματίων βαπτῶν διακρίσεις κρομμῆσται
 ποικιλομόρφων,

καίτοι τί πλείον πλετεῖν ἐστὶ, πάντων τέττων
ἀπορροῖσαι

καὶ ἐμὲ δ' ἔστι πρῶτ' ἔυπορα πάνθ' ὑμῖν
ὣν δεῖσθον ἐγὼ γὰρ

τὸν χειρτέχνῳ ὡς αὖθ' εἰσὼσιν' ἐπανακα-
ζῶσα κάθημαι

διὰ τὴν χροῖαν καὶ τὴν πνίαν ζητεῖν ὀπό-
θει βίον ἔξει.

x x Χρ. σὺ γὰρ ἂν πορεύσῃ τί δὴ καὶ ἀγαθόν, πλεῖν
φάρων ἐν βαλαναίς

καὶ παυδαεῖαν ὑπεπνήωντων, καὶ χροῖαν
χολοσυρτόν.

Φθξῶν τ' ἀριθμὸν, καὶ κανάπων, καὶ ψυλ-
λῶν. ἔδ' ἐλέγασσι

ὡς οὐδ' ἐπλήθεις αἰ βομβῶσιν αὖθ' ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν ἀνιάσιν,

ἐπιχειροσιν καὶ φράζουσιν, πνήσας. ἀλλ'
ἐπαινεῖται

πρὸς δέχεταιίσι, ἀνθ' ἱματίσιν μὲ ἔχον ῥά-
κας. ἀντι ᾗ κλίνης,

πιθάδα χροῖαν, κόρειαν μετῶ, ἢ τὴν οὐδεν-
ταί εἰγίρει

+ une natte καὶ φόρμον ἔχον ἀντι τάπητ' οὐ σαφές.
ἀντι ᾗ αἰθοσκεφαλίας

λίθον ὀμεγίτη πρὸς τῇ κεφαλῇ. σιτίων
δ' ἀντι μὲ ἄρτων

fruculos R. ὄστος μαλάχης πτόρθας. ἀντι ᾗ μάζης, φύκι
ἰχνῶν ῥαφανίδων.

— ἀντι ᾗ θράνκε σάμνη κεφαλῶν καπαγότος.
ἀντι ᾗ μάκτρας [ράγε πολλῶν

une maie un basil πιθάκνης πλ. δ. ραν' ἐρραγγῆαν καὶ τῶ τῶ. ἄ-
ἀγαθῶν

x lege φώρων
χολοσυρτόν ὡς fusarum multitudine
χωνωψευλαχ νηλητῆς ἀνιστ. hist. an. l. 5.

ἡγαθῶν παῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ'
κατὰ τὴν ἕσταν;

Πε. σὺ μὲν ἔτι μόνον βίον εἴρηκας, τὸ δὲ πτωχῶν
δ' ὑπεκρέσω.

Χρ. ἔκτεν δὴ περὶ πτωχείας κενύων φαρμὰ ἐνέου
ἀδελφῶ.

Πε. ὑμεῖς γ', οἷός τις κὴ θρασυβύλη διονύσιον εἶσθε
ὄμοιον.

ἀλλ' ἔχ' ἐὺμὸς τέτο πέποιθε βίῳ. ἔ. μὰ
δὲ ἔδρα μέλει.

πτωχῶ μὲν γὰρ βίῳ ὄν σὺ λέγεις, ζῆν ἴση μὴ
δὲν ἔχοντα.

σὲ δὲ πόνητο, ζῆν φειδόμενοι, κὴ τοῖς ἔργοις
πρὸς σέχοντα.

πρὸς γίγνεσθαι δ' αὐτῶ μὴδὲν, μὴ μὲν τοι
μὴδ' ἐπιλείπην.

Χρ. ὡς μακαρίτιον, ὦ δάματρε, τὸ βίον αὐτῶ
κατέλιξας,

εἰ φεισάμενος κὴ μοχθήσας, κατελείψει μὴ
δὲ ταφύω.

Πε. σκάπτειν περὶ κὴ κωμῶδῆν, ἔ. σκευάξεν
ἀμελήτας, [νας ἀνδρας,

ἔ. γινώσκων ὅτι ἔ. πλάττει παρέχον βιλτίο-
καί τιν' ἡνώμιον, ἔ. τιν' ἰδέαν. παρὰ τῶ

μὲν γὰρ ποδαζῶντες,

καὶ γαστρώδεις, κὴ παχύκνημοι, κὴ πίονες
εἰσιν ἀσελγῆς.

παρ' ἐμοὶ δ' ἰχνοὶ, καὶ Ἐφηκῶδεις, κὴ τοῖς
ἰχθίοις ἀνδρῶν.

Χρ. ἰὼ δ' ἔ. λιμὲν γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ Ἐφηκῶδεις
ἐν πορῆσις.

Πε. ὡς ἰσχυροῦς ἴδω τοίνυν πρῶτον
καταδιδέξω.

ὅπως οἰκῆ μετ' ἐμῆ, ἢ πλῆττε δ'
ἔστιν ὁ ὄρμος.

Χρ. πάνυ γὰρ κλέπτην κόσμιόν ἐστι, καὶ τοὺς τοί-
χας διορύττει.

Βλ. ἢ τ' οἷός τις εἴη λαθεῖν αὐτὸν, πῶς ἔχει κό-
σμιόν ἐστι;

Πε. σέψω τοίνυν γὰρ τῆς πόλις τοὺς ῥή-
τορας, ὡς ἰπότεον μὲν

ὡς πεινητῆς, ὡς τ' ἄλλοι ἐπὶ τῶν πόλιν εἰσὶ
δίκαιοι.

πληθύνονται δ' ἀπὸ τῶν κρινῶν, πικρὰ χεῖρ' ἡμῶν
ἔδοχοι γὰρ ἴστω

ἐπιβλαύσαι τε τὰ πλῆθη, καὶ τὰ δῆμα πο-
λεμῶσιν.

Χρ. ἀλλ' ἐψέθειτότων γὰρ ἕδ' ἐν καίῳ (φόδρα
βάσκαν θ' ἔστα,

ἀτὰρ ἡχῆτιόν γὰρ ἕδ' ἐν κλαύσει, μηδ' ἐν τῷ τε
κακῆς, [ἀμείνων

ὅπως ζητεῖς τῆτ' ἀναπέσει ἡμᾶς, ὡς ἔστιν
πενία πλῆττε. πε. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ', ἔπω

δύνασαι ὡς ἰσχυρῶν.

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πλεονεξίης. χρ. καὶ πῶς
φύγασί σ' ἀκωπτεῖ.

Πε. ὅπως βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σέψω δ' ἔστι
μαλιστα

ἀπὸ τῶν παίδων. τὸς γὰρ πατέρας φύγασαι,
φρονεῖντα ἄριστα

αὐτοῖς. ἔστα ἀγαθὴν ἄσκαλον χαλιπὸν πρὸς ἡμῶν
ἔστι δίκαιον.

Χρ. τὸς

Χρ. τὸν δία φύσις ἄρ' ὅσα ὀρθῶς ἀφ' ἡμῶν ἔστι
τὸ κρᾶττον;

καὶ κείνῳ γὰρ τὸ πλεόν ἴχθ' τωὶ τῷ δ' ἡμῖν
διπλοῦν.

Πι. ἀλλ' ὡς κροθικαῖς γνώμῃς ὄντας λημῶντε
τὰς φρένας ἄμφω.

ὁ ζῶς δὴ πρὸς πένι), καὶ τῷτό γε δὴ φανε-
ρῶς σε διδάξω.

εἰ γὰρ ἐπὶ λέτῃ, πῶς ποῖων αὐτὸς τὸ ὀλυμπια-
κὸν ἀγῶνα,

ἵνα τὴς ἐκλίνας ἀπαιτῆσαι αὐτὸν δὲ ἔτι πρὸς πένι
πρὸς ξυμπαίξει

ἀνεκέρηται τῷ ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, σε-
φανώσας.

κατὶν γε σεφῶν; καὶ τοὶ χρυσοὶ μᾶλλον ἰχρῆν
εἶπερ ἐπὶ λέτῃ.

Χρ. ἔκῃν τέττα δὴ πρὸς δηλοῖ πρῶν τὸ πλεόν
εἶπειν.

φειδόμεν) γὰρ καὶ βελόμεν) τέττη μηδὲν
λήρησι ἀναδᾶν τοὺς νικῶντας, τὸ πλεόν ἴα
παρ' ἑαυτῶν.

Πι. πολὺν τὸ πρῶν πρῶν μῆλλον ζητῆσαι αὐτῶν
φειδόμεν.

εἰ πλεόν) ἂν, ἀεὶ λέτῃ) ἴσ' ἔτι πρὸς ἐ
φιλοκερδῆς.

Χρ. ἀλλὰ γε σ' ὁ ζῶς ἐξολίσει, κατὶν γε σεφῶ-
ν γε σεφανώσας.

Πι. τὸ γὰρ ἀνηλέγην τῶν ὑμῶν ὡς ἐπὶ πένι
ἴσ' ἀγάθ' ὑμῖν

διὰ πῶν πρῶν; χρ. πρὸς τὸ ἐκάτης ἔξισιν
τῶν πρῶν.

κοτίνος oleaster

εἶπε

εἴτε τὸ πλετεῖν, εἴτε τὸ πεινῶ βίλπον.

Φησὶ γὰρ αὐτῇ

τοὺς μὲ ἔχοντας καὶ πλετεῖντος, δεῖπνοι καὶ

μυῖα προσάχην,

τοὺς ἢ πείνητος ἢ ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν

καταθεῖναι.

ἀλλὰ φθεῖρα καὶ μὴ γρύζης

ἐπὶ μηδ' οἴκουσ.

ὅ γὰρ κρίσις, ἔθ' ἢ πείσις.

Πε. ὦ πόλις ἀργεῖς, κλύεθ' οἷα λέγῃ;

Χρ. παύστω κάλει τ' ἕξασίθην.

Πε. τί πάθω τλήμαν.

Χρ. ἔρρ' εἰς κέρκεας θάπτιον ἀφ' ἡμᾶσ.

Πε. εἶμι ἢ ποῖ γῆς.

Χρ. εἰς τὸν κύφαν'. ἀλλ' ἔ μέλλειν

χρῶ σ' ἀλλ' ἀνύτειν.

Πε. ἢ μὲν ὑμεῖς γ' ἐπὶ μὲ ἐνταυθοῖ,

μεταπέμψιδον.

Χρ. τότε νοσήσεις, νῦν ἢ φθεῖρα.

κρεῖττον γάρ μοι πλετεῖν ἐστίν,

σε δ' εἴαν κλάειν μακρὰ πλὴ κεφαλῶ.

Βλ. ἢ δὲ ἔγωγ' ἐν ἐδέλω πλετῶν

ἐνωχῆσθ' μὲν ἢ παίδων

τῆς πεγυωαῖκος, καὶ λασάμφο

λιπαροῦς χωρῶν ἐκ βαλανείας,

τῶν χροσπιχιῶν,

καὶ τ' πεινίας καὶ παρθεῖν.

Χρ. αὐτῇ μὲ ἡμῖν ἢ πίττιπλ' εἴχεται.

ἐγὼ ἢ καὶ Σύγ' ὡς τάχιστα τ' θεῶν

ἐγκατακλιθέντες ἀρωμεν εἰς ἀσκληπιῦ.

Βλ. καὶ μὴ λασάμφο μὲν γο, μὴ πάλιν τίς αὖ

ἔλθων

ἐλθὼν ἀλακάλουσι τὶ τ' πρῶτον ποιεῖν.

Χρ. ὦ παῖ κερῶν τὰ σπώματα ἐκφέρειν ἐχρῶ.
αὐτέν τ' ἄγειν τὸν πλῆθος ὡς τομίζεται.
καὶ τὰ κ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδοξον ἠυτρεπισμένα. ΧΟΡΟΥ.

Κα. ὦ πλείστα θητείοις μεμυσιλημένοι
γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίτοις ἀλφίτοις.
ὡς δύτυχιθ', ὡς μακροῖασι πιπτάζατε,
ἄλλοιθ' ὅσοις μέτεσι δ' χρῆσθ' ἔσπευ.

Χο. τίθ' ἐστὶν ὦ βέλπτε, τ' ζαυτῶ φίλων;
φαίνεται γὰρ ἠέκιν ἀγχιεὺς χρῆσθ' ἐπιπ.

Κα. ὁ δεισιπότης πίπτασεν φύτχῆσαι.
μᾶλλον δ' ὁ πλῆθος αὐτός. ἀντὶ γὰρ τοῦ πλῆ
ἐξαμμάτω], ἐλιλάμπερ] κόρας,
ἀσκληπιὸς παῖων] δὲ μῦθε τυχῶν.

Χρ. λέγεις μοι χαρῶν, λέγεις μοι βοῶν.

Κα. πάρεσι χαίρων ἢν τε βέλποθ', ἢν τε μή.

Χο. ἀναδοῶσσομαι τ' δ' ἔπειθα, καὶ
μέγα βροχῶσι φέρω ἀσκληπιόν.

Γυ. τίς ἢ βοή ποτ' ἐστίν; ἀρ' ἀγχιεὺς
χρηστὸν πὶ τέτο γὰρ ποθῶσ' ἐγὼ πάλα,
ἔνδοξον κάθημαι πειμένεσσα τρεπί.

Κα. πεχίαισ βαχίαισ φέρω εἶνον ὦ δεισιπότην, ἵνα
καυτὴ πίης. φιλεῖς ἢ δρῶντ' αὐτὸ ζόδοσα.
ὡς ἀγαθὰ συλλήθῃσιν ἀπαυτά σοι φέρω.

Γυ. καὶ πῶσιν; καὶ εὖ τοῖς λιγρομένοις εἰστέταχα.

Γυ. πέρανε τοίνυν ὅ, πὶ λέγεις ἀνύσας ποτί.

Κα. ἄκκε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πρῶτα
εἰ τ' ποδῶν εἰς τὴν κεφαλῆν σου πάντ' ἐρῶ.

Γυ. μὴ δὴ τ' ἐμοιγ' ἐστὶν κεφαλῆν. καὶ μὴ
τάχαθὰ

ἀνδρῶν γαλήνη] γυ. μὴ μ' οὐδ' τὰ πρῶτα.

μεμυσιλημένοι haucientes pane καὶ ὡς
exianato rolentam aut hinculum

Κα. ὡς γὰρ τάχιστα ἀφικόμεθα πρὸς τὸ ἴδιον,
 ἄρσενος ἀνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
 νῦν δ' εἶπεν ἄλλον μακάριον καὶ δαίμονα,
 πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θαλάτῃσι ἤγαγεν,
 ἔπειτα ἔλαβεν. γ. νῆ δ' ἰδὲ δαίμων ἄρ' ἦν,
 ἀνὴρ γέρον ψυχρῶ θαλάτῃ λήμμεθ.

Κα. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμμεθ ἤμμεθ ἔειπεν.
 εἰπεῖν βωμῶ πόπανα καὶ παθύματα
 κατὰσιώθη, πέλαιον ἢ φάσμα φλογί,
 κατεκλίνομεν τὸ πλῆστον ὡς ἑσπέρειός ἦν,
 ἡμῶν δ' ἕκαστος ἐβιάσατο παρεκατύετο.

Γ. ἦσαν δέ τινες καὶ ἄλλοι δειόμοροι ἔειπεν;

Κα. εἰς μὲν γενεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
 κλέπταν ἢ τὸς βλέπεντας ὑπερηκόνησεν.
 ἔπειτα πε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες ὡς ἢ τὸς λύχνους ἀποσβέσας,
 ἡμῖν παρήξειτε καθύδαίν, ἔειπεν
 ὁ πρόπολ, εἰπὼν εἰπε ἀόδητα ψόφου,
 σιγῶν. ἅπαντες κρομύως κατεκείμεθα.
 καὶ γὰρ καθύδαίν σὺκ ἐδ' ὠάμην. ἀλλὰ με
 ἀθάρατος χύτρα τις ἐξέπληθη κειμήνη,
 ὀλίγην ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς ἔειπεν ἰδὲ,
 ἐφ' ἧν ἐπιθύμην δαιμονίως ἐφερπύσαι,
 ἔπειτα ἀναβλέψας ὀρῶ τὸ ἱερεῖον,
 τὸς φροῖσι ἀφαρπάζοντα, καὶ τὸς ἰχάδας,
 ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερέως. μὲν τῶν δὲ
 ἀπειλήθη τὸς βωμὸς ἅπαντες ἐν κύκλῳ,
 εἶπε πόπανον εἴη τὸ χαλαλελειμμένον.
 ἔπειτα ταῦθ' ἤμμεθ ἐν εἰς ζάκτων πνά.
 καὶ γὰρ νομίσας πολλὴν ὀσίαν ἔειπεν ἄγματος,
 ἐπὶ τῷ χύτρῳ τῷ τ' ἀθάρατος ἀρίστημον.

πόπανα placentube latæ.

Γ. ἦσαν.

παρεκατύετο assuebat.

ὑπερηκόνησεν antelello R. ἄλιον θαλάτῃ
 ἀθάρατος bouillie ou il entroit de la graisse

Γυ. παλάνεται' ἀνδρῶν σὸν ἐδεδόκεις τ' ἦόνι

Κα. ἡ τὸς θεὸς ἔγωγε μὴ φθάσέ με,
ἐπὶ τῷ χύτρῳ ἔλθων ἔχων τὰ σέμματά.
ὁ γὰρ ἱερός αὐτῷ με πρέδιδάξατο.

τὸ γακίδιον δ' ὡς ἤθεθ' ἄμυξ τ' ἦσφοι,

τῷ χεῖρ' ὑφῆρει κάπτε συρίζας ἐγὼ,

ὁ δ' ἄξ' ἱλασόμεν' ὡς παρείας ἀν' ὄφισ.

ἡ δ' ἐυθείας τῷ χεῖρα πάλιν ἀνίσπασεν,

κατέκειτο δ' αὐτῷ ἐντυλίξασ' ἡσυχῆ,

ἰωὸ δ' εἰς δέξτε βδέκτε δ' ἐμύπεργη γαλῆς.

καγὰρ τότ' ἤδη τ' ἀθάρες πολλῶν ἔφλων.

ἔπειτ' ἰπειθὴ μεσὸς ἦν ἀνεπαυόμεν'.

Γυ. ὁ ἦ θεὸς ὑμῖν ἔσθ' ὀφείλει; καὶ ἔδ' ἔπειτα.

μὴ τὰ δ' ἤδη κ' ἡλοιοῖσι δῆτά π

ἰποίησα. ὡσπέντες γὰρ αὐτῷ, μέγα πάντ'

ἀπέπαρδον. ἡ γαστήρ γὰρ ἐπιφύσητό με.

Γυ. ἦπερ σὺ διὰ τῆτ' ἐυθὺς ἐβδελύττετο;

Κα. ἔκ. ἀλλ' ἰασά μιν πῖς ἀκρογθῶσ' ἄμα,

ὑπερῆρξασε χ' ἡπαιάκει ἀπειράφῃ,

τῷ εἶν' ἐπιλασῶσ'. ἐλίθαστον γὰρ βδέκω.

Γυ. αὐτὸς δ' ἐκείνῳ. καὶ οὐ μὰ δὴ ἐδ'

ἔφροῖπεν.

Γυ. λίγας ὄρεοικον ἄρα (ὅγ' εἶναι τ' ἦόνι

Κα. μὰ δὴ σὺν ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγῃ.

γ. αἰ τάλαν.

Κα. μὴ πῶτάγ' ἐυθὺς ἐγὼ μ' Ἰωνοκαλυψάμεν

δεῖσαι, ἐκείνῳ δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα

σκοπῶν ἀειχέειν πάντα νοσημάτων πάντων.

ἰπειθῶ πῶς αὐτῷ λίθιοι θεοῖδον

παρέθηκε κ' δειδύκα κ' κιβώπον.

Γυ. λίθιοι καὶ μὰ δὴ, ἐδῆτ' ἐχί τό γε κιβώπον.

ἐντυλίξασ' ἐνυλυνε R. τύλος callus

δοίδυχα pistillum.

κιβώτιον une petite boete.

Γυ. εἰ:

Γυ. σὺ ᾗ πῶς εἴργασ ᾧ κάκισ' ἀπολύμνε,
 ὅς ἐγκεκαλύφθαι φής. κα. διὰ τῆ τριβωνίε.
 ὅπῃς γδ εἶχεν σὸν ὀλίγας, μὰ τ' δία.
 πρῶτον ᾗ πάντων, τῷ νεοκλείδῃ φάρμακον,
 κατὰ πλάστον ἐν χειρὶ ἤσε τριβῶν, ἐμβολῶν
 σκοροθῶν κεφαλᾶς τρεῖς τινίαν, ἔπειτ' ἔφλα
 ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραμιγνύων ὀπόν,
 καὶ χῖνον. εἴτ' ὄξει δεινῶ (Φητῖα,
 κατέπλασεν αὐτῆ τὰ βλίφαρ' ἐν πρέψας,
 ινα,

ὁδὲ νῶτο μᾶλλον. ὁ ᾗ κεκραγῶς καὶ βοῶν,
 ἔφλυ' ἀναίξας. ὁ ᾗ θεὸς γλάσας ἔφη.
 ἐντιῶτα νῦν κάθιστο κατὰ πεπταλασμένῳ,
 ἴν' ἐπομνύμερον παύσω σε τ' ἐκκλησίᾳς.

Γυ. ὡς φιλόπολις πῆ ἐδ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

Κα. μῆ τῆτο, τῷ πλάστονι παρακαθέζετο.

καὶ πρῶτα μὲ δὴ τ' κεφαλῆς ἐφήψατο.
 ἔπειτα κατὰ ῥῆν ἡμιτύθειον λαβῶν,
 τὰ βλίφδρα ἀειψήσεν. ἡ πανάκεια δὲ
 κατεπίλασ' αὐτῆ πῶ κεφαλῶ φοινικίδι,
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπυσεν.
 ἐξηξάτω οὐδ' ἄλλο δόξα κεντ' ἐκ τῆ νεῶ,
 ὑπερφυεῖς τὸ μέγρο. γυ. ᾧ φίλοι θεοί.

τῆτα δ' ἴω ὁ πῶ φοινικίδ' ὑποδιδῶ ἠουχῆ,
 τὰ βλίφαρα ἀειλείχον, ὡς γέ μρι δοκεῖν.
 καὶ πρῖν σε κατύλας ἐκπιῖν οἶνε δέικα,
 ὁ πλάστον ᾧ δέσπειν' ἀνεθήκει βλέπων.
 ἐγὼ ᾗ τὰ χῆρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἠδονῆς,
 τὸν δεωπότῳ δ' ἤχηρον. ὁ θεὸς δ' οὐθέως
 ἠφάνισεν αὐτὸν οἶτ' ἔφεις εἰς τ' νεῶν.
 οἶδ' ἐγκεκακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς

χῖνον squillam.

ὁ πῶν λέγει ce n'est que l'assa fœtida
 ou bien ce serait le suc lacteux du
 fiquier. ὄξει σαρητῖα acerrimo aceto
 metaphorica a tribu siculorum, verum ut et dicitur

δίμων
 ῥ. δαίμων

Gal. apud Hipp.
 αἰτῆσι
 ὄνονία πα-
 χέος μέγρο.
 Galen. l. 7.
 c. 16. αἰτῆσι
 καὶ ὀλίμ
 καψιδρωλιον
 vocabatur
 αἰτῆσι νεῶ
 ὄνδαριον. Κα.

τὸν πλῆθει ἠσπάζοντο, καὶ τῶν τύχῃ ὄλλω
 ἐρηγήρεισαν, ἕως διήλαμψεν ἡμέρα.
 ἐγὼ δ' ἐπήισα τὸ θεὸν πάνυ (φόδρα,
 ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸ πλῆθος ταχὺ,
 τὸν δὲ νεοκλείδω μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.

Γυ. ὄστω ἔχῃς τὴν δυνάμιν ἧ ταξείδιον.
 ἀτὰρ φρέσον μοι πῶς δὲ πλῆθος. κα. ἔρ-
 χεται.

ἀλλ' ἴω παρὶ αὐτοῦ ὄχλου ὑπερφυῆς ὄστω.

οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον

ἔχοντες ὀλίγον, αὐτοὶ ἠσπάζοντο, καὶ

ἐδεξιομῶν ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

ὅσοι δ' ἐπλήθυν ἕσπασαν δ' εἶχον συχλῶν,

σὺν ἐκδικαίᾳ τὸν βίον κεκτημένοι,

ὄφρ' ἔσσω ἤσθην, ἐσκυθράπαζόνθ' ἅμα.

οἱ δὲ ἠκολούθησαν κατόπιν, ἐσφραομένοι,

γελῶντες ἰυφημοῦντες ἐντυπέτο δὲ,

ἐμθᾶς γροθίων, ἐυρύθμοις παροήμοισιν.

ἀλλ' εἰ ἀπαξ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου

ἔρχεσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χερσεύετε.

ἕδεις γὰρ ἡμῖν εἰσίστην ἀγγελεῖ,

ὡς ἀλφειτ' ἐσκήνεσιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

Γυ. ἢ τῶν ἐκάττω καὶ γόγ' ἀταδῆσιν βέλομαι

ἰναγγελιάσ' ἐν κελυφαῖσιν ὀρμαθῶν

τοιαῦτ' ἀπαρξείλαινα. κα. μὴν μίχ' ἐπι-

ὡς ἄνδρες ἐχθρὸς εἰσὶν ἤδη τῷ θυρῶν.

Γυ. φέρε νῦν ἰῆσ' εἰσὼ, καμίσιν καὶ χύσμασιν,

ὡς παρὶ νεανῆσιν ὀφθαλμοῖς ἐγὼ.

Κα. ἐγὼ δ' ἀπαντήσαί γ' ἐκείνοις βέλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Πλ. καὶ πρὸς κινῶν πρῶτα μὲν τὸ ἥλιον,

ἐν χερσὶν ὀρμαθῶν ἐπέτα

in testis Cottozum seriei

ἔπειτα σιμνῆς παλλὰδ' ὠκλήνον πέδον,
 χάρων πεπᾶταν κέκρηπ' ὠ, ἢ μ' ἐδ' ἔξαθ.
 αἰχμῶομῃ ἢ τὰς ἐμαυτῆ ἔυμφοροῦς,
 οἰοῖς ἄρ' ἀνθρώποις ζωῶν, ἐλαίθωνον.
 τὸς ἀξίους ἢ τ' ἐμῆς οὐιλίας

ἴφουρν, εἰδ' ἄς ἔδ' ἐν ὀτλήμων ἐγώ.
 ἄς ἔδ' ἐλαῖν' ἄρ' ἔδ' ἐ τῷ τ' ὀρθῶς ἔδρων.
 ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀνασρέψας ἐγώ,
 εἰξω τολοιπὸν πᾶσι ἀνθρώποις, ὅτι
 ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς ποιηροῖς ἐνεδίδων.

Χρ. βάλ' ἐς κόρακας, ἄς χάλειπὸν εἶπιν οἱ
 φίλοι, [ἄ.

οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πρᾶτῃ τις
 γύτῃσι γῶ ἐ φλώσι τὰν πκνήμια,
 ἐνδεικνύμενοι ἑκάστος ὀνοιάν πια.
 ἐμὲ γὰρ πς ἔ αρωσῆπε, ποῖ ὠ σὺ ὄχλ' ὠ
 ὠ εἰσεφάνασεν ἐ ἄγρῶ πρῆσθου πκός.

Γυ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, κῆ σὺ ἔ σὺ χαίρετε.
 φέρε νῶ, νόμ' ὠ γὰρ ἐστὶ, τὰ κῆ χύσματα
 ζωτὶ κῆ χῆ κῆ κῆ λαβῆσαι πλ. μηδαμῶς.
 ἐμῆ γῶ εἰποῖτ' ὠ εἰς τῶ οἰκίᾳ
 πρῶπτα, κῆ βλέψωτ' ὠ ἔδ' ἐν ἐκφέρειν
 πρῆπῶδῆς ἐστὶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφῆρῆν.

Γυ. εἴτ' ἔχι δέξῃ τῶντα τὰ κῆ χύσματα

Πλ. ἐνδοι γε παρὰ τῶ ἐσίαν, ἄς πῆ νόμ' ὠ.
 ἐπῆ κῆ τ' φόρτν ἐκφύριεν ἀν.

ἔ γῶ πρῆπῶδῆς ἐστὶ τὰ διδασκάλῳ,
 ἰχάδῳ, κῆ τραγάλια, τοῖς θωμῆοις
 ὠ ὠ αλότ', ἐπὶ τῆ ὠ σὺν ἐπαυγκάλ' εἰτη

Γυ. ὦ πάνυ λήγῃς, ἄς ἢ ξένικος ἔσσι [λαί
 ὠνίσθ' ἄς ἀρπασόμενος τὰς ἰχάδας χορο

Κα.

Κα. ὡς ἡδὺ πρᾶπταν ὦ ἄνθρωπε ἔσ' ὀδ' αἰμόνας.
 καὶ τῶν μὲν ἐξενιγκόντ' οἴνοισιν.
 ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σπυρθεῖς εἰς τὴν οἰκίαν
 ἐπεισπέμπουσι κἄν ἡδίκηκόσιν.
 ἔτω τὸ πλεῖστον ἐστὶν ἡδὺ πρᾶπτα πῖ.
 ἢ ῥᾶ σιπὴν μετ' ἑπιδόκων ἀλφίτων.
 οἱ δ' ἀμφοτέρωσιν οἴνοισιν μέλαινα ἀνοσομίαι.
 ἀπαιτᾶ δ' ἡμῖν ἀργυροὺς καὶ χρυσοὺς
 τὰ σκευάσματα πλῆρη εἰν, ὥστε φρωμάσθαι.
 τὸ φρέαρ δ' ἐλαίω μεστόν. καὶ ἡ λήκυθος
 μύρρα γέμοσι. τὸ δ' ὑπερῶον, ἰχθυόων.
 ὄξισ δ' ὑπερῶον, ἐλοπάδιον, καὶ χύτρα,
 χαλκῆ γέλοισι. ἴσθι δ' πινακίσκος ἴσθι σπυρθεῖς,
 τῆς ἰχθυόων, ἀργυροὺς πᾶσι δ' ἔραον.
 ὁ δ' ἱππὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινον.
 σατῆροι δ' οἱ ἱερῶν ἀρπάζουσι
 χρυσοῖς. ἀποψύμεθα δ' ἐλίθοισιν ἱππῶν,
 ἀλλὰ σπορθεῖοισιν ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστω.
 καὶ τῶν ὀδασπόων ῥᾶ ἔνδον βεβητοῖ
 ἡμῶν, καὶ τράχον, ἔκλειον ἐσεφωωμένον.
 ἐμὲ δ' ἐξέπιμψεν ὁ κερπύς. ἔχουσι δ' πρὸ γὰρ
 ἔνδον μίνην ἡμῶν. ἔδοκε γὰρ τὰ βλίφαρά μιν.

furoris
 rois de zov.

Δι. ἔπε μετ' ἐμὲ πομπάριον, ἵνα πρὸς τὸν
 ἴαμεν. κα. ἔα τίς ἴδ' ὁ πρῶτος ἔρσι.
 Δι. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιον, νῦν δ' εὐτυχῆς.
 Κα. δῆλον ἄπ' τῆς χρῆσθαι πρὸς ἴαμα εἶ.
 Δι. μάλις. κα. ἔπειτα δ' εἶ. Δι. πρὸς τὸν
 ἦκω. μεγάλα γὰρ μετ' εἰ ἀγαθῶν αἴτιον.
 ἰγὼ γὰρ ἰκατέμ' ἐσίην παρὰ δ' πατρὸς
 λαβῶν, ἐπήρκεν τῆς δομένους τῆς φίλων,
 ἐπινομήσαν χρῆσιμον πρὸς τὸ βίον.

C 2

Κα. ἦ πρ

ἔωμισσώσασιν ἰννεριτ. R. πᾶνω.
 σιπὴν arca panaria
 λοπάδιον parva patella.
 ἀρτιάζουσι ludimus par impar

Κα. ἦπερ σι πεχίως ἀπίλιπε τὰ χρήματα.

Δι. κρημιδῆ μὲν ἔν. κα. ἐκὲν μὲν τούτῳ ἡδ' ἄθλιον;

Δι. κρημιδῆ ἢ ἔν. κἀγὼ μὲν φύλων οὐς τίως
δυσχερῆσται δεομένους, ἔξεν φίλους,
ὄντως βεβαίως, εἰ δεηθείω ποτί.

οἱ δ' ἔξετρίποντο, κἀκ' ἐδόκην ἐρᾶν μ' ἔπ.

Κα. καὶ καπεγέλαν γ' οὐ οἶδ' ὅπ. δι. κρημιδῆ
μὲν ἔν.

εὐχμὸς γὰρ ὧν τ' σκεδαρίαν μ' ἀπώλεισεν.

Κα. ἀλλ' ἐχί νῦν Δι. ἀπὸ ὧν ἐγὼ πρὸς τὸ θεῖον
αἰσθουζόμην ἢ καὶ δικαίως ἐνθάδε.

Κα. τὸ τριώκιον ἢ τί δώα ἢ πρὸς τὸ θεῖον,
ὁ φέρει μὲν σὴ τὸ παμδάειον τετί, φεράσθαι.

Δι. καὶ τῆτ' ἀναθήσων ἐρχομαι πρὸς τὸ θεῖον

Κα. μᾶν ἐν ἐμυήτης δῆτ' ἐν αὐτῶν τὰ μεγάλα

Δι. ἔκ. ἀλλ' ἐν ἐρρίγῳ ἔτη τριακαίδεκα.

Κα. τὰ δ' ἐμβάδια. Δι. καὶ τῶντα σινεχίμαζετο.

Κα. καὶ τῶντ' ἀναθήσων ἔφερεις οὐκ, Δι. νῆτ' δία.

Κα. χαρίεντά γ' ἢ κεις δῶρα τῶν θεῶν φέραν.

Συ. οἱ μνηστῆρες δαίμων, ὡς δὲ πάλαι δειλαίον,
καὶ τρισηκονταδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰς, ἰς. [κίς,
ἔτω πολυφόροι συγκέκρηται δαίμωνι.

Κα. ἀπολλὸν δὲ ποτὸ ποταμὸν, καὶ θεοὶ φίλοι,
τί περ' εἰσὶν ὅ, π' ἐπέπονθον ἀνθρώπος κακόν.

Συ. ἐ γὰρ χέτλια πέπονθα νῦν πρὸς ἄγματον,
δὲ πάλαι κῶς ἀπαινοῦν τὰ κατὰ οἰκίαν
ἀπὸ τὸ θεῖον τῆτ', τ' ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὐτίς, ἢ ὡς μὴ λήπωσιν αἰσθήσει

Δι. ἐγὼ χεῖρον τὸ πρὸς ἄγματον ἀσκεῖν δοκῶ.

ὡς σέρεχε

αφούρχε) γάρ πε κακῶς πράτταν ἀνὴρ,
 ἴσκει δ' εἶναι ἔ πονηρὸ κόμμοτῶ.

Κα. νῆ δία καλῶς πίνου ποίων, δῶκευ).
 Συ πῆ πῆ δ' ὁ μόνος ἀπαντα ἡμᾶς πλυσίως
 ὑπεχόμμετῶ ἔτῶ ποιήσεν δῶδέως,
 εἰ πάλιν ἀναβλέψεν ἐξαρχῆς. ὅ ῃ
 πλὺ μάλλον εὐκείσιν ἐξολωλεώς.

Κα. κῆ τίνα δέδρακε δῆτα τῶν τ. σου. ἐμὲ τεθευί.

Κα. ἢ τῶ πονηρῶν ἠῶτα ἔ τριχωρῶν.

Συ. μὰ δὲ ἔ μ' οὐ ἴδ' ὑγίαι ὑμῶν ἐδ' εὐός.
 κῆκ' ἴδ' ὅπως σὸκ' ἔχετέ μετὰ χεῖματῶ.

Κα. ὡς σθεαρὸς, ὡ δ' αὐματερ, εἰσελήλυθεν
 ὁ συκοφάντης. Δι. δῆλον ὅπ βυλιμῖα.

Συ. σὺ μ' εἰς ἀγρᾶν ἰάν πεχέως, σὸκ' ἀν φθάνοις.
 ἐπὶ ἔ τρεχῆ γδ' δεῖσ' ἐκεῖ σφελδῆμρον
 εἰπεῖν ἀπταυεργηκας. κα. οἴμαζ' ἄρα σὺ.

Δι. νῆ τὸν δία τ' σιωτῆρα πολλῶ γ' ἄξιῶ
 ἀπαισι τοῖς ἔλλησι ὁ θεὸς ἴδ' ὅπ,
 τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κηκῶς: κακῶς.

Συ. ὄμοι τάλας, μᾶν κῆ σὺ μετέχων κατὰ γελῶς;
 ἰπεί πόθεν θοιμάπον εἴληφας τ' δὲ.
 ἐχθῆς δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβῶνιον.

Δι. ἐδ' ἐν αεθρῶν (ε. φορῶ γδ' πριάμμετῶ
 τ' δεκτύλιον τὸν δὲ παρ' οὐδάμς, δραχμῆς.

Κα. ἀλλ' σὸκ' ἴνεσι συκοφάντα δάγματῶ.

Συ. ἄρ' ἔχ ὕβρις πολλὴ τῶν τ' ἴσι; σκῶπτερον,
 ὅ, πῆ ποιῶν ἐνθάδ' σὸκ' εἰρήκατον,
 σὸκ' ἐπ' ἀγαθῶ γδ' ἐνθάδ' ἴσον ἐδ' ἐνί.

Κα. μὰ τ' δὲ ἔκρωι τῶ γε σῶ σάφ' ἴδ' ὅπ.

Συ. ἀπὸ τ' ἰμῶν γδ' νῆ μὰ δία δ' ἐπνήσει.

Δι. ὡς δῆ π' ἀληθεία σὺ μτ' ἔ μάρτυρῶ

Σύματος μονιμ R. ἀπνω Δ/αῖρα-

Δ. ἀλλ' ἄγε τίς, μηδ' ἐνός ἐμπιπλοῦμαι.

Συ. ἀρεῖοισι ἐνδόν ἐστὶν ὧ μιδρωτάτω
πολυ χρεῖμά τε μαχῶν κ' κρείων ὀπλημίται,
ὑῦ. ὑῦ. ὑῦ. ὑῦ. ὑῦ. ὑῦ.

Κα. κακὸν δαίμων, ὅσφραίνει τίς δι. ὃ ψυχὴς γ'
ἴσως,

ἰπέ τιῦτ' ἀμπέχε' τριβάνιον.

Συ. πῦτ' οὐκ ἀναχίτ' ἐστὶν, ὧ ζεῦ θεοὶ,
τάτους ὑβρίζει εἰς ἐμ': οἶμ' αἰς ἄχθωμα,
ὅπι χρεῖσός ἂν κ' φιλόπολις, πάχαι κακῶν.

Δι. σὺ φιλόπολις κ' χρεῖσός; συ. αἰς ἑδεις ἀνὴρ.

Δι. καὶ μὴν ἐπ' ὀπληθεὶς δ' ἄπο κρηναί μου. συ. τοτὶ.

Δι. μαρτὸς εἶ; συ. μελαγχολῶν μ' ἕτως οἴη;

Δι. ἀλλ' ἔμπορ' εἶ; συ. καὶ σκῆπτρόμα γ' ὅταν
τύχαι.

Δι. τί δαί; τέχνῳ τίν' ἔμαθες; συ. ἔματ' ἔδία.

Δι. πῶς οὐκ ἐδέξης, ἢ πόθεν, μηδ' ἐν ποιῶν;

Συ. τῶν τ' πόλεως εἰμ' ἐπιμελητὴς πρᾶγματων,
καὶ τ' ἰδίων πάντων. δι. σὺ; τί μαθῶν;
συ. βύλομαι.

Δι. πῶς οὐκ ἂν εἴης χρεῖσός ὧ φιλοχέρει,
ἴησι προσήκειν μηδ' ἐπ' ἀπεχθάνει;

Συ. ἐγὼ προσήκει τῶν ἐμαυτῶ μου πόλιν
ἐνεργεῖν μ' ὧ κέφει, καθ' ὅσον ἂν θείω;

Δι. ἐνεργεῖν οὐκ ἐστὶ τὸ πελοπρωγμονεῖ;

Συ. τὸ μὲν οὐκ βοηθεῖν τῶν νόμοις τῶν κειμένων,
καὶ μὴ πειθέειν πῶτ' ἢ πῶς ἐξαμαρτάνη.

Δι. ἐκὼν δικαστὴς ἐξεπίτηδες ἢ πόλις
ἀρχὴν καθίστησι. Συ. κατηγρεῖ ἢ τίς;

Δι. ὀβριόμορος. Συ. ἐκὼν οὐκ εἶμι ἐγὼς
ὥστ' εἰς ἐμ' ἔκει τ' πόλις αὐτὰ πρᾶγματ'.

κέωφος ανις levissima. homo Δι. ἢ
levis. stultus

- Δι. νῆ δ' ἴα πονηρὸν γ' ἔργα αἰθερά τ' ἰω' ἔχῃ.
 ἐκεῖνο δ' ἔβλοοι ἄν, ἠσυχίαν ἔχων
 ζῆν ἄργός· Συ. ἀλλὰ πῶς βατίς βίον λέγῃς,
 εἰ μὴ φαιεῖται Δία τε ἰδὴ πρὸς τὴν βίαν.
- Δι. ἐδ' ἂν μὲν ἀμάρτυροι· Συ. ἐδ' ἂν εἰδοῖς γέ μοι
 τὸν πλῆθ' ἄντων, καὶ τὸ βάτιον σίλφιον.
- Δι. καὶ λάθρα ταχέως φοιμάδιον. Κα. ἔθες σὶ λέγῃ
 Δι. ἔπειθ' ἴτω ὀλυσσῃ. Κα. πάντα ταῦτα σὶ λέγῃς.
 Συ. καὶ μὲν πῶς σιλήθεται πρὸς εἰς ὑμῶν ἐνθάδ' εἰ
 ὁ βυλλόμην. Κα. ἐκροῦ ἐκεῖν' εἰμὶ ἐγὼς
 Συ. οἴμοι τάλας, δ' ποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
 Κα. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰ κλύοις πρῶτων ἐοδίων.
 Συ. ὁρᾷς ἂ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 Κα. ἀλλ' οἴχεται φόνων ὄν ἤγες μάρτυρος.
 Συ. οἴ μοι, πῶς εἰλημμαι μόνον. Κα. κωὶ βοᾷς.
 Συ. οἴ μοι μάλ' ἄουδης. Κα. δὸς σύ μοι τὸ τε βῶ-
 ἴ' ἀμφίεσθαι τ' συκοφάντων τ' ἐόνι. [νιον]
- Δι. μὴ δ' ἦθ' ἰερόν γάρ ἐστι δ' πλῆθ' ἐκ πύλας.
 Κα. ἴπειθ' ἔκ' ἀλλοῖον ἀναπιθήσει,
 ἢ πρὸς πονηρὸν ἄνδρα καὶ τριχωρὺ χον'
 πλῆθ' ἢ χρυσμαῖν ἰερατίοις σιμνοῖς πρέπει.
- Δι. πῶς δ' ἐμβαδίοις τί χεῖριται πρὸς εἰπέ μοι.
 Κα. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
 ὡς πρὸς κρτίνα αἰθερπατῆα λούσει τετυῖ.
 Συ. ἀπ' ἐμὶ. γινώσκω γὰρ ἔτιαν ἂν πολὺ
 ὁμῶν, εἴαν ἢ (ὕζυρον λάβω πῖα,
 καὶ (ὕκιοι, τ' ἰχυρὸν τ' ἔθον θεόν
 ἐγὼ ποιήσω τήμερον δ' ἔναυ δίκλιν.
 ἐπὶ καὶ ἀλύει πειφανῶς εἰς ἄν μόνον
 πῶς δημοκρατίαν, ἔπε πῶς βελίω πῖθων,
 πῶς τ' ἐπὶ πῶς, ἔπε πῶς ἀκκλησίαν.

- Δι. καὶ μὲν ἐπεὶ δὴ τὸν πωροπώλιον τὴν ἐμὴν
 ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχει.
 ἔπειτ' ἐκείνη κορυφαῖα ἐσηκὰς, δέρε.
 καὶ γὰρ γὰρ εἶχον τὴν σάσιν ταύτην ποτὶ.
- Κα. ἀλλ' ὁ βαλαδὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὰν
 τῶν ὀρεχθῶν πύλων ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνάσι
 ὅτ' ἐστ' ἐκείνη ἡ πονηρὴ κόμματα.
 γὰρ εἰσίσταται ἐν αὐτῷ τῷ βίον. κοροῦ.
- Γρ. ἀρ' ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τῷ οἰκίῳ
 ἀφίγμιθ' ὅπως ἔνευ τέττε θεῶν,
 ἢ τῆς ἰδῆς παραπάνω ἡμαρτήκαμεν.
- Χο. ἀλλ' ἰοῦ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφ' ἡγερέθη,
 ὦ μαιρακίσκη, πωθάσει γὰρ ὠρεκῶς.
- Γρ. φέρε νῦν ἐγὼ τ' ἰδοῦθι καλέσω πιάς
 Χρ. μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
 ἀλλ' ἐπ' μάλις' ἐλήλυθας, λέγαν ἐχελῶν.
- Γρ. πέποιθα δ' ἐνὰ καὶ παρανομῶν φίλων.
 ἀφ' ἧ γὰρ ὁ θεὸς ἔτρε ἤρξατο βλέπειν,
 ἀσίστατον εἶπαί μοι πεποίηκε τὸ βίον.
- Χρ. τίδ' ἐστίν, ἦ περ καὶ σὺ συκοφάντεια,
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα; Γρ. μὰ δ' ἐγὼ μὲν ἔ.
- Χρ. ἀλλ' ἐλαχῶσ' ἐπίπτες ἐν τῷ θεάματι
 Γρ. σκώπεις, ἐγὼ δ' ἐκαστέκτιστον ἀφλάκκα.
 Χρ. ἔκκεν ἐρεῖς ἀνύστατον τὸν κλισμὸν τίτασι
 Γρ. ἄκκέ νῦν μὲν δὴ μοι τὴν μαιρακίον φίλον,
 πειρηθὸν μὲν, ἄλλως δ' ὄψεσσωπον καὶ χαλόν,
 καὶ θεῶν. εἰ γάρ τε δεηθείω ἐγὼ,
 ἀπὸ πάντ' ἐποίησθαι μοι καὶ χαλῶν.
 ἐγὼ δ' ἐκείνη πάντα ταῦθ' ἔω κρέτα.
- Χρ. τί δ' ἂν ὅτι (εἰ μάλις' ἐδέσθ' ἐκάστοτε)
 Γρ. ἐπελά, ἔ γὰρ ἐκνομίας μὲν ἡχίωτε.

φέρου Calepina. 2. φέρω

ἀλλ'

ἀπ' ἀργυρίων δραχμῶν ἂν ἦτοσ' εἴησι
 εἰς ἰαμάτων γ'. ὅκτω δ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
 καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγροσύνη χιτῶνιον.
 ἐκίλδουσαν ἂν τῇ μητρὶ τε θοιματίδιον,
 πυρῶντ' ἂν ἐδιδήθη μεδίμων πιτῖάρα.

Χρ. ἔπολλὰ τοῖναι μὰ τ' ἄλλω ταῦτά γε
 εἰρεκάς ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἤχαιετ'.

Γρ. καὶ ταῦτα γίνω ἔχ' ἔνεκον μισητίας
 αὐτῶν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας ἔβουλα.
 ἵνα τὰ μὲν ἰμάθιον φορῶν μεμνητόμα.

Χρ. λέγεις ἐρῶντ' ἀνθρώπων ἐκνομιάτατα.

Γρ. ἀπ' ἔχινω γ' ὁ βδελυρὸς τ' ἐνέχῃ
 τὸν αὐτόν. ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκε πάνυ.
 ἐμὲ γδ' αὐτῶ τ' πλάκῃσι τεθῶνι,
 καὶ τὰλλα τὰ πὶ τῷ πίνακι τρυφήματα
 ἐπόντα πιμψάσης, ὑπεπέσης δ' ὅτι
 εἰς ἰστέραν ἤξειμι. Χρ. τί σ' ἴδρασ' εἰπέ μοι.

Γρ. ἄμμητά τε πωσσίπιμψεν ἡμῖν τεθῶνι
 ἐφῶτ' ἐκῆσε μηδέ ποτέ μ' εἰλθεῖν ἔπι,
 καὶ πρὸς ἐπὶ τῶντις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
 πάλαι πότ' ἤσων ἄλκιμοι μιλήσοι.

Χρ. δῆλον, ὅτι τὰς τρέπες τίς ἔμωχθηρὸς ἴω,
 ἔπειτα πλετῶν ὅσα ἔθ' ἠδὲ φασκῆ,
 πωστέ δ' ὑπὸ τ' περὶας ἀπαντα κατήσθισεν.

Γρ. καὶ μὲν πωστέ γ' ὀσημέρα, νῆ τῶ θῶ,
 ἐπὶ τῶ θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τῶ ἐμῷ.

Χρ. ἐπ' ἐκφορῶν. Γρ. μὰ δ' ἀλλὰ τ' φωνῆς μόνου
 ἐρῶν ἀκῆσαι. Χρ. ἔλαθεῖν ἢ οὐχάριστο.

Γρ. καὶ νῆ δὲ, εἰλυπκμίην γ' αἰσθοιτόμα.
 νιτάριον ἂν κ' βάπον ὑπεκρείζετο.

Χρ. ἔπειτ' ἴσως ἦτοσεν ἂν σ' ὑποδήματα.

- Γρ. μυστηρίοις ἢ πῆς μεγάλοις ὀχευμένοι
 ἐπὶ τ' ἀμάξης, ὅπως εἰς ἐλεψί με πῆς,
 ἐτυπλόμην διὰ τῶν ὀλλω τῶν ἡμίραν.
 ἔτω (φύδρα ζηλότοπος ὀνεαίσοπος) ἴω.
- Χρ. μόνος γὰρ ἔδιδ' ὡς εἰσικεν ἰσθίαν.
- Γρ. καὶ τὰς γὰρ χεῖρας πυγκάλας ἔχῃ μ' ἔφη.
- Χρ. ὁποῖα πρετείνουσι γε δρασχίμας εἰσοῖν.
- Γρ. ὄξει τι τ' ἡρώας ἰφασκεν ἡδύμα.
- Χρ. εἰθάσπον ἐνέχῃς, εἰκότως γε νῆ δία.
- Γρ. τὸ βλίμμοθ ὡς ἔχοιμι μαλακὸν κῆ καλόν.
- Χρ. ἔσκαῖος ἴω ἄνθρωπος. ἀλλ' ἠπίστωθ
 ἡρώας καπεώσης τὰ φέδρα κατιδίειν.
- Γρ. πάντ' ἔν' ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, ἔκ ὀρθῶς ποιῆς
 φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικημένοις αἰτί.
- Χρ. τί γὰρ ποιήσῃ φερέξῃ, κῆ πιασέξεται.
- Γρ. ἀταγκάσαι δ' ἰκατόν ἐστι νῆ δία,
 τὸν δ' παθόνθ' ἴω' ἐμῆ, πάλιν μ' ἀγρο-
 ποιῆν,
 ἢ μηδ' ὀκνῶν δίκαιον ἀγαθόν ἐς' ἔχῃν.
- Χρ. ἔκῃ καθ' ἰκάστω ἀπιδίει τῶν νύκτασι;
- Γρ. ἀλλ' ἐδέποτέ με ζάσων ἀπολείπειν ἔφη.
- Χρ. ὀρθῶς γε. νῦν δ' ἐγ' εἶπα ἐπὶ (ἔν' σ' οἴσῃ).
- Γρ. ἴπὸ τ' γὰρ ἀλγῆς κατετίτηκ' ὦ φίλτατε.
- Χρ. ἔκ, ἀλλὰ κατετίτηκας, αἶς γέ μοι δοκεῖς.
- Γρ. διὰ δακτυλῆς μ' ἔν' ἐμῆ γ' ἀνδελκύσαις.
- Χρ. εἰ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ἂν τηλία.
- Γρ. ἡμὶ μὲν τὸ μειράκιον τοδ' ἰφαστέρεχθῃ,
 ἔπειθ' ὡάλα κατηρηρέσα τυγχάνει,
 εἰκοι δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζον. Χρ. φαίνεθῃ.
 εἰφαιον γέ τοι κῆ δ' ἄθ' ἔχων περδῆθῃ.
- Νε. ἀπαλάζομα. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαία φίλη
 πολία

πολιὰ γηθήσει παχύ γε ἡ τ' ἔρανος.

Γρ. τάλαί' ἰγώ, τῆς ὑβρι^ς ἢς ὑβρίζομαι.

Χρ. ἴοικε διὰ πολλῶν χεόνων σ' ἰατρικίαι.

Γρ. ποῖε χεόνων παλάντων, ὅς παρ' ἰμοῖ χθῆσι λῶ.

Χρ. τ' ἐναοτίον πέποιθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.

μεθύων γ', ὡς ἴοικεν, ὀξύπτερον βλέπει.

Γρ. ἔκ' ἀλλ' ἀκόλασός ἐστιν αἰετὸς τρόπος.

Νε. ὦ ποιθπόσδεον κ' τοῖ περιστυλιθῆσι,
ἐν τῷ προσώπῳ τ' ἔρῆιδων ὅσας ἔχῃ. Γρ. ἄ. ἄ.
τῶ δ' ἄδα μή μοι σπρόσφει'. Χρ. ὁ μὲν τοι
λέγῃ.

ἴαν γδ' αὐτῶ εἰς μόνον ἀπινθῆρ λάθῃ,
ὡς ὅτ' παλαιὰν εἰρησιώνῳ καύσει'.

Νε. βάλῃ διὰ χεόνων πρὸς με παῖσιν. Γρ. ποῖ
τάλασι;

Νε. αὐτῶ λαβῆσα κάρυα. Γρ. παιδίαν τίνας;

Νε. πόσας ἔχεις ἐδόνθαι; Χρ. ἀλλὰ γνώσομαι
κ' ἄνωγ' ἔχῃ γδ' ἑταῖς ἴσως ἢ τίπτερας.

Νε. δάπεσον. ἴα γδ' γόμφιον μόνον φορεῖ.

Γρ. παλάντα τ' ἀνδρῶν ἔχ' ὑγαίρειν μοι δοκεῖς.
πληθῶν με πειῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

Νε. ὄναιο μὲν γ' ἂν εἴπῃς ἐκπληρωεῖ σε.

Χρ. ἐ δὴ τ' ἔπει μ' ἴσως καπηλικῶς ἔχῃ.
εἰ δ' ἐκπληρωεῖ τ' ἐξ τὸ ψιμύδιον,
ὄψῃ κατὰ δὴλα δ' ἀποσώπε γε τὰ ῥάκη.

Γρ. γέρον ἀνὴρ ὦν, ἔχ' ὑγαίρειν μοι δοκεῖς.

Νε. πρῶτ' ἂν ἴσως σε, κάπε τ' πθῆσιν
ἐφ' ἀπλῆταί σε λαμβάνειν δοκῶν ἐμέ.

Γρ. μὰ τῶν ἀφροδ' ἴτῶν ἔκ' ἐμῶν ὦ βδελυρεῖ σὺ.

Χρ. μὰ τῶν ἐκάτῶν ἐ δὴτα. μεητοίμῳ γδ' ἂν.

ἀλλ' ὦ νεανίσκι, σὺκ' ἐῶ τῶν μαιεχκῶν

μισοῖς

- μισῶν σε ταύτην. Νε. ἀλλ' ἔγω γ' ὑπερφιλῶ.
 Χρ. καὶ μὴ κατηγρηῖ γέ (ε. Νε. τί κατηγρηῖ;
 Χρ. εἰνὰ σ' ὑβρισκῶ φησι, καὶ λέγει ὅτι
 πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ μιθήσιοι.
 Νε. ἐγὼ ὡς ταύτης ἔμαχῶμαι σοι. Χρ. τὸ, τίς;
 Νε. αἰχμωρόν (ε. τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν. ἐπεὶ
 σὺκ' ἂν ποτ' ἄλλω τῷ ἐπέτρεπον ποιεῖν,
 νῦν δ' ἀπιδιχίαν, συλλαῶν τὴν μείρακα.
 Χρ. οἶδ' οἶδα τ' ἔνν. σὺκ' ἔτ' ἀξιοῖς ἴσως
 εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. ὁδ' ἐπιτρέψων ἰσὶ τίς.
 Νε. σὺκ' ἂν ἀλαχθείλω διαπτεκλωμένη
 ὑπομυριανίτων γε καὶ τριχιλίων.
 Χρ. ὁμως δ' ἐπέδῃ ἔτ' οἶνοι ἠξίους
 πίνειν σιωεκποτέοι ἰσὶ σοὶ καὶ τὴν τρύγα.
 Νε. ἀλλ' ἐπὶ κρημῶν τρυξ παλαιὰ καὶ σιτηρῶ.
 Χρ. σὺκ' ἐπὶ τρυγί (ε. ταύτῃ πάντ' ἰάσει).
 Νε. ἀλλ' εἰσθ' εἰσι. τῷ θεῷ γὰρ βύλομα
 ἔλθων ἀναθεῖναι τὸς σεφάνους τὸς δ' ἔς ἔλα.
 Γρ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῶν καὶ φράσσω τί βύλομα.
 Νε. ἐγὼ δέ γ' σὺκ' εἰσθμι. Χρ. θάρρει, μὴ φοβῶ,
 ἔγδ' βιάσει (ε. Νε. πᾶν καλῶς τοίνυν λέγεις.
 ἰκανὸν γὰρ αὐτῶν πρότερον ὑπεπίτην χρόνον.
 Γρ. βᾶδιζ', ἐγὼ δέ (ε. κατόπι εἰστέρχομαι.
 Χρ. ὡς εὐτόμως ἄξιον βασιλεῦ τὸ γεαίδον,
 ὡς ὡς λιπὰς τῶν μερκαίων ὡς σίχαι). χοροῦ
 Κα. τίς ἔσθ' ὁ κόπτης τὴν θύραν, τρετὶ τί κῶ;
 ἔσθ' εἰς εἰκοσ. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύειον
 φηγμορμιοὶ ἄλλως κλαυσίᾳ. Ερ. σέ τοι σέ τι
 λέγω κρημῶν ἀνάμεινον. Κα. ἔτ' εἰπέ μοι,
 σὺ τὴν θύραν ἔκρηπες ἔπασσι (φῶδρα, ε.
 Ερ. μὰ δὲ ἀλλ' ἔμελλον. εἰτ' ἀνέωξάς με φθάσαι.

λετοῦσιν ἄλλ' ἀπὸ
 λετοῦσιν ἄλλ' ἀπὸ
 λετοῦσιν ἄλλ' ἀπὸ

ἀλλ' ἐκκάλει τ' διαπότην τρέχοντα χυνὸν,
 ἔπειτα τὴν γυναικᾶ καὶ τὰ παιδία,
 ἔπειτα τὸν θεράπηντα, ἔπειτα τὴν κωῖαν,
 ἔπειτα σαυτὸν. εἶτα τὴν ὕν. Κα. εἰπέ μοι
 τίδ' ἐστίν. Ερ. ὁ ζῶς ὦ πόνηρε βέλτε)
 εἰς ταῦτον ὑμᾶς συγκυκῆσας τρέβωλιον,
 ἀπαξάπαυται εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

Κα. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τέταν τέμνε).

ἀτὰρ Διὸς γὰρ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
 ἡμᾶς. Ερ. ὅπῃ θειότατα πάντων στραγμάτων
 εἴργασθ'. ἀφ' ἧ γῆ ἤρξασθ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
 ὁ πλάστῳ, ἡ δαίς ἢ λιβαναστον, ἢ δάφνιν,
 ἢ ψαισον, ἢ χιρεῖον, ὅσα ἄλλ' ἔδειν
 ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ δ' ἰ, ἢ δέγε
 δύσθ. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

Ερ. καὶ τ' μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἤτιον μέλει.

ἐγὼ δ' ἀπόλαυλα κάπιτέτριμμοι. Κα. σω-
 φρονεῖς;

Ερ. πρότερον γὰρ εἶχον ἢ παρὰ ταῖς καπηλίσιν
 πάντ' ἀγάθ' ἴαθον δίδυς οἰνῆτιαν, μέλι,
 ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν ἐρμυλῶ ἐοδίσαν.
 τωὶ ἢ πεινῶν, ἀναβάδῳ ἀναπαύομαι.

Κα. ἐκῆν δικαίως, ὅσπερ ἐποίεις ζημίασ
 σῆιοτε, τριαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. Ερ. οἱ μοι τάλας,
 οἱ μοι πλάκῆντ' ἔν τῶν περᾶδι πιπιμρῆν.

Κα. ποθεῖς τ' ἢ πικρῶντα, καὶ μᾶτιν καλεῖς.

Ερ. οἱ μοι ἢ καλῆς τῷ ἐγὼ κατήδιον.

περὶ α

Κα. ἀσκαλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἀφρῖαν.

Ερ. ἀπλάγχωντ' ἐπερμῶν, ἂν ἐγὼ κατήδιον.

Κα. ὁ δύνησ πρὸς τὰ ἀπλάχ' ἔοικ' ἐπιστρέφει.

Ερ. οἱ μοι ἢ κύλικῳ, ἴσον ἴση κεκερμῆν.

Κα. ταῦτιν

Ταμεν a cloche pied. R. ἀσκαλιος

- Κα. πούτῳ ἐπιπίων, ὅποτε ἔχων σὺκ' ἀνφθάνοις;
 Ερ. ἢρ' ὠφελήσομαι ἀντὶ τ' ἰσσωτῆ φίλον;
 Κα. εἴ τ' εὖ δέμῳ ἂν δωματός εἰμὶ σ' ὠφελῆιν.
 Ερ. εἴ μοι πρόσθε ἀρβυλὴν δὴ πεπιμυθῶν,
 δόσης καὶ φαγεῖν καὶ κρέας νεανικῶν;
 ὦν θυτῶ ὑμεῖς ἔρχον. Κα. ἀλλ' ὅκ' ἐκφορῶ.
 Ερ. καὶ μὲν ὅποτε πεσοδάρον εἶδεσθαι
 ὑφείλει γὰρ σε λαυθάνειν ἐποίησ' αἰεὶ.
 Κα. ἐφαίτε μετέχην αὐτὸς ἂν τριχωρῶ.
 ἦνε γὰρ ἀνσινάστος δὴ πεπιμυθῶ.
 Ερ. ἐπειτα τῆτόν γ' αὐτὸς ἀνκατήσθεις.
 Κα. ἢ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πλεηγὰς ἐμοί,
 ὅποτε πληθύνω παναργήσας ἐγώ.
 Ερ. μὴ μνηστικῆσθης, εἰ σὺ φυλῶ κατέλασθεις.
 ἀλλ' ἔνδρα οἴκην πρὸς θεῶν δέξασθαι με.
 Κα. ἐπειτ' ἀπολιπὼν τῆς θεῶν εὐθὰ δὴ μῦθους;
 Ερ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολύ.
 Κα. τί δέ γ' αὐτομαθῆν ἄσθῆνον εἰναι σὺ δοκεῖ;
 Ερ. πατρίσιν γὰρ ἐστὶ πᾶσ' ἢ ἀνκατήσθεις δὴ.
 Κα. τί δ' ἦτ' ἀνείης ὄφελ' ἡμῖν εὐθὰ δ' ὦν;
 Ερ. παρὰ τῷ θυρῶν σφοδρῶσι ἰδρύσασθαι με.
 Κα. σφοδρῶν, ἀλλ' ὅκ' ἔργον ἐστ' ἐδὲν σφοδρῶν.
 Ερ. ἀλλ' εὐπολαῶν. Κα. ἀλλὰ πλεονέμεν, τί ἔνδρα
 ἐρικυκλῶ παλιγκάπηλον ἡμᾶς δ' αἰτρίφειν;
 Ερ. ἀλλὰ δόλιον τῶντων. Κα. δόλιον; ἢ κίς ἄγε.
 ἢ γὰρ δόλιον καὶ ἔργον, ἀλλ' ἀπλάττει τρέπων.
 Ερ. ἀλλ' ἠγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὅπως ἤδη βλέπω,
 ὡσθ' ἠγεμόνιον ἐδὲν δεκσόμεσθ' ἔπ.
 Ερ. σὺ καὶ γὰρ τῶντων γ' ἴσομαι, καὶ τί ἐστ' ἐρεῖς.
 πλάττω γὰρ ἐπὶ τῆτο συμφωρῶτατον,
 ποιεῖν ἀγῶνας μουσικῆς καὶ γυμνικῆς.

Κα. ὡς

Κα. ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐπινομίας πολλὰς ἔχον.
 ἔτ' ἔτι γὰρ ἐξέδρηκεν αὐτὰ βιόπων.
 ὅσπ' ἐτὸς ἀπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
 παύσκειν ἐν πολλοῖς γράφθαι γράμμασι.
 Ερ. σὺ κ' ἐν ἐπιτόμοις εἰσὶ; Κα. καὶ πολὺν ἔγωγε
 αὐτὸς ἐπεσελθὼν πρὸς τὸ φρεῖα τὰς κρι-

λίας,

ἴν' ὁσθίως ἀνακρινὸς εἶναι μοι δοκῆς.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Ιερ. τίς ἂν φρεῖατε πᾶσι χρεμύλ' μοι σαφῶς;
 Κα. τίδ' ἐστὶν ἢ βέλπε; Ιερ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
 ἀφ' ἧ γὰρ ὁ πολὺς ἔτ' ἤρξατο βλέπειν,
 δόλοισι ὑπόλιμ' ἑκαταφαγεῖν γὰρ σὺ κ' ἔχει.
 καὶ παῦπε δ' σωτήρ' ἱερὸς ἂν δὴός.
 Κα. ἢ δ' ἀφτία τίς ἐστὶν ἢ πρὸς τ' ἑσθί;
 Ιερ. δύει ἔτ' ἔσθεις ἀξιοῖ. Κα. τίς ἔνεκα;
 Ιερ. ὅπως ἅπαντες εἰσὶ πολέσοι. καὶ τὶ τότε
 ὅτ' εἶχον ἔσθ' ἐν, ἐμὲ ἂν ἤκων ἔμπροσθεν,
 ἔθυσεν ἱερῶν πτωθεῖς. ὁ δὲ πρὸς ἂν
 δίκην ἀποφυγῶν. ὅδ' ἂν ἑκακιστὸς τὸ πρὸς,
 καὶ μετεκάλει τ' ἱερῶν. γὰρ δ' ἔσθ' εἰς
 δύει τ' παρὸς πρὸς ἔσθ' ἐν, ἔσθ' εἰσερχέσθαι,
 πολὺ δὲ πατησόμενοι γὰρ πλεῖν ἢ μύριοι.
 Κα. σὺ κ' ἐν τὰ νομιζόμενα σὺ τήτων λαμβάνεις.
 Ιερ. τὸν ἔν' δὴ τὸν σωτήρα καὶ αὐτὸς μοι δοκῶ
 χαίρειν εἰσάσας, ἐνθάδ' αὐτὸς καταμύρειν.
 Κα. θάρσ' ἑκακῶς ἔσθαι γὰρ ἡμῶν πρὸς θεῖον,
 ὁ θεὸς ὁ σωτήρ' γὰρ πάρεσιν ἐνθάδ',
 αὐτόματ' ἤκων. Ιερ. πάντ' ἀγαθὰ τοῖσιν
 λέγεις.

Κα. ἰδρυσόμεσθ' οὐκ αὐτίκ', ἀλλὰ παρῆμνε

τὸν

τὸν πλῆθ' ἔπιπ' πρότερον ἢ ἰδρυμῶν,
 τὸν ὀπιθόδουρον αἰεὶ φυλάττων τῆς θεῆ.
 ἀλλ' ἐκδύοτε περ δ' αὖθ' ἄδασ' ἡμῶν,
 ἐν ἔχον' ἀθηγῆ τὰ θεῶν σὺ. ἱερ. πάνυ μ' ἐν
 δρᾶν πῦθα χεῖ. Κα. τ' πλῆθ' ἔξω περ κάλει.

Γρ. ἐγὼ δ' ἴ τί ποιῶ; Κα. τὰς χύτρας αἰς τ' θεῶν
 ἰδρυσόμεθα, λαβῶσ' ἐπὶ τ' κεφαλῆς φέρε
 σμενῶς. ἔχουσι δ' ἤλθες αὐτὴ ποικίλα.

Γρ. ὦν δ' ἔνικ' ἤλθον. Κα. πάντα σοι πεπράξω.
 ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἰατέραν.

Γρ. ἀλλ' εἴ γε μὴ τοι νῆ δ' ἴ, ἐχούσ' ἴ μοι
 ἤξειν ἐκείνον ὡς ἐμ', οἷσιν τὰς χύτρας.

Κα. καὶ μὴ πολὺ τ' ἄλλων χυτῶν τάναντία
 αὐτῷ ποιῶσι. πῶς μ' ἄλλαις γὰρ χύτρας,
 ἢ γραῦς ἔπιτ' ἀιστάτω, πύτης δ' οὐ
 τῆς γραῦς, ἐπιπολῆς ἐνφσιν αἱ χύτρας.

Χο. οὐκ ἐπὶ τίνω γ' εἰκὸς μέλλειν εἶδ' ἡμῶν,
 ἀλλ' ἀναχερεῖν
 εἰς τ' ἐπίθου, δεῖ γὰρ κατόπιε τέτιον ἄδουτος
 ἐπιαλ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ,

ἔστι αὕτη.

ΑΝΤΟΣ κ' μέλιτος σοκράτη τῷ σωφρονίτικῳ βασιλεύοντι, κ' αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι, ἀργύρου ἰκανὸν ἔχοντες ἀντὶ δεινῶν αἰσιν ἵνα δράμα κατ' αὐτὴν συνήσονται, κ' ὅς περ εἴς γέροντά πια σρεφιάδην καλέμενοι ἐπλάσσειν ὑποχρεῶν πιζόμενοι, ἀδὴ ἀνάλκῃ ὡς ἔτ τῷ παιδὸς φηδεπιδόνηστροφίαν. ἔτω ἢ τέτῳ ἰχόντων, μὴ ἔχον ὁ σρεφιάδης τὸ ποιῶσ' ὡς τα χρεῖα, βυλδ' ἔται κοροσαγαγῆν τῷ σοκράτη ἢ τέτῳ παιδα, ἵνα παρ' αὐτῆ ἢ ἀδικον μάθη λόγον, κ' ἔτω τις δανεισὰς δοποκρήσεται. φηδεπιδόνησ' μὴ ἔν πολλὰ δειθῆναι τῷ πατρὸς, κοροσλθεῖν ἰκ' ἐπειδὴ δοποτυχῶν ἢ ὁ κοροσῦτος ἢ ἔτ' σκείνεν ἰκ' αἰσῶς, κ' ἰκ' ἔχον ὅς περ κ' χρεῖται, εἰς διδύτερον εἴδε πλῆν. ἔδ' ἔν γδ ἢ ἰκ' αἰσῶς φροντίσας, ἢ δ' ἰκ' αἰσῶς εἴ πιν αὐτοπος διδύτερον ἀπὴρ γέρας ἔδ' αἰσῶς καθ' αἰσῶς κοροσῦτος, ἀρχαῖος. ἀλλ' εἰς ἔν ἀφοροσῶς μῖνον ἰκ' αἰσῶς, ἰκ' αἰσῶς εἰς τὸ χρεῖται τῷ δανεισὰς διὰ σρεφῶς δοποσῶσ' τὰ χρεῖματα, αὐτὸς κοροσῶσ' τῷ σοκράτη. ἰκ' ἔχον ἢ ὑπερῶσ' τῷ ἰκ' αἰσῶς ἢ ἔν, ἀλλὰ πῆτος ἰκ' αἰσῶς ἰκ' αἰσῶς κ' κοροσῶσ' τὸ σαιδῶσ' ἰκ' αἰσῶς ἰκ' αἰσῶς, αὐτὸς μὴ ἀπὴρ τῷ σαιδῶσ' κοροσῶσ' τῷ παιδὶ κ' αὐτὸς πῆτος πῆτος πῆτος κ' ἰκ' αἰσῶς ἵνα τῷ σοκράτη ἰκ' αἰσῶς τῷ χρεῖται. ἢ ἢ κ' γέροντ κ' μαμάδικε. Σῶσ' αἰσῶς ἢ τὸ δράμα ἰκ' αἰσῶς ἰκ' αἰσῶς. ἔχ' ἢ κ' αἰσῶς τῷ σοκράτη. ἰκ' αἰσῶς σῶσ' αἰσῶς ἰκ' αἰσῶς κ' αἰσῶς ἰκ' αἰσῶς, ἀέσ' αἰσῶς, κ' τὰ πῆτος.

Β

ΑΛΛΩΣ

ΑΛΛΩΣ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ.

ΠΑΤΗΡ ἢ υἱὸς σωκράτης ἢ σοφιστής.
 καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν ψυχολογίας διατριβὴ
 ἰσχυρῆ, λόγων δόξαια πρὸς τέλειαι.
 χρὸς Ἰνυφελῶν ὡς ἐπιφελῆ λόγων,
 καὶ τὴν ἀσέβειαν σωκράτους διεξιάν.
 ἄλλαι δ' ἔω' ἀνδρὸς κατηγεῖαι πικραί.
 καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
 εἴτ' ἰμπυρισμὸς τ' ἁλοῦς τῶ σωκράτους.

Τὰ τῶ δράματος πρόσωπα.

Σπριφιᾶδης.	Φειδιωπίδης.
Ἰσοπίων σπριφιᾶδῆ.	μαθητὴς σωκράτους.
σωκράτης.	χρὸς ἐπιφελῶν.
δίκαιος λόγος.	ἄδικος λόγος.
δαεισῆς πιστίας.	μάρτυρος.
ἴπτερος δαεισῆς ἀμυνίας.	χαυρεφῶν.

ΑΡΙΣΤΟ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Σκηνή πρώτη.

Τείμενοι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,
ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΙΟΥ, ισ.
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρεῖμα τ' ἄνυκτα,
 ὄσον
 ἀπέρατον, ἐδ' ἐπὸς ἡμέρα λυήσεται,
 καὶ μὴ πάλα γ' ἀλεκτρυόν. ἤκασ' ἐγώ.
 οἱ δ' οἰκίται εἰγκυροί. ἀλλ' οὐκ εἰς πρὸς ἔ.
 ἀπλοῖο δ' ἦτ' ὦ πόλιε ποδῶν ἕνεκα
 ὅτ' ἐδέχθασ' ἐξεσίμοι τὰς οἰκίας.
 ἀλλ' ἐδ' ἔχρησός ἐτοσίνας,
 ἐγείρε) τ' ἄνυκτος, ἀλλὰ πέρδε)
 οὐ πέντε σισύραις ἐγκυροδύλημρ.
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ εἰγκυροδύλημρ.
 ἀλλ' ἔθωάμου φείλας. ἀδ' εἰν, δακνό-
 ρη.
 ἔα τ' ἀπαίτης, καὶ τ' φέτης, καὶ τ' χρεῖμα,
 δια ταυτὶ τ' ἦόν. ὁδ' ἐκόμω ἔχον +
 ἰσπαζέται τε καὶ ἐνωσικύεται,
 εἰσιροπολεῖ ἰσπαε. ἐγὼ δ' ἀπ' αὐμοι,

+ bonne grosse couverture
 #big velvetur συνωσις bijoues equi R. 218
 -βαβυλων

ἔρῳν ἄγκισσον πλὴν σελῶν ἡν εἰκάδας.
 οἱ γὰρ τόχοι χωρεῖσι. ἄπτε παῖ λύχρον,
 κάκφρετὸ γεαμμοαῖον, ἰν' ἀταρτῶ λαβῶν,
 ὁπόσοις ἐφείλω, κὲ λογιῶμαι τὸς τόχους.
 Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δῶδενα μῦας πασία,
 Ἔ, δῶδενα μῦας πασία! τί ἐχρησάμην
 ὅτ' ἐπείαμην τ' ἠγοπατίαν. οἱ μοι τάλας!
 εἴθ' ἐξηκόπιον πρόπρον τ' ὀφθαλμὸν λίθων.

Φει. φίλων ἀδικεῖς, ἔλαυνε τ' σωτῆ δρόμου.
 Στρ. τῆτ' ἐπὶ τῆθ τὸ κακόν, ὅ μ' ἀπολώλεκον.
 ὀνειροπαλεῖ γὰρ κὲ καθ' οὐδὼν ἰσπικλώ.

Φει. πόσους δ' ὄρους ἔλα τὰ πολεμιστήρια.
 Στρ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλὰς τ' πατέρ' ἔλαύνεις δ' ὄρους.
 ἀτὰρ τί χρέως ἔβα με μὲ τ' πασίαν,
 τρεῖς μνηῖ διφρόσους, κὲ τροχὸν ἀμυῖα.

Φει. ἄπαυε τ' ἰκπὸν ἐξαλίσας οἴκαδε. ἀλιω
νοῦν
 Στρ. ἀλλ' ὦ μὲλ' ἐξήλικας ἐμέγ' ἐκ τ' ἐμῶν,
 ὅτε κὲ δίκας ἄφληκα, χ' ἄπρον τόχους
 εἰς γυράσασθαι φασιν. Φφ. ἐπεὶ οὐ πάτερ
 τί δυσκολαίνεις, κὲ φρέφει πλὴν νύχθ' ὄλων.

Στρ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τ' σρωμάτων.

Φει. ἔασον ὦ δαιμόνιε κατὰ δαρθεῖν τί με.

Στρ. σὺ δ' ἔν καθ' οὐδε, τὰ δ' ἔχρεα παῦτ' ἴδθ' ὅπ
 εἰς πλὴν κεφαλῶν ἄπαντα πλὴν (ὡς πείψε).
 Φιδ. εἴθ' ὄφελ' ἢ αἰσθνήτρι ἀπολέσθαι κα-
 κῶς.

ἄπε με γῆ μ' ἐπῆρε πλὴν (ὡς) μητέρου.
 ἐμοὶ γὰρ ἴω ἄχρῳικθ' ἠδὲσθ' βίθ',
 ὀρωκῶν, ἀκόρητθ', εἰκῆ κείμθ',
 βρύων μελίτταις, κὲ αἰσθάτοις, κὲ σερφύ-
 λοις. βρῖσα. ὠλ. νιναισα.

ἔρωτος
 σιτίαις

εἰκάδας νηυσίνας μενετήνας ἐπρεῖ
 κοποπατίαν ἐπι νόμον αὐτὴν ἰσπικλώ
 litteram K ita inferens σαμφόρα αὐτὴν
 inusita littera Σ

ἔπειτ' ἔζημε μεζακλίας, ἔ μεζακλίους
 ἀδελφιδῶν, ἀχρῶν ὡς ἰξ ἄστῳ,
 σμινῶ, τρυφῶσαν, ἐγκρητισυρωφίῳ. +
 παύτῳ ὅτ' ἐγάμεν, συγκατεκλιτόμῳ. ἐγὼ
 ὄζων τρυγός, τρισίᾶς, ἐρίων παισσίας,
 ἢ δ' αὖ, μύρα, κρέμα, καὶ ἐγγλατισμάτω,
 διαπάνης, λαφυγμῶ, κακιάδῳ, ἤμετιλ-
λίδῳ.

ἔ μὲν ἐρῶ γ' ἄς ἀργός ἴῳ, ἀλλ' ἰσπᾶτος. +
 ἐγὼ δ' ἂν, αὐτῇ ἡμιάλιον δεικνύς τοδ' ἰ
 πρῶτασιν, ἔφασκον, ὡ γυνῆ λῆαν παθεῖς. 11

Θ. ἔλπισον ἡμῖν ὅτι ἔντες ἐν τῷ λόγῳ.

Στρ οἴρει τί γὰρ μοι τ' πῶτῳ ἤπαρτε λόγῳσι
 δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάγῃς. Θ. Διὰ τί δὴ κλαύ-
 σμασι

Στρ. ὅτι τ' παρῶν ἐνείθεις ἡρακλίδω.

μὲν ταῦτ' ὅπως τῶν ἐχθρῶν ἦς ἐπεί,
 ἰμοί τι δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῆραθῆ. + ἡμελο

περὶ τῆν ὀμῶν δὴ ταῦτ' ἐλοιδόρῳ μὲν ἰλαβ
 ἢ μὲν γὰρ ἵππον πρῶταίθι πρὸς τῆν ὀμῶν. (2) ἰλαβ
 ξάνθιπποι, ἢ χάρειπποι, ἢ καλλιπῶιδῶν. ἐνλαβ
 ἐγὼ δ' ἔ παύρα πθίμῳ φειδωνίδῳ. 3 ἰλαβ

τίως μὲν ἐν ἐκρητόμῳ, εἴτα τῷ χρείῳ,
 κρητῆ ξανθόμῳ, καὶ ἐμῆν φειδωνίδῳ.
 τῆν τ' ἦοι λαμβάνεσ' ἐκρηξέτω.

ὅταν σὺ, μέγας ἀν' ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,
 ὡσπῆ μεζακλίας ξύσιδ' ἔχων. ἐγὼ δὲ ἔφῳ, +

ὅταν μὲν ἐν τῶν ἀγῶν ἐν ἔφῳ μίας,
 ὡσπῆ ὁ πατήρ (εὐφείδῳ ἐσημένῳ). 11 ἡμελο

ἀλλ' ὅτι ἐπίτῃ τῷ εἰς ἐμοῖς ἔδει λόγῳσι,
 ἀλλ' ἵπῳ ὅτι με κατέχευε τ' χρημάτων.

+ Caesare (femine Atheniensis luxuriose)
 moribus ornatum
 11 μὲν τῶν ἐκρηξέτω ἀδελφῶν δεκτοῖν
 ἰσπᾶτος

τιῶν ἐν ἡλίῳ πλὴν γὰρ φρενιζῶν ὁ δ' ἔ-
 μίαν ὄρεν ἀπαπὸν δαυμονίας, ὑπὸ φούας,
 ἦν, ἡ ἀταπίσων τεθνή, σωθήσεται.
 ἀλλ' ἐξηγείρα περὶ αὐτὸν βύλομα.
 πῶς δ' ἦτ' ἂν ἡδὲ αὐτὸν ἐπιγείραμι πῶς;
 Φειδιππίδῃ, Φειδιππίδου. Φει. τί ἂ πάτερ;

Στρ. κῦσόν με, κῆ πλὴν χεῖρα δ' ὅς πλὴν δεξιάν.

Φει. ἰδ' ἔ, τί ἐπι; Στρ. εἰπέ μοι, Φιλῆς ἐμῆς

Φει. νῆτ' ποτὶ δ' αὐτὸν τῆν ἵππιον.

Στρ. μή μοι γὰρ τῆτος μηδομῶς τ' ἵππιον.

ἔτ' ἔ γ' ὁ θὸς ἀπὸς μοι τ' κακῶν.

ἀλλ' εἰπέ μοι τ' καρδίας μ' ὄντως Φιλῆς
 ἂ παρ, πθῶ. Φει. τί ἂν πιδῶμα δ' ἡτά σοι;

Στρ. ἔκρηψον ὡς τάχιστα τὴς σαυτῆ τρέπης,
 κῆ μάχην ἰλθὼν ἂν ἰγὼ παραιτίσω.

Φει. λίγε δ' ἡτί κηλοῦεις. Στρ. κῆ τί, πείσθ;
 Φει. πείσεται.

νῆτ' δόουσον. Στρ. δεῦρόν γ' ἀπέβλεπον,
 ἔρας τὸ θύρον τῆς κῆ τῶ κηλοῦ;

Φει. ὄρω. τί ἂν τῆτ' ἐστὶν ἑτερόν ἂ πάτερ;

Στρ. ψυχῶν σφῶν τῆτ' ἐστὶ Φρενιτῆ ἡέρον.

σφῶν ἂν εἰκοῖς ἀνδρες, οἱ τ' ἔρανον
 λέγοντες ἀναπέειπον, αἷς ἐστὶ πνιγύς,
 κῆ πῶς ἡμᾶς ἔτ' ἔ, ἡμεῖς δ' ἀνδρακες.
 ἔτοι διδάσκασ' ἀργύρου ἡντις διδῶ
 λέγονται κῆ δ' ἰκαμα κῆ δ' ἰκαμα.

Φει. εἰσὶ ἢ τίνες; Στ. σὺκ οἶδ' ἀκροῦς τ' ἔνομα,
 μερμηνοφρενιτῆ, καλοῖτε κῆ ζατοῖ.

Φει. αἰβοῖ, πνευροῖ γ' οἶδα, τοὺς ἡλαζόνας,
 τῆς ἀχρῶντας, βύς ἀνυποδέχτας λέγεις,
 ἂν ὁ κακοδαίμων σικροῦς, κῆ χερσφῶν.

Στρ.

Στρ. ἤ ἔ, σιῶπα, μηδ' ἐν εἴπης γήπτον,
 ἀλλ' εἴπ κήδ' ἔ πατρῶων ἀλφίτων,
 τύπων γλυκῆ μρι χασάμρ @ τῶ ἰππικῶ.
 Φει. σὺκ ἂν μὰ τ' οἰουσον εἰ δόξης γέ μρι
 τὸς φασιανῶς, οὐς τρέφει λωγόρας.
 Στρ. ἴθ' ἀπ' οὐλοῦσ' ἄ φίλ' εἶτ' ἀνθρώπων ἔμρι,
 ἔλθ' ὠν διδάσκω. Φει. καὶ τί σι μαθήσομαι;
 Στρ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν, ἀμφω τὸ λόγῳ,
 τὸν κρείπτον, ἔς τις ἴσι, καὶ τ' ἔπλοια,
 τύποι τ' ἔπερσι ποῖι λόγῳ, τὸν ἠσοτασι
 νικᾶν λέξεντά φασι τὰ δικώτατα.
 ἢ οὐκ ἔμρι τὸν ἀδίκον τῶ ἔν λόγῳ
 ἂ τῶ ὀφείλω διὰ σὲ τέτων τ' χρεῖων,
 σὺκ ἂν δ' ἀποδίλω ἔθ' ἀν' ὀβολοῖν ἔδινί.
 Φει. σὺκ ἂν πηλοίμω. ἔ γ' ἂν τλευέιν ἰδῆν
 τὸς ἰππίας, τὸ χρεῖμα ληκικισμοῦ μρι @.
 Στρ. σὺκ ἄρα μὰ τῶ δῆμητρε ἄτ' ἔμρι ἰδῆν,
 ἔ τ' αὐτὸς, ἔθ' ὀζύμρι @, ἔθ' ὀσαμφορέατ;
 ἀλλ' ἔξελῶ σ' εἰς κόρακας ἐκ τ' οἰκίας.
 Φφ. ἀλλ' ἔ φειδύνηται μ' ὀ δῆ @ μεζακλῆς
 ἀνιππῶν. ἀλλ' εἴσιμι, σῶθ' ἔ φρονηῶ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
 Σκηνὴ δ' αὐτῆς.

Τεῖμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΦΙΑΔΗΣ, ΜΑΘΗΤΗΣ
 Η ΠΑΙΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Στρ. **Α**λλ' ἔθ' ἰγὼ μρι τοῖ πσάν γα κίσσηται.
 ἀλλ' ἔυξάμρ @ βῆσι ποῖς, διδάξομαι,
 αὐτὸς

αὐτὸς βραδίξαι εἰς τὸ φρονησέον.
 πῶς οὐ γέροντ' ἂν κάπιλίσμων κ' βραδύς,
 λόγων ἀκροῶν σκινδαλμὸς μαθήσασμαι;
 ἰσητίον, τί τούτ' ἔχον φραγδύομαι;
 ἀλλ' ἔχι κόπτω τῷ θυραυ; πᾶν παιδίον.

Μα. βράχ' εἰς κόρυκας, τίς εἶδ' ὁ κόψας τῷ
 θυραυ;

Στρ. φείδων ὁ γὸς φρεψιάδης κικλωνόθεν.

Μα. ἀρεθὴς γαῖη δ' ὅστις ἔπεισ' Ἰφώδ' εἶπε
 ἀπειμερίωνος τῷ θυραυ λιλάκηνκας,
 καὶ φρογιδ' ἐξήμβλακας ἐξορημηδίας.

Στρ. ζύχιαθίμει, τηλῆ γδ οἰκῶ, ἦ ἀρεῶν.
 ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τέξην ἠλωμέναν.

Μα. ἀλλ' ἔθιμοις πᾶσι τῆς μαθηταῖσιν λέγει.

Στρ. λέγει μῶϊμοι φαρρῶν· ἐγὼ γδ ἔποσι,
 ἔχω μαθητὴς εἰς τὸ φρονησέον.

Μα. λέξω νεμίσοι δέ σε τὰ περὶ χερσὶν μυστήρια,
 ἀνηρεῖ ἄρα χαιρεφῶντι σικρατῆς.
 ψύλλαι ὁπόσπερ ἄλλοιτ' εἰς αὐτῆς πόδα.
 δακτύλα γδ ἔχει φῶντι τῷ ὀφρεῶν,
 ἐπὶ τῷ κεφαλῷ ἔσικρατες ἀφῆλαιτ'.

Στρ. πῶς δὴ ταῦτ' ἐμέρησι; Μα. διξιώπιτα.
 κροθὴν ἀφῆξας, εἶτα τῷ ψύλλαι λαβάν,
 εὐέβαψεν εἰς τ' κροθὴν αὐτῆς τὰ πόδα.
 κατὰ ψυγίση ἀεὶ φουσῶν ᾠρεσικχί,
 πύλλαι ἰσπαλύτας, ἀνιμίτρετο χεῖρον.

Στρ. ὦ ζῆν βασιλεῦ τ' λέπ' ἵππιτος τ' φρεῶν!

Μα. τί δὴ τ' ἂν, ἔπειθ' εἰ πύθιο σικρατῆς
 φρονησασα, πρ. ποῖον ἀνέβολῶ κατῆπέμοι.

Μα. ἀνῆρετ' αὐτὸν χαιρεφῶν ὁ φῆτιος,
 ὁ πόπερ τῷ γῶμῳ ἔχει τὰς ἐμπίδας

ἢ τὸ σὸμ' ἄδειν, ἢ κ' τέρροπύγον.

Στρ. τί δ' ἦ τ' ἐκείν', εἰπεὶ ὡς ἴ τ' ἐμπίδ' ὄ;

Μα. ἴφασκεν εἶναι γέντερον τ' ἐμπίδ' ὄ

σειόν, Διελίω γ' εἶν' αὐτὲς τὴν πλοῦ
βία βαδίζεν ὄθ' ὑ τέρροπυγίς.

ἔπητα κηίλον πρὸς σενῶ σφρακείρμεν,

τοῖσ' ὡφικτὸν ἠχέιν ὑὰ ὀβίας ἔπιδ' ἄμα.

Στρ. Ζάλπιγξ ὁ ὡφικτός ἐστιν ἄρα τ' ἐμπίδων;

ἢ τρισμακάρι' ἔδιστερούματ' ὄ!

ἢ ραδίας φάγων ἄν' ἀποφύγι δίκλω;

ὅσπερ δίοιδε γέντερον τ' ἐμπίδ' ὄ.

Μα. πρῶτω δέγε γνάμω μεγάλω ἀφηρέθη,

ὑὰ ἀσκελευότ' εἰ. τίνα τρέποι κάτ' ἔπε *Stellio*
μοι.

Μα. ζητῶντ' αὐτὲς τ' σιλῶνσ τὰς ὁδὺς,

καὶ τὰς ὡφικτὰς, εἴτ' ἄνω κεχαιότ' ὄ,

ἀπὸ τ' ὄρηφῆς ἰούκτωρ γαλιώτης κατέχουσ.

Στρ. ἠδὲν γαλιώτη καὶ χέισον σικράτας.

Μα. ἰχθὺς εἰγ' ἠμῖν δ' εἶποι ὄσ' ἰσάρας.

Στρ. εἶεν, τί οὐδ' πρὸς τάλφειτ' ἔπιλαμῆσαι;

Μα. κ' τ' τεραίξης καὶ ἄπασας λαπίλῳ τέφραν

κάμψας ὄβελίσκον. εἶπε Διελίω λαβῶν, *comras*

εἰ τ' πικαίσας θημάπον ὄφείλει.

Στρ. τί δ' ἦ τ' ἐκείνον τ' θαλῶ θωμάζουσι;

ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἄνύσαι τὸ φροῖς ὄροι,

καὶ δ' εἴποι ὡς τὰ χέισον τ' σικράτης.

μαθηκῶ γδ. ἀπ' ἄνοιγα τὴν θύραν.

ἢ ἠράκλεις, ταυτὶ ποδὸν ἄτὰ θημάς.

Μα. τί ἔπαύμασαι, τὴ σὺ δεκῶσι εἰοκέναι;

Φα. ὅτε εἰπύλας λαφθαῖσι τῶσ' λακωνικῶσι.

ἄτὰρ τί ποτ' εἰς τὴν γλῶβλίπκην ἔβη;

Μα. Ζητῶσιν ἔτσι τὰ κ' γῆς. σφ. βολεὺς ἄρα.

Ζητῶσι, μὴ κω τὲτό γε φρογτίζει.

ἰγὼ γδ οἶδ' ἴν' εἰσι μεγάλοι κ' χαλοί.

τί γδ οἶδε δρῶσιν οἱ (φόδοι) ἐγκυφότες.

Μα. ἔτσι δ' ἐριβοδιφῶσιν ἰπὸ τ' τάρβεσθ.

Σπ. τί δὴθ' ὁ παρκαλὸς εἰς τ' ἔβρανον βλέπει.

Μα. αὐτος καθ' αὐτοῦ ἀπροτομαῖν διδάσκει.

ἀλλ' εἰσὶθ' ἴνα μὴ κ' εἴθ' ἡμῖν ἐπιλύχη.

Σπ. μήπω γε, μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἴνα,

αὐθῖσι κρινάσω τι παραγμάπον ἐμὸν.

Μα. ἀλλ' ἔχ' οἶόντ' αὐτοῖσι πρὸς τ' αἴρα

ἔξω δ' αἰτρεῖσθ' ἐν πολλῷ ἄγαν γ' εἰσι χρονοῖ.

Σπ. πρὸς τ' ἴπῶν τί γδ τάδ' εἰσιν, εἰπέ μοι.

Μα. ἀπροτομία μὲν αὐτή. σφ. τὰτις ἢ τί;

Μα. γοιμετρία. σφ. τῆτ' οὐν τί εἰσι χρήσιμθ;

Μα. γλῶ ἀταμετρεῖσθ'. σφ. πότερα τῶ κληρο-

χικῶς

Μα. σθ, ἀλλὰ τῶ (ὕμπεσσα). σφ. ἀσῦιον λέγεις.

τὸ γδ σόφισμα δημοτικὸν κ' χρονοῖ.

Μα. αὐτὴ δὲ σπεί γῆς πρὸς τὸ παρκαλὸς, ὁρᾷς

αἶδε μὲν ἀτῶσθ. σφ. τί σὺ λέγεις, ἄπειθομα;

ἰπεί δικαστὸς ἔχ' ὁρῶ καθήμενος.

Μα. ὡς τῆτ' ἀληθῶς ἀπικόν τὸ χωρίον.

σφ. καὶ πῶ κικωεῖς εἰσιν οἱ μοῖ δημοτικῶς

Μα. οἰκωῖθ' ἔνεισιν. ἢ δέ γ' ἴσβοι ὡς ὁρᾷς

ἢ δὲ κωρατέζα) μακρὰ πόρρω πάντο.

σφ. οἶδ', ἰπὸ γδ ὑμῶν παρκαλὸς κ' παρκαλὸς.

ἀλλ' ἢ λακεδαίμων πρ' οἱ; Μα. ὅπκ' οἱ,

αὐτή.

σφ. ὡς ἰχθῦς ἡμῶν. τῆτ' πάντο φρογτίζει,

παύτῶ ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάντο.

Μα. ἀλλ'

Μα. ἀλλ' ὅσον οἶόν τε κ' ἰδὲ. σρ. οἰμάξωδ' ἄρα.

Φίξε, τίς γδ' ἐστὶ οὐκ ἐπὶ τ' κριμάθρασι ἀνέρι;

Μα. αὐτός. σρ. τίς αὐτός; Μα. στωκρατής. σρ. σά-
κραιπτες;

ἰθ' ἔτι θ' ἀναβόησον αὐτόν μοι μίξα.

Μα. αὐτός γάρ ἔστι καλίσσον. ἔγάρ μοι χαλδή.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Σκηνὴ τρίτη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

σρ. **Ω** στωκρατίδου. σω. τί με καλεῖς ὦ φί-
μοι;

σρ. περὶ μὲν ὅ, πρὸς ἀντιβολῶν κατέπι μοι.

σω. ἀεργεατῶν κ' ἀπειφρογῶν τὸν ἥλιον.

σρ. ἔπειτ' ἀπὸ χειρῶν ἔφυε θύεσσι ὑπερφρογῆσι,
ἀλλ' ὅσον ἀπὸ τ' γῆς εἴωθε. σω. ἔ γδ' αἴ ποτε

ἔξεδροῖ ὀρθῶς τὰ μετέωρα στ' ἀγμάτω.

ἢ μὴ κριμάσας τὸ νόημα, κ' τὴν φρογίδα
λεπτῶν καίτοι μίξας ἐς τ' ὄμμοιον ἀέρα.

ἢ δ' ὦν χαμαί, τ' ἀνα κάπ. θεν εἰσκόπουν,

ὅσκαί ποτ' ὄρθον. ἔ γδ' ἀλλ' ἡ γῆ βία
ἔλκει πρὸς αὐτῶν τὴν ἰκμάδα τ' φρογίδος.

σρ. ἀρχὴ ἢ πύτιο τῶν κ' τὰ κάρδαμα.

ναρον
humiidus

Στρ. τί φῆς; ἡ φρογίτις ἔλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ
κάρδαμα;

ἴθι κω, κατ' ἀσθ' ὦ στωκρατίδου ὡς ἐμὲ,

ἵνα μ' ἐκδοιδ' ἀξῆς ἄνωθε' ἔνεπ' ἐλήλυθα.

σω. ἦλθες ἢ κ' τίς σρ. βυλόμην ὅ μαθεῖν λίγλα.
ἰαὸ

ἰὼ ὃ γῶ τόκων. χρέηται τι δυσκολωτάτω
 ἄλομα, φέρουσι, τὰ χρέηματ' ἐνεχυράζουσι.

σα. πόθεν δ' ἰὼ ὀχρεως σιωτὸν ἔλαττε χυθόμενοι.

σρ. ἴσθω μ' ἐπέτριψεν ἵππικῆ, ὀεινη φασγείη.
 ἀλλὰ με δίδουζον τ' ἐπερὶ τῶν σὶν λόγειν,
 τὸν μηδεὶν ἀποδιδόντω. μισθὸν δ' ὅτιπ' ἄν
 πρᾶτήη μ' ὀμῆμαι σοι καὶ θήσῃ τὸς θεός.

σα. ποίους θεός ὀμῆσὺ; πρῶτον γῶ θεοὶ
 ἡμῶν νόμισμα ἔσθ' ἐστὶ. σρ. τῶ γῶ ὀμνῶν,
 σιδάρεϊοισιν ὡς πρὸς ἐν βυζαντίω;

σα. βέλτε τὰ θεῖα πράγματα ἰδέναι σιφῶν,
 ἢ π' ἐσὶν ὀρθῶς; σρ. νῆδ' ἰ, εἴπῃ ἐσὶ γ.

σα. καὶ ξυζήσουσ' αὖτε νεφέλαισιν εἰς λόγους,
 ποῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; σρ. μάλιστα ἄ γ.

σα. κάδιζε τοίνυν ἐπὶ τ' ἱερὸν σκίμποδι.

σρ. ἰδὲ κάθημαι. σα. τὸν ἐπὶ τοίνυν λαβὴ
 τὸν σίφανον. σρ. ἐπὶ τὶ σίφανον, οἴμοι ἴσθ'
 κρεπτε,

ἔσθ' με τ' ἀθύμαιθ' ὅπως μὴ θύσῃτε.

σα. εἴπ' ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὸς θεοὺς ἡμετέρας
 ἡμεῖς ποιῶμεν. σρ. εἶπε δὴ τί κερδανῶ;

Χ σα. λέγειν χυθὸς τίμια, κρόταλον, παμπάλη.
 ἄλλ' ἔχ' ἀτίμας. σρ. μὰ τ' δὴ ἔψόσῃ
 γέ με,

Χ κατὰ πατὴρ ἴσθ' γῶ παμπάλη χυθόμενοι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
 τινων β.

Αναπυστικοὶ Λεισοφάνξοι.

Σω. Εὐφημῆεν χρῆτ πρὸς βούτῳ κῆ τ δὲ δὲ χρῆ
ὑπακύνει.

ὦ δέσποτ' ἀναξ ἀμίτρητ' ἀήρ, ὅς ἔχῃς τῷ
 γλῶ μιτῶρον.

λαμπρός τ' αἰθήρ, σιμναίτε Ἰταί νεφίλα
βρονησικίρανοι,

ἀεθῆτε, φάνητ', ὦ δέσποται, τῆ φρονητῆ
μιτῶρον.

Σπς. μήπω, μήπωγα, πρὶν ἂν τυτὶ πλύξωμα, μὴ
καταβρεχθῶ.

τὸ ἢ μὴ κωκῶ οἴκοθεν ἰλθεῖν ἐμὲ τ κακῶ
δαίμον' ἔχουσα.

Σω ἔλθιτε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι νεφίλα, τῆ δ'
εἰς ἐπίδ ῥξιν.

εἴτ' ἐπ' ὀλύμπῳ νεβρυφῶν ἰερῶν χοροβλή
ταισι κάθηδε,

εἴτ' ὠκεανῶ πατρῆς εὐ κήπις ἰερῶν χρῆ
ἴσατε νύμφαις,

εἴτ' ἄρα νεῖλε σφραῖς υδάτων χρυσίοις
ἀρύτα πρόχυσιν,

ἢ μυώτῳ λίμνῳ ἔχῃ, ἢ σπόπιλον εἰφέν
τα μίμων ἴθι,

ἰπαικῶσατε δέξ ἀμφα Ἰσσίαν, κῆ τοῖς ἰεργῶ
σι χαρείσῃ.

ΔΡΑ.

pileus

τιν

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Σκλήν τετάρτη.

ΧΟΡΟΣ Η ΝΕΦΕΛΑΙ, ΣΩΚΡΑ-
ΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Χο. **Α**ίναοι νεφέλαι,
 ἄρθωμεν φανερά,
 ὄροσερὸν φύσιν διάζητον,
 πατρὸς ἀπ' ὠκεανῆ βαρυαχέου,
 ὑψηλῶν ὄρεων κρυφὰς ἐπί,
 δευδροκόμης ἴνα,
 τηλεφανῆς σκοπίας ἀφορώμεθα,
 καρπὸς τ' ἄροδομῶν θ' ἰερεῖν χθόνα,
 καὶ ποταμῶν ζαθέων κελადήματα,
 καὶ πόντον κελάδοντα βαρύεργον.
 ὄμμα γὰρ αἰδέροιο ἀ-
 κάμωτον σελαγγεῖται,
 μετομαρίασιν ἐν ἀνθαῖς.
 ἀλλ' ἀποστῆσάμην νεφελοῦ ὄμοιον
 ἀθανάταις ἰδίαις ἐπιδῶμεθα,
 τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

λαμῶνται

Σω. ὦ μέγα σιμναῖ νεφέλαι, φανερῶς ἠκῶσατέ
 με καλέσαντες. [θεοπέπτε]
 ἦδ' αὖ φωνῆς ἅμα καὶ βροχῆς μοκησοκλήνης
 Στρεψ. καὶ ζέσομαι γ' ὡς πλουτίμητι, καὶ βέλομαι
 ἄνευ ποπυροῦ
 πρὸς τὰς βροχάς. ἕτως αὐτὰς πεπεμαῖνω
 καὶ πεφόδημα.
 καὶ θέμις ἐστὶ νῦν γ' ἤδη. καὶ μὴ θέμις ἐστὶ
 χροῖον.

θεοπέπτε φρενός.

Σα. ἢ μὴ σκόψης, μὴ ἢ ποιήσης, ἀπὸ οἱ τρυγ-
δαίμνες ἔτοι
ἀλλ' ὀφήμεν. μέγα γάρ π θεῶν κινεῖ. *Ζμῆ- ~~καρμει~~*
ἢ αἰδαίς.

ΑΝΤΩΔΗ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ,
ΚΩΛΩΝ 15.

Χο. Παρθένοι, ὀμβροφόροισι,
ἔλθωμεν λιπαρῶν
χθόνα παλαιάδ', ἕνα δρον γῶν
κίερω ἰψόμενα πολυήρατοι.
ἢ ζέσας ἀρήτων ἱερῶν ἴτα
μυσθόκ' δόμ',
ἐν τελευταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυ,
ἕρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
βασιθ' ὑψιρεφῆς, καὶ ἀγάλματα,
καὶ προσοδεμακάρων ἱερῶτα,
ὄσιφανοί τε θεῶν
θυσίαι, θηλίας τε,
παιθεδαπαῖσι ἐν ὄρασι,
ἦει τ' ἐπ' ἡμεῖς, βραμία χάρις.
δουκιάδου τε χορῶν ἱερθίσματα,
καὶ μῦσαι βαρύρομμ' αὐλῶν.

Supplicatioes

Στρ. πρὸς Ἐπίδου ἀντιβουλῶ σε, φράσσον τίνας ἐπ'
ἢ (ὡχερτες αὐ)
αἱ φθηνζάμηναι ἔτο τὸ σμῶν, μῶν ἡρῶνα
πινές εἰσιν;

Σα. ἦκισ', ἀλλ' ὑρῶνα νεφίλαι, μεγάλην θεῶν
ἀνδρῶσιν ἀρρῶς.

αἶπιρ
peruncti foetibus ora. Horat. anti praet.

αἴθε γράμμιω, κῆ διάλεξι, καὶ νῆι ἡμῖν πε-
ρεχασσι,

καὶ περτεῖαν, κῆ ἀφίλεξι, καὶ κρῆσσι, καὶ
καλάληψιν.

Στρ. τὸτ' ἄρ' ἀκρόσασ' αὐτῶν τὸ φθέγγμ' ἢ ψυ-
χήμασ πεπόθη),

καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ κῆ ἀφί κρεττῆσ τε-
νολοσχεῖν,

καὶ γραμιδίω γράμμιω νύξασ' ἐτέρω λόγῳ
ἀντιλογῆσαι.

ὥστ' εἴ πως εἶσι, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανεροῦσ
ἐπιτυῶν.

Σα. βλέπει νῦν εἰδούσ' πρὸς τὴν πάρτην, ἤδη γδ
ὄρα καὶ ἄστας

αἰσθητῶ
νῶν

ἡσυχ' αὐτάσ. Στρ. φέρε περτεῖξον. Σα. χα-
ρῆσ' αὐτῶν πάνυ ποχμαί.

διὰ τ' κηίλων κῆ τῶν διασείων αὐ) πλάγῳ.

Στρ. τί τὸ χρῆμασ

ὣσ' ἔ κρητορῶ. Σα. παρὰ τὴν εἴσοδοσ.

στ. ἤδη νῦν μάλισ ὄρα.

Σω. νῦν γέ τοι ἤδη κρητορῶσ αὐτάσ, εἰμὴ λημῶσ
κρητοκωῖσ.

λ

Στρ. τῆ δ' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητῆ, πάντῃ γδ ἤδη
κρητέχασσι.

Σα. ταῦτα μὲν τοι σὺ τίασ ἔσασ ὅσα ἤδασ, ἐδ
ἐνόμισεσ

Στρ. μὴ δ' ἄλλ' ὀμίχλην καὶ δρόσον αὐτάσ ἡγέ-
μω κῆ σκίαν εἶναι.

Σα. ἔ γδ μὴ δ' εἰδ' ὅλην πλείστας αὐτῶν βόσκασ
, σι σοφιστάσ,

θελομαάντῆσ, ἰατροτέχιασ, φρασιδοσυχοσ
αρχονομήσασ,

νύξασα confo dieni κ. νύξασα κυκλίωσ

κυκλιάντε χερῶν ἀσμαθεκάμπους, ἀνδρας
μεταρροφένοντας:

ἔθεν δρωῶνας, βόσκουσ' ἀργύς, ὅτι ταύτας
μυσοποιῶσι.

Στρ. πούτ' ἄρ' ἰποῖαν ὑγρῶν νεφελῶν σρεπλαι-
γλῶν, δάιον ὄρμάν,

πολοκάμυσθ' ἰκαθοντακεφάλαια τυφῶ, σρη-
μύσασ τε θυέλιας, [χῆς,

εἴτ' ἀτρεῖς διεραῖς γαμψῆς οἰωνῆς ἀερονη-
ὄμβρεσθ' ὑδάτων δροσερῶν νεφελῶν, εἴτ'
ἄντ' αὐτῶν κατίπιον.

κετρῶν τεμάχη μεγάλην ἀγαθῶν, κρέατάτ'
ὀρνίθια κιχλῶν.

Σω. δια μῦθοι τάς δ' ἐχὶ δικαίως; Στρ. λέξον
δὴ μοι ππαθῶσαι;

εἰσὶ νεφέλαι γ' εἰσὶ ἀληθῶς, θνητοῖς εἴζα-
σι γυναιξίν;

οὐ γδ' ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαύται. Σω. φέρε
ποῖα γάρ τις εἰσιν;

Στρ. σὺ οἶδαι σιφῶς. εἴζασιν ἔν ἐρείοισι πιπτα-
μύθοισιν.

κἄχι γυναιξὶ μὰ δὲ ἔσ' ὅπῃν. αὐταὶ ἢ ῥί-
νας ἔχουσι.

Σω. ἀπόκρουσθαι ἄτ' ἂν σ' ἔρημα. Στρ. λέγε
παχέως ὁ, πβέλει.

Σω. ἔδη πούτ' ἀναβλίψας εἶδες νεφέλῃ κερ-
ταύρω ὀμβρίαν;

ἢ παρδάλφ, ἢ λύκω, ἢ πύρρῃ; Στρ. εἴ δὲ
ἰσῶγ', εἴπα τί τῆσ;

Σω. γίνοντ' ἅπανθ' ὅ, πᾶν βέλοισι. κατ' ἢν μῦθ'
ἰδῶσι κρημίτω

λεσσα μῦθ' species
χιχλα τανδῆ;

ἄρριον

- ἄρριον πια τῆ λασίαν τέτων οἷον αἶψ ἔξοι
 φάντα κρῆται αὐτάι
 σκάπλισμα τῶ μαρία αὐτῆ, κεντεύρησι
 Στ. τί γῶν ἄρπιγα τῆ δημοσίαν κατίδουσι σί
 ματα, τί δῆσιν;
 Σω. ὀπιφώνησιν τῶ φύσει αὐτῆ, λύραι ἐξαι
 φηκε ἰγίνοντ.
 Στ. πῶδ τ' ἄρα, πῶτα κλειώνομοι ἄν ἴτ' ῥίψα
 ασι χθῆς ἰδῶσιν,
 ὅπ δειλόπερον τῆ βιν ἰάρωι, ἔλαφοι διὰ τῆ
 ἰγίνοντ.
 Σω. καὶ νῦν ὅπ κλέθριν εἶδου ὄρωι, διὰ τῆ ἰγί
 νοιτο γυναικῆς.
 Στ. χαιρέτι πίνω δ' ὦ δέσποιναν, καὶ νῦν ὀπί
 πι κάλλιαν,
 ἔργνομήκη ῥήξατε κάρυγι φάντα, ὦ παμ
 βασίλεια.

ΣΤΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟ
 ΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ 5.

- Χο. Χ αἶρ ἄ πρῆσ ὄυτε παλαιήνεις, θρηκτῆ
 λόγων φιλομήσωι,
 ἔν π λεπτότάτωι λήρωι ἱερεῦ, φράζε πῶδ
 ἡμᾶς ὅπ χεήζε.
 ἔ γῶ ἀτ ἄλλαι γ' ἰπ ακύσωμεν τῆ νῦν μεττα
 ροσοφίτων,
 πῶλῶ ἢ πρῶδίκω. πῶ μῦ, σοφίας καὶ γνώ
 μης ἔνεκα. σῆ ἴ,
 ἔπ βροθύειτ' ἐν παῖσι ὀδοῖς, καὶ τῶ φηκα
 μὲν παρεβάλλει,

καὶ τυπῆ

κ' αὐτοπόδηλον καὶ πόδι ἀνέχῃ, καὶ φ' ἡμῖν
σεμνοῦσθε περὶ.

Στς. ὦ γῆ ἔφθίγματι, ὡς ἰσθμὸν, καὶ σεμνὸν
καὶ περατῶδες!

Σα. αὐταὶ γάρτοι μόναι εἰσι θεαί, τέλλα δ' ἢ πάντ'
εἰσι φλύαρ.

[ὁ θεός ἐστι]

Στς. ὁ ζῶς δ' ἡμῖν φέρε πρὸς τ' γῆς εὐλύμπι.

Σα. ποῖος ζῶς; ὅ μὴ ληθήσῃς, σὺκ' εἰσι ζῶς.

Στς. τί λίγῃς σύ;

ἀλλὰ τίς βεῖ; τὰ τὶ γὰρ ἐμοί γ' ἀπόφλυαυ περὶ
ἐν ἀπάντων.

Σα. αὐτὸ δὴ πᾶσι μεγάλοις ἢ σημεῖοις ἐγώ σ' αὐτὸ
διδάξω.

φέρει. πῆ γὰρ πᾶσι ἀνδρῶν φιλοῦσι ὕοιτ' ἤδη
πεθίασται;

καὶ τοὶ χεῖρῶν, αἰθρίας ἔειν αὐτοῖς, ταύτῃ δ'
ἀποδημῖν.

Στς. τῆ δ' ἀπόδω, τέτρα γέ τοι τῆ κωὶ λίγῃ δ'
περὶ φύσας,

καὶ τοὶ πρόποσι τ' δ' ἀληθῶς ὄμω δια
χρσκήνῃ ἔρειν.

ἀλλ' ἔσπε, ὁ βορῆται εἰσι, φερόσι. τὸτό μὲ
πρὶς περὶ μαίνειν.

Σα. αὐτὸ βορῆται κυλινδόμεται. Στς. τῆ τῆ
πρὸ ὧ πάντῃ σὺ τῆ μῶν.

Σα. ὅταν ἐμποληθῶσ' ὕδατες πολλῆ, καὶ ταγκη-
δῶσι φέρεται

καὶ κρημνάμεται πλήρεις ὄμβρα δ' ἀνά-
γκῶν, εἴτε βαρεῖαι

εἰς ἀλλήλας ἐμπίπλοται, ἐρήνῃ δ' καὶ πα-
ραγῶσι.

Στρ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς ἐχ' ὁ ζῶς
ὅσπε φέρεται;

Σω. ἕκισ' ἀλλ' αἰθιροῦ δ' ἰοῦ. Στρ. δ' ἰοῦ
τυτὶ μ' ἐλελήθει.

ὁ ζῶς σὺρ' ἄν' ἀλλ' αὐτ' αὐδ' δ' ἰοῦ ἰωὶ
βασιλεύων.

ἀτὰρ ἐδίπλωσεν ἔπατάγει καὶ τ' βρογίτης
μ' ἐδίδαξεν. [ὅπ φημι,

Σω. σὺ κ' ἔκασός με, τὰς νεφέλας ὑδάτος μετὰς
ἐμπιπτόσασαι εἰς ἀλλήλους παπυρίων διὰ τὴν
πυκνότητά;

Στρ. φέρεται τὴν γῆν περὶ δύναι; Σω. ὅτι τὰυδ'
γάσε διδάξω.

ἤδη ζαμῶ παραβλήσειοις ἐμπιπτόσασαι εἴ
επιεράχθης.

τὴν μαστίχα, καὶ κλόνει ἐξαιφνης αὐτῶ
διεσπορεύουσι.

Στρ. καὶ τ' ἀπὸ αὐγῆ δὴν ἀποιμῆσιν αὐτὸς μετ' ἑ
πτάσων. [καὶ κέρραγον.

κ' ὡς αὖ βρογίτη τὸ ξαμίδιον παρ' αὐτοῦ. ὁ δ' ἔ
ἀπείμας περὶ τὸν πυρκαῆζ, καὶ περ' ἐπάγει
παπυρίων παρ'.

Χ' ὅταν χέζω κομιδῆ βρογίτῃ παπυρίων
παρ' ὡς αὖ ἐκέτα. [πέπορδαι.

Σω. σκέψαι τὸν πῦρ' ὅσο γὰρ ἰδὲ τινεσσι οἷα
τοῦ δ' αἴρου τοῦ δ' αὐτ' ἀπέρρασεν, πῶς οὐκ
εἰκὸς μίγα βρογίτῃν.

πῦρ' ἀρσεν καὶ τὰ ἄλλα ἀλλήλοισιν βρογίτῃ καὶ
πορδῆ, ὁμοίαν.

Σω. ἀλλ' ὁ κερραγὶς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων
πυρὶ, τῶ δ' δίδαξον.

καὶ καὶ φερέτω βάλλων ἡμᾶς, τὸς δὲ ζῶντας
 περιφλύει. | ἐπιόρκους.

τῆσιν γὰρ δὴ φανερῶς ἐξέως ἴσος ἐπὶ τὸς
 Σα. καὶ πῶς ἂν μᾶρσι σὺ, καὶ κροτῖαν ἔζων, καὶ βεβ-^Τ
 κροτέλλων.

εἰς βάλκει τὸς ἐπιόρκους, πῶς δὴτ' ἐχί
 σίμων ἐνίστησεν,

ἐδὲ κλειόνουρον, ἐδὲ θείωρον, καὶ τοὶ (φρό-
 δραγ' εἰς ἐπιόρκου.

ἀλλὰ τ' αὐτῆ γε τῶν βάλλει, καὶ σέβειον ἄκρον
 ἀθλωμάτων,

καὶ τὰς δρυς τὰς μεγάλας, τί πιδῶνι; ἐ γὰρ
 δὴ δρυς ἐπιόρκει.

Στρ. σὺκ οἶδ', ἀτὰρ ἐξέλεγον φαίρει. τί γὰρ ἐστὶ
 δὴθ' ὁ κεραυνός;

Σα. ὅταν εἰς αὐτὰς ἀνεμῶ μετεωροδαίς κατα-
 κλεισθῆ,

εἰδῶσιν αὐτὰς εἰς πῶς κύβη φουσαῖ. καὶ πῶς
 ἐπ' ἀνάγκης

εἴξας αὐτὰς ἔξω φέρε) σοβαρός, διὰ τὸ
 πυκνότητά.

ἐπὶ δὲ εἰσοδῶ καὶ τ' εἰρήμης, αὐτὸς ἑαυτὸν κατα-
 τακάνει.

Στρ. ἠὲ δὲ, ἔγωγ' ἐν ἀπὸ χηρῶς ἔπαθον τετὶ ποτὲ
 * Δρασίοισι,

ἔπτων γαστέρα τίς συχρῆσις, καὶ τ' εἰς
 ἔχων ἀμελήσας.

ἐδ' ἄρ' ἐφουσαῖ, εἴτ' ἐξείφθησιν ἀλακῆ-
 σασι πρὸς αὐτῶ,

τὸ φθαλμῶ με ἀποσετίλησι, καὶ κρατέκω-
 σεν τὸ σπρόσσωπον.

Ε 3

ΣΥΣΤΗΜΑ

+ Desuperibus, hinc et delinens
 foibulus stridon ζοίβος ἴδεν
 * γονιὰ λῖαν ἀ Ζεὺς

ΣΤΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΛΗΝ
ΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ 4.

- Σο. Ω τῆ μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἔτ-
 ρουσι περὶ ἡμῶν,
 ὡς οὐδαίμων εὐ ἀδυναμίαις καὶ τοῖς ἴσχυσι γα-
 νήσας,
 εἰ μή μιν εἶ καὶ φροντισῆς καὶ τὰ παλαιὰ ποιοῦ-
 ῖντεςιν
 ἐν τῇ ψυχῇ, εἰ μὴ κάμνεις, μήδ' ἐσῶς, μήτε
 βαδίζων,
 μήτε γέροντων ἔχθου λίαν, μήτε γ' ἀεισῶν
 ἐπιθυμῶν.
 εἴνετ' ἀπέχθαι εὐ γυμνασίαν, καὶ τὰ ἄλλα
 ἀνοήτων.
 καὶ βέλυσον τὸ τομίζεις, ὅσῳ εἰκὸς διζῶν
 ἀνδρα
 νικᾶν, πρὸς ἀπίαν καὶ βυλδύων, καὶ τῇ γλώτῃ
 πολυεμίζων.
 ερ. ἀλλ' ἐνεχέειν γε ψυχῆς στερεῶς, δυσκολοχί-
 τετε μερίμνης,
 καὶ φειδωλῆ, καὶ τρυφεροῖς γαστρῶς, καὶ θυμ-
 ὄρεπιδείπνεις†
 ἀμίλει θυρεῶν ἕνα καὶ τῶν ἐπιχαλκίδων
 παρίχοι μ' ἄν.
 Κο. ἀλλο τί δὴτ' ἔν, νομίεις ἤδη θεῶν ἐδίτα,
 πῶλυ ἀσπὶς ἡμεῖς,
 τὸ χάθος ταῖτι, εἰ τὰς νεφίλας, καὶ τὴν γλώτ-
 ταν, πρὶς τωτί.
 ερ. εἰδ' ἂν ἀφελεχθεῖλω ἀπικνῶς τοῖς ἄλλοις,
 εἰδ' ἂν ἀπαρῶν,

† non nisi sativaria seu thymula
 coenitans. frugalij

ἐδ' ἂν θύσωμι, ἐδ' ἂν σπείσωμι, ἐδ' ἐπι-
θείλω λιπαρῶτον.

Χο. λίγε νῦν ἡμῖν ἑ, π σοι δ' ῥῶμεν θαρρῶν, ὡς
ὅσα ἀτυχήσῃς

ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δε-
ξίσεσίναι. | πάνυ μικρὸν,

στρ. ὦ δέσποιναι, δέσποιναι τοίνυν γ' ὑμῶν, ταῦτέ
τῶν ἐκλήων εἶναι με λέξην ἐκαστὸν σκεδίοισιν
ἄριστον.

Χο. ἀλλ' ἴσται σὺ ἔθ' παρ' ἡμῶν. ὡς τε τοῖσι πόσι
γ' ἄπὸ τῆδ' ἰ

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας μεγάλας ἐδέης νική-
σας πλείονας, ἢ Κύ.

Στρ. μὴ μοι λέγῃν γνώμας μεγάλας: ἢ γδ τῶ-
πων ἐπιθυμῶν:

ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ σφι ψοδικῆσαι, καὶ τὰς χεῖ-
ρας διολιώσειν.

Χο. πύζει τοίνυν γ', ὦν ἡμεῖς. ἢ γδ μεγάλην
ἐπιθυμῶν.

ἀλλὰ σὺ αὐτὸν παραδέξου, θαρρῶν τοῖς ἡμε-
τέροις ἀποπόλοισιν.

στρ. δράσω τῶν, ὑμῖν πιστεύσας. ἢ γδ ἀνάγκη
με πιέζει,

ἀλλ' ἔως ἵππας τοὺς κορπατίας, καὶ τοὺς
γάμοι, ὅς μ' ἐπίτελεψεν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Σκηνὴ πέμπτη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

ΝΥΝ ἂν χεῖρασι ἀπχιῶς, ὅπ βέλοι.]
 ταῦτι τόγ' ἐμὸν βῶμι ἀυθίσσι.

παρίχω τύπλειν, πτήητ, διψήη,
 ἀυχιεῖν, ριγῆν, ἀσκὸν δέρειν:
 εἰπῆ τὰ χεῖρα Διφροξέμα:
 τοῖς ἀνθρώποις τ' εἰμυ δόξω,
 θρασὺς, ἐυγλωτῖθ, πηληροῦς, ἴτης,
 βόδλυρος, ψόδων συγκαλλήτης,
 ἰυρεσιεπῆς, αἰτίεμμα διωῶν,
 χύρβις, κρόταλον, κίναδ^θ, τρύμη,
 μάσθλης, εἶσαν, γλοσιῶς, ἀλαζῶν,
 κέντρων, μιάρως,

ερόφισ, δόραλί^θ, μαπολοισχός:
 αὐτ' εἰμὲ λέγουσιν ἀπαντῶντες,
 δράντων ἀπχιῶς ὅ, π χεῖζουσι.
 κή βέλοισται, νή τῶ Δήμε-
 τῆ, ὅα μῆ χεῖδῶ
 τοῖς φεσιπταῖς περαδίτται.

α λειχὴ
 lambos

+ ἴτης imprudens qui nullo (suis)risiam
 habitu respectu aliquo audet ΔΡΑ-
 χύρβις leguleius a χύρβις tabula
 trigona cui leges athenarum inscribeban-
 tur. κίναδος vulpes. vaser, τρύμη
 veterator longu pectus usque tritus,
 μάσθλης longu emollitum id est ὁ
 ὀλιόθηρος ἢ μεμαλαχμέν^θ ἢ τριτοῦ
 γλοσιῶς idem fere valet oleum e habere con-
 τῆς

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Σκηνὴ ἑκτὴ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΛΗΜΑ μὲ πάρεσι τὰ δὲ
σὺν ἄτολμοι, ἀλλ' ἴτιμοι. ἴδι' ἴδ', ὡς
παύται μεθ' ὧν, παρ' ἐμῶ,
κλίθ' ἔρανόμηκες
ἐν βροχῶσιν ἕξει.

ἀνελο λω

στ. τί πείσομαι;

ζω. τί πάντα χρονον μετ' ἐμῶ,
ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.

στ. ἀρά γε τίτ' ἄρ' ἐγὼ
πότ' ὄψομαι;

ζω. ὡς τί ζω πολλὰς
ἐπὶ ταῖσι θύραις
αἰεὶ κροθῆαζ,
βαλομένης ἀνακρινέσθαι
τε, καὶ εἰς λόγον ἰλθεῖν,
πράγματα κἀντηραφὰς
πολλῶν τελευτῶν,
ἄξια σῆ φρεσὶ,
κυμβαλοσομένους μετὰ σο.

στ. ἀλλ' ἐγχείρη τ' προσδύτην ὅ, π ὡς μέγα
λὸς παροιδάσκειν,
καὶ ἀλακίει τὸν γυν' αὐτῶ, καὶ τ' γάμοις
ἀποπρῶ.

Ε. Σ.

ζω. ἄγο.

Λω. ἄγε δὴ κάτεπέ μοι σὺ τ' ἑαυτὴ τρέπον,
 ἢ αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ, μηχανίας

ἤδη πὶ τύρις πρὸς σὲ καινὰς ἀπεσφίρω.

ερ. τί ἦ, πύρρομαχέην μοι Διαιτοῦ ἀπὸς τῶν
 γῆων;

Λω. σὺκ. ἀλλὰ βραχέα ἑα ποδίαδ' βούλομαι,

εἰ μνημονικὸς εἶ. ερ. δύο τρέπω, νῆ τὸν
 Δία,

εἰ μὲν γ' ὀφείλετμή μοι, μνήμων πάνυ;

ἴαν δ' ὀφείλω χέτλιθ', ἐπιλήσμων πάνυ.

Λω. ἔνεσι δ' ἡτά σοι λέγην ἐν τῇ φύσει;

ερ. λέγην μὲ σὺκ ἔνεσ', δόπιστρέϊν δ' ἔνι.

Λω. πῶς ἐν δ' αὐκῶσ' μαυδάνειν; ερ. ἀμίλιαι
 γαλῶς.

Λω. ἄγε νῦν ἔπος, ἔταν τι περὶ βάλωμα σφίον
 ποδὶ ἢ μετώρῳ, ἐσθίως ὑφαρπῶσ'.

ερ. τί δ' ἦ, κωπῶδ' ὄν τῷ σφίον στήσι μῆ;

Λω. ἄνθρωπ' ἀμαθὴς ἔποσι ἢ βάρβαρ'.

ἐθέδδικά σ' ἄπεροδύτω, μὴ παλγῶν δέη;

φίρ' ἴδω τί εἶπες, ἤπις σε τύπῃ. ερ. τύ-
 π' ἔμα;

κάπετ' ἐπιχῶν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι;

ἔτ' αὐτὸς ἀγορῇ Διαιτοῦ, δικάζομαι.

Λω. ἴθι νῦν κατὰδε γυμῆποι. ερ. ἰθὺκῆ-
 κά πῃ;

Λω. ἔκ. ἀλλὰ γυμῆς ἐπίναγ' νεμίζε).

ερ. ἀλλ' ἔχῃ φαρμάσων ἔγωγ' εἰσερχομαι.

σω. κατὰδε: τί ληρῆς; ερ. εἶπε δὴ νῦν μοι
 ποδί,

ἐν ἐπιμειλῆς ἦ, καὶ ἀπεδύματος μαυδάνα,

τὰ δ' ἔμαθ' ἰμφορὸς χυήσμευς

Σω. ἔδ' ἰν' ἀϊόσφ' Χαίρεφ' ἄντ' ἑ τὴν φύσιν.

Στ. οἶμοι, κηροδαίμων, ἡμιθνής χυήσμευς.

Σα. ἔ: μὴ καλῆσ' ἔ: ἀλλ' ἀνολεθρήσῃς ἰμοί.

ἀτύσας τί, δ' ἄντ' ἑ δ' ἄντ' ἑ. Στ. ἔς τὴν χεῖρ
 ρεῖν

δός μοι μελιτῖπταν πρότερον: ἔς δ' ἰδοικ'
 ἰγὼ

εἶσω κηροδαίμων, ἄσφ' ἔς Τροφανίαν.

Σω. χάρει τί κυπλάζεις, ἔχων ἄσφ' ἑ τὴν δύραν;

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ η.

Χο. **Α**λλ' ἴθι χάρειν, ἑ ἀνδρείας
 εἶνεκεν ταύτης:

δουχία χροίτ' ἀν-

θράπων, ὅν πεθέκων

ἔς βαδὺ δ' ἕλιχίας,

κατίργις τὴν φύσιν ἀντ' ἑ

σπ' ἀγμοσι χροίτ' ἔταται:

καὶ σοφίας ἑ πασκέι.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΚΩΛΩΝ με.

Τροχαιοὶ Καλαθητικοί.

Ω Θεώμφοι, κηροδαίμων πρὸς γ' ὑμᾶς ἰλοῦ-
 θήρας

τάληθ' ἑ, τὴν τὸν Διόνυσον, τὸν ἐκτερέψα-
 τά μοι:

ἔπο νιχόσμε μ' ἔγω κη τομιζοίμην σφός,
 ἔς ὑμᾶς ἡγέμερ' ἑ ἀντ' ἑ διατὰς διζύας,

κη

καὶ πύτλω σοφώτατ' ἔχοντ' ἐμῶν κα-
 μωδίων,
 πρῶτος ἤξιωσ' ἀναγίγ' ὑμᾶς: ἡ παρξέ-
 γε μοι
 ἔρξον πλείστον. εἴτ' ἀνεχάρην ὑπ' ἀνδρῶν
 φορπκῶν
 ἤτηθεῖς, σὺν ἄξι' ἄν. ταῦτ' ἔν' ὑμῖν μίμ-
 φομαι
 τίς σοφοῖς, ὡν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγμα-
 τώομαι:
 ἀλλ' ἔσθ' ὡς ὑμῶν πῶθ' ἐκὼν περδῶσσι τὸς
 δεξιούς:
 ἐξέτε γδ' εὐθ' ἄδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἠδὲ καὶ
 λέξον,
 καὶ ὡς σοφῶν τε, καὶ ὡς ἀπαύγων, ἀεὶ
 ἠκροάτω,
 καὶ γὰρ (παρθένοισ' γδ' ἔτ' ἴω, καὶ ἐξῆν πῶ
 μοι τεκέει)
 ἐξέθηκα πᾶσθ': ἐτέρω περ λαοῦσ' ἀνείλετο:
 ὑμῖς δ' ἐξέθρεψατε γυναικίαις, καὶ πικρῶ
 σατε:
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμησ' ἔοδ'
 ὄρεκτα,
 νεῦν ἔν' ἠλέκτραν κατ' ἐκείνω, ἠδ' ἡ καμ-
 ωδία,
 ζήτησ' ἠλθεον, ἢν πᾶσι πύτλην γεταῖς ἔτω
 σοφοῖς:
 (γνώσεται γδ', ἢν πᾶσι ἴδῃ, τὰ δὲ λφῆ τὸν
 βόσρυχον)
 ὡς ἢ σοφῶν ἐστὶ φύσις, σκίψαθ': ἢ περ
 πρῶτα μὲν

ἐδὲν ἦλθε ῥαψαμψή σκύπνοι καθειμῖον,
 ἐρυθρόν, ἐξ ἄκρου παχὺ: τοῖς πομδίοισι ἰν' ἧ
 γέλας.

ἐδ' ἴσκαψε τὰς Φαλακρὰς, ἐδὲ κόρδαχ
 εἰλκυσιν;

ἐδὲ πρὸς οὐκίς ὁ λέγων τάπη τῆ βακτρίας
 τύπτει τ' παρόντ', ἀφαιρίζων ποιητῶν ἀνάμ-
 ματα.

ἐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχειτ', ἐδ' ἰὺ ἰοῦ βοᾶ.
 ἀλλ' αὐτῇ κ' τοῖς ἴποσι πρὸς ἔσ' ἰλήλυθον.
 κἀγὼ μὲν τοῖστος ἀνὴρ ἀν ποιητῆς, ἢ κῆμα,
 ἐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἕξαπατῶν, δὲς κῆ τσις ταῦτ'
 εἰσάγει.

ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέαι, εἰσφέρων σοφίζομαι.
 ἐδὲν ἀλλήλοισιν ὁμοίαι, κῆ πάσας διξίαις.
 ὅς μίγησιν ὄντω Κλίων ἴπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
 κῆ κίτ' εἰσοῦθίς γ' ἴπαισ' ἠδὲσ' ἄ γ' αὐτῶν κει-
 μῖνα.

ἔπει δ', οἷς ἀπὸ παρὲν δακρυ λαβίῳ Ἰπέρ-
 βολῶ;

τῶν δαίμωνι κηλετῶσ' αἰεὶ, κῆ τὴν μη-
 τίρα:

Ἄπολις μὲν τ' Μαρκῶν πρὸς ὄψοι πυρείλ-
 κυσον, ἰπὸς ἀμῆ τ' ἰπὸς κῆσ,
 ἐκστίψαι τὰς ἡμετέρας ἰωπίαις κακὸς κα-
 πῶθ' αἰς αὐτῶν χραμῶν μεθύσιω, ἔ κῆρδα-
 κῶν ἐπεκα.

ἢ φρωίχος πάλαυ πεποίηχ', ἰὺ τὸ κῆθς
 ἰδοίεν.

εἰθ' Ἐρμιτωπῶν αὐθις πεποίηκεσ' εἰς Ἰπέρ-
 βολῶν,

ἄλλοις?

ν.
 νι. γ.
 216.
 in. equit.

ἄλλοιτ' ἤδη πάντες ἐρεῖδ' ἔστιν εἰς ὑπέρβουλοι·
 τὰς εἰκῆς τ' ἐγγέλαων τὰς ἐμὰς μιμνήμενοι·
 ὅσπερ ἔν τ' ἐθλοῖσι γαλᾶ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαίρεται·
 ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσι ἐμοῖς δ' ὀφρῶν ἔνδ' ὀρέ-
 μασι,
 εἰς τὰς ἄρχας τὰς ἑτέρας δ' ὀφρῶν εἰν δεκῆσται.

Ω Δ Η Κ Α Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η
 Κ Ο Λ Ω Ν 16.

Χο. Ὑψιμίδ' ἄντα μὲν θεῶν,
 ζῶντα τύραννοι, εἰς χροῶν
 πρῶτα μέγαν κικλήσκω
 τὸν τε μεγαθεῖν ἑταί-
 ρης πεμίνω, γῆς τε καὶ ἰλ-
 μύσας θαλάσσης ἀγροῖν μεχλάδιω,
 καὶ μεγαλαίτημον ἡμέτερον πατέ-
 ρ' αἰθέρα σμυνόεον βιοφρέμονα πάντων·
 τοῖδ' ἰωπνώμων, ὅς ἰωερ-
 λάμπεσις ἀκτίσιν κατέχῃ
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς·
 ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Τροχάϊκοι τετράμετροι Καταληκτικοί.

Χο. Ω σοφάτατοι θεαταί, δειῦρον τ' ἔνν' ὥσπερ
 ἔχπει.
 ἠδικημένα γδ, ὅμμιτι μιμνόμεθα δ' ἐναντίοι,
 πλείστα γδ θεῶν ἀπάντων ὠφιλέσσης τῶ
 πόλιτι.

δαίμων

δαιμόνων ἡμῖν μάταις ἐθύετ', ἐδ' ἐπένοδιπαι
 αἴπινες τηρεῖμιν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἡ πεισ-ἔξοδος
 μηδενὶ ζῶοντι, τότε ἢ βροτοῦ μιν, ἢ ψικᾶ-
 ζοῦ μιν.

εἶπε τὸν τοῖσι ἐχθρὸν βυρσοδέψλου πα-
 φλαγόναι

κίχ' ἡρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ἐφεῦς ζωή-
 γου μιν,

καποῖε μιν δ' ἐνά· βροτὴ δ' ἐρράγη δι'
 ἀστραπῆς.

ἡ Σολώνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς: ὁδ' ἦλιος
 τῷ θροναῖδ' εἰς ἑαυτὸν δυθίως ζωιλ-
 κύσας,

ἔφαιεν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγὸς
 Κλίαν.

ἄλλ' ὅμως εἴλιθε τῆτοι. φασὶ γὰρ δυσβου-
 λίαν

τῆδε τῆ πόλει περσεῖται. ἴαυται μίντι τὸς
 θεῶν

ἀπ' ἂν ὑμῖν ἰξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλπειν
 τρέπειν,

ὡς ἢ ἐ τῶν ζωοῖσιν, ἐαδίως διδάξομεν.

ἐν κλίαια τ' λάρον δ' ἄραν ἰλόντις καὶ κλο-
 πῆς,

εἶπε φιλώσθητε τέττα τὰ ζύλη τ' αὐχίαια.

αὐδης ἐστ' ἀρχαῖον, ὑμῖν εἶπ' ἡ ἀξημάρτητ',

ἐπὶ τὸ βέλπειν τὸ πρᾶγμα τῆ πόλει ζωοῖ-
 σιται.

Χάρος γραῖα ἀνηγοραχ ΔΑΝΤΩΔΗΣ

Χο. **Α**μφί μοι αὐτὴ φοῖβ' ἀναξ
 Δῆλιε, κωθίαν ἔχων,
 ὑψικέρατα πύργων,
 ἢ τ' ἰφίσσ' ἀκαστρα πάλυ-
 χρευσεν ἔχισ, οἴκων, ἐν ᾧ
 πόρῳ σε λυθ' ἂν μεγάλας σείευσιν.
 ἢ τ' ἐπιχάριθ' ἡμελίεσσ' θεός,
 αἰγίδ' ἢ νίοχ' ἢ πολιοχ' ἀθάνα,
 περιουσίανθ' ὅς κατέχων
 πύργων, (ὡς πύργους σιλαγῆ,
 βάνχαις διελφίσισι μπερίπων,
 καμρυθῆς δίουσοθ'.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Τροχαιοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Χο. **Η**νίχ' ἡμεῖς διδρ' ἀφορμῶν παρ-
 σκαδᾶσμεθα,
 ἢ σιλήνη σιωπῆσ' ἡμῖν, ἐπίσφλε φροῖσση,
 πρῶτα μὲν χαίρειν ἀθλωαίοισι καὶ τοῖς ξυμ-
 μάχοις,
 εἶτα θυμᾶναι ἔφασκε δὲ γὰρ πεπονηταί,
 ἀφελῆσ' ὑμᾶς ἄπασσας, ἢ λόγους, ἀπὶ ἐμ-
 φανῶς,
 πρῶτα μὲν ἔμλωδ' εἰς δ' ἄθ' ἔσση ἰλατῖοι,
 ἢ δραχμῶν.
 ὅσπερ καὶ λέγειν ἄπασσας ἐξείοντες ἰσπέρας,
 μὴ πρῶτα

μη πρίη παῖ δ' ἄδ', ἐπίδ' ἡ φῶς σελήω αἰης κα-
λῶν.

ἔλλατ' ὁ δ' ὄρῶν φησιν ὑμᾶς, κὺκ ἄγχι τὰς
ἡμέρας

ἔδεν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε ἔκ κάτω κυδοιδοπαῖν.
ὥστ' ἀπελειν φησιν αὐτῇ τὸς θεούς ἐκάστοτε,
ἠνίκ' ἂν ψυδῶσι δείπῃ, κἀπίασιν οἴκαδε,
τῆς ἰορτῆς μὴ τυχόντες, κτ' λόγων τ' ἡμερῶν.
κἂθ' ὅταν θυφῆ δέη σπεδῶσι κὺ δικάζετε.
πολλάκις δ' ὑμῶν ἀγόντων τ' θεῶν ἀπαισίαν
ἠνίκ' ἂν πιθῶμεν, ἢ τ' μέμνοι, ἢ τ' σαρπηδ' ἐνεκ
σπίνδιδ' ὑμῖς, κὺ γηλατ' ἀνθ' ἂν λαχῶν
ἰσπεδῶσιν.

τῆς ἱεροκημονεῖν, κἀπὲθ' ὑφ' ὑμῶν τ' θεῶν
τὸν σέφανον ἀφ' ἡρέθη μᾶλλον γδ' ἔπως εἴσι),
κτ' σελήω ὡς ἄγχι γηῆ τ' βίε τὰς ἡμέρας.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕ-
ΡΟΥ ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Τέμετε, ἱερικοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑ ΔΗΣ.

Σω. Μὰ τίω ἀναπνολῶ, μὰ τὸ χάθη, μὰ τὸν
αἶρα,

ὅσκι εἶδεν ἔπως ἄνδρ' ἀγροικον ἔδεναι,
ἔθ' ἀπορρον, ἔθ' ἐσκαῖον, ἔθ' ἐπιλήσμονα, +
ὅς τις σκαλαθρημάπ' ἄτ'ια μικρὰ μαιθάναν, ^{ῥ' ἀφύρω}
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρίν μαθεῖν. ὅμως γὰρ μὲν
αὐτοῖς καλῶ θυφῶζε δ' ἀειπρὸς τὸ φῶς.
πῶ σπεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάπτω λαβῶν.

κυδοιδοπαῖν ^F Simultanea ^R κυδοιμοσ
ταῦτες hoc anno
ἰταῖται, γηλαται

Σπρ. ἀλλ' ὅτι ἰᾶσι κ' ἔξουγκῶν, οἱ κόρηαι.

Σω. ἀνύσας τί κατὰ θεῶν, καὶ πρόσθε γὰρ τ' ἔνν. ερ. ἰδ' ἴ.

Σω. ἄγε δὴ τί βάλῃ περὶ ταῦτα νωὶ μαυθάνει,
ὡν σὺ εἶδ' ἀχθῆς πᾶσι ποτ' ἔδεν, εἴπερ μαι.
πόπερθε πρὸς μέτρων, ἢ πρὸς ἑπῶν, ἢ ῥυθμῶν.

R. γχ'

Σπρ. πρὸς τ' ἑπῶν ἔγωγ', ἔταγχθ' ἄν ποτε
ἰσὶ ἀλφειῶν μισοῦσ' ἑταυροκόπῳ διχοκίχῃ.

Σω. ἔτ' ἔρατῶ σ', ἀλλ' ὅ, τι κάλλιστον μέτρον
ἠγαῖσπότερον, τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετραμέτρον;

Σπρ. ἔγω γάρ, ἔδεν πρόσθερον ἡμικτίει.

Σω. ἔδεν λέγῃς ὡς ἠθραπε. Σπρ. πρὸς ἰδ' ἔνα ἑμῶν,
εἰ μὴ τετραμέτρον ἐστὶν ἡμικτίειον.

Σω. εἰ κόρηαι, ὡς ἄχρῳικθ' εἰς δυσμαθῆς,
ἔχου γὰρ ἀνδρῶν αἰμαυθάνειν σὺ πρὸς ῥυθμῶν.

Σπρ. τί δέ μ' ὠφελήσασ' εἰ ῥυθμῶν πρὸς τάλ-
φίται.

Σω. πρὸς ὧν ἔργῳ εἰσὶν ἡμῶν ἐν σὺν σφίσι.
εἰ τ' ἐπαίει καὶ ποῖός ἐστι τ' ῥυθμῶν,
κατ' ἐνόωπιον, καὶ ὠποῖθ' ἄν κ' ἄκτυλον;

Σπρ. καὶ δ' ἄκτυλον; ἢ τ' δ' ἄλλ' οἶδ'. Σω. εἰπέ δ' ἄγε.

Σπρ. τίς ἄλλθ' ἀντί τε τριῶν ἔδακτύλου;
πρὸς δ', μὲν, εἰτ' ἑμῶν πρὸς δ' ἄλλθ' ἔτοσι.

Σω. ἄχρῳικθ' εἰ καὶ σκαῖός. ερ. ἔγδ' ὡς ἰζυρὲ
τετρακτῶν ἐπιθμῶν μαυθάνειν ἔδεν. σω. τί δ' ἄγε;

ερ. ἐκεῖ ἐκεῖνο τ' ἀδικώτατον λόγῳ.

σω. ἀλλ' ἔπερθε δ' ἄσε πρόσθερον τέτρα μαυθάνει
τῶν τετραπόδων ἄπ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρητα.

ερ. ἀλλ' αἰθ' ἔγω γὰρ τ' ἄρρητ', εἰ μὴ καί ποτε
κελεύσῃ τρῶνθ', ταῦθ'θ', κύαν, ἀλεκτῆρῶν

σω. ὀρθῶς ἄπ' ἄχρῳικθ' τῶν τε τήλειαν κελεύεις
ἄλεκτῆρῶν καὶ ταῦτα καὶ τ' ἄρρητα.

στ. πῶς δὴ φέραι στο. πῶσι ἄλεκτρουῶν κἀ-
λεκτρουῶν.

στ. τὴτ προσδῶ. νῦν ἢ πῶς με χρὴ χαλεῖς

στο. ἀλεκτρουῶν μο. τ' δ' ἔπειθε ἀλικτορα.

στ. ἀλεκτρουῶν μο. σὶ γνὴ τὸν αἴρα.

ὥστ' ἀντίτληε δ' διδύγμοθε μόνυ,

Δαλφιλῶσι σε κύκλω τῶν κάρδοποι.

maître
une mie

ζα. ἰδὲ μάλ' αὐδιστῶδ' ἔπειθε, τῶν κάρδοποι
ἄρρενα καλεῖς θήλειον ἄσπε. στ. πῶς τρέπαι,
ἄρρενα καλεῖ γὰ κάρδοποι. ζα. μάλιστ' ἄγε.
ὥστ' ἄγε κἀ κλειάνορον. στ. πῶς δὴ φέραιτο.

ζα. θυτοῖ δυνήκλαι σι κάρδοποι κλειάνορον.

στ. ἀλλ' ὦ γὰρ ἐδ' ἦν κάρδοποι κλειάνορον,

ἀλλ' ἐσθλὴ εὐροχθῆλη γ' αἰματίεσ.

ἀτὰρ γλοιπὸν πᾶς με χρὴ χαλεῖς ζα. ὅπως

τῶν κάρδοποι, ὥστ' ἄγε καλεῖς τῶν σασράτης.

στ. τῶν κάρδοποι θήλειον, ὀρθόπειρον λεγῶ.

ἐκείνο δ' ἦν ἄν, κάρδοποι κλειάνορον.

ζα. εἶπε δὲ γὰρ σφί τ' ὀνομάτων μαθεῖν σε δ' αἰ.

ἅπ' ἄρρεν' εἰσιν, ἅπ' αὐτῶν θήλειαι.

στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἅ θήλει' εἰσιν. ζα. οἷα εἰ δέ.

στ. λίσιθα, φιλίονα, κλεθρογῶρα, ὀνητῆσια.

ζα. ἄρρενα ἢ ποῖα τ' ὀνομάτων στ. μυρία,

φιλίονα, μελυσίας, ἀμυθίας.

ζα. ἀλλ' ὦ πόνρε, πῦθα γ' εἰσ' ὀνητῆσια.

στ. σφ' ἄρρεν' ἡμῖν εἰσιν ζα. ἰδοὺ μὲν γ', ἔπει

πῶς ἀκαλεῖσθαι ὀνητῆσι ἀμυθίας

στ. ὅπως ἄν, ἀλλ', ἀτῶν δ' αἰ ἀμυθίας.

ζα. ἔραε γυναικῆσι τῶν ἀμυθίας χαλεῖς.

στ. σφ' οἰ δίκαιος ἔσπε ἢ σφ' ὀνητῆσι.

ἀτὰρ τί τῶνδ' ἀπάντες ἴσμεν μαθεῖν.

Σω. ἔδει μὲ δῖ, ἀλλὰ καὶ κλιεῖς δούρι.
 ερ. τί δρῶς

Σω. ἐκφρογίσον πῦ σιωτῶ πραγμάτων.
 ερ. μὴ δὴθ' ἰκετόω σ' ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπω γ' ἑξή
 χαμαιμῖ ἴασσι αὐτὰ ταῦτ' ἐκφρογίτισσα.

Σω. σὸκῆσι περὶ ταῦτ' ἄλλα. ερ. κακοδαίμων
 ἐγὼ

οἶον δῖκλω τοῖς κόρσοι δάσω τήμερο.

Σω. φρογίξε δὴ, καὶ διάφρει,
 πάντα τρόπον τε Σωτὸν
 ερόθει πυκνώσας:
 παχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πίσης,
 εἰς ἄλλο πῆδα τόημα φρενός.
 ὑπὸ δ' ἀπίσω γλυκόθυμῳ ὀμμάτων.

Στ. ἰαπιαταῖ, ἰαπιαταῖ.

Σω. τί πάχηςσι τί κάμνεις;

Στ. ἀπόκλυμα δῖλαι[⊕] ἐκ[⊕] ὄσκιμτοδ[⊕].
 δάκνυσί μ' ἐξέρποντες οἱ κρεῖνδοι,
 καὶ τὰς πλοῦροισ δαρδάπτισι,
 καὶ τὴν ψυχλὴν ἐκπίνοσι,
 καὶ τὴν ὄρχη ἐξέλκεσι,
 καὶ τὸ πρῶκτον διορύπτισι,
 καὶ μὲ δ' ἀπολῶσι. Σω. μὴ καὶ βαρέως ἀλγῆ
 λίσσ.

Στ. καὶ πῶς, ὅτε μὲ
 φρεῖδα τὰ χεῖμα[⊕], φρεῖδα χροῖα,
 φρεῖδα ψυχῆ, φρεῖδα δ' ἐμβάσι
 καὶ πρὸς τῶτοις ἐπὶ τοῖσι κακοῖς,
 φρεῖας ἄσων,
 ὀλίγη φρεῖδ[⊕] γηλήμα.

Σω. ἔτ[⊕] τί ποιεῖς; ἔχι φρογίξεις; Στ. ἐγὼ
 γῆ τῶ

ἢ τ' ποσὶ δῶ. Σω. καὶ τί δ' ἔστ' ἐφ' ὄψεσσι
 Στ. ὑπὸ τ' κέρων εἰ μὴ τὶ ἀβιλαί φθῆσι.

Σω. Διπλεὶ κάκισ'. Στ. ἀλλ' ὦ γὰρ, ἀπόδωλ'
 δότιός.

σω. ἢ καλῶς κίε, ἀλλὰ ἀβιλαυκλία:
 ὄρητίε γδ νῦν δόποσρηπκός,
 κάπηθλημ'. ερ οἶμοι, τίς ἂν δ' ἔστ' ἐπιβάλοι
 ἐξ ἀρτακίδων γνάμω δόποσρηπίδας

σω. Φέρε νῦν, ἀφρήσω πρῶτον ὅ, τι δρᾶ τελευτῶ:
 εἴτ' ἄκαθ' ὄδους ερ. μὰ τοὺς ἀπόδω γῶ
 μὲν ἔ.

Σω. ἔχ' ἰς τίς ερ μὰ δ' ἰ, ἔδ' ἰς ἴχνη. Σω. ἔδ' ἰς
 πάνυ,

σε. ἔδ' ἰς γε πάλω, ἢ τὸ πῶς εἰ τῆ διξίᾳ.

Σω. σὺν ἐγκαλυψάρθ' ἄκαχίας ἢ φ' ὄρητίεσι

σε. ἔπειθ' ἔ; εὐ γὰρ μὲν τῶν φ' ὄρητίεσιν ὦ Σά-
 κρηπς.

Σω. αὐτὸς ὅ, τι βούλει πρῶτον ἔξ ὄψεσιν, λέγει.

ερ ἀκήκωσ μωριάνις, ἢ γὰ βέλομα.

περὶ τ' τόκω, ὅπως ἂν δόπειδω μηδὲν.

Σω. ἴδ. νω, καλὴν τ' ἢ γάσας τὴν φρεστίδα
 λαπλῶ, καὶ μικροὺς ἀβιλαί φθῆσι τὰ πρῶ-
 γματά,

ὄρητῶσ ἀβιλαί, καὶ σκοπᾶν. ερ οἶμοι τάλας.

Σω. ἔχ' ἀπέμα, καὶ δόρησ τι τ' νοσημάτων,
 ἀφείσ ἀπὸ λθῆ, κατὰ τὴν γνάμω πάλιν
 κίνησοι αὐθὺς αὐτὸ, καὶ ζυγῶησον.

σε. ὦ Σακρατίδου φίλπερ! Σω. τί ἀγέροισ

σε. ἴχω τόκω γνάμω δόποσρηπκῶ.

Σω. ἐπίδειξοι αὐτῶ. ερ. εἰπέ δ' ἡ νῦν μοι. Σω.

τό, τίς

† Agnition vellykars F 3

σε. γυωαῖ.

Στρεψωναίου Φαρμακίδ' εἰς πριάμῳ Θετ-
κίλλῳ,

καδύλομι τύττωρ τῶ σιλήνῳ: εἶπε δὲ
αὐτῷ καλεῖσθαι ἐς λῶφῶν σροχύλοισι,
ὡς εἴ κ' ἀβαστρετὶ κατὰ τοσσίῳ ἔχαι.

Σω. τί δ' ἦν τῶν ἄν' ἀφελήσῃ σ' ἐρ. ὅτι,
εἰ μηκίτ' ἀντίδοι σιλήνῳ μηδὲ μῦ,
εὐκ' ἂν γ' ἀποδίλω τὰς τέκας. (Σω τίς τί δ' ἔ-
στ. ὅτι κ' μὴ γ' ἀργύροισι δαίξει.)

Σω. δ' ἔγ': ἀλλ' ἵππερ' αὐ σοι εὐεδοκῶ π' ἀξίον.
εἰ σοι γράφοιτο πιπιλάλιος τις δίκη,
ἴπως ἂν ἀντὶν ἀφαιίσθαι, εἰπέ μοι.

στρ. ὅπως, ὅπως σὺ κοῖδ': ἀτὰρ ζητητίον.

Σω μὴ τῶ κῶει (Σωτὸν εἰλε τῶ γόμῳ αἰ-
ἀλλ' ἀποχόλα τῶ φρογτίδ' ἐς τ' αἶρα,
λιυίδεν ὡς εἴ κ' μῦλολόθῳ, τ' ποδός.

στρ. ὄρη κ' ἀφάνισιν τ' δίκης σφραγίῳ,
ὥστ' αὐτοὶ ὀμολογῶ σ' ἐμοί. Σω. ποῖαν
τίται;

στρ. ἤδη παρὰ τῶσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθοι
πιπύτῳ ἰώρη, τῶ καλῶ τῶ λῶφαιῷ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἀπύσει; (Σωκρ. τῶ ὑαλοῖ
λέγει;

στρ. ἔρχοι. Σω φέρε, τί δ' ἦν ἄν; στρ. εἰ ταύτῳ
λαεῖν

ἰπόπ' ἀφαιίτο τῶ δίκῳ ὁ γράμματός,
ἀπύτῳ εἰς ἀδὲ πρὸς τὸν ἥλιον,
τὰ γράμματ' ἐκτίξαιμι τ' ἐμὸς δίκης.

Σω. σιφῶς γὰρ τὰς χάρειαι. στρ. εἰμ' ὡς
ἡδύμοι,

ὅππεν πτάλας τῶ λῶφῶν ἀπύτῳ μοι δίκη.

ἔθετε τ' ἡανητόν.

Σωκρ.

Σω. ἄρα δὴ ταχέως ταυτὶ ζωάε πασιν. ερ. τοτίσ
 σω. ὅπως διπτρίψαις ἀν' ἀντοδικῶν δίκλω,
 μέλλων ἰφλήσῃ, μὴ περὶντων μαρτύρων.
 ερ. φαιλόπαλα καὶ εἴς'. σω. εἰπέ δὴ ερ. καὶ
 δὴ λέγω.
 εἰ πρόσθεν ἔη μίως εἰσώσσε δίκης,
 σῆν τὴν ἐμὴν καλῆιδ' ἀπαυζαίμω τρε-
 χων.

σω. ἔδην λέγεις. ερ. νὲ τὸς θεὸς ἔγωγ': ἐπεὶ
 ἔδεις κατ' ἐμῆ πηλιᾶτ' εἰσάξει δίκλω.
 σω. Ὀθλίς, ἀπὸρ'. σὸκ ἀν' διδαζόμενον εἰπέ.
 ερ. ὀπυτί: καὶ πρὸς τ' ἡᾶν, ἢ Σάκρατις.
 σω. ἀλλ' ὄθως ἰπιλήθει (ὄγ), ἀπ' ἀνκ' μαθησι:
 ἐπεὶ τί δὴ γὰρ πρῶτον ἰδιδέσκου, λέγα.
 ερ. φέρε' ἰδὼ τί μὲν περὶ πρῶτον ἦν: τί πρῶτον ἦν
 τίς ἦν ἐν ἡ μαρτύριοντα μὲν τὸ τ' ἄλφίται;
 εἰμοι τίς ἦν; Σω. σὸκ εἰς κόρα καὶ ἀπο-
 φθερεῖ,

ἰπιλησόμενοι, καὶ σκαιότατον γρόντοι;
 ερ. εἰ μοι τί σὺν δὴτ' ὄρα καὶ αἶματι πείσομαι
 ἄπο γὰρ ὄλῳμα, μὴ μαθῶν γλαττοσροφῶν:
 ἀλλ' ὡ κείλων, ζηνσόντι συμβυλδύσατε.
 Σω. ἡμεῖς μὲν ὡ πρὸς ὄτα συμβυλδύομεν,
 εἰ σοι τίς ἦος ἐστὶν ἐκπεταμμένη,
 πῶπιη: ἐκείνοι ἀντὶ (αὐτῶ) μαθῶσιν.

ερ. ἀλλ' εἰς ἔμοι γ' ἦος καλὸς πε κἀγαθός:
 ἀλλ' σὸκ ἰδίλων γὰρ μανθάνει. τί γὰρ πάθως
 Σω. σὺ δ' ἐπιτρέπεις ερεψ. ὄσωματι γὰρ καὶ
 + φρενῶν.
 καὶ σ' ἐκ γωακῶν δὴ πῆρασι τ' κρισύρας:
 ἀτὰρ μέτρη γ' αὐτός: ἢ ὅ μὴ δέλη.

+ F 4 Σωκ
 furer est in flore detah. mormie de
 onamoni/ tuogeli'

εὐκ' ἴδ' ὅπως, εὐκ' ἐξελῶ κτῆς οἰκίας,
ἀλλ' ἐπιπυκναιτὸν μ' ὀλίγον εἰσπλῦν χρονον.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Χο. **Α**ρεὶ γ' ἀφάται πλεῖστα
οἷ' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
ἔξαν μόνας θῦν.
ὡς ἴτιμθ' ὅδ' εἰς
πάντε δρᾶν, ὅσ' ἂν κελύψῃς,
ὧ δ' ἀνδρὸς ἐκπιπλεῖ μῦθος,
καὶ φαιερῶς ἐπιερμύς,
γνῆς, δ' ἀπλήψῃς ὅ, π' πλεῖστοι δ' αὐτῶν,
πεχίως. φιλεῖ γάρ πως τὰ τι-
αῦθ' ἐτέρως κείπασθαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Σκλυή φράση.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Τεμεζεῖ.

ΟΥ γε μὰ τιμ' ὀμίχλιω ἔτ' ἐνθευθῶ
μυθεῖς:

ἀλλ' ἴδ' ἔλθων τὸς Μιχακλῆος κίονας.

Φα. ὦ δαιμόνιε, τί χρονον πάσχεις ὦ πάτερ;

εὐκ' εὐφρονεῖς, μὰ τ' Δία τ' Ὀλύμπιον.

σε. ἰδ' ἐγ, ἰδ' ἐγ, Δί' Ὀλύμπιον, τ' μωρίαί.

τὸν Δία νομίζεῖν ὄντα τηλικούτου.

Φα. τίς τῶτ' ἐγέλασας ἐπέει; σε. ἐνθυμῶμθ'.

ὅτι παυδάροιο εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκά.
 ὅμως γὰρ μὴ σπύσειλθ' ἰν' εἰδῆς πλεῖοναι.
 καὶ σοὶ φράσω πρῶγμ', ὃ σὺ μετῶν ἀνὴρ
 ἴσθ:

ὅπως ᾗ τῆτο μὴ διδάξης μηδένας.

- Φει. ἰδ' ἔτι ἐστὶ; Στρ. ὄμσας καὶ νῆ Δία,
 Φει. ἔγωγ'. ερ. ὄρῃς ἔν, ὡς ἀγαθὸν τὸ μαθηταίνῃ;
 ἐκ ἔσιν, ἃ Φειδιππίδῃ, ζῶς. Φει. ἀλλὰ τίς;
 Στρ. δὴν ὅ βασιλεύει, τ' δ' ἰξεληλακῶς.
 Φει. αἰθεῖ, τί ληρῆς; Στρ. ἰδ' ἰδ' ἔτι ἔτι ἔτι ἔτι.
 Φει. τίς φησι ταῦτα; ερ. Σωκράτης ὁ Μύλιος,
 καὶ χαριεφῶν: ὅς οἶδε τὰ ψυχῶν ἔχνη.
 Φει. σὺ δ' εἰς ποῦτο τ' μαθητῶν ἰλήλυθας,
 ὡς τ' ἀνδράσι πείθει χαλῶσιν; Στρ. εὐσόμενος
 καὶ μηδ' ἐν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδραε διζῆς,
 καὶ νῦν ἔχοντα: ὡν ἰπὸ τ' Φειδωλίας
 ἀπκείρατ' ἐδ' εἰς πάποτ', ἐδ' ἠλείψατε,
 ἐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λυσομήδης: σὺ ᾗ,
 ὡς πρὸς πεθῶν, καὶ ἀλλ' ἐμὲ τ' βίον.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα ἰλθὼν, ἰπὴρ ἐμῆ μάθηται.
 Φει. τίδ' ἀν παρ' ἐκείνῃ καὶ μάθῃ χρησῶν πρὸς ἀν;
 Στρ. ἀληθῆς, ὅσα πρὸς ἐσ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
 γνώσθ' ᾗ ζωτὸν, ὡς ἀμαθῆς εἶ, καὶ πυχῶς.
 ἀλλ' ἐπανέμεινον μ' ὀλίγον εἰς ζωτῆς χρόνον.
 Φει. οἴμοι, τί δ' ἔστω παρεφρονῆντος ἔκαστος.
 πόπορον παρανοίας αὐτὸν εἰσιζαγῶν ἰλῶι
 ἢ τίς σερπηθῆς τῶν μαθητῶν αὐτῆ φράσῃ;
 Στρ. φέρ' ἰδῶ, σὺ τῆτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.
 Φει. ἀλεκτερεύει. Στρ. καλῶς γὰρ ζωτῆν ᾗ, τίς;
 Φει. ἀλεκτερεύει. ερ. ἄμφω ταῦτό, καὶ ἀγέλα-
 σος εἶ.

μή νυν πολιοῦνον, ἀλλὰ τὴν ἢ μὴ καλῶν
ἀλεκτρώων, τῆτι δ' ἀλέκτρα.

Φει. ἀλεκτρώωνων; ταῦτ' ἔμαθες τὰ διξιά
εἶσα παρελθὼν ἄρῃ παρὰ τὴν γηγῆναι;
Στρ. χάπερ γὰρ πόλι'. ἀλλ' ὅτι μάθην ἐνάσοι,
ἐπιλαμπανίην ἀνέυθες ἰσὸς πλῆθες ἐταί.

Φει. Δὲ τὰυτὰ δὴ τῆς θοιμάτου ἀπάλεισας;
Στρ. ἀλλ' ὅσον ἀπὸ ἀλέκ', ἀλλὰ καὶ πεφρόνηκα.

Φει. τὰς δ' ἐμβάδας, ποῖ τέτροφας ἢ ἰήτη σὺ;
Σρ. ὡς ἄρ' ὡσεὶ κλῆς, εἰς τὰ δέον ἀπάλεισα.

ἀλλ' ἴδι, βιάδιζ', ἰορῆ, εἶτα τὰ πατέρα
πεφρόνηκα, ἐξάμερτε, καὶ γὰρ τι πετὴ
εἶδ' ἐξέτη σοι τετραυλίσειντι πεφρόνηκα,
ἐν σφῶτον ὄσολον ἔλαβον ἠλιαστικόν.
τέτις πριάμην σοι Διόσις ἀμαξίδα.

Φει. ἡμῶν σὺ τέτοις τὰ χεῖρῶν πότ' ἀχλῆσθ.
Σρ. εὐγ' ὅτι ἐπέειπες. δεῦρο δὲ δὲ ἢ Σάκευτις

ἔβηλθ'. ἄγω γὰρ σοι τὸν ἕον τετῆνι,
ἀκοντ' ἀναπίσας. σὺ γὰρ ἐπὶ γάρ ἐπὶ
καὶ τὴν κρεμαθῆν ἐτετῆσαν τὴν εἰβάδα.

Φει. αὐτοῖς σὺ τετῆσαν εἰς ἄν, εἰ κρέμαίον γ.
Σρ. ὅσον εἰς κόρακα; κατὰρ σὺ τὰ εἰδοσκάλας;

σὺ. ἰδὲ, κρέμαίον γ', ὡς ἠλίδιον ἐφθίγγαθ,
καὶ τοῖσι χεῖρῶν διερένηκῶσιν;
πῶς ἄν μάθῃ πότ' ἔξες ἀπὸ φάξιν δίκης,
ἢ κλῆσιν, ἢ γαῖαν ἀναπίσειαν;
καὶ τοῖσι πιδάντε τέτ' ἔμαθον ἰσὸς ἠολθ.

Σρ. ἀκέλει, δίδακτε: θυμόσφός ἐστι φύσθ.
εὐθὺς γέ τῃ, περὶ ἄρῃον ἄν ταισθῆνι,

ἔσταπτεν ἔνδον εἰκίας καὶ στ' ἔγλυφον,
ἀμαξίδας ἢ στυτίνας εἰργάζεσθ;

+ Iudicialiter nam Heliaria forum Athenis καὶ
quo Iudicia in arce exercebantur.

* Forum non veluti in tunc + Diabolus
sonem.

καὶ τῶν σιδίαν βατράχης ἰπποίσι: πῶς
 δικάσι.

ἔπος δ' ἐκείνω τῷ λόγῳ μαθήσει),
 τὸν κρείττον ἔεπε ἰσι, κῆ τ' ἠπίονα;
 ἴαν ἢ μὴ τ' ἔγαν ἄδικον, πάση τέχῃ.
 σπ. αὐτὸς μαθήσει) παρ' αὐτοῖν τοῦ λόγου.
 ερ. ἐγὼ δ' ἀπίστωμαι: τέτι δ' ἐν μέμνησ', ἔπος
 πρὸς πάντα τὰ δίκαι ἀνπλέγει δωήσει).

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Σκηνὴ δέυτη.

Αναπνευστοὶ Δίμετροι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ

Δι. Χώρα δ' εἰ, δεῖξον (αὐτὸν
 ᾧσι κρατοῦς, κωπὸς κρατοῦς ὄν.
 Αδ. Ἰθ' ὅποι χεῖζες: πρὸ γὰρ μάκρον.
 σ' ἐν ᾧσι πολλοῖσι λέγων δ' ἀπλῶ.
 Δι. Ἄπολεῖς σύ; τίς ἄν; Αδ. Λόγῳ. Δι. ἔπειτα
 γ' ἄν.
 Αδ. ἀλλὰ σὶ νικῶ, τ' ἐμὲ κρείττω
 φέσκοντ' εἶνα. Δι. τί σοφοῦ πειῶν;
 Αδ. γράμματα κρινὰς ἐφ' εἰσκαῖαν.
 Δι. πάντῃ γὰρ ἀνθεῖ δ' ἔτ' τετρασι
 τὴς ἀρετῆς. Αδ. ἔκ, ἀλλὰ σφῆς.
 Δι. ἀπλῶ σε κηκῶς. Αδ. εἰπέ τί πειῶν;
 Δι. τὰ δίκαια λίγων. Αδ. ἀλλ' ἀτατρίψω,
 πῶτ' ἀνπλέγῃ. ἔδε γὰρ εἶνα
 πάντῃ φημι δίκῳ. Δι. σὺκ' ἔπειτα φῆς;
 Αδ. φέρε γὰρ πῆτι. Δι. παρὰ τίτι θεοῖς.
 Αδ. πῶς δῆτα δίκης ἔσθις, ὁ Ζεὺς

+ malicorium R. σίδη ανάλυς Ρουμεία σπ

ὅση ἀπόλλυται τὸν πατέρ' αὐτῆ
 δήσας· Δι. αἰθεοῖ, τυτὴ κῆ δὴ
 χαρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λευκάντω.

Αδ. τυφογέραν εἰ κἀνάργμος·

Δι. καλοπύγων, εἰ κἀναίχμων·

Αδ. ῥόδα μὲ εἴρηκας· Δι. καὶ βαρολόχ·

Αδ. κρέμποι σεφανοῖς· Δι. κῆ πατρυαλοῖας·

Αδ. χρυσοῦ πάπλων μὲ, ἔ ζωόσκεϊς·

Δι. ἔ δῆτα πρὸς Ἐ γ', ἀλλὰ μελίεδει·

Αδ. Νικῶ δέγε κίσμο· τέτ' ἐστὶν ἰμεῖ·

Δι. Θρασοῖς εἰ πομπῆ· Αδ. σὺ δέγ' ἀρχαῖ·

Δι. Δι. σὲ ἢ φειγᾶν

ἔδεις ἰδέλει ἢ μαιρακίαν·

μαδῶσῃ πόντ' ἀδελείοισιν,

οἷα διδάσκει τὸς ἀνοήτους·

Αδ. ἀνχμείς εὐχέως· Δι. σὺ δέ γ' εὐ πρᾶπταις·

καὶ πει πρὸ πρῶν γ' ἐπ' ἰώχθους,

τῆλιφ· εἴτω Μυσοῖς φάσκων,

εἰα περὶ οἷς,

γράφῃ τρέγων παιδιετείς·

Αδ. ἔμοι σοφίαι, ἢς ἰμνήθης·

Δι. ἔμοι μακίαις ἢ σῆς πόλειάς

ἢ, ἢ πρὸς σε τρίφει,

λυμανόμρον τῶς μερακίοις·

Αδ. ἔχι διδάξεις τέτον κρήν· ὄνι

Δι. εἴπῃ γ' αὐτὸς σποβῶναι χεῖρ,

καὶ μὲ λαλίαν μόνος ἀσκῶσθαι·

Αδ. δεῦρ' ἴθι· τῆτον εἰα μαινοῦ·

Δι. κλαύσθαι· πλὴν χεῖρ' ἐπιθάλασς,

Χο παύσαθε μάχης, κῆ λοιδορίας·

ἀλλ' ἐπίδειξαι σὺ πε, τὸς ἀποτέρες

† ρε/ν/ ρατῖνα

† ἡ ἀποδοτικὴ νετὲ ρατοῖνις ἀ γαυδελαιο
 ρατοῖνις ἡ ἀποδοτικὴ νετὲ ρατοῖνις ἀ γαυδελαιο
 ἡ ἀποδοτικὴ νετὲ ρατοῖνις ἀ γαυδελαιο
 ἡ ἀποδοτικὴ νετὲ ρατοῖνις ἀ γαυδελαιο

ἐπὶ ἐδίδασκεις, οὕτε τὴν καινὴν
 παιδύουσι: ὅπως ἂν ἀκέραια Ἐφῶν
 ἀντιλεγόντοιν, κείνας φοιτᾷ.

Δι. ὁρᾷν παῦτ' ἐθέλω. Αδ. κἀγὼγ' ἐθέλω.

Χο. Φίξε τίς λέξει πρότερον ὑμῶν;

Αδ. τάχα δάσω.

κατ' ἐκ τῶτων, ὧν ἂν λέξη,
 ῥηματίοισι καινοῖς αὐτόν,
 καὶ Διδασκαίαις, καὶ ἄλλοις.
 τὸ πλοῦτάων δ', ἢ ἀναχρῆμα,
 τὸ πρὸς ὅσον ἅπαν, καὶ τὸ φθάλμα
 κεντρίων, ὡς καὶ ἴσ' ἀνθρώπων,
 ἴσ' ὅτ' ἡ γαμῶν ἀπολείπει.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 16.

Χο. **Ν**ῶν δειξίτον τὸ πτωχῶν,
 τοῖς ἀειδιξίοισι

λόγοισι, καὶ φρονήτοισι, καὶ
 γνωμοτύποις κειμέναις,
 ὅσπότερ ἄλλοι αὐτοῖν λέγαν,
 ἀμείναν φάνησε).

νῶν γὰρ ἅπασιν ἐνθάδε κίνδυνος
 ἀντι) σοφίας:

ἢς πῆρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
 ἐστὶν ἄγων μέγιστος.

ἀλλ' ὡ πολλοῖς τὰς περισσοτέρους ἤξει χρε-
 στοῖς στεφανώσας,

ῥῆξον φωνῶν, ἢ πῆρι χαίρεις, καὶ τὴν αὐτῆ
 φύσιν εἰπέ.

ΔΡΑ-

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Σκῶλη τρίτη.

Ανατρεπτικοὶ Λεωφορῶντες.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΛΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Λεξω τίνων τῶν δὲ χαίρων παιδῶν, ὡς
 δίκαιοι:

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθ' ἐν, κ' Ἐ-
 φροσυνῆ κενόμισα.

σφῶν ἢ ἴδαι φιλῶν παιδῶν χεῖρ' ἔχοντες
 μηδὲν ἀκῆσσι:

εἶπε βαδίζον ἐν ταῖσι ὁδοῖς ὠτάκτας,
 εἰς κίχρα τῶν,

τὸς κωμῆας γυμνῶς, ἀφροῦς, καὶ κρημιά-
 δη κρημνίφοι.

εἶτ' αὖ ἀφροῦς ἀστὴρ ἰδίδουσαι, τὸν κρημῶν
 μὴ ξυμίζοντες:

ἢ παλάδα ἀστὴρ ἰδίδουσαι, ἢ κρημνί-
 ρον π βόσκη,

ἀστὴρ ἀστὴρ τῶν ἀστὴρ, ἢ οἱ πατῆρες
 παρὶδουσαν.

εἰ δὲ τις ἀστὴρ βωμολοχούσασιν, ἢ κρημ-
 νίφει πνα κρημνί,

οἷας οἱ νῦν τὰς κ' φροῦν τῶν τῶν δυ-
 σκολοκάμπητας,

ἐπιγίγνοντες τοπτόντες πολλὰς, ὡς τὰς μέ-
 σαι ἀφροῦς.

ἐν παιδασίῳ ἢ κρημνίζοντες, τὸν κρημῶν ἰδίδουσαι
 ἀφροῦς ἀστὴρ

τὸς παιδῶν, ὅπως τοῖς ἔχοντες μηδὲν εἶ-
 ἴτ'

+ κρημνίφει

εἴτ' ἂν πάλιν ἄσθις ἀνισταμένης συμψῆσται, συμψάσται
καὶ παροῦσται

εἰδωλον τοῖσιν ἐρχομένη, τὴν ἥσθε μὴ καλε-
λήπην γε.

ἤλεψατε δ' ἂν τὸν φαλῶν ἐδῆς παῖς,
ἐπὶ νεοῦ τὸτ' ἂν: ὡς τε

τῆς αἰδοίοισι δρέσθαι καὶ χιῶν, ὡς πρὸς μήλοισιν,
ἐπὶ ἦνθα.

ἐδ' ἂν μαλακίῳ φηρατάμνῳ τῶν φωνῶν,
πρὸς τὸν ἐρατῶν ἂν,

αὐτὸς αὐτὸν περαγωγῶν πῆς ὀφθαλμοῖς ἐξάδίζεν.

ἐδ' ἂν ἐλέαζ δ' ἐπὶ νῦντ' ἐξῶν κεφάλαιον τὸ
ραφαῖδ' ὅ,

ἐδ' ἂν ἀνηστὶ τὸ πρεσβυτέρων ἀρπάζειν,
ἐδ' ὀψοφαγῶν, ἐδ' ἐκχιλίζων, ἐδ' ἐχθρὸν
τῶν πόδ' ἐναλλάξ.

Ad. δὲ χαῖσθε γε, καὶ διπολιώδη, καὶ πεπίγαν
ἀνέμισται,

καὶ κηκεῖδε, καὶ βυφοῖων. Δι. ἀλλ' οὐκ
παῦτ' ἐστὶν ἐκείνη,

ἐξ ἂν ἄνδρας μαρμαρωτομάχους, ἢ μὴ πω-
δούσις ἔτρεψεν.

εὐ ἢ τὰς νῦν οὐθὺς ἐν ἐρατίοισι διδά-
σκεις ἐπιτυλίχθη.

ὡστε μὴ ἀπάσχεθ', ὅταν ἐρχοῖσθε πρὸς
θῆσασιν δέον ἀσπίδων:

τῶν δ' ἀσπίδων τὸ κωλῆς περὶ τὸν ἀμειλῆ
τὸν τριτογενεῖας.

πρὸς παῦτ', ὡς μαρμαρωτοῦ, μαρμαρῶν ἰμέ τὸν
κρείττω λόγον αἰρεῖ.

+Lange
Hinnolvi Tylos Calliof.

καὶ πῆ-

καπίσησ' μισῆν ἀγροῦν, καὶ βαλανείων
ἀπέχεσθ',

καὶ τοῖς αἰχροῦσι αἰχύνεσθ', καὶ σπάπης
τίς σε, φλέγεσθ' :

καὶ τῷ Ἰακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπακούειν
δύαυ' ὠθεῖσσι.

καὶ μὴ εἴς τὰς ζαντῶν γυνείας κηχεργεῖν,
ἄλλο τε μηδ' ἐν

αἰχρὸν ποιεῖν: ὅτι τῷ αἰδῶς μέλλεις τάχα μὲν
ἀσπαυθήσῃν.

μήδ' εἰς ὄρχηστρίδ' εἰσέναι, ἵνα μὴ πρὸς
ταῦτά κηχηῖς,

μήλω βληθεῖς ὑπὸ' περριδῆς τῷ δούκλειας
ἀποφραυδῆς.

μήδ' ἀντιπῶεν τῷ πατρὶ μηδ' ἐν, μήδ' ἰα-
πετὸν καλέσασθαι

μηησηκαῖσσι τῷ ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐρεοπίο-
τροφήης. [Διόνυσσι,

ἔδ. εἰ ταῦτ' ὦ κειράκιον πείσῃ τέτα, γῆ τοῖ
τοῖς ἰαποκράτεσιν ἕξις, καλέσασθί τι
σε βλιθμάμαν.

Δι. ἀλλ' οὐκ λιπαρὸς γε, καὶ δούκλειος οὐ γυμ-
νασίοις ἀλατρεψῆς,

ἔσσυμάν καὶ τῷ ἀγροῦν τριδολεκτορά-
πιλ', οἰάσθ' οἱ νῦν,

ἔδ' ἰλκόμην εἴς περαγματίσιν γλιχραῖ-
πλογεξεπιπρίπια :

ἀλλ' εἰς ἀκαδημίας κηπῶν, ὑπὸ ταῖς μῆ-
⁺
ρῆσις ἀποφρέξεις,

εἰφανώσασθαι καλέμην λουκῶ μὲν Σά-
φροσι ἡλικιώτῃ,

θραυσι φραγο.

† αἰανθουσι ελασαι.

μείλας

μίλακ' ὄζων, κ' ἀπραγμοσύνης, ἐλπί-
κης φυλοβαλκείας,

ἦρος ἐν ἄρα χείραν, ὅπου' ἂν πλάζαι
π' ἰλιεα ψιθυρίξῃ.

ἢ ταῦτα ποιῆς, ἀ γὰ φράζω,

καὶ πρὸς τέττις ἀσπίχους τ' ἔνν,

ἕξαι ἰαί τῆθ' λιπαρὸν,

χροῖαν λαμπρὰν, ὅμως μεγάλας,

γλῶττιαν βωῖαν, πυγλῶ μεγάλην,

πρόδιν μικρὰν. ἢ δ' ἀπὸ οἱ νῦν,

ἔπιτηδύης : πρῶτα μὲν ἕξαι

χροῖαν ὠχρὰν, ὅμως μικροῦς,

τῆθος λεπτοῦ, γλῶττιαν μεγάλην,

πυγλῶ μικρὰν, κωλῶ μεγάλην,

ψήφισμα μακρὸν : καὶ σ' ἀναπέισθ

τὸ μὲν ἀγρὸν ἅπαν, καλὸν ἠγαῖδ',

τὸ καλὸν δ' ἀγρὸν : καὶ πρὸς τύττις

τῆς ἀντιμάχῃ

καὶ πυρροσύνης ἀναπλήσθ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ἦ.

Χο. Ω καλλίπυρρον σοφίαν
κλειστοτάτῳ τ' ἐπισκῶν :

ὡς ἡδύ ζα τοῖσι λόγοις

ζῶφρον ἐπίσιν ἀνδ' !

δύδαμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ

τότε ζῶντες, ἠνίκ' ἦς

τῶν ἀσπίχων. πρὸς ἔν τ' ἀδ', ὃ κομψο-

σπειπῆ μῦθον ἔχων,

θεῖ ζα λόγῳ π' καινόν : ὡς

G

ἰουδ.

εὐδοκίμηκεν ἄτηρ.

δειτῶν δέ σοι βελούματι τοικι δέει σφίσι
αὐτὸν,

εἴπῃ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ: καὶ μὴ γέλασ'
ὀφλήσης.

Αδ. καὶ μὲν πάλ' ἐγαγ' ἐπιγόμεναι καὶ σπλάγ-
χια, καὶ πτόμας [φράσαι.

ἄπαντα ζεῦτ' ἐναντίας γνώμησι σιωπῶ-
ιγὰ γὰρ ἤττω μὲν λόγος, δὲ αὐτὸ τῷτ' ἐκ
λήθω

ἐν τοῖσι φρονησθεῖσιν, ὅτι πρόψους ἐπιπέησται.
καὶ τοῖσι νόμοις, ἔπειθ' ἰσχυροῖς τῶν αὐτῶν
ἀντιλέξαι:

καὶ τῆσ' ἀλλῶν ἢ μυρίων ἔσ' ἄξιον σπλήναι,
εἰρήμρον τὰς ἠττονας λόγους, ἐπέτα νικῶν.

Κλέψαι ἢ τὴν παῖδ' ὄσιν, ἢ πέπειθε, αἰ
εἰλίγξω,

ὅσπερ σὲ θερμὰ φησι λέων πρῶτον σὺκ' ἰάσθαι.
καὶ τὶ τίνα γνώμην ἔχων ψέγῃς τὰ θερμὰ

λατρά:

Δι. ὅπῃ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν παιεῖ τ' ἄνδρ.

Αδ. ἐπίχες: ἐσθὺς γὰρ σὲ μέσον ἔχω λατῶν
ἄφυκτον:

καὶ μοι φράσον, τῶν ἔσθ' ὄλιος παίδωτι τί
ἄνδρ' ἄριστον

ψυχῶν νομίζεις, εἴπῃ, παλαιοῦσ' ὄντας π
νῆσται:

Δι. ἐγὼ μὲν ἔδ' ἐν ἡρακλῆες βελτίον' ἄνδρ
κρίνω.

Αδ. πῶς ψυχρὰ δὴντι πῶπουτ' εἶδες ἡρακλῆ-
λατρά:

καὶ τοὶ τίς ἀνδρείοτερον ἢ; Δι. ταῦτ' ἐστὶ,
ταῦτ' ἐκεῖνα,

καὶ ἴσανίσκων ἡσὶ δὲ ἡμέρας λαλάντων,
πληρῆς τὸ βαλαυεῖον ποιῶ, κείας ἢ τὰς
καλαύφρας.

Αδ. εἴτ' ἐν ἀγροῦ ἐνὶ Δι. ἀγροῦ ψήγας ἐγὼ
δ' ἰπαιῶ.

εἰ γὰρ ποιηθῶν ἦν, οὐκ ἔδιδοντ' ἀνιποῖς
τὸν ἴστρον ἀγροῦ ἄν, ἔδ' ἐ τὰς σοφῆς
ἄπαντα.

ἀνιμι δ' ἦτ' ἐν τῷ εἰς τὴν γλῶττον, ἢ ὁδὶ μ
ἔφησι χελῶν τὰς νέας ἀσκῆν: ἐγὼ δ' ἐφημι.
καὶ σφρογῆν ἐν φησι χελῶν: δύο κακὰ
μεγίστα.

ἐπεὶ σὺ Δι. τὸ σφρογῆν, τὸ πάποι' εἰ-
δὲς ἤδη

ἀγαθὸν πηχούμηνον, φράσσιν; καὶ μ' ἐξέλιγ-
ξον εἰπῶν.

Δι. ποδοῖς. ὁ γὰρ πηλός ἐλαβε Δι. τῶν
τῶν μάχαιραν.

Αδ. μάχαιραν; ἀσῆσι γε κέρδ' ἐλαβεν ὀρα-
κροδαίμων.

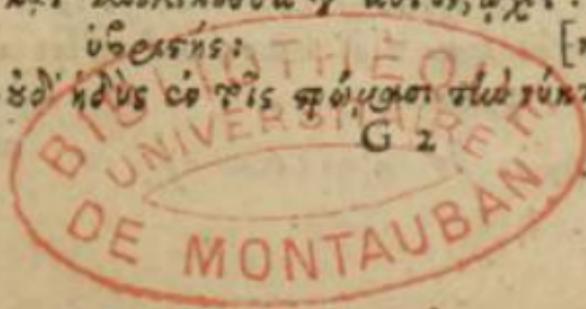
ἰωέρσολ' δ' ὅσκι ἐν λύχτων πλεῖν ἢ
τάλαντα ποδοῖ

εἴληφε Δι. ποιηεῖαν, ἀλλ' ἐ μὰ Δι' ἐ
μάχαιραν.

Δι. καὶ τῶν Θέπει δ' ἐζημι Δι. τὸ σφρογῆν
ὁ πηλός.

Αδ. κατ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτοῖς, ἄχρ'. ἐ γὰρ ἦν
ὑβρεσῆς: [τυχιζῆς.

ἔδ' ἠδὲς ἐν τῶν φάσμασι πλεῖν ἔκτα πω-
γυμῆ

γυνὴ ἣ σιναιμωρεμβήη χαιρέει: σὺ δ' εἶ κρό-
νιππος.

σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον, ἐν τῷ ζωφροῦν
 ἀπαντα

ἔνεστιν, ἠδονῶνδ' ὅσων μέλλεις λῦπερῆσαι,
 παῖδων, γυναικῶν, κρητάρων, ὄψων, πότων,
 κιχλισμῶν.

καὶ τοι τί σοι ζῶν ἄξιον, τῶντων ἴαν σπρηθῆς
 εἶναι, πάρεμι' ἐν τεύθει ἐς τὰς τ' φύσεις
 ἀνάγκας,

ἡμαρτις, ἠράδης, ἰμσίχουσας, τίς κρηπ-
 λήφθης;

ἀπὸ λωλας: ἀδωάτω γὰρ εἶ λέγει. ἰμέ-
 δ' ὁμιλῶν,

χεῶ τῆ φύσει. σκίρπει, γέλα, νόμιζε μηδὲ
 αἰχρῆν:

μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλλῆς, τὰ δ' ἀντιρῆς
 πρὸς αὐτὸν, [εὐχῆς:

ὡς ἔδειν ἠδίκηκας: εἴτ' εἰς τὸν Δί' ἰπαρι-
 κάκῃσθ' ὡς ἠτλῶν ἔρωτός ἐστι, καὶ γυναικῶν
 καὶ τοι σὺ θνητὸς ὦν, θεῶν πῶς μεῖζον αἰ-
 δούσιοι;

Δι. τίδ', ἦν φαφανιδωθῆ γε, πειθόμενός σοι, τί-
 φρασε πλῆθῃ,

ἔξει πῶς γνάμνω λέγει, τὸ μὴ δούρακ
 τῷ εἶναι;

Αδ. ἦνδ' δούρακ τῷ ἦ, τί πείσει) κηκόν;

Δι. τί μ' ἦν ἂν ἐπ' μεῖζον πάθος τῶν ποτῶν;

Αδ. τί δ' ἦτ' ἐρεῖς, ἦν τῶντο κηκῆς ἰμέ;

Δι. σιγῆσομαι. τίδ' ἄλλο; Αδ. φέρε δὴ μοι
 φράσον.

σιναιμωρεα θετημεντο αφφίω σιωπηρ
 α μαροσ ω γρο ο.

σωτηρῆσιν ἐκ τίνων;

Δι. ἐξ εὐρυπλάκτων. Ἀδ. πείθουμι:

τί δ' αὖ τραγῶδ' ἔσ' ἐκ τίνων;

Δι. ἐξ εὐρυπλάκτων. Ἀδ. ὄλίγησ'·

καὶ δευραγαγῶσ' ἐκ τίνων;

Δι. ἐξ εὐρυπλάκτων. Ἀδ. ἄρα δ' ἦ·

τ' ἔγνωκαί, ὡς ἔδ' ἐν λίγαις;

καὶ τ' ἑατῶν ὁπότεργι πλείους, σκοπέει,

Δι. καὶ δ' ἠ σκοπῶ. Ἀδ. τί δ' ἦθ' ὀρᾶς;

Δι. πολὺ πλείονας, τῆ τ' ἔς θεούς,

τοὺς εὐρυπλάκτους,

καὶ τεθνή γ' ἔν σ' ἰγῶ, κάκεινοί,

καὶ τ' κρητήτω τεθνή.

Ἀδ. τί δ' ἦτ' ἱρᾶς;

Δι. ἠτ' ἄμειθ' ἄ κινέθροισι

πρὸς τ' θεῶν, δι' ἕαδ' ἰ με

θοιμάπον, ὡς

ἕκαυθ' ἰμολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Σκηνὴ τετάρτη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,

Φειδιππίδης, Χόρως.

ΤΙ δ' ἦτα, πότεργι τῆτον ἐπάμαλ λαβὼν
βῆλαι τὸν ἕον, ἢ διδάσκα σοι λίγην;
Στς. διδάσκει κ' κόλαζει, καὶ μέμνησ' ὅπως
ὄ μοι φομάσθ' αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάπτου,
οἶαν δικιδ' ἰοίς, τῶ δ' ἰτέραν αὐτῆ γνάθον
σόμωσον, οἶαν ἐς τὰ μείζω πρᾶγματα.

Σω. ἀμέλει. κρημῖ τῶτοι σοφιστῶν δέξιόν.

Φει. ἄχρον μὲν ἔν οἴομαι, κὲ κερδοφόρον.

Χο. χῶρει νῦν: οἴομαι ἢ
σοι ταῦτα μετεμελήσῃ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Χο. **Τ**οὺς κρατὰς ἂ κερδοφόροι, μὲν πὶ τόλμῃ
 ἐφελῶσ' ἐκ τῆ δίκαιαν, βυλόμεθα' ὑμῖν
 πρῶτα μὲ γῶ, ἢ νῦν βέλησθ' ἐν ἄρα πρὸς
 ἀχρῶν, [φρέσσι:
 ὑσμῆν πρῶτοις ὑμῖν, τῖσι δ' ἄλλοις ὑσμ-
 εῖα τὸν κερδοῦν περὶ τὰς ἀμπελῶν φυλά-
 ξομεν: [ἔπομβρῖαν.
 ὡς πὶ μὴτ' ἀυχμὸν πίεζῃν, μὴτ' ἀχαλῆ.
 ἢ δ' ἀπμάση τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, ἕσας
 θῆας, [κακῶ,
 πρὸς ἡμῶν οἷα πείσει
 λαμβάταιν ἕτ' οἶον, ἕτ' ἄλλ' ἕδεν ἐκ τῆ
 χωρεῖα.
 ἠτίκ' αἶ γῶ αἶτ' ἐλαῖα βλασάνωσ', αἶτ'
 ἄμπελοι [συμῆν.
 λῶπαικόψον], τριαύταις σφενδόναις πικρῆ.
 ἢ ἢ πᾶσι θύοντ' ἰδῶμεν, ὑσμῆν: κὲ ἔτι γὰρ
 τὸν κέρμασι αὐτῆ χαλάξαις σρογύλαις
 σιωτρίψομεν.
 καὶ γαμῆ περ' αὐτὸς, ἢ τῆ ζυγιστῶν, ἢ τῆ
 φίλων, [λίσι]
 ὑσμῆν τῶν νύκτε πᾶσιν: ἄστ' ἴσοις βε-
 κᾶν ἐν Διγύπῳ τυχῆν ὢν μάλλον, ἢ κῶ
 τῶν κακῶν.

+ ὡλινθος later

ΔΡΑ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Σκηνή πρώτη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τείμεθε.

Πεμπλή, πτῆς, τετῆ, μῆ ταύτῳ, δού-
τιρα:

εἶθ', ὡ ἐγὼ μάλιστε πασῶν ἡμερῶν
δίδωμι καὶ πέφικα καὶ βδελύττομαι,
εὐδὺς μῆ ταύτῳ εἶδ' ἴση τι καὶ ἴσα.
πᾶς γὰρ τις ὄμνυτ', οἷς ὀφείλων τυχεῖται,
θεῖς μοι πρυτανεῖ, δόπλῆν μοι φησὶ καὶ
ξολεῖν,

ἐμὲ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτημένη.
ἠδ' αἰμόνιε τὸ μὲν ἔτι νῦν μὴ λάβης,
τὸ δ' ἀναβαλῆ μοι, τὸ δ' ἄφες, ἢ φασὶ ποτε
ἔπως ἀπολήψω, ἀλλὰ λαιδρεῖστί μοι,
ὡς ἄδικθ' εἶμι, καὶ δικάσαι φασὶ μοι.
νῦν ἔτι δικάζωσαν: ὀλίγον γὰρ μοι μέλει
εἴ ποτε μεμάθηεν δὲ λίαν φειδωπίδης:
τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φρονητήριον.
παῦ ἡμί, παῦ παῦ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Σκηνή δευτέρα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σ Τρεψιάδῳ ἀσπάζομαι.
Στς. καὶ γὰρ γέ ε': ἀλλὰ τὸ ἐπιπύρον λαβὴ.
καὶ γὰρ ἐπιπυρόμαζον τι τ' ἀδίκον αἶμα.

G 4

καὶ μοι

πραῖον ἡμῶν ἀσπάζομαι
καὶ γὰρ γέ ε': ἀλλὰ τὸ ἐπιπύρον λαβὴ.
καὶ γὰρ ἐπιπυρόμαζον τι τ' ἀδίκον αἶμα.

καὶ μοι τ' ἦν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκείνοι, εἴφ', ὅτι δροτίως εἰσάγαγες.

Σω. μεμάθηκεν. Στρεψ. εὐγ' ὦ παμβασιλεὺς
ἀπαμόλη.

Σω. ὥστ' ἀποφύγεις ἂν κώπῃ ἂν βέλη δίκλων.

Στρεψ. καὶ μάρτυρες παρεῖσαν, ὅτ' ἰδάνειζόμενος.

Σω. ποῦ ἔγωγε μάλλον; καὶ παρεῖσι χίλιοι.

Στρεψ. βοῶσμέν' ἄρα τὰν ὑπέρβρον +
βοῶν. ἰῶ κλάειτ' ὦ ἑολοσάταί,
αὐτοῖ τε, καὶ τὰρχεῖα, καὶ τόχσι τόκων.
ἔδ' ἐν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσῃσθ' ἔπι:
οἴ[⊗] ἰμοῖ τρίφει[⊗])

τοῖς δ' ἐνὶ δάμοσι παῦς,

ἀμφήκει γλώττη

λάμπων, πρόσβολ[⊗] ἰμοῖς,

συντὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνισαρός,

λυσιπείας πατρῶων μεγάλων κερκῶν.

ὅτι κάλεισον τρίχων

ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ παῖ!

ἔξιθ' οἶκον,

ἄϊε σὲ πατρός.

Σω. ὄδ' ἐκείν[⊗] ἄνηρ.

Στρεψ. ὦ φίλ[⊗], ὦ φίλ[⊗].

Σω. ἔπιθι σὺ λαβῶν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ. ΣΚΗΝΗ γ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΙΩ, ἰὼ τέκνον,

ἰῆ, ἰῆ.

ὡς ἠδὲ μὲν σὺ πρῶτα τῶν χροῖων ἰδῶν!

ἰὼν μὲ

+ φαρονε αἰκίριο
⊗ φαπερατορες

νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἰζαρινηλικός,
 κἀνπιλογικός: κ' τὸτο τῶπιχώριον
 ἀπὸ χυῶς ἐπιιδεῖ. τὸ, τί λέγεις σύ; καὶ δὲ
 κείν [ὅτι:

ἀδικεῖντ' ἀδικεῖσθ, καὶ κακουργεῖντ', εἰδ'
 ἐπὶ τ' αἰσώπαστ' εἶναι ἀπικὸν βλίπθ.
 νῦν ἔν ὅπως ζωῆς μ' ἐπεὶ κἀπῶλιζας.

Φει. φοβῆ ἢ δὴ τί; Στς. πῶ ἐνλω τε κ' νείας;
 Φει. ἐν γὰρ ἐπὶ κ' νεία τίς ἡμέρα;

Στς. εἰς λῶ γὰρ θήσθ τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
 Φει. ἀπολῶντ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες: ἔ γ' ἔοδ' ὅπως
 μί ἡμέρα γῆσθ' ἂν ἡμέρα δύο.

Στς. ὅση ἂν γῆσθ; Φει. πῶς γ', εἰ μήπω γ'
 ἄμοι
 αὐτὴ γῆσθ το γρασ π' καὶ νεία γυνή;

Στς. καὶ μὲν νερόμισα γ'. Φφ. ἔ γ', οἶμα τὸν
 νόμον
 ἴσασιν ὀρθῶς, ὅ, π' νοεῖς Στς. νοεῖ ἢ τί;

Φφ. ὁ σόλων ὁ παλαιός, ἢ φιλόδημθ πῶ
 φύσιν.

Στς. τετὶ μὲν ἔδῖπω πρὸς ἐνλω τε κ' νείαν.
 Φει. κείνθ ἔν, πῶ κλήσθ εἰς δὲ ἡμέρας
 ἔθικεν, εἰς τε πῶ ἐνλω τε κ' νείαν:

ἴν' αἱ θείσθς γίγνοιτο τῆ νεμλίαι.
 Στς. ἵνα δητὶ πῶ ἐνλω αἰσθῆθικεν; Φει. ἴν' ὦ
 μέλα

παρῶντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μίᾳ
 παρῶν, ἀπαλάτθινθ ἰκόντες. εἰ ἢ μὴ,
 ἴσθθν ὑπανιῶντο τῆ νεμλίαι.

Στς. πῶς ἔ δῖχονθ δῆτα τῆ νεμλίαι;
 ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ, ἀλλ' ἐνθ τε κ' νεία;
 G 5 Φφ. ὅπως

Φει. ὄψ' οἱ ἀσπένθα γ' ἄκυσί μοι παθεῖν,
 ἰν' αἷς τάχιστα τὰ πρὺξανθ' ὑφιλοίαθ'.

Διά. τῦθ' ἀσπένθουσαν ἡμέρα μιᾷ.

Στρ. Δὴ γ' ὦ κηκοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβίλιτρον
 ἡμέτερα κέρδη τ' σφῶν, ὄντες λίθοι,
 ἀεὶ θμός, πρὸ ὅσ' ἀλλως, ἀμφοτέρω νειασ-
 μένοι.

ἄσ' εἰς ἑμαυτὸν, καὶ τ' ἕν τευτονί,
 ἐπ' ὀτυχίαισιν ἀσίον μὲν γκάμιον,

μάκαρ ὦ σρεψιάδης,

αὐτός τ' ἔφους ὡς σφός!

χ' οἷός τ' ὄν ἕν ἐκτρέφεις!

Φύσμοι δὴ μ' οἱ φίλοι,

χ' οἱ δημόζ) ζηλέντες,

ἡνίκ' ἂν σύ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.

ἀλλ' εἰσαγαγόν σε βύλομα

στῶτον ἐσιᾶσαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ. ΣΚΗΝΗ Δ.

ΠΑΣΙΑΣ Ο ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕ-
 ΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Εἰτ' ἄνδρα τ' αὐτῷ πρὸν ἀσπένθα;
 ἐδέποτί γ'. ἀλλὰ κρεῖττον ἦν οὐδὲς τόπ'
 ἀμπερὺθριάσαι γε μάλλον, ἢ χεῖν σφάγματι:
 ὅτε τ' ἑμαυτῷ γ' ἕνεκα νωὶ ζημάτων
 ἔλκω σι κλητούσονται: καὶ γήνησμαι
 ἐχθρὸς ἐπ' σφῶν τῶν ἀνδρῶν δημότη.
 ἀτὰρ ἐδέποτί γε τῶν πατρῶν κατατηχῶ
 ζῶν: ἀλλὰ καλῶμα σρεψιάδῳ. Στρ. τίς
 ἔτι;

+ σκαπυριέντες, ἰνδύγαι νωὶ πριξέω. Πασ.

- Πα. ἐς τίω' ἴνιω τε καὶ νίαν. Στρ. μαρτύρομαι,
 ὅτι ἐς δὲ ἔπειον ἡμέρας : Ἐ χρέματ' ἔστι ;
- Πα. τῶν δ' αὖτε μνην, ὡς ἔλασες, ἀνέριμ' ἔστι
 τὸν ψαρὸν ἰωπον. Στρ. ἰωπον, ὅσον ἀκέρειπ' ἔστι
 ἔστι πάντες ὑμεῖς ἴτε μισῆνθ' ἰωπικῶν ;
- Πα. καὶ τὴ Δί' ἀποδώσῃ γ' ἐπάμυς τὸς θύες,
 τὸ χρεῖμα. Στρ. μὰ Δί' : ἔστι γὰρ πῶ τὸτ'
 ἔστι πρῶτα ἔστι
- Φηδὶπιδῆς μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
- Πα. καὶ ἔστι Δι' τῶν ἔστι ἔστι εἶναι Δι' αὖτε ;
 Στρ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπλάουσάμι ἔστι μαθήματα ;
- Πα. καὶ αὖτ' ἐπιλήσῃς ἀπομόσαι μοι τὸς θύες
 ἔστι ἂν κελύσαι γὰρ σε ; Στρ. τὸς πύες
 θύες ;
- Πα. τὸν Δία, τ' ἔστι ἔστι, τὸν ποσὶ δ' ἔστι. Στρ. τὴ Δία,
 καὶ πρὸς κελύσαι γ', ὡς τ' ἔστι, τριώ-
 βολον.
- Πα. ἀπὸ τοῖο τῶν, ἔστι ἀνασθῆναι ἔστι.
 Στρ. ἀλλοῖν Δι' αὖτε, ὅσον ἂν ἔστι.
- Πα. οἱ μὲν, ὡς κελύσαι ! Στρ. ἔστι χρεῖμα χρεῖμα.
- Πα. ἔστι μὰ τὸν Δία τ' ἔστι μέγαν, καὶ τὸς θύες,
 ἔστι κελύσαι ἔστι. Στρ. τριώβολον ἔστι
 θύες,
 καὶ ἔστι κελύσαι ἔστι ἔστι ἔστι.
- Πα. ἔστι ἔστι τῶν τῶν χρεῖμα δώσῃς Δι' αὖτε.
 ἔστι εἶτ' ἀποδώσῃς μοι τὰ χρεῖματ' ἔστι μὴ,
 ἀπὸ τοῖο ἀπὸ τοῖο. Στρ. ἔστι ἔστι
 ἔστι.
- ἔστι γὰρ αὖτε ἀπὸ τοῖο σοι σιφῶν.
- Πα. τί σοι δικεῖ δράστη ; Μαρ. ἀποδώσῃς σοι
 δοκεῖ.

Στρ. πῶς δ' ἔστι, ὡς ποικῶν μετὰ γύβρονος
λίγη,

+
σ. ρ
83.

ταυτί τί ἐστι; Πα. τῶθ' ὅτ' ἐστὶ κάρδοπος.
Στρ. ἐπίτ' ἀπαυτίς τὰργύβρον τοῖστ' αἰ;
σὺκ' ἂν δ' ἀποδείλω ἔδ' ἔβρολον ἂν ἔδειν,
ὅστις καλίσσε κάρδοπον τῶν καρδόπιων.

Πα. σὺκ' ἄρ' ἀποδάσσε; Στρ. ἔχ' ὅσον γέ μ' εἰδέναμ.

ἔκκεν ἀνύσας τί θῦπτον, δ' ἀπολιζαργίς
δ' ἀπὸ τ' θύρας. Πα. ἄπ' ἐμὶ. καὶ τι ἴδ', ἐπὶ
θῆσω πρυτανεῖ, ἢ μηκέτι ζώλω ἰγῶ.

Στρ. σωθεσάποβαλῆς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δῶ-
δεκα,

καὶ τι σε τῶτο γ' ἔχ' ἰ βύλομα παυῖν.
ἐπὶ κ' ἀλέσας δὴθικῶς τῶν κάρδοπον.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Δ. ΣΚΗΝΗ Ε.

ΑΜΥΝΙΑΣ Ο ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕ-
ΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Τελμετροί.

Ἰὼ μοι μοι. Στρ. ἴα,

τίς ἔτοσί ποτ' ἴδ' ὁ θηλυῶν; ἢ π' ὡς
τῶν Καρκίνε τις δαιμόνων ἐφθίγγασθ'.

Αμ. τί δ' ἴσπε εἰμὶ, τῶν βύλοθ' εἰδέναμ;
ἀνῆς κακοδαίμων. Στρ. κῆ' σεαυτὸν νῦν
τρέπε.

Αμ. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θρασυάντυχες
ἰσπων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς, ὡς μὲ ἀπώλεσας.

Στρ. τί δ' αἶ σε τληπόλεμός ποτ' ἐργάσθη κακόν;

Πα. παρα το λιαν αργον ζελε
απολιταριζειν ἰβι κηοι. λιθη
αυο κριβιτ. εχρονιτ αδοσμοζαν
Αμ. μη

Αμ. μὴ σκῶπτε μὲν αὐτῶν, ἀλλὰ μοι τὰ χρέματᾶ

τὸν ἕδν δ' ἀποδῆναι κέλευσον, ἃ ἔλαβον,
ἅλλως τε μὲν τοι καὶ κακῶς πεπραγόντι.

Στρ. τὰ ποῖα βῆντα χρέμαθ'· Αμ. ἃ δ' ἀνεῖ-
σαθ'.

Στρ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ἄγ' ἐμοὶ δοκεῖς.

Αμ. ἴππευ γ' ἐλαύνων ἐξέπισον, νῆπτος θεός.

Στρ. τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄντα καταπιστώντι;

Αμ. Ληρῶ, τὰ χρέματ' ἀπολαβεῖν εἰ βέλομαι;

Στρ. σὺκ' εἶδ', ὅπως βύβ' αὐτὸς ὑχάινεις. Αμ.
τί δ' αἶ;

Στρ. τὸν ἐγκέφαλον αἴσπερ βροτῆϊά μοι δοκεῖς.

Αμ. σὺ δ' ἢ νῆ τὸν Ἑρμῆν ἀεθσκεκλήσεσθ' γέ μοι,

εἰ μὴ δ' ἀποδώσῃς τὰργύριον. Σρ. κατὰπέτυλ,

πότῃρα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τῷ Δία,

ἕεν ὑδῶρ ἐκάσσοι, ἢ τὸν ἥλιον

ἔλκειν κάποθεν βροτῆϊ τῷ ὑδῶρ κάλιτι;

Αμ. σὺκ' οἶδ' ἔγωγ' ὁπότῃρα; ἕδέ μοι μέλαι.

Στρ. πῶς ἔν' ἀπολαβεῖν τὰργύριον δ' ἴκασι σὺ,

εἰ μὴ δ' εἰ οἶδα τῷ μετιώρων πραγμάτων;

Αμ. ἀλλ' εἰ σπανίζῃς τὰργύριον, μοι τῷ τόνον

ἀπὸ σὺ γε. Στρ. τῷ δ' εἶδ' ὁ τόκος τῷ

θηριον;

Αμ. τί δ' ἄλλο γ', ἢ κτῷ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν,

πλείον πλείον τὰργύριον αἰεὶ γίνεσθαι,

ὑπορέσσοντ' ἔχοντα; Σρ. καλῶς λέγῃς.

τί δῆτα, τῷ θάλατταν εἶδ' ὅπ' πλείονα

νωτὶ νομίζεις, ἢ πωτῆ; Αμ. μὰ Δί' ἄλλ'

ἴστω.

ἕ γ' δ' ἴκασι πλείον εἶναι. Στρ. κατὰ πῶς,

αὐτῷ

αυτη μὲν, ὡ κηκόδαμνοι, ἔδ' ἐν γίνε),
 ἐπιέρροντων τ' ποταμῶν, πλείων; σὺ δ'
 ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλείον το σόν;
 οὐκ ἀποδιώξεις ἑαυτὸν ἐκ τ' οἰκίας;
 Φέρε μοι τὸ κείτονον. Μαρ. ταῦτ' ἐγὼ μαρ-
 τύρομαι.

Στρ. ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐλάς ὦ σαμφορέα;
 Αμ. ταῦτ' ἔχ' ὕβρις δῆτ' ἐστίν; στρ. ἄξεις;
 ἐπιαλῶ

κροτῶν ὑπὸ τ' ὀρθοκτόν σε τ' σφραφόρον;
 Φούλης; ἔμελλον ἄρα κινήσῃ σ' ἐγὼ,
 αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι κ' ζυγωεῖται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ

Κο. Οἷον τὰ πρᾶγματάων ἐρᾶν φλαῦρον,
 ὃ γδ γέραν ὄδ' ἐρφετής,

ἀποσερῆσαι βέλει)
 τὰ χεῖμαθ', ἅ' δυνείσασθαι.
 κροκ' ἐδ', ὅπως ἐ τήμερον λήψι)
 πρᾶγμα, ὃ τᾶν πειήσῃ
 τὸν Κοφισίω, ὡν πανεργεῖν
 ἤρξατ', ἐξαίφνης τὶ κηκότ λαδοῖν.
 εἶμα γδ αὐτίχ' ἀρρήσῃ ὅσως
 πάλαι πὸτ' ἐζήτῃ
 εἶτα τ' ἦν δένον οἱ,
 γνάμας τ' ἐναντίας λέγῃ
 τοῖσι δικαίοις,
 ὡς τε νικᾶν ἄπεινας,
 οἷσως ἂν ζυγένητε:
 καὶν λέγη πικρότητος,
 ἴσως ἴσως βελήσεται
 κᾶφωτοι αὐτὸν εἶτα.

+ feneus lateuam.

ΔΡΑ.

ζυγωεῖς, quasi συναοεῖς bijuges equi
 α συναείρω τὰδ. εἶρω πεῖτω.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ε. ΣΚΗΝΗ α.,
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΘΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Τείμιτροι Ιαμβικοί.

Ιού, ιού.

Ἄ-γύιτοις εἰ ξυγχεύεις, κὲ δημόϊ).

ἄμωάητι μοι, τοπὺρδρῶ πάση τέχνη.

εἴμοι κηκοδαίμων ἢ κεφαλῆς, κηὲ τῆς
 γούδου.

Ἦ μιδρὲ, τύπτῃς τὸν πατέρα; Φει. φήμ' ἢ πάτερ.

Στρ. ὀρθῶ' ἰμολογῶντ' ὅπ με τύπτῃ. Φει. κηὲ μάλα.

Στρ. ἦ μικρὲ, κηὲ πατρολοία, κηὲ τοιχωρύχῃ.

Φφ. ἄουδὲ με ζωτὰ τᾶυτα, κηὲ τολείω λέγα.

ἄρ' οἶδ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκύνων δὴ κηκῶ.

Στρ. ἦ λακκόπερρη. Φει. πᾶτις πολλοῖς τοῖς
 ἑόδοις.

Στρ. τὸν πατέρα τύπτῃς; Φφ. κᾶποφανῶ γε, νῆ Δία,

ἢς εὖ δίκη σ' ἔτοπρον. Στρ. ἦ μιανώταπ,

κηὲ πᾶς γῆοιτ' ἂν πατέρα τύπτῃν εὖ δίκῃς

Φει. ἔγω γ' ἄποδείξω, κηὲ σε νικήσω λέγων.

Στρ. γὰρ σὺ νικήσῃς; Φει. πολὺ γε κηὲ ῥαδίως.

ἔλῃ δ' ἐπόπερον τοῖν λόγῃν βέλῃ λέγῃν;

Στρ. ποίοιν λόγῃν; Φει. ἢ κρείττον' ἢ τ' ἥτιονα.

Στρ. ἰδοδαξάμλω μῆντι σε, νῆ Δί, ἦ μέλι,

εἴσι δικάοις ἀνπλέγῃν, εἰ πᾶσά γε

μέλλῃς ἀνακείτῃ, ἢς δίκαιοι κηὲ κηλοῖ,

τοῖ πατέρα τύπτῃδ' ἔσιε ὑπὸ τ' ἡέων.

Φφ. ἀλλ'

καθεν, τρωαλον ἰμῃται λατῃς.

Φει. ἀλλ' οἴσασθαι μὲρ τοι σ' ἀνακτίσσει, ὥσπερ γὰρ
 ἔδ' ἀντὸς ἀκροασάμεν, ἔδ' ἐν ἀντιρροίᾳ.
 Στρε. καὶ μὲν, ὅ, τι καὶ λέξεις ἀκῶσαι βύλομαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ. 1. ΣΚΗΝΗ Β.

ΧΟΡΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΣΟΝ ἔργον ἃ πρῆσθῶτε φροντίζετε, ὅτι
 τὸν ἄνδρα κρατήσετε,
 ὡς ἔτ' εἴ, εἰ μὴ τὰ πέποιθεν, ὅσα ἀνὴρ
 ἕτως ἀκόλαστος.

ἀλλ' ἔδ' ὅταν φρασώμεθα: δὴλόν γε τὸ
 λημ' ἐστὶ τὰν θράσων.

ἀλλ' ἐξότα τοσῶτον ἤρξαθ' ἢ μάχη γα-
 νίσσαι,

ἤδη λίγαν χεῖρ πρὸς χεῖρ, πάντας δ' τῶ-
 ν δράσας.

Στρε. καὶ μὲν ἔδ' ἐν γὰρ τὸ πρῶτον ἠρξάμεσθε
 λαιδορεῖσθε,

ἐγὼ φράσω. πῶδ' ἂν γὰρ εἰσιώμεθ', ὡς πρὸς ἴσην
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντες ἐγὼ
 κείλοισα

ἄσθαι Σιμωνίδου μέλ' εἶ, τ' κολόν ὡς ἐπίχρη-
 ὅδ' οὕτως ὡς δοχίμων εἰν' ἴφασκε το κί-
 ταί' εἰν.

ἄθ' εἰν πε πίνουθ', ὡς πρὸς κῆρυς γυναι-
ἀλῶσαι.

Φει. εἰ γὰρ τότε οὕτως χεῖρ σε γ' ἄρα τύπτει
 καὶ πατεῖσθε,

ἄθ' ἐν κειλόνοισ', ὡς πρὸς τέπιγας ἰσῶσαι
 Στρε.

Στς. πιαύται μὲν τοι κηὶ τότε ἔλαβη ἔνδον, οἷά
 ὡς κω,

κὶ τὸ Σιμωνίδῳ ἔφασκε εἶναι κακὸν ποιητήν.
 καὶ γὰρ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεχόμενον το-
 πρῶτον.

ἔφηπε δ' ἐκείλῳσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρῆμιόν
 λαβόντα,

τῶν αἰχύλων λέξαι τί μοι. καὶ δ' ἔτ' οὐ
 θυς εἶπεν. [ταῖς,

ἐγὼ γὰρ Αἰχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιη-
ψόφῳ πλέων, ἀσύτατον, εὐμφορα, κρη-
μιόπιον.

καὶ νταύτω πῶς οἶεσθέ με τὴν καρδίαν
 ὄρεχθεῖν;

ὅμως ἢ τὸ θυμὸν δακῶν, ἔφλω: σὺ δ' ἀλλὰ
 τῶν

λέξοι τι τῶν νεωτέρων, ἀτὶ ἐστὶ τὰ σοφῶς
 πῶτα.

ἔδ' οὐθὺς ἦσ' ἐξ οὐραπίδ' ῥῆσιν πν', ὡς
 ἐκείνῃ

ἀδελφὸς, ὦ λειζίνακε, τὴν ὁμομητρίαν
 ἀδελφῶν.

ἐγὼ δὲ τ' ἐσκένηχόμενον, ἀλλ' εὐθὺς ἐξα-
 ράττω

παλαιῖς κρημῖσι, καὶ χροῖσι. καὶ τ' ὀπιῦθεν,
 οἷον εἰκὸς,

ἔπ' οὐ πρὸς ἔπ' οὐ ἠελζόμεσθ'. εἶδ' ἔτ' οὐ
 ἔπ' οὐ αὐασηδ' αἰ:

καὶ πῆτ' ἔφλω με, καὶ ἀπέδει, καὶ πνιγα, καὶ
 πέτρεβεν.

Θεὶ, ἐκείν' ἀδικήσας, ὅς τις ἐσκένηχόμενον ἰπαιρεῖς
 Η σοφότητος

σιφώπειπνι, Στρ. σιφώτατόν γ' ἐκείνος; ἢ
τί σ' εἶπα;

ἀλλ' αὐτίς ἄν τυπήσομαι. Φει. νῆ τόν δι'
ἐνδίκως γάρ.

Στρ. καὶ πῶς δικάϊως; ὅς γε ὦ νείχωντί σ'
ἐξέφρασα,

αἰδανόμερός σε πάντα τραυλίζοντ', ὅ
π' νοοίης:

εἰ μέν γε βριῦν εἶπης, ἐγὼ γὰρ ἂν πῶς
ἐπέχοι:

μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντ' ἤκόν σε φέ-
ραν ἂν ἄρτον:

κακᾶν δ' ἂν σὺκ' ἔφθης φρασίῳ, καὶ γὰρ λα-
βῶν θύραζι

ἐξίφραγον ἂν, καὶ ἐσθ' ὑχόμενον σε. σὺ δέ με
ναῦ ἀπάγχει

βαῖνται, καὶ κεκαργόθ', ὅπῃ
χεζήλωλον, σὺκ' ἴτλις

ἔξω γ' ἐνεγκῆν, ὦ μιανῆ,

θύραζι μί: ἀλλ' ἀποπνιγόμενον αὐτῆ ποίη-
σα κακᾶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἡ.

Χο. Οἴμαί γε ἔ' νεώτερον τὰς καρδίας
πηδᾶν, ὅ, π' λίζει:

εἰ γ' τοιαῦτά γ' ἔτ' ἐξέφρασμαίμεν,
λαλῶν ἀνακείσθι,

τὸ δέριμα ἔ' γραμτίρων λάβοιμεν ἂν,
ἀλλ' ἔδ' ἱρεθίνδ'.

σὸν ἔργον ὦ κραιπνὸν κινητὰ καὶ μεχλόντι

πειρώπια ζητείσ' ὅπως δ' ἔξῃς λέγαν δίκαια.
 Φει. ὡς ἠδ' ὑκαίνοις πρὸς μέγιστον καὶ δεξιότ' ὀμιλεῖν,
 καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν
 δυνάσθαι.

ἐγὼ γὰρ ὅτι μ' ἰππικῇ μόνη τὸν νῦν ὤρθη-
 ειχον,

ἔθ' ἂν τρεῖς εἶπεν ῥήματα' οἷός τ' ἦν, πρὶν
 ἔξαμαρτεῖν. [τὸς,

νωτὶ δ' ἰπέδῃ μ' ἔτ' σὶ τέτων ἔπαυσεν ἐυ-
 γάμοις ἢ λιπυταῖς καὶ λόγους ξυύειμι καὶ
 μερμυαῖς,

οἷμα διδάξει, ὡς δίκαιος τὸν πατέρα
 κολλάζει. [ἐστὶν

Στρ. ἰπποδουτεῖον, γὰρ Δί': ὡς ἐμοί γε κρεττόν
 ἵππον τρέφειν τέθριππον, ἢ τοπλόμβρον ἐπι-
 τελοῦναι.

Φει. σκέψαι δ', ἔθεον ἀπίχιστάς με ἔ' λόγῳ,
 μέτρημι:

καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι γε ταυτί παῖδά μ' ἔστ'
 ἔτυπτες;

Στρ. ἐγὼ γέ σ', εὐνοῖν τε καὶ κηδόμβρον. Φείδ.
 εἶπε δὴ μοι,

ἔ καμῖ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ἐμοῖας,
 τύπτῃν τ'; ἰπέδῃσθ' ἑστ' ἔσ' εὐνοεῖν, τὸ
 τύπτῃν;

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ σκληρῶν
 ἀθῶον εἶναι,

τὸ μὲν ἢ μή: ἔ μὲν ἴφρον ἰλιούθερος γε καὶ γὰρ
 κλάσσι παῖδεις, πατίσθαι δ' ἔ κλάσιν ἐυ-
 κεί; Στρ. τίη δὴ;

Φει. φέσθαι νομίξασθαι σὺν παῖδ' ὅσ' ἐτύπτο τῶν ἑσθῶν εἶναι;
 Η 2 ἐγὼ

ἐγὼ δὲ γ' ἀντίποιμ' ἀν, ὡς δὲ παῖδες οἱ
γέροντες.

εἰκὸς ᾗ μάλιστα τὸς γέροντας, ἢ τὸς νέους,
π κλάει,

ὅσῳ ἔξαμαρτάνει ἠτιον δίκαιον αὐτός.

Στς. ἀλλ' ἔδοξε νομίζεσθαι τὸν πατέρα τῶν
πάσων.

Φει. ἔχει ἄνθρωπος τὸν νόμον θεῖς τῶν, ἢ τ-
πρωῶν,

ὡς ὡς σὺ κἀγὼ: καὶ λέγων ἠπάθει τὸς πα-
λαιούς; [πὸν

ἠτιον π δῆτ' ἔχει κἀμοί, καινὸν αὖ τοιοῦ-
θῆναι νόμον τοῖς νέοις, τὸς πατέρας ἀ-
πιτύπτειν.

ὅσῳ ᾗ πληγὰς εἰχόμεν. πρὶν τὸν νόμον
πεθῆναι,

ἀφίμεν, καὶ δίδωμεν αὐτοῖς ὡς ἴκα συγ-
κεκόφθαι.

σκέψαι ᾗ τὸς ἀλεκτερούνας, καὶ τὰ πᾶσα τὰ
βοτὰ ζωτῖ,

ὡς τὸς πατέρας ἀμύνεθ, καὶ τὸ Διφί-
ρσο' ἔδεν

ἡμῶν ἐκείνοι, πλὴν ὅπ ψηφίσματ' ἔχου-
φασι. [μιμῶ,

Στς. τί δῆτ', ἐπειδὴ τὸς ἀλεκτερούνας ἀπατα-
σθαι ἐπίδες καὶ πλὴν κόσων, κἀπὶ ξύλοις
καθεύδεις;

Φει. ἔ ταντὸν ὡ τῶν εἶναι, ἔδ' αὖ Σωκράτη
δοκίμη.

Στς. πρὸς πάντας μὴ τύπτ', εἰ ᾗ μὴ, ζωτῖ
πρὸς αὐπάσθ.

φει. καὶ πῶς; ἔρ. ἐπεὶ σε μὲν δίκαιός ἐμὶ ἐγὼ
καλάζειν:

σὺ δ', ἢν γήνοιτά σοι, τὸν ἕον. φει. ἢν ᾗ
μὴ γήνη),

μάττω ἐμοὶ κεκλαύσεται; σὺ δ' ἐγχαϊῶν
πεθνήξει.

Στρ. ἐμοὶ ἄ ᾧ ἄνδρες ἤλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια.
καὶ μοὶ γε συγχαρεῖν δοκεῖ τέτοισι τὰ πιφκῆ.
κλάειν γδ ἡμᾶς εἰκός ἐς', ἢν μὴ δίκαια
δρῶμεν.

φει. σκέψαι ᾗ χ' ἀτέρων ἐπι γνάμνω. Στρ. δὴ
γδ ὀλέσθω.

φει. καὶ μὴ ἴσως γ' σὺ ἀχθέσθαι παθῶν, ἢ
νω πέπειθας.

Στρ. πῶς δὴ; δίδαξον γδ: τί δὴ μ' ἐκ τέττω
ἐπωφελήσῃ;

φει. τὴν μητέρ', ὡς ᾧ καὶ σε, τυπλήσω. Στρ.
τί δὴ πεφῆς σὺ;

τῶ ἐπὶ ἄν μῆζον κακόν.

φει. τί δ' ἢν ἔχω τ' ἔτιω

λόγῳ σε νικήσω λέγων,

τὴν μητέρ' ὡς τύπτην χρεῶν;

Στρ. τί δ' ἄλλο γ', ἢν ζωτὶ ποιῆς,

ἔδειν σε καλύσθαι, σιαυτὸν ἐμδαλεῖν

ἐς τὸ βάρβαρον μὲν Σακραίτες,

καὶ τ' λόγῳ τ' ἔτιω;

ζωτὶ δ' ὑμᾶς ᾧ νεφέλαι πίπειθ' ἐγὼ,

ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰ ἔμα σπᾶγματα.

Χο. αὐτὸς μὲν ἔσ σιαυτῶ σὺ τέττω αἰπῶ,

τρέψας σιαυτὸν ἐς πονηρὰ σπᾶγματα.

Στρ. αἰ δὴ πεπῆντ' ἄ γ' ἔμοι τότ' ἠχρεῶνιτι;

ἀλλ' ἀνδρ' ἀχρεῖον καὶ γέροντ' ἐπήρατον.

Χο. αἰ ποῖμ' ταῦτ' ἰκάσῃτ', ὅτ' ἂν πια,
 γῆμ' ποιηρῶν ὄντ' ἐρασῶν πραγμάτων.
 ἴως αὐτὸν ἐμβάλωμ' εἰς κακόν,
 ὅπως ἂν εἰδῆ τὺς θεὸς διδοικέναι.

σε. οἶμοι, ποιηρῶν ὦ νεφέλαι, δίκαια δέ.
 ὃ γὰρ μ' ἐχρῶν τὰ χεῖματ', ἂ' δαιτη-
 σάμην,

λῆπτρεῖν: κῶ ἦν ἴπως, ὦ φίλῃτε,
 τὸν χειρῶντα τὸν μιᾶρον, καὶ Σωκράτην
 ἀπλήεις, μετ' ἐμῆ γ' ἔλθ': οἷσιν καὶ ἐξη-
 πάπην.

Φει. ἀλλ' εὖ ἂν ἀδικήσομεν τὺς διδασκάλους.

σε. ταῦ ναι, καταδέδωκε πατρῶον Δία.

Φει. ἰδὲ γὰρ Δία πατρῶον, ὡς ἀρχαῖον εἶ.

ζῶς γὰρ πρὸς εἶσιν; σε. εἶπεν. φφ. εὖ ἴνις,
 ἰπέι

δῖνον βασιλῆαι, τὸν δὲ ἐξελήλακός.

σε. εὖ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τέτ' ὤμην,
 ἄλλ' ἔτι τὸν δῖνον. οἶμοι δαίλαιον,
 ὅτι καὶ σὲ χρεῖον ὄντα θεὸν ἠησάμην.

Φει. σὺ ταῦτα σωτῆ παρὰ φρόνη, καὶ φιλῶ ἀφφ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Ι. ΣΚΗΝΗ γ.

ΣΤΕΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

Οἶμοι παρνοῖαι ὡς ἑμαυτόμην ἄρα:
 ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τὺς θεὸς ἄλλ' Σω-
 κράτην.

ἀλλ' ὦ φίλ' ἱερῆ, μηδαμῶς θυμῶντέ μοι,
 μὴ δέ μ' ἰπιτελέσης, ἀλλὰ συζητήσω ἔχε
 ἱερῆ

ἔμῃ παρανοήσασθε ἀδελφεῖαι,
καὶ μοι γυνὲ ζύμβουθε, εἴτ' αὐτὰς γραφὴν
διακάτω γραψάμενθε, εἴθ' ὅ, π σοι δοκεῖ.
ὄρθως παραινῆς, σὺν ἰῶν διηγήραφῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα ἔμπισπείτω τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδελφῶν. δεῦρον δεῦρον ᾧ Ξασθία,
κλίμακα λαδῶν, ἔξελθε, καὶ σμιυύλω φέρον,
κάπητ' ἐπιναδῆς ἐπὶ τὸ φρονιπέριον,
ἵως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλης τὴν οἰκίαν,
τὸ τίγθε κρασάσκαπτο, ἐπιφιλεῖς τὸν δι-
απότιω.

ἔμοι δ' ἄδ' ἐπιγκάτω τίς ἡμμένλω,
καὶ γὰρ πὶ αὐτῶν τήμερον δεῖται δύνλω
ἔμοι ποιήσω: καὶ σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόντες.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἢ ΣΚΗΝΗ Δ.

ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩ-
ΚΡΑΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Ι ἄ, ἰῆ.

Στρ. σὸν ἔργον, ᾧ δ' ἄς, ἵεται περὶ τὴν φλόγα.

Μα. ἄνθρωποι τί ποιεῖς; στρ. ὅ, τι ποιῶ: τί ἄλλο γ' ἢ
ἀφελιπύλογοῦμαι περὶ δοκῆς τ' οἰκίας.

Μα. οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

στρ. ἐκεῖθε, ἔπειθ' Ἰσιμάποι εὐλύφατε.

Μα. ἀπλοῖς, ἀπλοῖς. στρ. τῆτ' αὐτοῖ γδ καὶ
βύλομα,

ἢν ἡ σμιυύη μοι μὴ φερόδ' ἄ τὰς ἐλπιδῆς,

ἢ γὰρ πρόπρην πως ἐκτραχηλιῶτ' ὡ πῶσι

στρ. ἔτθε τί ποιεῖς ἐτιόν, ἐπὶ τ' ἔτιγασ;

στρ. ἀεργατῶ, καὶ φειφροτῶ τ' ἡλίον.

στρ. οἴμοι

Σω. οἴμοι τάλας, δείλαι ὅ δ' ἀπ' ἀπηνήσομαι.

Ἐρ. τί γὰρ μαθόνθ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τὸς θεούς;

Σω. ἐγὼ ἢ κραιφδέμασι γὰρ κραιφθενήσομαι.

Ἐρ. καὶ τὴν σιλῶνις ἰσοπεῖδε τίω ἔδραν.

δῖον κέ, ἑάλλε, παῖε πολλῶν ἕνεκα.

μάλιστα δ' εἰδ' ἄς, τὸς θεὸς ὡς ἠδίκον.

Χο. ἠγείθ' ἔγω· κεχθρότα γὰρ μετέλω τῆμα
τῆμερον ἡμῖν.

ΤΕΛΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΒΑΤΡΑΧΩΝ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ.

ΜΑΘΩΝ παρ' Ἡρακλῆος Διόνυσος
 τῶ ἰδόν,
 παρὲς τῆς χειροκρόσεως παρδῆ), λαβὼν
 τὸ δέμα καὶ τῶ στυγάλῳ, ἀνάγει θύλακον
 Δειπιδῶ, λίμνῳ ᾧ δίδασκε πάντα.
 καὶ τὸ βατράχων ἀνέκρουσε ὄφημος χορῆς.
 ἔπειτα μουσῶν ἐκδοχῆ. πλάτων δ' ἰδὼν,
 ὡς Ἡρακλεῖ παρσέκηπτε διὰ τὸν κέρβερον
 ὡς δ' ἀμφάνη, τίθη) τετραγώνιας ἀγῶν,
 καὶ δὴ τεφανῆ) γ' αἰχύλω. ἔπειτα δ'
 ἀγῶ
 Διόνυσος εἰς φῶς, ἢ μὰ δία γ' Δειπιδῶνο

Τὰ τῶ δράματός περὶ ὄψα.

Ζαῖθιας, ὅς ἐκροχῆζει τῆ ἀναφῶσ
 τῶμον θλιβόμενος.

Διόνυσος

Νεκρὸς

χορῆς Βατράχων

Χορῆς μουσῶν

Θεοφάνηνα παρσέφησ

ἔπειτα παιδοκλήσια

εἰκίτας πλάτωνος

αἰχύλος.

Ἡρακλῆς

χάρος

εὐρύς

εἰακίς

παιδοκλήσια

πλατῶν

δειπιδῶς

πλάτων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Ξανθίας ὁ παρολογίζων.

ΕΙΠΩ τί τ' εἰαθέτων αὐθιγῶν
 εἶπ' οἷς αἰεὶ γελῶσιν οἱ θεῶν κρη-
 νήτων δὲ ὅπ' βύβει γὰρ πάλιν πῆ-
 ζομαι.

τῆτο δ' φύλαξαι πάνυ γὰρ ἐστ' ἤδη χολή.
 Ξα. μὴ δ' ἐπερθεῖς ἀγαθόν τι. Δι. πάλιν γ' ὡς θλί-
 ζομαι.

Ξα. τί δαί τὸ πάνυ γέλοισιν εἶπαι; Δι. νῆ δία
 παρῶν γ', ἐκείνο μόνον ὅπως μὴ εἴς σε ξα. τὸ τ-

Δι. μεταβαλλόμενον τὸν ἀφ' ἑσέως, ὅπ' ἐζητήσῃ.

Ξα. μὴ δ' ὅτι τῶν ἄλλων ἀχθὸς ἐπ' ἐμαυτῶν φέρω
 εἰ μὴ καθαίρειται τίς, ἀποπαρδήσομαι;

Δι. μὴ δὴ δ' ἐκείτω, πάλιν γ' ἔτασ μέγα
 ἔξεμῖν.

Ξα. τί δὴ τ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεδῆ φέρω
 εἰς ποίησιν μὴδ' ἄν, ἄν τις φραγίχως
 εἰσθε ποιεῖν, καὶ λύκισ, κάμειψίας,
 σκεδῆ φέρωσ' ἐκάστ' ἐν κωμῶδιαι.

Δι. μὴ νῦν ποιήσης, ὡς ἐγὼ θεῶν κρη-
 νῶν π' ἔτασ τ' σοφισμάτων ἴδω,
 πάλιν ἢ νῦν περὶ σπινθηροῦ ἀπέρομαι.

Ξα. ὅτι τρισκεκοδαίμων, ἄρ' ὁ τρισκεκοδῶν ἐπὶ
 ὅπ' ἐθλίβω) ἄρ', τὸ δ' ἔτασ ἄν τις ἐρεῖς

Δι. εἰς ἄρ' ὅτι ἔτασ πῦρ ἐστὶν ἡ πῦρ ἡ τροφή
 ὅτι εἰ

- ὄτ' ἐγὼ μὲν ἂν δρόνους, ἦος γαμνίῃ,
 αὐτὸς βαδίζω καὶ ποῖω, τῆτον δ' ὄχῳ,
 ἵνα μὴ ταλαιπωρηθῆτο, μήδ' ἀχθῶ φέροις;
- Ξα. ἔγδ' φέρω γὰρ; δι. πῶς φέρεις γδ' ὅσγ' ὄχῳ;
 Ξα. φέρω γε λαυτί. δι. τίνα τρόπον; Ξα. βα-
 ρέως πάνυ.
- δι. ἔχεν τὸ βάρῳ τῶθ' ὃ σὺ φέρεις, οὖνῳ
 φέροι;
- Ξα. ἔδῃθ' ἀγ' ἔχω γω, καὶ φέρω, μὰ τὸν δ' ἔ.
 δι. πῶς φέρεις, ὅσγ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρω φέροι.
 Ξα. σὺκ οἶδ', ὃδ' ἀμῳ ἔτρεσσι πίζε).
- δι. σὺ δ' ἂν ἐπιδήτ' ὄτον ἔ φῆς σ' ἀφιλεῖν,
 ἐν τῷ μέρει σὺ τ' ὄταν δρόνῳ φέροι.
- Ξα. οἱ μοι κακοδαίμων, τί γδ' ἐγὼ σὺκ ἐναυ-
 μάχων;
- ἦ τ' ἂν σε κακύνει ἂν ἐκείνου μακαρῷ.
- δι. κατὰβα παιῶργε, καὶ γδ' ἐχῆς τ' θύρας
 ἤδη βαδίζων εἶμι τ' δ' οἱ πρῶτά με
 ἔδῃ τρεπέω, παιδίον, παῖ, ἡμὶ παῖ.
- Ἡρ. τίς τῶν θύραν ἐπάταξεν, ὡς κενύω κενῶς
 ἐνήλαθ' ὅσπερ, εἰπέ μοι, τατὶ τί ἦν;
- δι. ὁ παῖς. Ξα. τί ἐστὶ; δι. σὺκ ἐνεθυμήθης;
 Ξα. τὸ τί;
- δι. ὡς σφόδρα μ' ἔδῃσε. Ξα. ἐν δὲ μὴ μαί-
 νοιά γε.
- Ἡρ. ἔπει μὰ τῶν δῆμητρα δυνάμει μὴ γελᾶν,
 καὶ τὶ δάκνω γ' ἐμαυτὸν, ἀλλ' ὅμως γελᾶ.
- δι. ἂν δαίμονι προσέλητε. δέομαι γδ' τί σε.
- Ἡρ. ἀλλ' ἔχ οἶός τ' εἶμι ἀποσοβῆσαι τὸν γέλωτα,
 ὄρῳν λεοντῶ ἐπὶ κροκατῶ κειμένῳ.
 τίς ὁ γῆς, τί κόθορνος ἔρόπαλον ξωηλθέτη,

ποῖ γῆς ἀπεδήμεις. Δι. ἐπιβάτωσαν κλει-
δίει.

Ηρ. κἀτανομάχισσας; Δι. κῆ κρητιδύστεμεν γε νεῶς
ἢ πολεμίων, ἢ δ' ἄδεικ' ἢ τελοκαίδεκα.

Ηρ. Ζφῶ; νῆ τ' ἀτόκω. κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηχρόμη.

Δι. κῆ δ' ἢ τ' ἐπὶ τ' νεῶς ἀναγινώσκοιτί μοι
τῶ ἀνδροκίδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης
πῶθ'.

τῶ καρδίας ἐπάπειξε, πῶς οἶε Ζφῶδρα.

Ηρ. πῶθ' ἔστι; πῶσος πη; Δι. μικρὸς, ἑλίξ ἔστι
μόλαν.

Ηρ. γυναικός; Δι. ἐ δ' ἦτ'. Ηρ. ἀλλὰ παυδός.
δι. ἐδαμῶς.

Ηρ. ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀπτατά. Ηρ. ξυνηχί-
κλειδίει;

Δι. μὴ σκῶπλέμ' ἂ δ' ἑλφ'. ἐ γδ, ἀλλ' ἔχω κα-
τῆστος ἡμερὸς με δ' ἀλυμαίνε). [καί

Ηρ. ποῖός πη ἂ δ' ἑλφίδιον; Δι. σκῆ ἔχω φρεσίν.
ὅμως γε μὴ τῶ σοὶ δι' ἀινιγμῶν ἐρῶ,
ἢ δ' ἄ ποτ' ἐπιθύμησας ἐξαίφνης ἔτνας;

Ηρ. ἔτνας; βαβαϊάξ, μυελάκις σὺ τῶ βίση.

Δι. ἀρ' ἐκιδάκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φρεσίν.

Ηρ. μὴ δ' ἦτε πῶθ' ἔτνας γε. πάνυ γδ μανθάνω.

Δι. τρισσοὶ τοῖσιν με δαρδῶπτή πῶθ'.

δελπίδ' ε, κῆ ταῦτα ἔτνευκότες.

κῆ δ' εἰς γέμ' ἀνσείσεν ἀνθρώπων, τὸ μὴ σκῆ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. ἢρ. πότιρον, εἰς ἀδ' ε κατὰ.

Δι. κῆ νῆ δ' εἰτί γ' ἔσαν ἐπ' κατωτέρα.

Ηρ. τί βυλόμην; Δι. δέομα ποιητ' ε δέξισ.

οἱ μὲ γδ σκῆτ' εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κῆ κῆ.

τί δ' ἐκίφω ζῆ; δι. τῶτ' γάρ τι κῆ κῆ
ἔτ' εἰ

ἴτ' ἴσι, λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τῶτ' ἄρα.

ἔχθ' ἄφ' εἶδ' ἔδ' αὐτὸ τῶτ' ὅπως ἔχθ'.

Ηρ. εἴτ' ἔχθ' σφοκλίεα πρόπρηθ' ὄντ' ὄρειπιδ' ἔμειξαις ἀταραχῆν, εἴπῃς ἐκείθεν δ' εἰς ἄγαν;

Δι. ἔ. πρὶν γ' ἀνίοφῶντ' ἀπολαβῶν αὐτὸν μόνον,

ἀντὸ σφοκλίεα, ὅ, τι ποιεῖ καδωνίσω,

κἄλλως, ὁ μὲν γ' ὄρειπιδ' ἑσπῶν ἔπι,

καὶ ζωαποδράσαι δ' εὖρ' ἐπιχρηστέ μοι.

ἔδ' ἄκροθ' μ' ἐκείθ' ἄκροθ' δ' ἐκεί.

Ηρ. ἀγάθῃ ἢ πῶς εἶ; δι. ἀπλιπῶν μ' ἀπλίχῃ,

ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

Ηρ. ποίγῃς ὁ τλήμων; δι. ἐς μακάρων διαχίαν.

Ηρ. ὁ ἢ ξεσοκλῆς. δι. ἐξόλοιστο νῆ δία.

Ηρ. πυθᾶχιλ' δ' ἐξ. πρὶν εἰμῶ δ' ἔδεις λόγους,

ἐπιτριβομένη τ' ὤμων ἔπι σὶ (φόδρα;

Ηρ. ἔκέν ἔπερ' ἔς' ἐνταῦθα μειρακύχια,

τραγωδίας ποιῶντα, πλεῖν ἢ μύρια,

ὄρειπιδ' ἔπι πλεῖν ἢ σαδία λαλίστερα.

Δι. ἐπιφυκίδες ταῦτ' ἴσι καὶ ἐμύλματα,

χελιδόναν μασεῖα, λαβηταῖ τεχνησ,

ἢ φρεῖδα θάπτοι ἢν μοῖοι χορῆν λάβῃ,

ἔπι πᾶξ ἀποσπρήσονται τῇ τραγωδία,

γόνιμοι ἢ ποιητῶν ἄν, ἔχ' ὄργεις ἔπι

ζητῶν ἄν, ὅσπερ ῥῆμα χηναῖον λάκοι.

Ηρ. πῶς γόνιμοι; δι. ὡδ' ἴονιμοι, ὅς τις φθεῖξῃ,

ποικίλοντι παρακεκινδύωμένοι,

αἰτίεα ὄλοσ δωμάσσι ἢ χροῖα πῶδα.

ἢ φρεῖδα μὲν ἄσκηθ' ἰδίλῃσιν ὁμοῖα κατ' ἱερά,

γλῶτταν δ' ἐπιερχίσσασιν ἰδία τ' φρεῖός.

Ηρ. σὲ ἢ πῶς ἀρίσκει; δι. καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μάλιστα.

Ηρ. ἢ μὲν κόδοαχά γ' ἔστιν ὡς κὴ σοὶ δοκεῖ

Δι. μὴ τὸν ἐμὸς οἶκει γέν. ἔχες γδ οἰκίαν.

Ηρ. καὶ μὲν ἀτεχνῶς γε παμπόνητος Φάινεται.

Δι. δεῖπνεν μιθίδασκει. Ξω. περιέμῃ δ' ἔδειξ
λόγους;

Δι. ἀλλ' ὦν ὡς ἔνεκα τῶ δὲ τῶ σκαδῶ φέρων
ἤλθον κτ' ἰσὺ μίμησιν, ἵνα μοι τὸς ζήτες
τὸς σὺς φράσας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἔχῃς τόθ' ἠνίκ' ἤλθες ἐπὶ τ' κέρδιον,
τὸς φράσον μοι, λιμένας, δέσποτ' ἅλιας,
πυριεῖ, ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὄδους,
πόλεις, ἀγίους, πανδοκίους, ὅπως
κόρεις ὀλίγοι. Ξω. περιέμῃ δ' ἔδειξ λόγους;

Ηρ. ὦ χέτις, τολμήσας γδ ἰέναι κὴ σὺ γε;

Δι. μηδ' ἐπὶ πρὸς παῦτ', ἀλλὰ φράζει τ' ὁδῶν
ὅπως τάχιστα ἀφίξομαι εἰς ἀδ' ἐκάντω.

κὴ μήτε θερμῶ, μήτ' ἄραν ψυχρὰν φράσας.

Ηρ. φέρε δ' ἢ τί τ' αὐτῶν σοὶ φράσω πρῶτον, τίνα
μία μ' γάρ ἐστι δόσι κάλων κὴ θραύει,
κρημάσαντι σωτόν. Δι. παῦς πινηραῖ

λέγας.

Ηρ. ἀλλ' ἔστι ἀτραπὸς ζωῆς τετσημένη
ἢ διαθυσίας. Δι. ἄρα κώνειον λέγας;

Ηρ. μάλιστά γε. Δι. ψυχρὰν γε κὴ θυγατέραν.
σύθους γδ ἀποπήγνυσι τάνπικύμας.

Ηρ. βέλει ταχέως καὶ κατάντη σοὶ φράσω;

Δι. νή τ' δὲ, ὡς ἔστ' ἔστι γε μὴ βαδιστικῆ.

Ηρ. καθέρπυσόν γε εἰς κρημαφόν. Δε κάτα τί;

Ηρ. ἀναβὰς ἐπὶ τ' πύργῳ τ' ὑψηλόν. Δι. τί δρῶ;

Ηρ. ἀφιευτέλιον τῶ λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.

κάπτ' ἐπεδ' ἄν φῶσιν οἱ θεῶμας

εἶνα;

- εἶναι, τόθ' εἶναι ἔσθ' ἰσχυρότερον. δι. ποῖς ἦρ. κάττις.
 Δι. ἀλλ' ἀπολύσειμ' ἂν ἰγκυφάλῃς θρῖον δ' ὕω,
 σὺν ἂν βαδίσουμι τῷ ὄδῳ πύτῳ. ἦρ.
 τί δ' αἶψι
 δι. ἦν ποῖς σὺ τότε κατῆλθες. ἦρ. ἀλλ' ὁ πῶς
 πολὺς,
 εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνῳ μεγάλῳ ἤξει πάντῃ,
 ἄετοςον. δι. εἶπε πῶς δὲ πρῶται αἰσθησόμεθα
 ἦρ. εὖ πλοιαρίῳ τυνητωσίῳ ἀτὴρ γέρον
 ταύτης δάξει, δ' ὄδοι μισθὸν λαβόν.
 δι. φίλ. αἰς μέγα δ' ἰσχυρότερον πικροχῆ τῷ δ' ὄδοι,
 πῶς ἠλθέτω κάκεισι. ἦρ. θησὺς ἔχασε.
 μὴ πύτ' ὄφεις κ' θηρὶ ὄφει μύρια,
 θεοπέλα. δι. μή μ' ἰκωλητὶς μηδὲ δειμάτῃς,
 ἔγάρ μ' ἀποτρέψῃς. ἦρ. εἶπε βόρβορον
 πολὺν,
 καὶ σὺν αἰετῶν. εὖ γὰρ τῷ κειμένῳ
 εἶπε ξέρον τις ἠδ' ἰσχυρὸς πάσι.
 ἢ παῖδα κινῶν τὰ γύριον ὑφείλει.
 ἢ μητέρ' ἠλοίησιν, ἢ πατρὸς γνάθῳ
 ἰπάταξεν, ἢ πύρρον ὄφει,
 ἢ μύρια τις ῥῆσιν ἰξυρέα φασ.
 Δι. ἢ τὸς θρῖον ἰσχυρὸν γὰρ σὺν τῷ πύτῳ, καὶ
 τῷ πύρρον τις ἠδ' ἰσχυρὸς πάσι.
 ἦρ. εὖ πύτῳ ἀυλῶν τις σε πύρρον πύτῳ.
 ὄφει τὸ φῶς κάκεισι, αἰσθηρὸν εὖ πύτῳ,
 καὶ μύρια τῶν, κ' θησὺς εὖ πύτῳ,
 ἀυλῶν, γυμνασίων, κ' κρήνην χερῶν πολὺν.
 δι. ἔπει γὰρ δὴ πύτῳ εἶσι. ἦρ. οἱ μεμνημένοι.
 Σκ. ἢ τὸ δὲ ἰσχυρὸν ὄφει ἀγῶν μυστήρια,
 ἢ τῶν

ἀτὰρ ἔκαστός γε κούρει τὴν πλείων χρόνον.
 Πρ. οἷσσι φράσασ' ἀπαξάπανθ' ὅτι ἂν δέει.
 ἔπι γὰρ ἐχθύτατα παρ' αὐτῷ τῷ ὄδῳ
 ἐπὶ παῖσι τῷ πλῆθει τοῖσιν οἰκῆσι θύραις,
 καὶ χαῖρε πῶλλ' ὧ' δειλφί. δι. νῆ δία καὶ
 σύ γα.

ὕγιασι. σὺ δὲ τὰ πρόματ' αὐτίς λάμβανε.
 Πρ. σπιν καὶ κατὰ θείῃ; δι. καὶ παχέας μὲν τιπάνοι.

Πρ. μὴ δὴ β' ἰκετεύω σ', ἀλλὰ μίσησά περ
 τῷ ἐκφρομένω, ὅς περ ἐπὶ τῶν ἔρχετ'.

δι. εἶναι δὲ μὴ ἔρω; Πρ. τότε μὴ ἄγαν. δι. καλῶς
 λέγεις.

καὶ γὰρ πῶς ἐκφρομένοι τῶν ἐκφρομένων,
 ἔτ' οὐ, σὲ λέγω μὲν εἶ, σὲ τὸν τεθνηκότα,
 ἄνθρωπε, βέλοισι σκιάει εἰς ἄδης φέρεται;

Πρ. πῶς ἄπαι; δι. ζωτή. Πρ. δύο δραχμάς
 μισθὸν πλείους;

δι. μὰ δ' ἄλλα ἔλαπτον. Πρ. ὑπέλαβ' ὑμεῖς τῶν
 ὀδῶν.

δι. ἀνάμεικτον ὧ δαιμόνι εἶναι ζυμῶν τί σοι.

Πρ. εἴ μὴ καταπλήσῃς δύο δραχμάς, μὴ ἀγαλίσει.

δι. λάβ' εἰτέ ὀβολός. Πρ. ἀναβίασθητι πάλιν.

Πρ. ὡς σμῖνες ὁ κατάρατος, εἴη οἰμώξει;

ἐγὼ βαδιῶμαι. δι. χηστὸς εἶ εἰς γυνάδας.

χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. Πρ. ὧ ἔκ. παρα-
 βαλῶ.

δι. τρεῖς εἶσι Πρ. τῶν λίμνη νῆ δία
 αὐτῆ τιν, ἢν ἔφραζε, καὶ πλοῖον γ' ὄρω
 νῆ τὸν πεπῆδ' α', κάσι γ' ὁ χάραξ ἔσσι.

δι. χαῖρ' ὧ χάραξ, χαῖρ' ὧ χάραξ, χαῖρ' ὧ
 χάραξ.

Χά. τίς εἰς ἀναπάυλας ἐκ κακῶν ἢ πρῶσμάτῳ
 τίς εἰς τὸ λήγῃ πεδίον, ἢ ἔσθ' οἷον πόκαας,
 ἢ ἔσθ' κερβερίδας, ἢ ἔσθ' κόρακας, ἢ πὶ πείναρον;

δι. ἐγὼ. χά. ταχέως ἔμβαينه. δι. πῶς χέισθι
 δοχεῖς
 εἰς κόρακας ὄντως; χά. ταῦ μὰ δῖα σὺ γ'
 εἶπες. [ἄνω,
 ἔμβαينه δῖ. δι. παῖ διδρῶ. χά. δ' ἔλον σὺν
 αἰ μὴ νηαυμάχηκε τὴν περὶ τῷ κρείων.

ξα. μὰ τῷ δῖ ἔ γδ. ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμίων.

χά. σὺ κῶν περιήρξῃ δῖτα τὴν λίμνῳ τρέχων.

ξα. πῶς δῖτ' ἀνιμῶν; χά. παρὰ τὸν ἀταίαν
 λίμνῳ, [μασθάνω

ἐπὶ ταῖς ἀναπάυλας. μασθάνεις; ξα. πάνθ
 οἱ μοι κακοδαίμων, τὴν ζωέτυχον ἐξίωτ.

χά. κάδιζ' ἐπὶ κόπην. εἴ τις ἐπιπλεῖ, σπυδρίτω.
 ἔπες; τί πεισῖς; δι. ὅπ ποιῶ. τί δ' ἄλλο γ' ἔ
 ἴζω πὶ κόπην οἴωτ' ἐνέλευσάς με σύ.

χά. ἔκην καθεδρῆ δῖτ' ἐσθαδὶ γάσραν; δι. ἰδῖ.

χα. ἔκην σπυδαλῆ τὴν χεῖρι κακπινεῖς; δι. ἰδῖ.

χά. ἔ, μὴ φλυαρήσης ἔχων. ἀλλ' ἀντιβὰς,
 ἐλάς παρθύμας. δι. πάντα πῶς διωύσομαι;
 ἀπὶ ρῶ, ἀγαλάττωτῆς, ἀσταλαμίνι,
 ὦν εἴτ' ἐλάυνει. χά. ῥᾶς' ἀκὺ σὶ γδ' μίλητ'
 κάκισ' ἐπειδ' ἂν ἔμβάλης ἄπαξ. δι. τίτων;

χά. βατράχων, κύκων θωμυγῆ. δι. κατὰ κέ-

χά. ὠπ ὠπ. ὠπ ὠπ. [λάσε σὶ.

ρο. βρεκιεκιεξ, κθαξ, κθαξ.

βα. βρεκιεκιεξ, κθαξ, κθαξ.

λιμναῖα κρητῶν τέκνα;

ζυώκων ὕμνον βόαν,

φθιγγόμεθ' ὄψην ἱμῶν αἰοῦσάν,
 κῶξ, κῶξ.

ἢ ἀμφὶ νυσήϊον διὸς
 δλονυσσι ἐν λιμναίῳ ἰαχῆστικῶ.

ἢ νίχ' ὁ κραιπαλόκαμθ

τοῖς ἱεροῖσι χύτρῳσιν,

χωρεῖ κατ' ἐμὸν τίμηθ' ἑσάν ὄχλθ'.

βρεκεικεκίξ, κῶξ, κῶξ.

δι. ἐγὼ ἢ τάλγειν ἄρχομαι,
 τὸν ὄρρον, ᾧ κῶξ, κῶξ.

χο. βρεκεικεκίξ, κῶξ, κῶξ.

δι. ὑμῖν δ' ἴσως ἔδ' ἰν μίλει.

χο. βρεκεικεκίξ, κῶξ, κῶξ.

δι. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῶ κῶξ.

ἔδ' ἰν γάρ ἐσ' ἀλλ', ἢ κῶξ.

χο. εἰκότως ἔγωγ' ᾧ πολλὰ πράττω,
 ἐμὲ γ' ἔστρεψας ἑυλυροῖ τε μῦσθ,

καὶ κερσῶσθαι πάν,

ὁ καλαμόφθογλα παίζων

πρωσιπιτίρπι δ' ὁ φορμικτὰς δῶπικασ

ἔνεκα δόικου, ὅτι ὑπελύριον

ἔνυδρον ἐν λιμναίῳ τρέφω.

βρεκεικεκίξ, κῶξ, κῶξ.

δι. ἐγὼ ἢ φλυκταίας γ' ἔχω,

χ' ᾧ πρῶκτος ἰδίῃ πάλαγ,

κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ

βρεκεικεκίξ, κῶξ, κῶξ.

ἀλλ' ᾧ φιλαδ' οἱ γῆθ' παύπαοτε.

χο. μῶλλον μὲν ἔν φθειγγόμεθ', εἰ δ' ἢ ποτ' ὀ.

ηλίοις ἐν ἀμέραισιν

ἠλάμοσθα διὰ κυπείρη,

καὶ φλίω χιόροντες ἀδῆς
πολυκλύμοις μέλισσι.

ἢ διος φάριτες ὄκρον,
ἔιυδρον εὐ βυτιῷ χαρτίαν
αἰόλων ἐφθειγξάμοδα.

πομφολυχοπαμφλάσμοσι
βρεκεικεκίξ, κρᾶξ, κρᾶξ.

δι. τουτί πιρ' ὑμῶν λαμβάνω.

χο. δανά γ' ἄρα πτόμοδα.

δι. δετόπρον δ' ἔγω γ' ἰλαύτων,
εἰ λάρρα γήσομαι.

χο. βρεκεικεκίξ, κρᾶξ, κρᾶξ.

δι. οἰμάζιτ', ἔ γάρ μοι μέλισ.

χο. ἀπὰ μὲν κερραξόμοδα
γ' ὁ πόσον ἢ φάρογξ ἂν ἡμῶν
χαρδάνη δὲ ἡμέρας.

βρεκεικεκίξ, κρᾶξ, κρᾶξ.

δι. τῆτε γδ ἔ νικήσετε.

χο. ἔδὲ μὲν ἡμᾶς σὺ πάντας.

δι. ἔδὲ μὲν ὑμεῖς γε δὴ με
ἔδίποτε, κερραξόμοσι γδ.

κᾶν με δᾶϊ δὲ ἡμέρας;

ἔως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κρᾶξ.

χο. βρεκεικεκίξ, κρᾶξ, κρᾶξ.

δι. ἔμελλον ἄρα παύσθαι πρὸς ὑμᾶς ἔ κρᾶξ.

χο. ὦ παῦε παῦε, περραβαλῆ τῷ κωπίῳ
ἔκβαιν' ἀπὸ τῷ τῷ κῦλον. δι. ἔχθρὸν δὲ τῷ

ἔσολῶ,

ἔ ξανθίας, πᾶ ξανθίας, ἢ ξανθίας;

ξα. ἰαῦ. δι. βᾶδιζε δειδρον. ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.

δι. τί ἰσι πάντων γῆ; ξα. σκότ' κῆ βόρ' ἔσολ'.

δι. κα-

- δι. κατῆδες ἔν πε τὸς πατραλοίας αὐτόθι,
 καὶ τὸς ἐπίορχες ὅς ἔλθου ἡμῖν. ζα. σὺ δ' ἔ;
 δι. νῆ τ' ποσὶ δ' ὦ γωγε, καὶ νωί γ' ὄρω.
 ἄγε δὴ τί δ' ἔωμεν; ζα. ὡς ἴετα βίλπτειται
 ὡς ἔτ' ὁ τόπος ἐστίν, ἔ τὰ θερία,
 τὰ δαίτ' ἔφασκ' ἐκείν'· δι. ὡς οἰμάξω),
 ἠλαζονόθ' ἵνα φοβηθῆλω ἐγὼ,
 εἰδὼς με μάχιμον ὄντα φιλοκμήθ'·
 ἔδεν γ' ἔτω γαῦρον ἴδ' ὡς ἕρακλῆς,
 ἐγὼ δ' ἐγ' ὀξυαίμω ἂν ἐτύχαιεν πρὶ
 λαβοῖντ' ἀγώνισμ' ἀξίον π' ὁδῶ.
 ζα. νῆ τ' δία, καὶ μὲν αἰσθάνομαι ψόφου τίς.
 δι. π' ἔπ' ἔ'· ζα. ὅπιθεν. δι. ἐξόπιθεν ἴθι.
 ζα. ἀλλ' ἐστὶ ἐν τῷ πρόθε. δι. πρόθε νωί ἴθι.
 βα. καὶ μὲν ἐρῶ νῆ τ' δία θερίον μέγα.
 δι. ποῖόν πε; ζα. δειτὸν πανθ' ἀπὸν γ' ἔν γίνε).
 ἔτ' ἔ βῆς, νωί δ' ὄρδῶς, ποτὶ δ' ἄν γωή,
 ἀραιοτάτη τίς. δι. π' ἔ' πε; φέρ' ἐπ' αὐτῶ ἴθι.
 ζα. ἔκ' ἔκ' ἄν γωή σπ, ἀλλ' ἠδὴ κούα.
 δι. ἔμπροσα τίνων γ' ἐσί. ζα. πύρ' ἔν λάμ-
 πτω
 ἄπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλ'· χαλκῶν ἔχ.
 δι. νῆ τ' ποσὶ δ' ὦ, καὶ βολίπρον θάπτερον.
 ζα. Ἐὰν ἴθι. δι. ποῖ δ' ἔτ' ἀνδρα ποίμνω.
 ζα. ποῖ δ' ἐγὼ;
 δι. ἱερεῦ' ἀφύλαξόν μ' ἴν' ὦ σοι ζυμπόπος.
 ἱερ. ἀπλάμεθ', ὦ ναξ ἕρακλῆς. δι. ἔ, μὴ
 καλῆς
 μ' ὦ ἔφραφ', ἐκείθ' ὦ μηδὲ κατ' ἔης τῆσρα.
 ἱερ. δίουσε ποίμνω. δι. τῆτο δ' ἐγ' ἠτίον φατίερα.
 ζα. ἴθ' ἠὲ ἔρχ. δι. εὔθ' εὔθ' ὦ δέωσπα.

τί δ' ἔστι; Ξα. θάρρει, πάντα τὰ θαθὰ παπρῶ-
ζαμεν.

ἔξει δ' ὡς πρὸς ἡγέλοχος ἡμῖν λέχην,
εἰκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐθαλίη ὄρω,
ἢ ἢ μπεσοι, φρέδη. δι. κατόμοσον. Ξα. τὴ δία.

δι. καὶ αὐθις κατόμοσον. Ξα. τὴ δία. δι. ὄμοσον.
Ξα. τὴ δία.

δι. οἴμορ, τάλας, ὡς ἀχρίωσ' αὐτῶ ἰδῶν.
ὀδὶ ἢ δείσας, ὑπερπυρρίασί με.
οἴμοι πόθην μριζαντὶ τὰ κακὰ περσέπεισι!
τί τ' αἰπάσομαι θῆων μὴ δ' ὀλοκωΐαι;

Ξα. αἰθήρα δῖος δωμάπον, ἢ ζζόνε πῶδα.
αὐλεῖ τις ἔνδον.

δι. ἔτ. Ξα. τί ἔστι; δι. ἢ κατήκασαι; Ξα.
τί τ' ἔτ;

δι. αὐλῶν προῆς. Ξα. ἔγωγε. καὶ δ' ἄδων γέ με
αὐρα τις εἰσέπνυσε μουτικατάτη.
ἀκ' ἡρεμεί π' ἠέξαντες ἀκροασάμεθα.

χο. ἴακχ' ὦ ἴακχε. ἴακχ' ὦ ἴακχε.
Ξα. τῆτ' ἔτ' ἐκείνο δῖασοθ' οἱ μεμνημένοι.
ἐνταῦθά πε παίζουσιν ἕς ἔφραζε νῶν.
ἄδουσιν ἔν τόν ἴακχον ὄταρ' ἀγαγόμεν.

δι. κάμρι δοκῆσιν, ἡσυχίαν τοίνυν γ' ἀχρῶ
βέλπισόν ἔστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

χο. ἴακχ' ὦ πολυμήτοις
ἰδραῖς ἐσθάδε ναίων. ἴακχ' ὦ ἴακχε.
ἰλθε τόν δ' ἀνά λειμῶνα χειρεύσων,
ὄσις ἐς θιασάτω,
πολύκαρπον μὲ πνάσων
ἀμφὶ κρατὶ σῶ βρέοντες
τίφανον μύρτω.

θρασὶ δ' ἐγκατακρέων
 ποδὶ τὰν ἀκίλατον
 φιλοπαύμματα πμᾶν
 χαρίτων παλαιοὶ ἔχουσιν,
 μίρθη ἀγνῶν ἱερῶν,
 ὅσίοις μύσταις χορείων.

Ξα. ὦ πότνια πολυτίμη τε δῆμητρε ὦ κόρη,
 αἷς ἠδὺ μοι προσέπνύσε χορείων κρεῶν!

δι. ἔκκεν ἀτρέμα' ἔξεις ἦν πῆχ' ἡρδῆς λάβης.

χο. ἔγηρε φλογέας λαμπά-
 δας. εὖ χερσὶ γ' ἦκεις
 πινάσων ἰακχῆ,
 θυκτέρη πλειτῆς φωσφόρε ὦ ἀστὴρ
 φλογεῖ, φέγγε) ἢ λημῶν,
 γόου πάλλε) γερῶντων,
 ἀπτεῖε) ἢ λύπας
 χορείων τ' ἱτῶν
 παλαιὸς οἰαυτᾶς
 ἱερῶς ὑπὸ πμῆς.
 σὺ ἢ λαμπάδι φλέγων
 προσάδλω ἔξαγα πάντη-
 ρον ἴλιον δάπιδον,
 χοροποιὸν μάκαρ ἦσαν.

Επίρρημα.

Ἡμ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ ξίτααδ' τοῖς ἡμετέροισι
 χοροῖσιν,

ὅσπερ ἀπὸ τοῖωνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ
 καρτεροί, | ἐχόρῳσι,

ἢ χυταίων ὄργια μισῶν μὴ τ' ἰδέτω, μὴ τ'
 μὴ ἢ κρατίνε ἔταροφάγε γλώττης Βακ-
 χεῖ ἐτελείωθη,

ἢ βαμολόχοις ἱπποὶ χαίρει. μὴ 'σ' καιρεῖ
τὺτο ποιεῖσι.

ἢ τάσιν ἐχθρῶν μὴ κατὰλύει, μὴδ' ἔνκολός
εἰσι πολίτας.

ἢ κ' ἀνεγείρει, καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίῃσ'
ἱπποῦν,

ἢ τ' πόλεως χημεζομένης ἄρχων κατὰδω-
ροδοκείτω.

ἢ κερδίδωσι φρέρον, ἢ ταῦς, ἢ τὰ ἄσφρητ'
ἀποπέμπει

εἰς ἀγίνης, θωρυκίων ὄν, εἰς ἐσθλόγῳ, κα-
κοδαίμων.

ἀσκάμωται κ' λίνω, κ' σίτιον, ἀσπίμα-
πων, εἰς ἐπίδωρον,

ἢ χεῖμαται ταῖς τ' ἀνὲπάλων ταυσι πτε-
ρέχην πιά κείθι,

ἢ κατὰπλά τ' ἐκκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν
ὑπάδων,

ἢ τὴς μιοθῦς τ' ποιητῶν ῥήτωρ ὄν, εἰ τ'
ἀπτερώη

κωμωδιστοὶ σὺ ταῖς πωτρῶοις πελεταῖς ταῖς
ἔ διονύσας.

τέττισιν ἀπαυδῶ, κᾶυθις ἀπαυδῶ, κᾶυθις
μάλ' ἀπαυδῶ

εἰξίτασθ' ὑμῶσι χοροῖς, ὑμεῖς δ' ἀνεγείριτε
μολπῶν,

καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αὐτῆδ'
στέπασιν ἰορτῆ.

Ἡμ. χάρι δὴ ταῦ πᾶς ἀνδρείως
εἰς τὴς διαθεῖς κόλπας
λαίμαται ἐγχεῖται,

καὶ σκόπλον εἰ παίζων,
 καὶ χλοιάζων ἠέλιον)
 δ' ἐξαρκέντως. ἀλλ' ἔμβα
 χ' ὅπως αἰρεῖς τὴν Σάφραν Ἰνναίαν
 τῆ φωνῆ μελπάζων,
 ἢ τὴν χώραν Σάζειν φῆσ' ἐς τὰς ἄρας,
 καὶν πορυκίαν μὴ βέβλη).

Χορ. ἀγχι τὸν ἰτίραν ὕμνων ἰδίαν τὴν καρποφό-
 ρον βασιλείαν
 δῆμητρα θεῶν ἐπιχρισμέντες Σαβίαις μελι-
 πῶς κελιδεῖτε.

Ἡμ. δῆμητρε ἀγῶν ὀργίαν
 ἄνασσα συμπαραστάτη
 καὶ σῶζε τ' σαυτῆς χορῶν,
 καὶ μὲ ἀσφαλῶς πρηνήμερον
 πεῦσά τε καὶ χορεῦσιν,
 καὶ πολλὰ μὲ γλοῖα μὲ εἰ-
 πῆν, πολλὰ ἧ σπυδαῖα καὶ
 τῆς σῆς ἰορτῆς ἀξίως,
 παίισαται καὶ σκόψαντα, νι-
 κήσαντα ταινιῶν.

Ἡμ. ἀγ' εἰα νῦν γε εἰ τ' ὀρεῖον θεῶν
 παρακαλεῖτε δεῦρον,
 ἀδάσει τ' ξυμῆμπορον
 τῆςδε τ' χορείας.

Ἡμ. ἴαχε πολυτίμητε μίλθ' ἰορτῆς
 ἠδιστοῦ δέρον, δεῦρον σιωπηλῶς
 σπῆς τὴν θεῶν, καὶ δεῖξον ὡς
 ἄνδρα πόνος πολλῶν ὁδῶν ἀξάνεις.
 ἴαχε φιλοχρόντα Συμπρόπεμπε με.
 σὺ γὰρ κατεχίστω μὲν ἐπὶ γέλωτι

καὶ π' ὀυπεία; τόνδε
 τὸν σκευδαλίσκον, ἔ τὸ ράκθ',
 καὶ ξυδρες ὡστ' ἀζημίαις
 παίζειν τι ἔ χοροῖν.

ἴακχε φιλοχοροῦτὰ συμπεσόπιμπέ με;
 καὶ γὰρ παραβλέψας τι μερακίσκης.
 νῦν δὲ κατεῖδον καὶ μάλ' ὀυπυσώπυ
 Συμπαιρίας, χιπινίαι

παραρράγνυτθ', πτθίον αεθκῦσαν.

ἴακχε φιλοχοροῦτὰ συμπεσόπιμπέ με.

ἐγὼ δ' αἰεί πως φιλακυλαθός εἰμι, καὶ μετ'
 αὐτῆς

παίζων χορεύειν βύλομαι. δι. καὶ γὰρ πύσει

Χο. βύλομαι δὴ πε κρινῆ

σκάψαμεν ἀρχιδήμον;

ἔς ἐπλίτης ὦν, σὸκ ἴφυσε φράζεσθε.

νωὶ ἢ δημαγωγῶ

ἐν πῆς ἀνω τεκροῖσι.

καὶ πὶ τὰ πρῶτα τ' ἐκεί μεχθηέας,

τὸν κλειδίην δ' ἀκῶ

ὅς πῆς ταφῶσι, παρκατὸν

τίλλει ἰαυτῆ, καὶ παρράπειν τὰς γνάθους;

καὶ κόπλειτ' ἐγκεικυφῶς,

καὶ κλαίει, καὶ κεικράζει

εὐδοῖον ὅστις ἐστὶν ἀταφλύσιθ'.

καὶ καλλίαν γὰρ φασὶ

τῆθ' ἢ ἰαποδίναι,

κίθ' εὖ λιοντῶ ναυμαχεῖν, ἐνημερῶσι.

δι. ἴχθ' ἂν ἔσθ' φράσται τῶν,

πλῆττω ὅπ' εὖ θάδ' οἰκῆ.

ξίω γὰρ ἴσμι, δρτίως ἀφίγμιτω.

Κ

Σο. μηδ' ἴθ'.

- Χο. μηδ' ἐν μακρῶν ἀπίλθης,
 μὴ δ' αὖτις ἐπανέρηαι.
 ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτῶ τλω θύραν ἀφίγμίται.
- δι. ἀγορῆς ἂν αὖτις αὖγα πᾶν τὰ σπόμενα.
- Ξα. ταῦτι τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
 ἀλλ' ἢ εἰδὸς κόρινθον ἐν τοῖς σπόμεσι.
- Χο. χαρῆτε ταῦ ἱερὸν ἀνά κύκλοι θεῶν,
 ἀνθοφόρον ἀν' ἄλλοις,
 παίζοντες οἷς μετσοῖα
 θεοφιλῆς ἑορτῆς.
- δι. ἐγὼ δ' οὐκ οὐκ πῆσι κέραις·
 εἶμι κ' ἠγωνισθῆναι,
 ἐπιπαινεύουσι θεῶν,
 φέρειν ἱερὸν οἴων.
- Χο. χαρῶμεν ἐς πολυτρόπους·
 λαιμῶνας ἀνθεμῶδεις,
 τὸν ἡμέτερον τρόπον,
 τὸν καλλιχρόατον
 παίζοντες, ὃν ὄλβιον
 μοῖραν ζωάγισσι.
 μόνοις γὰρ ἡμῖν ἤλιον
 καὶ φέρειν ἰλαρόν ἐστι,
 ὅσοι μεμυήμεθ', εὐ-
 ζήτων τε δειγόμεν
 τρόπον περὶ τε ξένων, κ' τὰς ἰδιώτων.
- δι. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τλω θύραν κόψω, τίνα;
 πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόψωσιν οἱ πικάρηοι;
- Ξα. ἔ, μὴ διατρίψης, ἀλλὰ γούστα τ' ἑώρας,
 καθ' ἡρακλῆα τὸ γῆμα κ' τὸ λῆμα ἔχον.
- δι. πᾶν, πᾶν. Αἴα. τίς ἔσται δι. ἡρακλῆς ἰ-
 ταρπεός.

Αἶα ὦ βδύλυρε, καὶταίχλωτε, κῆ ῥλημηρὶ σὺν,
 κῆ μιαρὶ, κῆ παμμίαρι, κῆ μιαρῶπατι,
 ὅς τ' κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τ' κίρσοισιν,
 ἀπῆζας ἄγχων. καποδράς, ὄχρα λαδῶν,
 ὄν' ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχε μέσος,
 πῖα συγός σε μελανοκάρδι, κῆ πῆττα,
 ἀχρῆν πός τε σκόπιλ, ἀμαθσαγῆς,
 φρερῆσι, κακυτῆ τε περίδρομοι κόνις,
 ἔχιδνάθ' ἐκαθῆντα κίφαλ, ἢ τὰ σπλάγ-
 χνα σθ'

Δρασδράξαι, πλδύμόνων τ' ἄν θάψαι,
 παρτησία μύραϊνα. τὼ νεφρῶ δέ σε,
 αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμύρα,
 Δραπάσον, γρηγόνες πηράσια.

ἔφ' ἄς ἐγὼ δρομαῖοι ὀρμήσω πόδα.

Ξα. ἔτ, τί δίδρακας; Δι. ἐγκέχου, κῆ κῆ
 θῖον.

Ξα. ὦ καρδιγέλας, ἔκην ἀνασῆσθ' ταχὺ,
 πρὶν πνάσ' ἰδεῖν ἀλλότριαν; δι. ἀλλ' ὄρα κῆ
 ἀλλ' οἶσε πρὸς τῷ καρδίασ μεσ αποχίαν.

Ξα. ἰδ' ἔλαβέ. Δι. πρὸς τῷ, πῆ ἔστι. Ξα. ὦ
 χρυσοῖ θεοῖ

ἐσταῦθ' ἔχῃς τῷ καρδίασ; δι. δείσασαι γῶ
 εἰς τῷ κάτω μεσ καρδίασ καθεῖρπυσεν.

Ξα. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κῆνθρώπων. δι. ἐγὼ;
 πῶς δ' εἶπες, ὅς πεσ αποχίαν ἤτησά σε.

ἔκην ἔπερ, ταῦτ' ἐργάσατ' ἀνός. Ξα.
 ἀλλὰ τί;

δι. κατίκῆτ' ἄν ὀσφραϊνόμορος, εἴωθ' δειλὸς ἦν.
 ἐγὼ δ' ἀνέστω, κῆ σπῆσῖτ' ἀπιψησάμην.

Ξα. ἀνδρεῖά γ' ὦ πόσος δον. δι. εἴμαι γῆ δία.

σὺ δ' ὅσον ἔδεικας τὸ φόβον τῶν ῥημάτων,
καὶ τὰς ἀπέλας. Ξα. οὐ μὰ δὲ ἐδ' ἐφρυγ-
ποια.

Δι. ἴθι νυν, ἐπεὶ δὴ λημαπᾶς καὶ δρεῖθ' εἶ,
σὺ μὲν γὰρ, τὸ ῥόπαλον τετὶ λαθῶσι,
καὶ τὴν λειοτὴν εἴωξ' ἀφοδίασπλαχθῆσι.
ἐγὼ δ' ἴσομαι σισκοδουφόροισιν ἐν τῷ μέρει.
Ξα. φέρε δὴ ταχέως αὐτ', ἔγωγε. ἀλλὰ πησίαι
καὶ βλέψοντες τὴν ἡρακλειοξανθείαν,
εἰ δειλὸς ἴσομαι, καὶ κτ' σὲ τὸ λῆμ' ἔχωσι.

Δι. μὰ δὲ ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ μελίτης μασιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ σπῶματ' αἰρωματιὰ παδῶ.

Θε. ὦ φίλταθ' ἠκεις ἡρακλεῖσι; δεῦρ' εἰσὶθι.
ἢ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἠκοντ' αὐθῆως
ἐπιτίθει ἄρτους, ἢ ψε κατελεγκτῶν χύτρας
ἔτινος δὴ ἢ τρεῖς, βῆν ἀπὸ τῆρακιζ' ἔλοι,
πολακῆντος ὡπτα, καὶ χλάους ἀλλ' εἰσὶθι.

Ξα. κάλλιστ' ἐπαγῶ. Θε. μὰ τὸ δῶκεν ἔμῃ
ἐγὼ

ἐδειόφουμαι ἀπλοῦστ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττον ὀρνίθια, καὶ τραγήματα
ἴφρυγε, κῶνον ἀνεκεράνυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἰσὶθ' ἄμ' ἐμοί. Ξα. πάνυ χαλῶς. Δι.
ληρεῖς ἔχων.

ἢ γὰρ σ' ἀφήσω. Θε. καὶ γὰρ αὐλητῆσι γε σὺ
ἢ δ' ἐνδον ἔσθ' ὠραιότατη, κῶρησπίδες,
ἴπερα δὴ δύο ἢ τρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις ὀρη-
σπίδες;

Θε. ἠσοκλιῶσαι, κῶρη παρσιτιπληρῶσαι,
ἀλλ' εἰσὶθ' ὡς ἡ μάχης ἦδη τάτε μάχη
ἡμεῖς ἀφαιρέειν, καὶ ἡ τράπεζ' εἰσέρπει.

ζα. Ἴθι νυν φράσον πρόπτε ταῖς ἀυλητρίσι
ταῖς ἔνδον ἕσσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχουσα.

ὁ παῖς, ἀκολέθει δέυρο τὰ σκόνη φέρων.

Δι. ἐπίχεις ἔγχε, ἔτοι πε ἀπεδύω ποῖς
ὀπίσσε πύζων ἠρακλῆα γ' ἐσκύβαται
οὔ, μὴ φλυαρήσῃς ἔχων ὁ ξανθία,
ἀλλ' ἄρα μὲν γ' οἴσῃς πάλιν τὰ σπώματα.

ζα. τίδ' ἐστίν, ἔ δὴ πε μ' ἀφελίωξ Διανοῖ
ἄδωκας αὐτός; Δι. ἔ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποῶ,
κατάθε τὸ δέσμα. ζα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύ-

ρομα.

καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. Δι. ποίοις θεοῖσι
τό ᾧ πεσοδκῆσῃ σ' ἔσθ' ἀνόητον κ' κενόν,
ὡς δ' ἔλθ' ἄν κ' θνητός, ἀλκμύνης ἔσθ' ἰ

ζα. ἀμέλῃ καλῶς ἔχ' αὐτ' ἴσως γάρ τοι ποτὲ
ἐμῶ δειθείης ἄν, εἰ θεὸς θεῖλοι.

Χο. πύπτε μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστίν
τῆν ἔχοντος κ' φρένας, κ'
πολλὰ ὡσεπιπλοδύκότη,
μετακυλινθεῖν αὐτὸν αἰεὶ,
πρὸς τὸν δὲ πρᾶττοντα τοῖχον
μᾶλλον, ἢ γεγραμμένω
εἰκόν' ἰσάναυ λαβόνθ' ἐν
σχῆμα. τὸ ᾧ μεταστέφραξ
πρὸς τὸ μαλθακάπερον.

διξίῃ πρὸς ἀνδρός ἐστίν κ' φύσῃ γεγραμμένω

Δι. ἔ γδ' δὴ γλοῖτον ἦν εἰ
ξανθίας μὲν δ' ἔλθ' ἄν, ἐν
σπώμασι μιλησίοις
ἀναπτεραμμένω, κινῶν ὄρ-
ρωσίδ' εἴτ' ἤθησεν ἀμίδ'. ἐ-

γὰ ἢ πρὸς τῆτιν βλέπων,
 ἔ'ρεθίνθη δραπέτιώ, ἔ-
 τος δ' ἄτ' ὦν αὐτὸς πανῆργος,
 εἶδε κατ' ἔκ τ' γνάθος
 πῶς πατάξας με ἔξέσπει τὰς χορὰς τὰς
 παροδίας.

Πα. πλάθάνη, πλάθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανῆρ-
 γος ἔτσι.

ὅς εἰς τὸ πανδοκῆϊον εἰσελθάν ποτε, [δὴ
 ἐκκινῶν ἄρτους κατ' Ἐφαίην ἡμῶν. Πλ. τί
 ἐκείν' αὐτὸς δῆται; Ξα. κακὸν ἤκε πνί.

Πα. καὶ κρέατα πρὸς τέτοισιν ἀνάστροφ' εἰχσαι,
 ἀνημιαθολιῶμα. Ξα. δάσ' τίς δίκλι;

Πα. καὶ τὰ σκόρδα τὰ πολλά. Δι. ληρεῖς ἄ γύναι,
 κὼς κ' οἶδ' ἔ, πλέγης. Πα. ἔμμεν με πρὸς
 εὐδία,

ὅπῃ καθόριες εἶχες, ἀταγῶν αἰσ' ἔπι;

Πα. τί δὲ, τὸ πολὺ τάριχ' ὅσ' εἴρηκά πε,
 μὰ δὲ. ἔδ' ἔ τ' τρεθὴν γ' ἔ χλωρὴν τάλας.
 ὄνκ' σὺ αὐτοῖσι τελέργις κατήσθι.
 καπὲτ' ἐπειδὴ τ' ἀργύριον ἐπρασπόμενω,
 ἔθλιψεν εἰς ἐμὲ θριμὸν κάμυκάτ' ο γι.

Ξα. τίς τὸ πάντ' ἔργον, ἔθ' ὁ τρέπος πανταχῶ.

Πα. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπῶν, μαίνεαθ' δοκῶν
 νηδίας ταλαινα. Πλ. τοῖ ἢ δείσασθαι γί πε,
 ἐπὶ τινὲ κατήλιφ' ἐυθὺς ἀνητηθήσομεν.
 ἔδ' ἄχ' ἐξάξας γ' τὰς ψιάθας λαθόν.

Ξα. καὶ τὸ τῆτιν τῆριον, ἀλλ' ἐχρῆσθαι π' ὄρα.

Πα. ἴθι δὴ κάλεσον τ' ὡρεσάτω κλίονά μοι.
 σὺ δ' ἔμοι γ' εἴαν κ' ἐπιτύχης ἰσοέρβολοι,
 ἴθ' αὐτοῖσι ἐπιτρέψωμεν. Πλ. ὦ μισαζὰ Φάριση,
 ἄσ' ἔσθ' αθ.

ὡς ἠδέως ἂν σελίδα τὸς γρηφίας
κόπτειμ' ἂν, οἷς με κατέφωγες τὰ φορτία.

Πα. ἰγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάρητρον ἐμβάλοισι σε.

Πλ. ἰγὼ ἢ τ' ἄραυγ' ἂν ἐκτέρωσι σε, [σας.
δρέπανον λαβῆσ' ἢ τὸς κόλικας κατέσσα-
ἂλλ' εἰ μ' ἐπὶ τὸν κλέων', ὅς αὐτῆ τήμερον
ἐμπλωεῖ] πύζα πρῶσκαλέμβρος.

Δι. κάσις' ἀπλοῖμῶν ξασθίων εἰμὴ φιλῶ.

Ξα. οἶδ' οἶδα τ' ἔνν, παῦε παῦε ἔ λόγῃ.

σοκ ἂν γηοίμῶν ἠρακλῆς ἂν. Δι. μηδαμῶς,
ὦ ξασθίδιον Ξα. κ' πῶς ἂν, ἀλκμῶν ἰγὼ
ἦος γηοίμῶν, θῆλ' ἄμα κ' θνητὸς ὢν.

Δι. οἶδ' οἶδ' ὅπ' ἦμαί, καὶ δικαίως αὐτὸ δρῶς.
κἀνεῖ με τύπῃς, σοκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

ἀλλ' ἦν σε τελοῖπῆ πῶτ' ἀφέλωμα χροῖα,
πρῶρριζ' αὐτὸς, ἡ γυνή, τὰ παχῆα,
κάσις' ἀπλοῖμῶν κἀρχέδαμ' ὀγλάμων.

Ξα. δὲ χροῖα τ' ὄρησι, κάσι τῆτοις λαμβάτω.

μῶ σὸν ἔρην ἔς', ἐπερδὴ
τιμὸν σολλῶν εἴληφας, ἦν ὡς
εἶχε ἐξαρχῆς πάλιν,
ἀνανεάζειν σιωτὸν αἰεὶ,
καὶ βλέπειν αὐδῆς τὸ δεινόν,
τῆ δὲ μνησθέντων.

ὦ ὡς εἰκάζεις σιωτὸν,

εἰ ἢ παραληρῶν ἀλώσῃ,

καὶ βάλης τὴ μαλθακόν,

αὐδῆς κίρτοδῆ σ' ἀνάγκη τίς πάλιν τὰ
φρώμαζα.

Ξα. ἔ κακῶς ὦ ἴδρες παραινῆς,

ἀλλὰ κἀντὸς τυγχάτω πύ-

τ' ἄρπ σιωνοῦ μιν.

ὅπ μὲν ἔν' ἦν χρηστὸν ἢ π,
ταῦτ' ἀφερέϊοξ πάλιν πφ-
ράσεται μ', οὐ οἶδ' ὅπ,
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρίξω
μαυτὸν ἀνδρείου τὸ λῆμα,

καὶ βλέπον τ' ὀρέξανον, [φον.]
δεῖν δ' εἰοικεν, ὡς ἀκέω τ' θύρας καὶ δὴ ψά-

Αἰ. ξυωδῆται χείρας τετονὶ τ' κωοκλόπει,
ἵνα δ' ὦ δίκλῳ ἀνύστον. Δι. ἤκητω, κακί.

Ξα. σὸκ εἰς κόρακας μὴ σφόσιτον. Αἰ. εἶς, καὶ
μάχῃ;

ὁ διτύλας χῶσπεβλίας χῶπαρδ' ὀκας
χαρῆτε δ' ὄρε. καὶ μάχῃ δε τεταί.

Δι. οἱ τ' ἔχῃ δεινὰ ταῦτα, τύπτεν τετονὶ
κλέπτεται σφόστ' ἀκόστια; Ξα. μάλ'
ὑπερφυᾶ.

Αἰ. χέτλια μ' ἔν καὶ δεινὰ. Ξα. καὶ μὲν ἰθ'
δία,

εἰ πάποτ' ἤλθον διδρ', εἰθίλω πιθνηκίαι,
ἢ κλεψα τ' σῶν ἀξιόν τι καὶ τειχός.

καί σοι ποιήσω πρῶγμα Ἥροαῖον πάντ.
βασάνιζε γὰρ τ' παῖδα τετονὶ λαβῶν,
κᾶν ποτέ μ' ἔλθῃ ἀδικῆντ' ἀπόκτενόν μ'
ἄγων. [κλίμακι]

Αἰ. καὶ πῶς βασανίζω; Ξα. πάντα τσόπον, σὺ
δήσας, κρεμάσας ὑπὲρ χίδι μασιγῶν, δέρων,
σφελῶν, ἐπί π τὰς ῥίνας ὄξ. ἐγχείαι,
πλίνθες ἐπιθεῖς, πάντα ἰάλλα, πλὴν πρᾶτω
μὴ τύπτε τετον, μὴ ᾗ γητείω νίε.

Αἰ. οἴκαι. ὁ λόγος, κᾶν πηρᾶσω γέ σοι
τόν

τον παῖδα τύπτειν, τὰργύρον σοικεῖσε.)

Ξα. μὴ δῆτ' ἐμοῖγ'. ἔτω ἢ βασάνιζ' ἀπαγαλῶν.

Αἰ. αὐτῆ μὲν ἦν, ἵνα σοικατ' ὀφθαλμοὺς λίγη,
κατάθῃ σὺ τὰ σκόδη ταχέως, χῶπὼς ἐρεῖς
εἰπεῖν μὴδ' ἐν ψεύδῳ. Δι. ἀγροδῶ πρὶς
ἐμὲ μὴ βασάνιζ' ἀθάνανθ' ὄντ', εἰ ἢ μὴ
αὐτὸς σὺ σωτὸν αἰπῶ. Αἰ. λέγεις ἢ τί;

Δι. ἀθάνανθ' ἐνὶ φημι δόνουθ' δῖός. (εἰγῶ,
τῆτον ἢ δῆλον. Αἰ. ταῦτ' ἀκείεις; Ξα. φημ'
καὶ πολὺ γὰρ μάλλον ἐστὶ μασηγῶτέθ',
εἰπῶς ἦος γὰρ ἐστίν, σὺκ αἰδῶσε.)

Δι. τί δῆτ' ἐπὶ δὴ ἔσὺ φῆς εἶναι θεός.
ἢ καὶ σὺ τύπτῃ, τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοῖ.

Ξα. δίκαιθ' ὀλόγθ'. χῶπότερον ἂν νῶν ἴδεις,
κλαύσαντα σφόδρον, ἢ αἰσθημένησάντα π
τυπτόμενον, εἶναι τῆτον ἢ γῆ μὴ θεόν.

Αἰ. σὺκ ἔσθ' ὅπως σὺκ εἰ σὺ γυνάδας ἀτήρ.
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον δόπεδύειδ' ἄθ.

Ξα. πᾶς ἦν βασανίεις νῶ δικάϊας. Αἰ. ραδίως.
πληγῶ παρὰ πληγῶ ἐκάπερον. Ξα. κα-
λῶς λέγεις.

ἰδῆ, σκόπε γ', ἦν με παρακινήσαντ' ἴδης.

Αἰ. ἦδη ἴπατάξασ'. Ξα. οὐ μὰ δῖ'. Αἰ. ἔθ' ἐμοῖ
δοκείς.

ἀλλ' εἰ μ' ἐπίτηδ' ἢ πατάξω. Δι. πῶ ἴκεις

Αἰ. καὶ δὴ πάταξα. Δι. κατὰ πῶς σὺκ ἴπερον;

Αἰ. σὺκ εἶδ' ἄθ' ἄθ' αὐτίς δόπεδύειδ' ἄθ.

Ξα. ἔκκατ' ἀνύσσει; ἰατῆατῶ. Αἰ. τί δὴ πατάξ;
μῶν ἄδυνήτης; Ξα. οὐ μὰ δῖ', ἀλλ' ἐφροῖνισα,
ὀπόθ' ἠράκλεια, τὰ νδομοίσις γίνε.)

Αἰ. ἀθραπθ' ἰερός, δῖυρον πάλιν βαδίσσει.

- Δι. ἰκ, ἰκ. Αἰ. τί ἐσίν; δι. ἰππίας γ' ὄρεθ'.
- Αἰ. τί δ' ἦτα κλαίεις; δι. κορμύων ὄσφραϊνομα.
- Αἰ. ἔπειτα πωθῆκᾶς γ' ἔδεν; δι. ἔδεν μοι μίλι.
- Αἰ. βαδίσειον γ' ἄρ' ἐσίν ἐπὶ τῷ δὲ πάλιν.
- Ξα οἱ μοι. Αἰ. τί ἐσίν; Ξα. τίς ἄκουσαν ἔχει.
- Αἰ. τί τὸ πρᾶγμα τρεῖς δυνῶν πάλιν βαδίσειο.
- Δι. ἄπολλον, ὅσπερ δ' ἦλον ἢ πυθῶν ἔχεις.
- Ξα. ἤλγησιν, σὸκ ἤκασας. δι. σὸκ ἔγωγ', ἐπεὶ
ἴαμφοι ἰωπάνακτ' ἀνεμιμνησκόμην.
- Ξα ἔδεν ποιεῖς γδ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας ἀπόδει.
- Αἰ. μὰ τ' δὲ ἄλλ' ἤδη πάρεχε τίς γαστήρ.
- δι. πόσθ' ἔδεν. Ξα ἤλγησέ με.
- δι. ὅς αἰγαίαις στῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις
ἀλὸς ἐν βένησιν.
- Αἰ. ἔ τοι μὰ τὴν δ' ἠηητῆρα δυνάμαί πε μαδῆν,
ὁπότ' ἔσ' ὑμῶν ἐσὶ θεός. ἀλλ' εἴοιτον.
ὁ διαπότης γδ αὐτὸς ὑμᾶς γνάσσει,
χὴ φερσίφατί' ἀτ' ὄντε κἀκείνω θεῷ.
- δι. ὀρθῶς λέγεις. ἰβυλόμην δ' ἂν τῆτό σε
στῶτερον ποιήσω, πρὶν με τὰς πηληγὰς λα-
εροφοί. [ὄειν]
- Χο. μᾶστα χορῶν ἱερῶν ἐπίβησι, καὶ
ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀσιδᾶς ἐμᾶς,
τὸν πολὺν ὀψορμήλαων ὄχλον,
ἔ σοφίαι μούσαι κάθηναι,
φιλοκμέτρα κλεοφῶντ', ἰφ' ἔ
δὴ χεῖλεσιν ἀμφιλάλοισι.
δαινὸν ἐπιβρέμεται
θρηνηκία χλιδῶν,
ἐπὶ βάρβαρον ἰζομένη πέταλον.
πελαδ' εἰ δ' ἐπὶ κλαυτῶν ἀηδέσιον;

τόμοι ὡς ἀπλείηται,
καὶ ἰσῶν γίνονται.

Επίρρημα.

Ημ. τὸν ἰσθὸν χορὸν δίκαιόν ἐσὶ ζῆσά τῃ πόλει
ζυμπαραινέειν, ἔτι δὲ ἄσκειν. πρῶτον ἐν ἡμῖν
δοκεῖ,

ἐξισῶσθαι τὰς πελίτας, καὶ φιλεῖν τὰ δέματά.
καί τις ἡμαρτε σφαλεῖς π, φρωίχε πα-
λαύμασιν,

ἰσχνείαδ' φημι ζῆσθαι τοῖς ἰλιδοῦσι τότε
αἰτίαν ἐκθέσει λύσασθαι πρότερον ἁμαρτίας.
εἶ τ' ἄπμοι φημι ζῆσθαι μηδέν ἐπ' ἐν τῇ
πόλει. [μίση

καὶ γὰρ αἰσχροὺν ἐστὶ τὰς μὲν ταυμαχίονας
καὶ πλάταιας δούδου εἶναι, καὶ τι δ' ἐλατ-
διαπόλαι,

καὶ δὲ τὰτ' ἔγωγ' ἔχοιμι ἂν μὴ ἔκαλῶς φά-
σκειν ἔχον.

ἀλλ' ἐπιμῶ. μόνα γὰρ αὐτὰ νῦν ἔχοντ'
ἰδράσαστε.

πρὸς ᾧ τέτοις εἶκος ὑμῶν, οἳ μεθ' ὑμῶν
πολλὰ δὴ,

χοῖ πατέρες ἐταυμάχισαν, καὶ ἀεσθήκασι
ζῆσαι,

τίω μίαν ταύτην παρῆναι ζυμφορῶν, αἰ-
τεμφοῖς.

ἀλλὰ τ' ὀργῆς ἀνέντες ὡ σφάταθι φύσῃ,
πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ζυζυγῆς κτησώ-
μεθα, [χη-

καπιτίμας, καὶ πολίτας, ὅσπερ ἂν ζωνταυμά-
σθ' ἐ ταύτ' ὀγκασόμεθα, καὶ ποστμιτυόμεθα,
τίω

τῶν πόλιν καὶ αὐτὴ ἔχοις κυμάτων ἐν
ἀγκάλας. [μοι.

ὕστερ' ἄλλοι τὸτ' αὐτοῖς εὐφροεῖν ἐ δόξο-
ἀντιπροφή.

εἰδ' ἐγὼ ὀρθῶς ἰδεῖν βίον ἀνέρο,
ἢ τρέπον, ὅστις ἐτ' αἰμώξεται,
ἢ πολὺν, ἐσ' ὃ πίθηκε ἔτ' ἢ ὃ
ταῦ ἐνοχλῶν, κληρονομήσας ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλκυσίος, ὅποσοι
κρατῆσι κυκλισίφρα,
ψαυδενίτες τε κρητίαι,
καὶ κίμωνίαι γῆς.

ἄλλοιον ἐν ἀλατρίψι, εἰδὼς ὅτ' ἅδ' ὅτι
εἰς ἑλκῶδες ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κα-
ποδύθῃ μεθύων, ἄ-
τὸ ζύλων βαδίζων.

ἀντιπύρριμα.

πελάγαις γ' ἡμῖν ἰδοῦσα ἢ πόλις πεποιθήσασθαι
ἔωτον, ἐς τε πᾶν πλιτῶν τὰς καλὰς τι
καζαθῶς, [σίον.

ἐς τε τὰς γαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυ-
ἔτι γὰρ τῆσιν ἔσιν ἐ κενεθῆλαδὸν μῆρις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων αἰς δοκῆ νομισ-
μάτων,

καὶ μόνοις ὀρθῶς κρητίαι καὶ κικωδαισι-
μῆρις.

ἔν τι τοῖς ἔλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι παρ-
ταχῶν,

ἄλλοι μὲν ἔσιν, ἀλλὰ τῆσιν τοῖς πονηροῖς
καλκίοις, [μαίαι

καθῆσθε καὶ πρῶτον κρητίαι τῶ κακίστῳ κόμ-
τῶν

τῶν πολιτῶν θ' οὐς μὲν ἴσμεν εὐχρηεῖς ἔ-
 σάφρονας
 ἀνδρῶν ὄντων, ἔδικαίους, καὶ καλῶς τε καὶ
 γαθῶς,
 καὶ τραφέντων ἐν παιδείαις, καὶ χοροῖς, καὶ
 μουσικῇ,
 ἀποσελῶμεν. τίς ᾗ χαλκοῖς, καὶ ξίνοις, ἔ-
 πυρρίαις,
 καὶ ποτηροῖς καὶ ποτηρῶν, εἰς ἅπαντα
 χρώματα,
 ὑπέρτις ἀφίμειοισιν, οἷσιν ἡ πόλις ἀετῆ
 ἐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥαδίας ἐχρήσατ' ἄν.
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄ' ἐόητοι μετ' ἀβαλόιτες τῶς
 τρέφεις,
 χρῆσθε τοῖς χρησῶσι αὐτοῖς. καὶ καὶ θρω-
 σισι γῶ,
 ἔυλογοῦν, καὶ π' Ἐφιαλῆτ', ἐξ ἀξίως γῆν ἔ-
 ξύλας,
 ἢν π' καὶ πάχητι, πάχων τοῖς σφοδαῖς δο-
 κήσῃ.

- Αἰ. ἢ δὴα τ' σωτήριον, Ἥλιαδας ἀνὴρ
 ὁ διαπότης. [Σα. πῶς γῶ ἔχει Ἥλιαδας
 ὅστις γε πίνει οἶδος ἔβινει μόνον;
 Αἰ. τὸ ᾗ μὴ πατάξαισ' ἐξελέγξαντ' ἀντικρυσ,
 ὅπ' δ' ἔλθ' ὄν, ἔφασκεν ἔναι διαπότης.
 Σα. οἶμωζε μὲντ' ἄν. Αἰ. τῶτο μὲντι δελικόν
 εὐθὺς πιποίηκας, ὅπως ἐγὼ χαίρω ποῖων.
 Σα. χαίρες ἱκετεύω. Αἰ. μάλα γ' ἐπιπύθειν δο-
 ῖται κατ' ἀρεσῆμα λάτρη πῶ διαπότη. [κῶ,
 Σα. τί ᾗ τ' ἐντορῶσαι ἐνίκα ἄν πληγὰς λαβῶν
 πολλὰς ἀπῆς θύραζ. Αἰ. ἔτιθ' ἕδωκα.
 Σα. τί ᾗ;

- Ξα. τί ἢ ποικίλα πρῶτων; αἴ. ὡς μὲ δὲ ἕδει
οἶδ' ἐγώ.
- Ξα. οὐμόνιε Ζεῦ, Ἐπαρκαίαν διαποτῶν
ὄταν λαλῶσι, αἴ. μάλα γε πολὺν ἤμαινομαι.
- Ξα. τί ἢ τοῖς Δύραζε παῦρα καὶ λαλαῶνισαί; ἰγῶ
μὰ δὲ ἀλλ' ὅταν δρῶ τῆς, καὶ κμιαίνομαι.
- Ξα. ὦ φοῖβ' ἀπολλόν, ἔμβαλέ μοι τῶν δειξίαν,
καὶ δὲς κύσται, καὶ αὐτὸς κύσσει, καὶ μοι φράσει
πρὸς δῖος, ὃς ἡμῖν ἔπν ὀμοματιγίας,
τίς ἔστος οὐνόδον ἐστὶ Δόρυθ' ἢ χη βοή,
καλοιδόρησμός. αἴ. αἰχὺλα κἀριπίδ' ε.
- Ξα. ἂ. Αἰ. πρῶγμα πρῶγμα γδ' κεκίτη) μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ εἰσὶς πολλὴ πάνυ.
- Ξα. ἐκ τῶ; αἰ νόμοι) τίς ἐσθ' ἀδ' ἐστὶ κείνου).
ἀπὸ τῶ τεχνῶν ὅσων μεγάλα καὶ δειξία,
τὸν ἄριστον ὅσων τῶ ἑαυτῆ συντέχων,
Ζῆτησιν αὐτὸν ἐν πρῶταιν λαμβάνειν,
ἦρόνοι) τῶ πλῆται) ἰξῆς. Ξα. μανθάνει.
- Αἰ. ἴως ἀφίκοιτο τῶν τέχνων σφώπεροι)
ἔπρος πρὸ αὐτῆ) τότε ἢ παραχωρεῖ ἴδι.
- Ξα. τί δὴ περὶ τετὶ τετρυθῆκεν αἰχὺλον;
- Αἰ. ἐκέει) εἴχε τῶ τετραγωνικὸν ἦρόναι,
ὡς ἂν κρῶπτος τῶν τέχνων. Ξα. νωὶ) ἢ τίς;
- Αἰ. ὅτε δὴ κατῆλθεν δειπνίδης, ἐπέδεικνυτο
τοῖς λαποδύταις καὶ τοῖς βαλασπητόμοις,
καὶ τοῖσι πατραλοῖασι καὶ τοιχωρύχοις
ὄπρ' ἰς) ἐν ἄδ' ε) πλῆθ' ε), οἱ δ' ἀκροάμενοι
τῶν ἀνπλοζιῶν καὶ λυγισμῶν, καὶ σροφῶν,
ἔπερεμάνησαν, καὶ νόμισαν σφώπερον.
καὶ πρὸ) ἰπαρθεῖς, ἐπιλάβουσαν τῶ ἦρόναι,
ὡς αἰχὺλ' ε) καθῆτο. Ξα. καὶ ἐβάλλετο;

Αἰ. μὰ δὲ, ἀλλ' ὁδῆμ' ἀνεβόα κρείσσι ποιῆν
ὡπόπερ' εἴη τὴν τέχνῳ σοφώτερ'.

Ξα. εἴτ' παιδερων; Αἰ. νῆ δὲ ἐραίνον γ' ὄσον.

Ξα. μετ' αἰχύλα δ' ὅσκι ἦσαι ἔπειρι ζύμμηχοι;

Αἰ. ὀλίγην τὸ χρεσόν ἐστιν ἄσπερ' εὐθάδα.

Ξα. τί δ' ἦθ' ὁ πύβτωι δ' ἔφ' ἡ παροσκοδάζει;

Αἰ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα κ' κρείσσι,
κάλιγγον αὐτῶν τ' τέχνης. Ξα. κἄπειπε
πως;

κ' κ' σφοκλῆς ἀνπελάετο τ' ἦρόνκι
μὰ δὲ ὅσκι ἐκείν' ἀλλ' ἔκτισε μ' αἰχύλον
ὅτι δὲ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν.
κἀκείν' ἰὼ ἐχώρησεν αὐτὰ τ' ἦρόνκι.
πῶι δ' ἔμελλεν ὡς ἔφη κλειδημίδης,
ἔφειδρον καλεῖσθαι, κἄν μὲν αἰχύλ' ἔ-
κρατῆ;

ἔξεν κ' χόρων. εἰδὲ μὴ, περὶ τ' τέχνης,
Διφραγῶνιδ' ἔφασκε πρὸς γ' Ἰερπιδῶν.

Ξα. τί χρεῖμ' ἄρ' ἔσται; αἰ. νῆ δὲ ὀλίγην ὕστρον,
κἀντιπύβω δὲ τὰ δεινὰ κινήσει.)
καὶ γὰρ ταλάντα μουσικῆ σαθρήσει.)

Ξα. τί τ' , μ' φραγῶνιδ' ἔσται τὴν τραγωδίαν;

Αἰ. καὶ καίνας ἐξοίσουσι, κ' πήχης ἐπῶν,
καὶ πωλύσια ζύμμηχα πλενθεύουσι γὰ,
καὶ Διφραγῶνιδ' κ' σφίλων. ὁ γὰρ Ἰερπιδῆς
κατ' ἔφ' βασιλειῶν φησι τὰς τραγωδίας.

Ξα. ἡ πρὸ βαρέας οἶμα τ' αἰχύλον φέρεις.

Αἰ. ἔβλεψεν ἔν' Ἰωρηθ' ἰγκύφας κάτω.

Ξα. κενῆ τ' δὲ τίς πύβω; αἰ. τῶν τ' ἰσοκράτους
σιφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπερίαν ἰεροκρίτων.
ἔπει γὰρ ἀβλῶνισσι συνέβαινον αἰχύλ'.

Ξα. πολλὰ.

Ξα. πολλὰς ἴσως ἐνόμιζετ' εἰς τοιχαρῦχος.

Αί. λῆρ' ἴν' ἐπὶ τὰ κ' ἠγάει, ἔ' γὰρ ἴσως πέραι
 φύσ' εἰς ποιητῶν, εἴπα τῷ σῶ δεαυότῃ
 ἐπίτρεψαν, ὅπ' ἔ' τέχνης ἔμπηρ' ἦν.
 ἀλλ' εἰς ἰατρῶν ὡς ὅταν γ' οἱ διαυότῃ
 εἰσπαδάκωσι κλάυμαθ' ἡμῖν γίγν' ἔ'.

Χο. ἦπερ δ' ἴν' ἐρεθισμέθ' εἰς,

χόλον ἐνδοθεν ἔξει.

ἰώικ' ἀν' ὄξυλάλον ὡς ἴδ' ηἰ,

θῆξ' ἔ' ὁδόντε

ἀντιτέχνης, τότε δ' ἠ

μανίας ὑπὸ δεινῆς,

ἔμαθ' ἀποθήσεται.

ἔσται δ' ὑψιλόφωσι τε λόγαν

κρυβαίελα πείκη

σκιδναλμῶν τε παραξόνια,

ἑμιλεύματά τ' ἔργαν

φωτός ἀκωουίεσ,

φρενιτέκων ἄνδ' ἔσ'.

ῥήμαθ' ἰπποδάμοσ,

φείξας δ' αὐτοκόμω λοφίῃσ

λασιαύχενα χαίταν,

δεινὸν ἐπισκώϊον ξυλάγον,

βρυχώμω ἦσ'.

ῥήμαθ' ἑρμφοπαγῆ,

πιακισδῶν δάσπαῶσ

γηγυῖ φυσημαπ

ἔνθεσ δ' ἠ, σοματρυγός ἐπῶν

βασανίτρια λίσση,

γλῶσ' ἀτελισομένη φθονερεῖσ

ἀνῆσκα χαλιπῆσ,

φήμαζα δαιμόνη,
καταλειπτολογήσῃ,
πλοδύμονων πολυῶ πόνου.

Εὐ. ἔ κἀν μεθείλω ἔ θρόνε, μὴ γυθίτῃ.
κρείττων γῶ εἰνὰ φημι τέτυ τλω τέχνω.

Δι. αἰγύλιε τί σιγάς; αἰδοῦμαι γῶ τῆ λόγου.

Εὐ. ἀποσιμνωεῖ) πρῶτον, ἀπῆ ἐκάστῃ
ὡ ταῖς τραγοιδίαισι ἐπιδρατίετο.

Δι. ὦ δαιμόνι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λῖαν λέγε.

Εὐ. ἐγ' οἶδα τῶτον ἔ δίοσκεμμεν πάλας,
ἄνθρωπον ἀγριοποιόν, ἀυθαδόσομνον;
ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατῆς, ἀπύλωτον σώμα,
ἀπειλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

Αἰ. ἀληθῆς ὦ παῖ τ' ἄσφραϊας θεῆ,
σὺ δῆμε ταῦτ' ὦ στυμυλιοσυμμεκτάδῃ,
καὶ πτωχοποιε, καὶ φανισοσυρραπλιάδῃ.
ἀλλ' ἐπὶ χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. Δι. παῦσ'
αἰγύλιε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργῶν ἀπλάγχχια θερμῶν
κότω.

Αἰ. ἔ οἴηται, πρὶν γ' ἂν τῆτον ἀποφῆνω σαφῶς
τὸν χαλοποιόν, οἷον ἂν φρασωῖ).

Δι. ἄρ' ἄρα μέλαινα παιδίε ἐξείνηκατε.
τυφῶς γῶ ἐκβαίνειν παρασκυδύζετα.

Αἰ. ὦ κρηπκῆς μὲν συδέγων μοιωδίας,
γάμης δ' ἀνοσίεσειφῆρων εἰς τλω τέχνω.

Δι. ἐπίχες ἔτ' ὦ πολυτίμητ' αἰγύλιε
ἀπὸ τ' χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' ὄρεπιδῆ
ἀπαγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαῖα τ' κρόταφοῖ σε φήμασι,
δένωι ἔπ' ὀργῆς, ἐκχέη τ' τέλειφοι.

σύ ἢ κὴ πρὸς ὀργῶν αἰχύλι, ἀλλὰ πρῶτος
 ἔλεγχ' ἐλέγκκ, λοιδορεῖαξ δ' ἔπρεπ
 ἄνδρες ποιητὰς, ὡς πρὸς δὲ πῶλιδ' αἰ.
 σύ δ' ὄλλυς ὡς πρὸς πρῶτος ἱμπρησθεῖς βοῶς.

Εὐ. ἐπιμὸς εἰμ' ἔγραφε, κἄκ ἀνασύνουμα
 δάκτειν, δάκνεαξ πρότερος εἰ τῶτ' ἄρκει,
 τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τ' τραγαδίας.
 καὶ γὰρ δία τὸν πηλῆατε, κἄτ' αἰόλον,
 καὶ τ' μελῆαρον, κἄτι μάλα τ' τήλεφον.

Δι. σύ ἢ δὴ τί βεβλόμει ποιεῖν, λέγ' αἰχύλι.

Αἰ. ἰδοκλόμω μὲ σὸκ ἐρίζειν ἐνθάδε.

σὸκ ἐξίσου γὰρ εἰσὶν ἀγῶν νῶιν. δι. πῆ

Αἰ. ὅπῃ ποίησις ἔχι σωτέθηκέ μοι.

τῶτ' ἢ σωτέθησκον, ὡς θ' ἔξῃ λέξαν,
 ὅμως ἐπειδή σοι δάκτει, δρᾶν παῦτα χεῖ.

δι. ἴδι νυλιδορωτὸν δεῦρό τις κἢ πῦρ σότου,
 ὅπως ἂν ἔυξωμαι πρὸς τ' σφισμάτω.
 ἀγῶνα κρῖται τὸν δὲ μουσικώτατο.

ὕμεις ἢ παῖς μέσους τί μέλος ὠθεσάσεται.

Χο. διὸς ἐνεία παρθένοι, ἀγνῆ

μῦσαι λεπτολόγους

ξυωτὰς φρένας αἴ κρητορῶτε

ἀνδρῶν γουμοτύπων,

ὅταν εἰς ἔρον ὄξυμερέμνοισ

ἔλθωσι, σρεβλοῖσι

τε πυλκίσμασιν ἀνπλογῶντες,

ἔλθῃτ' ἐποψόμωρα,

διώαμιν δ' ἄνοτάτωιν σμάτιν,

πορῖσασθε ῥήματα,

περὸ πρῖσματ' ἐπῶν. καὶ γὰρ ἀγῶν

ἔθ' ἐ σοφίας μίγας,

χαρῆι πρὸς ἔργον ἦδη.

δι. αὐχθε δὴ κὶ Φώπ, πρὶν τάπη λέγειν.

Αἰ. εἴμηπερ ἢ ἤρψασα πλὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναι μετῶν σᾶν ἄξιον μυστηρίον.

δι. ἐπίτες λαδῶν δὴ κὶ σὺ λίσσαστόν. Εὐ.
κγλᾶς.

ἕτεροι γὰρ εἶπιν οἷσιν ἔυχμαι θεοῖς.

δι. ἴδιοι πρὸς σοι κόμμα καινόν; Εὐ. Ἐμάλα.

δι. ἴθι νυν παροσύχῃ τοῖσιν ἰδιόταις θεοῖς.

Εὐ. αἰθῆρ ἐμὸν βόσκημα, κὶ γλώσσης σρόφιγξ,
καὶ ζωέσις, κὶ μυκτῆρες ὄσφραντήσιοι,
ὀρθῶς μὲ ἐλέγχον ἄν ἂν ἀπλωμα λόγαν.

Υο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμῶμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκῆσαι

πνὰ λόγων ἐμμέλζαν,

ἐπιπεδαίαν ἐδόν.

γλᾶσα μὲ γδ ἠερίαν,

λῆμα δ' ὅσα ἀτυλμῶν ἀμφοῖσι,

ἔδ' ἀκίνητοι φρίτες.

παροσδοκᾶν ἔν εἰκός ἐστὶ

τόν μ', ἀσεῖόν τι λείξειν,

καὶ κατερρίνημένοι.

τόν δ', ἀναπᾶντ' αὐτοπρόμοις

τίς λόγῳσιν ἐμπισόντα

συσκεδᾶν πολ-

λὰς ἀλινδῆτρας ἐπᾶν.

[ἐρεῖτον

δι. ἀπὸ ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν, ἔγω δ' ὅπως
ἀσεῖα, ἔμῃτ' εἰκόνας, μὴδ' οἱ ἂν ἄλλος εἴποι.

Εὐ. κὶ μὴν ἑμαυτὸν μέγα πλὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὅσα πῶς φράσω. τῆτοι ἢ πρῶτ'

ἐλέγξα,

ὡς ἦν ἀλαζών κὴ φίναξ, οἷοις τε τὰς θιατὰς
ἐξηπάτει, μάρτυς λατῶν παρὰ φρενίχῃ
τραφίνῃ.

πρόσωπον μὲν γὰρ δὴ γ' ἔνα πινὰ κάθισεν ἐγκυ-
λύψας

ἀρχαία τινὴ ἢ νόβω, τὸ πρόσωπον ἐκὶ
δεικνύς

πρόσχημα τ' ἀγαθῆς, χυλίζοντα ἐδ' ἐτετί.

Δι. μὴ τ' δὴ ἐ δὴθ'. Εὐ. ὁ δ' ἔχρησ γ' ἤρειδι
ὀρθοθῆς ἄν

μελῶν ἐφειξῆς, τέτταρας ζωοχῶς ἄν οἶδ'
εἰσίων.

Δι. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με εἴ τ' ἔτερι
ἐχ ἤτιον, ἢ νῦν οἱ λαλῶντες. Εὐ. ἠλίθι
γὰρ ἦσθα

ζάφ' ἰσθι. Δι. κάμαυτι δὸκῶ. τί δ' ταυτ'
ἔδρασ' ὀδ'εῖνα;

Εὐ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἴν' ὁ θιατῆς ἀποδοκῆ
καθῆτο, [ἄν δὴν.

ὀπόθ' ἢ νόβω φθίγγασθε δὴ, τὸ δ' ἔραμα δ'

Δι. ὦ παμπόνηρο, οἱ ἄρ' ἐφρακιζόμενοι ὑπ'
αὐτῆ [λέγχε.

τί σκορδιῶ κὴ δυσφορεῖς; Εὐ. ὅτ' αὐτὸν ἐξ-
κάπτ' ἐπειδὴ πῦρα ληρήσθε κὴ τὸ ἔραμα
ἤδη μεσίη, ῥήματ' ἄν βόεια δ' ἄδει εἴπεν,
ὄφρῦς ἔχοντα κὴ λόφους, δειν' ἄτλα μρε-
μαρπῶ,

ἀγνώπα τῆς θιαμῆοις. Δι. οἶμοι τάλα.

Δι. σιώπα.

Εὐ. σαφῆς δ' ἄν εἴπεν ἐδ' ἐν. Δι. μὴ πρῆτε
ὀδ'όντα.

Εὐ. ἠλίθι

Εὐ. ἀλλ' ἢ σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ πῦσπί-
-δων ἰπόντας,

ζευπαίτες χαλκηλάτες, καὶ ῥήμαθ' ἰππό-
-κρημνα,

ἃ ζυμοβαλεῖν ἐρέδον ἦν. Δι. νὴ τὸς θεὸς
ἔγωγ' ἔν

ἦδη πῶτ' οὐ μακρῶ χρόνῳ νοκτὸς διηγεύ-
-πησπε [όρις.

τὸν ξυθὸν ἰππαλεκτευσόνα ζητῶν τίς ἐστίν

Αἰ. σημεῖον εὐπαῖς κωσὶν ἄμαθίστατ' ἐνεγέ-
-ραπῶ.

Δι. ἐγὼ γ' ἤ φιλοξένη γ' ἄμω ἐρυξίσι εἶνευ.

Εὐ. εἴ τ' ἐν τραγωδίαις ἐχθῆν κάλεκτευσόνα,
ποιήσαις

Αἰ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρῆ, ποῖ ἄτ' ἐστίν ἄτ'
ἰποῖαις;

Εὐ. ἔχ ἰππαλεκτευσόνας, μὰ δ' ἰ, ἔδ' ἐτραγε-
-λάφρας ἄπῳ σὺ,

ἃ ἔν τοῖσι περπατάσμασι τοῖς μηδικαῖς
ζάφρασι,

ἀλλ' ὡς παρέλαθον τὴν τέχνῳ παρὰ σῶ
τρεῶτον μὲν κῆρυς

οἰδ' ἔσαν ἔω ὀκρημασμάτων, καὶ ῥημάτων
ἰπαχθῶν,

ἴχνανα μὲν πρῶττον αὐτῶν, καὶ τὸ βάρος
ἀφείλον, [κρηῖς

ἰπυκίοις, καὶ σφειπάταις, ἔτετλίισσι μι-
-χυλὸν διδὲς σαμυλμάτων, διπὲ βιολίαν

ἄπ' ἠθῶν.

εἴ τ' ἀνέτρεφον μνησθῆναι, κρησισφῶνται
μηνῶν,

ἢ τ' ὅσκι' ἐλήρηκε ὅτι τύχοι μ' ἐδ' ἐμπιστῶν
ἰφουρον,

ἀπὶ οὐξιών πρῶπτε μὲρ μοι τὸ χῆρας εἶπε
ἑδύς

Ἐ δρᾶματ' Αἰ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι τὴ δὴ
ἢ τὸ σιωτῆ.

Εὐ. ἔπειτ' ἀπὸ τ' πρῶτων ἐπῶν, ἐδὲν σπαρῆκ'
ἂν ἀργόν. ἠπλο.

ἀλλ' ἔλεγχον ἢ γυνὴ τέ μοι χῶ δ' ἄλ. Ἐδὲν
χῶ δεαυότις, γῆ περθεῖν, γῆ γεαῦς ἂν.
Αἰ. εἶπε δὴτα

ὅσκι' ἀπαθενεῖν σε ταῦτα χεῖν πολμῶπι;

Εὐ. μὰ τ' ἀπόλλω,

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. Δι. τιτὶ μὲρ
ἔατον ὦ τᾶν. [τίτα.

ἔ σὶ γὰρ ἐστὶ πείριπυτ' ἀκάλιστε ἀξίγμ

Εὐ. ἔπειτα τρυφερῶς λαλεῖν ἐδίδαξα. Αἰ. φημί
καὶ γὰρ,

ὡς περὶ διδάξαμ γ' ἄφελις μίστ' ἀφάρ-
ραγῆναμ.

Εὐ. λιπῶν τε χαρόναι ἐσβολὰς, ἐπῶν τε γα-
ριασμέας

νοεῖν, ἐρᾶν, ζωίεναμ, πρέφειν, ἐρᾶν τεχνάζεσθαι,

καχρηποῦσθαι, ἀεικεῖν ἅπαντα. Αἰ. φη-
μί καὶ γὰρ.

Εὐ. οἰκεία πράγματ' ἐπάγουσιν, οἷς χεῖρομεθ', οἷς
ζωίεσμεν, [ἔπει,

ἐξ ἧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμεν. ζωήσθετες γὰρ
ἤλεγχον ἂν μετὶ τέχνῳ, ἀλλ' ὅσκι' ἐκμε-
πολάκεν, [αὐτὸς.

ἀπὸ τ' φρογῆν ἀπαπάσας, ἐδ' ἐξέπληθον
πέκνας

κύκνος ποιῶν ἔ μέμονας, καθ' ὄνομα φασ-
 ρωπώλης. [ἤτας.

γνώσῃ ἢ τὸς τῶν τε καμῆν' ἑκατέρω μα-
 τῶν μὲν ἦν φορμίσι & μεγαίνετος δ' ὁ
 μάνης.

σαλπυγολογυπύω ἀδ' αἰ, σαρκισμοπιτυ-
 κάμπτιμ. [ψός.

οὐ μὲν ἢ κλέτοφῶν τε καὶ θηραμένης ὁ κρη-

Δι. θηραμένης; σοφός γ' ἀγῆς καὶ δεινός εἰς τὸ
 πάντα,

ὅς ἦν κακῆς πρὸς ἀειπίση καὶ πολησίον
 παραστῆ,

πίπλακροῖς ἔξω τ' κακῶν, ἔ χι &, ἀλλὰ κί &.

Εὐ. τοιαῦτα μὲν τοι γὰρ φρονεῖν,

τέτοισιν εἰσηγησάμην,

λογισμὸν ἐνθεῖς τῇ τέχνῃ,

καὶ σκέψιν, ὡς τ' ἤδη νοεῖν,

ἀπαντα καὶ διειδέειν

τάτ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας

οἰκεῖν ἀμεινὰ ἢ ἑστῆ,

κἀνασκοπεῖν, πῶς τῶν ἔχθ,

πῆ μὲν τοδὶ, τίς τῶν ἔλαδεις

Δι. νῆ τῶς θεῶς, νῦν γὰρ ἀθη-

ναίων ἀπασ τις εἰσιῶν,

κίκραγε πρὸς τῶς οἰκίαι,

ζητεῖ τε πῆ ἂν ἡ χύτρα,

τίς τῶν κεφαλῶν ἀπιδήδκε,

τῆς καμνίδ' &, τὸ πύβλιον

τὸ ἀφυσινὸν τίθηκέ μοι,

πῆ τὸ σκόροδον τὸ χροσινόν,

τίς τ' ἔλαδεις περιτρέχει,

τίως δ' ἀδελπερώπερι
 κεχηνότες μαμμάκρησι
 καὶ μελιτίδῃ κάθλωτο.

Χθ. τάδε μὲν λόγιος φαίδιμ' ἀχιλλεύ,
 σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις μόνον ὅπως
 μὴς ὁ θυμὸς ἀρκάσας,
 ἐκτίς οἴσῃ τ' ἰλαίῳν.

δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
 ἀλλ' ὅπως ᾧ χυνάδα
 μὴ πρὸς ὀργῶν ἀνπλέξῃς,
 ἀλλὰ συστῆλας, ἄκροισι
 χρώμεν ὅτις ἰσίοισι,
 εἶπε μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
 καὶ φυλάξεις, κίε' ἂν τὸ
 πνεῦμα λείον,
 καὶ κατσηκὸς λάβης.

ἀλλ' ᾧ πρώτῃ τ' ἰκλιῶν πυργώσας ῥή-
 ματα σεμνὰ,
 καὶ χρυσήσας τσαγκὸν λῆρον, παρῶν τὴν
 κορυφὴν ἀφίει.

Αἰ. θυμῶμαι μὲν τῇ ζευτυχίᾳ, καὶ μετὰ τὰ
 σπλάγχν' ἀζανακτεῖ,
 εἰ πρὸς τῶν δειμ' ἀνπλέξῃς, ἵνα μὴ
 φάσκη δ' ἀπρῆν με,
 ἀπὸ κρημῶν μῆ, τίς ἢ νεκρὸν χεῖρ' ἀναμάζῃ
 ἄνδρα ποιητῶν.

Εὐ. διξιότις, καὶ ἰσθίας, ὅτι βελτίους πε-
 ποῦμεν

τὸς ἀνθρώπους ἐν πᾶσι πόλεσι. Αἰ. τὸτ'
 ἢν εἰ μὴ πεποῖηκας, [ἀπέδειξας,
 ἀλλ' ἐκ χρητῶν καὶ χυτιάνμοχθροτάτους
 τί πε-

τί πιδεῖς φήσας ἄξι' εἶπαι, Δι. τιθιάται.
μὴ τῦτον ἐρωτα.

Αἰ. σκίψαι τίνου γ' οἶες αὐτὰς παρ' ἐμῶ περι-
εδίζατο πρῶτον.

εἰ χαναίης κὲ τιτς ἀπήχης, κὲ μὴ Διδρασι-
πλίβας,

μήτ' ἀγροαίης, μήτε κροβάλης ἄσπερ νῦν,
μηδ' ἐπανέρχης.

ἀλλ' ἀπείοντα δόρυ, καὶ λόγχας, κὲ λάρυγγ-
λόφης τευφαλείας

καὶ πήληκας, κὲ κνημίδας, ἔθυμὸς ἐπι-
βοαίης.

Εὐ. καὶ εἴη χωρεῖ τὰτὶ τὸ κακόν. Δι. κρατο-
ποιῶν ἄν μ' ἐπιτρέψει.

Εὐ. καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτὰς ἔτις ἀποδείξω.
ἐδίδουξαι

Δι. κίχουλε λίξου, μὴδ' αὐθαδῶς σεμνωμένους
χαλίπαυς.

Αἰ. δῶμα ποιήσας ἄρει' μετόν. Εὐ. ποῖον;
Αἰ. τὸς ἐπ' ἐπὶ θήβας.

ὁ Πασάμω πῶς αἴτις ἀνὴρ, ἠεὶ δὴ
δαί' εἶπαι.

Δι. τὰτὶ μὲν σοι κακόν εἴργασαι. Πηβαίους γὰρ
πεποίηκας

ἀνδρειοτέρους εἰς τὸ πῆλεμον, κὲ τῶν γ'
ἔνεκα τόωτα.

Αἰ. ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξέω ἀσκεῖν, ἀλλ' ἔσθ' ἐπὶ
τῶν ἐπεάποδς.

εἶπε διδάξαι τὸς πέρας, μὲν τῶν ἐπιθυμῶν
ἐδίδαξα [ἄρειν.

νικῶν αἰεὶ τὸς ἀντιπάλους, κρομήσας ἔργων.
L 5 Δι. ἰχάριον

Δι. ἰχάρῳ γῆν ἠνίκ' ἕκαστε ὡς ἰδαρεῖα εἰ
πειρώτῃ.

ὁ χερὲς δ' εὐθὺς τὴν χεῖρ' ἀδ' ἔσυγκρέσας,
εἶπεν, ἰαυοῖ.

Αἰ. ταῦτε γὰρ ἀνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκί-
ψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς [τα]

ὡς ἀφ' ἡμεῖς ποιεῖται οἱ κληταῖοι γέννη-
σθ' ὅφρα μὴ γὰρ πλετάσθ' ἡμῖν κατέδειξε
φύσιν τ' ἀπίχρα,

μυστῶ δ' ἐξακίσσε πένοντων κ' ἔχρησμάς.
ἠσίοδ' ἢ

γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὄρας, ἀρότες. ὁ ἢ
δεῖται ὄμαρ

δοτῆρ', πμῶ κ' κλίε' ἔχει πλῶτ' ὅτι
χρῆς' ἐδίδαξε,

τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσις ἀνδρῶν. Δι. καὶ
μῶ εἰς πμῶ κ' κλίεα γε

ἐδίδαξε ὅπως τ' σκαίοντα. πρῶτον γῆν
ἠνίκ' ἐπειπεν

τὸ κρατῶ πρῶτον περὶ δὲ σκαίοντα, τ' λό-
φον ἡμεῖς ἐπιδήσει.

Αἰ. ἀλλ' ἄλλες τι πολλὰς ἀγαθὰς ἂν ἦν καὶ
λάμαχος ἕρας,

ὅθεν ἢ μη φεῖω δ' ἄπομαζαμένη, πολλὰς
ἀρετὰς ἐποίησεν.

πατρὸς κλων τούτων θυμολέονται, ἴν' ἐπαί-
ρημι ἀνδρα πολίτην

ἀντικτείειν αὐτὸν ἔστις, ὅπότεν σάλπιγ-
γ' ἀκῆσθ

ἀλλ' εἰ μὰ δὴ εἰς φάιδρας ἐποίησι πόριαι,
εἰδὲ δ' ἐνεοσίας,

ἔδ' οἶδ' εἰς ἕν πν' ἀνιρῶσων πώποτ' ἐποίη-
σαι γυνῶκα.

Εὐ. μὰ δῖ', ἐγὼ ἰπλῶ ἀφροδίτης ἕδιν σοι. Αἰ.
μηδέ γ' ἔπειθ,
ἀλλ' ἰπὶ σοί τοι κῆ τοῖς σοῖσι πολλὴ πολλῆ
ἴπικα γαῖτο.

ὥστε γὰ καυτὸν σε κάτω ἰέβαλον. Δι. γῆ τ'
δία τῆτο γέ τι δῆ, [σινίωπλήρης.

ἄγδ' ἐστὰς ἀλοτρία ἐποίεις αὐτὸς, τέτοι-

Εὐ. καὶ τί βλάπτεισ' ὦ χέλι ἀνδρῶν τῶ πό-
λιν αἴ' μαὶ ὄτρυνόσιν;

Αἰ. ὅτι χυταῖες καὶ χυταῖαν ἀνδρῶν ἀλόχους
ἀτίπτεισας,

κῶντα πίνειν αἰοχμηθείσας διὰ τὸς σὺς
βελλεροφόνους.

Εὐ. πότερον δ' οἴκῃ ὄντα λόχον πιεῖτον παρὶ τ'
Θαΐδρας ξυώθηκα;

Αἰ. μὰ δῖ', ἀλλ' ὅτ' ἑκκ' ἀποκρύπτειν χεῖρ τὸ
πονηρὸν τόν γε ποιητήν

καὶ μὴ περὶ γέν, μὴ ᾗ διδάσκειν, τοῖς μὲν
γδ' πομπασίαισιν

ἔστι διδάσκαλος, ὅσπερ φράζει, τοῖς δ' ἡσῶ-
σι ποιητῶν

πᾶντι δ' ἡ δῖ' χεῖρσ' ἀλέγειν ἡμᾶς. Εὐ. ἦν ἔν
σὺ λέγεις, λυκαβηθεὺς

καὶ περνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τῶτ' ἐστὶ τὸ
χεῖρσ' ἀλέγειν;

ὄν χεῖρ φράζειν ἀνθρωπείως; Αἰ. ἀλλ' ὦ
κακόδαιμον ἀνάγκη

μεγάλαν γλαμῶν κῆ ἀλγοιῶν, ἴσται κῆ πάγα
ρήμωτα τίντες.

κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι
μείζοσι χρῆσθαι.

καὶ γὰρ τοῖς ἰματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ
σιμιοτέρησιν,

ἀλλ' ἔμε χρῆσθαι καὶ ἀδέξυτος διδυμῶνα
σύ. Εὐ. τί δράσεις;

Δι. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας, ῥάκι' ἀμπί-
χων, ἵν' ἴλεστοί

τοῖς ἀσφράποις φαίνωντ' εἶναι. Εὐ. ἔτ' εἰ
ἔσλαψαι τί δράσεις;

Δι. ἔκταν ἐθέλω γὰρ τριησερχεῖν πλετῶν ἑδείς
διὰ ταῦτα,

ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμην, κλάψ' καὶ
φῆσιν πένταξ. [ἰωάννη].

Δι. νῆ πῶ δὴ μητρεα, χιτῶνά γ' ἔχων ἕλανι ἰοῦσαι
καὶ ταῦτα λέγων ἕξαπατήσῃ, παρὰ τοῦ
ἰχθύος ἀνέκυψεν.

Δι. εἴτ' αὖ λαλίαν ἐπιτηδεύσῃ καὶ ταμουλίαν
ἐδίδαξας,

ἢ ἔξέκινῃσεν τάσπε παλαίερας καὶ τὰς πυ-
γὰς ἐπέτριψε,

πῶν μετρηκίαν ταμουκορμῶν, καὶ τοῦ πα-
ράλλου ἀνέπεσον

ἀνταρθεύειν τοῖς ἄρχουσι, καὶ τοῖς τότε γ'
ἦνικ' ἐγὼ ἔζων,

εὖκ' ἠπίσαντ', ἀλλ' ἢ μάζαν καλέσῃ, καὶ
ῥυππιπῶν εἰπέῃ.

Δι. νῆ τ' ἀπίκω, εἰ παρὰ δροδῆν γ' ἐς τὸ σύ-
μμι τῶν θαλάμακι

καὶ μινέωσῃ, τ' ἕξοσιτον, καὶ κῶας, πῶ
λαπολυτήσῃ.

κῶ δ' ἀνυλέγχα, κῆ ἐτ' ἐλαύνει,
 κῆ πλῆι δ' οὐρὶ κῆυτις ἐκείσει.

Δι. ποίαν ᾗ κακῶν οὐκ αἴψα ἔσ'
 ἔσθ' αὐτοῦ κῆτίδ' ἐτ' ἔσθ'
 κῆ πκτύσας ἐν τοῖς ἱερῆις,
 κῆ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
 κῆ φασκῆσας ἔζω τὸ ζῶ,
 κῆτ' ἐκ τέτων ἢ πόλις ἡμῶν
 ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεσώθη,
 κῆ βωμολόχων δημοπιθήκων,
 ἔξαπατώντων τ' δῆμον αἰεὶ,
 λαμπάδα δ' ἐδῆς οἶός τε φέρειτο
 ὑπ' ἀγυμνασίας ἐπ' νυκί.

Δι. μὰ δὲ ἔδῆθ' ἄστ' ἀπιφωάνθῳ,
 παναθλιωγύοισι γελῶν ὅτε δὴ
 βροχῶς ἀνηρωπὸς πῆ ἔσθ' κῆψας,
 λούκος, πῶϊων, ὑπολειπόμενῳ,
 κῆ δεινὰ ποιῶν, κῆτ' οἱ κεραμῆς
 ἐν ταῖσι πύλαις, παίεσ' αὐτῆ
 γασίρα, πλῶρα, λαγόνια, πυγῶ.
 ὃ ᾗ τυπτόμενῳ ταῖσι πλατείαις
 ὑπεκῆσθ' ὄμενῳ
 φουσῶν τῶν λαμπάδ' ἔφουζε.

Χο. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νῆικῳ, ἀδρῶς
 ὁ πόλεμῳ ἔρχετ'.

χαλεπὸν ἔν ἔργον λαίρειν, ὅταν ὁ μὲν,
 τείνη βιῶας, [εἰς.

ὃ δ' ἐπαιασρέφειν δυνῆ) κῆ πρῆίδου το
 ἀλλὰ μὴ ἔ τωτῶ κῆ γῆστον.

ἔσθ' οὐλαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ, κῆτ' ἐργῶ σοφισ-
 μάτων.

δ, πῶς

ὅ, π' ὡς ἔν' ἔχον ἐρίζων,
λέγετον, ἐπιθον, ἀταδαιρέτοι,
τά τε παλαιά, κὴ τὰ καινά. [χρ.]

καποκινδυνώετον λεπτὸν π' ἔσοφον λέ-
εἰ ἢ τῆτο κ' ἀφοδοῦτον, μή τις ἀμαθία
π' ἔσῃ,

ῥῖς θεωμένοιτιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γῶναυ λεγόντιν.
μηδὲν ὀρραδαῖτε τῆδ' ὡς ὄκ' ἔδ' ἔπι
παῦτ' ἔχῃ.

ἐπρατούμενοι γὰρ εἰσι
βιβλίοντ' ἔχων ἕκαστος μαυθάνει τὰ δεξιά,
αἱ φύσες δ' ἄλλως κρέσσονα.
νυῖ ἢ κὴ παρεκόνιλωται.
μηδὲν ἔν' δεισησθ', ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτοι, θεατῶν γ' ἔνεχ', ὡς ὅτιται
σοφῶν. μα,

Εὐ. Ἐ μὲν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς π' ἀλόγους τε τρεῖς-
ὄπως ῥ' ἔπειθον τ' τραγωδίας μέγ' ἔ-
σώπρον αὐτῆ βασιναῖ ἔ' δεξιά.
ἀσαφὴς γ' ἴω ἐν τῆ φράσῃ τ' πραγμάτων.

Δι. καὶ ποῖον αὐτῆ βασιναῖς; Εὐ. πολλοὺς πάνν.
σώπρον δέ μοι τ' ἔξ ὀρεσίας λέγε.

Δι. ἄγε δὴ σῶπρον πῶς ἀνῆρ, λέγ' αἰχύλι.

Δι. ἔρμῃ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπιδίων κράτη,
σώπρον γ' ἴω μοι Σύμμαχος τ' αἰταμίω.
ἴω γ' εἰς γῆν τλώδῃ κὴ κατέρχομαι.

Δι. τέτων ἔχῃ ψέξαν τί; Εὐ. πλείν ἢ δώδεκα.

Δι. ἀλλ' ὅδ' ἐ πάντα παῦτά γ' ἔσ' ἀλλ' ἢ τρία.

Εὐ. ἔχῃ δ' ἕκαστον εἰκοσί γ' ἀμαρτίας.

Δι. αἰχύλι παρεκόνῃ σοι σῶπρον, εἰ ἢ μὴ,

π' ἔσῃ

πρὸς τρισὶν ἰαμβοίοισι πρὸς Φείλων Φαυεῖ.

Αἰ. ἐγὼ σαπῶ τῷ δέγῃ; Δι. ἂν πείθῃ γ' ἐμοί.

Εὐ. Διὸς γὰρ ἡμάρτηκεν ἑράτιον γ' ὄσσην.

Αἰ. ὄραεσ' ὅπ' ληρέει. Δι. ἀλλ' ὀλίγη γέ μοι μέλει.

Αἰ. πῶς φῆς μὴ ἁμαρτεῖν; Εὐ. αὐτοῖς ἐξαρχῆς
λέγει.

Αἰ. ἐρμῆ χθόνιαι πατρῶ' ἐποπλῖδων κράτη.

Εὐ. ἔκκεν ὀρέσης τῆτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει,
τῷ δ' πατρὸς τιθιῶτες; Αἰ. σὺν ἄλλῳ λέγω.

Εὐ. πότρε' ἔν τ' ἐρμῶ ἄς ὁ πατήρ ἀπώλετο,
αὐτῆ βιαίῳς ἐκ γυναικείῳς χερσὶ
δόλοισι λαθραίοις, πύτ' ἐποπλῖδων ἔφη;

Αἰ. ἔ δ' ἦτ' ἐκέκον, ἀλλὰ τ' ἐρμῶνιον,
ἐρμῶ χθόνιαι πρὸς εἶπε, καὶ δ' ἄλλ' λέγων,
ὅπῃ πατρῶον τῆτο κέκτη γέρας'

Εὐ. ἔπ' μῆζον ἐξήμαρτες, ἢ γὰρ βυλόμην.
εἰ γὰρ πατρῶον τὸ χθόνιον ἔχ' γέρας.

Δι. ἔτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρέχῳ.
αἰ. δόνουσε πίσεις οἶνοι σὺν ἀνθρωπίαν.

Δι. λέγ' ἐπερὶ αὐτῶ. σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.

αἰ. σωτήρ γὰρ μοι σύμμαχος τ' αἰτωμένω.
ἦκα γὰρ εἰς γλῶ τλώδε κ' κατέρχουσι.

Εὐ. δις αὐτὸν ἡμῖν ἔπεισε ὁ σέφος αἰχμύλῳ.

Δι. πῶς δ' ἴς. Εὐ. σκόπη τὸ ῥῆμ', ἐγὼ δέ σοι
φράσω.

ἦκα γὰρ εἰς γλῶ φησι, κ' κατέρχουσι.

ἦκειν δ' αὐτὸν ἐστὶ τῷ κατέρχουσι.

Δι. νῆτ' δ' ἴ, ὡς πῶς γ' εἴπεσ' αἶποι γείτοσι,
χρῆσεν σὺ μάκτραν, εἰ δ' βέλγ' κάρδοπον.

αἰ. ἔ δ' ἦτα ἔτό γ' ὦ κατιστομυλμένα,
ἄνθρωπε πύτ' ἐς' ἄλλ' ἐτέρως ἔχον.

Εὐ. πῶς

- Εὐ. πῶς δὴ; δίδαξον γάρ με καθ' ἵπ δὴ λέγεις.
 αἰ. ἐλθεῖν μ' εἰς γῆν ἐσθ' ὅτῳ με τῆ πάτρας.
 χωρεῖς γὰρ ἀλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
 φύγων δ' ἀνὴρ, ἠκφ τὲ εἰ κατέρχετο.]
 Δι. οὐκ ἴδ' ἄπολλω, τί σὺ λέγεις ἀρεπίδης
 Εὐ. εἰ φημί τ' ὀρέστω κατελθεῖν οἴκαδε.
 λάτρω γὰρ ἦλθον εἰς πηλὸν τοὺς κυρίως.
 Δι. Εὐκὴ τ' ἐρμῆ, ὅπ λέγεις δ' εἰς μαινάταια.
 Εὐ. πέραντε τοῖσι ἐπερῶ. Δι. ἴδι πέραντε σὺ
 ἀγρόν' ἀνύσας. σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόλλεσι.
 αἰ. τύμβος δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρί
 κλύφην ἀκῆσσι. Εὐ. τῆθ' ἐπερῶ ἀνδρὶς λέγεις,
 κλύειν ἀκῆσσι, ζωτὸν ὄν σαφίεσσι.
 Δι. τεθηκόσι γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σὺ,
 οἷς ἐσθ' ἐπερῶ λέγοντες ἐξικνόμεθα.
 αἰ. σὺ δ' ἵπ πῶς ἐποίησ τὸν ἀσθλόγους; Εὐ. ἐγὼ
 φράσω,
 κἂν περὶ εἶπω ζωτὸν, ἢ σοὶ ὡς ἴδης
 ἐκῆσσι ἐξω εἶ λόγος, κατὰ πλοσσι.
 Δι. ἴδι δὴ λέγεις. εἰ γάρ με εἶν. ἀλλ' ἀκῆσσι,
 τῶν σῶν ἀσθλόγων τ' ὀρθότητος τ' ἐπῶν.
 Εὐ. ἦν οἰδίππος τοπρῶτον ἀτύχης ἀνὴρ.
 αἰ. μὰ τ' δῖ, ἐδῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσος,
 ὄν πινά γε πρὶν μ' ἢ φωίσι ἀπόλλων ἐφῆ,
 ἀπικτεῖν τ' πατέρω πρὶν εἰς γῆν ἐλθεῖν,
 πῶς ἔτ' ἦν τοπρῶτον ἀτύχης ἀνὴρ.
 Εὐ. εἴτ' ἐγὼ εἶπ' ἀνδρὶς ἀθλιώτερος βορῶν.
 αἰ. μὰ τ' δῖ εἰ δῆτ', ἔμλεκεν ἐπάουσατο.
 πῶς γὰρ, ὅτε δὴ πρῶτον μ' αὐτὸν γῆν ἐλθόντα
 χημῶν εἶπ' ἐξήτεσσι ἐν ὀφθαλμοῖσι,
 ἵνα μὴ ἀτραφεῖς, γῆν εἶπ' ἐπαιτὸς φανός.
 εἶθ' ὡς

εἶδ' ὡς πάλυτον ἤρρησεν οἰδᾶν τὰ πόδι.

ἔπειτα χερῶν ἐξηρθε αὐτός ὢν νέϑ.

καὶ πρὸς γὰρ τέτοις, τὴν ἑαυτῆ μητίρσι,

αἶτ' ἐξιτόφλωντα αὐτόν. Δι. εὐδαίματ

ἄρ' ἦ,

εἰ κάσρατήρησέν γε μετ' ἐρασινίδε.

Εὐ. ληρεῖς. ἐγὼ ἢ τὸς αἰολόγους κελεύς ποιά.

Αἰ. καὶ μὴν κατ' ἐν, ἔ κατ' ἐπὶ ἔσσε κτίσσω,

τὸ ρῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺ τῶσι θεοῖς,

δὲ ληκυθίαις (σὺ τὸς αἰολόγους Διὰ φησὶ).

Εὐ. δὲ ληκυθίαις σὺ τὸς ἐμέσσι; αἰ. ἐὶς ἐμὰς.

ποιεῖς γὰρ ἄτας, ὡστ' ἐναρμώθειν ἄπασ

καὶ κωδάριον, καὶ ληκυθίον, καὶ θυλάκιον,

ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.

Εὐ. ἰδ' ἐ σὺ δείξεις; αἰ. φημί. Δι. ἔ δὴ χεῖρ

λέγειν.

Εὐ. αἰγυπτος ὡς ὁ πλείς ἐπαρτιμ λόγῳ,

ξυῶ πασι πενήτησιντα ναυτίλω πλάτη

ἄργῳ κελευσάν. αἰ. ληκυθίον ἀπώλεισεν.

Δι. τί τὶ ἦν τὸ ληκυθίον; ἢ κλαύσει;

λέγ' ἐπερθε αὐτῷ πρὸλοζεν, ἢ καὶ γὰρ

πάλιν.

Εὐ. διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς

καβαπτος ἐν πόκαισι παρνασόν κάτω

πηδᾶ χερσίων. αἰ. ληκυθίον ἀπώλεισεν.

Δι. οἱ μοι πεπλάγμεθ' αὐτὸς ὑπὸ τ' ληκυθίῳ.

Εὐ. ἀλλ' ἐδὲν ἔσσε πρὸς γὰρ τοῦ ἐν

τὸν πρὸλοζεν ἔχει ἄσσε ἀψαφήκυθι,

σὸκ ἔσσε ὅς πε πάντ' ἀνήρ' εὐδαίματ.

ἢ γὰρ πεφυκῶς ἐσθλὸς σὸκ ἔχει βίον,

ἢ δυσχερῆς ἔσσε. αἰ. ληκυθίον ἀπώλεισεν.

- Δι. Δεραπίδη. Εὐ τί εἶσιν Δι. ὑφ' ἄχ' μοι δοκέει
τὸ ληκύδιον γ' ἑτὸ γὰρ πλούσει πολὺ.
- Εὐ. ἔδ' ἂν μὰ τὴν δῆμντσα, φρογνίτσαμί γι-
νωὶ γ' αὐτῆ τῆτό γ' εἰκεκόψεται.
- αἰ. ἴθι δὴ λίγ' ἔπειθον, κἀπέχε τ' ληκύθσ.
- Εὐ. σιδ' ἀνιόν ποτ' ἄσιν κἀδ' μ' ἐκλιπῶν
ἀγλῶσ' πᾶς. αἰ. ληκύδιον ἀπώλειται.
- Δι. ὦ δαιμόνι ἀνορῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ ἀγκναιῶσι τὺς πωλόγους ἡμῶν.
- Εὐ. τὸ τί;
- ἐγὼ πρίωμω τὰ δ' αἰ. ἴαν πείθῃ γ' ἡμῶν.
- Εὐ. ἔ δ' ἦτ', ἐπεὶ πολλὰς πωλόγους ἔξω λέγει,
ἵ' ἔτ' ἔχ' ἔξει πωσάψω λήκυθον.
πέλοψ' ὁ παντάλει' εἰς πῖσιν αὐ μάλων
θουῶσιν ἱππῆσιν. αἰ. ληκύδιον ἀπώλειται.
- Δι. ἔρᾶς, πωσῆψω αὐθῆσ αὐ τὴν λήκυθον.
ἀλλ' ὦ γὰθ' ἐπὶ κῆνιῶ ἀπόδδσ πᾶση τέχῃ
λήψω γ' ὀβολῶ, πάνυ κελυῶ γὰρ κἀγαθῶν.
- Εὐ. μὰ τ' δ' ἔγω γ'. ἐπ' γ' εἰσί μοι συχνοὶ,
οἰνός ποτ' ἐκ γῆσ. αἰ. ληκύδιον ἀπώλειται.
- Εὐ. ἴασσιν εἰπεῖν πρῶθ' ὄλον με τ' εἶχαν,
οἰνός ποτ' ἐκ γῆσ πολύμετρον λαδῶν σάχη
θύωσι ἀπαρχάσ. αἰ. ληκύδιον ἀπώλειται.
- Δι. μεταξὺ θύων, κῆ τίς αὐθ' ὑφείλιτο;
- Εὐ. ἔ' αὐτὸν ὦ τᾶν. πρὸς τ' δ' εἰπάτω,
ζῶσ ὡς λέλεκται τ' ἀληθείας ὑπο.
- Δι. ἀπολεῖσ'. ἴρει γ' ληκύδιον ἀπώλειται,
τὸ ληκύδιον γ' ἑτ' ἐπὶ τοῖς πωλόγοισιν.
ὡσπ' τὰ τυκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἴφου.
ἀλλ' εἰς τὰ μέλη πρὸς τ' θεῶν αὐτῆ τράπι,
κῆ μὲν ἔχου γ' ὡς αὐτὸν ἀποδ' εἶσα κελυῶ
μῆλι-

μελοπλοιοὺς ὄντα κὴ ποιῆντα πῦτ' αἰεί.

Στροφή.

Χο. τί ποτε πρῶγμα γλήσιστα,
φρογίζαν γδ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μίμψαν γ' ἐποίησθ
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ,
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαιτι τ' ἐπ' ἡμῶ ὄντων.
δαυμάζω γδ ἔγωγ' ὄπη,
μίμψαιτό ποτε τῶν
τοῖ βακχεῖον ἀνακτα
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτῆ.

Εὐ. πάνυ γε μέλη θεουματὰ δείξει δὴτάχα.
εἰς εἰ γδ αὐτῆ πάντα τὰ μέλη ξωπεμῶ.

δι. καὶ μὴ λογιῆσαι πῦτ' ἢ ψήφωι λαβῶν.
διὰλίον προσκυλεῖ.

Εὐ. φηπῶτ' ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδρῶδ' αἰκτεῖ ἐκέσθ
ἰήσπον ἢ πιλάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ἔσμᾶν μὲν πρῶθον
τίσθρ, γλῶσσοί φθι λίαναι,
ἰήσπον ἢ πιλάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

δι. δύο σοι κόπω αἰσχύλει τέτω.

Εὐ. κύδης' ἀχιμῶν ἀττίως
πολυκρίθωνε μάνθανέ με παῖ,
ἰήσπον ἢ πιλάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

δι. τρίτ' αἰσχύλει σοι κόπ' ἔτ'.

Εὐ. ὄφραμῖτε μελισσοτόμοι
δύομθ ἀρτίμιθ' πύλας οἴθην,
ἰήσπον ἢ πιλάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
κύειός εἰμι θροεῖς ὄσιον κρατ'
αἴσθην ἀνδρῶν.

- Εὐ. ἰήκωποι ἔπιλάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
 Δι. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χεῖμα τ' κόπων ὅσαι.
 ἐγὼ μ' ἔν ἐς τὸ βαλανεῖον βέλομαι.
 ἰπὸ τ' κόπων γ' τὰ νεφρῶν βεβῶναιᾶ.
 Εὐ. μὴ πείν γ' ἀκέσθης χετίεραν γάσιν μιλιῶ
 ἐκ τ' κιδαραδικῶν νόμασι εἰργασμένῳ.
 αἰ. ἴθι δὴ πέραινε, ἔ κόπον μὴ ἀροστιάθῃ.
 Εὐ. ὅπως ἀχαιῶν δ' ἴθρονον κράτος ἐκλάδου ἤσασ
 τὸ φλαττοφραττοφλαττόφρατ
 ρφίχθα δυσαιμερίῳ
 πρύτανιν καὶ ἀ πέμπῃ
 τὸ φλαττοφραττοφλαττόφρατ.
 ξαῦ δοεὶ κ' χεὶ πρῶκτε
 φέριθ ὄριε,
 τὸ φλαττοφραττοφλαττόφρατ.
 κυρεῖν παραχῶν,
 ἱταμαῖς κυσὶν ἀροσφοίτις,
 τὸ φλαττοφλαττόφρατ.
 τὸ συγκλιῖες ἐπ' αἰανῆ,
 τὸ φλαττοφλαττόφρατ.
 Δι. τί τὸ φλαττόφρατ' ἔστ' ἐσὶν ἐκ μαραθῶνος,
 πόθεν συνέλιξας ἰμογιόστροφος μίλη;
 αἰ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μ' ἐς τὸ καλὸν ἐκ τ' καλῆ
 ἤνεγκας ἀνθ' ἵνα μὴ τ' αὐτὸς φρωίχθῃ
 λειμῶνα μεσῶν ἱερῶν ὀφθειῶν δρίπτῃ.
 ἔστ' ὅθ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίσι
 σχολῶν μελίτε κ' κερικῶν αὐληματῶν
 φηλώων, χρεῖαι, τάχα δ' ἀδελφῆσι,
 εὐεγκάτω τίς τὸ λυέλον, καίτοι τί δ' αἰ
 λύρας ἐπὶ τῆτον, πᾶσι πῆ ἢ τοῖς ὀφράκτις
 αὐτῆ κορτῆσαι. δῆυρῳ μὲν εὐελπίδῃ,

μελανονεκσεύματα,
 Φόνια Φόνια δερκόμυρον,
 μεγάλες ὄνυχαι ἔχοντα.
 ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄψαπ,
 κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄραπ,
 δέριμιτε δ' ὕδωρ,
 ὡς ἂν θεῖον ὄνικρον λάσκηθω.
 Ἴδὼ πάντιε δαῖμνον,
 τῶτ' ἐκείν' ἰὼ ζωῶιναι,
 τὰ ἧ τέρατα θεάσασθαι,
 τὸν ἀλεκτρύονα με ζωάρπασα
 σασα φρέδη γλύκη
 νύμφαι ὀρεσίηνοι
 ὦ μοῖνιά ξύκασαι.
 ἔγω δ' ἀτάλαινα πωροσίχασ' ἔτυχαι,
 ἑμαυτῆς ἔργισιν
 λίνα μισὸν ἄτρακτον,
 εἰ εἰ εἰ εἰ λίσυστα χροῖν.
 κλωσῆρα ποῖσο' ὅπως κινεφῶσθαι
 εἰς τὴν ἀγορὴν φέρεσ' ἀποδοίμασ.
 ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' εἰς αἰθέρα
 κρυφάταισ πλειύτων ἀκμαῖσ.
 ἐμοῖ δ' ἄχ' ἄχαι κατέλιπον,
 δάκρυα δάκρυάτ' ἀπ' ὀμμάτων,
 ἔβαλον ἔβαλον ὦ τλάμων.
 ἀλλ' ὦ κρήτες ἴδης τίνα,
 τὰ τόξα λαβούτες, ἐπιμωῖατε
 τὰ κῶλα τ' ἀμπάλλετε κυκλόμωμ
 τὴν οἰκίαν. ἄρα ἧ
 δίκτυνα παῖσ ἄρτεμισ
 κελὰ, τὰσ κωῖσασ

ἴχθυσ' ἰλθέτω διὰ δόμων
 πανταχῆ. σὺ δ' ὦ δῖος
 διπύρες ἀνίχουσαι λαμπράσαι,
 ἔξυτάπειν χερσὶν ἰκάτα
 παρὰ φέρον εἰς γλύκησ, ὅπως
 εἰσιλθῆσσε φωρῶσι.

Δι. παύσεσθ' ἢ δὴ τῶν μελῶν.

Αἰ. κάμει γ' ἄλλοις.

ἐπὶ τ' σταθμὸν γδ ἀγαγεῖν βέλομαι,
 ὅσῳ γ' ἐλίγξει τὴν πείησιν τῶν μόνων.
 τὸ γδ βάρος τῶν βαταυιῶν ῥημάτων.

Δι. ἴτε δῖον τῶν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τέττον
 ἀνδρῶν πείητων τυροπώλησσι τὴν τέχνῃ.

Χο. ἰπιπνοὶ γ' οἱ διχαιοί.

τὸ γδ ἴπρον αὐτέρας
 ποχμὸν, ἀποπίας πλίωρ.

ὁ τίς ἂν ἐπαινήσῃν ἄλλων;

μὰ τ', ἐγὼ μ' ἔδ' ἂν εἶπῃς

ἴλιγι μοι τ' ἐπιτυχόντων

ἐπιθόμῳ, ἄλλ' ἀόμῳ ἂν

αὐτὰν αὐτὰ ληρεῖν.

Δι. ἴθι νῦν παρὶστασθ' ἡμῶν τὸ πλάσθ' ἡμῶν.

Αἰ. ἴδ'.

Δι. καὶ λαδομένω, τὸ ῥῆμ' ἰκάτερ' εἴπατο,
 καὶ μὴ μεθεῖδ' ὅσ' ἔστιν ἂν ἐγὼ φῶν κρη-
 κύσω.

Αἰ. ἰχόμεθα. Δι. τῆσ' ἡμῶν λίγῶν ἐπὶ τὸν
 σταθμὸν.

Εὐ. εἴθ' ἄφελ' ἄργῆσ' ἢ ἀπ' ἰαλῶσ' σκάφ'.

Αἰ. ἀπ' ἰαλῶσ' ποταμῶν, βέτομοι τ' ἐπιστροφῆ.

Δι. κόκκυ μὴ εἴτε καὶ πολὺν γε κρατῆρα

- χωρεῖ τὸ τῆδε. Δύ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ τ' ἄπει;
- Δι. ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἰεροπολικῶς
 ὑπερὸν ποιήσας τοῦ πῦρ ὡς ἄξ τ' ἄρα
 σὺ δ' εἰσέθηκας τῦπῳ ἰπ' ἰερομίτοι.
- Εὐ. ἀλλ' ἐπερὶ εἰπάτω π, κἀνψησάτω.
- Δι. λάβει δὲ βίβλον ἄυθις. Εὐ. ἦν ἰδύ. Δι. λίγα.
- Εὐ. σὺ ἔσι πῆθ' ἰερῶν ἄλλο πάλιν λόγῳ.
- Δι. μόνῳ θεῶν γὰρ θάνατῳ, ἔδ' ἄρα ἰεῖα.
- Δι. μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ τὸ ἔδ' ἰεῖα ἄυθις.
 θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύνει κακῶν.
- Εὐ. ἐγὼ δὲ πῆθ' ἰπῶν ἄρα εἰρημῶν.
- Δι. πῆθ' ἰπῶν ἄρα εἰρημῶν ἄυθις, ἔδ' ἰεῖα.
 ἀλλ' ἐπερὶ αὐτῶν ζήτησὶ τὸ βαρύνει κακῶν,
 ὅτι σοὶ κατέλξει καρτερῶν τε καὶ μέγα.
- Εὐ. φέρε. πῆθ' τοῦτο δῆτα μετ' εἰ, πῆθ' φράσαι.
- Δι. βίβλην ἀχιλλεύς δύο κύβων καὶ τίπαρα,
 λέγειτ' ἄν, ὡς αὐτῆ σὶ λοιπὴ φῶν ἰεῖα.
- Εὐ. σιδηροβελίδες τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
- Δι. ἐφ' ἄρματῳ γὰρ ἄρμα, ἔειπ' ἄρμα τεκρῶν.
- Δι. ἐξηπάτηκεν αὐτὸν καὶ νῦν. Εὐ. τὰ, πῆθ' ἰεῖα.
- Δι. δύο ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ τεκρῶν δύο,
 ἔδ' ἰεῖα ἄν ἄρα ἰεῖα ἔδ' ἰεῖα ἀιγύπτιοι.
- Δι. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπῳ, ἀλλ' ἐς τὸν
 σταθμὸν
 αὐτὸς, τὰ περὶ αἰῶν, καὶ γυνή, κηφισοφῶν,
 ἐμβὰς κατέβη ξυλλαβῶν τὰ βίβλια.
- Εὐ. ἐγὼ δὲ δύο ἔπῳ τὸ ἔμῳν ἰεῖα μόνον.
- Δι. ἄνδρες σοφοί, καὶ γὰρ μὲν αὐτὸς ἔειπ' ἄρμα.
 ἔδ' ἰεῖα ἄν ἄρα ἰεῖα ἔδ' ἰεῖα ἄν ἄρα ἰεῖα.
 τὸν μὲν γὰρ ἰεῖα σοφόν, τὸ δ' ἰεῖα ἰεῖα.
- Πλ. ἔδ' ἰεῖα ἄν ἄρα ἰεῖα ἄν ἄρα ἰεῖα ἄν ἄρα ἰεῖα.
- Δι. ἰεῖα

Δι. ἴαί ῥ' κείνα. Πλ. τὸν ἔπειρον λαῶσι ἄπειρος.
ὁπότερον ἂν κείνης, ἴν' ἔλθης μὴ μάτλω.

Δι. δὴ δ' αἰμονοίης, φέρε δὲ πύξιδέ με ταδί,
ἐγὼ κατῆλθεν ἐπὶ ποτητίω. πλ. Ἔ, χάρων.

Δι. ἴν' ἔ πόλις σωθῆσσι τὰς χερὰς ἄγῃ,
ὁπότερον ἂν ἔν τῇ πόλει παραινέσθῃ,
μέλις τί χρῆσον, τέτορον ἄξην μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν ἔν ποθὶ ἀλκιδιάδ' εἴ τί' ἔχον
γνώμῳ ἐκάπερον; ἢ πόλις γὰρ δυσχεῖ.

Αἰ. ἔχῃ ῥ' ποθὶ αὐτῆ τίνα γνώμῳ; Δι. τίνας ῥ'
ποθεῖ μὲν, ἐχθάρῃ ῥ', βύλι' ῥ' ἔχον.

Αἰ. ἀλλ' ὅ, π ποθεῖται, εἴπαθι τέτρα πέλα.

Εὐ. μισῶ πολίτην, ὅστις ἀφιλεῖν πάτρων
βροδὺς πέφυκε, μάλα δ' ἔ γ βλάπτει
παχὺς,

ἢ καὶ πόλις αὐτῶ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Δι. ὅ γ' ἂν πόσ' ἔδον, σὺ ῥ' τίνα γνώμῳ ἔχῃ;

Αἰ. ἔ γ' ἔ λείοντα σκύμνον ἐν πόλει τρέφει
μάλιστ' αἰ μὲν λείοντα μὴ τ πόλει τρέφει.

ἢ δ' εἰσαφῆ ἢς, πῶς τρέφει ἑαυτῆς.

Δι. τὴ δ' ἰα τὸ σωτήρα, δυσκείτως γ' ἔχον.

ἢ ἔ, σαφῶς γὰρ εἶπεν ὁ δ' ἔπειρον σαφῶς.

ἢ καὶ ἐπ' ἑμῶν γνώμῳ ἐκάπερον εἴπαθον,

ποθὶ τ πόλις ἢν π' ἔχῃ σωτηρίαν.

Εὐ. εἶπε πλεώσας κλεόκλειτον κηισία,

αἴργισιν αὐραὶ πλαγίαν ἔπειρον πλάκα.

Δι. γλοῖεν ἂν φαίνοιο, νῦν δ' ἔχῃ πιά.

Εὐ. εἴ τ' αὐμαχοῖεν ἂν κατέχοντες τ' ὄξιδας.

ῥαίνοισιν ἰς τὰ βλέφαρα τ' εἰσαφῆ.

ἐγὼ μ' οἶδα καὶ θείλα φέρειν. Δι. λίγα.

Εὐ. ὅστις τὰ νῦν ἄπειρα πῶς ἠγάμημα,

τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πισά. Δι. πῶς, ἔμμεν
 δάτα,

ἀμαθῆστρον πῶς εἶπε κ' σαφέστρον.

Εὐ. εἴ τ' πολιτῶν οἷσι νῦν πισδοῦμεν
 τέτοις ἀπισήσομεν, εἰς δ' ἔχθροίμεθα,
 τέτοισι χηροῦμεθα, ἴσως σωθῶμεν ἂν,
 εἰ νῦν γε δυσχῆμεν ἐν τέτοιαι, πῶς
 τάναντία πράττοιτες ἔσονται ἄν.

Δι. οὐ γ' ὦ παλάμηδες, ὦ σφατάτη φύσις,
 παντὶ πότρε' αὐτὸς ὄρεσ ἢ κηφισοφῶν.

Εὐ. ἐγὼ μόνον, τὰς δ' ὀξίδας κηφισοφῶν.

Δι. τί δαί λήγεις σύς. Αἰ. τίω πέλιον καὶ μοι
 φράσον

σφῶτον, τίσι χρεῖ. πότρε τοῖς χηροῖς
 Δι. πόθεν;

μιστὶ κάκιστα. Αἰ. τοῖς πονηροῖς δ' ἡδὲ;

Δι. ἔδῃ τ' ἐκείνη γ' ἀλλὰ χρεῖ πρὸς βίαν.

Αἰ. πῶς ἔν πε ἂν ζώσθε τοιαύτῳ πόλιν;
 ἢ μήτε χλιῶνα, μήτε σιούρα θυμῆρεν.

Δι. ἀρεσκον τὴ δ' εἶπε ἀναδύσθ' ἄλλιν.

Αἰ. ἐκεῖ φράσαι μ' ἂν, ἐνθα δ' ἔβλαμαι.

Δι. μὴ δῆτα σύγ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀγίει τὰ γὰρά.

Αἰ. τίω γῆν ὅταν νομίσωσι τίω τ' πολέμιον,
 εἶνα φρετέρων, τίω ἢ φρετέρων τ' πο-
 λεμίων,

πόρρον ἢ τὰς ταῦς, ἀπορίαν ἢ τ' πόρρον.

Δι. οὐ, πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ κηλοπίπει μόνον.

Πλ. κρείσσει ἂν. Δι. αὐτὴ φῶν κρείσσει χηροῖς.
 ἀρεσκον γ' εἶπε ἢ ψυχὴ δίλει.

Εὐ. μεμνημένον νῦν τ' πῶν ἔς ἄμφοτερας,
 ἢ μὴ ἀπάξειν μ' οἴκαδ', ἀρεσκον τὴ φίλας.

Δι. ἢ

- Δι. ἠγλαῖτ' ἰμάμεκ', αἰχύλον δ' αἰρήσομαι.
 Εὐ. τί δ' ἰδρακας αἰ μισρῶται ἀνθρώπων; δι. ἐγώ·
 ἔκλειται κἄν αἰχύλον· τὴ γδ ἔς·
 Εὐ. αἰχισον ἔρην μ' ἔρρασάμυρος παροσολέπε.
 Δι. τί δ' αἰχρῶν, ἢ μὴ τῖς παμύροις δοκῆς;
 Εὐ. ὦ χέτλις, παρόψει με δὴ τεθνηκότα.
 Δι. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατ' ἡγεῖν,
 τὸ πνεῖν δ' εἰπνεῖν, καὶ τὸ κατ' οὐδεὶς κώδιον;
 Πλ. χωρεῖτε τοίνυν ὦ δῖονοσ' εἴσω. Δι. τί δ' αἰς;
 Πλ. ἴνα ξενοῖσω (φῶ στίγ' ἀπιλθεῖν. Δι. οὐ λέγῃς
 νῆ τ' δῖ', ἐ γδ ἀχτομα τῷ σπῆγματι·
 Χο. μακάρτοι γ' ἀνὴρ ἔχον·
 ζῶσισι ἠκελδομίνων,
 πάρα δ' πολλοῖσι μαθεῖν,
 ὅδε γδ οὐφρογῆν δοκῆσας·
 πάλιν ἀπέσιν οἴκαδ' αὐτίς,
 ἐπ' ἀγαθῶ μὲ τοῖς πολίταις,
 ἐπ' ἀγαθῶ δ' τοῖς ἑαυτῶ
 συγγῆμοσι τε καὶ φίλοις,
 διὰ τὸ ζῶντες εἶναι.
 χάρων, ἢ μὴ σικρατή·
 παρκαθήμυρον λαλεῖς,
 λυποαλόντα μισοκλή,
 πάτε μέγιστα παρλιπόντα
 τῆς τραγωδικῆς τέχνης.
 τὸ δ' ἐπὶ σερτοῖσι λόγοις,
 καὶ σκαρφοισμοῖσι λήρα·
 ἀταρτεῖν δὲ γόν ποιείας·
 παρφοροῦντ' ἀνδρός.
 Πλ. ἀγὰ δὴ χαίρειν αἰχύλε χῶρετ,
 καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν

γνώμας ἀγαθαῖς κὶ πῶδ' ὄσον
 τὸς ἀνοήτους, πολλοὶ δ' εἰσι,
 καὶ δ' ὅς τε τι κλειοφῶντι φέρων,
 καὶ τέτις τοῖσι περιεῖς
 μύρικκί θ' ὀμῆ κὶ νιομάχῃ,
 τόδ' δ' ἄρχαίονα,
 καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἤκων
 ὡς ἐμὲ δ' ὄσον, κὶ μὴ μέλαινα
 καὶ μὴ ταχέως ἤκων,
 γῆ τ' ἀπὸ πᾶσι σίξας αὐτῆς,
 καὶ συμποδίσας
 μετ' ἀδελφάντεσ' Ἰ. λουκλέφῃ
 κ' ἔγῃς ταχέως ἀποπέμψα.

Αἰ. ταῦτα ποιήσω, σὺ δ' ἔτι φρόνον
 τοῖς ἐμὸν παρὰ τὸ σοφοκλείτηρεσ,
 καὶ ζωζειν' ἢ ἄρ' ἐγὼ ποτε
 δ' ὄσον ἀφίκαμαι. τῆτον γὰρ ἐγὼ
 σοφία κείνη δ' ὄσον εἶναι.
 μέμνησο δ' ὅπως ὁ παρ' ἔργῃ ἀτήρ,
 καὶ ψυδολόγῃ, ἔ βαμολόγῃ,
 μηδέ ποτ' εἰς τὸ δ' ἄκων τ' ἐμὸν,
 μὴ δ' ἄκων ἐγκαθ' ἐδ' ἔ.

Πλ. Φίστετε, τοῖσιν ὑμεῖς τέτῃ
 λαμπάδας ἱερῆς, χάμασ' ἀσπόμεπιτε
 τοῖς τέτῃ τέτῃ μέλεσι,
 καὶ μολπῆς κελαδ' ἔντες.

Χο. σὺ πᾶσι ἡ δ' ὄσον ἀγαθῶν ἀπὸν ἡ ποιητῆ
 κὶς φάσ' ὄσον μὲν δ' ὄσον οἱ κ' ἔ
 γαῖαν,
 τῆτε πᾶσι μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθῆς ἐπι-
 σοίας.

πάγχυ γ' ἐκ μεγάλων ἀχρίων πωσαί-
 μεθ' αὐτῶς
 ἀργαλέωντ' ὅπως ξυόδων, κλειφῶν ἢ
 μαχίῳ,
 κάκῳ ὁ βαλόρῳ τέτυκται πειτρίοις ὡς
 ἀρέθαις.

Δεισιφάνης βατράχον τίλῳ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ἸΗΠΕΩΝ
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ΠΑΡΑΓΓΕΙ' ἴνᾳ κλέωνα ἢ καλέμνον, πα-
 φλαγία, κῆ ἱπβυρσοπέδῳ πικρότατα καθε-
 δίοιτά πως τὰ κοινὰ χεῖματα ἐν παρελογοί-
 μοις διαφορῶντ' ἱρρωδίας ἀλατιπώδῳ, δι-
 θίως σκατοφάγον φηδόντα ὅτι θείῳ σω ἱπώδῳσι τι-
 οῖν ἐν χορῶ παρῶσι τῆ τῆσ' ἰσχυμάτων ἀρχῆ, κλεινός
 τ' ἐν μίσησ' κριτηρεῖ. ἐχέτω τέτο, ἐξέπτεσι ὁ κλεινὸν
 παγκάκως, ὁ σκατοφάγος ἱτυχε κρεσίδρας καλῆς. ἐδι-
 δάχῃ τὸ δράμα ὅτι στρατοκλέες ἀρχόντες δημοσία
 εἰς λιύαια δι' αὐτῶ ἀρετοφάνης. κρεσίδρας ἐνίκα. δού-
 τιος κρατίνος, σατύριος. ἴσιος ἀρετοφάνης, ὀλοφύριος.
 ἴσιος ὅτι εἰς δ' μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῆσ' ἀθηναίων, εἰς
 πιστακοπεδίμνος, εἰς ἱπώϊας, εἰς ζολγίτας, κῆ εἰς θῆτας.

Τὰ τῶ δράματῳ πείσωπα.

Δημοθίνης. κλεινός. ἱπώϊας.
 ἀρετοφάνης, ὁ κῆ ἀλλαντοπώλης. χορὸς ἱπώϊων.
 κλεινός. δῆμος.

ΑΡΙΣΤΟΦ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Ε Ι Σ.

Δημοδένης περιλογίζεαι.

Ι Απταταιμάξ τ' κακῶν ἰαπλαταιῶν
κακῶς παφλαγῶνα τ' νεάνητον κακῶν
αὐταῖσι βυλαῖς ἀπλέσσαν οἱ θεοί.
ἐξ ἧ γ' εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγῆς ἀεὶ ἀσπρίδου τοῖς οἰκέταις.

Νι. κάκιστα δ' ἦθ' ἕτος γε πρῶτος παφλαγῶνας,
αὐταῖς ἀσπρίδου.

Δη. ὦ κακὸ δαιμον, πῶς
ἔχεις; [116
Νι. κακῶς καθάπερ σύ. **Δη.** δεῦρόν γε πρόσθε
ξυναυλίαν κλαύσομεν, ἔλύμπε νόμοι.
μὴ μὲ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μὲ, μὴ μῦ, μὴ μῦ.
τί κινυροῦμεθ' ἄλλως σὸκ ἐχέτω ζητεῖν πῶς
στοτηρίων νῆσ, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔπι;

Νι. τίς ἔν γ' ἔστιν ἄν, λέγε σὺ. **Δη.** σὺ μὲν ἔν
μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι. **Νι.** μὰ τ' ἀπίκων γὰρ μὲν,
ἀλλ' εἰπέ θεῶν, εἶτα καὶ γὰρ σοὶ φράσαι.

Δη. πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἀ' με χρεὴ λέγει;

Νι. ἀλλ' σὸκ ἔνι μοι τὸ φρέτιν. πῶς ἂν ἔν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτε κρημψοσπιδικῶς.

Δη. μὴ μοι γὰρ μὴ μοι, μὴ ἀσκαυδοκίσης,
ἀλλ' εἰπέ πῶς ἀπίκων ἀπὸ τ' ἀπώστου.

Νι. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνοχίς ἀδ' ἑξυλαῖσιν.
καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. **Νι.** ἐξόπιδι γὰρ
αὐτῶ

αὐτὸ φάει ἔμολωμεν. δη. αὐτό. Νι. πάνω
καλῶς

ἄς ᾤ διφοιδρῶ νῦν ἀτρίφα πρῶτον λέγει,
τὸ μολωμεν. εἶπε δ' αὐτὸ κατιπάσαι πυκνόν.

δη. μολωμεν αὐτό, μολωμεν ἀνδρομολωμεν.

Νι. ἦν

ἔχ ἡδύ; δη. ἡ δίκ. πλῶν γε ᾤ τῷ δέξ-
δίδδικα τῶνι ἔ οἰωτόν. Νι. τί δαί;

δη. ὅπη τὸ δέρμα τῶν διφομίνων ἀπέρχεται.

Νι. κρεπίσα τὸν τῶν παρθένων ἐς ἡνῶν,
ἡνῶν ἰόν τε ἀεσπασεῖν ποι πρὸς βρέξαι.

δη. ποῖον βρετιτίαις ἐπεὶ ἡγῆ γδ ἡνῶν.

Νι. ἔγωγε. δη. ποῖα χρομῶν τεκμηρίω;

Νι. ὅπη ποῖσιν ἐχθρὸς εἰμ' ἔσθ' εἰκότως.

δη. οὐ ἀεσπασεῖς μ'. Νι. ἀλλ' ἐτέρω ποι
σκιπῆσαι.

δη. βέλη τὸ πρῶτον τοῖς ἡπατῶσι φράσαι.

Νι. ἔ χρομῶν, ἐν δ' αὐτῆς πυρραμῆσ' ὁμῶν,
ἐπίδηλον ἡμῖν, τοῖς ἀεσπασοῖσι ποῖν,
ἦν τῶν ἐπισι χαίρωσι καὶ τοῖς πρῶτοι.

δη. λέγειμ' ἂν ἡδῆ, ἡνῶν γὰρ ἐπὶ διασώτης
ἄρροικῶ ὀργῶν, κυαμοτρεῖς, ἀκράχολῶ,
δῆμῶ πνοκίτης, δύσκολοι γροῖνοι,
ὑπόκαφον, ἔτ' ἔτ' ἔτ' ἐστὶν ἐμῶν
ἐπρίατο δ' ἔλασ, βυρσοδέψω παφλαγόνω,
πανεργότατον, καὶ ἀβρολάπατον τια,
ἔτος κατὰ γὰρ ἔ γροῖνι ἔς τεόπας,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπασάν τ' διασώτης,
ἡκαλλ', ἰθάπῶ, ἐμολάκῶ, ἐξηπῶτα,
κροκυλματίοις ἀκροῖσι, τριαυτί λῆγον,
ὡ δῆμι, λῆσται πρῶτον ἐκδικάσας μίας,

ἔθω,

εἶθε, ρόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώσολον.
 Βάλλει παρορθῶσαι δ' ὄρπακ' εἰτ' ἀταρξάσσι
 ὅπ' αἰτὸς ἡμῶν σκιδάσθῃ τῶ δ' ἀποπύτη,
 παφλαγῶν κεχάριστα τῶτ', ἐξ πρῶτου
 ἐμοῦ

μάζαν μερμηχότος ἐν πύλῳ λακωνικῆ,
 πανεργότατά πως πειράματ' ὑφ' ἀρπάζουσι,
 αὐτὸς πειρήθηκε πλὴν ἴσ' ἐμᾶς μερμηγμίνου.
 ὑμᾶς δ' ἀπελαύνει, καὶ ἐξ' ἑτ' ἀποπύτῳ
 ἄλλοι φερραπύσειν, ἀλλὰ βυρσίονω ἔχει
 δ' ἔπυθ' ἑστῶς, ἀποσβεῖ τῶς ῥήτορας.
 ἄδ' ἢ χροσμῶς, εἰδ' ὁ γέρον σιδουλιῶ.
 ὁ δ' αὐτὸν αἰετὸν ὄρα μισμακισθότα.

τέχνῳ πηποίη). τῶς γ' ἐνδοῦ ἀνπερῶς
 ψαυδῆ ἀφ' ὀσάλλει, κατὰ μερμηγμίνου
 ἡμεῖς. παφλαγῶν ἢ πειθῶν τῶς οἰκίῃ,
 αἰτεῖ, παρῆτι, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε,
 ὄρατε τ' ὕλαν δ' ἐμὸν μερμηγμίνου
 εἰ μή μ' ἀνεπέσειτ', ἀπιδανείου σήμερον
 ἡμεῖς ἢ σιδουλιῶν, εἰ ἢ μή, παρῆροι
 ἴσ' ὅ γ' ἐροῖτ' ὀκτωπλάσιον χέρομεν.
 κῶ ἔν' ἀνύσωντες φρογτίσωντες ὦ γαδί,
 ποίαν ὁδὸν τῶ τρεπλίον, καὶ πρὸς τίαν.
 Ντ. κράπτε ἐκείνῳ πλὴν μόλαμεν ὦ γαδί.

Δη. ἀλλ' ἔχ' οἶον πετ' παφλαγῶν ἔδ' ἐν λαθεῖ.
 ἰφορῶ γ' αὐτὸς πάντ'. ἔχ' γ' τὸ σκίλθῳ
 τὸ μῦθ' ἐν πύλῳ, τὸ δ' ἔπυθ' ἐν τῇ κλησίῳ.
 ποσόνδε δ' αὐτῶ βῆμα ἀφ' ὀσάλλου,
 ὁ πωροκτὸς ἐστὶ αὐτόχρημ' ἐν χαίσι,
 τὰ χεῖρ' ἐν αἰτωλοῖς, ὄνας δ' ἐν κλαπιδῶν.
 Ντ. κράπτεν ἔν' ἡμῶν ἀποπύτῳ, ἀλλὰ σκόπῃ,

ὅπως αἰ δόποίνωμον ἀνδρικώτατα.

Δη. πῶς δῆτα, πῶς γήσοιτ' ἐν ἀνδρικώτατα;

Νι. βίβλιτον ἡμῖν εἴμα παύρειον πῆν.

ὁ Ἰημισοκλῆς γῶ θάνυτ' αἰρετώτερον.

Δη. μὰ δὲ ἀλλ' ἄκρατον οἶνος ἀγαθῆ δειμνος.

ἴσως γῶ αἰ χρησόν π βελόσωματῶ.

Νι. ἰδοὺ γ' ἄκρατον, περὶ ποτῆ γῆν ἐσί σοι;

πῶς δ' αἰ μεθύων χρησόν π βελόσωματ'.

Δη. ἀλυθες ἔστ' κρηνοχυτρολήραιον εἶ, [ἀτήρ;

αἶνον σὺ βλῆμας εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;

οἶνος γῶ ἔυροισ ἀντι σρακκλώτερον,

ἐράς ἔσται πίνωσιν ἀνήρωποι, τότε

πλκῆσι, ἀλαπῆσι, νεκῶσι δίκας,

δουδαμνησιν, ἀφιλέσι τὸς φίλες.

ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνος χοῦ,

τὸν ἔν ἰν ἄρω, κῆ λέγω τί δεξιόν.

Νι. οἶμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσθαι τῶ σῶ ποτῆ;

Δη. ἀγάθ', ἀλλ' ἔνεγκ', ἐγὼ ἤ κατὰ κλιθήσομαι.

ὡ γῶ μεθύσῶ πάντα βρωτὶ κατὰ πᾶσι,

βελόματιων ἔ γρωμίδιων, κῆ νοιδίων.

Νι. ὡς δὴ τυχῶς, ὅτ' ἔσθι ἰλήφθῶ ἔιδδοθῶ,

κλίπτων τ' εἶσοι. Δη. εἰπέ μοι, παφλαγῶν

τί δρῶς;

Νι. ἐπίπαστα λείξας δημίοπρασθ' ὁ βάσκασθ'.

ῥέγκαι μεθύων ἐν ταῦσι βύροισι, ὑπὲρ.

Δη. ἴδι γῶ ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν.

Νι. σποδῶ λαβὴ δὴ, ἔ σπείσοι ἀγαθῆ δαι-

μοι.

ἔλεχ' ἔλεχ' τῶ δ' αἶμον δ' ἔ πρᾶνίε.

Δη. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βέλδωμ' ἔσθι ἐμόν.

Νι. εἴπ' ἀνιθοῦ τί ἐστῆ. Δη. τὸς χρησμούς ταχέως

Ν.

κλίψας-

- κλέψας ἔπειθε Ἐπιφλαγόνῳ, ἔνδοξον,
 ἕως καθύδρ' Νι. παῦτ' ἀτὰρ ἔδ' αἰμοῖνῳ;
 δέδιχ' ὅπως μὴ τώξομαι καθ' αἰμοῖνῳ.
- Δη. φέρετε γὰρ ἐγὼ μαυτῶ παρσαγάω τ' χρῶ
 τὸν νῦν ἐν ἄρδῳ, καὶ λέγει τί δέξιόν.
- Νι. ὡς μεγάλ' ὁ επιφλαγὼν πέρδε καὶ ῥίγχι,
 ὡστ' ἔλαβον αὐτὸν, τ' ἰσθρὴν χρησμὸν λαῶν,
 ὅτι αἶ μάλις ἐφυλάττειν. δη. ὦ σφάλατι
 φέρε αὐτὸν ἐν ἀναγῶ, σὺ δ' ἔγχεο πῆνι.
 ἀνύσαι τι. φέρε ἴδω τί ἄρ' ἔνεσι αὐτόθι.
 ὦ λόγια, δὸς σὺ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.
- Νι. ἴδ' ἄ, τί φησὶν ὁ χρησμὸς; δη. ἐτέρων ἔγχεο.
- Νι. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεσι ἐτέρων ἔγχεο;
- Δη. ὦ βάκι Νι τί ἐσι; δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
- Νι. ποχῶ γ' ὁ βάκις ἐζηῆτο τῶ ποτηρίῳ.
- Δη. ὦ μιὰρ ἐπιφλαγὼν, παῦτ' ἄρ' ἐφυλάττει
 πάλαι,
 τὸν αἶσι σεαυτῶ χρησμὸν ὀρθῶν. Νι. πῆνι;
- Δη. εὐπαῦθ' ἔνεσι, αὐτὸς ὡς ἀπίχου.
- Νι. καὶ πᾶς δη. ὅπως, ὁ χρησμὸς ἀνῆκευ λέγει,
 ὡς πρὸ τῶ μὲν καταπόλησ γίνετο,
 ὅς σφάλας ἔξει τ' πόλεισ καὶ πράγματι.
- Νι. εἰς ἕποσι πόλης, τί τῆντεῦθεν, λέγε.
- Δη. μὲν τῆντε, αὐτὸς πρὸ τῶ πόλης δούπερῳ.
- Νι. δύο τῶδε πόλαι, καὶ τί τῶτον χρὴ παθεῖν;
- Δη. κρατεῖν, ἕως ἂν ἔτιῳ ἀνῆρ βδελυρότερον
 αὐτῶ γῆοιτο. μὲν ἢ παῦτ' ἀπίχου.
 ἐπιγίνεται γὰρ βυρσοπόλης επιφλαγὼν,
 ἄρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρος φαίλων ἔχει.
- Νι. τὸν πρὸ τῶ πόλιν ἢ ἄρ' ἀπλῶς χεῖρῶν
 ἐπὶ βυρσοπόλιν, Δη. γὰρ δ' ἴ. Νι. οἴ μοι δέει
 λαίῳ.

- πόθεν ἦν ἄν ἐπὶ χροίῳ πώλης εἰς μόνον
 Δη. εἴ' εἰς εἷς, ἰαυερφυᾶ τέχνῳ ἔχων.
 Νι. εἴπω' ἀνθολῶ τίς εἰσιν. Δη. εἴπω; Νι. νηθία.
 Δη. ἀλλαιτοπώλης ἔσθ' ὁ τρίτον ἰξολῶν.
 Νι. ἀλλαιτοπώλης, ὧ πόσῳ δοντ' ἔτεχνος.
 Φίρε πῦ τον ἄνδρα τῆτεν ἰξούρησμεν.
 Δη. ζητῶμεν αὐτέν. Νι. ἀλλ' ὀδί παρσίερχεται,
 ὡς πῶ κ' ἔσει εἰς ἀγρῶν. Δη. ὦ μακάρι
 ἀκαιοπώλα, δεῦρο δειρ' ὦ φίλτατε,
 ἀνάβαινε σωτήρ τῆ πόλει ἔ τῶν φαιείς.
 Αλ. τί ἐπ, τί μεν χαλεῖται; Δη. δεῦρ' ἔλθ' ἵνα πύθη,
 ὡς δὲ τυχῆς εἰ κ' μεγάλας δύσαιμενίς.
 Νι. ἴδι δὴ κάτῃλ' αὐτῆ τέλειον, κ' ἔ τῆ
 τον χρῆσμοι ἀναδ' ἰδαῖξον αὐτεν ὡς ἔχθ.
 ἰγῶ δ' ἰὼν προσκέψομαι τ' παφλαγόναι.
 Δη. ἀλλ' δὴ σὺ κατὰθε πρῶτα τὰ σκόδη χαμαί,
 ἔπειθ' ἰὼν γῆν πρόσκυσον, κ' τῆς θεῆς.
 Αλ. ἰδ' εἰ τί ἐστ; Δη. ὦ μακάρι, ὦ πλάσσει,
 ὦ πῶ μὲρ κείεις, αὐροιοι δ' ἰαίερμεγαί,
 ὦ τ' ἀθλωίων ταγε τ' οὐδαιμότων.
 Αλ. τί μ' ὦ γὰθ' ἔ πωλιώειν εἰς τὰς κριλίας
 πωλεῖν τε τῆς ἀλλ' ἀνθῶ, ἀλλὰ κατὰ γλῶσ.
 Δη. ὦ μῆρ, ποίαις κριλίας, δεῦρο βλέπε,
 τὰς σίχας ὄρας γε τῶνδε τ' λαῶν. Αλ. ὄρῶ.
 Δη. τέτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσθ,
 καὶ τ' ἀγρῶς, καὶ τ' λιμένων, κ' τ' πυκνός,
 βυλλῶ πατήσθς, καὶ σρατηγῶς κλας ἀπῆς,
 δῆσθς, φυλάξθς, ἐν πρυτανείῳ λαικασθς.
 Αλ. ἰγῶ; Δη. σὺ μὲρ τῆ, κ' ἐδέπω γε πάνθ' ὄρας.
 ἀλλ' ἰπανάθηθι, καπὶ τέλειον τ' δὲ,
 καὶ κάποδ τὰς νήσας ἀπ' ἄσας ἐν κύκλω.
 Νι. Δι. κατὰθε

Δλ. καθορῶ. Δη. τί δ' αὖ τὰ μπόρια, ἔ τας ὀλ-
κάδας;

Δλ. ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν ἔ μεγάλας εὐδαίμωνιαι
ἐπιπῶ τ' ἔφθαλμὸν παρ' ὀφθαλμῶν εἰς καὶ εἰς
τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἔτρογι εἰς καὶ χροδῶται.

Δλ. οὐδαίμωνήσω γ' εἰ Δί' αὖ σφραφίσσωμαι.

Δη. σὺν, ἀλλὰ διὰ σὺ πῦτα πάντα πύριμα].
γίγναι γὰρ ὡς ὁ χρῆσμός ἐτασι λέγει,
ἀπὸ μίγματος. Δλ. εἰπέ μοι κὴ πῶς ἀγῶ
ἀλλὰ πῶς ὀλῆς ἂν ἀπὸ γλυκίσσας.

Δη. δι' αὐτὸ γάρ τοι πῦτα κὴ γίγναι μίγας,
ὅτι πονηρὸς, καὶ ἄγροῦς εἰ καὶ φρασῶ.

Δλ. σὺν ἀξίῳ γὰρ μωτοῖσι ἰχθήσῃ μίγας.

Δη. οἴ μοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅπ' σωτὸν ἔ φησ ἀξίσι;
ξυμειδίνω τί μοι δοκεῖς σωτὸ καλόν,
μῶν ἐκ καλῶν εἰ καὶ καλῶν. Δλ. μὰ τὸ θεῖον,
εἴμ' ἐν ποιηρῶν γ'. δη. ὦ μακάριε τ' τύχῃ,
οἷοι πέποιθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πρὸ ἀγμάτων.

Δλ. ἀλλ' ὦ γὰρ, ἔδ' εὐμοσικῶν ἐπίστεμον, (καὶ
πῶς γὰρ χαμμάτων, ἔ πῶς μὲν τοι κακὰ κα-
δη. κατ' ἴσιν μόνον ἔβλαψεν ὅπ' κὴ κακὰ κακῶς,
ἢ δημογωγία γὰρ ἔ πρὸς μωτοῖς,

ἔτ' εἰσι ἀνδρὸς ἔδ' εὐμοσικῶν τὸν τρόπον,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ κὴ βδύλυρον, ἀλλὰ μὴ παρῆς
ἔσαι διδῶσ' ἐν τοῖς λογιῶσιν οἱ ποῖ.

Δλ. πῶς δὴ τα φησ' ὁ χρῆσμός; Δη. δὲ τὴν τὸν
θεῖον,

καὶ ποικίλως πως, κὴ σαφῶς ἠνιγμένον,
ἀλλ' ὅποτα μάρψῃ βυρσαίετ' ἀγκυλοῖ
χείλης,

χαμψηλῆσι δράκοντι καὶ ἀλεργαίματι πῶπι
δη τότε

δὴ τότε παφλαγόνων μὲν δόπλου ἢ σκου-
ροθάλημη.

κρηλιοπώλησι ἢ πρὸς μέγα κῦθ Ⓞ ἀπάξασ
αἴκου μὴ πωλεῖν ἀλλ' αὐτοὺς μάλλον ἔλαν.

Αλ. πῶς ἔν σπρος ἐμὲ ταύτ' ἐστίν, ὡς δ' ἰδύσασί με.

Δη. βουρταῖσι Ⓞ μὲν ὁ παφλαγὼν ἔσθ' ἔστοςί.

Αλ. τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν; Δη. αὐτὰ πρὸς λέγῃ,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζαν φέρει.

Αλ. ὁ δ' ἄρα κων ἢ πρὸς τί; Δη. τῷ τοῦ φειφανεταῦτον.
ὁ δ' ἄρα κων γὰρ ἐστὶ μακρόν, ὡς αὖ τ' αὐ
μακρόν.

εἴθ' αἰμαθώπῳ ἐστίν ὁ, τ' ὡς αὖ, κῶν δ' ἄρα-
τόν οὖν δ' ἄρα κων τὰ φησι τ' βουρταῖσιν,
ἢ δὴ κρητιόσιν, ἢ κε μὴ θαλφθῇ λόγῳ.

Αλ. τὰ μὲν λόγι' ἀκάλει με. θάυμαζω δ' ὅπως
τόν δ' ἄρα κων οἶόςτ' ἐμὲ ἐπιτροπάζειν ἐγώ.

Δη. φαυλόπετρον ἔργον, πῶθ' ἄρα ποῖς πόδες
τάραττι καὶ χόρδ' οὐ ἐμὲ τὰ πρὸς ἀγμάτα
ἀπυρῆ, καὶ τ' ἄρα κων αἰεὶ πρὸς αἰετῶν,
ὑπογλυκαίων ῥηματίοις μακρομοῖσι,
τὰ δ' ἄρα κων πρὸς τὴν δημοκρατικῶν,
Φανή μισρὰ, γένηται κακῶν, ἀγροῖ Ⓞ εἰ
ἐγὼς ἀπυρῆ τὰ πρὸς τὴν πολιτεία ἄ δ' εἰ
χρησμοῖ τε συμφέρεισσι, καὶ τὸ πυθκόν.
ἀλλ' ὡς σεφιν ἔ, καὶ ἀπείδ' τὰ κρηλίμα.
χρὸς πρὸς ἀμυρῆ τ' ἀνδρῶν. Αλλ' ἄρα τίς ἔξομ-
μαχ Ⓞ

ἤμῃσεται μοι καὶ γὰρ οἶτι πρὸς τὸν
ἐδιδάσκον αὐτὸν ὅ, τε πρὸς τὴν βουρταῖσιν λαός.

Δη. ἀλλ' εἰσὶν ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν χεῖρας,
μισῶντις αὐτὸν, οἱ βοηθῆσασί σοι,

καὶ τῶν πολιτῶν οἱ κηλοῖ τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεκτῶν ὅσπερ ἐστὶ δεξιός.

καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν, χῶρὸς ξεκλήψει,
καὶ μὴ δέοιθ', ἢ γὰρ ἐστὶ ἐξεκαστῶν.
ἔπειθ' εἶπε γὰρ αὐτὸν εἰδὲς ἤγελε
τῶν σκλοποποιῶν εἰκάσαι, πάντας γὰρ μὲν
γνωθῆσαι, τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

Νι. οἶσσι κηκοδαίκαν ὁ παφλαγῶν ἐξέρχεται.

Κλ. ἔπει μὰ τὴν δάδουκα θεῶν χαιρήσονται,
ὅπῃ πῖ τῷ δῆμῳ ζωάμιυθον πάλας.
εὐτί τι δρῶ τὸ χαλκιδέου ποτήριον.
ὅσα ἐστὶ ὅπως ἢ χαλκιδέου ἀφίσκεται,
ἀπολείδου, ἀπολαϊδέου ἢ ρισαρατάτου.

Δη. ἔπει, τί φεύγεις, ἢ μὲν ἢ ἡμιόδο
ἀλλὰ ἔπαλα; μὴ πῶθ' ὄσ' τὰ πείραγματα
ἄνδρες ἰαπῆς παραγίγνεοι, μὴ ὁ και-
ρὸς, ἢ σίμων,

ἢ παλαιπ', ὅτι ἰλαπὶ σπῶσι τὸ δεξιὸν κέρασι
ἄνδρες ἐξυς, ἀλλ' ὁμιλίαν κάπνασφιθον
πάλιν,

ἢ κοιορτὸς δῆλον αὐτῶν ὡς ὁμῶς πῶσι
κειμένω.

ἀλλ' ὁμιλίαν καὶ δῖον, καὶ τσοπῶν αὐτῶν πῶ.

Κο. παῖς παῖς τῶν παιῶν καὶ παρὰ ξιπῶ-
τρατον, [παιῶν.

καὶ πλάγιον, καὶ φάραγμα, ἢ χέρουδι ἀρ-
καὶ παιῶν, καὶ παιῶν, πλάγιον γὰρ
αὐτ' ἐστίν. [ραῖ,

καὶ γὰρ ἔπει μὲν παιῶν καὶ πλάγιον τῶν ἡμι-
ἀλλὰ παῖς καὶ δῖον, καὶ τάρρατι, καὶ κύμα,
καὶ βδελύγη, καὶ γὰρ ἡμεῖς, καὶ πικροῦ βόα.

ἰυλαῖον

εὐλαβῆ ἢ μὴ κφύγησι, καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
 ἅσπερ ἐν κράτῃ ἐφυγὼν εὐθὺς ἔκφυγε.

Κλ. ὦ γέροντες ἡλιαστί φερέστες τριώβολα,
 οὐδ' ἐγὼ βόσκω κέκραγας, καὶ δίκαια κἀ-
 δικα, [ζυγιοματῶν.

παρὰ δὲ σὺν εἰδ'. ὡς ἔπα' ἀνδρῶν τύπωμα

Χο. ἐν δίκῃ γ' ἐπεὶ τὰ κρητὰ σφίσι λαχεῖν κα-
 πιδίαις, [πάν,

κἀποσκευάζεις πίζων τὸς ἔπα' ἀβυθὸν σκο-
 ὄσις αὐτῶν ὁμός ἐστι, ἢ πίπων, ἢ μὴ πέπων,
 καὶ πν' αὐτῶν γὰρ ἀπὸ ἀγμοῦ ὄντα καὶ κί-
 χλώπετα, εἰστας.

καὶ ἀγαθῶν ἐκ χειρὸν ἴσασθαι ἀφ' ἑαυτῶν ἀγρυ-
 εῖτ' ἀποτρέψας τ' ὄμοι, αὐτ' εἰς ἐκλάσθησας,
 καὶ σκοπεῖς καὶ τ' πολιτῶν ὄσις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
 πλέστος, ἔ μὴ πειρηθῆς, καὶ τρέμω τὰ πρῶ-
 γματῶν. [τύπωμα.

Κλ. ζυγοπίκεισθ' ὑμεῖς, ἐγὼ δ' ὦ ἴδρες δι' ὑμῶν
 ὅτι λέγει τῶ μὴν ἔμελλον ἄς δίκαιοι ἐν πόλει
 ἐστῶσαν μετῆσιν ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

Χο. ἄς δ' ἀλαζῶν, ὡς ἢ μάσθλης, εἶδες οἱ ὑπὶρ-
 χεταί,

ἀσπείρει γέροντες ἡμῶν ἐκ κρηταλικεύει.)
 ἀλλ' ἐὰν ταύτη χυικῶ, ζωτῆ πεπλήξει.)

ἢ δ' ὑπὸ κλίην γὰρ δόσει πρὸς ἀκέλι
 κρηταίος. [μα.

Κλ. ὦ πόλις καὶ δῆμος, ὑφ' οἷον θρησίων γασπίζοι.

Χο. καὶ κέκραγας ὅσπερ αἰεὶ τῶ πόλι καὶ ἀ-
 σπείφεις. [μα.

Αλ. ἀλλ' ἐγὼ σε τῆ βοῆ πάθη γὰρ πρῶτον τρέψο-

Χο. ἀλλ' ἐὰν μείνῃ χυικῶς τῆ βοῆ, τῆ κρηταί-
 εἰς δ'.

ἔν δ' ἀκαίδεϊα παρέλθης ἰμέπερ ὁ πύ-
 ρος.

Κλ. τέτονε τ' ἀνδρ' ἐγὼ δάκτυμα, καὶ φήμ
 ἐξάχην,

πῶσι πηλοπονησίων τειήρεισι ζώμεύμαθα.
 Αλ. γαί μά δ' αἰμ' ἀέζωγα τῆτιν ὅτι κοῆ τῆ κηλίας
 ἐσθ' ἀφ' αὐγίης τὸ πρυτανεῖον, εἴπε πάλιν οὐ
 θεῖ τολία.

δη. νῆ δ' ἐξαχθ' ἀνθρ' ἐκ' πόρρηθ' ἔμ' ἔρβη
 καὶ κρίας.

ἢ ἢ τίμαχος, ἢ εὐκλέης σισυάξ' ἴφ' ἡρώπιον.
 Κλ. ἀποθνήσκουσιν αὐτίκῃ μάλα.

Αλ. τρεπολέμοισι κεκράξομαι σε.

Κλ. κατ' ἐπὶ σόμομα βεῶν σε.

Αλ. κατ' ἐπὶ κρᾶξομαι τις κρᾶξομαι ποῖο;

Κλ. ἀφ' ἄλλω σ' εἶν' ἐρατηγῆς.

Αλ. κωμοκοπήσω σε τὸ νῆξιν.

Κλ. κοεκελῶ σ' ἀλαζονείας.

Αλ. ὑποπνέωμαι τὰς ὁδὸς σε.

Κλ. βλέψονεῖς ἐμ' ἀσπαρδ' ἀμικτῶ.

Αλ. οὐκ ἔσθ' ἄκοντ' ἀπὸ τῆς ἀμικτῶ.

Κλ. ἀφ' ἄλλω σ' εἶπ' ἡρῆεις.

Αλ. ἡσθ' ἀφ' ἄλλω σ' εἶπ' ἀλαλήσας.

Κλ. ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' ἔχεις

Αλ. νῆ τ' ἐρμῶν τ' ἀγροῖσιν,

καὶ πορκῶ με βλέπόντων.

Κλ. ἀλλότριαν τῆντι σφίζεις,

καὶ σέ φωνᾷ τοῖς πρυτάνεσσιν,

ἀδελφ' ἀπύτους τ' ἦσαν ἰε-

ράς ἔχοντα κηλίας.

Κλ. ὦ μιὰρὸ καὶ βδελυρῶ,

καὶ κεκράκετο ἔσθ' ἡράσας,
 πᾶσι μὲ γῆ πλῆρα,
 πᾶσι δ' ἐκκλησίαι,
 καὶ τέλη καὶ γραφαί,
 καὶ δικαστήρι' ὡ
 βορβοροτάραξι ἔ
 τῶ πόλιι ἀπαισῶν ἡ-
 μῶν ἀνατιτυβακάς.

ὅς τις ἡμῶν τὰς ἀθλίωας ἐκκεκάφηκας βοᾷ,
 καὶ πὸ τ' πιτρῶν ἀνάθει τὰς φόρους ταυτο-
 ποπῶν.

Κλ. εἶδ' ἐγὼ τὸ πρῶτον τῆθ' ὄθον πάλαι κατ-
 τύει.] [δύματι,

Αλ. εἰ δ' μὴ σὺν' οἴδα κατ' ἴμ', εἰδ' ἐγὼ χερ-
 ῆσπε ὑποτέμνων ἐπέλθεις δέσμα μαχθηῆ
 βοῶς, πυχῶ,

ῥίς ἀρροίησι πᾶσι ἔργω, ὥστε φαίνεσθ
 ἔπειν ἡμίρην φορησῶν, μείζον ἢν δυοῖν
 δόχμαίν. [κατάγλιον

Δη. καὶ ἡδία, καμὲ τῆθ' ἰδρασε ταυτὸν, ὥστε
 πᾶμπολιω ῥίσι δαμάτωσι καὶ τοῖς φίλοις
 παραχέθειν. [σιν.

περὶν γὰρ οἴα πῆρασῆσι; ἔντοι εὐταῖς ἐμδᾶ-

Σο. ἄρα δ' ἡ τ' οἴα π' ἄρ-
 χῶς ἐδ' ἄλυσ ἀναί-
 θειασ, ἡσθ' μόνη

εὐστατεῖ τ' ῥητόρων, [μυς,
 ἡ σὺ πιτρῶν, ἀμείλθεις τ' ἔξιναι τὰς κερπί-
 σθ' ἄλυσ ἄν, ὁ δ' ἰπποδάμυ ἀτίβει.] ἡδ' ἄλυσ,

ἡκ' ἰφάτη γὰρ ἀνὴρ ἰπρὸ πολῶ,
 εἶ μὲν ἄρ' ἄρ', ὥστε με χεῖρην.

ὅς σε παύσῃ, κ' πάρεισι, δ' ἡλός ἐστιν ἀυτόθι,
 ἐν πανουργίᾳ τε κ' ἡρώσῃ, κ' κροθαλικεύμασι.
 ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὄθεν πέρ εἰσιν ἀνδρες οἵτις
 εἰσι [Φίλων.]

καὶ δ' αἴξου, ὡς ἔδεν λέγει τὸ σκροθύναι τρα-

ΑΛ. Ἐμὲ ἀκρόσασθ' οἷός ἐστιν ἔρσι πολίτας.

ΚΛ. ὄκ' αὖ μ' ἐάσῃς; ΑΛ. μὰ δ' ἰεὶ καγὼ πο-
 νηρός εἰμι,

ἀλλ' αὐτὸ πῶς ἔσ' ἰσότιρος εἰπεῖν, σὺ ὦτα

Δ[ια]μαχῆραι. [σηρῶν.]

Χο. εἴαν ἢ μὴ πύτιγ' ἰσοεῖκη λέγ' ὅτι κακὰ πο-

ΚΛ. ὄκ' αὖ μ' ἐάσῃς; ΑΛ. ἔμὰ δ' ἰα. ΚΛ. γαί μὴ
 οἷα. ΑΛ. μὴ τ' ποσὶ δ' αἰ.

ΚΛ. οὔ μοι, Δ[ια]ρραγήσουμαι. ΑΛ. κ' μὲν ἰγὼ δ'
 ἔ παρήσω.

Χο. πάρες πρὸς τ' ἡῶν αὐτῶ Δ[ια]ρραγήσουμαι.

ΚΛ. τί κ' πιποιδῶς, ἀξιοῖς ἐμὲ λέγειν ἐναντία.

ΑΛ. ὅπῃ λέγειν οἷός τε καγὼ κ' καρυκκοπειῖα.

ΚΛ. ἰδ' ἔ λέγειν, καλῶς γ' ἂν ἔν τι σὺ ἄγμα
 ἀποσπασοῖ σσι,

ἀμυσσάρακτον πᾶρα λαδῶν, μὲν ἀχέοιστο
 χρεσῶς. [πληθῶν.]

ἀλλ' οἷδ' ὄ μοι πιποιδῆσαι δακτύς ὅσῃ τὸ
 ἔπερ δακτύλοισι εἶπας δ' ἔ, κ' ἔξενε μετοῖκας,

τίω νύκτε ἡρυκῶν, κ' λαλῶν ἐν ταῖς ἰδῆς
 σταντῶ, [ἀγίαν.]

ὄδωρ τι πίναν, κ' ἀπιδεικνύς τὴς Φίλων τ'
 ὡς δ' ὠματός εἶπαι λέγειν, ὦ μῶρε δ' ἀνοίας.

ΑΛ. τί δ' αἰ σὺ πίνων τίω πόλιτι πιποιδῆσαι ἄσπι
 γισοῖ [οἱ τὸν πᾶν.]

ὕπὸ σῶ μνηστῆρα κατεγλωτισμένη στω-

ΚΛ. ἰμοῖ

Κλ. ἰμοὶ γδ' ἀτίθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις οὐθὺς
 θωντοῖα φρεμὰ κατὰ φαγῶν κατ' ἐπιπῶν
 ἀκροῦν [γῆς;

οἶνε χῶα, κησαλδῶσσι τῆς οὐ πύλω ερατη-
 Αλ. ἐγὼ δ' ἐγ' ἤνεπον βοός κ' κηιλίαν ὑείαν
 κατὰ βορχθίσας, κατ' ἐπιπῶν τὸν ζωμῶν
 ἀναπέσιπτος

λαρυζισῶ θὺς ρήτορας κ' νικίαν ταρῆξω.

Χο. τὰ μ' ἄλλα μ' ἤρισας λέγων, ἐν δ' ἔπερσι-
 ται με (ρηφίσης.

τῶν πρῶτων, ὅτι μόνον τὸν ζωμῶν ἀκ-
 ἀλ' ἔλαδρακας κατὰ φαγῶν, μελησίς
 κλοησίς.

Αλ. ἀπὸ χελιδάσ ἐδηδεκῶς, ἀνήτεσσι μέγαλα.

Κλ. ἐγὼ δ' ἰπεισσησῶν γε τῶν βασιλῶν βία κυ-
 κήσω. (σπης.

Αλ. ἐγὼ ἢ κινήσω γέ σου τὸν περὶ πτόν ἀντί φύ-

Κλ. ἐγὼ δ' ἐγ' ἐξελῶ σε τῆ πύγῃ θύραζε κύβδα.

Χο. νῆ τὸν ποσὶ δ' ἀ, καμὲ γδ' ἤν περ τῆσιν ἔλκῆς.

Κλ. οἶόν σε σήσω τῶν ξύλων. Αλ. διώξομαι σε
 δειλίας.

Κλ. ἢ βύρωσε σε φραδύσει).

Αλ. δὲρῶ σε θύλακῃ κλοπῆς.

Κλ. ἀπακάλουθήσῃ χαμαί.

Αλ. περὶ κόμματ' ἐκ σῆ σπιδάσω.

Κλ. τὰς βλιφαείδας σε φειπλῶ.

Αλ. τὸν περὶ φρεμῶνά σου ἔκτιμά.

Δη. καὶ νῆ δ' ἰμβαλόντες αὐ-

τῶν πάπυλον μαρμαρικῶς

εἰς τὸ τόμ' ἀπαγ' ἔνδοθεν

τῶν γλῶττιαν ἐξείραπτε αὐ-

- Ἐσκεψόμεσθ' ὅτ' ἀνδρικῶς
 κειχνητόσθ',
 τὸν ἀσφακτὸν εἰ χαλαζῆ.
- Κα. ἢ ἄρα πυρὸς ἢ ἔπρη θερμότερα,
 καὶ λόγων οὐ πόλλ' αἰ
 τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστειρα.
 καὶ τὸ πρῶτον σὺν ἡν φλαυρῶν ᾤδ'.
 ἀλλ' ἐπιθεῖ εὐφρόνει,
 μηδὲν ἑλίξεν ποίει.
 τῶν γὰρ ἔχ' ὀμίσησθ'.
 ὡς ἂν κωὶ μαλάξης κνυτὸν ἐν τῇ ἀσσοβολῇ,
 ἐφ' ἄλλοι κνυρῆας. ἐγὼ γὰρ τὸς τρὸπας ἐπίσταμαι.
- Αλ. ἀλλ' ὅμως ἔχεις ταιῆτος ὡν ἅπαντα τ' βίαι,
 κατ' ἀνῆς ἔδοξεν εἶναι, τὰ πλοῦτιον ἀμῶν
 δέησθ'.
 σὺν ᾗ τὸς σάχρος ἐκείνας οὐς ἐπῆθεν ἤγαγαι,
 ἐν ζύλω δ' ἡσας ἀφάνει, καὶ ποδοσθ' ἔβλεψ'.
- Κλ. εἰ δὲ δειχ' ὑμᾶς, εἰς ἂν ζῆ τὸ βελδότησι.
 καὶ τὸ ἔδ' ἡμῶν πρὸσωπον μακροσθ' κροθῆμασι.
- Χο. ὡς ᾗ πρὸς πᾶν ἀναιδ' ὄψοι,
 καὶ μεδίσησι ἔχρημα-
 τ' ἔπρησηκότεσθ'.
- Θε. εἴσι μὴ μισῶ; γλυοίμην ἐν κρασίῳ καδίσσι,
 καὶ διδασκοίμην ἀσσοῖσιν μερσίμῳ τσα-
 γωδ' ἰαν.
- Χο. ὦ ᾤϊ πᾶντ' ἐπὶ πᾶσι πε πρῶτα φῆμασι
 δωροδόχοισιν ἐπ' ἀνθρώπων ἴξων, [ἔστιν
 εἴθε φαύλως ὡς πρὸς ἄλλους ἀλλοῖσι πᾶν ἐ-
 ἄσσομι γὰρ τότ' ἂν μόλιον, ὡς πᾶν ἐπὶ συμ-
 φοραῖς,
 τὸν κλίσι τ' ἂν οἴομαι γέροντι πρὸ πῆπιπῶν,
 ἡδ' ἔντι

ἠοδίντα καὶ παῖνα δὴ καὶ βακχέοακχον
 ἄσση. [δ' ὦ,

Κλ. ἔτσι μὲ ἕως ῥα λείπῃ ἀντιδία ματ' ποσὶ
 ἢ μή περ' ἀγροαί' εὖ δὶος ἀπλάγχχοισι παρυ-
 γησοίμην.

Αλ. ἔγωγε νῆ τὸς κρυδύλας οὖς πολλὰ δὴ 'πὶ
 πολλοῖς [γὰς,

ἠνεχοίμην ἐκ παιδία μαχαιριδίαν τὴ πλῆ-
 ὑπὸ ῥα λείπῃ σ' εἴομαι τόπισσι, ἢ μάττω
 γ' ἄν. [φείλω.

ἀπὸ μαγδαλιᾶς σιτέμυρον τσῆτ' ἐκτεσ-
 Κλ. ἀπὸ μαγδαλιᾶς ὡς πρὸ κύων ὦ παμπόνη-
 ρι; πῶς ἔν

κίως βορρῶν σιτέμυρον, μάχῃ σὺ κίωσι
 κεφάλαι; [τ' ὦ.

Αλ. καὶ νῆ δ' ἄλλ' αὖ γ' ἐσί μεν κόβαλα παιδὸς ὄν-
 ἔξηπάτω γδ τὴς μαφείρας ἐπιλίγων θειωτί.
 σκίψαοτε παῖδες, ἐχ' ὀρεῖθ' ἄρα νία, χε-
 λιδῶν.

οἱ δ' ἔβλεπον, καὶ γὰρ ἔν ποσῆτων, τ' κρεῖων
 ἔκλεπτον.

Χο. ὦ δεξιόπαζον κρέας ὡς σφῶς γε περ' κνιόσση
 ὡς πρὸ ἀκαλήφας ἐδίωσι, πρὸ χελιδόσση
 ἐκλεπτες.

Αλ. καὶ πύπε δρῶν ἐλάμβανόν γ' εἶδ' ἔν ἴδοι
 πῆς αὐτῶν,

ἀπὸ κρυκτοῦ μύρου εἰς τὰ κόχωνα τοὺς θεοὺς
 ἀπώμυσον, [τα,

ὡς τ' εἶπ' ἀνήρ' ἔρῃτορων ἰδῶν μετ' ἔτο δρῶν-
 σὶν ἔοδ' ὅπως ὦ παῖς ὄδ', ἐ τὸν δῆμυρον
 ἐπιτρεπέδ' ἔσθ'.

Χο. ὄνη.

Χο. εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτ' ἀτὰρ δ' ἦλόν γ' ἀφ' ἧ ξυνέγνω.

ὅπῃ 'πίερχεις θ' ἠρπαικῶς, κῆ κρείας ὁ περιχ-
τὸς εἶχεν. | ἄμφω.

Κλ. ἐγὼ σε πάντως ἔθρασυς. οἶμαι δ' ἄλλοι
ἐξέμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη ἔμισας καθεύει,
ὁμῆ παραπῶν τλώ τε γῆν κῆ τλώ θάλατταν
εἰκῆ.

Αλ. ἐγὼ δ' ἴσους εἰλασθε τοὺς ἀλλ' ἄνθρωποι, εἴτ' ἀφήσω,
κῆ κῆ μ' ἐμαυτοὶ ἔβρον, κλέπειν σε μαχρὰ
κελεύειαν.

Δη. κάρω γ' ἐάν τι παραχαλᾶ, τλώ ἀντλία
φυλάξω.

Κλ. ἔτι μὰ τλώ δ' ἠμητρεα καθεύει ἴζει τάλας-
ται πολλὰ | παρῆν

κλίνας ἀθλιώτων. Χο. ἄφρει ἔθ' ποδῶν
ὡς ἔφρε ἦδη κακίας καὶ συκοφαντίας πνέει.

Κλ. σέ δ' ἐν πελοπόννησος ἔχοιτ' εὖ εἶδα δέικα τά-
λασσας.

Αλ. τί δ' ἄββληθ' ἔπαλαίτων ἐν λαβῶν σιαπᾶι;
Χο. ἀνὴρ ἀνὴρ εἰς λάβοι, τῆς τε θῆρας παρῆν.

Αλ. τὸ πεινρὸν ἔλαττον γίγνεθ'.

Κλ. φεύξει γραφὰς ἰκατοπαλάιντες τίτταρας.

Αλ. σύ δ' ἀπρατείας γ' εἴκοσι
κλεπῆς δ' ὡλεῖν ἢ χελίας.

Κλ. ἐὰν ἔαλιτηρῶν σε φη-
μι γρηγνέτω ἔτ' ἔτ' ἔτ'.

Αλ. τὸν πάππον εἰνάφ' φημί σε
τῶν δρυφόρων. Κλ. ποῖων φράσσον.

Αλ. τῶν βυρσίνης τ' ἰπώϊα.

Δλ. κόβαλ' ὄϊ. Αλ. παγῆρυ' ὄϊ.

- Χο. πᾶν ἀνδρικῶς. κλ. ἰθ' ἰθ'.
 τύπῃσι μ' εἰ ζωαμότα.
- Χο. πᾶν αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
 γέφυρις κὲ τοῖς ἐντέροις,
 καὶ τοῖς κόλοις,
 χάπας καλᾶ τ' ἀνδρα.
- Χο. ὦ θνητῶτατον κρείας, ψυχὴν τε ἄρισε πάν-
 ταν, [λίττας
 καὶ τὴ πόλει σωτὴρ φασίς, ἡμῖν τε τῆς πο-
 ῶς εὐ τ' ἀνδρα ποικίλωσθ' ἕω ἤλθες ἐν λό-
 γοισιν,
 πῶς ἀπὸ ἐπονηέσσημερ ἕτως ἄς ὡς ἠδέμεθα.
- κλ. ἴαυτὶ μὰ τιμὴν ἀήμητες ἄ μ' εὖκ ἐλένηνε
 πικταινόμερα τὰ στάγματ', ἀλλ' ἠπίσάμηκ
 γρηφάμερά γε τὰ πάντα καὶ καλλάμερα.
- Χο. οἱ μοι, σὺ δ' ἔδιν ἐξ ἀμαξερῶς λέγεις.
 Αλ. ἔκκε μ' ἐν ἄργῃ οἶα πράττεις λαυθάσει.
 πρόσφασιν μὲν ἀργείας φίλας ἡμῖν ποιῆ,
 ἰδία δ' ἐκεῖ λακεδαίμονοις ζυγίει),
 καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσάμερα,
 ἐγ' ἂν δ' ἐπίγδ' τοῖς δεδεμένοισι χαλκῶει).
- Χο. εὐγ' εὐγε, χάλκειν ἀντὶ τῶν καλλομίονα.
 Αλ. καὶ ζυγορροτῆσιν ἀνδρῶν αὐθ' ἐκαίθη ἄν,
 καὶ ταῦτά μ' ἔτ' ἀργύριοι ἔτε χρυσίον
 διδῶς ἀναπέσις, ἔτε πρῶσιμπων φίλας,
 ὅπως ἐγὼ ταῦτ' εὖκ ἀθλωνέοις φράσι.
- κλ. ἐγὼ μὲν ἔν' αὐτίκα μάλ' εἰς βελώνων,
 ὑμῶν ἀπάπτει τὰς ζωαμοσίας ἐρῶ,
 καὶ τὰς ζωόδους τὰς τυκπεριὰς ἐπὶ τῇ
 πόλει,
 καὶ πάνθ' ἃ μῆδοις κὲ βασιλεῖ ζωόμινυτε,
 κὲ τὰ

καὶ τὰ ἔκβοιωτῶν ταῦτα σιωτερήματα.

Αλ. πῶς οὐκ ὁ τυχὸν ἐν βοιωτῆσι ἄνιθ;

Κλ. ἐγὼ σε νῆ τ' ἠρακλῆα παραστρέω.

Χο. ἄγε ἢ σὺ τίνα νῆν ἢ τίνα ψυχλὴν ἔχῃς;
 βωὶ δὶ δάξῃς, εἴωξ ἄπικρέψω τότε
 εἰς τὰς κοχῶνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγῃς.

ἦνυσθ γὰρ ἄξαι εἰς τὸ βελούθηρον.
 ὡς ἔτ' ἐμπιστῶν, ἐκείσε Διβόβαλῆ
 ἡμᾶς ἀπαύσαι καὶ κραγὸν κενεράξει).

Αλ. ἀλλ' εἰμι, πρῶτον δ' ὡς ἔχω τὰς κοιλίας,
 καὶ τὰς μαχαίρας ἐν ταῖς κεραιήσομαι.

Χο. ἔχεις τι, ἀλείψοι τ' ἐπάχνηλον ταπεινὸν
 ἢ ἐξολοθισθῆναι δύσῃ τὰς Διβόβας.

Αλ. ἀλλ' εὖ λέγῃς, καὶ παροτρυντικῶς ταῦτά μοι.

Χο. ἔχεις τι, ἐπέλαμψον λαβὼν ταῖς Αλ. τί δὲ;

Χο. ἢ ἀμεινον ὦ τῶν ἰσοκορδοσμένων μάχη,
 καὶ σπεῦδε ταχέως. Αλ. ταῦτα δρῶν Σκ
 μέμνησο τιῶν

δάκνειν, Διβόβαλῆν, τὸς λόφους κατεδίει,
 χάπως τὰ κάλαι' ἀποφαγῶν, ἔξεις πάλιν
 Κομμάποι χροί.

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων ἐπ' ἀξείας

καὶ νῆν τ' ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι

ξυὺς ἀγροῦν, καὶ νικήσας,

αὐδῆς ἐκείσε πάλιν ὡς ἡμᾶς

ἔλθοις σεφάτοις κατὰ πασοῦ.

ὑμῶν δ' ἡμῖν ἀποσέχεται τ' νῆν,

νοῖς ἀναπαύσοις, ὦ παντῆρας

ἢ δὴ μέσης πῆρα δένετε καθ' ἑαυτῆς.

παύσεσσι.

[Λοῦ ἡμᾶς

εἰ μὲν τις ἀνῆρ τ' ἀρχαίων καμμοδοδιδάσκων

ἢ ἀγχα-

ἠνάγκηζον ἔπη λίγοντάς γ' ἐς τὸ δέμας
παρὰ δ' ἴωαι.

ὅσα ἔνι φάουλαις ἔτυχε τύτῃ, καὶ δ' ἄξιον
ἴδ' ὁ ποιητής

ὅτι τὰς αὐτὰς ἠρκεῖ μισοῖ, γλῶσσαι τε λέγει τὰ
καὶ ἡμιμίας πρὸς τὸν τεφῶ χερσὶ καὶ τὴν
ἐργασίαν.

ἢ ἢ θυμάλων ὑμῶν φησὶ πολλοὺς ἀντι
καὶ βασιλικῶν ὡς ἐχὶ πάλαι χρὸν αὐτῶν
καθ' ἑαυτὸν,

ἡμῶς ὑμῖν ἐμελίσσε φράσαι περὶ τύτῃ.

φησὶ γὰρ ἀνὴρ
ἐχ' ὑπὸ ἀνοίαι τύτο πεπονηδὸς ἀλατρίβην,
ἀλλὰ νομίζον

καὶ κωμῶδου διδασκαλίαν εἶπα χερσὶ ἀντιπρὸς ἔρ-
σθην ἀπάντων.

πολλῶν γὰρ δὴ πρὸς ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς, ὀλίγοις
χαρίσασθαι,

ὑμῶς τε πάλαι ἀλατρίβην ἐπατάσθαι τὴν
φύσιν ὄντας,

καὶ τὴν ἀσπίδων τὴν ποιητῶν ἔργα τῶν γή-
ρα ἀσπίδων ὄντας.

τύτο μὲν εἶδ' ὡς ἀ' παρὰ μύθων ἡμῶν πῶς
πολιῶν καὶ πύσων, [τρόπος α.]

ὅς πλείους χερσὶν ἀντιπάλαι εἰκὴς ἔσθαι
πάνται δ' ὑμῖν φωνὰς εἰς καὶ ψάλλων, καὶ
πτερυγίζων,

καὶ λυδίζων, ἐψαλλίζων, ἐβαπτύμενον
βατρυχειοῖς,

ὅσα ἐξήρασαν. ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρας,
ἢ γὰρ ἐφ' ἡθῆς,

○

ἐξεβλήθη

ἐξεβλήθη πεισθέντος ἄν, ὅπ' ἔσκόπῃ
ἀπλείφῃ.

εἶπε κρατίνε μεμνηρόφ' ὅς πολλὰ φέρονται
πὸτ' ἐπαίτω

Δίγ' ἔ' ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, ἔ' τ' ἄσπετοι
παρασύραν,

ἐφόρῃ τὰς δρύς, καὶ τὰς πυλατάνας, ἔ' τὸς
ἐχθρὰς πρὸ θελύμους.

ἔσση δ' ἄνε ἦν εὐχομπόσιον, πάλῳ δασι
συχοπέδιλα,

καὶ τέκτονες διπαλάμων ὕμνων, ἔ' τως ἄ-
ησοι ἐκείφ'.

ταυτὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρώντες παραληρέντ'
ὅσα ἐλαεῖτε.

ὀπιπλισῶν ἔ' ἠλέκτρων, ἔ' ἔ' τὸνσ ὅσ'
ἔ'τ' ἐνόνηφ'.

ταῖσ' ἄρμονιῶν Διμχασκοσῶν, ἀλλὰ γίγνι
ἄν πεσεῖρρει,

ὡσπερ κρινῶσ, σέφασον μὲ ἔχαν αὐτοὶ δίψῃ
δ' ἀπολαλῶσ

ὄν χεῖρ δὲ τὰς περτέρας νίκης πίναι
εὐ τῷ περθεγείῳ.

ἔ' μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεῶσ' λιπαρὸν περ
τῷ διούσφ,

οἷας ἢ κροῖτης ὀργῶσ ὀμῶν ἠνέσχετο ἔ' το-
φελισμῶσ. [ἀπέπιμκοσ,

ὅσ' ἀπὸ σμικρῶσ δαφάνης ὀμῶσ ἀρισίλῃσι
ἀποκροφῶσάτασ εὐραλῶσ μῆκτιαν ἀσφῶσά-
λασ ἐπιναίασ.

χ' ἔ'τ' ὀμῖν τοῖ μόν' ἄντήρκει, τοτὶ μῖν
πίκτων, πετὲ δ' ἔ'χί.

πυῦτ' ἱραδ' ἄν διέτριβον αἰε, ἔσγες τε-
 τισιν ἴφασκεν,
 ἱρίττω χρῆμα πεῶτα γλυῖλ, πρὶς κηδα-
 λίοις ἐπιχρεῖν.

κᾶτ' ἐνπυθεσ ἀσφαπιδου, κῆ τὸς ἀτέ-
 μος Διφρήτη

κᾶτε κυβερῶν αὐτὸν ἰαυτῶ, τῶτων ἔνικα
 πᾶστιν,

ἴπ σφρογνικῶς κῶδε ἀνοήτως ἐσπηδήσας
 ἰφλυάρι,

αἶρεθ' αὐτῶ πολὺ τὸ ῥόδιον, παροπέμψατ'
 ἐφ' ἰνδέκα κάπης.

θόρυβον χρῆσθι λλωαίτιν,

ἰν' ὁ πεικτῆσ ἀπίη χαίρωι,

κῆ νῆν σζάξας,

φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

Σφοδρά.

ἰππι' ἀναξ, πόσθδον ἄ

χαληθροῦτων ἰππιων κτύπῳ,

ἔ χρεμισμοὺς ἀνδάνει,

κῆ κυανέμβολοι θουά

μιοτοφύροι τειήρεις,

μειρακίανθ' ἀμιλλα λακ-

σζωομένων ἐν ἄρμασιν,

ἔ βαρυδαμγόνων,

δεδρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ἢ χροσοτρίαν, ἄ

δελφίνων μεδέων (κνιάρωτε,

ἢ χροσίτε παῖ κρόνσ,

φορμίανι τε φίλπετ', ἐκ

τῶν ἄλλων τε θεῶν ἀζη-

ναίοις πρὸς τὸ νηρεσῶσ.

Επίρρημα.

δύλογησιν βεβλόρεθα τὰς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
 ἄνδρες ἦσαν τῆςδε τῆ γῆς ἄξιοι, καὶ ἔπειτα,
 οἱ πνεύσιζ' αὖς μάχουσι, ἔντε ναυφρακτῶ
 στρατῶ

πρωτοχῆ νικῶντες αἰεὶ, τῶν δ' ἐπίσημοι
 πέλιου,

καὶ δεις ἐδικάπτ' αὐτῶν τὰς ἐναντίας ἰδῶν
 ἠελίμοισιν. ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἢ ἀμύνας,
 εἰ δέ περὶ σισίαι εἰς τὸν ὄμιλον ἐν μάχῃ πῆ
 τυῶτ' ἀπιψήσουσιν ἄν. εἴτ' ἤρῃοντο μὴ πῆ
 πτωχένας.

ἀλλὰ διεπάλαιοι αὐδεις, καὶ στρατηγὸς ἔδ' αἰεὶ
 τῶν περὶ, σίτησιν ἤτησ' ἐρῶντος κλαίοντι.
 ναῦ δ' ἐάν μὴ περὶ δρίαν φέροισι, καὶ τὰσπια,
 ἔμωχ' αὖδ' ἀφασσι. ὑμεῖς δ' ἀξίε' ἐμὴ τῆ πῆ
 περὶ καὶ γυναικῶν ἀμύνας, καὶ θεοῖς εἰς χεῖρας,
 εἰ πρὸς, σὺν αἰτέμον ἔδ' ἐν, πῆλιω τῶσπια
 μόνως,

ἢν περὶ εἰρῶν καὶ γῆ, καὶ πόναν παυσάμεθα,
 μὴ φρονεῖθ' ἡμῖν κομῆσι, μῆδ' ἀπίσλιγ'
 γισμένοις.

Αὐτῶν δὲ καὶ ἀπίσθησι

ὅσοι πολίται παλαιῶν, ὅσοι τῶν παλαιῶν
 τῆς ἱερωτάτης ἀπικῶν, ὅσοι τῶν παλαιῶν
 σῶν παλῆματε καὶ ποιη-
 ταῖς δωάμεθ' ὑπερφρεῖ-
 σης μεδέουσι, χῶσπια.
 δῦρ' ἀφίκα λαῶσπια τῶν
 ἐν στρατοῦς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέρας ξυμῶσπια

νίκλω, ἢ χροικῶν ἐπιπύσσουσα
 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν τρομάζει.
 κῦ ἦν δ' αὖτε φένηδι δέει
 γδ' ἴσ' ἀνδράσι τίςδε πᾶ-
 ρη σέχνη πορεύου σε τί-
 κλω, εἴπερ ποτε κῦ κῦ.

ἀντιπαύματα.

ἀξμίσθου τοῖσι ἵπποις, βυλόμεθ' ἐπιπύ-
 ρεσσιν.

ἄξιαι δ' εἰσ' ἀλογεῖται. ποικίλ' γδ' ἀήτης ἀγ-
 ξουδίνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσθλάς τε καὶ
 μάχας.

ἀλλὰ τὰν τῇ γῆ μεθ' αὐτῶν, σὺν ἄγαν θου-
 μάζομεν,

ὡς ὅτ' εἰς ἵππαγωγὸς εἰσπηδῶν ἀνδρῶν,
 σφίεμενοι κόφηναι, οἳ ἢ κῦ σκόροδι κῦ κρόμ-
 μυα.

εἶπε τὰς κάπας λαβόντες ἄσπετος ἡμῖς εἰ
 ἐσθλάοντες ἀνεβρύαξαν ἵππουσιν, τίς ἐμ-
 βουλῆ,

ληπτοῖον μάχου, τί δρῶμεν; σὺν ἑλῶς ὦ
 σσηφόρος,

ἱεπιδῶντ' εἰς κόρινθον, εἴ τ' ἀγ' αἰνεώπρου
 ταῖς ὄπλαις ὄρυθλον δύναι, κῦ μετήσειν
 σφάματι.

ἠδῖον ἢ τὰς παγύρας ἀντιπύσσουσα μηδικῆς
 εἶπε ἱεπιδῶντ' εἰς κόρινθον, εἴ τ' ἀγ' αἰνεώπρου
 ταῖς ὄπλαις ὄρυθλον δύναι, κῦ μετήσειν
 σφάματι.

μήτ' ἐν γῆ, μήτ' ἐν θαλάτῃ δ' ἀφ' ἑσθλάου
 Ο 3 Χο. ὦ

Χο. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν κ' νεανικώτατε,
 ὅσων ἀπὸν παρέχεις ἡμῖν φροντίδα,
 τῆν νεῶν ἐπέδῃ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
 ἄχαιλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμα ἠγωνίσω.

Αλ. τί δ' ἄλλο γ' εἰμὴ νικόβυλθ' ἐγνώμευ;

Χο. νεῶν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπαλολύξαι.
 ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἐπὶ τ' λόγῳ
 εἰρηασμένε, εἴθ' ἐπίλ-

θοῖς ἅπαντά μοι σιφῶς,
 ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ.

καὶ μακρὰν ὁδὸν διαλθεῖν ὡστ' ἀκῆσαι.
 πρὸς τὰ δ' ὡ βέλπυσε θυρήσας λίγ' ὡς ἔ-
 πωντες ἠδόμεσθ' ἀ σοι.

Αλ. καὶ μὲν ἀκῆσά γ' ἄξιον τ' πραγμάτων
 δύσους γὰρ αὐτῆς κατόπιν ἐνθένδ' ἐμέλω.
 ὁ δ' ἄρ' ἐνδὸν ἐλασίσθητ' ἀναρρηχθῆς ἐπι-
 περατούμενθ' ἠρεῖδε κ' τ' ἰσπέαι,
 κρημνὸς ἐρείδων κ' ζευωμόθεις λέγων,
 πιθανότατα δ' ἠβελή γ' ἅπασ' ἀκρωμῆθ
 ἐγρήσθ' ἰπ' αὐτῆς ψυδατρυφάξιν παῖα,
 κᾶθολυψε τάπη, κ' τὰ μέτωπ' ἀνίστασι.
 κᾶγα γ' ὅτι δὴ γῶν ἐνδέχομένω τὸς ἐλί-
 γυς,

καὶ τοῖσι φανακισμοῖσι ἐξαπατημένω.
 ἄγε δ' ἠ σκίπελοι κ' φένακεις, ἦν δ' ἐγὼ
 βερέχεθ' οἱ τε κ' κόουλοι κ' μόθωνες,
 ἀγροῖτ' ἐν ἡ παῖς ὦν, ἐπαμδύθω ἐγὼ,
 νεῶν μοι θράσος ἔ γλῶσσαν ὄπρηθ' ἐπ,
 φαιλύτ' ἀναιδῆ, παῖστε φροντίζοντί μοι,
 ἐκ δεξιᾶς ἀπέταρδε κατὰ πύγων ἀνῆρ.
 κᾶγα πρῶσενου, κατὰ τῆς πρῶσενου

τίω

τὴν κυκλίδ' ἐξάραξα, κῶναξανὼν μέγα
 ἀνέκραγον, ἢ βελή, λόγους ἀγαθούς φέρον.
 διαγγελίσομαι πρῶτον ὑμῖν βύλομα.
 ἐξ ἧ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος καταρράγη,
 ἢ πάποτ' ἀφύας εἶδεν ἀξιατίρας.
 τῶν δ' ἄδ' ἴως τὰ πρόσσωπα διαγαλῶιστον.
 εἴτ' ἐσιφάνεν με διαγγελία κῆρυγ' ἄφραστον
 αὐτοῖς, δότορρητον, ποιησάμενος παχύν,
 ἴνα τὰς ἀφύας ὠτοῖντο ποικίλας ἔ' ἑολῶ
 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρέβλια.
 εἶδ' ἀνεκρύθησαν, κῆ στῆς ἐμ' ἐκίχηνεσσιν.
 ὄδ' ἴσπευσας ὁ παφλαγῶν, εἶδ' ἴως ἄρα
 εἰς ἦδ' ἢ βελή μάλιστα ῥήμασι,
 γράμην ἔλεξεν, ἀνδρες ἦδη μοι δεκταῖ,
 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθῶσι τεισηγελμύταις,
 διαγγελία δύειν ἱκατόν ἕως τῆ θητῆ,
 ἐπίδυσεν εἰς ἐκείνον ἢ βελή πάλιν.
 κῆρυγ' ὅτε δ' ἦγμαι τίς βοδίαταις ἠτή-
 μέν,

δικασίοισι βροσὶν ὑπερηκόισσι,
 τῆ δ' ἀρεστίρα κῆ χιλίων παρεήνεσα,
 ἀχλὺ πείσομαι χιμάρων ἐσπέριον,
 αἱ τριχίδες εἰ γηροίαθ' ἱκατόν ἔ' ἑολῶ,
 ἱκατοδόκησι εἰς ἐμ' ἢ βελή πάλιν.
 ὃ ἢ παῦτ' ἀκύναις ἐκπληαγῆς ἐφλέμαφα.
 καθ' εἴληθι αὐτόν οἱ πρυτάνεις χί τεχό).
 οἶδ' ἰθαρύοισι κῆ ἢ ἀφύας ἰσηκέτις.
 ὄδ' ἠνπρόλαι γ' αὐτὸς ὀλίγον μῆνας χρόνον,
 ἢ ἀτ.θ' ὁ κῆρυξ οὐκ λαχεδαίμωνος λέγεις,
 πύθνοθ'. ἀφίκα γὰρ κῆ ἀσπονδῶν λέγων.
 οἶδ' ἐξίνος εἶμεν ἢ ἄπαντες ἀνέκραγον,

νησί πρὸς ἀπονοδῶν, ἐπέδ' ἄγ' ὦ μίλα
 ἤδ' οἴτο τὰς ἀφύσας παρ' ἡμῖν ἀξίας,
 ἃ δέομεθα ἀπονοδῶν, ἰπὸ λειμῶν ἐπίπτε
 ἐκινεργήσαν' τε τὰς πρυτάνεις ὑπίπτε,
 εἰθ' ὑπὸς ἐπὶ δάσ' τὰς δευφάκτας πταυπυ
 ἐγὼ ἢ τὰ κροεῖαν' ἐπριμάειμι ὑπὸ δευφά
 ἀπικύβη, τὸς πε γήτ' ἄσ' βω' εἰ τῆι ἀγρῶ.
 ἐπίπτε τὰς ἀφύσας, ἰδίδεν ἡδ' ὑστρατα,
 ἢ δ' ἀπρῆσιτ' ἀνθ' ἵτ' ἀφ' ἡμῶν κλεχαιρὸς ὀμιλο.
 οἴαθ' ὑπὸς ἐπὶ ἡμῶν ὑπὸς ἐπὶ πύσ' ἀπικύβη τήρι,
 ἀπ' ὠπτε ἔπτε, ὥστε πτω' βυλλῶ ὄλλω
 ὄβωλ' ἔκροεῖαν' οἰς ἀναλαδῶν ἐλέλυθη.

Αἰτιστοφῶν.

πᾶσι δ' ἡ πείρα χαροῖα χρεῖται οἰονυχία.
 ἰδρεθ' ὁ πανεργῆς ἐπὶ ἄσ' πᾶσι πειργῆς
 μεζῶσι κειραστῆτος
 χαρ' ὄβωλ' ἔκροεῖαν' οἰς ἀναλαδῶν ἐλέλυθη.

ῥήμασι θ' αἰμύλοισι.
 ἀλλ' ὅπως ἀγωνιῖ φρονιζετὰ ἰπί
 λοιπὶ ἄριστοι, ξυμμάχως δ' ἡμῶς ἔχει ἴν
 νες ἐπίσασσιν πάλαι.

Αλ. καὶ μὲν ὁ πεφλαγῶν ἐπὶ πρὸς ἔργητι,
 ὠθῶν κολόκυμα, ἔπειρατῆαν, ἔκροεῖαν,
 ὡς δ' ἡ γαλαπιδόρως με, μορμὸν ἔφρασες.

Κλ. εἰ μὴ σὶ δ' ἀπολέσταιμ' εἶπ' ἔφ' αὐτῶν ἐμθῆ
 ψόδ' ἄν εὐείη, ἀπ' ἀπείσοιμι πτω' ἀρχῆ.

Αλ. ἤδ' ἴω ἀπὸ λαῖς, ἐγίλασσι ψόλοκομπίαις.
 ἀπικυδ' ἀελατε, μότῆνα πρὸς ἐπὶ κίκυσσι.

Κλ. ἔτοι μὰ τῶν δ' ἡμῶν ἔαν μὴ σ' ἀφάγω.
 εἰ τῆσδε τ' γῆς, ἔδ' ἔσασσι βιώσομαι.

Αλ. βω' μὴ ἔφάγης, ἐγὰδ' ἐ σ' βω' μὴ κεία,
 καπι-

κρίσιον φέσας, αὐτὸς ἐπιδήξαργῶ.

Κλ. ἀπὸ λῶ σε καὶ πλὴν περὶ εἶμαι τλῶ ἐκ πύλου.

Αλ. ἰδὲ περὶ εἶμαι, οἷοι ὄψομαι σ' ἐγὼ,

εὐστ' περὶ εἶμαι ἔχατον Πάριον.

Κλ. εὐ τὰ ξύλην δῆσαι σε καὶ τ' ἕρατον.

Αλ. ὡς ὀξύθυμος! φέρε τί σοι δῶ καὶ Φαιγοῦν,

ἐκί τὰ, Φάριε ἕδισ' ἄν, ἐπὶ βαλκυστίῃ;

Κλ. ἔξαρκάτομαί σε τοῖς ὄνυξι τάνπερι.

Αλ. ἀπυρξίῳ σε τὰν περυσταίῳ σιτία.

Κλ. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δῶς μοι δίκην.

Αλ. κῆρῶ δέ σ' ἔλξω καὶ Δία βαλῶ πλείονα.

Κλ. ἔκκ' ὠπὸν περὶ σοὶ μὲν ἐδὲν πείθεϊ.

ἔγὼ δ' ἐκείνῃ καὶ γὰρ ἄν ὅσον δίδω.

Αλ. ὡς (Φέδρα σὺ τ' δῆμον (σεαυτῆ νενομικας.

Κλ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτῶν οἷς ψαμίζεϊ).

Αλ. καθὰς περὶ καὶ τίθημι καὶ σπίζεις κακῶς.

μυσάμην γὰρ, τὰ μὲν ὀλίγον εὐπείθεϊ,

αὐτὸς δ' ἐκείνῃ τριπλάσιον κατῆσταμαι.

Κλ. καὶ καὶ δι' ὑπὸ γὰρ διξίότητος τ' ἐμῆς,

δωλαμει πᾶν τ' δῆμον δρωὶ καὶ σπύρον.

Αλ. καὶ περὶ κτὸς ἑὺμος, τερτί σιφίζεϊ).

Κλ. ἔκ' ὠ γὰρ εὐ βυλῆ με δόξαις καθυπὸ εἶμαι.

ἔαυσα εἰς τ' δῆμον. Αλ. ἐδὲν καλύει.

ἰδὲ βᾶδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰχίτω.

Κλ. ὦ δῆμα, δούρ' ἐξελθε, καὶ δι' ὠ πάπερ.

Αλ. ἐξελθε δῆτ' ὠ δημίοιον φίλῃτον.

Δη. τίς οἱ βοῶντες; σὺκ' ἄπιτ' ἀπὸ τ' θυρας;

τλῶ εἰρησιάνῃν με κατῆσταμαί ζυτι.

Κλ. ἐξελθ' ἵν' εἰδῆς οἷά περ' ὠ ὑπὸ εἶζομα.

Δη. τίς ὠ πεφλαγῶν ἀδικεῖ σε; Κλ. θιά σε τῶ-

πύμα.

- ἔωσ' ἔταται καὶ τ' νεανίσκων. Δη. πῶς
 Κλ. ἐπὶ φίλῳ σ' ὡ δ' ἡμ' ἐραστὴς τ' εἰμι σός.
 Δη. Ζυδ' εἰ τίς ἐπέον. Αλ. ἀντιραστὴς ταυτὶ,
 ἱρῶν πάλασσ, βελόμυθον τὸ σ' οὐ ποῖα
 ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κάρα γοί,
 ἀλλ' ἐχ' οἶοιτ' ἴσμεν διὰ τουβνί. σὺ γὰρ
 ὄμοιθ' εἰ τοῖς περὶ τοῖς ἱραμίνοις.
 τὴς μὲν καλῆς τε κάραθες ἔπερσ' ὀχλῶ
 σωτοὶ ἢ λυχνοπώλησι ἔπερσ' ὀφθαλμοῖς,
 καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπάλησι δ' ἰδίοις.
 Κλ. οὐ γὰρ ποῖα τ' ὄμοιθ'. Αλ. εἰπέ νῦν τί δέξῃ.
 Κλ. ὅτι τ' σρατηγὸν ἕπερσ' ἰκαρμῶν τ' ἐκ πύλλου,
 πλεῖστας ἐκείσε τὴς λάκωνας ἤγαγον.
 Αλ. ἐγὼ ἢ περὶ πύλλου γ' ἄπο' ἐραστῆρι
 ἔψοντ' ἐτέρῃ τῶν χύτραν ὑφειλόμην.
 Κλ. καὶ μὲν ποιήσας ἀντίκα μάλ' ἐκκλησίας,
 ὡ δ' ἡμ' ἰν' εἰδῆς ὁπότ' ἔσθ' ἔσθ' ἐπί σι
 εὐνέστ' ἔσθ', διάκρονον, ἰν' ἐκείνον φίλης.
 Αλ. καὶ καὶ διάκρονον δ' ἔσθ', πηλὸν μὲν ἰν' τῆ ποικί.
 Δη. σὺ ἀν' ἡκαθ' εἰμίλω ἐν ἄλλῃ χωρίῳ,
 ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χερῶν παρῆν' εἰς τὸ
 πύλλου.
- Αλ. οἱ μὲν κακοδαίμων, ὡς ἀπίλων, ὁ γὰρ γέρον
 οἶσι μὲν ἀνδρῶν ἐπὶ δ' ἐξιάταιθ'.
 ὅταν δ' ἐπὶ τῶν τοσὶ κάθηται τ' πύλλου,
 κίχρον ὡς ἔσθ' ἐμποδίζαν ἰκαρμῶν.

Συνοί.

νὸν δ' εἰσε πάντε δὴ κάλων ἐξείναι σταυθ,
 καὶ λῆμα θ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ', καὶ λόγους ἀφύκτους,
 ὅτι σι τὸν δ' ὡς ἔσθ' ἔσθ' πικίλθ' γὰρ αἴθρ,
 καὶ καὶ τ' ἀμυχανῶν πόρτες εὐμυχανῶν ποικί
 ζων,

πύλλου

πρὸς ταῦτ' ὅπως ἴσῃ πολὺς κὶ λαμπρὸς ἴς
τὸν ἄνδρα.

ἀλλὰ φυλάτικ· κὶ πρὶν ἐκείνον πρὸς κούρῃ
σοι, πρὸς τρῶ· σὺ
τὺς διλφίνας μετὰ εἰζε, κὶ τὴν ἄκρῶν
παρὰ δάκρυα.

Κλ. τῆ μὲ δεσποίνῃ ἀθλωαίῃ τῆ τ' πόλειαι με-
δεύου

ὄχομαι, εἰ μὲ πρὶ τ' δῆμον τ' ἀθλωαίαι
μετὰ μοι,

βίλπεσ· ἀνδρ μὲ λυσικλῆα κὶ κύνων, κὶ
σαλαδάκχαν,

ἄσπερ ἰωὶ μῆδ' ἰν δροσίαι, δειπνεῖν ἐν τῇ
πρωτανείῃ.

εἰ δέ σε μισῶ κὶ μὴ πρὶ σοῦ μάχομαι μὲ-
ν· ἀπὸ βεληκῶς,

ἀπολοίμην, ἐ δ' ἀπεροθεύω δ' ἀτρηθεύω
τὶ λέπειδ' ἀνα.

Αλ. κἄγω γ' ἂ δῆμ' εἰ μὴ σε φιλοῦ, κὶ μὴ σέρ-
ω καπιτηθεῖς

ἰψοίμην ἐν πρὶ κρημμάτιοις, καὶ μὴ τύττειαι
πίποιθαι, [τρῶ,

ἰπὶ τρωτησὶ κατὰ κρηθεύω ἐν μνηστῶ μὲ
κῆ τῆ κρηάρα τ' ὄρχηπέδων ἰλκροίμην
ἰς κεραικόν.

Κλ. κῆ πῶς ἂν ἐμὲ μάλλον σε φιλοῦ ἂ δῆμα
χρῶοίτο πολίτης,

ὅς σε ἄρα μὲ ἠνίκ' ἐδύλοδόν σοι, κρημάτα
πλῆϊς ἀπίδειξα

ἐν τῇ κρηῶν, τὺς μὲ σφειλῶν, τὺς δ' ἄγ-
χων, τὺς ἧ μεταγῶν

ἢ φρο-

ὁ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν ἔδενός, εἰ σὶ χα-
ελζοίμην.

Αλ. τῆρ' αὖτ' ἄδημι' ἔδει σεμνόν. καὶ γὰρ γδ ἔ-
τό σε δ' ἔρῳ.

ἄρ' ἀλάσει γδ τοὺς ἄρτας σὶ τοὺς ἀλλοτρίους
παροβήσω.

ὡς δ' ἐπεὶ φιλοῦσ' ἔδ' ἔς' ὄντας, ἔτ' ἀπο-
τό σε πρῶτα διδάξω.

ἀλλ' ἢ ἀπὸ τῆρ' αὐθ' ὀπίσθε τ' ἀνθρωπίνως
ἀπολάου.

εἰ γδ ἔς' μῆδισι διεξιφίστα πρὸς τ' χάριτι
ἐν μαροβῶντι,

καὶ νικήσῃ, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωτιστοῦται
παρέδωκας

ἐπὶ ταῖς ἐπέτραις ὁ φροντίζει σκληρῶς π
καθήμενον ἔτιωσι

ἔχ' ὡς πρὸς ἰγὼ βαψάμβρος σὶ τετὶ φέρι,
ἀλλ' ἐπαναίει.

καὶ τὴν κηλίξῃ κρηνακῶς, ἵνα μὴ στείθῃς πῶς
ἐν σιλαμῖνι.

Δη. ἀνθρωπίνως αἰ; μὲν ἐκρηνα εἰ τ' ἀρροδίν
τίς ὀκείνων; [λοδομοῖ.

τῆτό γέ σε τῆρ' ἀληθῶς γλυκῶς κηφί-
Κλ. ὡς ἀπὸ μικρῶν ὄντας κοπεῖται τωποδμητικῶν
γυγλήσῃ.

Αλ. καὶ σὺ γδ αὐτὸν πολὺ μικροτέρως τέτοι
δελιύσμεσιν εἴλεις.

Κλ. καὶ μὴ εἶπες τίς ἀνθρ' ἰφάτη τῶ δῆμο
μῶλλον ἀμυῶν,

ἢ μᾶλλον ἐμῶ σὶ φιλοῦν, ἐδέλω πρὸς τ' κη-
φαλῆς πρὸς ὄσθ.

Αλ. καὶ πῶς σὺ φίλοις ὡς τέτοιον ὄρῳν εἰκῆντ' ὡς
ταῖσι πιθάνησιν

καὶ γυπαρίαις, καὶ πυργιδίαις, ἔτ' ὄγδοον
σὺν ἰλευίροις,

ἀλλὰ καὶ θείξαι αὐτὸν βλίττης, δόρυ πλο-
λίμυς ἢ φέροντι

τιῶν εἰρηλῶν ἱεροκέδασας, τὰς πρὸς θείας
τ' ἀπιλαύνεις,

ὡς τ' πόλεως ῥαφαπυγίζων, αἱ τὰς αὐτο-
δῶς περὶ γαλῶν.

Κλ. ἴνα γ' ἰκλιῶν ἄρξῃ πάντων. ἔτι γ' ἐν τοῖς
λογίοισιν,

ὡς τέτοιον δ' ἂν ποτ' ἐν ἀρχαδίᾳ πιτῶβο-
λον ἠλιάστω,

ἢ ἀραμεῖν. πάντως δ' αὐτὸν θρήψαι γὰρ
ἐθροπύου, [βολονίξαι.

ἰξούριον ἢ καὶ μιάρως, ἐπόθεν τὸ τριά-
Αλ. ἔχ' ἴνα γ' ἄρξῃ μα δ' ἀρχαδίᾳ πρὸς ὀ-
μεν, ἀλλ' ἴνα μᾶλλον

σὺ μ' ἀράσῃς καὶ δωροδοκῆς παρὰ τ' πύ-
λων, ὃ ἢ δῆμον

ὑπὸ τ' πολέμου, ἐπὶ ομίχλης, ἢ πικρογῶσι
μὴ καθορᾶς,

ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης ἄμφω ἐχθρίας ἐμὸς τῆ
πρὸς σὲ κεχλῶν

οἱ δ' ἴποτ' εἰς ἄρξῃ ἔτ' ἀπιλθῶν εἰρηναῖον
ἀλγυτῆρῃ,

καὶ χίδρα φωνῶν ἀκαθάρτησιν, ἐσμφύ-
λων εἰς λόγῳ ἔλθῃ,

γῶσι) αἶαν ἀγαθῶν αὐτὸν τῆ μεταφορῆ
παρεκόπῃ,

εἰθ' ἤξει

εἴθ' ἤξει σοι δειμὸς ἄχρσιμα, καὶ σὲ τὴν
ψῆφον ἰχθυῶν,

ἃ σὺ χιτῶσκων, τίνδ' ἐξαπιτῶς καὶ ὅτιερ
πολείς πρὶ σεαυτῆ.

Κλ. ἔκων δ' εἶδόν, ζωτί σε λέγει δ' ἦτ' ἔσ' ἐμί,
εἰ Διφιδάκει,

αὐτὸς ἀθλωαῖος καὶ τ' δ' ἄρμον, πεποιηκότι
πλείστα χρυσῶ,

νῆ τὴν δ' ἡμητρα θμιστοκλέες πολλὰ πρὶ
τὴν πόλιν ἡδῆ.

Αλ. εἰ πόλις ἄργος. κλύεθ' οἷα λέγει σὺ θμι-
στοκλεῖ ἀντιφειρίζεις,

ὅς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μιστῶ, δ' ἄρμον
ἐπιχρῆ, [μιστῶ,

καὶ πρὸς τῆτοις ἀριστάσῃ τ' περὶ αἰῶ ὡθεσί-
ἀφελώτ' ἐδ' ἴν τ' ἀρχαῖαν ἰχθύος κωνίς
πυρρίθκει

ζυδ' ἀθλωαῖος ἐζήτησας μικροπολίους δ' ἄν-
φίωα,

Διφιδάχιζων καὶ χρυσιμωδῶν ὁ θμιστοκλεῖ
ἀντιφειρίζων.

κακείνῃ μὲ φεύγει τὴν γλῶ, σὺ δ' ἀχρσίμα
ἀπομάττει.

Κλ. ἔκων ζωτὲ δειμὸν ἀκύν ὡ δ' ἡμ' ἐστίν μ'
εἰπὸ τῆς

ὀπή σε φίλῳ. Δη. παῦ ἔποςι, καὶ μὴ σέρι-
βομα ποιησά.

πυρρίθ ἢ πολὺν με χρύσιος καὶ πῶ ἰλελή-
θης ἐγκρυφιάζων.

Αλ. μιανώτατ' ὡ δ' ἡμοκίδιον εἰ πλείστα πα-
ιῆρα δεδ' ἔφκας,

ὀπότα

ὅποιον χασμᾶ, ἔ τῆς κωλοῦς
 τῶν ἰσθμῶν ἐκκαυλίζων,
 χαλκῶσθ χθίζει, κάμφοιν χροῖν
 μουσιπᾶ) ἤ δημοσίων.

Κλ. ἔ χαιρέσεις, ἀλλά σε κλίπτει-
 ἔ αἰρήσει γὰ τρεῖς μυριάδας.

Αλ. τί βυλαπτοκροπείς ἔ πηλατογίζεις,
 μιανώζατ @ ὦν ὠξί τ ἔ δῆμον
 τῶν ἀθλωαίων, κή σ' ἐπιδείξω
 ἢ τίν δέμητς, ἢ μὴ ζώλω,
 δωροδοκήσουτ' ἐκ μιτολάνης πλεῖν ἢ μιᾶς
 πετῖδραίνονται.

Αγπεροφά.

Χο. ὦ πᾶσι ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα,
 ζηλῶ σε τ ἔ ευγλωπίας. εἰ γδ ὦδ' ἐπίσθη,
 μέγιστος ἐκλῶων ἔσθ. κή μόν @ καθεῖξεις,
 τῶν τῆ πόλει, τ ἔ ξυμμάχων τ ἔ αξίξεις ἔχων
 τρείαιναν,

ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσθ, ζείαν τε κή πε-
 ρότων, [δωκον.

ἔ μὴ μεθῆς τ ἔ ἀνδρ', ἐπίδῃ σοι λαβῶν σέ-
 χαπεργάσθ γδ ἔρεδίως, πλοδρῆς ἔχων
 τριαύζα. [σείδῶ.

Κλ. σὺκ ὦ γα γοῖ πύτ' ἐσί πω πύτη, μὰ τὸν πο-
 ἔ μθι γάρ ἐς' ἐργασμῶν τοῖσ τοῖ ἔργων, ὥστε
 ἀπιξέκπαινω τῆς ἐμοῦς ἐχθρῶς ἐπισομιζίν.
 ἔως ἀν ἢ τ ἔ ἀσπίδων τ ἔ ἐκ πύλῃ τὶ λοιπίν.

Αλ. ἐπίχης ἐν ταῖς ἀσπίσι. λαβῆ γδ ἐν δέδωκας.
 ἔ γδ σ' ἐχελῶ, ἔως φιλεῖς τ ἔ δῆμον, ἐκ
 περονοίας

πύζα ἐὰν ἀνθῖσι τοῖς πόρπηξιν ἀναπεθῆναι.
 ἀλλ'

ἀλλ' ἔστ' ἔτ' ὦ δῆμιε μηχάνημά τίς ἦν σὺ βέλη,
τὸν ἄνθρωπον κολάσασθαι τῶτονι, σὸς ἔτερος μὴ ἐ-
λάσεται.

ὄρθας γὰρ αὐτῷ εἶφ' ὅ, οἷόν τίς βυρσοπωλῶν,
βρασιῶν. τούτους ἢ ἀποκοικῆσαι μελιζυπῶλαι,
καὶ τρυγῶλαι. τῆτο δ' εἰς ἐὺ ἐπι συγκεκοφές,
ὡστ' εἰ σὺ ἐριμήστορο, καὶ βλέψαι καὶ ὄσπρακίνοδον
νύκτωρ καὶ πορπάσασθε ἂν τὰς ἀσπίδας,
θείοντες

τὰς εἰσοδοὰς ἢ ἀλφίτων ἂν κεφαλὰς οἰον
ἠμῶν.

Δη. οἱ μοι τάλας. ἔχουσι γὰρ πόρπαι καὶ ὦ πόνηρι,
ἔστω με παρεκίπτε χροῖον, τοιαῦτά κρεσι-
δημῶν.

Κλ. αἱ δαιμόνιοι μὴ ἔλθουσι βεβήσοι, μὴδ' οἰηθῆς
ἐμὴ ποθ' ἐυρήσθαι φίλον βελτίον' ὅσπερ εἰς ἂν,
ἔπαυσα τοὺς σκουρῶτά κη μὲ εἰ λέληθεο
ἔδεν [κραγα.

εἰ τῆ πόλει σκωρῶτα μῆσον, ἀλλ' εὐθὺς κί-

Αλ. ὄρθας γὰρ οἱ τὰς εἰρήλας φηράμμοι πέποιθας,
ὅταν ἂ κλίανη καὶ ἄσπρη, λαμβάνουσι τὴν ἔδην.
εἰάν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τ' βόρδοσθου κυναῖσι,
αἴρουσι, ἔ σὺ λαμβάνεις, καὶ τὴν πόλιν
περὶ τῆς.

ἐν δ' εἰπέ μοι τοτὸν ἐπὶ σκῦτη το σκουρῶτα μῆσον
ἔδουρας ἠδηγεταί γε κάπυμοσ παρὸ σκαυτῆ
ταῖς ἐμὸσπι φάσκων φιλέει. Δη. ἔ δῆτα
μὰ τ' ἀπίκω.

Αλ. ἔγνωκασ ἐν δῆτ' αὐτὸν οἷος ἐστίς ἀλλ' ἐγὼ σοι
ζεύγ' ὅσ πριάμμοσ ἐμὸσάν, τῆτι φορεῖν
δίδωμι.

Δη. κέρτω

Δη. κερῶν δ' ὄσον γ' ἐγ' ἄδω κατὰ τὸ δῆμον
ὄντ' ἄριστι,

διέσκειόν τε τῆ πόλει γλαυτοῖσι δεικτύλοισιν.

Κλ. ἔδιδόνοντι δὲ τ' ἐυδαίμωνι τοσούτων δαΐααλ.
ἐμὲ δ' μὴ κινέειν ἔχον ὅσων πέποιθας, ὅστις
ἔπαυται τοὺς κινεμέδους, τὸν χεῦθρον ἐξα-
λείψας;

Αλ. ἔκαστε δῆπε ταῦτα δ' φρόν' ἐπιπαραχέτηρεν,
παῦσιί τε τοὺς κινεμέδους, καὶ ἔωδ' ὅπως
ὀκείνης

ἔχει φρονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτρες χύωνθ'.
πρὸν δ' ὄρων ἄνδρ' ἡγεῖσθαι ὅτ' ἀτηλικῆτον,
ἔπ' ὅπουτ' ἀμφιμαχάλετ' δῆμον ἐξίωσας,
χρῆμαθ' ἔνθε, ἀλλ' ἐγὼ σοι τούτων δίδωμι.

Δη. τοιοῦτον χεμισοκλῆς κ' πῶπουτ' ἐπιπύουσι,
καὶ τοι σοφὸν κέκεῖν ὁ πρῶτος. ἔμριζε
μὲν τοι

ἔμριζον εἶνα φαίνεται ἐξόδουμαθ' ἡγεῖσθαι.

Κλ. οἱ μριτάλας, οἷοις πηνηκισμοῖς με ἀει-
λαύνεις! [σεῖς,

Αλ. σὺκ, ἀλλ' ὅπως πίπων ἀνὴρ πῶπουτ' ὅταν χε-
τίσι πρὸ ποῖς τῆς σῆσις ὡς ὡς βλαυτοῖσι
χεῦθρον. [τὸν

Κλ. ἀλλ' ἔχω ἐρῶαλαῖς μεθ' ἡμῶν ἐγὼ γὰρ ἀυ-
σσοσάμφιῶν πεδί. σὺ δ' οἶμοζ' ὡ πόνηρε.

Δη. αἰεοῖ. (ὄζων;

σὺκ ἐς κόρυς ἀποφθρεῖ, βύρσης κάκιστον

Αλ. χεῖτ' ἐπίτηθ' ἐς σε ἀειήμπαχ' ἵνα σ' ἀπο-
πνίξῃ.

καὶ πρὸτιθον ἐπιτέλωσσί σοι, τ' κωλόν
οἶδ' ἐκείνοι

τῷ σιλφίῳ τ' ἄξιον γινώσκουσιν; Δη. οἶδ' ἄν
 ῥῆσι.

Αλ. ἐπίτῳδε εἶπ' ἄλοτον ἴσασθ' ἄξιον γινώσκουσιν,
 ἢ ἰδίῳιτ' ἀκούμενοι, κῆρυγ' ἐπ' ἡλικίῳ
 βδύοντες ἀκλήλους ἀποκτείνουσιν οἱ δικασταί.

Δη. ἢ τὸν προσδῶ, εἰ πρὸς ἐμὲ βυτίγ' εἶπ' αἰεὶ
 κόρησιν.

Αλ. εὐ γὰρ τὸν ὁμοῖς βδύμενοι εἴπευ γυνῶν
 πυρροί;

καὶ τὴ δ' ἰὼ εἶπ' ἐστὶ πυρρῶνδ' εἰς τὸ μηχανήματα.

Κλ. οἶσιτί μ' ὠπίησε βαμβλαχόμασι θεράτῳ.

Αλ. ἢ γὰρ ἴσῃς μ' ἐκείλῳσε πεκῶσαι σ' ἀλαζονίῳ.

Κλ. ἀλλ' ἔμενῆσας. ἐγὼ γὰρ φημί σοι περὶ ἔξῃ,
 ὡ δ' ἦμο μὴ εἴδ' ἄρ' ἴπ, μισθῶν τεύβλιον ἰο-
 φῆσαι.

Αλ. ἐγὼ δ' ἐκυλίχῃσι τέσσιν ἐφάρμακον δίδωμι,
 τὰ ἔστιν ἀντικτημίοισιν ἰληκῶδεια πλο-
 λείφειν.

Κλ. ἐγὼ δ' ἐτὰς παλιὰς γε σὺ κλέζων, νέον ποιῆσαι.

Αλ. ἰδοὺ δ' ἔχεις κέρων λαγὼ τῶν φθαλμοῖσιν π-
 ερψῆσιν.

Κλ. ἀπομυζάμενοι ὡ δ' ἦμ' ἐμῶ πρὸς τῆν κ-
 φαλίῳ ἀποψῶ.

Αλ. ἐμῶ ῥῆσι καὶ, ἐμῶ μ' οὐδ'.

Κλ. ἐγὼ σε ποιῆσαι τῆσιν-
 εφερχῆν, ἀναλίσκοντα τ'
 σκευτῆ παλαιῶν ταῦν ἔχον-
 τ' εἰς τὸ ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
 ξεις, ὡ δ' ἐναυπηγέμενοι,
 ἀφ' ἡμῶν χεῖρησιν δ' ὅπως
 ἐν ἰσίοσιν σκαπῶσιν λάβης.

Χο. ἀνὴρ παφλίξει, παῦε παῦ'
 ὑπὲρ ζείων, ὑφελκτίον
 ἢ τ' ἔξλων. ἀπαρυσέου
 τί τ' ἀπὸ λῶν ζευπιί.

Κλ. δάσας ἐμοὶ καλλῶ δίκλω,
 ἰαήμεσθ' αἰς εἰσφοραῖς.
 ἐγὼ γὰρ εἰς θεὸς παλασίουσ
 σπείρω σ' ὅπως ἂν ἐγχευφῆς.

Δλ. ἐγὼ δ' ἀπὸ λήσω μὲν οὐ-
 δέν. εὐχρησθὲ δέ σοι θεοδί.
 τὸ μὲν τ' ἀγγησαν τευθίδωσ
 ἐφιστάμεσθ' ἰζουσ σὲ ἢ
 γνάμλω ἐρεῖν μέλλουσ' ὡς
 μιλησίαν ἔκπερδωνεῖν,
 τάλασθ' ἰω καπργάσθ,
 σπείρωσθ' ὅπως τ' τρώθιδων
 ἐμπλέμεσθ', φθαίης ἔτ' εἰς
 σικλησίαν ἰλθεῖν, ἔπει-
 ἔπειτ φαγαῖν, ἀνὴρ μεθή-
 κθ' ἢ σὸ τὸ τάλασθ' λαβεῖσθ
 βουλόμεσθ' ἰ-
 θῆσαν ἀποπνιγίης.

Χο. ἰὺ γὰρ τ' δία ἔτ' ἀπὸ κῆ,
 ἢ τὴν δ' ἔμνητρε.

Δη. καὶ μοι δακῆ, ἔτ' ἀλλα γ' ἔπειτ καὶ φωνῆσ,
 ἀγαθὸς πολίτης, οἱ σ' ἔδεις παρ' ἄλλοισ,
 ἀνὴρ γαγίτησ θεῖσι πολλοῖσ τ' ἄβολῆσ.
 σὺ δ' ὡ παφλαγῶν φάσκει φιλῶν μ' ἰσο-
 σφῆσας.

καὶ ἴνι ἀπὸ σ' τ' δακτύλιον, ὡς ἔκ' ἐπ
 ἐμοὶ ἔμιθυσέσθ. Κλ. ἔχε, ἔσ' ἔτορ δ' ἰδ' ὅπ,

εἰ μὴ μ' ἐάσῃς ἐπιτρῶσθαι, ἔπερ' αὖ
 ἐμὲ πανουργότερῳ τις ἀναφανήσῃ.

Δη. εὖν ἴδ' ὅπως ὁ δακτύλι' ἴδ' ἔτσι
 οὐμός. τὸ γὰρ σημεῖον ἔπερ' φαίνει.

ἀλλ' ἢ ἔκαστορῶ. Αλ. φέρε' ἴδω τί σοι ση-
 μείον ἦν;

Δη. δημῶ βοεία θρίον ἐξαπτημύιον.

Αλ. ἔστω γ' εἰς τὸ θρίον. Δη. ἀλλὰ τί.

Αλ. λάρ' κεχλωῶς ἐπὶ πῶπαις δημηγερεῖν.

Δη. αἰβοὶ τάλας. Αλ. τί εἰσιν; Δη. ἀποφερ' ἐκ-
 ποδῶν

ἔ τιν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τ' κλειανύμας.

παρ' ἐμῆ ἢ τετοιοὶ λαβῶν, ταμίσιέ μοι.

Κλ. μή θῆτα πᾶν γ' ὡ δέσσον ἀσπυλοῦσ' ἰγὰ,
 σσίαν ἄν γε τ' χρησμῶν ἀκκόσῃς τ' ἐμῶν.

Αλ. καὶ τ' ἐμῶν νῦν. Κλ. ἀλλ' ἐάν τετα πῆ,
 μελγόν θυίαλ' δεῖ σε. Αλ. πᾶν γε τεταί
 ψαλὸν θυίαλ' δεῖ σε μέτρι' ἔκ μυρρίνα.

Κλ. ἀλλ' οἴγ' ἐμοὶ λέγῃσι ὡς ἀρξῶν σε δεῖ
 κῶρμα ἀκκόσῃς, ἰσεφασαμῶρον ρόδοις.

Αλ. οὐ μοι δέ γ' αὖ λέγῃσι, ὡς ἀλεγοῖσθε
 ἔχον κατὰ πασοὺς ἔσφάνλω, ἰφ' ἀρξῆτα
 χρῆσθ' ἀσῆσις ἑμικύθλω, καὶ κύθειον.

Κλ. καὶ μὴ ἐνεγκ' αὐτῆς ἰῶν, ἰ' ἔτσι
 αὐτῶν ἀκκόσῃ. Αλ. πᾶν γε. Δη. καὶ σὺ δὴ φέρι.

Κλ. ἴδ' ε. Αλ. ἴδ' ε. Δη. μή τ' δὲ ἔσθ' εὖ καλῶς.

Ἔροφ.

Σα. ἦδισον φά' ἡμέρας

ἔσθ' τρεῖσι παρῶσι, καὶ

τρεῖσι ἀφικνεῖσθαι

ἰὸ κλειῶν ἀπὸ πηλῆ].

καὶ βί πρῆσβυτέρων ἡνῶν
οἶων δ' ὀρθαλατάτων.

ἐν τῷ δειγματι τ' δικῶν

ἤκουσ' ἀπλεγόντων.

ὡς εἰ μὴ γένοιθ' ἔτ' ἐν

τῇ πόλει μέγας ἔκ' ἂν ἤ-

σῃ σκόλη δύο χησίμα,

δείδουξ' ἐδ' ἔρωσῃ.

ἀλλὰ κῆ τόδ' ἔγωγε θου-

μάζω τῆς νομοθεσίας

αὐτῆ. Φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ

παῖδες οἱ ξυεφοίτων,

τῷ δαίσει μόνω ἂν ἀρ-

μόπτεσθ' ἴματ' ἄν λύραν,

ἀλλ' ἔκ' ἰδίλειν μαθεῖν,

κατατὸν κίθαρσιν

ὀρχοδέντ' ἀπάγην κελού-

ειν ἄς ἀρμοσίαι ὁ παῖς

εὐτ' ἔσ' ὀύναται μαθεῖν,

ἢ μὴ δωροδοκῆσι.

Κλ. ἰδού, θέασαι κούχ' ἄπαντας ἐκφέρειν.

Αλ. οἶμ' ἄς χησίω, κούχ' ἄπαντας ἐκφέρειν.

Δη. βουτί τι εἶσι; Κλ. λογικ. Δη. πάντ'.

Κλ. ἰθάυμασας.

καὶ ἢ δ' ἐπ' ἔμψυκι βωτὸς πλῆα.

Αλ. ἐμοὶ δ' ὑπάρξῃσιν, καὶ ξυνοικία δύω.

Δη. Φέρ' ἰδού, τιν' γάρ εἶσι οἱ χησίμοι ποτε.

Κλ. οὐ μὲν μὲν εἰσι βάκιδ' ἔτ'. Δη. οἱ ἴσσι τιν' ἔτ'.

Αλ. γλάνιδες ἀδελφῶν ἔτ' βάκιδος χησίμοι.

Δη. εἰσὶ ἴ, περὶ ἔτ'; Αλ. περὶ ἀθλῶν, περὶ πύλων,

περὶ ἔτ', περὶ ἐμῶν, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

Δη. οἴ σοι ᾗ, περὶ ᾗ; Ἀλ. περὶ ἀθηνῶν, περὶ
Φακῆς,

περὶ λακεδαιμονίων, περὶ σαύμβρων νίων,
περὶ τῶν μετρούτων τῶν Φιτ' εὐ ἀγροῦ
κακῶς,

περὶ σὺ, περὶ ἐμῶ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων,
τὸ πῆϑ' ἂν οὐ βροσι δ' ἀκροί.

Δη. ἔγνων ὅπως αὐτοὺς ἀναγράσει δέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμῶ κείνον, ὡς περὶ ἡδύμου,
ὡς εὐ νεφίλησι αἰετὸς γνήσιμου.

Κλ. ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρὶς τὸν νοῦν ἐμῶν.
Φράζεσθαι ἐρεχθίδη λογίαν ὁδὸν, ἧς οἱ
ἀπὸ λῶν

ἴαχον ἐξ ἀδύτου διὰ τριπόδων ἰερίματι,
σώζομαι δ' ὀκέλουσ' ἰερί κύνια κερζα
μῶδοντα. [κερζαίως,

ὡς πρόσθεν δ' ἀκτιῶν καὶ ἑπὶ σοὶ δεινὰ κί-
σσι μισθὸν πολεῖ, καὶ μὴ δρᾶ τῶν δ' ἀπὸ
λεῖται.

πολλοὶ γὰρ μίσησθε καὶ κερζαίως κηλοιοί.

Δη. ταυτὶ μά τιν' ἀήκητ' ἐγὼ σὺν οἷδ' ὀπλέξῃ.
τί γὰρ ἐστ' ἐρεχθεῖ καὶ κηλοιοῖς καὶ κινίῃ;

Κλ. ἐγὼ μὲν εἰμὶ ὀκύνω. πρὸ σοὶ γὰρ ἀπύω.
σὺ δ' εἶπε σὺ σώζομαι μὴ ὀφοῖβ' ὀπὸν κύνια.

Αλ. ἔ τῶτ' φῆσ' ὀ κηλοιοῖς, ἀλλ' ὀκύνω ὁδὸν,
ὡς περὶ θύρας σου τ' λογίαν παρεοῖσι.
ἐμῶν γὰρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τῶν δ' ἐκείνῃ.

Δη. λέγε δὴ, ἐγὼ ᾗ πρὸς τὰ λήψομαι λίθον
ἵνα μή μ' ὀ κηλοιοῖς ὀ πρὶς ὀ κινίῃς δ' ἀκροί.

Αλ. φράζεσθαι ἐρεχθεῖ κύνια κερζαίως ἀνορθῶν
δισκῶν,

ὡς κερζαίως

ὅς κ' ἐκείνῳ σκίαν ὀπείταν δ' ἀπὸ νῆς ἐπιτηρῶν,
 ἐξείδεισί σου ἑὺψον, ὅταν σὺ που ἄλλο σὲ
 χάσκῃς.

ἐξφοίταν δ' ἐς τὸ πτόλιον λήϊστο κίωκον δ' ὄν,
 νύκτωρ τὰς λοπάδας ἔ τὰς τήσους Δίφ-
 λείχην.

Δη. ἢ τ' προσέειπ', πολὺ γ' ἄμεινον ἔ γλάνι.

Κλ. ὦ τῶν, ἄκασσι, εἶπα δίκυρον τότε.

ἔσθ' ἰσχυρὸν τὸ ζῆλον ἱερῆϊς ἐν ἀθλώσῃς.

ὅς περὶ τ' ἄνδρῶν πολλοῖς κἀταψιμαχίῃ.

ἄστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς, ὄν σὺ φύλαξαι

τείχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηρῆς.

Δη. ταῦτ' οἶσθ' ὅ, τι λέγῃς Δλ. μὰ τ' ἀπόλλω

γὰρ μίτ' ἔ.

Κλ. ἴφρασον ὁ θεὸς σοι τεφῶς σῶζεν ἡμέ.

ἰγὼ γὰρ ἀντὶ τ' ἰόντ' ἔ μί σοι.

Δη. καὶ πῶς μ' ἰλελήθῃς ἀντιλέαν γῆρην μίτ' ἔ;

Αλ. ἐὶ σὺκ ἀναδιδάσκῃ σε ἴ λογίαι ἰκάν,

ὁ μόνον σιδηρῶν τεῖχος ἴσι κ' ξύλον,

ἐν ᾧ σὺ ζῶσθαι τοῖσ' ὀκείλοισ' ὁ λείπῃς.

Δη. πῶς δὲ πατὴρ' ἴφραζεν ὁ θεός; Αλ. τὸ σὺν

δὴσάτ' ἔ κείλοισι πηπτοί εἰς γὰρ ξύλῳ.

Δη. θεοὶ τελεῖσθαι τὰ λόγ' ἤδη κερδοκῆ.

Κλ. μὴ πείθῃς φθονεράι γὰρ ἐπικρίζουσι κορῶναι.

ἀλλ' ἴφρακα φίλει, μεμνημέν' ἔ ἐν φρεσίν.

ἔς σοι.

ἦ γὰρ συνθήσῃς λακεδαίμονίαι κορακίους.

Αλ. ἔσθ' ἰσχυρὸν τοι παφλαγῶν παρικινδύουσι.

μάθησθαι εἰς,

ἢ κερδοκῆ κερδοκῆ, τί τ' ἔσθ' ἰσχυρὸν μέγα

ἔσθ' ἰσχυρὸν;

- καί κε γυνή φέσσι ἄχθῃ, ἐπεὶ κεν ἄνθρωπος
 ἀναδείη, [σαιθ.
 ἀλλ' ὅσα ἄν μαχέσαιο, χέσασθ' ὅτι μαχέ-
 κλ. ἀλλὰ τόδε φερέζω, σὺ δὲ πύλου πύλοισι ἴσως
 ἔφραξεν,
 εἰς πύλῃ πρὸ πύλοιο. Δη. τί τῆτο λέγεις
 πρὸ πύλοιο; [ταίση
 Αλ. τὰς πύλας φησὶ κλειθῆναι ἐν βάλαντι
 Δη. ἐγὼ δ' ἄλυσθ' ἐμήμερον γαήσομαι.
 Αλ. αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πύλας ἀφῆρεταις
 ἀλλ' ἔποσι γὰρ εἰς σφί' ἔταυ πικρὰ
 ἀχρησμός, ὅ σι δεῖ ἀποσείρει τ' ἐνοῦ πᾶν.
 Δη. πῶς ἐχάρη σὺ δ' ἀτακτοῦσθε τοὺς κούρασι με
 ὅπως ὁμοῖός, σὺ ὅτιν ἀποδοθήσεται.
 Αλ. ἀεγείδη, φράσσοι κεν ἀλάπηξ μὴ σὺ δὲ λίσση
 λαίμαργον, λαχούταυ, δεδίαν κερδῶ πο-
 λυδίθει,
 οἶδ' ὅπ τῆσα τί ἐστ. Δη. φιλόσρατῃ ἢ
 κεν ἀλάπηξ.
 Αλ. ὅ τῆτο φησιν, ἀλλὰ καὶ σ' ἐκάστω
 αἰτεί λαχούταυ, ἀργυρολόγους κούρασι,
 τούτους ἀπαυδῆσθαι μὴ διὰ νόμισ' ὁμοῖός.
 Δη. πῶς δὴ στείρησ' ἐστὶ κεν ἀλάπηξ; Αλ. ἄπασ,
 ὅπ τειρήσθαι ἐστὶ χά κούαν, παχύν.
 Δη. πῶς οὖν ἀλάπηξ σὺ στείρησ' πρὸς τῆ κούαν.
 Αλ. ἀλοπικίοισι, τὴς σφαιλιάου ἤησεν.
 ὅπ τειρήσθαι τρώγουσιν ἐν ταῖς χωρίαις.
 Δη. οἶον, τῆτοις ὁμοῖός ἐστι ἀλοπικίοισι, ποδ.
 Αλ. ἐγὼ πορῶ κεν τῆτοι ἡμερῶν τειρήσθαι. [αδ.
 ἀλλ' ἐπὶ τόνδ' ἐπάκασθαι ὅτι σφί' σφί' ἐξαλεί-
 ψησμον λησ' ἰδης, κούρα κούαν μὴ σὺ δὲ λίσση.
 ποίαν

Δη. ποίεισ κυκλίω; Αλ. τὴν ἑύτα χεῖρ' ἐπίησε
κυκλίω, ὀρθῶς ὅπῃ φῆσ' ἔμβαλε κυκῆ.

Κλ. ὅσῃ ὀρθῶς φράζεις, τὴν κυκλίω γδ ὁ
φοῖβος

ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς, ἠκίετο τὴν διοπίθης·
ἀλλὰ γδ ἐστὶ μοι χρησμός περὶ σου ππ-
ρυχτός

ἰατὸς ὡς γίνεαι, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσης.

Αλ. καὶ γδ ἐμοὶ καὶ γῆς, ἔ τῆς ἐρυθρῆς γεφυλώσεως,
καὶ π' ἐν ἐκβατάτοις δικάσει, λείπων ἐπι-
παστα.

Κλ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄταρ' καὶ μοι δακρυῖ ἡ δὸς αὐτῆ,
τῆ δ' ἄμρου καταχῆν ἀρυταίνῃ πλάσσειαν.

Αλ. τῆ δ' ἰα καὶ γδ ἐγὼ καὶ μοι δόκει ἡ δὸς αὐτῆ
ἐκ πόλεως ἰλθεῖν καὶ γλκὺς αὐτῆ πικροθῆσθαι
εἴτα καταπέσῃ καὶ τ' κεφαλῆς δρυβάλλῃ,
ἀμβροσίαν καὶ σῆ, καὶ τέλα ἢ σκοροδ' ἀλμην.

Δη. ἰε ἰε, ὅσῃ λῶ ἀρ' ἔδεις τῆ γλάνιδος σο-
φώτερ.

καὶ μὲν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τρυτονί
μορναζογῆν, καὶ τα παιδ' αὖτις πάλιν.

Κλ. μήπω γ' ἰκελίσωσ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κελεύωσ περὶ αὐτοῦ καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

Δη. ὅσῃ ἀνέχου καὶ κελῶν ἀκούων, πολλὰ κίς
ἰξηπατήην ἵωότι σῆ ἔ τρυφάνης.

Κλ. ἀλλ' ἄλφειτ' ἤδη σοι περὶ αὐτοῦ σκόλασμένα.

Αλ. ἐγὼ ἢ μαζίσκαι γε λ' ἀμειμαγμένας,
καὶ τοῦ ψοῦ ὀπτὸν, μηδ' ἐν ἀλλ' εἰ μὴ ὀπτε.

Δη. ἀνύσατε νῦν ὅπως ποιήσῃ αὐτὸς ἐγὼ
ὅπως αὖτ' ἂν σφῶν ἐν με μᾶλλον ἂν ποιῆ,
ἑύτα παρεδάσω τ' πρυκὸς τὰς ἡτίας.

Δλ. τί μοι ἀνὴρ σέ περ. Κλ. ἔδῃ γ' ἀπὸ
ἐγώ.

Σφοδρά.

Χο. ὦ δῆμι καλῶ γ' ἔχῃς
δρχην, ὅτι πάντες ἀν-
θρώποι διδασί σ' ὡς
αἰετὸν ἀνδρα τύραννον.
ἀπὸ δὲ παράγω γ' εἰ
τοπιυέρδρος τι χαι-
ρεις, καὶ ἀποπώρω γ'
σέος τε τοι λέγῃσι ἀει-
κέλευσαι. ἄ νῆς δέ σε
παρῶν ἀποδημί.

Σύστημα χ' ἡ περὶ κοπῆν.

Δλ. νῆς σου ἐνὶ ταῖς κόμαις
ὄμων, ὅτε μὲν ἔθρονην
νομίζεις, ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταύτ' ἡλιθιάζω.
αὐτὸς τε γὰρ ἡδύμα
βρύδων το καθ' ἡμέρας,
κλέπτειν ἄτε βέλτομα
τρέφειν ἵνα αἰσάτην.
ταῦτα δ' ὅταν ἡ παλίας,
ἄρας ἐπάταξα.

Αντιπροσβή.

Χο. ἔγω μὲν ἀνδρῶν ποιῆς
εἰ σοὶ πυκνότης ἔνε-
ς ἐν τῷ πρῶτῳ ὡς λέγῃς
τύτῳ πάντῳ παλῆ.
εἰ τὸς δ' ἐπίτηδες ὡς
αἰετὸν ἀνδρῶν τρέφεις

ἐν τῇ πρυκί, καθ' ἕταυ
 μή σι τόχη ὄψον ὄν,
 ζούτων ὡς ἀνὴ παχὺς,
 δύσως, ἐπιδ' αἰπῶεις.

Σέσημα ἔπειν.

Δη. σπύραδι δέ μ' εἰ σαφῶς
 αὐτὸς κεραιόχρημα,
 τὸς οἰομένους φρυγῆν
 καί μ' ἐξαπατύλλαι,
 τηρῶ γδ' ἐκάστω' αὐ-
 τῆς, ἢ οὐδ' ὀκῶν ὄραϊν,
 κλειπτοῖσσι, ἐπιτ' αἰαγ-
 κέζω πάλιν ἐξιμένῳ
 ἔσ' ἂν κικλόφασί μου,
 κημὸν κρητικηλῶν.

[Φθόρε.

Κλ. ἄπειγ' εἰς μακρῆαι ἐκποδῶν. Αλ. σὺ γ' ὦ

Κλ. ὦ δῆμ' ἐγὼ μίητοι παρεσκόασμίν.

τρίπαλαι κάθημα βελόμηρος σ' ὀυεργατέη.

Αλ. ἐγὼ δ' δεκάπαλαι γε, καὶ δωδεκάπαλαι,

Ἑξελιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

Δη. ἐγὼ δ' εἰσεδοκῶν γε, τρισμυελόπαλαι,

βδελύττομαί σφω, καὶ πτόπαλαι, πάλαι,

πάλαι.

Αλ. οἶσθ' οὐδ' ὀδράσση; Δη. εἴγε μὴ φράσῃς γε σύ.

Αλ. ἄφες δ' ἀποβαλβίδων ἐμέ τε καὶ τούτοσι,

ἵνα σ' ὀυποιῶμην ἐξίσω. Δη. δρῶν ζαῦπε γρηῃ

ἄπειν. Αλ. ἰδ' ἔ. Δη. θείοιτ' ἂν. Κλ. ὑποθεῖσ

εἰκ' ἰδ'.

Δη. ἄλλ' ἢ μεγαλὰς δύδαιμηνήσαστήμερον,

ὑπὸ δ' ἔρωσάνην δὲ ἢ γὰρ θρύψομαι.

Κλ. ὄραϊς, ἐγὼ σοι πτόπειρ. ἐκφίρεα δίφροσ, κ

ἄλλ'

ἀλλ' ἔτ' ἀπέζαν. Αλ. ἀλλ' ἐγὼ πῶς τὸ σῶμα
πρὸς.

Κλ. ἰδὲν φέρω σοι τὴν δὲ μαζίσκην ἐγὼ,
ἐκ τ' ὀλῶν τῶν ἐκ πύλων μεμαυγμένην.

Αλ. ἐγὼ δ' ἔμυσίλας μεμυσίλημέτας
ἰπὸ τῆς θεῆς τῆ χειρὶ τῆ' λεφαντίνης.

Δη. ὡς μίξαν ἄρ' εἶχες ἄπ' ὀπτιὰ τ' δ' ἄκτυλον.

Κλ. ἐγὼ δ' ἔτ' ἔγωγε πίσινον, ἔυρρον καὶ καλόν,
ἰτόρως δ' ἄνθ' ἡ πικρὰς ἡ πικρὰ μάχου.

Αλ. ἂν δ' ἡμῖ ἐναργῶς ἡ θεὸς ἐπισκοπεῖ.
καὶ νῦν ἰπὲρ χί' σου χύτραυ ζαμοῦ πλίσαν.

Δη. οἷοι γὰρ οἰκείου ἄν, ἔπ' κτῆ δὲ τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπεξείχετ' ἰπὸ χύτραυ.

Κλ. βουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβερογράτη.

Αλ. ἡ δ' ὀμβροπατέρα γ', ἐφθον ἐκ ζαμοῦ
κρίας,

καὶ χόλιχου ἰούρου τε καὶ γαστροτόμου.

Δη. καλῶς γ' ἐπαίησε. ἔπειτα καὶ μεμνημένη.

Κλ. ἡ γοργυλόφασ' ἐκέλευε βουτὶ φαγεῖν
ἐλατῆρ' ἔπειτα τὰς γαῦς ἐλάττωμεν καλῶς.

Αλ. λαβὲ καὶ βουτῶν. Δη. ἐπὶ βούταις χεῖρομα
θεῖς ἐντέροις. Αλ. ἐπίπιδες αὐτ' ἐπιμήσι
εἰς τὰς τείρεις ἐντιρόνειαυ ἡ θεός.

ἐπισκοπεῖ γὰρ πᾶσι φανῶς τὸ ναυτικόν,
ἔχει ἔπειτα κεκραμένον τρία καὶ δύο.

Δη. ὡς ἡδὺς ἂν ζεῖ, καὶ τὰ τρία φέρω καλῶς.

Αλ. ἡ τριβουλὴ γὰρ αὐτὸν ἐντελετάνισε.

Κλ. λαβὲ νῦν πλακωῖτ' ἔπειτα παρ' ἐμοῦ
τόμον.

Αλ. παρ' ἐμοῦ δ' ἄλλοι γὰρ τ' πλακωῖται τριβί.

Κλ. ἀλλ' ἔλαγῶ ἔξφς ὁ πόθεν δῶς, ἀλλ' ἐγὼ.

Αλ. ἡ

- Αλ. οἱ μοι, πόθεν λαγῶά μοι γρήσει, ὦ θυμὲ νικῶν βαμβλόχον ἔξουρέε.
 Κλ. ὄρας τὰ γ' ὠκαπόδαίμας; Αλ. ὀλίγον μοι μέλει.
 ἀλλὰ γὰρ οὐκ εἶποι γ' ὡς ἐμ' ἔρχον. Κλ. τίνας; Αλ. στίβους ἔχοντες ἀργυρεῖα βαλάντια.
 Κλ. ποῦ, πεδ; Αλ. τί δέ σοι τῶτ', ὅσκι ἰάσῃς τὰς ξένους;
 ὦ δημίδιον, ὄρας τὰ λαγῶά σοί φέρω;
 Κλ. οἱ μοι τάλας, ἀδίκως γὰρ τὰ μ' ὑφῆρπασας.
 Αλ. ἦ τὸν ποδῶδ' ἔσσυ γὰρ τὰς ἐκ πύλας.
 Δη. ἢ κ' ἀντιβουλῶ, πᾶς ἐπιπέσσω ἀρπάζουσα.
 Αλ. τὸ μὲν νόημα τ' ἴσῃ, τὸ δ' ἔκλειμμά ἐμόν.
 Κλ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνοισ'. Αλ. ἐγὼ δ' ἄπτοσά γα.
 Δη. ἀπὸ, ἐ γὰρ, ἀλλὰ ἔπειραθέεντες ἡ χάρις.
 Κλ. οἱ μοι χαρῶδαίμας ἵπεραυταυδιδήσασμα.
 Αλ. τί ἐ Δίφκρῖνεις δῆμι ὀπόπερς εἰς ἰπίαι ἀνὴρ ἀμείνων πείσει κὲ τίω γαστέρα.
 Δη. πῶ δ' ἦτ' ἀνὸ μῶς χρεῖσάμουσι πεκμηρία, δόξαίμιν κείνην εἰς θεαταῖσι σφῶς.
 Αλ. ἰγὼ φράσω σοι: τίω ἱεὺ κίση ἰόν, ξύμβαβι σταπῆ, κρη βασιάνισαν ἀπ' ἐτι κρη τίω παφλαγόνου κἀμίλει, κενεῖς καλᾶς. [κενῶν.
 Δη. φέρ' ἰδὼ τί εὔνεις; Αλ. ἀλλὰ γ' ἐχ ὄρας ὦ παππίδιον, ἀπάντε γάρ σοι περαφῶρα.
 Δη. αὐτὴ μὲν ἡ κίση τὰ ἔσσημῶν φραγῖ.
 Αλ. βάδιζε γῆυν κὲ δειύρο πρὸς τίω παφλαγόνου. ὄρας νῦν; Δη. οἱ μοι τ' ἀγαθῶν ὅσον πλῆα, ὅσον τὸ χεῖμα ἔπλαικωῖτ' ἀπέθετο. ἔμει δ' ἔδωκε δάπεμῶν τινερί.
 Αλ. ἔι-

- Αλ. τοιαῦτα μὲν εἶμι καὶ πρότερον εἰργάζεσθαι.
 σοὶ μὲν πρὸς δ' ἴδου μικρὸν ἂν ἐλάμβασσο.
 αὐτὸς δ' ἴαυτὰ παρ' ἐτίθη τὰ μείζονα.
- Δη. ὦ μίαν κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάσας.
 ἐγὼ δὲ τὸ ἐσεφάθηκα καὶ σπυροσάμην.
- Κλ. ἐγὼ δ' ἐκλεπθὼν ἐπ' ἀγαθὰ γὰρ ἡ πόλις.
- Δη. κατὰθον παχέως τ' ἐσφρασοί, ἵν' ἐγὼ ταυτὴν
 αὐτὸν πείθω. Αλ. κατὰθον παχέως μαργαρί.
- Κλ. ἔδ' ἡτ' ἐποίμην χρησμὸς ἐσι πυθκός,
 φράζον ὄφ' ἔδ' ἡσέ μ' ἠπῶα μόνος.
- Αλ. τὸ μὲν γὰρ φράζων ὄτομος καὶ λίαν σαφῶς.
- Κλ. καὶ μὲν σ' ἐλέγξαι βύλα καὶ πεκμησίμ,
 εἰπ' ἕκαστος τ' ἴθ' ἑαυτοῖς θεοφάτοις.
 καὶ σοὺ θεῶν πρῶτον ἀπὸ φησόμεν,
 παῖς ἂν, ἐφοίτας ἐς τίν' ὁ διδασκάλος.
- Αλ. ἐν ταῖσιν ἔσφρασι, κρυφύλοισι ἡμεροτόμιον.
- Κλ. πᾶς ἔσφρασι, ὡς με χρησμὸς ἀπτεῖ φροσῆν
 εἶναι, ἐν πομπῶσι βεῖ ἢ τίνα πάλιν ἐμάνθαι.
- Αλ. κλέπτων, ἐπιθρομῆν, καὶ βλέπειν ἔσφρασι.
- Κλ. ὦ φοῖσ' ἀποθρον, λύκει, τί ποτὲ μ' ἐργάζεσθαι
 τέχνῳ ἢ τίνα ποτ' εἶχες ἐξ ἀνδρῶν ἡμῶν.
- Αλ. ἡμῶν ἔσφρασι. Κλ. ἔσφρασι. Αλ. ἔσφρασι κίμων.
- Κλ. οἴμην κρυφύλοισιν, σφῆκ' ἐδὲν εἶμι ἐγὼ.
 λεπτεῖς ἐλπίς ἐσ' ἐφ' ἧς ἐχόμεθα.
 καὶ μοι φροσῆν ἠπῶα. πρότερον ἐν ἀγροῖ
 ἡμῶν πάλαις ἐπὸν, ἢ πῆ ταῖς πύλαις.
- Αλ. ἐπὶ ταῖς πύλαισι ἔσφρασι ὅτι.
- Κλ. εἴ μοι, πέπρακ' ἔσφρασι τὸ θεοφάτον.
 κυλίνδου εἶπω τὸνδε τὸν δυσδαίμονα.
 ὦ σφῆρασι, χαίρων ἀπιδε, καὶ σ' ἀκων ἐγὼ
 λαίπω. σὲ δ' ἄλλος ἡσφρασι, κικτῆσται.

κλίπτῃς μὲν ὅτε ἂν μάχῃον, ἰνυχὲς δ' ἴσως.

Αλ. ἐκάνει ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

Χο. ὦ χεῖρ καλλίτικα, καὶ μέμνησ' ὅπ
ἀνὴρ γενένησε δι' ἐμὲ, καί σ' αἰτῶ βραχὺ,
ὅπως χύσῃ μοι Φαίης ἰατρὸν ἄφ' ὧν δικῶν.

Δη. ἐμοὶ δέ γ' ὅπ σοι ζωῶμι εἶπ'. Αλ. ἀγροά-
κει ἴϠ.

ὣ τῆ ἀγροῦ γὰρ κρινόμεν' ἐβασκώω.

Δη. ἀγορακεία σίνω γ' ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τ' παφλαγόνικα παραδίδωμι τετοί.

Αλ. καὶ μὴ ἐγὼ σ' ὦ δῆμι προκύσω καλῶς,
ἄσ' ὀμολογήσει, μηδ' ἐν' ἀνθρώπων ἐμοῦ,
ἰδίῃν ἀμείνω τῆ κρηταίων πόλει.

Οδὴ καὶ εὐφρή.

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καὶ παλαιόμοισιν,

ἢ θοῦν ἰσπιν ἐλατῆρας ἀσίδειν,

μηδ' ἐν ἐς λυσίσρατον,

μηδ' ἐθόμασπν ἀνέστον ἀϋ

λοπεῖν ἐκίση καρδίᾳ.

καὶ γὰρ ἔσσι φίλ' ἀπολλὸν

πήν, θαλαργῆσι θακρῦοις

σᾶς ἀπ' ἰομῆρ' ἀφάρετας

πυθῶνι σὺ, διὰ τὸ κακῶς πένιαζ.

λοιδορήσῃ τὺς πονηρὰς, ἢ δ' ἐν ἐς' ἐπίφθονον.

ἀλλὰ ἡμῆ τοῖσι χρηστοῖς, ὅσπερ δ' λογιζεῖ.

εἰ μὲν ἔν' ἀνθρώπων ὄν' εἰ πόλι' ἀκρῦσας

κακῶς,

οὐτ' ἴω ἰδὲ λ' ἴω, ὅτε ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθῃ

φίλε.

νῦν δ' ἀρχοσπν γὰρ ἔσθ' ὅσπερ ὅσπερ ἐπίστα.

ὅσπερ ἢ τὸ λούκον οἶδι, ἢ τὸν ὄρθιον τόμην.

ἴω

ἴσιν οὐκ ἀδελφὸς αὐτῶν τὴν τρόπον ἔσται
 γῆνης, [Λεῖπει]

ἀδελφὸς ποικίλος ἀλλὰ τῆτο μὲν καὶ βέ-
 ἴα δ' ἔμεινον ποικίλος. ἔγδ' ἔδ' ἀν' ἡδόμενος
 ἔδ' ἐπαυπτόητο. ἀλλὰ καὶ σφραγίσθη δὲ κίβη-
 τῶν γδ' αὐτῶν γλῶτταν αἰχμαίσι ἡδοναῖς λυ-
 μαίρεται.

ὄνησται οἰοῖσι λείπων τὴν ἀπόπτυσεν ὄρασον,
 καὶ μελῶν τῶν ὑπὸν, καὶ κυκῶν τὰς
 ἐσχίρας.

καὶ πολυμήστια ποιῶν καὶ ζῶν αἰαίχα.
 ὅς τις οὐκ εἶδ' ἄνδρα μὴ σφραγίσθη βδελύτ-
 τεται.

ἔτε ποτ' εἰ' αὐτῶν μεθ' ἡμῶν πῆς πηθεῖ.

Χο. ἢ πολλάκις ἐννοχίαισι

φροντίσι συζητήσασθαι,
 καὶ διεζήτησθαι ὅτι πόθεν τὸ φάσμα
 εἰδῆται κλειάνου.

φασὶ γδ' αὐτοὶ ἐπιπτόμενον
 τὰ τῶν ἐχόντων αἰέρας,
 οὐκ ἂν ἐξελεῖν ἀπὸ σιπύνης,
 τὴν δ' ἀντιβολῶν αἰομῆσις,
 εἶδ' ὅτι ἀνα πρὸς γυῖατων

ἐξελεῖται σύμφρασι τῆ τεραπίδι. [λόγῳ]
 φασὶν ἀλλήλαις ἐμπελεῖν τὰς τελεῖρας ἐπὶ
 καὶ μίαν λέξασθαι τὴν αὐτῆν ἢ πρὸς τὴν γραιτέραν,
 ἔδ' ἐπυθάνεσθαι τῶν δ' ἂν παρδῆνοι τὰ τῆ
 πόλει;

φασὶν αἰτεῖσθαι τὴν ἡμῶν ἐκαστὸν ἐκ κερρα-
 δόνα, [λοῖ]

ἀνδρα μεθ' ἡμῶν πολίτην, ὅστις ἐπὶ ἐρβο-
 τῆς

ἔεις ὃ δόξα δεινὸν εἶναι τῆτο, κούκ ἀνα-
 χετον.

κὲ τὴν εἰπεύ, ἥτις ἀνδρῶν ἕσπονδοὶ κληλύθε
 λαοτέρωκα, ἔδῆτ' ἰμοῦ γ' ἀρξεν ποτ'. ἀλλ'
 εἰάν με χεη, [εἰσομα,

ἔσὸ πρηνόων σιπέεσ' ἐνταῦθα καταγη-
 ἔδῆ τωφάρτης γὰρ τ' ἄνυσανος, ἔδῆτ' ὦ θεοί,
 εἰπέ ἐκ πόδης γὰρ καὶ γὰρ καὶ ξύλων ἐπη-
 γνήμην. [δοκᾶ,

εἰ δ' ἀρέσκοι ταῦτ' ἀθηναίοισι καθῆοδ' ἀμει-
 εις τὸ θεοῖον πλεῖσταις, ἢ πὶ τῶν σεμνῶν
 θεῶν.

ἔ γ' ἡμῶν γὰρ στρατηγῶν ἐν χωνεῖ τῆ πόλι,
 ἀλλὰ πλεῖτω χε εἰς αὐτοσ εἰς κόρυκας εἰ βῆ-
 λισται [θελκύσας.

τάσ σκάφας ἐν αἶε ἐπώλει τὸσ λύχικεσ κα-
 Αλ. εὐφημεῖν χε ἔσόμε κλειν, κὲ μαρτυρεῖν
 ἀπέχραξ.

κὲ τὰ δικαστήρια συγκλείην οἰσ ἢ πόλις ἡδε
 γένηται [θεατρῶν.

ἐπὶ καιναῖσι δ' εὐτυχίαισι παυονίζεν τὸ
 Χο. ὦ λαῖσ ἰσραῖσ γῆσισ ἐπίκουρε κὲ φέγ' ἐν
 ἀθλοῖσ, [σῶμα ἀγμάσ.

τί' ἔχει φέμην ἀγαθῶν ἡκασ, ἐφ' ὅτω κρισ-
 Αλ. τὸν δῆμον ἀφελύσας ἡμῖν, καλὸτ' ἐξ αἰχρῆ
 ππρήκα.

Χο. κὲ πῦρ σὶ νῦν, ὦ θεομασάσ ἐξδουλοκων ἐπι-
 τοῖασ, [ἀθήκασ.

Αλ. ἐν πῖσισ ἰσπεφάνοισ οἰκεῖ λαῖσ δεχόμεισιν
 Χο. πῶσ ἀν' ἰσδάμω ποῖωσ ἐχέσκαδῶ, κὲ ποῖω
 γαγίη.

Q

είος

- εἰός τῳ ἀεὶ εἶδ᾽ ἡ σπύγγον, καὶ μὴ πᾶδ ἔξυ-
 τισίτη. [αὐτοπύλαιον,
 εὐφραδίη, καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένην ψόφῳ ἤδη τ᾽
 ἀλλ᾽ ἐλοτύξατε φαινομέναις ταῖς δρχαίαις
 σὺν ἀθλίαις, [δὴ μὲν εὐοικεῖ
 καὶ γαυροταῖς ἔ πολυύμνοις, ἢ ὁ κλεινὸς
 Χο. ὦ ται λιπαραὶ καὶ ἰοσιφανοί, καὶ ἀεζήλα-
 τοὶ ἀθλίαι, [μόταρχη.
 δειξάτω τὸν τ᾽ ἐκλάθῃ ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τ᾽ ἄ-
 λλ. ὅ δ' ἐκείνῳ ὄραν πετιγοφόρῳ, ἀρχαίῳ
 γῆμακ᾽ λαμπρῶς, [τάλασπῳ
 ἔ χειρῶν ὄζων, ἀλλ᾽ ἐσποιδ᾽ αἰ, σμύρνη κα-
 Χο. χεῖρ ἄ βασιλεύ τ᾽ ἐκλίωον, καὶ σοὶ ζυγαί-
 ρουμῶν ἡμεῖς. [θᾶνι τροπικῶν
 τῆς γὰρ πολιῶς ἀξία πρᾶτης, ἔ τῶν μαρα-
 Δη. ὦ φίλατ᾽ ἀνδρῶν ἐλθε δειρ᾽ ἀγοράσασθαι,
 ὅσα με δίδρακας ἀγάθ᾽ ἀφειψήσας. ἀλλ᾽ ἐγὼ
 ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽, ὅσα οἶδ᾽ οἶῃ ἢ δ᾽ αὐτὸς πάρος
 ἔ δ' εἶον ἔδρας, ἰμὴ γὰρ τομίζοις αἰ τῶν.
 Δη. τί δ' ἔδρας, κατ᾽ ἐμὸν σπύγγον, ποῖῃ τῆς
 Ἀλ. πρᾶτῳ μὲν ὅπως εἶποι τις ἐν τῇ κλησίᾳ
 ὦ δ᾽ ἡμ᾽ ἐρασῆς ἐμὸς σός; φίλα τί σε,
 καὶ κήδουμά σε, ἔ σπύγγον κλέω μόνου,
 τῶν ὅπως χρῆσθαι τὸ ἴσως ἀφειψήσας,
 ἀναρτάλιζις, καὶ κερουτίαις. Δη. ἐγὼ
 Ἀλ. εἶδ' ἐξαπατήσασ' ἀντὶ τῶν ὄχτων.
 Δη. τί φῆς, τῶν αὐτῶν μ' ἔδρας, ἐγὼ δ' ἐκ ἡδοτέμεν
 Ἀλ. τὰ δ' ὦτα γὰρ σπύγγον δὲ ἐξιπτάγγου,
 ὡς σπύγγον, καὶ πάλιν ζυωθήσεται.
 Δη. ὅπως ἀτόνητος ἐζυγανήμην ἔ γέροντι;
 Ἀλ. καὶ γὰρ δὲ γὰρ σπύγγον ἀπολογοῖται ἡμῶν,

- ὁ μὲν, ποιεῖται καὶ λέγων, ὁ δ' ἐπιφραῖται, καὶ
καπεμιδοφόρησεν, τὸ τὸ τ' μιᾶς ὀνόματι λέγων,
τοὺς τὰς κτήσεις πρὸς ἀδελφότητα ἀν' ἄλλο.
ἐπιφραῖται κτήσεις, ἐπιφραῖται κτήσεις λέγει.
Δη. αἰχμητοὶ καὶ βουλοῖσις ὅτι ἀδελφότητος.
Αλ. ἀλλ' ἐστὶ τῶν αἰχμητῶν, μὴ φρονησῶν.
ἀλλ' εἰσπλάττει ἐξ ἡπάτων, οὗτοι φρονησῶν,
εἰς τὴν εἰρηβωρολόχῳ ζωνήγορῳ,
ὅσα ἐστὶν ὑμῖν τοῖς δικασαῖς ἀλφίται,
ἢ μὴ καταγνώσεως ἐαύτην τὴν δ' ἰκλῶ,
τὸ τὸ τ' δ' ἰκλῶ εἰπέ τὸν ζωνήγορον.
Δη. ἀλλ' ἐστὶν ἀδελφότητος, εἰς τὸ βάρος ἢ ἐμβροχῶν,
ἐκ τῆς ἀδελφότητος ἐκκερμάσας ἢ ἐμβροχῶν.
Αλ. τὸ τὸ τ' ἀδελφότητος καὶ φρονησῶν ἢ δὴ λέγει.
τὸ δ' ἀλλ' ἐστὶν ἰδὸν ὡς πολιτεύσας φρονησῶν.
Δη. πρὸς τὸν μὲν ὅποσον καὶ ἐλαύνεισι μακρῶς,
καὶ ἀγορεύοις τὸν μιᾶς ὀνόματι ἰκλῶ.
Αλ. ποικίλοισι ἢ ἀπολλύοις πυγδαῖσι ἢ ἀδελφότητος.
Δη. ἰπὸς τὸν πολίτην ἐπιφραῖται ἐκ καταλόγου,
ἐπιφραῖται καὶ ἐπιφραῖται μεταπραφῶσται,
ἀλλ' ἀδελφότητος τὸ τὸ τ' αἰχμητῶν ἐπιφραῖται.
Αλ. τὸ τ' ἰδὸν ἐστὶν ὁ πόρτα καὶ τὸν κλειόμεν.
Δη. ἐστὶν ὁ πόρτα καὶ τὸν κλειόμεν ἐπιφραῖται ἐν ἀγορῶν.
Αλ. πρὸς τὸν κλειόμεν ἢ ἀγορεύσας καὶ ἐπιφραῖται,
τὸ τὸ τ' ἀδελφότητος ἀδελφότητος τὸν τὸν μὲν
ἢ ἀπολλύοις τὸ τὸ τ' ἀδελφότητος, καθήκοντα,
ὅσοις γ' ὁ φρονησῶν ἀδελφότητος ὅσα ἀπίθαι.
συμπληρῶν γὰρ ἐστὶ καὶ πρᾶξις,
καὶ γινώσκουσι καὶ σιφῆς, ἢ χρηστικός,
καταληπτικός τ' ἀδελφότητος φρονησῶν.
Χ. ἐπιφραῖται καταληπτικός σὺ δ' ἀδελφότητος.

- Δη. μὰ δὲ ἄλλ' ἀναγκάστο κωμῆζαίτην ἐγὼ
 τάλως ἄπειτα, πικρὰ μὲν ἄς ψήφισμάτων.
 Αλ. ἔχει γὰρ ἐπὶ τάλωσι τὰ τοῦ ἐκλαδίου,
 καὶ παιδ' εὐόρχει ὄρεας, οἷσ' ἴσθ' ἀσσε
 κλέν πεδονή σοι, τῆτοι ἐκλαδίω ποίη.
 Δη. μακάριε, ἐς τὰ ῥαχὰ αὐτὴ καθίσταμαι.
 Αλ. φίλος γ' ἐπὶ τοῦ τὰς τριακοντάπιδας
 (πονδύς περὶ δὲ σοι, δῶρ' ἰθαί σποῖδαί
 τὰ γυ.)
 Δη. ὦ ξυῦ πολυτήρηθ' ὡς κηλαί, πρὸς τὴν ἡσῶ,
 ἔξειν αὐτῶν καταλμασθροῦσι τῶσι
 πᾶς ἑλαῖος ἄψα ἐπὶ ὄν; Αλ. ἔξιδιο παρλαγαί
 ἀπὲρ κρυπτε ταύλα ἐκδὸν ἴνα μή σου λάβης
 νῦν οὐδ' ἐγὼ σπεπταρὸν ἴδωρ εἰς τὴν ἐρηθῶ
 αὐτὰς ἴστα λαβόντα, Δη. τὴν πεφλογαί,
 ὅς τιν' ἔδρασε, εἴφ' ὅτι παύσας κελόν.
 Αλ. εἴδ' ἐν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἑλκὸν ἔξει τέχνη.
 ἐπὶ τὰς πόδας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 τὰ κωφὰ μιν γὰρ τοῖς ὄρεσις πρὸς γυμνασί,
 μεθύωντι πρὸς πύργισι νοιδορήτῃ,
 καὶ κ' ἔβαδμασίαν αὐτὸν ἄντρον πῆ.
 Δη. οὐ γ' ἐπὶ τὴν ἡσῶν ἐπὶ τὴν ἄψα
 πύργισι καὶ βαδμαῖσι ἀπὸ κωφῶν γίγται,
 καὶ σ' ἀντιτάττει τοῦ προβαίνει κηλαί,
 ἐς τὴν ἑδραθ' ἴθ' ἐκῶν ἡν ὁ φαρμακί.
 ἔπερ ἵ τωτηνὴ λαδὼν τὰν βατρηχίδα.
 καὶ πῶν ἐκφερέται τις ἀσπὶ τὴν τέχνη,
 ἢ ἴδωσιν αὐτὸν οὐς ἴθα βῶδ' οἰσῆτοι.

ΙΠΠΕΡΝ ΤΕΛΟΣ.

ΑΧΑΡΝΕΩΝ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ἕως, περιγι-
νοταί ἕως
περὶ πρῶτων, καὶ περὶ σιτάλευς πάλιν,
οἱ μὲν στρατιῶν ἀχαιοὶ οἱ ἢ χερσίων.
περὶ τῶν λακεδαιμονίων τὸ μὲν τύτους
ἕως,
αποιδᾶς φέρντες, ἕως ἀχαιοὶς ἐδουκᾶς
οἰαται, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὡν καδᾶπτε,
σκληρᾶς ἐποιήτης, καὶ τὸ ψήφισμά τι
μεγαλεικὸν ὡς ἰκατῶς φησι, καὶ τὸν πρῶτον κλῆρα,
οὐκ ἔλακόνων, ἔτ' ἢ πάντων αἰώνων,
αποιδᾶς λύσις τὸ ἔτ' ἰφισώτων κακῶν.

Τὰ τῶ δρᾶματῳ πρόσωπα.

Δικαίπολις.	κέρυξ.
ἀμφίθεος.	αἰόβειε.
βασιλεὺς ὀφθαλμός.	δίωνος.
χερὶ ἀχαιῶν.	μήτηρ.
δουράτηρ.	κρητισφῶν.
ἰουρίδης.	λάουχος.
μηγαρεύς.	κέρυ.
συκαφάντης.	βοιωτῶς.
νέερχος συκαφάντης.	ἀγγλος λάμιαχος.
λαργός δερκίτης φυ- λάκτος.	δραπέτις, ἡ παρὰ ἑμ- φοί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΣΑ δὴ δέδηγμα τῶν ἑμαυ-
τῶν καρδίας.

ἦδ' ἴω βαιά, πάνυ δ' ἔβαιά,
τίτλαρα,

ἄδ' ὠδυνήτην, ψαμμοκροστογάρραρα.
Φέρε' ἴδω τίδ' ἦσθην ἄξιον χαιρηθ' οἴσθι.
ἐγ' αὖ δ' ἐφ' ἄγε τὸ κίαρ ἐυφράνθλιω ἰδ' ὦν
ἔϊς πέντε θαλάνας οἷς κλέαν ἐξήμεσε.
ταῦθ' ὡς ἐμανώθλιω, καὶ φιλῶ τὰς ἰσπίδας
διὰ τῆτο τῶν ἔργων, ἄξιον γὰρ ἐκλάδι,
ἀλλ' ὠδυνήθλιω ἔπειρον αὐτῶν τραγωδικόν.
ὅπε δὴ κεχήνη φροσδοκῶν τ' αἰχύλον.
ὅ δ' ἀνείπειν, εἴπαιγ' αἰθίοργι τὸν χροῆν.
πᾶς τῶντ' ἰσθ' σέ με δοκεῖς τῶν καρδίας.
ἀλλ' ἔπειρον ἦσθην λυίξ' ἐπὶ μόχα ποτὲ
διζήθεσθ' εἰσῆλθ' ἀσόμεροσθ' βοιώπον,
τῶντεσθ' ἀπέθανον καὶ διεσφάθη ἰδ' ὦν,
ὅπε δὴ παρέκυψε χαῖρις ἰσθ' τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' ἔδ' ἔπ' ὠποτ' ἰζότα γὰρ ῥύπτομα
ἔπ' ἰδ' ἔχθλιω ὑπὸ κροίας καὶ τὰς ὄφρῶς,
ἀνθ' ὅποτ' ἔσθ' κυρίας ἐκκλησίας
ἰσθ' ἰσθ' ἔρημοσθ' ἠπυὺξ αὐτή,
οἱ δ' ἐν ἄγροσθ' λαλῶσι, κένω καὶ κάτω
πὸ χοινίου φέρουσι τὸ μεμιλιτωμένον.

ἔδ' οἱ πρυτάνεις ἤκασιν, ἀλλ' ἀσέλων
 ἤκοντες, εἶπε δ' ὠποιούταυ πῶς δοκέει,
 ἐλθόντες ἀλλήλοισι, πρὶ πρῶτα ξύλα.
 ἀφροὶ καταρρέετε, εἰρήνη δ' ὅπως
 ἔπει προέκμῳ σ' ἔδ' ἐγὼ πόλις πόλις.
 ἐγὼ δ' αἰεὶ πρῶτος εἰς ἐκκλησίαν
 νοσῶν κάθημαι, κατ' ἐπίδαν ὦ μόνος,
 εἴπω, κέρημα, σκερδιῶμα, πέρδομα,
 λπόρῳ, γράφα, παροτίλομα, λογιζομα,
 ἀποβλέπω εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν.
 συγῶν μὲν ἄστ', τ' δ' ἐμόνοση μνηποθῶν,
 ὅς ἐδ' ἐπῶποτ' εἶπεν, ἀνθρακας πείρω,
 σὺκ ὄξος, σὺκ ἱλασει, ἐσθ' ἡδ' οὐ πείρω.
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πείρων ἀπῆν.
 εὖν οὖν ἀπέχινῳ ἤκω παρεσκόναμίνος,
 βῶν, ὑποκρούειν, λοιδορούειν τὰς ῥήπρας,
 εἰάν τις ἀλλοπλήν πρὶ εἰρήνης λογι.
 ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ ἔσθ' ἰ, μισημέρινοί,
 σὺκ ἡγόρδου ἔτ' ἐκείν' οὐ γὰρ ληθον,
 εἰς τῷ σθεδραῖον πῶς ἀνὴρ ἀσίζεε).
 Κή. πάριτ' εἰς τὸ πρῶτον, ἀπὶ αὐτῶν
 πάριτ' αἰς ἄν, σῶτος ἦτε ἔκαθάραμαίος.
 Αμ. ἤδη τίς εἶπεν; Κή. τίς ἀγορεύσει βῆλα β.
 Αμ. ἐγὼ. Κή. τίς ἄν; Αμ. ἀμφότερος. Κή. εἰς
 ἀνθρώπος. Αμ. εἰ.
 ἀλλ' ἀθάνατος, ὃ γὰρ ἀμφίητος δῆμιρτος ἴω,
 εἰς πείλομα, τῆς ἡ κελῶς γίνε).
 γαυῖ ἡ κελῶς, φαιναρίττω τήην ἐμῷ.
 ἐξ ἧς λυκίος ἰγίνετ', εἰ τῆς δ' ἐγὼ,
 ἀθάνατος εἰμ', ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψασίητοί,
 ἀποσῶς πρὶ αὐτῶ πρὸς λακεδαίμοντις μόγι.

ἀλλ' ἀθέναί τοι ἄν, ὦ ἄνδρες ἐφόδι σπείζα,
 ἔγδ' διδύασι τοὶ πρυτάνεις. Κή. οἱ θεοὶ).

Αμ. ἂν τριπτόλεμε καὶ κελεύ, περισφύεσθέ με;

Δι. ὦ ἄνδρες κρυψάνης, ἀδικεῖτε τὴν σικλησίαν,
 τὸν ἄνδρ' ἀπάγντες ὅστις ἡμῖν ἤηλε
 σποδάς παιήσῃ, ἔκρεμάσῃ τὰς ἀσπίδας.

Κή. κἀψῆσο σίζα. Δι. μὰ τ' ἀπολλῶ γὰρ μὲν ἔ,
 ἡὲ μὴ κῆρι εἰρήνης γέ πρυτανύσῃσι με.

Κή. εἰ παρὰ βασιλείας πρῆσβεις.

Δι. πῶς βασιλείας ἀχτομοῖ γὰρ πρῆσβεισι,
 καὶ τοῖς πᾶσι, τοῖς τ' ἀλαζονείμασι.

Κή. σίζα. Δι. βαβαϊάξ, ὦ κβάτωα ἔρχήμασι.

Πρ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς εἰς βασιλείαν τὴν μέγαν,
 μισθοσφύρονας δύο δροχμάς τῆμῆρας
 ἵπ' ἀθρομένεσ ἀρχοῖσι. Δι. οἱ μετὰ τῶν
 δροχμῶν!

Πρ. κῆρι τ' ἐπυχομένεσθ' ἀδιὰ τ' καυσπίον
 πιδίων ὄδῃ πλ' ἡνωπτε ἰσκλημημένοι,
 ἐφ' ἀρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείρωσι,
 ἀποκτόμοι. Δι. σφῶδρα γδ' ἐσσιζόμενι γὰρ,
 παρὰ τὴν ἵππαλξιν, εἰς φερούτῃ κατακεί
 μῆρι.

Πρ. ἐσσιζόμενοι ἤ, σπῶς βίαν ἐπίτορμι
 ἐξυαλίαν ἐκπαμάτων, καὶ χροσίδων
 ἀκροθνοῖται ἡδυν. Δι. ὦ κραταὶ πόλις,
 ἄρ' αἰσθάνει τ' κατάχλων τ' πρῆσβεισι;

Κή. οἱ βῆροκροὶ γδ' ἄνδρες ἡγεμῶν μόνε
 τῆς πλοῖστα δωσαμένεσ καταφαγεῖτε καὶ
 πέν.

Δι. ἡμῆσ ἢ λαίκασ' εἰς τε καὶ κροσάπυρνας.

Πρ. ἵτε πτάρησ' εἰς τὰ βασιλεῖ ἡλτομῆρ,

ἀλλ' εἰς δότι πάντες ὄχετο, σραπῶν λαβῶν,
κῆρυξο ἑκτὸ μῦθον ἐπὶ χροσῶν ὄραν.

Δι. πόσου ἢ τὸν πρῶτον χρόνον ζωὴν ζωῆς
Πρ. τῆ παρτελιῶα, κῆρ' ἀπῆλθον οἴκῳ δέ,
εἴτ' ἐξένιξεν, παρτιθῆ δ' ἡμῖν ἔλεος
ἐκ κερβανθ βούσ. Δι. καὶ τίς εἶδ' ἄποτι

βῆς κερβανίθαι, τῶν ἀλαζονομάτων
Πρ. καὶ νῦν μὰ δὲ ὄρνι τερωλάσσιον κλυαύμεν
παρ' ἔθλασεν ἡμῖν, ὄνομα δ' ἴω αὐτῶ φέειν.

Δι. αὐτ' ἄρ' ἐφραάκιζεις σὺ δύο δευχμῶς
φέραν.

Πρ. καὶ νῦν ἀγνῆτις ἔχε μῦθον ψυδαρτάβα
τὸν βασιλῆος ὀφθαλμοῖ. Δι. ἐκ κόψει γὰρ
κόρυξοι τῶν ἄλλων τὸν γὰρ σὸν ἔπρεσβειος.

Κή. ὁ βασιλῆος ὀφθαλμοῖ. Δι. ὦ ταχὺ κῆρυξο
σπῶς τ' ἴω ἀνθρώποι ἐκ φρακτῶν βλεπῶς,
ἢ πῶς ἄκρω κάμπτων, νῦν οἴσθι σκο-
πῆς,

ἄσκαμ' ἔχεις περ πῶς τὸν ὀφθαλμοῖ κάτω.

Κή. ἀγε δὴ σὺ βασιλῆος ἄτῃ σ' ἀπέμψε φρά-
σσι,

λέξοντ' ἀθλωσίσι σὺ ψυδαρτάβα,
ἰαυτάματ' ἐξαρξάν, ἀπασσασάτρα.

ζωήκαθ' ὁ λέγῃ; Δι. μὰ τὸν δῶκεν
γὰρ μὲν ἔ.

Κή. πέμψεν βασιλῆα φησὶν ἡμῖν χροσίον,
λέγῃ δὲ σὺ μείζον, κῆ σαφῶς τὸ χροσίον,
ἐλθῆσι χροσοχαιτοπῶντ' ἰαοτά.

οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. Δι. τίδ' ἔν
λέγῃ;

Κή. ὅπ' χροσοπῶντ' ἰαοτάς λέγῃ.

εἰ πρὸς δὲ καὶ σὺ χρυσίον ἐκ τῆ βαρβάρων.

Δι. σὺκ, ἀλλ' ἀχάντας ὁδὴν χρυσίου λίγην.

Κή. ποίας ἀχάντας; σὺ μὲν ἀλαζῶν εἰ μόνως.

Δι. ἀλλ' ἀπὸ θ', ἐγὼ δὲ βασιλικὰ τῶντων μόνον.
 ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τὸ θεῖον,
 ἵνα μὴ σε βιάσω βάμματα ῥοδιακόν,
 βασιλῆος ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψῃ χρυσίοι
 ἀτανδύει, ἀλλ' ὡς ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν
 πρῆσβιων,

ἐπιπέυθ', ἐλληνικόν γ' ἐπέδουσαν ἄνδρες ἐθεῖ,
 σὺκ' εἶδ' ὅπως σὺκ' εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν,
 καὶ θεῖον μὲν δυνέχων τὸν ἔτερον ἑυτυεῖ,
 ἐγὼ δ' ὅς ἐστι κλειθένης ὁ σιβυρτίων.

ἄ γερόβελον πρῶτον ἐξέδωκεν ἡμέτερον,

θεῖον δὲ δ' ἀπίθηκε τὸν πῶλον ἔχων,

εὐνέχων ἡμῖν ἡλθεῖς ἐσκευασμένον.

ὁδὲ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν, ἐδὴ που ἐράτων;

Κή. σίμα, κάθιζε,

τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ βελὴ καλῶν,

εἰς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δ' ἦτ' ὅσα
 ἀγχόνη;

κ' ἄ πρ' ἐγὼ δ' ἦτ' ἐνθάδ' ἐπρατιύομαι,

τὴν δὲ ξενίζειν, ἐδέποτέ γ' ἴχ' ἢ δύρα.

ἀλλ' ἐργάσομαι πιδανὸν ἔργον κ' μέγα.

ἀλλ' ἀμφίθεός μοι ποδ' ἐστίν; Δι. οὐτίσι
 πάρα.

Δι. ἐμοὶ σὺ θεῖντασι λαβὼν ἐκτὼ δραχμῶν,

σπονδὰς πείσομαι πρὸς λακιδαιμενίους
 μόνως,

καὶ θεῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτῃδι.

ὕμεις δὲ πρῆσβευέσθε, καὶ κειχήτατε.

Κή. ἀσπίτου

Κή. αἴθεσιπὸ δέωρ ὁ παρὰ σιτάλκῃς. Θεί.
ὄδε. Κή. θέωρ.

Δι. ἔπερ ἄλαζων οὐτ' εἰς κηρύττῃται.

Θεί. χεῖρον μὲν σὺκ' ἂν ἢ μὲν εἰ θράκη πηλυί.

Δι. μὰ δὲ σὺκ' ἂν εἰ μισθὸν γὰ μὴ φερεῖς πολυῖ.

Θεί. εἰ μὴ κατένιψι χεῖρον τῷ θράκῃ ὄλλω,
κ' τὸς ποταμοὺς ἔπηξ' ἰπ' αὐτὸν τ' χεῖρον.
ὅτ' εὐχὰδ' ἰδέοις ἠγωνίζετο,
τῶν μετὰ σιτάλκῃς ἔπιον τὸν χεῖρον.

καὶ δῆτα φιλαθλίαι ἔω ἰππεφυῶς,
ὕμῶν τ' ἐρχεῖς ἔω ἀληθῶς. ὥστε κ' ἢ
εἰ τίσι βίχῃς ἔγραφον, ἀθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱός, ὃν ἀθηναῖον ἐπιποιήμεθα,
ἦρα φαγεῖν ἀλλ' ἄντας ἐξ ἀπατρῆων,
καὶ τὸν πατέρ' ἔω ἰβόλει βοηθεῖ τῇ πάτρεσ,
ὁ δ' ὄμισε σπένδων, βοηθήσει, ἔχων
εὐχὰν ἑσαύτην, ὥστ' ἀθηναῖοις ἐρεῖν,
ὅσοι τὸ χεῖμα πυρρόπων αἰσέρεχται.

Δι. κάκισ' ἀπολοίμην, εἴπ' ἔστων πείθομαι.

Θεί. καὶ νῦν ὅπως μαχηώμετον θρακῶν γένεσ,
ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. ἔστο μὲν γ' ἤδη σαφές.

Κή. οἱ θράκῃς, ἔπε δέωρ, οὐς δέωρ ἦρα γα.

Δι. θυτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν; Κή. ὄδε μάντων
φρατός.

Δι. ποῖον ὄδε μάντων, εἰπέ μοι, θυτὶ τί λέω,
τίς ἔστω ὄδε μάντων τὸ πέεσ ἀπὸ τῆς θρακῆς εἶν.

Θεί. θυτοῖς εἰάν δραχμᾶς δύο ἢς μισθὸν διδῶ,
καὶ ἀπὸ πλάσσει πῶ βροιατῆαι ὄλλει.

Δι. εἰσδὲ δύο δραχμᾶς τοῖς ἀπὸ ψαλλημέτουσι
ἰππεῖνοι μὲν τ' ἂν ὁ θρακῆς λείας
ἑσπεῖοις, εἰ μοι τάλας, ἀπὸ δουροῖ,

ἰπὸ τῶν ὀδομαίων, τὰ σκόρδα πορφυρο-
μεν.

Θί. ἔκχευε βαλεῖπ τὰ σκόρδα, ἃ μόχθηρὸν ἐν,
ἔ μὴ πρῆσει τέτοισιν ἐσχορδοσμένοις.

Δι. Ἰωτὶ περὶ αἰδῶ οἱ πρυτάνεις πάχοντά με
ἐν τῇ παλαιοῖ, καὶ Ἰαῦθ' ἰπὸ ἀνδρῶν βαρ-
βάρων;

ἀλλ' ἀπιρρῶ μὴ ποιῆν ἐκκλησίαν
Ἰίεθραξι, πῶς μὲν ἔγω δ' ὑμῖν, ἐπ
διοσημί' ἐπ, καὶ ῥαυὶς βέβληκέ με.

Κί. τὲς θράκας ἀπέναι, παρῆναι δ' εἰς ἔπλω.
οἱ δ' πρυτάνεις λύουσι τῶ ἐκκλησίαν.

Δι. οἱ μοι τάλας, μυτιώτερον ὅσον ἀπώλεισα.
ἀπὶ ἐκλακεδαίμονα καὶ ἀμφίθεον ὀδί.
καὶ ἀμφίθεον. Αμ. μήπω γε, πρὶς ἂν εἴ
πρῆξω.

δ' εἰ γὰρ με φέρουσι ἐκφυγεῖν ἀχαρῆας.

Δι. τίδ' ἐστὶ; Αμ. σοὶ μὲν δεῦρον ἔγω αποιδᾶς
φέρειν

ἔσπυδαν, οἱ δ' ἄσφραγτε πρὸς βῶτον Ἰνὶς
ἀχαρῆαι, σπυτοὶ γέροντες, πρῆνινοι,
ἀπράκτοι, μαρτυρομάχοι, σφραδά-
μνινοι,

ἔπρ' ἀνέκροτον πάντες, ἃ μιανράπτει,
αποιδᾶς φέρεις τῶ ἀμπέλων πετρημέναν;
καὶ τὲς τείβωνας ξωελίοντο τῶν λίθων.
ἔγω δ' ἔφραγον, οἱ δ' ἐδῶκον, κάβρωι.

Δι. οἱ δ' οὐκ βούωντων, ἀλλὰ τὰς αποιδᾶς φέ-
ρεις;

Αμ. ἔγωγε, φημί, τρία γε Ἰωτὶ γόματα.
αὐτὰ μὲν εἰσι πεντήτης, γέυσμα λαβῶν.

Δι. αἰ-

Δι. ἄβοι. Ἀμ. τί ἐστίν; Δι. σὺν ἀρέσκουσ' ἴμ' ὅτι
ὄζυσι πίπτης καὶ παρασκευῆς κεύθ.

Ἀμ. σὺ δ' ἄλλὰ θεοὶ τὰς δεικέεις γήυσσιν λα-
βών.

Δι. ὄζυσι χ' αὐτὰ πρέσβευσι τὰς πόλεις,
ἀνύτατον ὡς ὡς Δίατριβῆς, τῶν συμμάχων.

Ἀμ. ἀλλ' αὐτὰ σπονδαί, τριακοντέπιδος
κ' γίνετ' ἢ Σάλατταν. Δι. ὦ Διούσια,
αὐτὸ μὲν ὄζυς ἑμφορσίας καὶ νίκωντος,
καὶ μὴ πιπτεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
καὶ τῶ σόμφα πλίθουσι, βῶν ὅπη θείεις,
πέυθαι δ' ἔχουσι, ἔσπένδουσι, καὶ κπύουσι.

Ἀμ. χαίρειν κελύω πολλὰ τὸς ἀχαρτίαις.
ἰγὰ ῥ' πολέμου καὶ κακῶν ἀπιπλάγεις,
αὐξῶ τὰ κατ' ἀγούυς εἰσιῶν Διούσια.

Δι. ἰγὰ δὲ Φούξαμαί γε τὸς ἀχαρτίαις.

Χορός ἀχαρτίων.

τῆδ' πᾶς ἔπου, δίακα, καὶ τὸν ἀνδρα πυ-
θάου

τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων, τῆ πάλει γδ' ἄξιον

Ἡμ. ζυχαβείν τ' ἀνδρα τῶν, ἀλλὰ καὶ μινύετι,
εἴπε εἰδ' ὅποι τίτς ἀπταγ γῆς ὁ τὰς ἀποιδᾶς
φίρασι.

Στεροὶ κάμωι ἰά.

Ἡμ. ἐσπίφου γ' οἰχέται
φροῦδ' ὦ. Χα. οἱ μοι τάλας

πρῶν ἑστᾶν τῶν ἐμῶν
ἐσπ' ἀρίστ' ἐμῶς γε φάσ
πύθ' ὅτ' ἐγὼ φέραι
ἐμὴν φράκων φορτίον
ἐχθλεύθου φάτω τείχων

ἄδεις Φαύλος ἀνὸς
 ἀπονοδοφόρος ἔστι τῶν ἐμῶν τότε δι-
 σκόμμενος, ἐξέφυγόν.

ἔστι δ' ἀνὸς ἰλαφρῶς ἀπώλιστατος.

Μισοῦσθαι καὶ αὐτὸν δ'.

καὶ δ' ἐπεὶ δὴ σιρρόν ἤδη τῶν ἀντικλήμιον,
 καὶ παλαιὰ λακρυτιδῆ τὸ σκετὸν βάρ-
 ρυτεται,

οἶχ' ἵ, διακτίσθαι δέ μὴ γ' ἰσχυρὰν ποτι,
 μηδὲ καὶ γέροντας ὅπως ἐκφυγῶν ἀχρη-
 στεας.

Ἀντιπροσῆκλον ἰά.

ὅστις οἱ ζῆν πάπρ
 καὶ ἦτοι, τίσιν ἐ-
 χθροῖσι ἐπέεισατο,

οἷσι παρ' ἐμῶν πόλεμος,

ἐχθροὺς αὐτῶν,

τῶν ἐμῶν χαριῶν
 καὶ ἀνέσω, πρὶν αὐτὸν χοῖν' ἀν-

ζῆσιν ἀτ' ἐμπαιγῶν,

ὄξυς ὀδυνηρῶς, ἐπὶ

κατὰ τὸν, ἵνα μὴ ποτι

κατὰ τῶν ἐπὶ τὰς ἐμὰς ἀμείλιχας.

Ἐσωθῶς εἰχάνη γ'.

ἀλλὰ δὲ ζῆτεῖν τὸν ἀνδρα, καὶ βλίπεν βαλῆ
 λήραδε,

καὶ δάκνει γῆν περὶ γῆς, ἵνα ἔσθ' ἰσχυρῆ ποτι
 ὡς ἰγὰ βάλων ἐκείνοι, σὺν ἀνὸς ἐμῶν

Δι. εὐφημῆτε, εὐφημῆτε.

Χο. σίγα πᾶς, ἐκέουτ' ἀνδρες ἄρα τῆς εὐφη-
 μίας;

ἔστι

ἔρς αὐτός ἐστι ὄν ζητοῦμαι, ἀλλὰ δεῦρο πάς
ἐκπρόαν. θύσων γὰρ αὐτῆς ὡς οἰκ' ἐξέρχῃ.

Δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε,
πρόϊθ' ὡς τὰ πρόσθεν ὀλίγην ἢ κνηφῆρα
ὁ ξανθίας τοῖ φαλλόν ὀρθονησάτω.

Μή. κατὰ θεῶν τὸ κραισιῶ ὦ θύρατερ, ἢ ἀπαρ-
ξάμεθα.

Θυ. ὦ μήτερ, ἀνάδ' δεῦρο τιῶ ἰτηήρυσιν,
ἢ ἰτη καταχίαι τελατῆρ τυτσί.

Δι. καὶ μὴ κελόν γ' ἐς ἃ δόουσε δέασοται,
κεχρησμέναι σαι τήνδε τιῶ πμπήν ἐμὲ
πίμψαστα κ' θύσωνται μετὰ τ' οἰκιστῶν,
ἀγαγῆν πυχρῶς τὰ κατ' ἀγίους διονύσια,
σημιπῶς ἀπακκαχθέντα. τίς ἀποιδῶς δέ
μει

καλῶς ξωκυγκῶν τὰς τριαντητέρας.

Μή. ἄγ' ἂ θύρατερ ἔπις τὸ κραισιῶ καλῆ καλῶς
οἴσῃ, βλίπενσαι θυμφοφάρον, ὡς μακά-
ρι

ἔστι σ' ὀπίσθ' κἀκποιήσε] γαλῶς,
σῆ μηδ' ἢ ἥτιοι βδ' εἶν, ἐπέδ' ἄν ὀρθρ' ἢ
πρόβονι καὶ τῶ χλα φυλάττωσ' σφόδρα,
μή τις λαθάνουσ' εἰς τὰ ἀγῆτὰ χροσία.

Δι. ὦ ξανθία, σφῶιν δ' ἐστὶν ὀρθός ἐκτί
ὁ φαλλός ἐξόπιθε τῆς κνηφῆρας,
ἰγὼ δ' ἀπολεθῶν, ἄστροματὸ φαλλικός,
σὸ δ' ὠγυῖα θεῶν μ' ἀπὸ τῆς, πρόβα
φαλλῆς, ἰτῶρε βακχεῖς,
ξυγκάμει, νυκτεπείπλωσιν
σιμειχέ, πικρὸς ἀ-
ἔκτω σ' ἰτῆ ἀρθεῖποι, ἰς

- τὸν δῆμον ἰλθὼν ἄσμενος
 ἀποδάς ποιησάμενος ἱμαν-
 τῶ πηγυμάτων τε καὶ μαχῶν,
 καὶ λαμάζω ἀπαλλαγείας
 πολλῶν γὰρ ἐστὶ ἕδος, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
 κλείψουσιν εὐρόνδ' ἀεικλί' ὑληφόρος,
 τίω στυροδῶρε θράτιαν ἐκ τῆς Φελλίως,
 μίσην λαβόντ' ἕρατα κατα-
 βολόντα, καὶ ἄγχαρτίσ' ὦ
 Φαλῆς, Φαλῆς.
 ἴαν μεθ' ἡμῶν ζυμπίης ἐκ κραιπάλης,
 ἴωθεν εἰρώης ῥοφήσας πύβλοι,
 ἢ δ' ἀσπίς ἐν τῷ Φειψάλα κραιμῶσ']-
 Χο. οὐτ' αὐτὸς ἴσιν ἔτ'.
 βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
 παῖε, παῖε τὸν μισρὸν.
 ὦ βαλῆς ἄν, ὦ βαλῆς;
 Δι. ἠεὶ κλείς, τρετὶ τί ἴσι, τίω χύτσαν στυπὶ-
 ψεται;
 Χο. σὲ ῥη οὐκ ἠγαυλθίσσορην ὦ μισρὸν κεφαλή,
 Δι. ἀντιποίας αἰτίας ὦ χαρμίων χερμάτων;
 Δι. ἴστωσαν ἄλλοι.
 Στεροφὸν κάλων εἰ.
 τρετ' ἐρωτᾶς; ἀνιψ-
 χωλ' εἰ καὶ βδελυρός,
 ὦ προσότα τῆς πατρὶδ' εἰ,
 ὅσπερ ἡμῶν μόν' εἰ
 ἀπεισάμενος, εἴπα δ' ὠα-
 σιμὸς ὅς ἔμ' ἀποβλέπει.
 Δι. αἰτί δ' ὦν ἰσπαισάμεν, ὅσα ἴστω γ' ἀλλ'
 ἀκρόστατι.
 Στεροφὸν

Στρουφὸν ἑτέρον κάλοι ἦ.

- Χθ. σὺν γ' ἀκρόσομ' ἰδίπλει
 κητά σι χάσρμω τοῖς λίθοις
- Δι. μηδὲ μῶς, πρὶν ἂν ἀκρόσητέ γ', ἀλλ' ἀνά-
 χοιοδ' ὦ γαθοὶ
- Χθ. σὺκ ἀναχόσομα.
 μή τ' ἰλίγε δ' ἠ σὺ λόγησθαι,
 ὡτ μισσηκά σι κλέ-
 αι @ ἐπ μᾶλλον. ὅν ἐ-
 γὼ κητατεμῶ τῶσι ἐκπιῦσί ποτε
 ἰς κατόμματα.
- σὺ δ' ἐγὼ λόγους λίγησθαι @ σὺκ ἀκρόσομα
 μακροῦς,
 ἕσπε ἰσπεῖσαι λάκωσι, ἀλλὰ ἡμαρθέσσημα.
- Δι. ὦ γαθοὶ, τὴς μ' λάκωσιαι σὶ ποδ' ἂν ἰάσασθαι,
 τῶν δ' ἐμῶν σποιδ' αἶν, ἀκρόσοιτ' εἰ κηλῶς
 ἰσπεῖσάμην.
- Χθ. πῶς δέ γ' ἂν κηλῶς λίγησι ἂν, εἴσπε ἰσπεῖσαι
 γ' ἀπαῖξ,
 οἰσι εἴτε βαμῶς, εἴτε πῖσις, ἔθ' ὄρκ @ μένει.
- Δι. εἰδ' ἐγὼ κητὴς λάκωσιαι οἰς ἀγασθ ἐγκεί-
 μετα, [των.
- ἔχ ἀπάντων ὄντων ἡμῶν γατίς τῶν πηραγμα-
- Χθ. ἔχ ἀπάντων ὦ παροῦρη; αὐτῶ δ' ἠ ἔλμας
 λίγησι
 ἐμφασθῶς ἡδὴ πηδε ἡμᾶς εἰ τ' ἐγὼ σὺ φεί-
 σσμοι; [οδὶ,
- Δι. ἔχ ἀπάντων, ἔχ ἀπάντων, ἀλλ' ἐγὼ λίγησι
 πῶλλ' ἂν διπλήσασθαι μ' σκείνως εἴσ' ἠ κησθ-
 κημῖνως.
- Χθ. τῆτ' πύπ @, δεισθῶ ἡδὴ, @ ἔσραξὶ κησθῶν,
 R

- εἰ σὺ ἔθλημάσῃς ἰστέρ τ' παλεμίων ἡμῖν λέγῃ.
 Δι. κἀν γὰρ μὴ λέγω δίκαια, μὴ ὅ τ' αὐτὸ πάλῃ
 δοκῶ,
 ἰστέρ ἐπιζῶν ἐθλήσῃ πῶς κεφαλῶν ἔχει,
 λέγειν.
 Χο. εἰπέ μοι τί φησὶ μέγα τ' λίθων ἢ δαμῶν,
 μὴ ἢ καὶ ἄλλων τ' ἄνδρα τῶσδε φοιτηκίῃ,
 οἷος αὐμίλας τίς ὑμῖν θαυμάλα ψῆψιζεσθαι.
 Δι. ἐδ' ἀκρόσεσθ' ἀκρόσεσθ' ἵππῶν ἢ χαρηνίδων.
 Χο. σὺκ ἀκρόσεσθ' αὖτις. Δι. δεῖνά γ' ἄρα
 κείσομαι.
 Χο. ἐξολοίμην κ' ἀκρόσεσθαι. Δι. μηδαμῶς ἢ
 χαρηνίδων.
 Χο. ὡς κ' ἐξήσαν ἴσθι ἵππῃ. Δι. δ' ἄξομαι γ' εἰ
 ὑμᾶς ἐγώ. [τῆς
 ἀντιπρακτικῆς γδ' ὑμῶν τ' φίλων τῆς φιλά-
 ῶς ἐργῆς ὑμῶν ὁμήρουσ' οὗσ' ἀπαφάξω λα-
 βῶν. [μέγ.]
 Χο. εἰπέ μοι, τί γδ' τ' ἀπληίτῃσθ' αἰδοῦσθαι δη-
 οῦσ' ἀχαρηνίδων ὑμῶν, μὰς ἔχει δ' ἐπίοισι
 τῶν περὶ τῶν ἐνδὸν εἰσέξασθαι ἢ πῆ τῆ, φρα-
 σῦνεται.
 Δι. βάζειτ' εἰ βήλεσθ', ἐγὼ γδ' τῆσθαι ἀφῆρῶν.
 αἰδομαί δ' ὑμῶν τὰ χ' ὅσπερ ἀνδράκων τί κή-
 δε]. [εἰμός.
 Χο. ὡς ἀπληόμεσθ' ἐλάρασθ' ἀνδρόσθαι ὃ δ' ἐγ-
 ἀπὰ μὴ δράσης ὃ μέγας, μηδαμῶς αἰμη-
 δαμάσθαι. [μη.
 Δι. ὡς ἀπληόμεσθ' ἐλάρασθ', ἐγὼ γδ' σὺκ ἀκρό-
 Χο. ἀπληόμεσθ' ἢ ἡλικία τόνδε φιλαμθεκία.
 Δι. ἐδ' ἐμοῦ χίτων]. [ἀπληόμεσθ' ἢ ἀκρόσεσθαι.
 Χο. ἀπληόμεσθ' ἢ ἀκρόσεσθαι.

Χω. ἀλλὰ νῦν λέγ' εἰ σὶ δοκεῖ, τόν τε λακε-
 δαιμόνιον αὐτὸν, ὅπ τι τρέπω σὺ σὶ φίλον.
 ὡς τόδε το λαρκίδιον ἔπεσ' ὄσσο ποτὶ.

Δι. τὸς νῦν μοι λίθους χάμαζ' ἐπέων ἐξεσθί-
 σκετε. [ξίφθ.

Χω. ἔτοιί σοι χαμάζ' καὶ σὺ κατάθρα πάλιν τὸ
 Δι. ἀλλ' ὅπως μὴ ν' εἶς τείβασιν ἐγκάθλωταί
 που λίθοι.

Χω. ἐκπέσθω χαμάζ', ἔχ' ὄρως σφόδρασι;
 ἀλλὰ μὴ μοι πέσφασιν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ τὸ
 βέλθ.

ὡς ὅδε γε σφῆες ἄμφω τῆ σροφῆ γίνεθ'.

Δι. ἐμίχθητ' ἄρα πάντες ἀνασείειν, βοῆς
 ὀλίγου τ' ἀπέθανον, ἀνθρακες πυριάσσιοι,
 καὶ ταῦτα διὰ πλὴν ἀτοπίαν ἔδημοτῶν,
 ἰπὸ δ' ἰδίας ἢ ἔμαελης μοι, συχίλῳ
 ὀλάρκθ' ἐπέτλησεν ὡσπερ σπηῖα.
 θινόν γ' ἔπας ὀμφακίαν πιφυκέναι,
 τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὡς πε βάλλειν ἐξ βοῶν
 ἰδέλειντ' ἀκροῦται μηδ' ἐν ἴσον ἴσω φέρον,
 ἐμῶ θέλοντ' ἰπὸ ἐρ' ἐπιζέλωε λέξαν,
 ἰπὸ ἐρ' λακεδαίμωνίωσ' ἄπανθ' ὅσ' ἀνέλιξα,
 καὶ εἶ φιλῶ γε πλὴν ἐμῶ ψυχὴν ἐγώ.

Στεροφὸν κέλευσ' ἄ.

Χω. τί οὐκ ἔλέγξας τοῦ πίζητον,
 ἐξουεγκῶν θύραζ'
 ὅ τί ποτ' ὦ χέτλις,
 τὸ μέγα τῆτ' ἔχθρ.
 πόθθ' γ' ἔπειν με
 ἢ, π' ὄσθ' ἔχθρ.
 ἀλλ' ἢ πῶς αὐτὸς πλὴν δίκην διωρίσσω,

ἦεις δεῖσθ' ἐπιπέητον, ἐγχείρη λίσαν.

Σύσπυα χ' ἴσπεικωπῆν.

Δι. ἰδοὺ ἦαθε, τὸ μὲν ἐπιπέητον, ἔδ' ἰ
ὁ δ' αἰτὴρ ὁ λίσαν ἔστοι, τιωρετοσί,
ἀμίλει, μὰ τὸν δ' ἴσπ' εὐασπιδάσπυμα.
λίσαν δ' ἴπ' ἐξ λακιδαιραγίαν ἄμρι δακί
καὶ ἔρι δ' ἴδουκα πικλά, τὸς τι γ' τρέπες
τὸς τ' ἀχρσίκαν οἶδα χαίρει, ἴσπ' ἴσφόδρα.
ἔαν ἴς αὐτοὺς δὴλογῆ καὶ τὴν πόλιν,
αἰτὴρ ἀλαζών καὶ δίκαια, εὐδίκαια,
καὶ ταῦτα λαυθάνωσ' ἀπειμπωλάμμοι,
τὸν τ' αὐχρσίται οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅπ
ἠδ' εἰ βλέπεις ἄλλο, πάλιν ψήφω δακί,
αὐτὸς τ' ἑμαυτὸν ἴπ' ὀκλίω, ἴσπ' ἴσπαθον,
ἴπ' ἴσπυμα διὰ τὴν πέρυσι καμαθία.
εἰσπ' ἴσπυμα γάρ μ' εἰς τὸ βεδόθησι
διεβαλλε, καὶ ψόδ' ἴσπυμα γλώπιζέμα,
καὶ κυκλοβόρη, καὶ πωλιων, ὡς τ' ὀλίγον πάλιν
ἀπωλόμην, μελωποπραγμοσπυμα.
γὺν οὐ μὲ πρῶτον σπ' ἴπ' λίσαν ἔασπυτε,
εἰσπ' ἴσπυμα ἀσπυμα μ' οἶον ἀθλιώτατον.

Ανπεσθὴ κέλων ἦ.

Χο. τί βῆτα σπ' ἴπυμα, πικράζειτε,
καὶ πωλιων τερβάσι
λαβέ δ' ἴμ' ἴπ' εἰσπυμα
παρ' ἴσπυμα,
σκοβόδατυπυκτότετρα
τὴν αἴδ' ἴσπυμα κωλιῶ.
εἴ τ' ἴσπυμα νοι γ' ἴσπυμα ἀσπυμα τὰς σπ' ἴσπυμα,
ὡς σπ' ἴπυμα ἄν, ἀγών οὗτος σπ' ἴσπυμα ἴσπυμα.
Δι. ὡς σπ' ἴπυμα ἴσπυμα καρπύρα ψυχῆ λαβέτι,

κή μοι βασιεῖ ἴσιν ὡς εὐελπίδην.

πῶ παῖ. Κή. τίς ἔθες; Δι. ἔνδον ἔς' εὐ-
ελπίδης;

Κή. σὺν ἔνδον, ἔνδον ἴσιν, εἰ γνῶμαι ἔχθες

Δι. πῶς ἔνδον εἴτ' σὺν ἔνδον. Κή. ὀρθῶς ᾤ γίγνηται.
ὄντες μὲν ἔξω συζήτων ἐπύλλια.

σὺν ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιῆσαι
τραγωδίας. Δι. ὦ τελομακάρι εὐελπίδη.

ὄθ' ὀδοῦλας ἔπασσι σαφῶς ἀπικροῖσθαι,
ἐκκάλισσι αὐτόν. Κή. ἀλλ' ἐδύνατο.

Δι. ἀλλ' ὅμως,

ἔγδ' ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τῶν θυράων.
εὐελπίδη, εὐελπίδιον,

ἰσθάνουσον, εἴ ποθ' ἴδῃ περ' ἀνθρώπων ἕνεκεν
δικαιοπόλις καλεῖ σε, χαλκίδης ἐγὼ.

Εὐ. ἀλλ' οὐ χολή.

Δι. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. Εὐ. ἀλλ' ἀδυναίον.

Δι. ἀλλ' ὅμως.

Εὐ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι, καταβύθειν δ' ἔχολή.

Δι. εὐελπίδη. Εὐ. τί λείλαγος; Δι. ἀναβά-
δην ποιῆεις

ἔξω καταβάδην, σὺν ἔτος χαλοὺς ποιῆεις.

ἀτὰρ τί τὰ ράκι ἐκ τραγωδίας ἔχθες;

ἔσθ' ἢτ' ἐλευνῶν, σὺν ἔτος χαλοὺς ποιῆεις;

ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τ' ἡγονάτων σ' εὐελπίδης,

δός μοι ράκιδ' ἢ ἔπι παλαιῦ δράματος.

δεῖ γάρ με λελίξαι τῶν χειρῶν ῥῆσιν μακράν.

αὐτὴ ἢ θάνατον ἢ κακῶς λέξαι φέρει.

Εὐ. τὰ ποῖα τρύχη, μῶν ἐν οἷς οἰνέας ἔσθ' ἰ;

ὁ δὲ πᾶσι γεραιὸς ἠγωνίζεσθαι;

Δι. σὺν οἰνέας ἴω, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιώτερος.

- Εὐ. τὰ Ἐ τυφλῶ φοίνικῳ; Δι. ἔ φοίνικες οὐ,
ἀλλ' ἔπερς ὡς φοίνικῳ ἀθλιώτερον.
- Εὐ. ποίας πότ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖ; πέτωλαι.
ἀλλ' ἢ φιλοκτῆτα τὰ Ἐ πτωχοῦ λέγεις;
- Δι. οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχοῦ εἶσθαι.
- Εὐ. ἀλλ' ἢ τὰ δυσωπνῆ θύλας πιπλώμεθα,
ἢ βεικροφόντες εἶχ' ὁ χαλὸς ἔβσει;
- Δι. ἔ βεικροφόντες, ἀλλὰ κἀκείνῳ μὲν ὡς
χαλὸς πωσταιτῶν, πωμύλῳ, δεινὸς λέγει.
- Εὐ. οἶδ' ἀνὴρα μυσὸν τήλιφον, Δι. ναί τήλιφον.
τύττω δ' ὅς ἀνπιβελῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
- Εὐ. ὦ πῦρ, δ' ὅς ἀντὶ τήλιφου ῥακῶμεθα.
καίτοι δ' ἀνάθεον ἦ θυσείαν ῥακῶν,
μεταξὺν ἦ ἰνὺς. Θι. ἰδ' ἔλαυτὶ λαβέ.
- Δι. ὦ ζεῦ δίοπτρα καὶ κατόπτρα παιπιχῆ.
οὐ σκούρασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον,
ἐνεπίδα, ἐπειδὴ πρὸ ἐχαιρίσω μοι εἶδ',
κἀκείνῳ μοι δ' ὅς τὰ κόλυθα ἦ ῥακῶν,
τὸ πηλίδιον πρὸ τῷ κεφαλῶν, τὸ μύσσοι.
δὴ γὰρ με δ' ἔξω πτωχὸν εἶμαι τήμερον.
εἶμαι μὲν ὡς παρ' εἰμὶ, φωνεῶ δ' ἢ μή.
τὴς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἰγῶ.
τὴς δ' αὐτοχρευτὰς, ἠλιθίους πδρεῖσάμαι.
ἴπως ἀν' αὐτῆς, ῥηματίοις σκιμαλίω.
- Εὐ. δάστω. πυκνῆ γὰρ λεπτὰ μῆχαν' ἀφρονί.
- Δι. ἰουδαίμοιόησ τήλιφω δ' ἂ γὰρ φρογῶ.
ὦ γ' οἶον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλωμα.
αἶταρ δέωμαι καὶ πτωχὸν ἔβακταεῖς.
- Εὐ. τυτὶ λαβὼν ἀπελθε λαίνων σπυθμῶν.
- Δι. ὦ θυμὶ ὄρας γὰρ ὡς ἀπυθῶμαι δόμοι,
πολλῶν δειόμῳ σκευασίαι. νῦν δ' ἡγεῖ,
γλιχρῶ,

- γλίχρη, ἀποσσιτῶν, λιπερῶν τ' ἑυριπίδην,
 δός μοι σπορίδιον, διακεκωμένον λύχρη.
- Εὐ. τίδ' ἄτάλας γὰρ τῆδ' ἔχει πολέκευς χρεῖσσι;
 Δι. χρεῖσσι μὲν ἔστιν. βύλοιμα δ' ἄμοις λαβῆν.
- Εὐ. λυπηρὸς ἴσθ' αἶψ', κἀποχώρησος δόμων.
 Δι. φεῦ, ἰουδαίμοις αἴσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
 Εὐ. ἀπλῆθύνω μοι. Δι. μή. ἀλλὰ μοι δὲς ἴν
 μόνον
 κυλίσειον τὸ χεῖλ' ἀποκεκοσμήσει.
- Εὐ. φερε λαβῶν ζωτ', ἴσθ' ὀχληρῆσιν δόμοις.
 Δι. ἔγω μὰ θεῖ' οἶσθ' οἱ αὐτὸς ἐργάζετο καὶ
 ἀλλ' ἄγλυκύνεται ἑυριπίδη, τῆτι μόνον
 δός μοι χυτερίδιον, σφογγίω βεβυσμένον.
- Εὐ. ἀνθρῶπ' ἀφαιρήσθ' με τῶν τετραγυθίων.
 ἀπλῆθε ζωτηνὴ λαβῶν. Δι. ἐπίρρομα.
 κηίτι τί δράτω, θεῖ γδ' ἐνός, οὐ μὲν τυχῶν,
 δὴ δόλαλ'. ἀκασσι ἄγλυκύνεται ἑυριπίδη.
 τῆτι λαβῶν ἀπέμι. κἂ πρὸςθ' μ' ἔπι,
 ἰς τὸ στυριδίον, ἰχθῶ μοι φοβηῖα δός.
- Εὐ. δὴ πλεῖς μ' ἴσθ' σσι φροῦθ' ἀμοι τὰ δράματα.
 Δι. ἀλλ' ὅσοντ' ἀλλ' ἀπέμι, κηῖ γδ' εἰ μ' ἄγων
 ὀχληρῆσ' ἔδοκῶν με κοιθῆνας συγῆν.
 οἱ μοι κρηθ' ἀμωι ὡς δὴ δόλαλ'. ἐπιλαθόμεν
 οὐδ' ἀπὶρῆσι πάντα μοι τὰ πρῶγάμια.
 οὐριπίδισσι γλυκύντατον, ἄ φιλτάλιον,
 κἀκίς δὴ δόλοϊμῶν, εἴπ' σ' αἰτήσαι μ' ἔπι,
 πῶλῶ ἰν μόνον, τῆτι μόνον, τῆτι μόνον,
 σκάνδικά μοι δός, μητρώθεν δεδιγμέν'.
- Εὐ. ἀνὴρ ὑβρίζεις, κλῆε πηκτὰ δωμάτων.
 Δι. ἄθυμ' ἀνδρ' σκάνδικ' ἐμπρευτέμ,
 ἀρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιῖτάζω,

μέλλων ἔτι ἰρ λακεδαιμονίαν ἀνδρῶν λέγει
 πρόσβαινι νῦν ἄθυμέ. γραμμὴ δ' αὐτῆ,
 ἔσηκας; ὅση εἰ χαταπίων ὄυρεπίδην,
 ἐπήνεσ' ἄγα νῦν ὦ τάλαινα καρδία
 ἔπιθ' ἐκῆσαι, κἄπε τὴν κεφαλῆν ἐκῆ
 πυράογες, εἰ ποῦ σ' ἀτί' ἂν αὐτῆ σοι δοκῆ
 εὐόλμησον, ἴδι χάρησον, ἄγαμαγ καρδία.

Σταθρὸν πάλιαι ἄ.

Χο. τί δράσεις, τί φήσεις,
 ἴδι νῦν ἀνάγκωλθ
 ὦν σιδηροῦς τ' ἀήρ,
 ἔσθης παραγῶν τῆ πόλει τὸν ἀυχένα
 ἄπισσι μέλλεις εἰς λέγειν τὰ ἰατρία.

Μμ. ἀήρ ἔστί μαι τὸ πρῶγμα.

ἴα νῦν ἐπὶ δ' ἴωθ
 αὐτὸς αἰρεῖ λέγειν;

Δι. μή μοι φρονήθητ' ἄνδρες οἱ θεόμηδοι,
 εἰ πτωχὸς ὢν, ἐπέτ' εὖ ἀθηναίοις λέγειν
 μέλλω πρὶ τ' πόλειαι, τευγαθίασ ποιῶν.
 τὸ γ' δίκαιον οἶδε κ' τευγαθία.
 ἐγὼ ᾗ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 ἔ γάρ με κ' νῦν διψαδάλω κλέων, ὅπι
 ξένων παρῶντων, τὴν πόλιν χακῶς λέζω.
 αὐτοὶ γ' εἰσμέν, ὁ ὑπὶ ληταίω τ' ἀγῶνι,
 κρυπῶ ξένοι πάρῃσιν. οὔτε γ' φόβῳ
 ἤκασιν, ἔτ' ἀκ' τ' πόλειαι οἱ ζύμαχοι,
 ἀλλ' εἰσμέν αὐτοὶ νῦν γε πεισιπυτμένοι.
 τὸς γ' μετρίκεις ἄγχορα τ' ἀσῶν λέζω.
 ἐγὼ ᾗ μισῶ μ' λακεδαιμονίεις σφόδρα.
 κἀυτὸς ἐπασθῶν, ὁ ὑπὶ ζεινάρῳ θεός,
 σείσας, ἄπισσιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.

κἀμοὶ

κάμοι γάρ ἐσιν ἀμπέλια κηκομένα.
 ἄταρ φίλοι γδ' οἱ παρῶντες ἐν λόγῳ.
 τί βῆσθε τῆς λάχαιρας αἰπόμενοι
 ἡμῶν γδ' ἄνδρες ἔχι τῶν πόλιν λέγω,
 μέμνησθε βυθ' ὅτ' ἔχι τῶν πόλιν λέγω,
 ἀλλ' ἀνδρῶν εὐλα μυχθῶν παροπικηκόμενα,
 ἄπυρα, καὶ παρᾶσημα, καὶ πυράξαινα,
 ἰσχυροφάντες μετὰρεῖαν τὰ χλωϊσικία.
 κῆρυσι κνον εἶδεν, ἢ λαγωῶδιον,
 ἢ χρυσοῖον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδριον αἰλός,
 βούτ' ἢ μισαεκά, καὶ πέτραι αὐθημερόν.
 καὶ βῆσθε μὴ δὴ σμικρὰ, καὶ πιχᾶρα.
 πόρην ἢ σιμυθαοῖοιτες μεγύραδε,
 πωϊαὶ κλέπῳσι μετσοκότῳαβοι
 καὶ οἱ μετὰρεῖαι ὀδύοις πηφουσιζόμενοι
 ἀντιξέκλειψαν ἀπασίας πόρτα δύο,
 καὶ πύθεο ἀρχὴ ἔπιλεμ κατεφράζη
 ἴλῃσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικηφρίων,
 ἐν πύθεο ὀργῇ πειπλῆς οὐλύμπῳ
 ἤστραπῶ, ἐβροῦντα ξωεκύκα τῶν ἰλλάδα,
 ἐτίθει νόμους, ὡς πᾶς σχολικὸν γρημμένους,
 ὡς γρὴν μετὰρεῖαι μῆτ' ἐν γῆ, μῆτ' ἐν ἀγροῖ,
 μῆτ' ἐν θαλάτῃ, μῆτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
 ἀντιπύθεο εἰ μετὰρεῖαι ὅτ' ἐπὶ πείραν βάδην
 λακεδαίμονίαν ἰδέοντο, ψύφισμ' ὅπως
 μετὰρεφίη τὸ γρ' τὰς λαικηφρίας,
 καὶ ἐκ ἡ δέλομν ἡμεῖς, δεομένων περὶ ἀκίς,
 καὶ πύθεο ἤδη πάταυ ἢ ἢ ἀσπίδων,
 ἰρεῖ καὶ ἐ γρῶν, ἀλλὰ τί γρῆν εἶπατε.
 φέρ' εἰ λακεδαίμονίαι τίς ἐκπῶ δύσας
 σκάφα,

ἀπίδοτο φήνας κυνίδιον σεριφίων,
 κηθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισι ἢ πολλῶν γε θεῶν,
 καὶ κάρτε μείντ' ἂν οὐθείως καθεύκεις
 τριακυσσίας ναῦς. ἠὲ δ' ἂν ἠπόλις πλῆσι
 γορύβη, σφαλιωτῶν, πῶσι τελευτᾶρχου βοῆς,
 μιᾶς δὲ διδομίων, περὶ ἀδίων χρυσεμίαι,
 πᾶς στραχίσης, σιτίων μετρομέναι,
 ἀσπῶν, τροπωτήρων, κείδ' ἐς ἀνεκμίαι,
 σκορρόδων, ἐλαῶν, κρομμύων οὐδὲ κτύοις,
 σφάνων, τριχίδων, ἀυλητρίδων, ἐπαπῆαι,
 τὸ τεῶρον δ' αὖ κωπέων πλωτῶν μίαι,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμίων τροπικίαι,
 ἀυλῶν, κελούσων, βιγλάροι συριγμάται,
 αὐτ' οἶδ' ὅπ' ἂν ἰδρᾶται, τὸν δ' ἰδρᾶται
 σκασίδια μίαι. νῆς ἄρ' ὑμῖν ὀκλίαι.

Ημ. ἄλληδες ἂν πίτρηται, καὶ μιανώτατε,
 ἐμοτί σου θαλάσσης πτωχὸς ἂν, ἡμᾶς λέξαι
 καὶ συκοφάντης εἶπε ἠὲ ἀνείδισαι;

Ημ. νῆ τον ποσὸν δ', καὶ λέξαι γ' ἂν ὅτι λέξαι,
 δίκαια πάντα, καὶ δ' ἐν αὐτῶν ψεύδεις.

Ημ. εἴ τ' εἰδίκαια, τῶν εἰπῶν αὐτ' ἐχέω,
 ἀλλ' ὅδ' ἐχάριται αὐτῶν θαλάσσης λέξαι.

Ημ. ἔτ' οὐ ποίθεῖς, ἐμῶν; ὡς εἰρήναις
 τὸν ἄνδρα τῶν, αὐτὸς ἀρθήσεται τάχα.

Ημ. ἰὼ λάμαχ' ἰὼ βλέπων ἀστράπαις
 βοήθησον ὡς γρηγόρα φαιεῖς,
 ἰὼ λάμαχ', ὦ φίλε, ὦ φυλέτα,
 εἴ τ' ἐστὶς θεῶν ἀρχὸν ἢ στρατηγὸς,
 εἰπέ μοι μάχ' ἂν ἡ βοήθησάτω
 τίς ἀνύσαι. ἐγὼ γ' ἰσχομαι μέσθ'.

Λα. πῶθεν βοῆς ἤκουσε πολεμισθείας

πῶς γὰρ βοηθεῖν, πῶς κυδαιμόνι ἐμβαλεῖς;
τίς γρηγόν' ἐξήχερον ἀκ' ἔσάγματ';

Δι. ὦ λάμαχ' ἦρας, ἔ' λόφων ἔ' λόχων.

Χο. ὦ λάμαχ' ἦ γ' οὗτ' ἀνθρώπων πάλαι,
ἄπισσαν ἡμῶν τλή πόλις κακοῦροθεῖ;

Λα. ἔτ' σὺ βολμᾶς πτωχὸς ἂν λέγῃ τάδε;

Δι. ὦ λάμαχ' ἦρας, ἀλλὰ συζητάμην ἔγω,
εἰ πτωχὸς ἂν εἶπὸν ἢ, καίσα μολάμιλω.

Λα. τί δ' εἶπας ἡμᾶς σὺ κ' ἱεῖς; Δι. σὺ κ' οἶδ' ἄπω.
ἰσὸς ἔ' δέεσ' γ' ἂν ἔ' ὀπλων, ἰλιχθία.

ἀλλ' ἀντιβολῶσ' ἀπένευγέ με τλή μρεμόνα.

Λα. ἰδοῦ. Δι. παράγες ἴνυ ἰσπτίαν αὐτλή ἰμοί.

Λα. κῆπη. Δι. φέρε ἴνυ δ' ἔ' κροῖνας με τὸ
πτωχόν.

Λα. τρετὶ πτίλον σοι. Δι. τῆς κεφαλῆς ἴνυ μου
λαβοῦ,

ἴν' ἐξεμίσω. βδελυτόμην γ' ἔ' τῆς λόφης.

Λα. ἔτ' τί σφάσες, τῶ πτίλω μέλλεις ἰμῶν;

Δι. πτίλον γάρ ἰκν εἰπέ μοι τίν' ἔ' ππέ.

Λα. ὄριθός ἐστιν. Δι. ἄρα κομπολακύνθης;

Λα. οἱ μ' ὡς τεθνήσκ'. Δι. μηδαμῶς ὦ λάμαχε,
ἔκατ' ἰσχυρῶ ἐστιν, εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,

τί μ' σὺ κ' ἀπεψόλησας, ὄσων γ' εἶ.

Λα. ἔγω τι λέγεις σὺ τὸν σρατηγόν, πτωχὸς ἂν;

Δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός. Λα. ἀλλὰ τίς γ' εἶ;

Δι. ὄσως ἰ πολίτης χηριστός, ἔ' πτωχευαρχίδης,
ἀλλ' ἐξότ' ἔ' ὀπλων, σρατηνίδης·

σὺ δ' ἐξότ' ἔ' ὀπλων, μισθ' ἀρχίδης.

Λα. ἔχεισθτόνησαν γάρ με. Δι. κόκκυγίς τε
τρεῖς.

Ἐαὐτ' ὡς ἐγὼ βδελυτόμην ἰσπεισάμιλω,
ὄρω

ὄρων πολίτας μὲν ἀνδράσιν ἐν ταῖς τάξεσι.
νεανίας δ' οἷος σὺ, διαδορακότα.
τὸς μὲν, ἐπὶ τράχης μισθοφορῶντα τῆν
δραχμῶν,

Ἰσαμβροφάνιππε, πατερῆσσι παρὰ χεῖρας
ἐτίρας ἢ παρὰ χάρησι, τὸς δ' ἐν χάρι
μηροτοποδῶν διομειλαζόνας
τὸς δ' ἐν καμαρίῃ, καὶ γέλα, καὶ κῆ
γέλα.

Λα. ἐχθροποιήθησαν γάρ. Δι. αἶπον ἢ τί,
ὕμας μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηγέτω.
πανδὶ ἢ μηδέει ἐπὶ ὧ μαρτυράδῃ
ἤδη πιπρῆσβούκας σὺ πολίτας ὦν ἐν, ἢ
ἀνένδουσε, καὶ θι δ' ἐπὶ σώφρωνι κἀργάτι.
τί δ' αἰδράκουλα, ἐ σύφορεῖδης, ἢ περιότι,
οἶδεν τις ὑμῶν τὰ κβάταν ἢ τὸς χάριτας
ἐ φασίν, ἀλλ' ὁ κρισύρας, καὶ λάμαχον,
οἷς ὑπὲρ ἐρέων τε καὶ χρεῶν πρῶτω ποτί,
ὡς ἄπ' ἀπὸνιπτρον ἐκχέοιτες ἐσπίρας,
ἅπαντες ἐξίσταν περήνοισι οἱ φίλοι.

Λα. ὦ δημοκρατία! ζῆντα δ' ἢ ἀναχεταί

Δι. ἢ δ' ἢ ἐάν μὴ μισθοφορῆσε λάμαχον.

Λα. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ μὲν πᾶσι πελοποννησίοις
αἰεὶ πολέμησω, καὶ κατ' ἄρξω πανταχῆ,
καὶ ναυσί, καὶ πεζοῖσι καὶ τὸ κερτερον.

Δι. ἐγὼ ἢ κηρύττω καὶ πελοποννησίοις
ἅπασιν καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
πωλεῖν, ἀγροφίσειν πρὸς ἐμέ, λαμάχα ἢ μή.

Κομμάπον.

Χο. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δ' ἢ μὲν με
ταπειθεῖ

πρὶ τῷ ποιοῦν, ἀπὸ λυπεδίαιτις, τὸς ἀνα-
παύτους ἐκίωμεν.

Παρέβασις σίχων λέ.

ἔξ ὄρου χροῖσι ἐφίσηκε τρυγχεῖς ἐδιδά-
σκαλῶ ἡμῶν,

ἔπει περιέβη πρὸς τὸ δέκτρον λίξαι, ὡς
διξίος ἴσιν.

Ἀφβακρόμεν δ' ὑπὸ τῷ ἰχθρῶν ἐν ἀθη-
ταίοις ἰσχυβέλοις,

ὡς κωμοδῶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸ δῆμον
καθυβείζει,

ἀπκρίναλ δ' εἴτα τιμὴν πρὸς ἀθλίωαίς με-
πεβύλας.

φασὶ δ' εἶται πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ἡμῶν
ὁ πεινητής.

πίύσας ὑμᾶς ξονικῶσι λόγοις μὴ λίαν
ἰξαπατάσθαι,

μήθ' ἡδονᾶς ἡνωόμενους, μήτ' εἶται χυσι-
πλίξαι,

πρόπρω δ' ὑμᾶς οἱ πρῖσβεις ἀπὸ τῆ πό-
λιαν ἰξαπατάσθαι

πρῶτοι μὲν ἰοσεφάνας ἐκάλεω, ἀπειδὴ ἡ τῆ-
τό τις εἶπη,

ἀθῶς διὰ τὸς τρυγχεῖς, ἵα ἀκρωτὶ τρυγ-
χῶν ἐκάλεσε.

εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑπερηπιύσας, λιπαροῖς κα-
λέσθην ἀθλίωαι,

ὡς τὸ πᾶν ὡς διὰ τὰς λιπαροῖς, ἀφύων
ὑμῶν ἀφιάσας,

ἔυπε ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν οὐκ ὑμῶν
γυγιήσας,

καὶ τὰς δῆμας ἐν ταῖς πόλεσι δείξαι ὡς δὲ
 μυχροταυῶν).

Τοιγάρτοι νῦν ἐὰν τὴν πόλεον τὸν φόρον ὑμῖν
 ἀπάξιντες

ἔξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμῶντες τὴν ποιητὴν τὴν ἄρ-
 ὀδον παρεκινδυνύουσαν ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ
 δίκαια.

ἔγω δ' αὐτῆ παρὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρην
 κλίω ἤκει,

ὅτι καὶ βασιλεὺς λακεδαιμονίων πεισβείαν
 βασιλεύων,

ἠρώτησε πρώτῃ μὲν αὐτὰς, πότερσι ταῖς ἰου-
 σί κροτῶσιν.

εἶπε δὲ τῶν τὸν ποιητῶν ποτέρως εἴποι κακὰ
 πολλά.

τάτῃς γὰρ ἴφη τὰς ἀνθρώπων πολὺν βελτίως
 γηγεῖσθαι,

καὶ τὰ πολέμῳ πολὺν νικῆσαι, τῶντον ζύμβου-
 λον ἐροῦσθαι.

Διὰ τῆθ' ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην
 αἰσχρολογῶν,

καὶ τὴν αἰγίαν ἀπαιτῶσι, καὶ τῆς γῆς μὲν
 ἐκείνης

εὐφροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τῶντον τὸν ποιητῶν
 ἀφίλωνται.

ἀλλ' ὑμεῖς τοιμήποθ' ἀφήσητ', ὡς καμοισθῆ-
 σθαι τὰ δίκαια.

Φησὶν δ' ὑμᾶς πολλά διδάξειν ἀγαθὰ ὡς
 εὐδαίμονας εἶναι

εὐλοπιῶν, εὐὲν ὑποτίθων μιῶν, εὐὲν ἱερα-
 πατύλλων,

ἔτε πανουργῶν, ἔτε κρατάρων, ἀλλὰ τὰ βίβ-
 ῆσα διδάσκων.

πρὸς λαῦτα κλέων κὶ πυλαμάδων,
 κὶ πᾶν ἐπ' ἐμοῖ τεχτανίδων.

τὸ γὰρ σὲ μετ' ἐμῆ, κὶ τὸ δίκαιον
 ζύμαχον ἔσμι, κὲ μήπθ' ἄλλῳ,
 πρὶ τῆ πόλει ἄν, ἄεσθ' ὀκείῃ
 δειλὸς ἔλαχθ' ἀταπύζων.

Ληψέσθῃ κώων ἦ.

Χο. δειῦρθ μῆσ' ἔλθῃ φλεγυρῆν πυρρὸς ἔ-
 χουσα μίτθ', ἔσθ' ἀχαρική,
 οἶον ἐξ ἀνθρώπων περιίπαι,
 φέψκλθ' ἀνήλατ' ἱρι-
 διζόμεθ' ἔρεια ῥιπίδι,
 ἠνίκ' ἐπ' ἀνθρακίδες ὡσι πύραυλοι μέγα.
 οἱ ᾗ ἰσάσι ἀνακυκλώσι λιππεράμπουκα,
 οἱ ᾗ μάτθισιν, αὐ-
 τῶ σέβδρον ἔλθῃ μίλθ',
 εὐστνον ἀχρσικότειον,
 ὡς ἐμὲ λαβῆσα τὸν δημότη.

Ἐπίρημα εἶχων ἰσ'.

Χο. οἱ γίρρητες, οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ
 πόλει,
 ἢ γὰρ ἀξίως οἰκείων αἰ σῶμα μαχρήσμεθ',
 γρηθοσοκούμεθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ θεινὰ πᾶ-
 χομῆ, [φῆς,
 οἱ ἴνες γίρρηται ἀνδρῶν ἐμβολόντες ἐς γε-
 ῖα ὄνηται σκῶν ἔσθ' ἀταπυλάδ' ῥητόρων
 ἔδ' ἐν ὄντας, ἀλλὰ καφούς, κθὶ παρεξηλη-
 μένας.

οἱ σπασθῶν ἀσφάλαιός ἐστιν, ἢ βακτηρία.

Ἰνδοί-

ὕψοιζοντες ἢ γῆρας τῶ λίθῳ περσέεσσιν,
 ἔχ' ὀράντες ἕδ' ἐν, εἰ μὴ τ' δ' ἴκῃς τῶ κλύγῃ.
 ὁδ' ἐνταῖας ἰαυτῶ σπυδ' ἄσπερ ξυνηγορεῖν,
 εἰς τὰ χ' παῖσι, ξυνώπῳ τῶ στρογγύλοισ ἕξι
 ῥήμασι, [ἰπῶ]

κᾶτ' ἀνελκυσκας ἰρωτᾶ, σκαυδ' ἀλκῆρ' ἰσᾶ
 ἀνδρῶ ἡθῶν, σπυδ' ἄσπερ κῆ ζαυφίπῳ, κῆ
 κυκᾶν,

ὁδ' ἰπῶ γῆρας μακτερύζει, κᾶτ' ὄφλοι
 ἀπέρχεται. [λατ]

εἶπα λύζει κῆ δακρύει, κῆ λέγῃ πρὸς τῆς φί-
 οῦ μ' ἰχρῶ στρογγύ πείαδ' αἰ, τῆ τ' ὄφλοι
 ἀπέρχεται.

ἀντιπρὸς κῆ ἀντιπρὸς κῆ κῆ κῆ.

Χο. ἴσῳτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπαλί-
 σσα, πολίων ἀνδρῶ, πρὶ κλεψύδρῳ,
 ποικᾶ δ' ἡ ξυμπονήσῳ κῆ κῆ
 ἴσῳτα δ' ἀπεμρξᾶ μῆρον,
 ἀνδρῶ κῆ ἰδρῶ δ' ἡ κῆ πολυῖ,
 ἀνδρ' ἀγρῶν ὄντα μαρραθῶν πρὶ τῶ
 πόλιν.

εἶπα μαρραθῶν μ' ὄτ' ἡρῶ ἰδιόκῳ μῆ.
 εἶν δ' ἰπῶ ἀνδρῶν ποιη-
 ρῶν σφόδρα διακόμῳ μῆ,
 κᾶτα περσολισκόμῳ μῆ,
 πρὸς τὰ δ' εἰς ἀντερεῖ μαρραθῶν.

Ἀντιπρὸς κῆ κῆ κῆ κῆ.

Χο. τῶ γῶ εἰκὸς ἀνδρῶ κυφῶν, ἡλίκῳ θουκυδ' ἰδρῶ
 ἰξολέαδ' σπυδ' ἀκένεα τῶ σκυθῶν ἰσημῶ.
 τῶ δ' εἰς κηφισοδ' ἡμῶ τῶ λάλῳ ξυνηγορεῖν.
 ἄστ' ἰγᾶ μ' ἡλίεσσα, κᾶτα πομρξᾶ μῆρον ἰδρῶ,
 ἀνδρῶ

ἄνδρα περιστότιω ἰπ' ἀνδρῆς τοξότου κυ-
κώμφοι.

ὅς μ' ἀπὸ δῆμότης ἐκείνῳ ἦν ἴκ' ἢ Σκυ-
δίδη,

ἔθ' ἂν αὐτίκ' ἰπὸν ἀχαιῶν ἐξόλιος ἠείχετο,
ἀλλὰ καππάλαισσι μ' ἄν, πρῶτον δὲ ἄθλασε
δίεξα. [λίως,

καπέδησε δ' ἀπικεραγῶς, τοξότου πριχι-
πιλειτόξουσε δ' ἂν αὐτῷ πειτῶς τὸς ξυ-
ζαίεις.

ἀλλ' ἐπειδὴ τὸς γέροντας ὄκ' ἴαθ' ὕπνε τυ-
χῆν, [ἂν ἢ

ψηφισαὶτε χεῖρας ἔσση τὰς γροφᾶς, ὅπως
τῶ γέροντι μὴ γέρον κ' ἰαδῆς ὁ ξωήρηθ',
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτ' ἔσση λάλος χῶ-
κλαιίει

κᾶξελαύνει χεῖρ' ἰπὸν. κῆν φύγη τίς
ζημιού,

τ' γέροντα τῶ γέροντι, τ' νέον ἢ τῶ νέῳ.

δι. ὄρθι μὴ ἀγροῦς εἰσὶν ὀϊδὸς τ' ἐμῆς,
ἐν ταῦθ' ἀγροῦς εἰσὶν ὀϊδὸς τ' ἐμῆς, πλοπονησίῳ

ἔξει, καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίῳ,

ἰφῶπι πωλεῖσσι πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ ἢ μῆ.

ἀγροῦς ἢ τ' ἀγροῦς καθίσταμαι,

πρὸς λαχόλιος τὸς δ' ἰμάντας ἐκλιπῶν

ἐν ταῦθα μῆτι συκοφάντης εἰσίτω,

μῆτ' ἄλλ' ὅστις φασιανός ἐσ' ἀνῆρ.

ἰγὼ ἢ τῶ σῆλλω καθ' ἰσπεισάμην,

μίταιμ' ἵνα σῆσω φανερῶν ἐν τῇ ἀγροῦ.

μι. ἀγροῦ ἢ ἀθάνατος χῶρι, μεγαρεῦσι φίλα.

ἰπόθω τυγῆ τ' φίλιον ἄφ' ἑμαίεσσι,

- ἀλλ' ὦ πόνηρα κόρα γ' ἀθλίη πιτοσί
 ἀμῶατε ποτίαν μάδδαν, αἰχ' ἐνεκτέπα
 ἀκούει δ' ἡ, ποτέχεται ἐμὴν τὰν γαστέρα,
 πόπιεω, πιπεῖ ἄωλ, χροῖ δ' δειτ' ἡ πειρῆ κηκῶ
 κό. πιπεῖ ἄωλ, πιπεῖ ἄωλ.
 με. ἐγώ γε καὶ τὸς Φημι. τίς δ' ἔπος ἀνθ,
 ὅς οὐ μίκα πείρατο φανεραὶ ζαμίω.
 ἀλλ' ἐπι γὰρ μεζι μεζαρκάπε μαχαλά.
 χροῖρε γδ. ὑμὲ σκεδιάσας, φασὼ φέρει.
 πείρατε τὰς δειτὺς ὅπω αἰς τ' χροῖρα.
 ὅπως ἢ δόξαις ἡμῶν, ἐξ ἀγαθῶς ἡς.
 ὅς τὴν τ' ἐρμῶν ἡσθ' ἰξίτ' ὕικωδς,
 τὰς πρ' ἄπειρατῆδ' εἰ τὰς λιμῶ κηκῶς,
 ἀλλ' ἀμφίβωθε κηκῶ τὰ δ' ἡ τὰ ρύγχια,
 κηκῶ πειρῆς τ' σάκκω αἰ δ' ἰσθῶν τε πι
 ὅπως ἢ χροῖρα ἰξίτε κηκῶ κηκῶ,
 χροῖτε φασὼ χροῖρα μωστεικῶν.
 ἐγὼν ἢ καρυζῶ γδ ἰκαίόπολι, ὅπω
 ἰκαίόπολι, ἡ λῆς πείρατῶ χροῖρα;
 δι. τὴ ἀνθ μεζαρκός. με. ἀχρῶσπι
 ἡμεῖς.
 δι. πῶς ἔχει. με. Δραπειῶμες αἰεί πι
 τὸ κῦρ.
 δι. ἀλλ' ἡδύτοινη τ' δ' ἡν ἀνλῶς πιρῆ.
 τίς δ' ἄλλο πρῶτῆθ' οἱ μεζαρῆς τῶ. κη
 οἶα δ' ἡ.
 ἀλλὰ γδ ὅκα μίτρω τινόθω ἐμπαρδῶμα
 ἀνδρες πρῶθωλοι ἔτ' ἐπρῶτοι τῆ πόλι,
 ὅπως τάχιστα καὶ κάκισ' ἀπολοίμεθα.
 δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπακμάξωθε πρῶγμάται. κη
 στερμάτ,

- τίδ' ἄλλο. δι. μεζαρῶι, πῶς ὁ σίτος ὄνιος.
 μι. παρ' ἀμὲ πολυτίματ', ἀπὸ τοῖ θεοί.
 δι. ἄλλας οὐ φέρεις; μι. ἔχ' ὑμῖς αὐτῶν ἄρ-
 χαιεῖς
 δι. ἐδ' ἐσκόρθη, μι. ποῖα σκόρθη ἔμεις, ὦν ἀεὶ
 ὄκ' ἐσθαλεῖτε τὼς ἀρωγαῖοι μύες,
 πάσασκε τὰς ἀγλίθας ἰξορύσσετε
 δι. τί δ' αὖ φέρεις. μι. χείρας ἐγώνηα μουσικάς.
 δι. καλῶς λέγεις, ἰπίθεισόν. μι. ἀλλὰ μὲν
 καλαί,
 ἀντηνοὶ αἰλῆς ὡς παχέαι καὶ καλαί.
 δι. τίτι τί ἦν τό πρῶτον. μι. χεῖρ' ἐμὴ δία.
 δι. τί λέγεις σὺ πρῶτον ἢ ἐπὶ χεῖρος. μι. με-
 ζαικά,
 ἢ ἔχ' ἐμὴ ἴσθ' ἄθ'. δι. σὺκ' ἔργε γὰ φαί-
 νε).
 μι. ἐδ' ἐμὴ; δ' αὖτε τῶνδε τὰς ἀπίστιας,
 ἐ φατὶ τόνδε χεῖρον ἦμῶν, ἀλλὰ μὲν
 αἰλῆς, περιδ' ἐμῶν μὲν ὡς ἰθιμι πρῶτον αἰλῶ
 αἰ μὴ εἶπ' ἔτ' ἐμὴ ἐμὴ ἐμὴ ἐμὴ ἐμὴ
 δι. ἀλλ' ἐπὶ ἀνθρώπων γε. μι. καὶ τ' διοκλῆα,
 ἐμῶν, σὺ δ' ἐνὶν ἦμῶν τινὸς δοκῆς,
 ἢ λῆς ἀκῆσαι φθὸν ἰορῆας, δι. τὴ τὸς θεῖς
 ἰγῆς. μι. φάνει δ' ἡ σὺ παχίως χεῖρ' ἴδισθ',
 ἐ χεῖρ' αὐτῆς ὡς κάκισ' ἀπλήμῆα,
 πάλιν τὴν δ' ἀπιστῶν, καὶ μὰ τὸν ἑρμῆν εἶ-
 κό. καὶ καὶ. [καθ' ἑμὴ.
 μι. αὐτὰ εἰ χεῖρ'. δι. καὶ γὰρ χεῖρος φαίνο).
 ἀτὰρ ἐκτεταφείσθαι, κύρ' ἐμὴ πρὶτ' ἰλῶν.
 μι. σάφ' ἴδισθαι ποτὶαν ματέρ' εἰσαθῆσθαι).
 δι. ἀλλ' ἐδ' ἐμὴ δύσιμός ἐστι αὐτῆ. μι. σαμάν.

- πᾶδ' ἐχί θυσιμὸς ἴσι. δι. κίρκην σπῆχῃ.
 μι. τία γὰρ ἔστιν, ἀλλὰ δελφικερμῖνα,
 ἰξῆι μεγάλαν τὴ καὶ πυχῆαν κήρυθρον.
 ἀλλ' αἱ τράφου λῆς, ἄδδοι χῶρε ὦ καλά.
 δι. αἰς ξυζηνὸς ὁ κύβη ὦ αὐτῆς πατέρα.
 μι. ὀμοματρία γὰρ ἴσι, κῆκ ταῦτ' πατρίε.
 αἶδ' ἂν παχυθῆ, κῆνα χτεανθῆ γ' ἐστραχί.
 κάκισός ἐστι χεῖρ ὦ ἀφροδίτα θύειν.
 δι. ἀλλ' ἐχί χοῖρ ὦ τῆ' ἀφροδίτη θυε.
 μι. ἐ χεῖρ ὦ ἀφροδίτα, μέγα γ' δαιμόσιον,
 καὶ γίνεταί γε τᾶνδε τᾶν χοῖρον τὸ κρεῖττον,
 ἄδδοι, ἂν τ' ὀδιδὸν ἐμπιπαρμένοι.
 δι. ἤδη δ' ἄνδρ' ἄνδρ' ἰοδίοισιν ἂν.
 μι. καὶ τ' ποτεῖδαν, ἂν κᾶνδρα τῶ πατρίε.
 δι. τίδ' ἰοδίφ' μάλισται. μι. πάνθ' ἂ καὶ δίδωσι.
 αὐτὸς δ' ἰρώτη. δι. χοῖρε, χοῖρε. κό. καὶ
 καί.
 δι. τρώγεις ἂν ἰρεβίνθους; κό. καὶ καί.
 δι. τί δ' ἀφροδίτα ἰσχάδας; κό. καὶ καί.
 δι. τί γ', σῆκα τρώγεις αὐτὸς ἂν. κό. καὶ καί.
 δι. αἰς ὄξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράζασι.
 εὐτηκάτω τις ἰνθοσεν τ' ἰσχάδων,
 πῶς χειρῶν ἰοῖσιν, ἄρα τρώξον; βαβυῖ,
 οἶον ροδιάζου ὦ πολυτίμηθ' ἠρέα κλησ,
 ποδαπὰ τὰ χοῖρ ὡς τραγασαῖα φαίνε γ',
 ἀλλ' ἐχί πάσις κατέτραγαν τὰς ἰσχάδας.
 μι. ἰγὼ γ' αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμασ.
 δι. καὶ τ' δ' ἄσειω γὰ τὸ βοσκήματι,
 πῶς κ' ἐπίσμιψοσι τὰ χοῖρ ἰσχάδων λίγα.
 μι. τὸ μὲν ἔπειτα τῆσιν, σκορῆδαν τραγυκί-
 δ' ὦ.

τὸ δ' ἄπειρον αἰλῆς, χρίτικ' ὄμονας ἀλῶν.
 δι. ἀνήσεμά σοι, πρὶ μὲρ ἄνθ'. με. ταῦτα δὴ
 ἴσμε' ἐμπολαῖε, τὰν γυναικῶν τὰν ἐμῶν,
 ἔγω μὲ ἀποδόσθ', τάττ' ἐμαυτῶ ματίερα.
 συ. ἄνθρωπε, ποδαπὸς. με. χρισηώλιας μεγα-
 ρικός.

συ. τὰ χριεῖδι' α. τοίνυν γ' ἐγὼ φανῶ πιδί
 πολέμια κ' σέ. με. τῆτ' ἐκεῖν, ἥκει πάλιν
 ὅδου πρὸ ἀρχὰ τ' κακῶν ἀμὴν ἔφου.

συ. κλάων μεγαρῶν, σὺν ἀφῆσεις τ' σάκη;

με. δικαιοπόλι, δικαιοπόλι, φαντάζομαι.

δι. ὑπὸ τ' τίς ὁ φάνωσ' ἐστίν; οἶδ' ἀγροα-
 τόμοι.

τὸν συκοφάντου ἐθύραζ' ἐξείρξετε;

τὴν μὲθ' ἄνθρωπος ἀπὸ Ἰρυακιδ'.

συ. ἐ γ' φανῶ τὸν πολέμια; δι. κλάων γὰρ σὺ
 εἰ μὴ τέρωσι συκοφαντήσεϊ ἴων.

με. οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς ἀθάταις τ' ἔνι.

δι. θάρρα μεγαρῶν ἀλλ' ἢς τὰ χριεῖδ' ἀπίδ' α
 πμῆς, λαδὲ ταυτὶ τὰ σκόρδα κ' τὸν ἄλαι,
 καὶ χαῖρε πολλάγ'. με. ἀλλὰ μὲρ σὺν ἐπι-
 χώροισιν.

δι. πολυπραγμοσύνης τῶν κεφαλῶν τρέπει-
 τ' ἐμοί.

με. ὦ χριεῖδι' α. πειρήσθε πάντας τῶν πατέρων.

παῖδ' ἐφ' ἀλί τῶν μάζω, αἴκα τίς θιδῶ.

Στροφὴ κώλων κθ'.

χ. δίδαιμονα γ' ἄνθρωπον, σὺν ἥκιστα οἱ
 πρὸ θάινει

τὸ πρῶτον τ' βελούματ' ; καρπώσεϊ

γ' ἀνθ'

εὐτὴ γὰρ καθήκον.

καὶ εἰσὶν τὶς κτησίας,

ἢ οὐκ ἔστιν ἄλλο, οὐ-

μῶζ ἀντιθέσει.

εὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ἰσοψωνῶν σε κήμη-

σει,

εὐδ' ἔξομύρξει, ὅστις πῦρ δρυπερικτίω-

σει,

εὐδ' ἀσπί κλειονόμω

χλαίνας δ' ἔχων Φαίλῳ, δῖος,

καὶ ξυτυχῶν ἰπείρολος,

δακῶν ἀναπαλήσθ.

εὐδ' εὐτυχῶν εὐτὴ γὰρ ἀσπίσει σε βαδί-

ζων

κρατῖν, αἰ κικαρμύρον μαιχλόν, μίᾳ κ-

χάρι,

εὐδ' ὁ ἀσπίπληρης ἀρτίμων

ἰπαχὺς ἄγαν πῶ μυσικλῶ

ἔξαι κρικόν, ἔ κερχαλῶν,

πατρὸς τραχασίω.

εὐδ' αὐτίς αὖτε σπάψει, πύσων ὁ παμπό-

τηρος,

λυσίσρατος τ' εὐτὴ γὰρ χολαργίαν ὄνειδος.

ὁ πελαλαργὸς τοῖς κακῶς

εἰγῶν πικρὰ πεινῶν αἰί.

πολεῖν ἢ ἀσπίθ' ἡμέρας

ἔ μινὸς ἐκάσθ.

βοι. ἰπὼ ἡρακλῆς. ἕκαμοὶ γὰρ τὰν τύλων κακῶς

κατάθω τὸ τὰν γλάχων ἀτρίμακιομητία,

ὕμεις δ' ἴσοι θεῶν αὐλητικῆ πάρα,

πῆσι σίνοις φουστῆπ τ' στωκτὸν κωός.

δι. παῦ'

δι. πᾶν ἰς κόρυκας, οἰσφῆκας σὺν δὲ τῷ
 θυρῶν;

πόδες περὶ σίπται οἱ κακῶς δὲ πλέμφοι
 ἐπὶ τῷ θυρῶν μαιχειδῆς, βομβάυλιοι,
 βοι. ἢ τὸν ἰόλαοι ἐπιχειρῆτες ἄν γ' ᾧ ζέει.
 δεῖσθαι γὰρ φουστᾶντες ἐξ ὀπαδῖ μκ,
 καὶ ἄλλα τᾶς γλάχωνος ἐπέκλιζαν χα-
 μαι.

ἀλλ' εἴπε βέλει πρίασο τῷ, ἐγὼ φέρω,
 τῷ ὀρταλίχων, ἢ τῷ πετραπυριλίδων.

δι. ᾧ χαῖρε κηλικόφάγα βοιωτῖδες.

τί φέρεις. βοι. ὅσ' ἐστ' ἀνάχαθ' ἀβοιωτῖς
 ἀπαλῶς,

εἰργατοί, γλαχῶ, ψιάθες, θρυαλίδας,
 γάσας, κολοῖους ἀπαιγᾶς, φαλαειδᾶς,

τερχίλους, κηλύμθους. δι. αἰσπερὶ χειμῶν
 ἄρα

ἀρνηθῆαι ἐς τῷ ἀγροῶν ἐλκλύθαι

βοι. καὶ μὲν φέρω χαῖτας, λαγῶς, ἀλώπικας,
 σκάλοπας, ἰχίνως, ἀιελέρως, πυκτίδας,

ἰκτίδας ἐνύδρους, ἐγγέλεις κωπαῖδας.

δι. ᾧ πρηνότατος σὺ τί μιν ἀνθρώποις
 φέρων,

δός μοι προσοσᾶπᾶν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.

βοι. πρὸς θεοῖα πιντήκοντα κωπαῖδων θυρῶν,
 ἰκθαθὶ τὰ δὲ κηπιχάριττα τῷ ζέει.

δι. ᾧ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαυ ποθεμένη,
 ἤλθες ποθεινὴ μὲν τρυγωδικοῖς χοροῖς,

φίλη δ' ἠμορύχαι δμῶεις ἐξονέγκατε,

τῷ ἐχάραγ' μὴ δὲ ὑρῶ καὶ τῷ εἰπίδα,

σκέψασθε παῖδες τῷ ἀείρηι ἐγγέλιω,

ἤκουσαν ἕκτω μόλις ἔτσι ποθυμένης,
 ὡθεαίπατ' αὐτῷ ὃ τέκν' ἀνθρώπου δ' ἰγὼ
 ὑμῖν παρέξω τ' δεῖ τ' ξένης χάριν.
 ἀλλ' ἔσφερ' αὐτῷ. μηδὲ γὰρ θνητῶν ποτε
 σὲ χωρὶς εἶλω ἐν πετρουτλαιωμένης.

βοι. ἰμοί ἢ πρὸ τῶνδε πᾶσι γένοιτο.

δι. ἀγροῦς τέλει τῶνδε γένοιτο δ' ὄσφι ἰμοί,
 ἀλλ' εἰ πωλεῖς τῶνδε τ' ἄλλων λίγα.

βοι. ἰσάρα ταῦτα παντά. δι. φέρε πόσους λίγους
 ἢ φορτί' ἐπὶ ἐνθύνδε κῆσ' ἄξις ἰάν.

βοι. ὅπ' γ' ἰσά' ἀθάνις, ἐν βοιωτῶσι ἢ μή.

δι. ἀφύας ἄρ' ἄξις πριάμν' ὅφ' ἀλκικῆς
 ἢ κίερα μοι. βοι. ἀφύας ἢ κίερα μοι ἀλλ' εἴ τ'
 ἐκεῖ

ἀλλ' ὅτι παρ' ἀμῖν μή, τᾶδε δ' αὖ πελά.

δι. ἰγ' ἄδ' αὖ, τοίνω σπυροφάντῳ ἔξαγα,
 ὡς πρὸ κίερα μοι ἐνδοσάμνος. βοι. ἰγ' ἄδ' αὖ.
 λάβοιμι μὲν τ' αὖ κίερα ὅφ' ἀγαγών, καὶ πελά
 ἔσφ' ὡς ἴσθαιον, ἀλιτρίαις πολλὰς τολέων.

δι. καὶ μὲν ὁδὲ τί κάρη ὅφ' ἔρχετο φανῶν.

βοι, μικρός γα μᾶτ' ἔτ'. δι. ἀλλ' ἄπαν
 κακόν.

τι. ἰαυτὶ τίς τ' ἀφορτὶ ἐστίν. βοι. τῆδ' ἰμά,
 δεῖξασθαι ἴτω ζῶς. τι. ἰγὼ τοίνω γ' ὁδὶ
 φαίτω πολέμια ταῦτα. βοι. τί δ' αὖ κακόν
 παθῶν,

ἐρναπιτίοισι πόλεμος ἦρω καὶ μάχαν.

τι. κῆσιγα φανῶ πρὸς τοῖσδε. βοι. τί ἀδικα-
 μέν'.

τι. ἰγὼ φάσω σοι τ' περιεσώτων χάριν,
 ἐκ τ' πολέμια εἰσάγεις θρυακίδας.

δι. ἴπαι.

- δι. ἔπειτα φαίσεις δῆτα διὰ θρυακλίδας;
 ιι. αὐτὴ γὰρ ἐμπρήσεν αὐτὸ νεώριον.
 δι. νεώριον θρυακλίδας; ιι. οἶμα. δι. τίνα
 τρέπον.
 ιι. εὐθεὶς ἀνὲς τίφην ἀνὴρ βοιάπος,
 ἄψας αὐτὸν ἐπέμψεν εἰς τὸ νεώριον.
 δι. ὑδρορρόας βορέων ἐπιτηρέσας μέγαν.
 κείνῳ λάβοιτο ἄντων τὸ πῦρ ἄπαξ,
 σιλαργῖντ' ἀνὰ νηὺς. δι. ὦ κακίστ' ἀπε-
 λέμμε,
 σιλαργῖντ' ἀνὰ τὸ τίφης τὸ καὶ θρυακλίδου;
 ιι. μαρτύρημα. δι. ξυλλάμβου αὐτῆ τὸ
 σόμα,
 ὅς μιν φορυτὶν, ἔν' αὐτὸν ἐνδήσεις φέρον,
 ὡς ὅτ' κέρσμεν, ἵνα μὴ κραταιῆ φορέμεν.
 ς. ἴδουσι ὦ βέλπε πεζίνοι καλῶς
 τίω ἱμπολὺ ἔπως ὅπως αὐτὸ μὴ φέρον κρα-
 τάζη.
 δι. ἰμὸν μιλήσεταιύτ', ἰπείρ' ἡ καὶ ψοφῆ
 λάλοιπ καὶ πυρρῶαγες, καὶ κλαῖς πεῖσι ἰχ-
 θῆ.
 ς. τί χεῖσεταύ ποτ' αὐτῶ.
 δι. πάγχερον ἄγγυ ἔσαι,
 κρατῆρ κακῶν, τροπὴν δίκων
 φαίειν ἰπὸ δαθυῖας, λυχνῆχ καὶ κύλιξ,
 τὰ πρᾶγματ' ἰγυκαῶλ,
 ς. πῶς δ' ἀνπιποθείη τις ἀγ-
 γίω τῆστω χεῖρῶν κατ' οἰκίαν,
 ποσόν δ' αἰψοφοκῶπ.
 δι. ἰχυρῆ ἴσιε ὦ γάθ', ὡς
 τ' ἔσκη αὐτὸν κραταγίη ποτ' εἴ

- ὡς ἐκ ποδῶν
 κατωκάρα κρίμαϊτό γε.
 χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
 βοι. μέλαι γέ τι θερίδ' εἶναι.
 χο. ἀλλ' ὦ ξίτων βέλπε σου-
 θέριζε καὶ ἔπει λαβῶν,
 σφόδρα καὶ ὄκρυβέλει φέρον
 σφόδρα πάντα τυκοφάντιον.
 δι. μόλις γ' ἐνέδησαι τ' κακῶς δ' ὀπλιέμβρον,
 ἄρξασθαι τ' κέρυμεν ὦ βοιάπε.
 βοι. ὑπόκουπτε τὰι τύλαι ἢ ἰσμάσιζε,
 χ' ὅπως κατ' οἴσεις ἀντοὶ δολαφῶνδρον
 πάντας ἀρ' οἴσεις ἐδ' ἐν ὕγιαι, ἀλλ' ὅμως
 κὰν ἔτο κερδ' ἀνῆς ἀγῶν τὸ φορτίον,
 δόδαίμωνήσας συκοφαιτῶν γ' οὐδέκα.
 ἄγ. δικαίῳ πόλι. εἰ. τίς ἐστὶ, τί με βωστῆς ἄγ.
 ὅπ
 ἐκίλδουσι λάμαχος σὶ ταύτης τ' δραχμῆς,
 εἰς τὲς χόας ἀντὶ μεπεδωῶν τ' κίχλων,
 τριῶν δραχμῶν δ' ἐκίλδουσι κοπῆσ' ἰγχι-
 λων.
 δι. ἰπῶσις ὕτος λάμαχος τῶν ἰγχιλίων.
 ἄγ. ὁ δειρὸς, ὁ ταλαύριος, ὅς τῶν γρηγόρας
 πάσαι κερδαίων τρεῖς κατασκίαις λόφους.
 δι. εἴθε ἂν μὰ δ' εἰδ' οἴη γέ μιν τῶν ἀπίδων,
 ἀλλ' ἐπὶ ταρῆσι τὲς λόφους κερδαίνετω.
 ἴω δ' ὀπλιγαίη, τὲς ἀγροατόμους καλῶ.
 ἐγὼ δ' ἐμῶν τῶν τόδε λαδῶν τὸ φορτίον,
 εἴσημ' ὑπαὶ πλεῖστον κίχλων καὶ κερψίων
 Στεοφῆσι χωνίς'.
 χο. εἶδες ὦ, εἶδες ὦ.

πᾶσι πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τ' ἰστέρο-
σσοι, [λάν,

πεισάμενον, ἰμπροκὰ ζήματα διεμπο-
ῶντ' αὖ μὲν, ἐν οἰκίᾳ, [δίου;

ζήσιμα; τὰ δ' αὖ τρέπει χλιαρὰ κατ-
αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ, τῷ δ' εὖτε προελθεῖ].

ἔδ' ἵππετ' ἰγὰ πόλεμον εἰκαδ' ἰαπιδειχομένη,
ἔδ' ἐπερ' ἰμριπτετ' ἀραιόδοι ἄσπευ,

συγκατακλίνας, ὅπ' παροίσις ἰσπυρὶ φυ-
ῶσι ἐπὶ πάντ' ἀγαθ' ἔχοντα ἰπικαμάστας,

ἰεγάσαστο πάντα κακὰ, καὶ ἰετροπυ, καὶ ἰεξί-
καμάχτο, καὶ ἰεσσίπ πολλαῖ ἀσπικαλῆ-

ρμυ,

πίπτε, κατὰ κείσι λαβὸν τῷ δ' ἐφιλοτησίαν,
τὰς χέρσιν καὶ ἰπτε πολυμάχοι ἐν τῷ πνεύ-

ἰεξίχθ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τ' ἀμπίλων,
τῷ δ' ἰπὶ τῷ δ' ἰπτον ἄμα, καὶ μιν γάλαξο

φροσῖ.

Ἰβίξ δ' ἰεξίβαλι δ' αἶγμα, τὰ πτερὰ πρὸ τ'
- Σύστημα καὶ ἀσπικοπῆν. [φρῶν.

ἰ. ἰκύπεδοι τῇ καλῇ καὶ χέρσιν πᾶσι φίλαις
ξυῖτροφι δ' ἀγαγῆ, [νις.

ἰσι καλοὶ ἔχουσι τὸ πρὸς ὅσων περ' ἄρ' ἰλάσθα-
πῶσ' ἂν ἰμὲ εὐσέπειρας ξυαγάξαι λατῶν,

ἰσπῆ ὁ γελοῦς μῦθος ἔχων σέφανον ἀθίμων,
ἡ πάντο γιρόνποισι σῶσι νιν νόμικας με σὺ,

ἰκκάσι λαβὸν τρία δοκῶν' ἐν ἰτί σῶσθα-
λεῖν. [μακρόν.

σῶσθα μὲν ἂν, ἀμπίλιος ὄρεον ἰλάσσαι
ἰπτε πικρὰ τὸν δ' ἰεα μοχί δ' ἀσπικιδῶν,

καὶ τὸ τρίτον, ἡμῶν δ' ὄρεον ὁ γέρον ἰδ' ἰ
κα]

καὶ ὡς ἰ τὸ χεῖρον ἄπειν ἰλαΐδας ἐν κύκλῳ
ὡς τ' ἀλείφει ὧς ὁ ἄπ' αὐτῶν καὶ μὲ ταῖς
νεμηνίαις.

- κῆ. ἀκρίτε λεῶ, κῆ τὰ πάτεραι τὰς χῆας
πίπειν ἰπὸ τ' σάλπιγγ' ὅς δ' ἀνέκπιν
σφάπτος, ἀσκόν κτησιφῶντ' ἰλήψε').
δι. ὦ παῖδες, ὦ γυναικες, ὅσην κέσασατε,
τί δρᾶτε, ἔ κήρυκ' ὅσην ἀκρίε');
ἀναδρόψεται, ἐξοπλῶτε, τρέπεται, ἀφέλκται
τὰ λαγῶα, ταχέως τὸς τεφάνους ἀκρίεται.
φίρε τὸς ὀβελίσους, ἢ ἀνακείρω τὰς κί-
χλας.

Στρυφή κάλων ἱ.

- κῆ. ζηλῶ σε τ' ὀβελίας,
μᾶλλον ἢ τ' εὐαχίας,
ἄσπραπτι τ' παρῆσης.
δι. τί δῆτ' ἱπειδ' ἀντὰς κίχλας
ὀπλωμένους ἴδῃτ'.
κῆ. οἴμαρ' σε καὶ τῆτ' εὖ λέγειν.
δι. τὸ πῦρ ρύπσο κάλδου.
κῆ. ἦκασαι ὡς μαγειρικᾶς
καμψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὐτῶν γὰρ ἀλαθρονῆ').
κῆ. εἰμριτάλκας. δι. ὦ ἰσχυρὸς τίς ἔπαι.
κῆ. ἀνὴρ κακοδιάμων. δι. κῆ σταυτὸν νῦν
τρέπεται.
κῆ. ὦ φίλταπτι, σπονδ' ἡ γάρ εἰσί σοι μόνον,
μέτρησον εἰρῶνης τίμοι κᾶν πίντ' ἔτη.
δι. τί ἔπαθες. κῆ. ἐπιτρεῖδ' ἄπολίσας τὸ
βόα.
δι. πόθεν γ'. κῆ. ἀπὸ φυλῆς βειώποι.
δι. ἔ τειρ.

- δι. ὤ τρεσκοκαρδαίμων, εἶπα λούκον ἀμπέχῃ,
 γ. καὶ ταῦτα μῦτοι νήδ' ὡς ὥς μ' ἔτρεφέτιω
 εἰ πάσι βολίτοις. δι. εἶπα κούτῃ, δ' ἴφ
 γ. ἀπὶ λωλα, τὰ φθαλμὰ δακρύων τὰ βός.
 ἀπ' εἶπ κήδ' εἰ δρεκέτε φυλασίε,
 ὑπάλειψον εἰρλίω με τὰ φθαλμὰ ταχύ.
 δι. ἀλλ' ὦ πόνηρ' εἰ δημοσιόων τυγχάνω.
 γ. ἰθ' ἀνπεολῶσ' ἴω πως κρημίτωμα τὰ βός.
 δι. σὺκ' ἔσιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τὴς πιπιάε.
 γ. σύδ' ἀχά μρι σταλαγμὸν εἰρλίεσ' ἴνα,
 εἰς τ' κηλαμίσκον εἰς ἀλάξον τερονί.
 δι. ἐδ' ἀν σελιδιλικίγξ, ἀλλ' ἀπὶ ὠν οἴμαξ' ἔ
 σοι.
 γ. ἴμρι κηκαρδαίμων, τοῖν μαρηρῖν βοῖδίοιν.
 ἀντισροφὴ κάλων ἰ.
 γ. ἀνῆρ' ἀνδύρηκί πι ταῖς
 σπονδαῖσιν ἠδ' ὕ κὺκ' ἴοι-
 κεν ἐδ' ἐνὶ μεταδ' ὄσην.
 δι. κατὰ χῆ σὺ τ' χορδῆς τὸ μέλι,
 τὰς σηπίας τὰ βόλι.
 γ. ἦκαστα ὀρθιασμάτωι
 δι. ὀπῆτε τὰ γχίλεια.
 γ. ἀπικτενεῖς λιμῶ με καὶ
 τὴς γείτονας, κνίσητε καὶ
 φωνῆ τοιαῦτα λάσκων.
 δι. ὀπῆτε ταυτὶ κη καλῶς ξανθίζετε.
 πα. δικαιοπολι. δι. τίς ἔπσι, τίς ἔπσι.
 πα. ἔπειψο τίς στυμφί⊙ ταυτὶ κρέα,
 ὅκ' ἔγάμων. δι. καλῶς ποῖων ὅστις σῆ ἦτο
 πα. εἰλίσυθ' ἐγχείαισε τ' κρεῖων χάρει,
 ἴνα μὴ σρατ' ὄοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,

ἐς τ' ἀλάσαστρον, κύαθον ἐρλώης ἴνα.

δι. Δῶπιφιε', δῶπιφιε' τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου
ὡς σὺν ἀνιγγίαισι χιλίων δ' ἑκαμυῖν.
ἀλλ' αὐτῇ, τίς ἐστίν. πα. ἡ νυμφόδεσσα,
δῶι) παρὰ τ' ὑμῶς τίσιτι λέξαι μόνον.

δι. Φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις, ὡς γελῶσι ὧ θεοὶ
τὸ δῆμα τ' ὑμῶς, ὃ δ' εἶται με σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκῆ τὸ πέϑ' Ἰνυμφίς.
Φέρε δ' εὖρρ' τὰς ἀποιδὰς, ἢ αὐτῇ δ' ἄμην
ὅτι ἡ γυνὴ σι τῷ πολέματ' ἔσθ' ἀξία.
Ἵπιχ' ὦ δ' ε' δ' εὖρρ' τὴν ξάλειπτρον ἄ γυνίαι,
οἶδ' ὡς ποιεῖ) ἴτος τῇ νύμφῃ φάσιν
ὅπως στραπύλαι καταλέγουσι ταυταί
νύκτωρ ἔλειφίτω τὸ πέϑ' τῷ νυμφίῳ.
Δῶπιφιε' τὰς ἀποιδὰς, φέρε πλὴν οἰκῆ
σι,

ἢ οἶνον ἐγγίω λαδῶν, ἐς τὴν χάσιν.

χο. καὶ μὴ ὀδὴ τίς τὰς ὄφρ' ἔκτεσπαικὸς,
ὡς περὶ π' δ' αἰὸν ἀγγίλων ἰπειγῆ).

ἄγ. ἰὼ ποιοίτε καὶ μάχαι καὶ λάμαχαι.

λά. τίς ἀμφιχαλκὸς φάλαρα δ' αἰματὸ κτυπῆ.

ἄγ. ἴναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγὶ τήμασθι,
παχέως λαδῶντα τὴν λόχον καὶ τὴν λόφον.
κᾶπειθα τηρεῖν τιφίμδρον, τὰς εἰς βοῦκας,
ὑπὸ τῆς χάσιν γδ καὶ χύτρων αὐτοῖσι τίς
ἤχηϊλε, λησῶς ἐμβαλεῖτ' βωιωτίες.

λά. ἰὼ στρατηγὶ πωλείοις ἢ βελτίοις.

δι. ἔ δ' αἰὸν μὴ' ἔξιναι με μὴ δ' ἰερτάσθαι

ἰὼ φράτ' ἔμα πολέμου λαμαχαλκῶν.

λά. ὀϊμοικακὸς δ' αἶματ, κατὰ γλάσ' ἤσθ' ὑσόμεναι

δι. βούλαι μύχιοις ζηρεῦσθητε τ' ἀπ' ἴλιθ.

λά. αἰ

λά. εἰ αἰ, οἴαντο κήρυξ ἀχιλῆος ἄχιλῆος.
 οἰ. αἰ αἰ, τίνα δ' αὖ μιν πρὸς τῆς ἀχιλῆος.
 ὤμ. δικαιοπόλι. δι. τί ἐπι. ὤμ. ἐπι δειπνο
 παχὺ

βράδην, πῶ κίσι λαβὼν κ' ἔχῃ.
 ὁ δ' εὐδίουσιν γὰρ σ' ἱερὸς μετὰ πίμπει,
 ἀλλ' ἐγκόμει, δειπνῆν κατακαλύεις πάλαι,
 τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν πυρροσκόμασθρα,
 κλίται, τρώπιζαι, πρῶσι φάλαισα, σφάμαλα,
 σίφαιτοι, μύρρι, τραγήμαθ', ἀπόροι πάρα,
 ἄμυλοι, πλωκροῦπι, σπομεμῶπι, ἰτρία,
 ἄρχησπίδεις, τὰ φίλιθ' ἀρροθίς, κελαι.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. λα. κηκοδαίμων
 ἰγά.

δι. κ' γὰρ σὺ μεγάλῳ ἐπιγράφα πῶ γρηγόνα,
 σύγκληξε, κ' δειπνο τὶς εἰσοδαξίτω.

λα. πῶ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τοῦ γύλιος ἰμοῖ.

δι. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο πῶ κίσι ἰμοῖ.

λα. ἄλας θυμῖος οἷσι πῶ κ' κρόμυα.

δι. ἰμοῖ ἢ πμάχη, κρομμύοις γὰρ ἄχθουμα.

λα. θρίοντα εἰχας οἷσι σασι εὐδίουμοι.

δι. κάμοι ἢ δὴ σὺ παῖ θρίον, ὀπίσσω δ' ἐκεί.

λά. ἔνεγκε δεῦρο τὰ ππρὰ τῶ κ' κρομμύα.

δι. ἰμοῖ ἢ τὰς φάτιας γιφίρε κ' τὰς κίχλας.

λά. κελόνγε εὐλοκὸν τὸ τ' ερεθῶ πτερόν.

δι. κελόνγε κ' ξαιθόν τὸ τ' φάτιης κρέας.

λά. ὦ ἴθραπι, παῦσαι κατακλῶν με τῶ
 ὀπλων.

δι. ὦ ἴθραπι, βύλαι μὴ βλέπῃς εἰς τὰς κίχλας.

λά. τὸ λοφείον ἔνεγκε τῶν τριῶν λόφων.

δι. κάμοι λικόνιοι τ' λαγῶν δὲ κρέων.

λά. ἀλλ'

λά. ἀλλ' ἢ τειχόβρωπις τὰς λόφους με κατίφαρον.

δι. ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκα κατίδημα.

λά. ὦ νῆρωπι βέλῃ μὴ πρῶτα γροῦεν ἐμὴ;

δι. ἔκ. ἀλλ' ἐγὼ καὶ παῖς ἐρίζομαι πάλαι, βήλει πρὸ δ' ὄλ' κάπι τρέψω λαμάχῃ, ὡπτερον ἀκρίδου ἢ δ' ἰόν ἐστὶ ἢ κίχλα;

λά. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. δι. τὰς ἀκρίδας κέρνῃ πολύ.

λά. παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξοφίρει.

δι. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρον τὴν χορδὴν φέρι.

λά. φέρι τὸ δόρυ τὸς ἀφελκυστῆρα τῆλυττον, ἔχ' ἀντέχε παῖ. δι. καὶ σὺ παῖ τῆσ' ἀντίχῃ.

λά. τὰς κιδιόβρωπις οἷσι παῖ τ' ἀσπίδ' ἔχει.

δι. καὶ τ' ἐμῆς τὰς κερταίνας ἔκφερε.

λά. φέρι δεῦρον γρηγόρωτον ἀσπίδ' ἔχει κύκλοι.

δι. καὶ μοι πλάκωτ' ἔχει τυρόνωτον δὸς κύκλοι.

λά. ταῦτ' ἔχει κατὰ γιλῶς ἐστὶ ἀνθρώποις πλάκωτ'.

δι. ταῦτ' ἔχει πλάκωτ' δ' ἔστιν ἀνθρώποις γλυκύς.

λά. κατὰ χεῖρ' σὺ παῖ τῆλαιον ἐν τῇ χαλκίῃ, ἐν ἑσπέρῃ γίγνεται δειλίας φουξέμυρον.

δι. κατὰ χεῖρ' σὺ τὸ μίλι, καὶ θάσ' ἔσθλη γίγνεται,

κλάει κελεύω λάμαρον τ' ἔργασε.

λά. φέρι δεῦρον παῖ τῶρα καὶ πολυμισθήμων.

δι. ἔξαιρε παῖ τῶρα καὶ μοι τ' ἔχει.

- α. ἐν τῷδε πρὸς τὰς πολεμίας φωνήσομαι.
 β. ἐν τῷδε πρὸς τὰς συμπόδας φωνήσομαι.
 γ. τὰ πρῶματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τ' ἀσπίδ' ὦ.
 ἐγὼ δ' ἰμαυτὶ τ' γύλιον οἴσω λαβῶν.
 δ. τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τ' κίπηδ' ὦ,
 ἐγὼ δ' ἡμιάποι λαβῶν ἐξέρχομαι.
 ε. τῷ ἀσπίδ' ἄρξ, καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβῶν,
 τίφει, βαβαυῆξ, χεῖμέλαι τὰ πρῶματ' ἄρξ.
 στ. ἄρξ τὸ δεῖπνον, συμποτικὰ τὰ πρῶ-
 ματ' ἄρξ.

Πρῶματ' ὦ κώλων ζ'.

- η. ἴτε δὲ χεῖρσιν ἐπὶ γραπῶν,
 ὡς ἀνομοῖασι τ' ἄρχων ὁδόν.
 τῷ μὲν πίπειν σεφανασιμένην,
 σὶ δ' ἡμιγῶν πεσφουλάτῃν,
 τῷ δ' ἡμιγῶν πεσφουλάτῃν,
 ὡς ἀνομοῖασι τ' ἄρχων ὁδόν.
 ἀνατρεφόμενα τε τὸ δεῖνα.

Στρεφὴ κώλων ιβ'.

ἀντίμαχον τ' ψακάδ' ὦ,
 ὦ ξυμφραφῆ, τ' μελίαν, τ' ποιητῶν,
 ὡς μὲ ἀπλῶ λόγῳ, κακῶς,
 ἐξολέσσει ὁ ζῆς.
 ὅς γ' ἰμὲ τ' τλήθονα
 λῶαία χερσηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
 ὅς γ' ἴτ' ἐπίδοιμι τ' ἀσπίδ' ὦ
 δίομνον, ἢ δ' ὠπλημένη
 εἴζουσα πάραλ' ὦ ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
 ὀκίλλοι, κατὰ μίλ-
 λοιτ' ὦ λαβῆν αὐτῷ, κύων,
 ἀρπάζουσι φίλοι.

Τ

Αἰπ-

Αιτηροζή κώλωνι εἶ'.

Ἐτο μὲν αὐτῷ κακὸν εἶναι
 καὶ ἔπειθ' ἐπερὶν τυκτεριὸν γένοιτο,
 ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ
 ἰσπικσίας βαδίζων,
 εἶτα κρατάζει πρὸς αὐτὸν
 Ἐμεθύων τ' κεφαλῆς ὀρέσσει,
 μαινόμηνον· ὁ δ' ἔλιθον βαλεῖν
 βυλόμηνον ἐν σκοτῶ λάδοι
 τῆν ἄρ' ἐπιπλεθὸν, ἀρτίως κεχρισμένον.
 ἐπαίξειεν δ' ἔχων
 τὸ μόνμαρνον, καὶ πρὸς ἄμαρ-
 τῶν, βάλαι κρατῖνοι.

σύσημα καὶ πρῆξις πῆν.

ἀγ. ὦ δὲ μῶες οἵνα τ' οἴησι ἐπέλαμάχη,
 ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίᾳ Ἰερμαίνετι,
 ἰθύνια, κηρατῶν παρὰ σκουδάζετι,
 ἔργ' οἴσου πηρὶ λαμπάδοι πρῆξι τὸ σφυροῖν,
 ἀπὸ τῆς τίτρω καὶ χάρσκι, ἀπὸ τῆς ἀντάφροσι,
 καὶ τὸ σφυρὸν παλίνσφροσι ἰξικίχισσι,
 καὶ τὸ κεφαλῆς κητίμα καὶ λίθον πρῆξι
 καὶ γροῦν ἰξίγροσιν ἐν τῷ ἀπιδόν.
 πῆλιποι καὶ τὸ μέγα κρηπιλακύνει πρῆξι
 σπρὸς πρῆξι πρῆξι, δεινὸν ἰξίγροσιν μέλι,
 ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν πρῆξι πρῆξι σ' ἰδῶν,
 λείπω φάσκι γὰρ τὸν σπρὸς τῷ ἰξί,
 ποσῶν πελίζας, εἰς ὕδωρ ἰξί πρῆξι,
 ἀπὸ τῆς πρῆξι καὶ ξυμάντ' ἀδραπέπαις,
 λησῶς ἰλαύνων, καὶ κρηπιλακύνει δρῆξι
 ὁ δ' ἰξί καὶ ἰξί, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς πρῆξι.

λα. ἠπιαλῶν κώλωνι εἶ'.

συγχεῖ τάδε γὰ κρυφαῖ πάθεια.

τάλας ἐγὼ δίοδυμα

δέρης ὑπὸ πλεμίσ τυπείς,

ἐκείνο δ' ἔναι αἰακτὸν ἄν

οἰμακτὸν ἀνγίνειτό μοι.

δικαιοπόλις γὰ εἰάϊδοι, πτραρρῶν

καπυγχαῖοι γὰ ταῖς ἐμαῖσι ἀντόχαις.

δι. ἀτλαατῖατὰ

ἢ πτθίαν ὡς σκληρὰ κ' κυδῶνία.

φιλήσαιτέ με ραλθακῶς ὡ χερυσίω,

τὸ πρῖπιπασὸν κάπιμωδάλωτον ἄν.

ἢ γὰ χοῦταῦ πρῶτ' ὄκπέπω κά γβ.

λα. ὡ συμφορὰ τάλαια ἢ ἱμῶν κηκῶν.

ἰῶ ἰῶ τραυμάτων ἐπωδύων.

δι. ἰῆ ἰῆ. ὡ χαῖρι λαμαχίωπιον.

λά. συγχεῖς ἐγὼ. δι. μεγαρὸς ἐγὼ.

λά. τί με σὺ κωκῖς. δι. τί με σὺ δάκνεις.

λά. τάλας ἐγὼ ἢ ἐν μάχη

νωῦ ζυμβολῆς βαρείας

δι. ταῖς χασί γάρ πε ζυμβολῶς ἐπράπειτο.

λά. ἰῶ ἰῶ. παιῶν παιῶν.

δι. ἀλλ' ἔχλι νωὶ τήμερον παιῶνια.

λά. λάβειδέ με, λάβειδε τὸ σκέλεος, παπαί,

σθεσλάβειδέ μ' ὡ φίλοι.

δι. ἱμῶ δ' ἰγισφῶ ἢ πῖος ἄμφω μῖος,

σθεσλάβειδέ μ' ὡ φίλοι.

λά. ἰλιγδῖω κάρα λιθῶ πεπληγμένῳ,

κ' σκοτδινῖω.

δι. κάργῶ καθ' ἴδεν βύλομα κ' σύομα,

κ' σκοτδινῖω.

λά. θύραζι μ' ἰξονίγκιτ' ἰς τ' πιπάλω,

παιωνίαισι χερσίν.

δι. ὡς τὸς κριτάς μ' ἐκφέρτε, πῦ' πῖ ὁ βα-
σιλεὺς

ἀπύδοτέ μοι τ' ἄσπόν.

λά. λόγχοι τίς ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀσείων ὀδύνας

δι. ὄρα πτεροὶ κενόν; τήνελλα κελίικθ.

χο. τήνελλα δῆτ', εἴωθ' κελίικθ πρῆσθου κελί-
ικθ.

δι. καὶ πρὸς γ' ἄκρατοι ἐγκλίαις ἀμυστι ἐξέλαψα

χο. τήνελλα νῦν ὧ ἀγειριάδα χωρὶ λαῶναι τῶν
ἄσπόν.

δι. ἔπεθε νῦν ἄδοντες ἃ τήνελλα κελίικθ.

χο. ἀλλ' ἐψόμειθα σὺν χάριτι,

τήνελλα κελίικθον ἄ-

δοντίε σε καὶ τ' ἄσπόν.

Αριστοφάνους ἀχακνέων τέλθ.

ΣΦΗΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ
ΣΤΙΧΩΝ ΙΑΜΒΩΝ.

Φλοῦντα δικάζει τατίρα, παῖς εἶργας ἄριστ.
αὐτὸς ἐφύλαττεν ἱεδοῖ κομῶτα γ' ὅπως
μὴ λαθάνῃ καὶ εἶρη. δια τίω νότον.
ὄδ' ἀνπιλάχθ παντὶ πρόσω καὶ μηχαῖθ,
εἴθ' οἱ συνήθη κ, γέροντες λεγόμενοι
σφῆκες, παρὰ γίνονθ βοηθούτας σφόδρα
ἐπὶ τῶ δαυαδθ κέρρον ἰέναι ποι
θεροῦντας ἱκανόν. ὃ θ γέρον πρῶτος.
ἐμπείθετ' ἱεδοῖ διαδικάζθ κ, βιουῦ
ἐπὶ τὰ δικάζει κέρρακθ ἐκ παντὸς βῆτα.

Τὰ τὸ δρέματ' ὄρωσα πα.

Οἰκί' ὄνο, σωσίας κ'	Ξανθίας
βδελυκλίαν	φιλοκλίαν.
χερὶς μεγάλων σφη	παίδεσ.
κίων.	κίροξ.
κνδαθηρός.	Ἰσμεθίτης
ζυγὴ ἀρτοπᾶλις.	ἀνὴρ πρὸ ὄρωσι.
κατήγορος.	δης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Ξα. **Ο** Ἰ' τ' ὄ τί πάχης ὠκακόδα-
 μηξανθίας;
 φυλακίῳ καταλύει τυκπε-
 κίῳ διδάσκουσα.

σω. κακὸν ἄρα ταῖς πλῶραῖς πιπερῶφιλις
 μίξα.

Ξα. ἄρ' οἷσαγ' οἷον κνώδαλον φυλάττομαι;
 σω. οἶδ' ἄλλ' ἐπιθυμῶ μικρὸν ἀπμιερμηρίσση.

σω. σὺ δ' ἐν παρακιδυῶδ' ἐπεὶ καὺδ' ὄ γ'
 ἰμῶ

κ' παῖν κέσθαι ἤδη τί καταχέῃ γλυκύ.
 Ξα. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἰπέον, ἢ κέσθαι τῆς.

Τ 3

σω. ὄκ,

σω. ἔκ, ἀλλ' ὕπνῳ μὲ ἔχῃ περὶ σαθεία.

ξκ. Ἐκυτόν ἄρ' ἔμοι βυκθλαῖς σαθάζισι.

κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τίς ἐπιφρατόσι περὶ
μῆδός περὶ ἐπὶ τὰ βλέφαρα τυσταχτός ὕπ-
νου,

καὶ δὴ τ' ὄναρ θυμῶν εἶδος ἀρτίας.

σω. κἀμοὶ γὰρ ἀλκῶς οἶον ἔδ' ἐπώποπι.

ἀτὰρ σὺ λήξον πτόπρου. ξα. εἰδόντων
αἰετόν

καταπλάμδρονίς τὴν ἀγροῦν μέγαν πᾶν

ἀναρπάσαντα πῆς ἔουξεν ἀσπίδα,

φίρειν ἐπίχαλκοι ἀνικᾶς εἰς τ' ἔργον.

κἀπειτα τεύτην δόποθαλέν κλεώνυμῳ.

σω. ἔδ' ἐν ἄρα γείφῳ ληφίρει κλεώνυμῳ.

πῶς δὴ φροσερεῖ περὶ τοῖσι συμπόταις λέγει

ὅ, πταυτό θηεῖοι ἐντε γῆ καὶ ἔργῳ,

καὶ τῆς θαλάττης γ' ἀπίθαλε τὴν ἀσπίδα.

ξα. οἶμοι, τί δὴ τὰ μοι κακὸν γνήσι,

εἰδόν πτόπρον εἰμύπρον. σω. μὴ φρον

τίσης.

ἔδ' ἐν γὰρ ἔσται δεινόν, οὐ μὰ τὸς θεούς.

ξα. δεινόν γὰρ ἔσ' ἀνθρωπος δόποθαλῶν ὄπλα.

ἀτὰρ σὺ τὸ σὺν ἔνυ λέξοι. σω. ἀλλ' εἰ

μῆλα.

περὶ τ' πόλειος γάρ ἐσι τ' σκάφους ὄλα.

ξα. λέγει νῦν ἀνύσας π, τὴν πτόπρον τὸ πτόπ-

γμῶν.

σω. εἰδοξέ μοι περὶ πτόπρον ὕπνοι εὐ τῆς πρῶτῃ

ἐκκλησιάζειν πτόπρον συγκαθῆμδρα.

βακτηρίας ἔχοντα καὶ τελοῦσθαι.

κἀπειτα τῶν πῆς πτόπρον ἀρτίσι μὲ δόξα,

ἀρτίσι.

δημηγρεῖν φάλαγγα παρὸ κλύτρου,
ἔχουσα φαιλῶ ἔμπιπτησμένους σούς.

ζα αἰσοῦ. σκ. τί ἐστὶ. ζα. καὺς παῦς, μὴ
λίγυ.

ὄζει κάκιον τὸ νύπτιον βύρσης σαπρῶς.

σκ. εἶδ' ἡμιαρα φάλαγγ' ἔχουσα τευτόνη,
ἴση βόειον δημόν. ζα οἴμοι δείλαι Δ.
τὸν δ' ἤμερον ἡμῶν βηλεῖ διδάσειν.

σκ. εἶδ' οὐκ εἰ δέ μοι θίαρα αὐτῆς πωλεσίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλῶν κόρακ' ἔχων.

εἶτ' ἀλκιόιαδης εἶπε πρὸς μετρωλίτας,
ἐλάεθ' ἀεὶ τὴν κεφαλῶν κόρακ' ἔχθ.

ζα. ἐρθῶς γε εἶτ' ἀλκιόιαδης ἐτρώουλιτον.

σκ. ἔκειν ἰκύν' ἀλλόκοτον. ἐ δὲ ἴωρος κόρακ' ἔχων
γυγνόμην. ζα. ἦ κίς', ἀλλ' ἄρασι. σκ.
πῶς. ζα. ἴπως.

ἄνθρωπος ἴω, εἶτ' ἐγίνετο ἔξαίφνης κόρακ' ἔχων
ἔκειν ἐναργεῖς εἶπε ζυμβάλεν, ὅτι
ἄρθεῖς ἀφ' ἡμῶν, ἐς κόρακα καὶ οἰχῆσι.

σκ. εἶτ' ὅτι ἐγὼ δ' ἔσθ' ὅσοι ἄρασι μιάτ' ὄσσομαι,
ἔπειτα ἴω κενόμην σιφῶς ὀνειράτω.

ζα. φέρεται κατεῖπω πῆς θιαταῖε τ' λόγῳ.
ἐλίγα γ' ἴω πᾶν πρὸ πρην αὐτῶσι, ταδὶ,
μηδὲν παρ' ἡμῶν ἀποσδοκᾷ τῶν μίγα,
μὴ δ' αὖ γέλωτα μεγαράθου κεκλαμ-
μένον.

ἡμῖν γὰρ ἔσθ' ἔπειτα κάρυ ἐκ φορμίδ',
δύλω δ' ἀρεῖω τῶν τῶν θιαταῖοις,
ἔθ' ἡρακλῆς τὸ δ' αἰπνον ἴσα πατ' ὄμην,
ἔθ' αὖθις ἀνασιλγαυτόμην ἀειπίδης.

εἴδ' εἰ κλείων ἔλαμψε τ' τύχε χάρι,
 αὐθις τ' αὐτὸν ἄνδρα μυττωτὸσ μῦρ'
 ἀλλ' ἐστὶ ἡμῖν λογιόδοι, γνώμην ἔχον.
 ὑμῶν μὲν αὐτῶν ἔχι δεξιόπερον.
 κωμωδίας ἢ φροντικῆς σοφώπερον.
 ἔτι γὰρ ἡμῖν δεασότης ἀκεινοσί,
 ἀνωχθα δ' ἄδων, ὁ μέγας ἔπι τ' ἔτιγης,
 ἔτ' ὦ φυλάττειν τ' πατέρ' ἐπέταξε νῦν,
 ἔνδοι κωμωδίας, ἵνα θύραζε μὴ ξίη
 νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀκλόκητοι αὐτῆ νοσῆ,
 ἰὼ εἴδ' ἀνεῖς γνώμη πότε' εἴδ' ἐξυμβάλοι,
 εἰ μὴ πύθοισθ' ἡμῶν, ἵππει τ' πάζετε,
 ἀμικρίας μὲν ὁ πατρὸς ἀπεφῆσ' ἔπος
 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. σω. ἀλλ' εἴδ' ἴ
 λείγῃ.

ξα. μὰ δ' ἴ' ἀλλ' ἀφ' αὐτῆ τῶν νόσον πεκμῆρε-
 τι.

σω. εὐκ, ἀλλὰ φίλομῖν ἔστιν ἀρχὴ τῆ κακῆ.

ξα. ἰδὲ δὲ φησι σωσίας πρὸς δερκύλον,
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν. σω. ἔδαμῆς γ'
 ἵππει

αὐτῆ γὰρ χρεῖσῶν ἀπορῶν ἔστι ἡ νόσος.

ξα. νικόστρατ' ὁ δ' αὐ φησιν ὁ σκαμβανίδης,
 εἶναι φιλοθύτῶν αὐτόν, ἢ φιλόξενον.

σω. μὰ τὸν κωὸν ὦ νικόστρατ' ἔ φιλόξενος.
 ἔπει καταπύγων ἔστιν ὄγε φιλόξενος.

ξα. ἄλλως φλυαρεῖτ'. ἔ γὰρ ἐξ ἄρρησι πε
 εἰδ' ἠπιθυμῆτ' εἰδέναγ, σιγαῖτε κω.
 φράσω γὰρ ἤδη τῶν νόσον τ' δεασότης,
 φιληλιασῆς ἔστιν ὡς ἔδεις ἀνὴρ,
 ἱρᾶ τέ τῶν τ' δικάζει, καὶ σίνει.

ἰὼ μὴ

ὡ μὴ πὶ ἔσσιότα καθίζη) ξύλα.

ὕπερ δ' ὄρα πεινκτός ἐδὶ πασσάλῳ.

ὡ δ' ἔκ καταμύσσει κἂν ἄχινῳ, ὅμως ἰκεῖ
ὀλῆς πέταται τῷ γύμῳ ὡς τῷ κλειψύ-
δρα.

ἰπὸ ἔξ τῷ ψύφου γ' ἔχει εἰσθέται,

τῆς τρεῖς ξυμῶν τ' δακτύλων, ἀνίστα),

ὡς ὡς λιθῶν ἄνωτον ἐπιπλεῖς νεκλώϊα,

κημὴ δ' ἂν ἴδῃ γέ πρῶτον γεραμῖνον

τ' πυριλάμπες ὠθύρα δ' ἡμῶν καλόν,

ἰπὸ παρέγραψε πλεχσίον κημὸς καλός.

τ' ἀλεκτρούσα δ' ὅς ἢ δ' ἰφ' ἰσπίρας, ἴφῃ,

ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπιπαισμίον,

παρὰ τ' ἰπὸ δὴθῶν ἔχοντα χεῖματα,

δύθος ἀπὸ δερπης ἔκ κερραγοῖ μὲν ἄδαι.

κάπητ' ἐκεῖσ' ἰλθῶν, ὡς καθύδ' ἰφ' ἰσπίρας
πάνυ.

ὡς ὡς λιπῶν ἀποσεχόμεν τῷ κίονι

ἰπὸ δυσκολίας δ' ἄπασι πμῶν τῷ μῶ-
κραν,

ὡς ὡς μέλιτ' ἢ βομφοκλῖος εἰσέρχεται),

ἰπὸ τοῖς ὄνουξικηρῶν ἰπὸ πιπλάσμεν.

ψήφων ἢ δεισας μὴ δεηθείη ποτὲ,

ἰ' ἔχη δικάζειν, ἀιγιαλὸν ἔινδον τρεῖφει,

τῶν αὐτ' ἀλύει, καθετέμεν δ' αἰ,

μᾶλλον δικάζει. ἔπειτ' ἢ φυλάττομεν,

μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ ἔξῃ

ὁ γὰρ ἦος αὐτῶν τῷ τόσον βαρέως φέρει.

καὶ σῶτα μὲν λόγισι παρκαμυτέμεν,

ἀνίπθεσιν αὐτῶν μὴ φορεῖν τελεθῶνισι,

μὴ δ' ἔξῃσιν ἀύραζ', ὅδ' ἐσκήπειται.

εἴτ' αὐτὸν ἀπέλυε, καὶ κάθαιρε καὶ μάλα
 μεγάλαυτ' ἰκορυβάειπζ'. ὁ δ' αὐτὸς τοῦτο
 αἰζας ἐδ' ἰκαζεν εἰς τὸ κακὸν ἐμπισάν. [1
 ὅτι δὴ ἢ παύταις ταῖς τελευταῖς, ὅσα ἠφίλο
 διέπλυσεν εἰς αἰγίαν, εἶτα συλλὰ ἄν
 ὑκτωρ κατέκλινε αὐτὸν εἰς ἀσκληπιῶ.
 ὁ δ' ἀνεφάνη κρηφαῖθ' ἐπὶ τῇ κινγκλίδι,
 ἐντεῦθεν ὅσα ἔτ' αὐτὸν ἐξεφροῖοιμρ.
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διάπερ' ὕδρροῖοι.
 καὶ τ' ὅπῃ. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἰὼ πτημίνα,
 ἐνέβύστεμρ ράκιοιτι, καὶ πακτώσταμρ.
 ὁ δ' ἄεπερὶ κηλοῖος αὐτὸς πατήλας
 ἐνέκρεσε εἰς τὸν τῶχον, εἰς' ἐξήκισθ.
 ἡμεῖς ἢ τὴν αὐλὴν ἀπασαν δικτύοις
 κραπιπτάσωτες ἐν κύκλῳ φυλάτῃμρ.
 ἔστ' ὄνομα τῶ μὲν γέροντι, φιλοκλίαν,
 καὶ μάδ' ἰα. τῶ δ' ἠείρε τῶ δε, βδελυκλίαν,
 ἔχων τρίπυε, ὄφρυα γμοσιμνακασίους.

βδ. ἢ ξανθία καὶ σασία, καθύδρετι;

ξα. οἶμοι. σω. τί ἴσι. ξα. βδελυκλίαν αἰ-
 γαται.

βδ. ἢ εὐειδραμῆται σφῶν ταχίως ὄνῃ
 ἄπερθ;

ὁ γὰρ πατήρ εἰς τ' ἰπὸν εἰσελάλυσε,
 καὶ μῦς πολεῖγ' ἔσις κρατιδεδυκῶς, ἀπ'
 ἄθροι,

κατὰ τ' πυέλας, τὸ τῆ μ' ὅπως μὴ κέο-
 σιται.

τὸ δ' ἢ τῆ θυμὰ πρόσκεισα. οἰκ. ταύτ' ἄδ' ἰ-
 σιται

ἄνεξ πρόσκεισα. τί ποτ' ἄρ' ἢ κάπη ψοφῆ.

ετϞ τίς εἶ σύ. φι. καπνὸς ἴσων' ἐξέρ-
χεται.

βδ. καπνὸς ; φερ ἰδὼ τίςϞ ξύλα σύ. φι. συ-
κίεϞ.

βδ. ἢ τ' δὲ ὄσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατϞ καπνῶν.
ἀτὰρ σοκ' ἐσέρριστε γε π' ἢ τῆλ' ἢ πηλία,
δύε πάλιν, φέρ ἰπαναθῶσι καὶ ξύλον.
ἐν ταῦτε νωὶ ζήτει τίν' ἄκλιον μηχανίον.
ἀτὰρ ἀδλίος γ' εἰμ' ὡς ἔπερϞ ἕδεις ἀνὴρ,
ὅστις πατρὸς νωὶ καπνίεϞ κελήσομαι.

οἰκ. πῦϊ, τλώ θυσαν ἄθει, πίεζέ νυ σφόδρα.
εὐκὰν δριμύτως, κἀγὼ γδ' ἐσταῦθ' ἔρχομαι,
καὶ τ' κατακλείδϞ ἰπιμιλῶ κῆ ἔ μοι
χλῶ

φυλάττω' ὅπως μὴ τλώ βάλασσι ἐκτρώω
ξίστη.

φι. τί δ' εἶπες, ἐνὶ ἐκφρήσειτ', ἄμιαράπει,
δίκασον τίμ' ἀλλ' ἐκφύξει) δρακοντίδης.

βδ. σὺ ἢ τῶθ' βαρέως ἀν φέρεις. ὁ γδ' θεὸς
μαυτοδόμενα μ' ἔχρησεν ἐν διλφοῖσι πατὴρ,
ὅταν περ ἐκφύγη μ' ἀποκλίωμαι ποτί.

φι. ἀποκτοὶ ἀποκτῆται, ἔμιαυτοδόμενατϞ.
ἴθ' ἀποκτοῦσ' ἰκφερέμεν, μὴ λαγῶν.

βδ. μὰ τ' ποσὶ δ' ὦ φιλοκλίων ἕδέποτε γε.

φι. λατρώξομαι ποίνω γ' ἐδάξ το δίκτυον.

βδ. ἀλλ' ἐσὶ ἔχρησ' ἐδόντα. φι. ὄμοι δείλαιτϞ,
πῶς ἀντ' ἀποκτῆταιμι, πῶς δ' ὅτε ξίφϞ,
ὅπϞ τάχισ', ἢ πινάκιον πιηπικόν.

βδ. ἀνθρωπϞ ετϞ μέγα τί δ' εἶπες κακόν.

φι. μὰ τὸν δὲ ἕδῃτ', ἀλλ' ἀποκτοῦσ' βέλα-
μαι.

τ' ὄνον ἄγων αὐτοῖσι, τῆς κερθηλίου.
 νεκλῶν γὰρ ἐστίν. βδ. ἔκρουεν αὐτὸς αὖ
 αὐτοὶ ἀποδοίμῳ δῆτ' ἄν. φι. ἐχ' ὡς ὡς γ'
 ἰγώ.

βδ. μὰ δὲ ἀλλ' ἄμεινον, ἀλλὰ τ' ὄνον ἰξάγῃ.
 οἰκ. οἶαν σφέρασι καθῆκον ὡς εἰρωνικῶς,
 ἵνα θῆτον ἐκπέμψῃς. βδ. ἀλλ' οὐκ
 ἴσασιν.

ταύτην ἰγὼ γδ ἠδ' ὀκλῶ πηχναμῆν,
 ἀλλ' εἰπὼν μοι τ' ὄνον ἰξάγῃ δοκῶ,
 ὅπως αἰ ἐγέρων μὴ ἢ παρακύψῃ πάλιν.
 κάνθον, τί κλαίεις, ὅπ' πιπερ' ἀσφ' ἰμέροθι.
 βάδιζε θῆτον, τί σίνεις, εἰ μὴ φέρεις
 ὀδυοσία τινά γ'. οἰκ. ἀλλὰ ναὶ μὰ δία
 φέρει

κάτω γε τετρίην ὑποδιδυκότα.

βδ. ποῖον, φέρ' ἰδωμοθι. οἰκ. τετρί. βδ. τετρί
 τί λω'.

τίς εἶπες ἄνθρωπ' ἰπέον. φι. ἔπειν ἡ δία.

βδ. ἔτ' σὺ ποδαπός. φι. ἴτακ' ἀπὸ δρα-
 σισπίδ'.

βδ. ἔπει μὰ τ' δὲ ἔτι χαρήσω γ' ἔσθ.
 ὑφελκε θῆτον αὐλόν. ὦ μιανώτατ' ἔ,
 ἴν' ὑποδιδυκόν. ὡς ἴμοι γ' ἰνδάκει.)
 ὁμοιότατ' κλητῆρ' ἔναυ πωλίῳ.

φι. εἰ μὴ εἰάσθ' ἠτυχόν, μαχέμεθα.

βδ. ὡς ἔ', μάχη ἴωιν δῆτε. φι. ὡς ἴνα
 σκιάς.

βδ. πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης καὶ περιέδοθ'.

φι. ἰγὼ πονηρὸς; ἔ μὰ δὲ, ἀλλ' οὐκ οἶδα σὺ
 τῶ μ' ὄν γ' ἔρῃσιν, ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγη

ὑπεργάστριον γέροντι Θ ἡλιασικῷ.

βδ. ἄθει τ' ὄνει κ' στυτὸν, ἐς τὴν οἰκίαν.

ει. ἄξυνδιχασαί, κ' κλίαν ἀμύασι.

βδ. ἴνδοι κίρκου χθι τ' θύρας κλεισμένης,
ἄθει σὺ πολλὰς τ' λίθων πρὸς τὴν θύραν,
κ' τὴν βάλασον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν

μοχλόν,

κ' τὴν δεκῶν παρὰ τὴν ὄλρον τ' μέγαν,

ἀύσας τὴν παρὰ σκύλιον. οἰκ. ἄμοι δει-

λαι Θ,

πόθεν πότ' ἐμπέπτωκέ μοι τὰ βάλισα.

οἰκ. ἴσως ἀνωθεν μῦς εἰσβαλέ σοι ποθὴν.

εικ. μῦς ἔμα δὲ, ἀλλ' ὑπεθυόμηνος περ ἔπασιν
ὑπὸ τ' κεραιίδων ἡλιασικῶν ὀροφίας.

εικ. εἴμοι κ' κροδαίματι, σφικτὸς ἀτὴρ γίγνηται,

ἐκπλήσει. πῶς πῶς σιμοι τὸ δίκτυον

σῶ, σῶ, πάλιν σῶ, γὰρ δὲ ἡμοι κεραιίδων ἦσαν,

τηρεῖν σκιάτω, ἀτὴρ ἔστι τ' πατρός.

εικ. ἄγαν ἰπιδὴ τετὸν σισσὸν ἔκαμην,

κ' κ' ἔδ' ὅπως ἀλάδ' ἔσται, ἡμῶν ἰτὶ λάθοι,

τὴν σὺν ἀπικρομῆθημα ὅσιν ὅσιν σίλω.

βδ. ἀλλ' ἄπονηρ', ἤξκσιν ὑλίγων ὑστερον

εἰ σινδιχασαί, παρακαλουῶ περ τετὸν

τὸν πατέρα. οἰκ. τὴν λίγην, ἀλλ' ἄνω ἔρ-

τη Θ βαθός.

βδ. γὰρ τ' δὲ ὄψιν ἄνεσθήκασί γε,

ὡς ἀπὸ μίσκου σικτῶν παρακαλουῶ τις μ'

ἀνί,

λύχινε ἔχουσι, κ' μιν εἰζοῦσι μέλη.

ἀρχαιομιλησι δ' αἰοφκωιχέστα,

εἰς ἐκκαλουῶ τῆστι. οἰκ. ἔκνω ἔδ' ἴη,

δη.

ἤδη πότε αὐτὸς τοῖς λίθοις βαλλέσθω.
 βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρε, τὸ γινέσθω ἴσως ὀργισθῆ
 τὸ τ' ἄλλοτ' ἴσως ὀργισθῆ.
 ἔχουσι γὰρ καὶ κίττοι ἐν τ' ὄσφου
 ὀξύτατοι, ὡ καὶ τῆσι, καὶ κεκορυφώσι
 πηδῶσι, καὶ βάλλουσι ἄσπερ φέψαλοι.
 οἰκ. μὴ φοβηθῆσθαι, εἴαι ὡς ἐγὼ λίθος ἔχω,
 ποικίλων δὲ καὶ ὄσφου ἀσφαιδῶ.

Στραφὴν εἶχεν ἰή.

βγ. χάρις, πρὸς αὐτὸν ἐρωτησῶν, ὡ καμία βρα-
 δωίσει;

μὰ τ' οὐδὲν ἔστι πρὸς τὸν, ἀλλ' ἡδ' ἰμῶν
 κωμῶν,

νωτὶ ὃ κρεῖττον εἰς ἴσως βαρύνεται βαδίζων,
 ὡ στυμνίω δὲ κενθυλεῶ βέλπει συνδικαστῶ.
 ἀνεργίης ἄρ' ἐστὶ πένταυθ' ἡ χάρις ἰφλυ-
 δος, [παππαίως]

πάρειδ' ὁ λοιπὸν εἰς, ἀπαππαί. παππαί.
 ἔβησεν ἐκείνης ἡλικίᾳ ἐν βυζαντίᾳ ξιωῆν,
 φρεσθῶντ' ἐγὼ τε καὶ σὺ, κατὰ πᾶσι παππαί-
 τινύκτωρ [ὄλμω]

τὸ ἀρτοπόλιθον λαθεῖτ' ἀλέψατο τοῖς
 καὶ ἡ ψαμμοῦ ἔκρηκτο, καὶ ἀσπίστους αὐτοῖς
 ἀλλ' ἐγχοῦντο ἄνδρες ὡς ἐστὶ λάχη τι νωτὶ
 σύμβολοι δὲ φασὶ χρημάτων ἔχει ἀπαιτεῖ
 αὐτὸν [ἄρα]

χθὲς ἐν κλίῳ ὁ κηδεμὼν ἡμῶν ἐφῆσεν εἰ
 ἡμεῖς ἔχομεν ἡμεῶν ὀργῶν τοῖαν πηλοῦ
 ἐπ' αὐτὸν ὡς κολομβίης, ὡτ' ἡδῶνται, ἀλ-
 λὰ γὰρ [ἡλικίᾳ]

ἐπὶ αὐτῶν ὡ ἄνδρες ἡλικίης, πρὶν ἡμεῖς
 χαρῶν.

χωρῶμεν, ἄμικτε τὰ λύχνη πάντα Διαισκο-
πῶμεν,

μή πῦ λαθόν τις ἡμᾶς ἐμποδῶν κακὸν τι-
δρασίη.

αἰ. ἦ πηλὸν ἄπάτερ σὺ τε τοὶ φύλαξαι.

β. κάρφῳ χαμέθευ σὺ τῷ λαῶν, ἦ λύχνοι
πρόδουσον.

γαι. ἔκ, ἀλλὰ τιδίμει γε τῷ δοκῶ ἦ λύχνοι
σφραβύσκει.

χο. τί δὴ μαθάν, τῷ δακτύλῳ πῶ θρυακίδ'
ἄθεῖς,

κ. πῦλα τέλαια σπασίζονται ἄϊόντι σὺ
ἔγῳ δ' ἀκνισ' ὅταν δέητίμιον πρίασθ.

παι. εἰη δ' ἄυθις κενδύλοις νεθετήσθ' ἡμᾶς
ἀποδίσσαντες τες λύχνης, ἀπιγδν οἴκαδ' ἄυ-
τοῖ,

κᾶπηι ἴσας ἐν τῷ σκότῳ τετρίστηθεῖς,

ἦ πηλὸν ὄσπερ ἀπιαγᾶς πρβάσθες βα-
δίξαν.

χε. ἦ μὲν ἐγώ σε χ' ἀτέρως μείζονα κηλάζω,

ἀλλ' ὅσσι μοι βόρφορῳ φαίνεται πα-
πιῶπι

κῦκ ἴδ' ὅπως ἔχ ἡμερῶν τιτάρων τὸ
πλεῖστον

ὑδαρ ἀναγκαίως ἔχθ' ἦ δὲ πειῆσαι.

ἴπισι, γκῶ τῖσι λύχνοις, ἔτοιμύκητις,

φιλεῖ δ' ὅταν ἦ τετί, ποισίνυετόν μάλιστα,

δαῖ) ἦ ε' ἦ καρπίμων ἅπτα μή τι πρῶίμα,

ὑδωρ γλοῖδ', κᾶπιπνίσσαι βόρειον αὐτοῖς,

τί γε μ' ἄρ' ἔκ τῆς οἰκίας τῆσδε σινδι-

καθῆς

πίπει-

πέποιθεσθαι, ὡς ἐ φαίνεσθαι δειῦρον πρὸς τὸ
πλήθος,

ἢ μὲν προγεῖν ἐφορκῶς ἦν, ἀλλὰ πρῶτον
ἡμῶν

ἡγεῖσθαι ἀνάδων Φωίχου καὶ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ
φιλοπόθος, ἀλλὰ μοι δοκεῖ, πάντας ἐνθάδ' ὦν-
δρως,

ἄδοντες αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ἔντι πως ἀκόσας
τῆς μὲς μέλει, ὑφ' ἡδονῆς ἐξερπύση θύραξιν.

Χορὸς μείλι.

τί ποτ' ἐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
ὁ γέρον, ἔθ' ὑπεκείει, μῶν δ' ἀπελάθει
τὰς ἐμ-

βάδας, ἢ ἀπετίθει τὰ σκοτὰ τ' ἀκτι-
λόπις,

αἶτ' ἐφλίγημην αὐτῷ τὸ σφυρὸν γίγριτον
ὄντον,

καὶ τάχ' ἂν βεβῶνιάνῃ; ἢ μὲν πολὺ δ' ἐμύ-
ταται.

γ' ἦν τ' παρ' ἡμῖν, καὶ μοι ὅσον ἂν ἐκείδει,
ἀλλ' ὁποῦ ἀντιβολοῖσθαι τις, κάτω κύνται αἰ-
ῆτω

λίθων ἐψφεῖλεγεν, τάχα δ' ἂν [δύει,
ἀλλ' ἔτι χησιόνην ἀνθρώπων, ὅς ἡμᾶς θη-
εξαπατῶν, καὶ λίγων αἰ φιλαθῶναι ἦν, καὶ
τὰ ἰσάμω πρῶτον ἐκτείποι ἀλλ' ἔτι ὄδου-
ρηθεῖς,

εἴ τ' ἴσως καὶ) κυρέττω.

ἔτι γὰρ τειῆτον ἀνὴρ, ἀλλ' ὦ γὰρ ἀρίστα
μὴ δ' ἔτω

στεινὸν ἴσθις, μὴ δ' ἀζαυάκτης.

καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἤκητ' ἀσθενούντων
τὰ πρὸς Ἰράκην. ὅν' ὅπως αἰχμητοῖς, ἰγχε-

Ομοίωστροφα.

[τελείς.

χο. ὕπαιγ' ὦ παῖ ὕπαγε.

παῖ. ἰθλήσας τί μοι εἶπ' ὦ

πάτερ, ὡς εἶπ' ἀνιθεῶ;

χο. πένυ γ' ὦ παιδίον, ἀλλ' εἰ-

σροφή.

πὲ τί βέλῃ με πρῖα ἀλ-

καλόν, εἴ μοι δῖος ἱερεὺς ἀ-

φραγάλας δὴ κέθου ὦ παῖ.

σύσημα.

παῖ. μὰ δῖ', ἀλλ' ἰσάσθαι ὦ πατρία, ἥδιον γὰρ

χο. ὄσκησ' ἀνὰ τ' δῖ' εἰ κρῖ μοι δῖ' ὑμεῖς.

παῖ. μὰ δῖ' ὄσκησ' ἄρα ἀσπείμψασε τὸ λοιπόν.

σροφή.

χο. δὲ γὰρ εἶδέ με εἰμιδα εἰς νῦν,

στίτοι αὐτόν τ' ἔχην ἄλφινα δαῖ, καὶ

ξύλα κάψον. σὺ δ' ἔτι νῦν σῦκα μ' αἰεῖς.

παῖ. ἄρα νῦν ὦ πάτερ, ὡς μὴ

τὸ δικαστήριον ἀέχου

καθίστη νῦν, πόθεν ἀνη-

στόμιθ' ἄριστον, ἔχης ἐλ-

πίδα χρυσὴν πνα γᾶιν, ἢ,

πόρον ἰλλὰς ἰσθόν.

σροφή.

χο. ἀπαπαῖ φῶ,

μὰ δῖ', ἔκρω ἔγωγε γᾶιν

οἶδ' ὄθεν γὰρ εἴπτον ἔσται.

παῖ. τί μοι δῖ' ὦ μητέρα μήτερ ἔπικτες,

ἴ' ἔμοι πρᾶγμα βόσκων παρὶ χυς.

V

χο. ἀγόνη-

χο. ἀτίμητόν γ' ἄρα σ' ὦ θυ-
λάκιόν γ' εἶχεν ἄγαλμα.

παῖ ἔἴ, πᾶρα τῶν ἐστιάζων.

φι. φίλοι, πάλαι μὲν τήκομα Δίφ' ἵππῆς
ὑμῶν ὑπακένων, ἀλλ' ἔχουσίν τ' ἡμ' ἄδην
τί ποιήσω, τῆρ' ἔμ' ὑπὸ τ' δ' εἶπει
βέλομαι γὰρ πάλιν μὲθ' ὑμῶν
ἰλθάνειπι τὴς καθίσκας
κακὸς τι ποιήσω.

ἀλλ' ἄλλω, μίγα βράνθα, καί με
πίησσι κακὸν ἐξαιφνης,

ἢ πρῶτα δὴν ἢ τ' σελ.

λεβήτον τ' φούδρον μαζῶν,
τόλμησον ἀναξ χερσὶ παρὰ μέ-
γα θ' οἰκτείρας, ἡμε κεραιὴν
Δίφ' πινθελέω σπ' ὀδισον ταχέως,
κῆρ' ἔτ' ἀνελάν μ' ἄπειφυσήσας
εἰς ὑξάλμω ἔμβαλε θερμῶν,
ἢ δῆτα λίθον με ποιήσων, εἴφ' ἔ-
τας χερσὶν αἰεθμῶσιν.

Σπρωφὴ κώλων καὶ εἰχαι εἶδ'.

χο. τίς γ' εἶδ' ὁ ταῦτα σ' εἰργων κατὰ πεκλήν
τὰς θύρας,

λίξοι, πρὸς αἴκας γ' φράσας.

φι. ὁ ὕμνος ἦς, ἀλλὰ μὴ βοᾶτε, καὶ γ' τοιγαύτη
ἔτσι πρὸς τὴν καθέδραν, ἀλλ' ὕφρατι
τόν.

χο. τῶ δ' ἐφίξεν ὦ μάτις ταῦτα ὄρασι βέλι-
τίνα πρόφασιν ἔχων.

φι. σὺ γὰρ εἶμι ὦ ἄνδρες δικάζεις, ἔδ' ὄρασι ἔδ' ἰ-
κακόν.

ἀλλά μ' ὄσων ἔτοιμός ἐσ'. ἐγὼ δ' ἔβου-
λομαι.

χο. Ἐτ' ἐτάλησε· ἔμιαρθε γὰρ οὐδ' ἔμελλοι-
κλίαν,

εἴπως λίγεις πρὶ τῶν ἰσῶν ἀληθῆς ἄν;

φι. ἔγωγ' ἂν παθ' ἔτ' ἄνηρ ἔτ' ἐτάλησε λίγην,
εἰμὴ ξυναμότης τίς ἴω.

χο. ἀλλ' ἐν τύτῳ ἄρα πιά σοι ζητεῖν κρινῶ
ἐπίνοιαν.

ἦπὸς σε λάθρα τ' ἀνδρὸς ἔ' ἢ καρτεροῦμαι
δεῦρον ποιήσῃ.

φι. τίς ἂν ἔν' εἰζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἐργον
ποιοίμην,

ἔπει κίτῳ λατ' ἔ' σκεπιδῶν μ' ἢ χριεῖνης πε-
ριελεύθῃ.

χο. ἔπει ὀπὴ δ' ἦθ' ἦπὸς ἂν ἐνδεθεν οἴος τ' ἦς διο-
εἶ τ' ἐκδύωμαι ῥά κισι κρυφθεῖς ὡσπερ πολύ-
μηπὸς ὀδυσεύς.

φι. πᾶντα πέφρακ', κἄκ' ἔπει ὀπῆς ἔδ' εἰσέρφα
λαδύωμαι

ἀλλ' ἄλλο π' δ' ἔζητεῖν ὑμᾶς, ἐπίαν δ' ὅσῃ
ἔσθ' ἡγυῖα.

χο. μέμνησθαι δ' ἦθ' ἔτ' ἐπὶ στραπᾶς κλίψας πο-
τὲ τὸς ὀβελίσκας

ἴδε σκευτ' κ' ἔ' τείχεσι, ὅτε δ' ἡγ' ἰω' ἄξ' ὅ-
ιάλωι.

φι. εἶδ' ἀλλὰ τί ἔτ', ἔδ' ἔν' γ' ἔτ' ἐστὶν ἐκείνω
ἦσαν γ' ἔ, κἄδ' ἰω' κληπτεῖν, ἰσχυρόντ' αὐ-
τὸς ἐμαυτῶν,

κἄδ' εἰς μ' ἰφύλαττεν ἀλλ' ἐξῶ μ' εἰ

φύλαξι ἀδελῶν. ἰω' ἢ σὺν ὄπλοισι

ἀνδρες ὀπιῖ) Διὰ ζάμφοι,
 κ' τὰς διόδας, σκοπιωροῦ),
 τὸ δ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖς θύραις
 ὡσπερ μεγάλῳ κρέα κλέψαται
 τηῶσιν ἔχοντ' ὀβελίσκας.

Στροφή ἔπειρα κάλων κ' γίγανη'.

χο. ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκπόσει μηχανῶ ὅπαι
 τάχιστα.

ἴως γὰρ ἄμελίτιον.

φι. Διὰ τ' ἀγεῖν τοῖναι κρῶπτον ἐσὶ μοι τὸ δίκτυον,
 [κτύου.

ἢ δέ μοι δίκτυα συγγνώμῳ ἔχει δίδυ-

χο. πῦτα μὲ πρὸς ἀνδρῶς ἐς ἄριστος ἐς συ-
 τηρίαν,

ἀλλ' ἔπειρα δὲ τὴν αὐτὴν γάβρον.

φι. Διὰ τ' ἐτρακ' ἔτό γ', ἀλλὰ μὴ βοᾷται μη-
 δαμῶς,

ἀλλὰ ἐκράμειδ' ὅπως μὴ βδελυκλέας αἰ-
 δήσει).

Στροφή ἔπειρα κάλων ἢ.

χο. μηδ' ἐν ἄ τῶν δίδυθι μηδ' ἐν, ὡς ἰγὰρ ἔπει
 γ' ἴαν

ζυῖον τί, ποιήσω δακτύλῳ

τῶν καρδίας,

καὶ τ' αἰψὺ ψυχῆς δ' ἔμοι

δραμῆν ἰν' εἰδῆ μὴ πιτῶν,

τὴ ταῖς λαῖν ψηφίσμασιν.

ἀλλ' ἐξάψας Διὰ τ' ἐυρεῖδ' ὅ το καλῶδισι,
 εἴπα καθίμω

θῆσας σαυτὸν, καὶ τῶν ψυχῆν ἐμωλυσάμι-

ν' ὀβελίσκας.

σύσημα καὶ ἀεικλωτά.

Φι. ἀγνοῦν τὴν αἰδομένην τότε ζητείον μ' ἐκ-
καλαμαῖα,

κῆταπτασὸν ποιεῖν εἴπα τί ποιήσετε, φρά-
ζετε νυκί.

Ζη. ἀμυῖμίνοι σοι, τ' πρηνώδην θυμὸν ἅπαντας
καλέσαστες.

ὅς τ' ἔδωκ' αὐτὸν εἴργειν τὰ τοιαῦτα πρὶν-
σοφρῆμεις.

Φι. δ' εἶδ' ὅσω τίνω γ' ὑμῖν πίσυρσιν. καὶ μανθά-
νεις τὴν πᾶσιν γῶν,

ἀνελόπιτες καὶ κλαύουσες, θεναίμ' ἰσθ' ἰσθ'
τῆσι δροφάκταις. [καθίει

Ζη. εἶδ' ἔν πάτῃ, μηδ' ἔν δείσις, ἀλλ' ὡ βίληπτε-
σσυτοῖν ἰακρῶν, καὶ πρὸς ἄμην τῶν τοῖσι πα-
τρῶσις ἰσοῖσιν.

Φι. ὡ γύκε δ' εἴπω σοι γένηται ἤρωε, σὺ γ' εἰς πᾶσιν
ἐγὼ κεχάρησαμ.

τῆσι δακρύοισι τ' φλογίστων αἰῶν καὶ τοῖσι
ὀλοφύρμωσι

ἔκχσας ἡρώων ἐπίτηδες ἰσθ' ἐν ταῦθ' ἵνα
ταῦτ' ἀκρῶν

καὶ βυβλήτης μόνσιν ἠρώων, παρὰ τ' κλάον-
τα καθήσθαι, [εἶπ.

ἐλίητον καὶ σῶσον νυκί: τ' στυγρῶν πηλοσκόω-
κῶν μή ποτε σε παρὰ τὰς κείνας ἠρήσῃ, μὴ
δ' ἄπο παρδῶ.

βδ. ἔτ' εἰς, ἐγὼ μὲν οἶκ. τί τὰ πρῶτον. βδ. ἄς-
πᾶσιν φωνή με τίς ἐγκεκύκλει,

οἶκ. μὴν ὁ γέρας πῆ δ' ἀδύει, βδ. μὰ δὲ ἔ-
δῆτ' ἀλλὰ καθίμην.

αὐτὸν δῆσσι. οἶκ. ὦ μιάρωτατε, τί πειθεῖς, ἢ
μὴ καταβῆσθ;

βδ. ἀνάβαιν' ἀνύσαις κ' τὴν ἰτέραν, καὶ παῖσι
φυλάσσι παῖν,

ὡς παρὰ πρύμνασ' ἀνακρέσει, πλῆγεις παῖσι
εἰρεσιώνας, [πρῆστα];

ἢ ξυλλήψιδ' ἰππόσις δλίχαι τῆτες μέλλω.

φι. ὦ σμικυθίων, καὶ τισιάδην, καὶ ζεῆμασ', καὶ
φειρόδην.

πότιδ' εἰ μὴν ἰωὺ ἐπαρήξετέ με, στίον μ'
εἶσω μᾶλλον ἀγασθ'.

εὐροφὴ κάλων ἰά.

ζθ. εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἀκείνῳ τὴν χυ-
λῶ;

ὡς καὶ κώικ' ἄντις ἡμῶν ἐργίση τὴν σφην-
ταῦν ἐκείνοισιν ἐκείνο τῆξυθουμην [κίον,

ἢ κηλαζόμενα κέντρον εἰτίτατ' ὀξύ.

ἀλλὰ τοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παι-
δία,

θῆτε, καὶ βοᾶτε, καὶ κλέωσι ταῦτ' ἀγασσῆτε.

καὶ κελόσσιτ' αὐτοῖς ἤκειν,

ὡς ἰπ' ἀνδρα μισόπολις,

ὄντα, καὶ πολλύμενον,

ἔπ' τότ' εἰ λόγον εἰσφέρει,

ὡς ζεῆ μὴ δικάζην δίκας.

βδ. ὦ γυθοὶ τὸ σπᾶγμ' ἀκύνειτ' ἀλλὰ μὴ πι-
κράγετε.

χο. τὴ δ' ἰς τὴν ἕρανόν γ', ὡς τότ' ἐγὼ ἔμι-
θήσομαι.

βδ. ταῦτα δῆτ' ἔδ' ἰνὰ καὶ τυρογονίς εἶν ἰμ-
φαιής.

χο. ὦ πό-

- ρο. ὦ πόλις κὲ πᾶρα προσεχθεῖα,
 κίπε ἄλλ' ὠπείηκεσ' ὑμῶν κόλαξ.
 ξαν. ἠράκλειε, κὲ κέντρ' ἔχουσιν, ἔχ' ἔρῃς ὁ δέ-
 σωσται;
 βδ. οἴτ' ἄπ' ἔλπεισθε φίλιπποι ἐν δίκῃ τ' ἄργισ.
 ρο. κὲ σίγ' αἴψις ἐξολῆμ' ἄλλ' ἅπασ' ἐπι-
 σρεφε,
 δεῦρο, κάξείρας τὸ κέντρον, εἴτ' ἰπ' ἀυ-
 τὸν ἴετο
 ξυσπλῆεις εὐπικτες, ὄργῃς κὲ μῦθος ἐμπλη-
 σμῶσθ'. [αση,
 ὡς αἰεὺ εἰδὴ τὸ λαιπὸν σμῶσθ' οἶαν ἄργι-
 ξαν. Ἔτο μ' τοι δ' εἶναι ἠδ' ἡνὴ δ' εἰ μαχόμεθα,
 ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ἔρῃν δέδοικα τὰς ἐγκο-
 σείδας.
 ρο. ἀλλ' ἀφίει τ' ἀνδρ', εἰδ' ἐμὴ φήμ' ἐγὼ,
 τὰς χελοῖται μακχερῆσσι, ἔδ' ἔρμασθ'.
 φι. εἰάτω γ' ὦ σσιδ' ἴησται, σφῶκεσ' ἐξ ἡκέρδιαι
 οἱ μῦ, εἰς τὸν κροκτὸν αὐτῶν εἰς πείπιδ'
 ἄργισμῶσι,
 οἱ ἢ τὰ φηλαμὸν κύκλω κροτῶσθ', οἱ ἢ τὴν
 δακτύλῃς
 βδ. ὦ μίδα, κὲ φρεῖξ, βοηθεῖτε δεῦρο, κὲ μα-
 σσιτία,
 κὲ λάθεισθε τεκνί, κὲ μὲ μεθεῖσθε μηδενί.
 εἰ ἢ μὴ, κίδαισ παχείκωσ οὐδ' ἐν ἀρεῖσ ἔσσιπ.
 ὡς ἔγωγ' πολλῶν ἀκβόσας εἶδα θρίαν τὸν
 ψίφον,
 ρο. εἰ ἢ μὴ ἔστυν μεθήσῃς, ἐν τί σοι πειγῆσσι.
 φι. ὦ κίεροψ' ἠρῶσ ἀταξ, τὰ πρὸσ ποδῶν δ' ἐρ-
 κοιτίδη.

αφ' ἑξῆς ἔτω μ' ἕω' ἀνδρῶν βαρβάρων
 ῥυμλῶ. [πικρ.]

οὐς ἐγὼ δίδαξαι κλάειν τέτταρ' εἰς τῶν χοί-
 ρῶν. εἴτω δ' ἡ τ' ἔπολλ' ἔνεπ' δεινὰ πᾶ γύρω κτε-
 δηλαδὴ; καὶ νῦν γὰρ ἔτω, τ' παλαιῶν δὲ
 αὐτότην

πρὸς βίαιον χρέεσσι, ἔδ' ἐν τ' πάλοι μιν
 ῥυμλῶ

διφθερῶν, καὶ ξομίδων, ἄς ἔτ' αὐτοῖς ἐπι-
 πόλαι,

καὶ κωῶς, καὶ τὰς πόδας χιμῶν ἔτ' ἔπι-
 ἀφίλῃ. [πικρ.]

ἄσπε μὴ εἰγῶν γ' ἐκάστω, ἀλλὰ τέτοιαις ἄσπε
 ἔδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τ' παλαιῶν ἰμ-
 βιάδων.

φ. εὖ καὶ ἀφῆσθαι ἔδ' ἐννοίμ' ἄ κακίται θηροί,
 ἔδ' ἀτακτοὶ οἱ εἰς ὅθ' ὄρωσιν τὴν βότρυς κλί-
 πτοντά σι,

εὖ σπυριγγῶν πρὸς τῶν ἰλαίω, ἐξίδιρ' ἐπὶ
 κἀνδ' εἰκῶς,

ἄσπε σε ζήλωτον εἶναι; σὺ δ' ἀχάριτος ἦσθ'
 ἄσπε;

ἀλλ' ἄσπε με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τ' ἦσθ' ἐπι-
 δραμεῖν.

ρ. ἀλλὰ τέτοιον μὲν τάχ' ἡμῖν δ' ἄσπετον καλῶ
 δίκλω,

ἐκίτ' εἰς μακρῶν, ἴν' εἰ δ' ἦσθ' οἷός ἐσθ' ἀνδρῶν
 ὀτρύπῳ

ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεψόντων κάρ-
 δαμα. [οἰκία.]

βδ. παῖε, παῖ, ἄ ξενθία τὴν σφῆγος δάσπ' ἔ-
 ξασ. ἀλ.

Ξαν. ἀλλὰ δρῶ δὲ τ' ἀλλὰ κ' ἄν σὺ τῷ φε πολλῶ τῷ
καπνῷ.

ου. ἐχὶ σὺ δ' εἰς κόρυμβας; οὐκ ἄπιτε πῖτε τῷ
ξύλῳ.

Ξαν. κ' σὺ σπευθεῖς αἰχίνῳ ἔντοφ' ἱσλαρτίς.
ἄρ' ἐμέλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσθέντες τῷ
χρῆνῳ.

χο. ἀλλὰ μά δ' ἔ' ραδίως ἔτως ἀν' αὐτὰς δει-
φυγε,
εἴ πο' ἔτυχον τ' μελίαν φιλοκλέες βεβρω-
κότες,

ἡμι. ἄρα δ' ἦ τ' οὐκ αὐτὰ δῆλα,
τοῖς πίνησιν ἢ τυραννίς
ὥς λάφρα γ' ἐλάνθαν' ἰσιῦσά μιν,
εἰ σὺ γ' ὠ ποιωπόνηρι καὶ κομηπαμυτίᾳ,
ἴτ' νόμων ἡμᾶς ἀπειργάζεσθαι ἔθνησεν ἡ πόλις.
ἔτι π' ἔχων πρόφασιν,
ἔπι λόγῳ δὲ τρέφιλον.

αὐτὰς ἄρχαν μόνου
βδ. ἴδ' ὅσ' ἄνδ' ἀνδ' ἀνδ' ἀνδ' ἀνδ' ἀνδ' ἀνδ' ἀνδ' ἀνδ'
εἰς λόγους ἔλθωμεν ἀπὸ κήλοισι καὶ διδραχμάς;
χο. σὺ λόγους ἂν μιτόδημε, καὶ μοναρχίας ἐρετὰς
καὶ ξυῶν βρασίδα, καὶ φορεῶν
κράσιδα συμμάτων, τίω δ' ὑ-
πὸ τῆς ἄκρον τρέφαν;

βδ. ἰθ' δ' ἔμει κρῆττον εἰς ἤτα τὸ πειράσθαι ἔ-
πιτρεός
μᾶλλον, ἢ κερθίς τρεῦσαι ναυμαχίᾳ ἰση-
μίραι.

χο. ἐδ' ἔμ' γ' κδ' ἐν σελίνῳ πῆσιν, ὑδ' ἐπι-
γάνω,

Ἔτο γδ παρεμβολῆν τῶν τριχίλων
ἱπῶν,

ἀλλὰ νῦν μὲν ἐδ' ἐν ἀλγείοις, ἀλλ' ὄσσε ζωνι-
292 Θ

πιῦται ταῦτά σε κραταιῆ, καὶ ζωνιμί-
καλῆ.

βδ. ἄρα γ' ἂν πρὸς τῷ θεῶν ὑμεῖς ἀπαλαφρῶ-
τί μιν;

ἢ δίδουκ' ἄ μοι δέρεα καὶ δέρεα δ' ἡμέτε-
ρα.

βδ. ἐδ' ἐπατίγ' ἔχ' ἴσως ἀντίμου λοιπὸν ἔ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐσάλη.

βδ. ὡς ἄπειθ' ὑμῖν τυραννίς ἐπὶ καὶ ζωνι-
μότα,

ἴωτε μείζον ἴω τ' ἔλαττον πρῶγμα περ-
τηρῆ.

ἢς ἐγὼ σὸν ἤκυσσα τοῦ σὸμ' ἐδ' ἐπιπέσει
ἰτῶν.

νῦν ὃ πολλῶν τῶν περιχέεισι ἀξιατίετα,
εἴτε καὶ δ' ἡ τοῦ σὸμ' αὐτῆς ἐν ἀγρῶ κολι-
θεταί,

ἴω μὲν ἀνητή περ ἔρφως, μιμνήσκου
μὴ θείλη,

ἀθίως εἴρηχ' ὃ πολλῶν πλοκοῖσι τὰς μιμ-
νήσκου

ἔτος ἐψωπιὲν ἴοικ' ἀθραπος ἐπὶ τυραννίδι,
ἴω ὃ γήπιον περσαιτῆ πῶς ἀφύαις ἠδ' ὀσ-
μάτι, [τίερα

ἢ λαζαρόπωλις παρεβλίφασά φησι, λα-
εἰπέμοι, γήπιον αἰτέις; πότερον ἐπὶ τυραν-
νίδι,

ἢ νομίσεις τὰς ἀθλίους σοὶ φέρειν ἠδ' ὀσμάτι.
ξασ. κα.

α. καμὶ γ' ἡ πόρνη χθίς εἰσελθόντα τ' μεσεμβρίας

ὄπ κελητίσσι κίλδον, ὄξυθυμηθεῖσά μεις,
ἔρετ' εἰ τλώ ἰππία καθίσταμαι τυραγνίδα.

δ. ταῦτα γδ τέτοις ἀκύνει ἡδία γε καὶ νυῖ ἐγὼ
τ' πατέρ' ὀπὴ βύλομαι τέτυκ' ἀπαλαχθίντα τῶν

ἔρσοφοῖτο συκροφάντο δίκτυα λακάρων τρεῶ-
πων,

ζῆν βίον χυαῖον ἄσπερ μόροχθον, αἰτίων
ταῦτα δρῶν, ζωαμότης, ὦν καὶ φρογῶν τυ-
ραγνίδα. [ἔχω

φ. ἡδ' ἐν δίκῃ γ' ἐγὼ γδ ἔδ' ἄν, ἐρεῖθαι γὰρ
ἀντὶ τ' βίβ' λάβοιμι ἄν, ἔμει νυῖ λῆπτοερεῖς,
ἔδ' ἑκαίρω βατίσιν, ἔδ' ἐγχιλύσιν, ἀλλ'
ἥδιον ἄν

δικίδιον σμικρὸν φάριμι ἄν, ἐν λοπαδοῖ
πιπιγμῶρον.

δδ. τὴ δ' εἰ εἰθίωθης γδ ἡδία ποιήσεις ἀγ-
γμῶσι,

ἀλλ' ἴαν σιγῶν ἀνάχη καὶ μάθης ἀ' γὰρ λίγω,
ἀναδιδάξεν σ' εἰσμαι γ' ὡς πάντα ταῦθ'
ἀμφοτέρων.

ιι. ἱξαμαρτάτω δικάζων, βδ. καταγελάμε-
νον μ' ἔν

σὸν ἐπαίεις ἰπ' ἀνθρώπων οὐς σὺ μῦθοις ὡσε-
σκωῖς.

ἀλλὰ δ' ἄλλων λείληθας. φε. πιῦε δ' ἄλλων
λίξαν,

ὅπως ἄρχω τ' ἀπάντων. βδ. ἔ σὺ γ' ἀλλ'
ἰπ' ἡρετῆς

- οἰόμεθα ἄρχειν. ἐπὶ δὲ δάξον ἡμᾶς ὁ
 πάτερ,
 ἢ ποῦ ἢ πῆ ἔσσι, κερπυμένω τῷ ἰκμάδα.
 φι. πάνυ γὰρ, καὶ τύποις γ' ἐπιτρέψαι δι-
 λῶ. βδ. καὶ μὴ ἐγὼ
 ἄφρατε καὶ ἄπειντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι
 δόπε
 καὶ γὰρ ἠπληθῶ λέγων σε, ὡς ἰπποσύμῳ τῷ
 ξίφει. [μείνε
 εἰπέ μοι τί δ' ἐγὼ τὰ δῶνα τῆ Διότιτῃ μῆμ-
 φι. μηδέποτε πίσιμι ἀεράτα μισθὸν ἀγαθὸν
 δαίμοσι.
 χο. καὶ ὅ τινος ἐκθημετέρω
 γυμνασίᾳ λέξασί δ' αἰ
 καιόν, ὅπως φανείσῃ.
 βδ. ἐπιγκάτω μοι δῶρον τῷ κίχῃ τις ὡς τά-
 χιστα.
 χο. ἀτὰρ φανεί ποῖός πε ὦ
 καὶ ταῦτα παρεγκλιόμην,
 μὴ καὶ τ' ἡρασίαν
 τόιδε λέξῃ, ὄρασε γὰρ ὡς
 σοι μίγῃ ἐστὶν ἀγῶν
 καὶ ὡς ἴ' ἀπάντων
 εἴπερ ἂ μὴ γένοιτο καὶ,
 ἔστω ἰθίλει κρυτῆσομ
 βδ. καὶ μὴ ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἀπὸ ἄλλω μνημόσυκα
 γράψομ' ἐγὼ
 φι. τί γὰρ φάσ' ὑμεῖς, καὶ ὅδ' ἰμε τὰ λόγῳ κρυ-
 τήσομ.
 Στροφὴ κάλωι ἢ.
 χο. ἐκεῖ περὶ βοτῶν ὄχλῳ.

χρήσιμος ἔσ' ἔδ' ἀκαρή.

σκαπτόμενοι γδ' ἄν, ἐν

πίσιν ὁδοῖς ἀπάσαις

θαλλοφόροι καλοῖμεθ', ἄν

πυρροῶν κελύφη.

ἀλλ' ὦ παρὶ τ' πάσης μέλλων βασιλείας ἀπι-

λογήσῃ

τ' ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν, πᾶσιν γλῶτταν

βασιάνιζι.

φι. καὶ μὲν δίδυς γ' ἀπὶ θαλοῖδων παρὶ τ' ἀρχῆς

ἀπιδείξω.

τ' ἡμετέρας, ὡς ἔδ' ἑ μιᾶς ἦσαν ἐστὶ βα-

σιλείας

τί γδ' ἀδαιμόν γ' ἢ καὶ μακαριστὸν μάλλον

νυνὶ ἐστὶ δὴ κατ' ἄ,

ἢ πρυφειρώτερον, ἢ δεινότερον ζῶσι καὶ ταῦτα

γέροντες.

οἱ περὶ τὰ μὲν ἔρπον τ' ἐξ ἀνῆς τηρῶσ' ἐπὶ

τῆσι δρυφάκταις

ἄνδρες μεγάλοι καὶ πετραπήχισ, κάπνιστ

δίδυς προσιόντι

ἰαβάδει μρι τῆν χερῶν ἀπαλῶν, τ' δημοσίαν

κεκλοφῆαν,

ἰαπεδύσθ' ὑποκύνκλατις, τῆν φανῶν οἰκ-

τροχουῶτες

οἰκπιρὸν μὲν ὦ πάτερ αἰδ' αἰδ' εἰ καὶ αὐτὸς

πάποθ' ὑφειλα

ἀρχὴν ἀρεξας, ἢ πὶ σταπᾶς τῆς ξυοσίτις

ἀγροῦζων,

ὅς ἴμ' ἔδ' ἄν ζῶντ' ἦδεν, εἰ μὴ ἀπ' τῆν

αερετίραν ἀπιδυξίαν.

βδ. τὰτὶ ὡς ἴτ' ἀντιβολοῦντες ἔσται τὸ μοχημίσ-
νόν μοι.

Φη εἴτ' εἰσιλθὼν ἀντιβολοῦσθαις πῶ ὄργῃ δα-
μνεχθῆεις

ἔρδον, τέτυπι ὡν ἂν φάσκω πάντων ἔδῃσι
ποίησα,

ἄλλ' ἀκροθῶμαι πάσις Φωίης ἵντων ἢ
ἀπίφύξιν,

φίρ ἴδω. τί γ' ὄσκησι ἀκῦσεν. θάπδ' ἢ
πῦθα δειχθεῖ

οἱ μ' γ' ἀπεκλάον) κινίαι αὐτῶν, κ' ὡς
πθίεσσι

τακάχε πρὸς τοῖσιν ἔσιν, ἴως ἂν ἰσώσῃ πῖπι
ἐμῆσιν,

οἷοι, λέγῃσι μύθεσ ἡμῖν, οἱ δ' αἰσώπε τι
γελοῖον,

οἱ δ', σκάπ' ἴσ' ἴν' ἐγὼ γελάσω, κ' ἴτ' ἡμῖν
κατάθραμα

κἂν μὴ τέτοις ἀναπειθῶμεθα, τὰ παιδά-
ειεὺθὺς ἀνέλχει

πᾶς θηλείας κ' τὲς ἡεῖς τ' χροῖς ἐγὼ δ'
ἀκροθῶμαι,

τά δ', συγκύπτεινθ' ἀμαθοληζα), κ' ἄπ' ἢ
ὁ πατὴρ ἰσώρ αὐτ'

ὡς ὡς θῆν ἀντιβολεῖ με τρέμων δ' εὐθυμῆς
ἀπολύσασ,

εἰ μὲν χαίρεις ἀγνὸς Φωίῃ, παιδὸς Φωίῃ
ἐλευσίεις

αἰδ' αὐτοῖς χοιρῶδ' ἰοῖς χαίρω, θυγατρὸς Φω-
νῆ με πθίεαξ

κ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τ' ὄργῃς ὀλίγην τ' κόλ-
ἄρ' ἢ

ἄρ' ἡ μεγάλη ἔστ' ἐς ἀρχὴν καὶ τὴν πλεῖστεν
καταχίτην;

βδ. διόπερ' αὖ σὺ τῆτι γράψομαι. τίω τὴν
πλεῖστεν καταχίτην,

καὶ τὰ γὰρ μοι μέμνησ' ἄχαις φάσκων ἔ
ἰκαδ' ἀρχῆν

φι. παῖδοι τῆσι δοκιμαζομένων, αἰδέϊα πά-
ρασι θιάσῳ

καὶ οἴαγγος εἰσέλθη φεύγων ὅσα δ' ἀποφύγῃ
σὺν ἂν ἡμῖν [λίξας,

ἐν τ' ἰόθης εἶπε ρῆσιν τίω κακίστην δ' ἀπο-
καὶ ἀύλητῆς γε δίκῳ νικᾷ, ταύτης ἡμῖν

ἐπίχρησθαι,
εὐφορβείᾳ τοῖσι δίκασαῖς ἔξεδον ἠόλησ'

ἀπιῦσιν.
καὶ δ' ἀποθήσκων ὁ πατήρ τῳ, δ' ἡ καταλιπέε

παιδ' ἐπίκληρον
εὐλαίη ἡμεῖς μακροὶ τίω κεφαλῶν, εἰπέ-
τες τῇ Διφθῆκῃ,

καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείωσιν
ἐπέσῃ,

ἔδειμ' ταύτην ὅπως ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσασθε
ἀνακτείῃ,

καὶ ταῦτ' ἀτυπέυθωσι δ' ἑωμῶν ἔδ' ἄλλωσ'
ἔδειμ' ἀρχῆν.

βδ. τῆτι γὰρ τοῖ σεμνοὶ τῆται ὡς ἔρηκας μα-
καρίζω.

ἔδ' ἐπικλήρη τῆν Διφθῆκῃ ἀδικαῖς ἀνα-
καυχυλιάζων.

φι. ἐπ' ἡ βυλήχ' ὡ δ' ἡμωσ' ὅπως πῆται μίζωσ'
αἰσάγμ' ἀπορήσῃ

ἐψήφισται τῆς ἀδικουμένης τῆσι δικαστῶσι πα-
 ραδομένη
 εἴτ' ἄρα λ.θ. χ' ὁ μέγας ἦτο κηλακίαι-
 μθ' ἀπειδαποβλή
 ἐχὶ πρὸ δ' ὅσων ἡμᾶς φασί, πρὶ ἔ' πωλήθεις ἢ
 μαχέσθαι
 καὶν τῶ δῆμῳ γλώμῳ ἐδείξ πώποτ' οὐκ ἴκη-
 σι, εἰάν μὴ
 εἴπη τὰ δικαστῆρι ἀφείναι πρῶτα μίαν δι-
 κάσαντα,
 αὐτὸς δ' ἐκλίων ὁ κεκραξιδάμας, μίνας
 ἡμᾶς ἐπείτρωγ
 ἀλλὰ φυλάτῃ δ' ἄρα χ' ἔχον, καὶ τὰς μῆας
 ἀπαιμῶσι
 σὺ ἢ τ' πατέρ' ἐπὶν τῶτων τ' σαυτ' ὀπώπο-
 τ' ἔδρασαι
 ἀλλὰ θείωσθε καίτοι εἰν ἄνῃρ δ' ὀφημίε ἐδ' ἴω
 ἱλάσθων,
 τὸν ἀπόχρον ἔχον ἀπ' τ' λεκάνης τὰ μὲν ἀδ' ἴω
 ἡμῶν πῶρικωνεῖ
 σκέψας δ' ἀπὸ τ' ἀγαθῶν οἷον ἀποκλείεις καὶ
 κατ' ἄρ' ἔστι
 ἡ δ' ἀδελφίαν ἔσαν ἴφασκες χ' ἱω ηρεσίω
 ἀπὸ δ' εἴξῃ
 βδ. ἐμὴ λησὸν λέγων, πᾶσι τῶσι γὰρ τοῖσι παύσῃ πο-
 τῆ καὶ τῆ καὶ τῆ φασήσῃ
 πρῶτα τῆ λατῆς ἔπειτ' ἡμῶν μθ' τ' ἀρχῆς τ'
 πῶρικωνεῖ.
 φε. ὁ δ' ἔγ' ἡδίστον τῶτων εἰσὶ πάντων, ἔγ' ὁ πι-
 λεθήσομεν. [ἡσθ' ἅμα πάντες
 ἔταν οἴκω δ' ἱω τ' μισθὸν ἔχον, καὶ πῶν εἰσὶ
 ἀπᾶ-

ἀσπάζον) Δία τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν
 ἢ θυγάτηρ με
 λπινίξη, καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ πρῶτον
 ψασα φιλήσῃ,
 καὶ παππάζεσ' ἄμφω τῇ γλάτῃ τριώβολον
 ἐκκαλαμάται
 καὶ τὸ γυῖαιόν μ' ὑπεθαπύσσω. φυγὴν μά-
 ζαν πρῶτονί γῃ
 καὶ πειθῶ κατιζομένη παρ' ἐμοῖ, πρῶτον
 γκάζη φάρα τριτὴ
 εἴτ' αἰτατῆτι, τοῖσι ἐγὼ γένυμθα, καὶ μή με
 δέησῃ
 εἰσὶ βλίψαι, καὶ τ' ταμίαν, ὃ πότε ἄρι-
 σεν παραθήσῃ,
 κατὰρσάμενοι καὶ τῆσθεύσας ἔκλιω μὴ
 μοι ταχὺ μάξῃ.
 τάδ' ἐκίχτημα πρὸ ὄλημα κακῶν, σκεδῶ
 βελίων ἀλιωρῶ
 καὶ οἶνός μοι μὲν κχῆσ' σὺ, πρῶτον τ' ὄνον τό-
 δ' ἐσκεκόμισμα
 εἴνε μεσόν, καὶ τ' ἐγχεόμα κλίνας, εἴτ' ὅ
 ἢ κελητῶς,
 βραμῆσάμενοι τ' σὺ δέινε, μέγα καὶ πρῶ-
 ποι κατέπαρθευ.
 ἄρ' ἔμεγάλω ἀρχὴν ἄρχω,
 καὶ τ' τ' δῖος ἐδέν ἐλάττω,
 ὑπερὶ ἀκῶ ταῦθ' ἀσπῆ ὁ ζεύς,
 ἡ γὰρ ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 πᾶς τίς φησι τ' παριόντων
 εἶον βροτῶ τὸ δικασήριον,
 ἡζὺ βασιλεύ, καὶ ἀσπῆσιν,

προσφύζασιν κἄν κεχόδοσί με
οἱ πλεταῦτες καὶ πᾶνσι μιν οἶ,
καὶ σὺ δ' ἐδοικᾶς με μάλισ' αὐτός,
ὅτι τὴν δὴμητρα δέδοικας, ἐγὼ
δ' ἀπολοίμιον, εἴσε δέδοικα.

Στροφή.

χο. ἔτι πόποθ' ἔτι καθαροῦς
ἐδενός ἠκέστερον, ἔ-
διέξωιστ' ὡς λέγεται.

σύσημα.

φι. ἔκ, ὦκα' ἐρήμους ὡς ἴθ' ἔτι ρυθίως τρυφήσι,
καλοῖς γὰρ ἦδ' εἰν ὡς ἐγὼ ταύτην κροφίσις ἐ-
στροφή. [μ.]

χο. ὡς ἢ πᾶσι ἐπιλήλυθεν,
καὶ δὲν περιήλυθεν, ὡς ἐγὼ
γ' ἠύξανόμιον ἀκούει,
κἄν κεν κῆρα δεικάζει,
αὐτὸς ἐδ' ἔξα ἰήσεται,
ἠδ' ὀμιον λέγεται.

σύσημα.

φι. ὡς ἴθ' ἔπος ἠδ' ἠσπορδία ἢ, κἄσιν ἔν ἐν ἀνθῶ,
ἠμὼ ἐγώσε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.
στροφή.

χο. δὲ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπίφουξιν παλάμας,
πῶ γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πικρά-
ται χαλεπὴν, μή σ' ὅς ἐμῆ λέγεται,
σ' ὅς ταῦτα μὲν ἀγαθῶν ὄρα ζητῶσι
καὶ πόσων
ὡς μήτι λέγης, ἢ π' ὀμιον τ' ἐμὸν θυμὸν
καπρέξω.

βδ. χαλιπὸν ἤ κη δεινὸς γνάμης κη μείζον ἢ
 πῖ τρυφιδίς,

ιάπιαδ' ἴουον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐτε-
 τοκῆαν,

ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερι κρηνίδη· φῖ. πιῦσθαι
 κη μὴ πατίσεις,

εἰ μὴ γδ' ὅπως δ' αὖλ' ὦ γὰ τὰτι παχέως με-
 διδάξῃς,

ὅπῃ εἴην ὅπως ἐχίπεθίης, κῆν χεῖρ' ἀπλά-
 γχων μ' ἀπέχου,

βδ. ἐκρέασθαι νῦν ὦ πιπιδίον χαλάσας ὑλίθην
 το μέτωπον,

κη πῶσθαι μ' λόγιση φάυλως μὴ ψύφοις,
 ἀλλ' ἀπὸ χεῖρος

τ' φέσθαι ἡμῖν ἀπὸ τ' πόλειαν συκλῦσθαι τ'
 πωσιόντα,

κῆξω τῆτε τὰ τέλη χεῖρις, κη τὰς πολλὰς
 ἐκατοσῶας.

πρυτανεία, μέτωπ' ἀγροῦς, λιμένας, μισθ' ἔς,
 κη δ' κριόπραττα

τέτων πλέρωμα, τάλαντ' ὀγγυὸς διχίλια
 γίνε) ἡμῖν,

ἀπὸ τέτων νῦν μισθ' ὄν κατὰβες τῖσι δ' ἰκα-
 ταῖς τ' ἐν αὐτῷ,

ἔξ χιλιάσιν, κῆξω πλείους ἐν τῇ χείρ' ἡμε-
 τένασθαι

γίνε) ἡμῖν ἑκατὸν δ' ἄπ' κη πενήτησθαι
 τάλαντα.

φῖ. ἐδ' ἑ δεκάτη τ' πωσιόντων ἡμῖν ἀρ' ἐγίνεθ'
 ὁ μισθ' ὅς.

βδ. μὰ δ' ἰ ἤ μ' τοῖ κη ποῖ τρέπει) δ' ἔπειτα τὰ
 Χ 2 φῖ. ἰς

φι. ἐστύγες, τὲς, ἔχι ὡσεὶ ὄσω τ' ἀφηνία
 κλοσυρτὸν,

ἄλλα μοι χῆμα πρὶ τ' πολήθες αἰεὶ. βδ. σὶ
 γδ ὡπάπερ αὐτὴς

ἄρχην αἰρεῖ στυτῆ, τότοις τοῖς ρήματις
 ὡσειπιθεῖς,

κᾶθ' ἔπει μ' ἀνορθοκῆσι κ' πιτήκειζατά-
 λάντα,

ἀπὸ τ' πόλειων, ἐπιπειλῶντις τοιαυτὶ, κ' ἄ-
 ταφοσοῦντις

δώσει τ' φόρον, ἢ βρονηήσας τὴν πόλιν
 ὑμῶν ἀτατρίψω,

σὺ δ' ἔτ' ἀρχῆς ἀγαπᾶς τ' σῆς, τὲς δ' ἐργλί-
 φες ὡσειτρώων,

οἱ δ' ἐξύμμηχει ὡς ἡδοσὶ τόγα τ' μὲν σύρφα-
 κα τ' ἄλλοι

ἐκκητεῖς λαγαρεζόμενοι κ' τρεζαλίζου-
 τα τὸ μηδ' ἐν,

σὶ μ' ἡρρωτῆται κόινυ ψῆφον, τέττισι δ' ἀνο-
 ρθοκῆσι

ἕρξας, οἶνον, δάπιδα, τυροῖ, μίλη, σήσι-
 μα, ὡσεσκιφάλαια

φιάλας, χλανίδας, τεφάνες, ὄρμας, ἐκ-
 πώματα, πλεθυγίδας

σὺ δ' ἔγ' ἄν ἀρχῆς, περὶ μ' ἐν γῆ, πολλὰ δ'
 ἐφ' ὑρῶ πιτυλίουςας,

ἔδεις ἔτ' σκοροῦθ' κεφαλὴν τοῖς ἐψητίσι
 οἰδῶσι.

φι. μὰ δ' ἄλλα παρ' εὐχαρίδ' ἐκ αὐτὸς τρεῖς
 ἀγλίθας μετίπιμψα [ταυ, ἀποχταίεις.

ἄλλ' αὐτῷ μοι τὴν δ' εὐλείαν ὅση ἀποφαι-
 βδ. ἢ

βδ. ἔγω μὲν γὰρ μεγάλη δόλαι' εἰσιν, τῆς τε μ' ἅπαιτας
ἐν ἀρχαῖς

αὐτὰς τ' εἶναι καὶ τὴς κόλιανθας τὴς τετῶν
μιασφοροῦπις,

οἱ δ' ἦν τίς γε διδῶ τὴς τρεῖς ὁσολὺς ἀγα-
πᾶν, οὗς αὐτὸς ἐλαύνων

καὶ πιζομαχῶν ἐπολιορκῶν, ἐκτίσσω πολλὰ
πονήσας,

καὶ πρὸς τύτεις, ἐπιπατιόμην ὅσοι τᾶς ὁ μά-
λισάμι ἀπάγχα

ὅταν εἰσιλθὼν μειράκιόν σοι κατάπυρρον χαί-
ρεις ἕως,

ἀδὲ Δαβῶν Δακινηθεῖς τῷ σώματι, καὶ
τρυφειραθεῖς,

ἦκεν εἶπε παρὸς καὶ ὄρα δικάσοιθ' ὡς ὅστις
ἂν ἑμῶν

ὑστέρῃ ἔλθῃ τῆς σημείας, τὸ τριώβολον ἔ-
κρημιῖται,

αὐτὸς δ' ἔφειρε τὸ συτηροκόν, δραχμῶν
καὶ ὑστέρῃ ἔλθῃ

καὶ κρημιῶν τῶν ἀρχόντων ἐτίρω πρὶ τῶν μεθ'
ἑαυτῆς,

ὡς περὶ τί διδῶ τῶν φερόντων ξιωθίντε τὸ
πρᾶγμα δὴ οἴτε

ἰσχυράκατοι, καὶ ὡς πρῶτον, ὁ μὲν ἔλαψεν, ὁ δ'
ἐνταῖ ἐδωκεν

οὐ δ' ἔλασκαζεις τῶν κωλακρίτων, τοῦ πρᾶτ-
τόμενος σε λείληθεν.

φι. πευτί με ποιῆσ', οἶμοι τί λίγεις, ὡς με τῶν
δῖνα περάτεις, [ζῆμά με ποιῆσ.

καὶ τῶν νῦν με παρὸς ἀγάς μάλλον, καὶ κ' οἶδ' ὅπ
X 3 βδ. οκί-

βδ. σκέψου τίτω γ' ὡς ἰξόη σι πλοῦτι
 τοῖσιν ἄπισιν
 ἰωδ' ἴει δ' ημιζόνταν, σὺν οἷδ' ὅπει ἰγχι
 κύκλωσται,
 ὅτις πόλιων ἄρχων πλείους, δ' ἴπ' τῆ πείτι
 μέχρησσε δ' ἄς
 σὺν ἀπολαύεις πηλὴν δ' ὀφίρεις ἀκαρῆ, κ' ἢ
 τῶν ἰριῶ σι,
 εἰς ἀξιοσι κ' μικροῖν αἰ. δ' ἴην ἕναχ' ἄσπι
 ἀλόουσι,
 βύλει γὰρ σε πείητ' εἶσαι, κ' τέτων ἰπέ
 ἱρράσο,
 ἵνα γνώσῃς τ' πθασδ' ἰπῶ, καὶ ὅταν ὕτις
 γ' ἰωσιζι,
 ἐπὶ τ' ἰχθῶν τιν' ἐπὶ ῥύξαι, ἀγχιαι ἀσπί
 ἰπιπῆδ' ἄς,
 εἰ γὰρ ἰούλουσ' βίαν πορῆσται π' δ' ἰμαρῆδαι
 ἰω ἄς,
 εἰσὶ γὰρ πόλιαι χίλιαι, αἰτιῶν τ' φέρον ἰμί
 ἰπαιγχοι.
 τῶν ἰπῶσιν ἀνδ' ἄρας βίοναι εἴπαι πρῶσι π-
 ζον ἰκάση,
 δύο μυριάδες τ' δημοτικῶν ἴζων ὀ πᾶσ
 λαγῶσι,
 κ' σιφάνοισιν, πικτοδαποῖσιν, κ' πύσ, κ' ἢ
 πιασπῆ,
 ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύσις, εἰ τῶ ἰμαρ-
 δῶνι τροπικῆ,
 νῶ δ' ἄς πῆ ἰλαιολόγῃ, καρῆ ἄμα τῶ
 τ' μεδ' ὀ ἰχρηπ. } καὶ ἀχῆται,
 φι. εἶμι, τί ποθ' ἄσπιε νάρκη με κ' τ' χροῖ
 κ'

κ' τὸ ξίφος ἔδωκεν κατ' ἔχιν, ἀλλ' ἔδωκε
μαλθακὸς ἔμει.

βδ. ἀλλ' ἐπόταν μὲ δέισασι' αὐτοί, πῶς ἔυβοίαν
διδόασιν,

ὑμῖν, ἐσῖτον ὑφίσταν' κ' πεντήκοντα με-
δίμυες,

πρωίην, ἔδουσι δ' ἔπαπτε σοι, πολλὴν πρῶ-
την πέντε μεθιμυες

κ' ταῦτα μόλις ἔσθιας Φούρων
ἔλασθες κ' χεῖνικα κρηθῶν,

ἀνείνεκ' ἐγώσ' ἀπέκλεισεν ἀεὶ,
βόσκων ἰθιλῶν ἐμὴ τέτυς

ἰγχάσκων σοι συμφάζοντες
ἐκὼ ἀτεχνῶς ἰθίλω παρ' ἔχιν

ὅ, π βάλει σοι

πῶς κωλακρῆτα γάλα πίνην.

προφῆ εἶχαν ἰά.

γδ. ἦπερ σφίσις ἦν, ὅσις ἔφασκε πρὸς αὐτὸν, ἀμφοῖν
μῦθον ἀκρίσας

ὅση αὐτὸν δικάσσεις, σὺ γὰρ ἔπνυ μὲν νικῶν,
πολλὰ δ' εἰδόμενος

ὅς ἤδη πῶς ἐργὴν χαλάσσεις, τὴν σκίμπτω-
τας κατὰ δάδα,

ἀλλ' ὅ τῆς ἡλικίας ἡμῖν ἔσται αὐτῆς συνδια-
τάσας

πιθὲ πινῆ λόγισι, μὴδ' ἀφραγγίην
μὴδ' ἀπὸ τῆς ἀγαν' ἀπὸ σφίματι' ἀνῆρ,

εἰδ' ὄφελέ μοι κηδ' ἐμὸν ἢ συγγενῆς
εἶναί τις, ὅσις δ' ἂν τῶν αὐτῶν εἰσδέεται

σοὶ γὰρ κῶς τῆς θείας παρὰ τὴν φωνῆς,
ἐυκαμῶσάντι ἔπρῳγματ'.

- καὶ δ' ἄλλ' οὐ ποιῶν, σὺ δ' αὖ παρὰν δέχε-
 βδ. καὶ μὲν θρέψω γ' αὐτὸν περιέχων
 ὅσα πρὸς βύτη ζύμφορα, χείρονον
 λείψον, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
 πόρον ἢ πρὸς τὸ πένθος τρίψω καὶ τὴν ὄσφυν,
 ἀλλ' ὅπσι γὰρ κὲν δέν γρούζει,
 ἔτ' ἔδωκατάμειψοσίναι.
- χο. γενεθήτηκεν αὐτὸν εἰς τὰ πράγματα,
 οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ', ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅπ-
 λογίζεταίτ' ἐκείνα πάντα ἀρκυρίας,
 ἄσπερα παρεκκελεύοντος ἐσθ' ἐπέειθετο
 κῶ ἐν ἴσως τοῖς σοῖς λόγισι πείθετο. [πι,
 καὶ φρονεῖ μὲν τοι μεθιστὰς εἰς τὸ λοιπὸν τ' ἐπι-
 πειθόμενός τε σίγῃ. φι. ἰώ μωι μωι. βδ. ἦ τι
 τί μωι βοᾷς,
- φι. μή μωι τέταν μηδ' ἐν ἰπαιχίῃ
 κείνων ἔραμαι, κῆθι γυνοίματ,
 ἐν' ὁ κήρυξ φησὶ τίς ἀψίφητος ἀνιστάσθαι,
 κάπις αἰὲν ἰπὶ τοῖς κημοῖς
 ψηφίζομένων ὁ πελοπαῖος,
 αὐτῶ δ' ὦ ψυχὴ. πῆ μὲν ψυχὴ,
 πάρεσ ὦ σκιερά, μὰ τ' ἠρακλῆα,
 μὴ κῶ ἔτ' ἐγὼ ἢ τοῖσι δικασταῖς,
 κλέπτουπα κλέωια λάθοιμι.
- βδ. ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τὰ θεῶν ἐμοὶ πιδῶ.
- φι. τί πείθομαί σοι. βδ. λίγ' ὅπ βέλει πᾶσι
 εἶδος.
- φι. ποῖς φέρ' ἴδω. βδ. ἔ μὴ δικάζαι. φι.
 ἔτο γ',
 ἔδης Δῖσκαρτεῖ πρότερον, ἢ γὰρ πείσομαι.
- βδ. σὺ δ' ἐν ἰπέδῃ ἔτο κειχάρεκας ποιῶν,
 ἐκείσε

ἐκείσε μὲν μηκέτι βιάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε,
 αὐτῶν μένων, δίκασζε τοῖσιν οἰκίταις.

φι. πῶς ἔσ', τί ληρεῖς. βδ. ταῦθ' ἀπὸς αἰεὶ πρᾶτ-
 τεται,

ἐπὶ τῶν θύρας ἀνέωξεν ἡ σῆκίς λάθρα,
 ταύτης ἐπιβολῶν ψηφιεῖ μίαν μόνον,
 πάντως ἧ κακείταῦτ' ἔδρας ἰκάσσει.
 καὶ ταῦτα μὲν νῦν ἀλόγως ἐν ἰξέχῃ
 εἴληκατ' ὄρητος, ἠλιάσθ' πρὸς ἥλιον,
 εἰάν ἧ νίφη, πρὸς τὸ πῦρ καθήμερον,
 ὕοντ' ἔσθ'. καὶν ἔρη, μέσημβριος,
 εὐδαίς σ' ἀπεκλείσθ', θεσμοθέτης τῆ κινγκλίδι.

φι. τατί μ' ἀρίσκει. βδ. πρὸς ἧ τᾶρτις, ἐν δ' ἰκλῶ
 λίγη μακρὰν περὶ ἄχι πεινῶν ἀναμύρις,
 δύνων σταυτὸν καὶ τ' ἀπολογέμερον.

φι. πῶς ἔν' ἀγαγιώσκειν καλῶς δ' ἠωήσομαι,
 ὡσπέρ' πρὸς τρηγὰ τὰ πρᾶγματ' ἐπιμασά-
 μρον.

βδ. πῶς γ' ἀμύριον, καὶ λέγει ἧ γῶ τυπεί,
 ὡς οἱ δίκασται ψάδουμένοι τ' μαρτύραν,
 μόλις τὸ πρᾶγμα ἔγνωσαν ἀναμασάμεροι.

φι. ἀνάτοι με πείθεις, ἀλλ' εἰεῖν ἔπω λέγεις.
 τ' μιοθὸν ἐπόθεν λήψομαι. βδ. παρ' ἰμῶ.

φι. καλῶς,

αἰχίσει γάρ τοι μὲν εἰργάσατο λυσίσρατ' ὅ
 ὁ σκαπτίλης, δραχμῶν μετ' ἔμει πρῶτον
 λαβῶν,

ἰλῆων, διεκερμάτιζε μὲν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
 κάπαι' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κε-
 σφῆσαι,

καγὰρ ἔκαμψ', ὅσοις γὰρ ὠμίω λαβῆσιν.

κάπε βδελυχθείς, ὁσφρομένη ἐξέπλυσα,
 καθ' ἑλκον αὐτόν. βδ. ὅ ῥ' τί πρὸς ταῦτ'
 εἴφ'. φι. ὅπι;

ἄλεκτρύνην μὲ ἴφασκε κελίαν ἔχον,
 παχὺ γυνὴ καθέψαις τὰ ἔργον, καὶ ὅς λή-
 γων.

- βδ. ὁρᾷς ὅσον ὡς δῆτα τῆτο κερδυνεῖς;
 φι. ἔπ' ἀνε π μικρὸν, ἀλλ' ὅσως μέλαις ποίει.
 βδ. ἀνάμρε γυν, ἐγὼ ῥ' ταῦθ' ἔξα φέρων.
 φι. ὅρα τὸ γρηῆμα, τὰ λόγι' ὡς πρῶτα ῥ',
 ἠκηκόεις γὰρ ὡς ἀθηναῖοι ποτὶ,
 δικάσειεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκαις,
 κὰν ταῖς πρῶτοις ἐνοικοδομήσῃ πᾶς ἀνὴρ
 αὐτὰ δικάσει ἰδίαν μικρὸν πᾶν
 ὡς ὡς ἰκάτωιον παινταχὺ πρὸ τ' ἑρῶν.
 βδ. ἰδὲ, τί ἐπ' ἱρεῖς, ὡς ἄπειντ' ἐγὼ φέρων,
 ὅσα ὡς γ' ἴφασκε, κὰν πολλὰ πλοῖονα,
 ἀμῖς μὲν βού' κρηπιάσης, αὐτῆι,
 πικρὰ σοὶ κριμήσῃτ' ἐγγυς ἐπὶ τ' πατ-
 τάλῃ.
 φι. σφόν γε τετὶ καὶ γέροντι πρὸσφορον,
 ἐξῆρες ἀπικρῶς φάρμακον φραγῆσεως.
 βδ. καὶ πύργε τετὶ ἔσπρσισηκεν Φικῆ,
 ρόφῶν ἰάν δ' ἔηπ. φι. ἔτ' αὐ δ' ἐξίον,
 κὰν γὰρ πυρέτω. τόν γε μισθὸν λήψομαι,
 αὐτὸ μὲν γὰρ πλὴν φακῶ ρόφισομα,
 ἀτὰρ, τί τ' ὄριεν ὡς ἐμ' ἐξηνίγηται.
 βδ. ἴνα γ' ἴω καθ' ἑδῆς ἀπολογηθῆς τιτός,
 ἀδονῶν ἄνωθεν ἐξ ἐγείρησ' ἔτοσι.
 φι. ἐν ἔπ' παθῶ, τὰ δ' ἄπ' ἀρίσκει μοι. βδ.
 τὸ τί.

φι. ἤρῳον εἶπες ἀκαθάρτου τὸ ἔλκυ.

βδ. πάρισι τυτί, κἀντὸς ᾧ ἰαξ ἔπασί.

φι. ᾧ δὲ πῶθ' ἤρας, ὡς χαλιπέν ἄρ' ἠδ' ἰδέσθ
οἷός περ ἡμῖν φάνηται κλειάνου.

οικ. ἔκρου' ἔχ' γ' ἄδ' αὐτὸς ἦρας ᾧ ὄπλα.

βδ. εἰ δ' ἄπλοκ ἐκαλίζε σύ, δ' ἄπλοκ ἄν δίκλω
ἐκάλου. φι. κάλει νω, ὡς κάθημι ἐγὼ
πάλαυ.

βδ. φέρε νω, τιν' αὐτῷ σπῶπι εἰσεγάζω δί-
κλω.

τί πε κακὸν δ' ἰδρακον ἴ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
ἢ ἤρατ' α ἄσπαύσουσι πρῶτω τῷ γγ-
τρω.

φι. ἰπύχες ἔνθ', ὡς ὀλίγες ἀπώλειες,
ἄνδ' ἄρ' ἄφ' ἄκτ' τῷ δίκλω μέλλ' ες καλῆν,
ὁ σπῶπι ἡμῖν τῶν ἰερῶν κατ' ἐφαίετο;

βδ. μὰ τ' οἰ' ἔ πάρισι, ἀλλ' ἐγὼ δ' ἄρ' ἄκτ'
αὐτὸς κημιῦμαι, τόγ' α παρ' αὐτ' κ' ἰδδ' ες,
τί πεπὶ τὸ χρεῖν, ὡς δεινὸν ἢ φιλοχρησία,

οικ. βᾶλλ' ἰς κόρυκας, τριστὸν τριφέν κωία.

βδ. τίδ' εἶν' ἰπῶν. οικ. ἢ γ' ὁ λάτ' ες ἀρτίως
ὁ κύων παρ' ἄξας εἰς τ' ἰπῶν ἀρπᾶσαι
τρωφαλίδα τρω σικελῶ, κατ' ἐδ' ἰδ' οκ;

βδ. ἔτ' ἄρα σπῶπι τὰ δίκλω πεπὶ πατρὶ
ἰσοκτίον μοι, σύ γ' κατ' ἡγερε παρ' ἄν.

οικ. μὰ δ' ἰ σπ' ἐγὼ γ', ἀλλ' ἄπερ' ες φησι κύων
κατ' ἡγερε, λῶ πε εἰσάγει τρωφῶ.

βδ. ἴθι νω, ἀγ' αὐτὸ δεινόν. οικ. ταῦτα χρεῖ
παιῖν.

φι. τυτί, τίσι. οικ. χροσθημαῶν ἰστίας.

φι. εἰ ἰερ' αὐτῶν φέρεται, οικ. ἔκ, ἀλλ' ἴτα
ἴτα
ἴτα

ἐφ' ἰσίας ἀρχόμεθ' ἐπιτείψω τινά.

φι. ἀκίεῖσα γ' ἀγύσας, ὡς ἐγὼ πῦρ βλίπῃ.

βδ. φέρε νῦν, εὐέγκω τὰς σαπίδας, καὶ τὰς χροφάς.

φι. ὅμοιοι Δρατίφεις, κάπολοις τριψημερῶν
ἐγὼ δ' ἀλοκίζην ἐδεόμην τὸ χειρὶον,
ἰδὲ κάλη νῦν. βδ. ταῦτε εἴη. φι. τίς
ἐστὶ

ὁ πρῶτος ἐστίν. βδ. ἐς κόρακας ὡς ἄχρημα,

ὅτι κίπιλαβόμην τὸς καρδίσκας ὄκφειρι.

φι. ἔτ' οὐ ποὶ θεῖς. βδ. ἐπὶ καρδίσκας. φι.
μηδαμῶς.

ἐγὼ γὰρ εἶχον τὲς διτὲς ἀρυσίχας.

βδ. κάκισται ποίνω, πάντα γὰρ πάρεσι γῶν,
ὅσων διόμεθα, πᾶσι γὰρ δὴ τ' κλειψύδραι.

φι. ἠδὲ ἧ δὴ τίς ἐστίν ἔχι κλειψύδραι;

βδ. εἴ γ' ἐκ πορίζεις αὐτὰ, κάπι χειρίας,
ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγάτω,
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιθῶναντων ἐνδοθεν,
ὅπως ἀν' εὐζώμεθα πρῶτα τῆς τοῖς.

γρ. καὶ μὲν ἡμῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς καὶ ταῖς
δύχαῖς

Φήμην ἀγαθὴν λέξομεθ' ὑμῖν

ὅτι γῆραιὸς ἐκ τ' πολέμου

καὶ τ' νεῖκας ζωίεσσιν

βδ. εὐφημία μὲν σπῶτα νῦν ἐπ' ἀρχέτω.

γρ. ὦ φοῖβε' ἀπολλοὸν κούβη ἐπ' ἀγαθῆ τύχη

τὸ πρῶτον ὁ μηχανᾶται,

ἐμπροσθεν ἔτ' ἔτ' θυρῶν.

ἀπῆσαι ἡμῖν ἀφμόσαι

ὡς πειυστεμίνοισι τ' ὠλάνων
 ἰήε πειάν.

βδ. ὦ δίαυοτ' ἀναξ, γένοιτο ἀγυαῶτα' μὲ αὐ-
 θύρα πρὸς πύλας
 δίξαι τελετῶ καινῶ ὦ'ιαξ, ἢ τῆ πατρὶ
 καινοσφμῆμρ,
 παῦσοιτ' αὐτ' τῆτι τὸ λίαυ προφῶσι κ' πρὶ-
 νιον ἦθ^α,
 ἀντὶ σιραῖς, μέλιτ^α σμικρὸν τῆ θομιδίω
 πικραμίξας,
 ἦδη δ' εἶναι ταῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτόν,
 τὸς φούρητάς τ' ἰλιεῖν μᾶλλον τ' γραψα-
 μῶν.

καπιδακρύειν ἀνθρολοκώτων,
 καὶ παυσάμμοι τ' δυσκολίας,
 δῆτ' ὀργῆς, τῶ ἀκαλήφην ἀφελίαξ.
 σροφῆ κάλων τ'.

γδ. ξυωδύχομέθα σοι, καπάδομην ἐντίαισι ἀρ-
 χαῖς,
 ἵνεκά γε τ' αὐθλελεγμῶν,
 εὔνοι γδ ἴσμεν ἰξότε
 τ' δῆ μιν ἠοτόμεθά σε
 φιλουῶτ^α ὡς εὐδείς ἀνὴρ,
 τ' τῶ γε σῆνεατέρων.

βδ. εἶπε θύρασιν ἠλιασῆς εἰσίτω,
 ὡς ἦνικ' ἀν λέγωσιν εὐκ εἰς φρήσομρ
 φι. τίς ἄρ' ὁ φάλλον ἔτ^α, ὅσοι ἀλώσε
 η. ἀκύνετ' ἦδη τ' γραφῆς ἢς ἐγράψατο,
 κύων κοδα θηναϊδύς, λάβητ' αἰξωνέω
 τ' πορὸν ἀδικεῖν ὅπ μόν^α κατήοτιε
 τ' σπιελικόν, τίμημα κληρὸς σῦκιτ^α.

φι. δά-

- φι. θάνατ' ἔρχεται μὲν οὐκ ἔκωκται, ἡ δὲ ἀπαξ ἀλά-
 βδ. κῆρ μὲν ὁ Φόρων ἐπὶ τὴν λάβης κέρει.
 φι. ὦ μίαιρος ἔστ', ὡς ἢ ἐκλείπεται βλεπεῖ.
 οἷον σεσηρῶς ἐξαπατήσῃ μ' οἷον,
 πῦρ δ' οὐδ' ἰάκων, ὁ κυδαθηναϊδὲς κύων.
 κύ. κῦ αὔ. βδ. παρὶσιν ἴτερος ἔστ' αὐτὰ-
 βης,
 ἀζυθός γ' ὑλακτεῖν κῆρ ἀλακίχῃ τὰς
 χύτρας.
 κύ. σίγα, κάθιζι, σὺ δ' ἀναστὰς καταγόρεθι.
 φι. φέρε νυν, ἀμειλίχ' ὁ ἐγγυρ ἀδρ' κίε γὼ
 ρόφω.
 θε. τ' μὲν γραφῆς ἠκύνσθ' ἡ δὲ ἐγραψάμεθα
 ἄνδρες δικαστήτεσσι, δευτέρω γὰρ
 ἔργων δέδορακε καὶ μὲν, κῆρ τὸ ρύπ παπαί,
 δ' ἀποδράς γὰρ εἰς τὴν ζωίαν τυρῶν πολὺν
 καπισηέριζο καὶ ἀπλητ' ἐν τῇ σπότῃ.
 φι. νῆ τ' δ' ἄλλ' ἀδ' ἄλλος ἔσ' ἐμοὶ γίτοι,
 τυρῶ κακίστον ἀρτίως ἐνέρυθον.
 ὁ βδελυρῆς ἔστ', καὶ μετέδωκε ἀπὸ πῶτι
 μοι
 καί ποί τις ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεθ',
 ἡ δὲ μή τι καὶ μοί περ ἐπὶ ἀδ' ἡ τῶ κωί.
 θε. εὐδὲν μετέδωκεν εὐδὲ τὰ κρητῶ γίμοι.
 φι. Περὶ δὲ γὰρ ἀνὴρ εὐδὲν ἤπλον τ' φακῆς.
 βδ. πτόσ τ' θεῶν μὴ ὠσθαταγίωσθ' ὦ πά-
 ππ,
 ασὶν ἀν γ' ἀνέστης ἀμφοτέρω. φι. ἀπ'
 ὦ γὰρ,
 τὸ περ ἄγχα φαερὸν ἔστιν. αὐτὸ γὰρ βεῶ.
 θε. μή τι ὠ ἀφῆτί γ' αὐτὸν ὡς οἷτ' αὐτὸν πλὴν

κωῶν ἀπάντων ἀνδραμενοφαγίστων
 ὅσιν ἀπειπλόσας τὴν θυεῖαν ἐν κύκλῳ,
 ἐκ τ' ὀλέων τ' ἐκίρρον ἐξεδήδοκον.

φι. ἰμοὶ δ' ἐγ' ὅσκι' ἔσ' ἔσδ' ἐτὶ τὴν ὕδραν πλάσσω.

κυ. πρὸς ταῦτα ἔτι κηλάσσω, ἔ γδ' ἂν ποτε
 τρέφειν δώωαιτ' ἂν μία λόγῃ κλέωται δύο
 ἵνα μὴ κηκλάγω Διαικοῦς ἄλλας ἐγὼ,
 ἵαν ᾗ μὴ τλοιπὸν ἔκηκλάγομαι.

φι. ἰὺ ἰὺ ὅσας κητηγόροσε τὰς παυρογίας,
 κλέπτει τὸ κρημα τάνδρος, ἔ κη σὶ δει-
 κῆι,

ᾧ λικτρῶν ἢ τ' δ' ἐπιμύει γέ τι.

ὁ θεομθέτης, πῆδ' ἔτ' Ⓞ, ἀμίδα μοι
 δότω.

φι. αὐτὸς κηθειλῆ, τὸς μάρτυρας γδ' ἰσοκλῶ
 λάβη τι μάρτυρας παρῆναι, τρέβλιον
 δοῖδουκα, τυρρηκισιν, ἐχάρακιν, χύτρων,
 κη τὰ ἄλλα τὰ σκευῆτὰ πρὸς σκεκωμῆρα,
 ἀκ' ἐπ' οὐγ' ἔρεῖς, κη κηθίζεις ἐδέπω,
 ἔτσι δ' ἐγ' οἶμ' ἐγὼ κησεῖαλ' τήμερον.

βδ. ὅσκι' ἂν σὺ παύσῃ κηλιπὸς ὦν κη δέσ-
 κηλ Ⓞ.

κη πύρα τοῖς φεύγουσιν, ἀκ' ἔσδ' ἀξίχθι;

φι. ἀνάβαιτ' ἀπολογῆ, τί, σισιῶπηκας λέγει.

βδ. ἀκ' ὅσκι' ἐχθ' ἔτ' Ⓞ γ' ἴοικον ὅ, τι λέγει.

φι. ὅσκι', κη κη εἰκῆνὸ μοι δοκῆι τιποθίται
 ἔσδ' ποτὶ φεύγων ἴπαθε κη θυκοδίδης,
 ἀποπληκτ' Ⓞ ἱξαίφνης ἐχρόετο τὰς γνάθους.

βδ. πάρεχ' ἐκ ποδῶν, ἐγὼ γδ' ἀπολογήσομαι,
 κηλιπὸν μὴ ᾧ ἴδεις ἐσὶ Διαιβελη-
 μῆς

ὑπερο-

ὑπεραποκρίνεται κωὸς, λέξω δ' ὁμοίως,
ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τὸς λύκους.

Φι. κλέπτης μὲν ἔνι ἔτις γινεῖ καὶ ξυνομότης,

βδ. μὰ δ' ἰ ἀλλ' ἄριστός ἐστι τ' ἠνωὶ κωῶν,
οἷόσε πολλοῖς περὶ βατίοις ἐφιστάται.

Φι. τί ἔνι ὄφελος τ' τυρὸν ἐκπαίδει.

βδ. ὅπως ἔπερμάχῃ καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
καὶ τάκ' ἄριστός ἐστι, εἰδ' ὑφείλιπτο,
σύχραθι, καὶ παρὶ ζενῶν σὺκ' ἐπίστα).

βδ. ἐγὼ δ' ἐβελόμην ἄν, ἐδ' ἐγράμματά,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραψ' ἡμῖν τ' λόγον.

Φι. ἄνεσον ὦ δαιμόνι' ἐμὲ τ' μαρτύρων,
ἀνάδηθι τὴν ῥήκησιν, καὶ λέξον μέγαρα,
σὺ γ' ἔπαμίδυσσ' ἔτυχες, δῶπ' ἐρῶσαι σιφῶς,
εἰμὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβας.

βδ. Φησὶ καπακνηῶσιν. Φι. νῆ δ' ἰ ἀλλὰ ψύδος).

βδ. ὦ δαιμόνι' ἐλίπει πελοπυρρῆμινες,
ἔτ' ἔγ' ὀλάβην, καὶ τραχὺλί ἐοδίει,
καὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ δ' ἐποτ' ἐν πευτῆ μῆνι,
ὁ δ' ἔπερος οἷός ἐστιν οἰκτρὸς μόνον,
αὐτῆ μῆνων γ', ἀτ' ἂν εἰσωπὶς φέρη,
τήτων μετὰ τῆ τὸ μέρος, εἰ ἢ μὴ, δ' ἀκνι.

Φι. αἰδοῖ, τί κακόν ποτ' ἐοδ' ὅτ' ἄλλ' ἀτίμοσιν
κακόν π' ἐβελόμην με κἀναπειθόμεναι.

βδ. ἴθ' ἀνθολῶσ' οἰκτεῖρατ' αὐτ' ὦ πάτερ,
καὶ μὴ λαφύειρητε, πῦρ τὰ παιδία,
ἀναβαίνειτ' ὦ πόνηρα, καὶ κνυζόμηνρα,
ἀτῆτε, καὶ ἀνθολῆτε, καὶ δακρύειτε.

Φι. κατὰ βῶα, κατὰ βῶα, κατὰ βῶα. βδ. καπα-
βήσομεν

καίτοι τὸ κατὰ βῶα τῆτο πολλὰς δὴ πάνυ

ἔξηται

ἐξηπάτηκον, ἀτὰρ ὅμως κατὰ νόημα.

φι. ἐς κόρακας, ὡς εἶπεν ἀγαθὸν ἐστὶ γὰρ τὸ εὐφραίν
 ἰγὼ γὰρ ἀπιδάκρυτα κῆρ γνάμῳ ἐμῷ.
 ἐδέπο γίγ', ἀλλ' ἢ τὸ φακῆς πεπλησμένος.

βδ. ἔκθω δὲ φάσγαν δῆτα. φι. χαλιπὸν εἰ-
 δέναι

βδ. ἴθ' ὦ πατρίδιοι, ἐπὶ τὰ βελτίω τέτρα,
 τίνω δὲ λαβὼν τίνω ψῆφον ἐπὶ τ' ὑπερῶν
 μύσας παράλξον, καὶ πόλυσον ὦ πάτερ.

φι. ἐδῆται κίθαρις γὰρ εἶπεν ἐπίταγμα.

βδ. φέρε κῆρ σὲ τίνω δὲ τίνω ταχίστην ἀειάω.

φι. ὄδ' ἴδ' ὁ σπρόπερος. βδ. ἔτθ. φι. αὐτῆ
 τέρθει.

βδ. ἐξηπάτηται καὶ πολέλυκον ἔχικῶν.

φι. φέρει ξεράσω, πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα.

βδ. δεῖξεν εἰοικεν ἐκπέφασγας ὦ λάβης,

πάτερ πάτερ τί πέποιθας; φι. εἴμρι πῦρ
 ὕδωρ. [μρι

βδ. ἴπαιρ ἴπαιρε στυτόν. φι. εἶπε κῆρ ἐκείνῳ
 οἴτως ἀπέφυγε; βδ. ἦ δὲ. φι. ἐδ' ἐν εἴμ'
 ἄρα.

βδ. μὴ φροντίσης ὦ δαιμόνι ἀλλ' ἀτίττω.

φι. πῶς ἔν' ἐμαυτῷ ἔτ' ἰγὼ ξυμείσομαι,

φάσγαν δὲ πολύσας ἀνδρα, τίποτι κείσομαι,
 ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοί, ζύχτωτέ μρι,
 ἄκων γὰρ ἔστ' ἴδρασα, κῆρ μῆτρ' ὄπκ.

βδ. καὶ μηδ' ἐπ' ἀγανάκτει γ' ἰγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
 ἴψω καλῶς, ἀγωνίαι ἐμαυτῷ πικταχῆ,
 ἐπὶ δ' εἶπεν, εἰς ζυμώσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
 ὡς ἡδ' ἴδρασα δίαχ' ἰσ' ἵλοιπον χρόνον
 κῆρ ἰγ' ἀγανάκτεισ' ἐξαπατῶν ὑπέρβολῃ

ἢ καὶ εἰσιώμενοι. πεῦται γὰρ εἰς αὐτὸν δίκην.
Κοιμάτιον κώλων ζ'.

χο. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βάλισθ', ὑ-
μεῖς δὲ γε παχέως. ὦ μυστι-
άδες ἀταρξάμητοι, νῦν
μὲν τὰ μέλιοντ' οὐλίγησθ',
μὴ πείση Φαύλος χαμάζ' εὐλαβήσθ',
τῆτον γ' οὐκ αἰῶν' ἔχων
εἴσι πάχειν κ' εἰς ὑμῶν.

παράδοσις εἶχαν λς'. κ' κώλων θ'.
νῦν αὐτε λέω, προσέχρητι τ' νοῦν, εἰς αὐτὸν καὶ
χαυρήν φιλαίπ. [ἐπιφώνημα]

μὲν ψαθ' γ' τοῖσι θεαταῖσι ὁ ποιητὴς νῦν
ἀδικεῖσθ' γὰρ φησι, προτέρως πάλι αὐτοὺς
εὐπειρηκῶς.

τὰ μὲν ἔφανερῶς, ἀλλ' ἐπισηρῶν κρυφῶν
ἐτέρωσι ποιηταῖσι.

μιμησάμενος τὴν εὐρυκλέους μαστίαν καὶ
δίαιταν,

εἰς ἀλλοτριᾶς χαίροντες ἐνδύς, κωμῶδικα
πολλὰ χέασθ'.

μὴ τῶτο γ' καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύουσι
καθ' ἑαυτοὺς.

ὅσα ἀποστρίων ἀλλ' οἰκείων μετ' ἄλλοις εὐμαρ-
τῶσι χήσας,

ἀρθεῖς γ' μέγαι, κ' πηθεῖς ὡς ἐδεις πώποι
ἐν ὑμῖν,

εἰς αὐτὸν ἐπιπέσει φησὶν ἰπαρθεῖς, εὐδ' οὐκ ἔστι
καὶ τὸ φρονημα,

εἰ δὲ παλιώτρας πειρημάζῃσι πειλίαν, εἰ
ὅστις εἰς ἑαυτοὺς

καμφοῖός, πειθίσχ' εαυθ' μιτῶν, ἴατο δὲ
πρὸς αὐτόν,

ἔδει πάποτε φησὶν πείθεισ' γνάμνω τίν'
ἔχων ἐπιφκῆ,

ἴατασ μέποτε αἰπ' χεῖται μὴ σφραμαγύς
δ' π' φλῶν,

ἔδ' ὅτι πρῶτη ἤξευ διδάσκειν, ἀνθρώποις
φῆσ' ἐπιφκῆ,

ἀλλ' ἤρακλίχε ὀργήν τιν' ἔχων, ἤϊσι μεγί-
σοις ἐπιχρεῖν,

ἤμοσίας ξυτάς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῆ τῆ
καρζαροδονπ

ἔδ' εὐνόταται μ' ἀπ' ὀφθαλμῶν κινῆτες ἀκ-
τίνες ἐλαμπν

ἰκατόν ἢ κύκλω κεφαλῶν κηλάκων οἰμω-
ζομένων ἐλιχμῶν,

ἄφ' ἰτῶν κεφαλῶν φασὶν δ' εἶχε καρζίδρας
ὄλεθρον πετοκῦας.

φάκῃς δ' ὄσμῶν, λαμιοὶ δ' ὄρχῃς ἀπ' ἄ-
τας, πρῶτον ἢ καμῆλα

τοῖσ' τιν' ἰδῶν τέρας, ἔφησιν εἰσάσας καταδω-
ροδοκῆσαι,

ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔπ' κηνὴν πολέμοι, φησὶν
π' μετ' αὐτῆ,

τοῖς ἠπιάλοισι ἐπιχρεῖσιν κέρουσιν, κη τοῖς
πυρετοῖσιν

οἱ τὸς πειτέρας τ' ἤγχοι νύκτωρ, κη τὸς πάπ-
π' ἀπέπνιζον.

κη κλινόμοιτ' ἐπὶ τὰς κηίταις ἐπὶ τοῖσιν
ἀπ' ἄγμοσιν ἡμῶν [συνεκόλλων

ἀπταμοτίας, κη ἀεσπλήσας, κη μαρτυρίας
ὡς

ὡς ἀγαπηδ' ἄν δειμαίνοντάς πολλὰς, ὡς τ'
 πολέμοισιν
 τριῶνδ' ἀρόντες ἀλεξίκακον τ' χάρας τ' δι
 καθάρτω,
 πέρυσιν καταπερ' ἔδοτε, καινοτάταις ἀνέροι-
 τ' αὐτὸν Διανοίαις
 ὡς ἔγωγε μὴ γινώσκαι καταρῶς ὑμεῖς, ἰποιή-
 σατ' ἀναλδ' εἰς,
 καί τι ἀπείδων πόλλ', ἐπὶ πολλοῖσιν ὄμινοι
 τ' δεινύσων,
 μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τυτ' καμωδικά μη-
 δέιν' ἀκῶσαι,
 ἔτο μ' ἔν' ἔσθ' ὑμῖν αἰχρῶν, τίς μὴ γινώ-
 σιν παραχρῆμα,
 ὃ δ' ποιητὴς ἔδει χεῖρας παρὰ τοῖσι σοφοῖς
 βινόμεναι,
 εἴ πορ' ἐλαύνων τὰς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίσταται
 ζωίτησιν.
 ἀλλὰ τ'λοιπὸν, τ' ποιητῶν,
 τ' δαιμόνιοι, τὰς ζητουῦνται
 κριτὸν πλῆγειν καὶ ζῆλον εἰσκειν
 εἴργατε μῦθον καὶ θεράπευετε
 καὶ τὰ τοῦματ' σώζετε αὐτῶν.
 ἐσθάλλετε δ' εἰς τὰς κισσῶντες
 μετὰ τ' μήλων, καὶ ταῦτα ποιῆ
 εἰ ὑμῖν δι' ἔτερος τῶν ἰματίων,
 ὅζον δ' ἐξ ἰότητος.
 ὡδ' ἡ καὶ τροφή κώλωνιᾶ.
 29. ὦ πάλας ποτ' ἔτερος ἡμεῖς, ἄλκιμοι μὲν
 χροῖς,
 ἄλκιμοι δ' ἐν μάχασιν

καὶ κατ' αὐτὸ δὴ ἔτομονοι, ἀνδρες με-
χλιώπει.

σπῆν ποτ' ἴω σπῆν ταῦτα, κῶ
δ' οἰχτείγι, κύκτε π πολιώπει δὴ,
ὡτ' ἐκωθεῶ τείχεσ.

ἀλλὰ κῶκ ἔλειψάντων

δοῖ τ' δεξώμην νεαικῶ ἔχθρ, ἐγὼ
τοῦ μόννομιζο γήρας ἐνέω κρείττον, ἢ πολ-
λῶν κελκίνες νεαιῶν

καὶ γῆρας, κλυροπραχτίω.

Ἐπιρρημασίχων κ'.

χο. εἶπε ὑμῶν ὧ θεατ' ἢ τῶ ἰμῶ ἰδ' ὄν φύσιν
εἶπε θυμάζη μ' ὄρῶν μείσση ἐσφηκαμίον, ἢ
ἡμῶν σιν ἢ πίνουα τ' δε τ' ἐγκαστείδασ, [τίς
ραδίας ἐγὼ διδάξα, κῶτ' ἄμσος ἢ τσπῆν,
ἐσρῶ ἡμεῖς οἷς σπῆσσι ἔτο τὸ ὑρροπύχιον,
ἀπῆχθι, μόντοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀιδ' εἰκάτατην γῆρας, κῶ πλεῖστα τῶ δὲ τῶ
πόλιν [βαρ

ἀφελῆσται ἐν μάχαισιν, κῶ ἴκ' ἔλθου ὁ βάρ-
πῆ κρπῆ τύφωσ ἀπυτω τῶ πόλιν, κῶ
πυροπολῶν, [νια,

ἰξιλῆσ ἡμῶν, μλοινῶν πρὸς βίαν τὰν θρή-
δικίας γδ ἐσδραμῶντες, δερεῖζω ἀσπίδι,
ἰμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνω πεπω-
κότες, [νῶ ἰδίαν,

πῶσ ἀνῆρ παρ' ἀτόρ' ἔω ὄργῆσ τῶ χιλύ-
ἔω ἢ τ' τοξομαῖων, ἐκ ἴω ἰδῆν τ' ἔρατόν,
ἀδ' ὄμως, ἀπυστάμιδα ἐλῶ θεοῖς πρὸς
ἰασίρα [διέπτατο

γλαῦξ, γδ ἡμῶν σπῆν μάχαζ, τ' στρατόν
εἶπε

εἶπε δ' ἐκτόμοισι θυιάζοντες εἰς τὰς θυ-
λάκας, [τὰ μύθοι
εἶδ' ἰφούρην, τὰς γνάθους ἔ τὰς ἰφρῦς κεν-
ώσε πικρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχῶ καὶ τῶ
ἴπ,
μηδὲν ἐπίκειν καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρακά-
πυρρι.

Ἀντιπρόθεσι καὶ ἀντιπροφῆ κώλων ἰα'.

χο. ἄρα δεινὸς ἢ τόθ', ὥστε πάντα μὴ διδρακίση
καὶ καπτερεψάμην γε,
τὸς ἐκκίτις, πλείων οὐκ εἴσι παῖς τριήροισι,
ἔ γὰρ ἴω ἡμῖν ὅπως
εἴησι εὐλίξην ἐμέλοισιν τότ' ἔδ' εἰ
συκοφαντήσῃ πᾶσι,
φρογίτις, ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
ἴσοιτ' ἄελπος, τριζαροῦ πολλὰς πόλις,
μήδων ἰλόχτες, αἰπώπειτοι φέριαι,
καὶ τ' φέρον διῦρ' εἰς κῆρ' ὅτι
κλέπτεισι οἱ νεώτεροι.

Ἀντιπύρρημα εἴχων κ'.

χο. πολλαχῶ σκοποῦμιτις, ἡμᾶς εἰς ἀπανθ' ἀ-
ρήσιτε,
τὸς τρέπας καὶ τῶ δ' ἰάσταν, σφηξίτι ἰμφι-
ρεστάτες
πρῶτοι μὲν γὰρ ἔδ' ἐν ἡμῶν ζωῶν ἡρεθισμένοι,
μάκρον ὑξύθυμόν εἰσι, ἔδ' εἰ δυσκολάπυρρι,
εἶπετ' ἀλλ' ὄμοια πάντα σφηξίτι μηχατόμιτα
συκλίξυτις γὰρ καθεσμῶς ὡς ἄσῃ εἰτ' ἀνθρί-
για,
εἰ μὲν, ἡμῶν ἔσῃ ἄρχυτι, εἰ δ' πικρὰ τὸς ἐν
δικῶν

εἶδ' εἰ ἀδέειν ἀειάζουσ', οἱ δ' ἄρα τοῖς τέ-
χαις,

θυμβεῖσυσμένοι, πυκνὸν γένος τε εἰς τὴν γῆν,
μόλις

ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινε-
μένοι,

εἰς πετρίω ἀάλω δίσαιται ἰσμεν δὲ ντρώταται
πάντα γὰρ κεν εἴμεν ἄνδρα, κακποεῖζαμεν
βίον,

ἀλλὰ γὰρ κηφῶες ἡμῖν εἰσι ἐγκαθήμενοι,
σὺκ ἔχοντες κέντρον. εἰ μείοντες ἡμῶν εἴ-
φορα

τὸν γένος καταπίουσιν, ἢ πηλαιπυρέ-
δροι.

ἔτο δ' εἰς ἄλγιστον, ὑμῶν ἴως ἀσράτευ-
τ' ὦν

ἐκφροῆ τ' μισθὸν ἡμῶν, τ' δὲ τ' χάραξ ὑπὲρ
μήτε κόπην, μήτε λέγχην, μήτε φλύκται-
ναν λαβάν

ἀλλὰ μοι δοκεῖ τολεῖπὸν τ' πολιτῶν ἔμ-
βραχῦ,

ἔως ἂν μὴ χῆ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώ-
βολον.

φι. ἔτι πετὶ ζῶν ἔστι δάπιδυθήσομαι,
ἔπει μόν' ὅ μ' ἴσουςι περατιπεγμένοσ,
ὅθ' ὁ βορίας ὁ μίγμ' ἐπιστρατεύουσι το.

βδ. ἀγαθὸν ἴσικας ἔδ' ἐν ἐπιθυμῶν παθεῖν.

φι. μὰ τ' δ' ἴ', ἢ γὰρ ἔδαμῶς μοι ζύμφουρα
καὶ γὰρ πρὸς ἐργὸν ἐπ' ἀνθρακίδων πτωλεσιμείου
ἀπὲρ δακ' ὀφείλων τῶ γραφῆ τριώβολον.

βδ. ἀλλ' ἐν πιπεράδω γ' ἐπιδήσῃ γ' ἄπαξ

ἰμοὶ σιωπὸν παρεδίδοκας εὐ ποιῶν.

Φι. τί ἐν κελύβοις ἄρῃν με. βδ. ἢ τρίβαν ἄφρι,
τηδὲ ἢ χλαῖναν ἀταλασῆ τριβωνικῶς.

Φι. ἔφη' αὖ παιῖδας χρὴ φουδῶν καὶ τρίφου
ὅθ' ἔρσι με κωὺ δ' ὀποπρῖξαι βέλε' ἤ;

βδ. ἐχ' ἀταλασῆ, τίνω δὲ λαβῶν καὶ μὴ λάλει

Φι. τατί το κακὸν τί ἐσι πρὸς πάντων θεῶν.

βδ. οἱ μὲν καλῆσι περσίδ', οἱ ἢ κωνάκω.

Φι. ἐγὼ ἢ σισύραν ὠόμω θυμειτῖδα.

βδ. κὲ θάυμαγ' ἐς σάρδεις γδ' ὅσα ἐλίλυδας,
ἔγρας γδ' αὖτ, κωὺ δ' ἐχὶ γινώσκεις. Φι. ἐγὼ
μὰ τ' δὲ ἐ τοίνω γ' ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιτα μορῦχρσάγματι.

βδ. ἔκ, ἀλλ' ἐν ἐμβατάνοισι ταῦτ' ὑφαίνῃ.

Φι. ἐν ἐμβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξι

βδ. πόθεν ὦ γὰρ, ἀλλὰ ἔστο τοῖσι βαρβάροι
ὑφαίνῃ πολλῶς διαπάρως, αὐτῆ γέ τι
ἐρίων πιλάντων καταπίπνωκερσάδίας.

Φι. ἐκουῶ ἐριάλω δ' ἦτ' ἐχρῶ ταύτην καλῆς,
δικαιότερῃ γ' ἢ κωνάκω. βδ. ἐχ' ὦ γὰρ,
ἔστῃ γ' ἀμπροχόμνος. Φι. οἱ μοι θεῖλαιες;
ὡς θερμοὶ ἢ μισροὶ τί με κατέρυχον.

βδ. ὅσα ἀναβαλεῖς, μα δ' ὅσα ἐγὼ γ' ἀλλ' ὦ γὰρ
εἰσὲ ἀνάγκη, κριβανὸν μ' ἀμπίχρατι.

βδ. φέρε ἀλλ' ἐγὼ σε πρῆβαλῶ, σὺ δ' ἐν ἴδι

Φι. καταθῆ γὰρ μ' τοι καὶ κριάχρατι. βδ. πῶ
τί δέ.

Φι. ἴν' ἐξέλθῃς με, πρὶν διερρύκεναι.

βδ. ἄγε κωὺ. ἀποδύε τάς κριβαντάς ἐμβαδάς,
τασδὲ δ' ἀνύσας ἐποδύθη τάς λακωνικάς.

Φι. ἐγὼ γδ' ἀντλαίω ἐπεδύσαθ' αἰ ποπ,

ἐχθραί

ἰχθῆσαν παρ' ἀνδρῶν δυσάρη κατ' ἰούμαζα.

βδ. ἰθὺς πότ' ὦ τῶν κατ' ἄσων ἰρραιδῶς,
ἰς τῶν λαχανικῶν ἀτύσας. Φι. ἀδικῆς γίμει,
ἰς τῶν πολιμίων ἀποδοῖάζαν τὸν πόδα.

βδ. Φίξε καὶ τ' ἴπρον. Φι. μηδ' αὐμῶς ἔπιν
γ' ἰπέι

πάνυ, μιστλάκαι ἀνδ' ἄν εἰς τῶν δυκτύ-
λων.

βδ. σὺκ' εἰσι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Φι. γακροδαίμαν
ἰγῶ

ὄσις ἐπὶ γῆρα χίμετλον ἔδει λήψομαι.

βδ. αὐτόν ποτ' ἰσ' οδυσάρησθ', εἴπε πλυστίαις,
ἀδ' ἀεθῶας, τρυφισρὴν π' ἀψοσιλακάνισον.

Φι. ἰδ' ἔ, θετ' τὸ γῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὄτω.
μάλις' εἰκατῶν βάδιτι τ' πλυστίων.

βδ. ὄτω, δοθίλωι σὺροσδοι ἠμφισομῆρα.

Φι. κ' μὲν εὐθευμῶμαι γι σπουλοπρωκπῶν.

βδ. ἄγε πω, ἰπισέσθ' λόγους σιμύς λίζην,
ἀνδρῶν παρῶτων πολυμαθῶν καὶ δ' ἐξίων.

Φι. ἔγωγ. βδ. τίνα δ' ἦτ' ἀνλίζεις. Φι. πολλὰς
πάνυ

πρῶτον μὲν ἄς ἠλαμί ἀλῆσ' ἐπείρδοτο,
ἴπαιτα δ' ἄς καρδοπίαν τῶν μητέρων.

βδ. μήμει γε μύθας, ἀλλὰ τ' ἀνθρωπίαν,
οἶος λείγομῆρ μάλις τε τὺς κατ' οἰκίαν.

Φι. ἰγ' ἄσθ' αὐτοῖσι τ' γε πᾶν κατ' οἰκίαν,
ἐκαῖον, ἄς ἔτω πότ' ἰσ' μῦς κ' γαλῆ.

βδ. ἄ, σκαῖ, κᾶπαῖ δ' ὅτι θεοζῆης ἴφην,
πῶ κηπρ' εὐλόγω, καὶ πῶ πελοιδερέμῆσθ'
μῦς καὶ γαλῆς μίλλεις λίζην εὖ ἀνδρῶ-

σι.

φι. ποίως, τίνας ἢ χρὴ λέγειν. βδ. μεγαλοπρε-
πείῃ.

ὡς ξυμπεθώρεις ἀνδροκλείῃ κὶ κληθίει.

φι. ἐγὼ ἢ πεθιώρηκα πάποτ' ἕδαμῃ.

πῶλῶ ἐς πάρον, κὶ ταῦτα δ' ὀδοθῶ φέρει.

βδ. ἀλλ' ἢν λέγειν χρὴσ' ὡς ἐμάχτο γ' αὐτίκα,

ἰφθαδίως παγκράτιον, ἀσκώνθ' ἀκαλῶς

ἤδη γέρον ὡς καὶ πολλὸς ἔχει δέ τοι

πλευρῶν βαρυτάτῳ, καὶ χέρας, λαγόνια
τε, κὶ

θάρακ' ὄραται. φι. πᾶσι πᾶν ἔδ' ἐνλίγεις,

πᾶς δ' αὖ μωχίσσαιτο παγκράτιον θάρακ'
ἔχει.

βδ. ἔπεισ' διαγῆσθ' νομίζουσ' οἱ σοφοί,

ἀλλ' ἔπεργίειπε μοι παρ' ἀνδράσι ξίνοις,

πίνων, σιαυθ', πῆτον ἀνλίξαι δοκῆς,

ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀειδικώτατον.

φι. ἐκῆν' ἐκῆν' ἀλδρειότακόν γε ἴμιον,

ὅτ' ἰργασίων θ' τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

βδ. ἀπὸ λῆϊς με, ποίως χάρακας, ἀλλ' ὡς ἢ κῆ-
στρον

ἰδ' ἰώκαθίς ποτ' ἢ λαγῶν ἢ λαμπρότα,

ἔδραμις, ἀνδρῶν ὅπ' ἰεασικώτατον,

φι. ἐγ' ὄδα τοίνυν τόγα νεασικώτατον,

ὅτε τ' ὀρομῆα φάυλον, ὡς βῆ πικίς ἐπ

ἄλλοι δ' ἰάκων, λοιδορίας, ψήφου δ' οὐκ.

βδ. πᾶν' ἀλλὰ δ' οὐκ ἐκατακλιτεῖς, ἐπ' ὀσμῆν
ἴαντε.

ξομποπικός εἶναι κὶ ξυμπεσιαστικός,

φι. πᾶς ἢν ἐκατακλίω φραζέ' ἀγύστας. βδ. ὡ-

χημότατος.

φι. ὡδ'

φι. ὠδὶ κιλύμης κατακλιθῶμαι βδ. μηδ' αὖτως.

φι. πῶς δ' αἶ. βδ. τὰ γόνατ' ἐκτίθει, καὶ γυμνα-
σικῶς

ὕχρον χύτλασσε σιωτὸν ἐν τοῖς σφώμασιν,
ἔπειτ' ἰπαινισσοῦ π' ἔ' χαλκωμάτων,
ὄροφλ' ἰδίασιν, κρεκάδ' αὐλῆς ἰαύμασιν
ὑδωρ κ' ἡχρῶς, τὰς τρέπιζας εἰσφέρειν
δ' ἐπὶ ἄνδρ, δόπον ἐνίμμεθ' ἤδη, ἀπὲρ δόμῳ.

φι. πρὸς τ' ἡῶς, οὐκ ἔπιον ἐπιώμεθα.

βδ. αὐλητρεῖς οὐκ ἐφύσησιν, οἱ δ' ἰσχυροὶ
εἰσὶν, θείων, αἰχίνης, φανός, κλέων,
ξί: τίς ἴπερος πρὸς κεφαλῆς ἀκίστερος
ἔπαις ξυῶν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.

φι. ἀληθεῖς, ὡς ἐδ' εἰς γε δ' ἀκρίων δ' ἐδ' εἰς.

βδ. ἐγὼ εἶσομαι. καὶ δ' ἡ γ' εἰμ' ἐγὼ κλέων
ἄδω δ' πρὸ τ' ἀρ' ἐμ' εἰς, δέξει δ' σὺ,
ἐδ' εἰς πάποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' ἀθηναῖ.

φι. ἐχ' ἔπι γε πανθ' ἐργῶς κλίπτῃς.

βδ. τατὶ σὺ δράσεις παρὰ πολλῆ βοῶνδρ
φίση γ' ἐξολοῖν σε καὶ ἀφ' ἄφθιρῆν,
καὶ τ' δετ' γῆς ἐξιλῶν. φι. ἐγὼ δέ γε
εἰάνγ' ἀπειλῆ, καὶ δ' ἰτίεσσι ἄσσημα.

Στεροφὴ κώλων ἰδ'.

χο. ὠν' ἡραφ' ἔτ' ὁ μαινόμῳ τὸ μέγα
κράτ'.

ἀτατρεψέεις ἐπὶ τὰ πτόλι, ἄδ' ἔχ' ἰσπῆας
τί δ' ὅταν θείων πρὸ ποδ' ἄν κατακεί: ἄρος,
ἄδει, κλέων λαβόμεν' ἔ' δεξιῶς,
ἀδμήτ' ἐλόγη ὠ' ταῖρε μαθῶν, τὸς ἀγαθὰ
φίλοι,

τὸτ' ἐπὶ τί λήξῃς σκόλιον. φι. ἀδικὸς ἐγὼ

ὄπη

σκέπει ἀλωπικίζεν,
 ἐδ' ἀμφοτέροισ γιγνεῖσ' Φίλον,
 βδ. μετα ἔτοι αἰχίνης ὁ σέλας δέξει)
 ἀνὴρ σφρος, κῆ μεσικίς, κατ' ἀστὴ)
 χρέματα καὶ βίαν,
 κλειταιγόρα τε καὶ
 μὲ μετὰ Πηλαῶν.

φι. πολλὰ ἢ διεκκόμισαι σὺ πε καὶ γῶ.

βδ. τρεῖς μ' ἰπικῶς σὺν' ἐξεπίσταται,
 ὅπως δ' ἐπὶ δ' εἴπνοι εἰς φιλοκτῆμεν) ἴμην
 παῖ παῖ, τὸ δ' εἴπνοι χρυσε σσσα ὕψι εἰπῶν
 ἵνα κῆ μεθυτῶμεν λῆσ' χρέονε, μηδαμῶς,
 κακὸν τὸ πίνειν, ἀπὸ γ' οἴου γίνε)
 καὶ θυροχρηπῆσαι κῆ πατάξαι κῆ βαλαῖν,
 καὶ πρὸς ἀποτίσιν ἀργύρου ἐκ κραιπάλῃ.

βδ. ἔκ, ἡν' ἔξω ἡς ἀνδράσι καλοῖσθε καὶ χαροῖσι
 ἢ γὰρ παρητήσαντο τ' πεποιθόσσι
 ἢ λόγῳ ἐλεξας αὐτὸς ἀσεῖός πεα,
 αἰσωπικὸν γέλοισιν, ἢ συστραρκῶν,
 αὐτ' ἴμαθες ἐν τῷ συμποτίῳ κατ' ἐς γίλας
 τὸ πρῶτον ἔτρεψας ὡτ' ἀφείδ' ὀδύχῃ)

φι. μαθητίον γ' ἀρεῖσι πολλὰς τ' λέγει,
 εἰπὸς γ' ἀποτίσω μηδ' ἐν, ἡν' ἰδρῶ κακοῖ,
 ἀγανω ἰωμεν, μηδ' ἐν ἡμῶς ἰχίτω.

Πρῶτον δὲ κώλων θ'.

πολλάκις δ' ἠδὲ καὶ μαυτῶ, δεξιὸς πιφυ-
 κέναι,

κῆ σκαῖος ἐδ' ἐπώποτε,

ἀλλ' ἀμυῖαις ὁ σέλας μῶλλον, ὁ ἔκ τ' κραι-
 βύλας,

ἔτος, ὄντιν' ἐγὼ πετ' εἶδεν, αὐτὶ μὲν εἰσοῖας
 δι-

δειπνοῦντα μετὰ λιαγόρου,
 πεινῆ γδ' ἤπερ ἀνιπφῶν
 ἀλλὰ πρὸς ἑσθλῶν γδ' εἰς φάρσαλον ὄχετ' ἄ-
 τ' ἐκεί
 μόν' ὅ μόνιοις τοῖς πινέταισι ζῆλιῷ τοῖς
 λιπυαῶν,
 αὐτὸς πινέσης ὦν ἰλάττων ἕδνός.

Στροφή εἶχεν θ'.

ὦ μακάρι αὐτόμηρες, ὡς σε μακαρίζουμι
 παῖδας ἐφύτισσαι, ὅτι χροστιχινικωτάτης,
 πρῶτα μὲν ἄκουσι φίλον, ἀνδρῶτι σοφώτα-
 τν,

ἔτι κημεροῖσ' ὄπειτοι ὦ χάρις ἐφίπειτο,
 τοῖσ' ὑποκρειτῶν, ἔπειρ, ἀρζαλίεσ ὡς
 σοφόν,

εἰτ' ἀεφραδῆν, πολύτι θυμοσφικώτατον,
 οἷ πνά ποτ' ἔμασε, μαθόνται παρὰ μηδεῖος,
 ἀλλ' ἄλλ' σφῆς φύσεως, ἐστόματι ἐκμα-
 θῆν,

γλαττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεί εἰσιόνθ' ἰκάσσει.

Αντιστροφή κώλων θ'.

εἰσὶ πνεσ' ὅμι' ἔλεθον ὡς καπιδιηλλάγην
 κώικα κλείων μὲ ὑπετάρατῖσιν ἐπικείμεν ὅ,
 χαίμεν χροκίσις ἐκνισι, καθ' ὅτ' ἀπιδ' ἐρ-
 μῶν,

εἰ κτὸς ἰγέλων μίγα, κεκραγότες θρόνον
 ἕδν' ἄρ' ἰμῶ μίλον, ὅσσην ἢ μόνον εἰδέσαι,
 σκαμμαποῖσ' ἔποτι πθλιδομῆρος ἐκβάλλω,
 εἰῦπε καπιδῶν, ὑπόπι μικρὸν ἐπιθήκισαι,
 ἦτα νῦν ἰξηπάτησιν ἢ χάρσξ τῶ ἀμπιλον,

η. ἰὼ χελῶνα μακάριαν ἔδέρματ' ὅ,

καὶ

καὶ τρισμακάροι τε πὶ πῆεις πλῆθει
 ὡς δὲ κῆθηρέψαοτε, καὶ νεβυπκῶς, [ἰμαί
 κερῶμα, τὸ νῶτον ὡς τὰς πλῆθους εἴηαι,
 ἐγὼ δ' ἀπὸ λῶλα σὺ ζόμβυ θ βακτηρία.

ῥο. εἶδ' ἐστὶν αἱ παι. παῖδα γὰρ καὶ ἡ γέρας
 κηλεῖ δ' ἰκχιον, ὅπως ἂν πληγὰς λάσῃ.

ῥο. ἔγδ' ὁ γέρας ἀτηρῶταρ ἄρ λῶ κηκόν,
 καὶ ἔ ζωνόντων πολὸ παροισι κάπτ θ;
 κηίτοι παρῶ ἴππουλ θ, ἀνπφῶν, λύκαι,
 λυσίσρατος, θύφρατος, οἱ παρὶ φρωίχρη
 τήτων ἀπάντων λῶ ὑορσέπει θ μακρῶ.
 δούυς γὰρ ὡς ἐνέπλητο ποκῶν κῶζαῶν
 ἐνήκματ', ἰσκήρτα, πακέρδεα, κατιγίλα,
 ὡς παρὶ καχρῦται ἀνίδιον ὄωχημένον,
 κάτω τε δ' ἄ με ναικῶς, παιῖ παιῖ καλῶν,
 εἶτ' αὐτοὶ ὡς εἶδ' ἤκαστε λυσίσρατ θ,
 ἴοικας ᾧ σπερσῶντε νεοπλῆτων τρυγί
 κλητῆρα τ' εἰς ἀχρῶνας δῶπο δ' ἰδρακίπ
 ὅδ' ἀνακρογῶν ἀιτήγασ' αὐτοὶ πάροισι
 τὰ ἴρκαζ θ τρῖβαν θ δῶπο οἱ ὄληκόπ
 θ σείλα τε τὰ σκῶάρα θρεκίκαρμῶ
 εἶδ' ἀνέροισιν πλῶν θ θύφρατ θ μάγθ,
 ἔτ θ ὁ διευμάκων, ὡς δὴ θέξιος,
 ὁ γέρας θ τ' θύφρατη ἤρετ εἰπέ μοι,
 ἐπὶ τῶ κημῶς καὶ κημψός εἶναι σπερσῶν
 κωμῶδων κῶν παρὶ τ' εἰς πρῶτοιτ' αἰ,
 πιαῦτα σείν ὑορσίζεν αὐτὸς ἐν μέρει,
 σκῶπλων ἀγροίκας καὶ σπερσῶν λόγους λέγων
 ἀμαθίσαι ἔδ' ἐν εἰκόσαι τῆ πρῶταπι
 ἴπαιτ' ἐπειδὴ μίδου, οἴκαδ' ἴρχιστη,
 σῦπτω ἔπαισαι, λῶ πε αὐτῶ ζωυτόχοι,

ἔδ' ἵδ' ἡ σφακόμεν' αἰσέρχ' Ἰ.
 ἀλλ' ἐκ ποδ' ἂν ἄπειμι, σὺν πλεγκυς λαβῶν

φι. ἀνιχε, πάρεχε,
 κλαύσεται περ ἴ' ὀπίθεσεν
 ἱπανθλαβωώτων ἔμει
 εἶπον εἰ μὲν ῥῆ πεδ' ὑμῶν
 ὠπείκοσι, καύτη τῆ
 δαιδὶ φρενίτες σκεδάστω.

βδ. ἡ μὲν σὺ δ' ἄσφες ἄυροι τύτων δ' ἰκῶ
 ἡμῖν ἄπασι καὶ σφόδρ' εἰσεαίνας,
 ἀθροῖσι γδ' ἡξομῶσι σφισκαλέμβροι.

φι. ἰῆ ἰεῦ, κηλυμβροι,
 ἀρχαῖα γ' ὑμῶν ἄρεσ γ' ἴ-
 θ' ὡς ἐδ' ἀκκῶν ἀνέχουμι
 ἀκῶν, ἰαιβοῖ αἰβοῖ,
 τάδε μ' ἀρίσκει, βάκιε κημῆς,
 σὺν ἄπασι γδ', πῆ' ἰν' ἡλιασῆς ἐκ ποδ' ἂν.
 ἀνάβαινε δεῦρο χρευσμηλολέθιοι,
 τῆ χειρὶ, τασδὶ λαβομῶν ἔχουίς
 ἔχε, φυλάττε δ' ὡς σκαπρὸν τὸ χαοῖον,
 ὅπως γὰρ ἰτρίσσοῖ μιν σὺν ἀχῆται,
 ὄρεσ, ἰγῶσ' αἰς δεξιῶσ' ὕφ' ἄλομιν,
 μέμψταν ἤδη λισβιέται εἰς ἔμποδας,
 ὠνείκε' ἄποδ' ὅτι πῶς ταδ' ἀχάει.
 ἀλλ' ὅσα δ' ἄσφες, ἐθ' ἐφιαλέεις οἶδ' ὅτι
 ἀλλ' ἔξαπιτήσες, κἀγχαίει τὸτα μίγας
 ποκείσ γδ' ἡδὴ χατίροις αὐτ' ἄργάσω,
 ἰανθρῆ ἢ μὴ κεν ἡνωί γονή,
 ἰγῶσ' ἰπασδ' αὐτὸς ἕως ἀπθάνη,
 λυσάμεν' ὅτι, ἔξω πικακῶν ὠροίσιον,
 καὶ δ' ἐκρεντῶ γὼ ἴ' ἰμαυτὸ χρημάτων

νίϑ· γάρ εἰμι, κῆφυλάπλομα σφόδρα,
 τὸ γδ' ἰδίον τηρεῖ με, κάσι δύσκολον,
 κάλλος, κυμιοπρισιταρδαμόγλυφον
 ταῦτ' ἔν' ᾧ μὲ δίδοικε, μὴ Δραφθαρεῦ,
 πατήρ γδ' ἔδεις ἐπὶ αὐτῷ, πλῶν ἐμῷ,
 ὅσθι ἢ καὺτὸς ἐπὶ σὶ καὶ μ' εἰσικε θεῖον
 ἀλλ' ὡςτάχιστα γῆθι, τάςδε τὰς δετὰς.

λαβῶσ' ἴν' αὐτὸν πωθάσω τεσσικῶς,
 οἷας πόθ' ἔτϑ' ἐμὲ πρὸ τ' μυστηρίων,

βδ. ᾧ ἔτϑ', τυφειδανέ, καὶ χειροθλιψ
 ποθεῖν ἐρῶντ' εἰκοῦς ἀρχαίας σαρῶ,
 ἔτσι καταπρογίξει μὰ τ' ἀπόλλω εἴτο δρῶντ,

φι. ὡς ἠδ' ἰως φάγεις ἄν' ἐξ ὄξυς δ' ἰκλῶ.

βδ. ἔδεν ἄνωθ' ἄζων σε, τὴν αὐλητρίδα
 τ' ξυμπῶτ' κλίψαστα ; φι. ποῖαν αὐλη-
 τρίδα,

τί ταῦτα ληρεῖς, ὡς ᾧ δ' ἀπὸ τύμβου πιστῶν.

βδ. ἢ τ' δὴ αὐτὴ πῶς σίγ' ἢ δαρδανίς.

φι. ἔκ, ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς τοῖς θεοῖς δαῖς καίε.]

βδ. δαῖς ἠδὲ; φι. δαῖς δὴ τ' ἔχ' ὄξυς ἐπιγυμνῶν.

βδ. τί ἢ τὸ μέλας ἔτ' ἐστὶν αὐτοῖς τῶν μέσων.

φι. ἠπίτ' ἀδ' ἠπ' ἀνομήτης ἐξέρχεται.

βδ. ὁδ' ὄπιθ' εἶ, ἔχι προκτός ἐστιν ἔτσι;

φι. ὄξϑ' μὲν ἔν' τ' δαδὸς ἔτϑ' ἐξέχ'.

βδ. τί λέγεις σὺ, ποῖ τ' ὄξϑ', ὅσθι δ' εὐργού.

φι. ἄ ἄ, τί μέλλεις δρῶν. βδ. ἄγεις ταύτην λα-
 βῶν

ἀφιλόμορός σε, καὶ νομίσας εἶναι σταπρῶν,
 καὶ δ' ἐν δυνάμει δρῶν. φι. ἄκυσον γὰρ ἐμῷ,
 ἐλυμπιάσι γδ' ἠνέκ' ἐθεώργω ἐγὼ,
 ἰφροδίσι ἐμφοχίσκ' ἀσκάνθρα καλῶς,

ἤδη γέρον ὦν, ἐπε τῆ πύγμῃ θέναν
ὁ πρεσβύτερ⊕ κατίσθαλε τ' κτώπρον,
πρὸς ταῦτα τηρῆ μὴ λάβῃς ὑπώπια.

βδ. οὐτ' δὲ ἰξέμαθίς γε τίν' ὀλυμπίαν.

αρ. ἴθι μοι, παρᾶσθ' ἀντιβολῶ πρὸς τ' ἦσαν,
ὁδὲ γὰρ ἴσιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπάλεισε,
τῆ δαδὲ παῖαν, κἀξέσθαλον ἐντὸς τοῦ
ἄρτους δ' ἐκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρτος.

βδ. ἐρᾶς ἂ δίδρακτος πρᾶγματ' αὔ, δ' αἰ καὶ
δίκοις

ἔχον Δία τ' σὸν οἶνον. φι. ἔδαμῶς γ' ἔπει,
λίγησι Δία κἀξέσθιν αὐτὰ διζέιοι
ὡς οἶδ' ὅπῃ πύτη Δία κἀχλύσσωμα.

αρ. ἔτοιμά τ' ἦ κατὰ πρᾶξις μυστίας,
τ' ἀγκυλίων⊕ θυγατέρ⊕, κὲ σπασάτης,
ἔτω Δία φείρας ἰμῶ τὰ φορτία.

φι. ἄκυσον ὦ γυνάαι, λίγησι βέλομα
λίξαι χαρίζεται. αρ. μὰ δία μή μοι γ' ὦ
μέλει.

φι. αἴστωπον δ' ὅτ' εἰπὼν βαδίζονθ' ἰσπίρας,
ἦρασθαι καὶ μεθύση τις ὑλάκτῃ κύων,
κἀπειτ' ἐκείν⊕ εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
εἰνὴ δ' ἰσπίτ' ἔκαστος γλώττης πύθου,
πυρὸς πρίαινο σφραγίσαν ἄν μοι δικαῖς.

αρ. κὲ καταγελάσ με, εὐσκαλῆμασ' ἔστις εἰ
πρὸς τὸς ἀγροφάνους, βλάβῃς τ' φορτίων.
κλητῆρ' ἔχουσι χαριφῶν ἄ τερσί.

φι. μὰ δ' ἄλλ' ἄκυσον, ἰατί σοι δ' ὄξω λίγην,
λαῖσος πύτ' ἐν τῆ δ' ἰδασκε κὲ σιμωνίδης,
ἔπειθ' ὀλαῖσος εἶπεν, ὀλίγη μοι μέλει.

βδ. ἀληθεῖς ἦτ⊕, κὲ σὺ δ' ἡ μοι χαριφῶν

γυναικί κλητούς, ἰοικῶς θαψίνη,
ἰνοῖ κρημαμένη πρὸς ποδῶν ἀρειπίδων.

στ. ὁδὶ περὶ πρὸς ὡς ἰοικεῖ ἔρχετο,
καλὸν ἄρμας αὐτὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχῃ.

δ. ἢ μὲν κακὸν ἄρμα, ποδοκαλῶμα δ' ἔ
γίγνοι,

ὑβρεως. βδ. ὑβρεως; μὴ μὴ καλίστης πρὸς
τῶν,

ἐγὼ γὰρ ἰπῶν ἀνδρῶν, δίκην δίδωμι σοι,
λύων σὺ τάξης, καὶ χάριν ποσειδωμοῦ.

φι. ἐγὼ μὲν οὐδ' αὐτῷ διακλαχθήσομαι,
ἐκὼν, ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
ἀλλ' ἐλθε δούρειος πέπρον, ἰπιπέπεις ἴμοι,
ὅ, πρὸς ἡμῶν ἀποτίσαντι ἀργύριον ἔ
πρα-
γματῶ

εἶναι φίλοι πλοῖπῶν, ἢ σὺ μὲν φράσῃς.

κα. σὺ λέγε, δίκην γὰρ ἔδωκεν ἔδωκεν σπυγμά-
των.

φι. ἀνὴρ σὺ βαρῆτος ἐξέτισεν ἐξ ἄρματῶ
καί πως καπλάγη τῷ κεφαλῆς μέγα σφό-
δρα,

ἐτύχανε γὰρ ἔτριβαν ἂν ἰππικῆς.

καπλάτ' ἐπίπρασ εἶπεν ἀνὴρ αὐτῷ φίλῶ,

ἔρδει τίς ἢ ἕκαστος εἰδείη τέχνην

ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' εἰς τὰ πιπλάλα.

βδ. ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' εἰς τὰ πιπλάλα.

κα. ἀλλ' οὐδ' αὐτὸν μέμνησ' αὐτὸς ἀν' ἀπεκροματο.

φι. ἄκκε, μὴ φεῦγ' ἐν σὺ βαρεῖ γυνή ποτε,
κατίαξ' ἰχίνον. κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρο-
μαι.

φι. οὐχὲν ἔστιν ἰχίνον, τίς ἰπιμαρτύρομαι;

εἶδ' ἢ σιχαρῆτις εἶπιν, εἶμαι τὰν κόρον
 τὴν μαρτυρίαν ταύτῃ ἐάσεις, ἐν τάξει,
 ἐπίδοσθον ἰσρία, νεῶν ἂν εἶχες παλαιοῖα.

κμ. ὕδαζ' ἴας ἀντὶ τὴν δ' ἰκλῶ ἄρχαν καλῆ.

βδ. ὅτι μὰ τὴν δ' ἡμητ' ἔτ' ἐν ταυθοῖ μῦθῃς,
 ἀλλ' ἀρά μιν γ' οἶσω σὲ. φι. τί ποιῆς; βδ.
 ὅ, π ποιῶ,

εἶσω φέρωσ' ἐντεῦθεν, εἰ ἢ μὴ τάχος.

κλητῆρες ἐπιλείψουσι τὴς κλημενῆς.

αἰσωπον οἱ δὴλοὶ ποτ'. βδ. ὀλίγον μὲν
 μέλει.

φι. Φιάλλω ἔπη πῶντο, κλείψου ἔθιξ

ὅδ' ἐλιξσο αὐτοῖς ὡς ὁ κἀνημαρὶς ποτε

βδ. ὅμι' ὡς δ' ὀπλοῖς κεντρῆσι τῆσι κενθάρησι.

Στρεφὴ κώλων ιβ'.

κ. ζηλῶ γὰρ ὀτυχίας,

τ' πρὶ σβῶ οἱ μετίση

ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς

ἔπερ' ἢ κῶ ἀνημαθῶν

ἢ, μεταπέιστ' ἐπὶ

τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν,

τάχα δ' ἀνίσως ἔσθ' ἐθέλοι

τὸ γὰρ δ' ἀπερῆται χαλεπὸν,

φύσεως ἢν ἐχθ' περ' αἰεὶ,

καί τ' ἐπολλοὶ παῦτ' ἔπιθον,

ζωόντες γινώμοις ἰτέρων

μεπεδάλλοντο τὴς τρόπου.

Αἰπερὴ κώλων ιβ'.

πολλὸν δ' ἰπαίνεσθαι περ' ἰργῆ

καὶ τοῖσι εὐφρανεῖσθαι,

τοχῶν ἀπεισι δ' ἄτ' ἐπὶ

Φιλοπατρῖαν καὶ σοφίαν,
 πᾶσι ὁ φιλοκλείων, ὅ-
 δεὶ γὰρ ἔπεισ' ἀγαθῶ,
 ζωηγιόμην, καὶ ἔτροπος
 ἐπιμάνου, ἔθ' ἐξεχύθη,
 τί γὰρ ἐκείν' ἀντιλέγει,
 ἔκρεττον ἢ βελόμην
 τὸς φύσαντα σεμνοτέρους
 κατωκροσμάστω πρὸ ἀγμάτων;

οἰκ. ἢ τ' οἴουσι ἀποροῖν ἡμῖν πρὸ ἀγμάτων
 δαίμων τίς εἰς κεκλήκεν εἰς τῶν οἰκίας,
 ὁ γὰρ γέρον ὡς ἔπεισ' ἀγαθῶν
 ἤκουσέτ' αὐτῶ, πρὸ ἀγμάτων
 ἀρχέμην τ' οὐκ ἔδει παύσει,
 τὰρχῶν ἐκείν' ὅτε θέσσις ἡρωίξειτ',
 καὶ τὸς τραγῶδ' ὅς φησιν ἀπὸ εἴξειν κρόνους,
 τ' οὐκ οἴουσι διορρησόμεν' ἐλίξω ὑπερῶν.

φι. τίς ἐπαυλείαισι δύρασι θέσσει.

οἰκ. ταῦτ' καὶ δὴ χαρεῖ τὸ κεκόν.

φι. κληῖρα χαλάστωτάδε. οἰκ. καὶ γὰρ δὴ
 χήματ' ἀρχῆ
 μακρον δ' ἴσως ματίας ἀρχῆ.

φι. πλοῦραν λυγίσαι τ' ὑπαρῶμας,
 οἷον μυκτῆρ' μυκᾶται, καὶ
 σφόδ' οὐλ' ἀχέει. οἰκ. πῶθ' ἐπέβορρη.

φι. πτήσας φρωίχ' ὡς ἀλέκτωρ.

οἰκ. τάχα βακχίσις.

φι. σκέλ' ἔρατιόν γ' ἐλακτίζων
 πρῶκτος χάσκει. οἰκ. καὶ σαυτοὶ ὄρα,

φι. νῦν γὰρ ἐν ἄρτροις τοῖς ἡμετέροις,
 σρέφεται χαλαρὰ κατωκροσμάτω.

βδ. σὺκ δὲ μὰ δὶ ἔδ' ἄλλὰ μανικὰ πρᾶ-
γματα,

φι. φέρονω, ἀνείπω, κἀνταγμνιστὰς καλῶ,
εἴπε τσαγαδὸς φησὶν ὀρχήσασθαι καλῶς,
ἔμοι διορχησόμεθ' ἐνθάδ' εἰσὶτω,
φησὶν τίς ἢ ὑδεῖς. βδ. εἰς β' ἐκπεισὶ
μόνθ'.

φι. τίς ὁ κερκεδαίματις ἐστίν. βδ. ἦος κερκίνα,
ὁ μέσαιθ'. φι. ἀλλ' ἔτις γὰ κερκεπαθί-
σιτιμ

δ' ἀπλῶ γδ ἄν τ' ἐμμελῆσιν κενδύλα,
εἰ τὰ ρυθμῶ γδ ἔθ' ἐστ'. βδ. ἀλλ' ὦ ζυρεῖ,
ἔπερς τσαγαδὸς κερκεπινίτης ἔρχεθ',
ἀδελφὸς αὐθ'. φι. οὐ δὶ ὠψώνηκ' ἔρα.

βδ. μὰ τ' δὶ ἔδ' ἐγ' ἄλλο, πηλῶγε κερκίνας,
πεσοίρχεθ' γδ ἔπερς αὐτ' κερκίνα.

φι. ταυτί τι λῶ τὸ περσοίρχειν, ὅξ' ἢ φάλαγγ.

βδ. ὁ πινοτήρης ἔτις ἐστὶ θ' γίνεας,
ὁ σμικρόταιθ', ὅς τῶν τσαγαδῶν ποίη,

φι. ὦ κερκίνα, ὦ κερκίνα μετ' ὀπαιδείας
ὅσον τὸ πηλῶθ' κερκεπινίτην ὀρχήσαν,
ἄταρ κερκεπαθίον γ' ἐπ' αὐτῆς ὠζυρεῖ,
ἀλλυκὴν κύνεα τέπεισι, ἢν ἐγὼ κερκεπινί-

χθ. φέρονω, ἡμῖς αὐτοῖς ὀλίγην ζυγχαρήσ-
μεθ' ἀπειπετε,

ἢν ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρὸς τὸν βερβοκηκίζα-
σιτῶνα.

Στροφὴ κάλων ἰ.

ἡμί. ἀγ' ὦ μεγαλόνομα
τέκνα θ' Ἰουλασίη,
πηδ' ἄπ' παρὰ ψάμμοθον,

καὶ δὴν ἄλως ἀτρυγέτιο,
 καεῖδων ἀδελφοί,
 παχὺ πόδ' ἐν κύκλῳ σὺθεῖτε
 καὶ τὸ φρενίχρον
 ἐκλακτοσάτω τίς ὅπως
 ἄδοντες ἀπὸ σκέλῳ,
 ὄζωσι οἱ λαταί.

Στρεφὴ ἔπειρα εἴχαιί.

ἡμί. σφῆς, πυρρῶσαι κύκλω, καὶ γύστισι
 σταυτοῖ

εἴπτε σκέλῳ ἐραγίαι, βίμοιαις ἰγυλί-
 δων,

καυτοῖ γδ ὁπειτομίδων ἄναξ πιτήρ κωσο-
 ῖρη,

ἡθεῖς ἐπὶ τοῖσι ἰαυτῷ παισὶ, τοῖσι τριόρ-
 χαις,

ἀμ' ἐξάγει εἰπὶ φιλαῖτ' ὀρχήμοι. θύραζε
 ἡμᾶς παχὺ, τῆτο γδ ἔδεισ παπάρῳ δί-
 δρακον.

ὀρχήμορὸς τις ἀπὸ κλαζεν χοροῦ τραγυμδῶν.

Λειτφάνες σφηκῶν τέλῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διὰ τὰς δίκας φάγουσιν ἀβλίνας δύο πτεροί,
 οἱ ποῦς ἢ ἵπποτα ἢ λεγόμενον τυρία,
 ἰθὺντες ἠρώτων ἀπαρχαίωνων πόλιν,
 εἰς δ' ἔρις ἵπποτα συμπαρῶν αἰὲρ πλῆθον,
 πῶς αἰνιδιάσκει τι δύναιτ' ἐρίθων γένος,
 κἢ πῶς εἴαν εὖρ ἔμισσι τ' εἶσα,
 αἰετικαίσινα, τῶν θεῶν τὰ παράγματα,
 αὐτοὶ παραλήφοντ', ἐκ δ' τῶνδε τῶν φαρμάκων,
 πτερογὰς ἵπποτα, ἠξίωσιν δ' εἰ θεοί,
 ἐπίδοσι ἢ μικρὰν ὀφείλεις γενόμενοι.

Τὰ τὸ δράματι ὄνομα.

Εὐέλπις.	πεισθέναιρος.
Ἰεράπων ἵπποτα.	ἵπποτα Ἰεράπων τροχίλος.
ἵπποψ.	χερὸς ὀρνίθων.
κέρυξ.	ἰερὸς.
ποιητής.	ρηητολόγος.
ζωμίτης.	ἐπισκοπός.
ψηφισματογράφος.	ἄγγελος.
ἴρις.	ἵπποτα κέρυξ.
πατραλίας.	κρησίας διδυραμοποιός.
πένης συκοφαντής.	πρωμῆδός.
ποπθῶν.	τετραλός.
ἠρακλῆς.	δικέτης πεισθέναιρος.
ἵπποτα ἄγγελος.	

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΤΕΛΠΙΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

- Ο**ρθῶ κελεύεις ἢ τὸ δίδου
 φαίνε;
- πε. Δι' ἄρα γαίης; ἔδ' ἂν κρᾶζῃ
 πάλιν
- ιϋ. τί ἄ πόνηρ', ἄνω κἀνω πλατύποδον
 πε. Δι' ἄρα μὲθ' ἄλλας τῶν ὄσων πρὸφορεῖσθαι.
 τὸ δ' ἐμὲ κερῶνη πειθόμενος τ' ἄβλιον,
 ἔδ' ἔσθ' ἐμὲ λυθῆναι, σάδιον πλεῖν ἢ χίλιον.
- ιϋ. τὸ δ' ἐμὲ κροῖον πειθόμενον τ' ἄβυρρον,
 ἀπὸ ποδῆσσι τὰς ὀνυχας ἢ δακτύλους.
- ποι. ἀλλ' ἔδ' ἐμὲ πῆγῃσι σὺ μὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔπι.
- εϋ. εἴ τί σοι τῶν πτερίδ' ἂν ἐξέσθῃσι σὺ πε.
- πε. ἔδ' ἂν μὰ Δία γ' εἴ τι ἔσθῃσι ἐξ ἡκισθῆσσι.
- εϋ. οἶμαι. πε. σὺ μὲν ἂν τῶν τῶν ὄσων ταύ-
 τῶν ἴθι.
- εϋ. ἢ δαὲ τὰ νῶν δίδρακτον ὑκτῶν ὀρέων,
 ὁ πικρὸς πόλις φιλοκράτης μελαγχολῶν,
 ὃς τῶν δ' ἔφασσε νῶν φράσσει τ' τρεῖς.
 τ' ἔποφ' ὅς ὄρεσι ἐγένετο ἔκ τ' ὀρέων,
 κἀπέδοτο τ' μὲν, γαρρελεῖδ' εἰς τρυφῆν
 κροῖον, ὁ ὄσων, τῶν δὲ ἢ τριῶν ὄσων,
 τῶν δ' ὅσων ἄρ' ἦσθ' ἔδ' ἔν ἄλλο, πηλὸν δ' ἀκνήθι,
 κρημνῶν τὶ κέχηναι ἔσθ' ὅποι κ' ἔτ' πετρεῶν,
 ἡμῶν

ἡμᾶς ἔτ' ἄξει, ὃ γὰρ ἴσ' ἐνταῦθά πε
 ἔδος. πφ. ἔδε μα δὲ ἐνταῦθ' ἀτρυπὸς
 ἔδαμῶ.

β. ἔδ' ἢ κερῶνη τ' ὄδ' ἔπ λήχ' πίρι.
 πει. ὤ, ταυτὰ κρώζει μὰ δία νῶ τι κ' τόπι.
 β. τί θ' ἢ λήχ' ὄφρι τ' ὄδ' ἔ. πει. τίδ' ἄκο γ' ἢ
 βρόχος ἀπίδ' εἰλ' φησίμα τρε δακτύλους.
 β. ὤ δεινὸν δ' ἦ τ' ἐστὶν ἡμῶς δομίνες
 εἰς κόρυκος εἰλθεῖν καὶ περὶ σκ. κασμίτες
 ἔπειτα μὴ ἔξορῶν δαυῖα ἄ τλῶ ὄδον;
 ἡμῶς γδ' ἄ τ' ἰδρες οἱ περὶ ἄντες ἐν λήχῃ
 ἴσσοι τοσ' ἔμρ' τλῶ ἐναντίαν σάκκῃ,
 ὁ μὲν γδ' ὦν σὺκ' ἴσος, εἰς βιάζει,)
 ἡμῶς ἢ φυλῆ καὶ γένε πμῶ μρῶι,
 ἀπὲρ μετ' ἄσῶι, ὃ σὺ σῶμ' τ' ὤδ' ἔτος,
 ἀπιστέμειδ' ἐν τ' πατρὶδ' ὤ ἀμφοῖν πρ-

δοῖν

αὐτῶ μιν ὤ μισοκῶτ' ἐκείνῳ τλῶ πῶλι,
 τὸ μὴ ὤ μεγάλῳ εἶναι φύσ' κ' ἰσῶ μρῶνα,
 καὶ πᾶσι κρηλῶ ἐναποτίσσει χρέματ' α,
 οἱ μιν γδ' ἢ τίτιγας, ἴσα μλῶ ἔδ' ὤ
 ἐπὶ τ' κρηλῶν ἄδ' ὤσιν ἀηκῶσιν δ' ἀεὶ
 ἐπὶ τ' δεικῶν ἔδ' ὤσιν πάντα τ' βίον,
 Δίε' πῶσ' τὸνδε τ' βάδον βαδίζοντα,
 κρηλῶ δ' ἔχοντε καὶ χύτρας, καὶ μορρίνας
 σπαινώματα, ζυτωῖν τε τόπῳ ἀπεράγμωνα
 ἔποικα θρυδίετε, διαγετοίμειδ' ἄν,
 ὃς σὺ λ' ὤ νῆσι παρὰ τ' τηρία
 τ' ἐποπῆ πρὸς εὐκείῃσ' ἐπιθῶσ' διομίνω,
 εἰ περὶ αὐτῶ οἶδ' πόλιν ἢ πέπτα.)
 πει. ὤ τ' ὤ. β. τίς τ' ὤ. πει. ἢ κερῶνη κρηλῶ ἀλαί

ἄνω τί φράζει. εὐ. χ' ἀκροαίους ἔρσι
 ἄνω κέχηται ὡς πρὸς εἰδὲ κινύς τί μεν,
 κὴκ' ἔσθ' ἔπος σὺκ' ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρτια
 εἰσόμεθα δ' αὐτίκ' ἂν ποιήσωμεν ψόφοι,
 ἀλλ' οἶδ' ὁ δρᾶσται; τῆσ' σκέλει θένε τῶ πῶ
 τροχῶ.

πει. σὺ ἢ τῆ κεφαλῆ γ' ἢ ἠδὲ πλάσι θ' ψόφου
 δὲ. σὺ δ' ἐν λίθῳ κέψον λαδῶν. πρ. πάνυ γ' ἢ
 δεκῆ.

δὲ. παῖ, παῖ. πει. τί λέγεις ἔτ' ἢ ἔπειτα
 παῖ γαλιῆ;

σὺκ' ἀντι ἔπειθός γ' ἐχρῆν ἰσοποὶ παλιῆ

δὲ. ἰσοποὶ, ποιήσεις τί με κόπλιε αὐθις αὐ,
 ἰσοποὶ. πρ. τίνας ἔπει, τίς ὁ βραῶν τ' ἀειπί-
 τῶ.

δὲ. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, ἔχασμάματ'.

πρ. οἴμριτάλας, ὀριθούεγε τασταί.

εὐ. ἔτω σι δ' φρόν, ὑδ' ἐκάκλιον λέγῃ.

πρ. ἀπολεῖσθ' οὐ. εὐ. ἀλλ' σὺκ' ἰσομῶν ἀνθρώπων. πρ.
 τί δαί.

εὐ. ὑποδεδιώς ἐζωγα λεδουκὸν ὄρτια.

πρ. ἐδ' ἐν λέγῃ. εὐ. καὶ μὴν ἐρεῖ τὰ πρὸς πο-
 δῶν.

πρ. ὁδ' ἢ δὴ τίς ἔστιν ὄρτια, σὺκ' ἐρεῖσι

πει. ἐπικεχοδῶς ἐζωγα φαπαιικός.

εὐ. ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶπρες τ' θηῶν.

πρ. ὄρτια ἐζωγα δ' ἔλθ'. εὐ. ἠπλήθης πρὸς
 ἀλακτρούον; πρ. ἔκ, ἀλλ' ὅτε πρὸς ὁ δι-
 σπότης

ἴποψ' ἐχρῆντο, τότε θηῶν μ' εὐζατο
 ὄρτια, ἢ ἀκόλυσθαι διάκρονοντ' ἐχρη.

εὐ. δα.

- εὐ. δειται γδ ὄρνις κη Λακόνος πνός;
 ρε. ἔτθ γδ οἶμα στέπθρῃ αἰθραπος πότ' ἄτ;
 τότε ρδρῖρᾶ φαγεῖν ἀφύας φαληρικᾶς,
 κρέχρᾶ π' ἀφύας ἐγὼ, λαγὼν τὸ τεύελλιον,
 ἔτθκς δ' ἐπιθυμῖ δει περιώκς κη χύτς κς,
 κρέχρᾶ πὶ τοριωλῶ. εὐ. τερχίλος ὄρνις κη πεί
 οἶδ' ἦν ὁ δ' εἴσθρ, ἠ τερχίλε; τ' δει πώτλω
 κρῖν κάλιον. τρ. ἀκ' ἀρτίως κη τ' δία
 εὐδὲ καταφαγὼν μύρπη Εσέρφκς τινᾶς.
 εὐ. ἔμας ἐπέγισθρ ἀντόν. τρ. οἶδα μὲν στα-
 φῶς,
 ἔπ. ἀχθέσιται, σφῶν δ' ἀντόν εἰκ' ἐκα-
 γερῶ,
 πη. κηκῶς σὺγ' ἀπίλοι ἠς κ' ἀπίκτεινας δέξ;
 εὐ. οἶμα κη κη δάμων, χ' ἠ κηλοῖς κ' εἴχθ;
 ἠσὸ δ' δέξ. πη. ἠ δειλότατες σὺ θηρίον
 δέξτς ἀφῆκας τ' κηλοῖν; εὐ. εἰπέ μοι,
 σὺ ἦ τίω κηρῶνλω σὺκ ἀφῆκας κηταπισῶν;
 πη. μὲ δὲ ἠσὸ κη γα. εὐ. πῦ γδ ἔσθ. κη. ἀπὲ-
 πταρ.
 εὐ. σὺκ ἀρ' ἀφῆκας ἠ γὰθ' ἠς ἀνδρῆθ' εἰ-
 ἔπ. ἀνογα τίω ἠλῶ ἠ' ἐξέλθω ποτί.
 εὐ. ἠ ἠεφκλεις, τρετί τί ποτ' ἐσὶ θηρίον,
 τίς ἠ πτέρωσις, τίς ὁ τρόπος τ' τριλοφίας.
 ἔπ. τίνες ἐσὶ μ' οἱ ζητωῶντες. εὐ. οἱ δ' ἠδὲ κη
 θσοί,
 εἴξασιν ἐπιτρέψασι. ἔπ. μῶν με σκῶ-
 πτετον,
 ὄρῶντε τίω πτέρωσι; ἠ γδ ἠ ξίνας
 ἠ θρωπος. εὐ. ἠ σῦ κηταγειλῶ μρ. ἔπ. ἀλ-
 λᾶ δ;
 εὐ. τὸ

- εὐ. τὸ γὰρ μὲν ἡμῖν συγγελοῖον φαίνεται.
 ἔπ. τοιαῦτα μὲν τοι σοφοκλέης λυμάνει
 ἐν παῖς τραγωδίασιν ἐμὲ τὴν θρία.
 εὐ. θηροὺς γὰρ εἶσὺ; πότρερον, ὄρνις. ἢ παῖς.
 ἔπ. ὄρνις ἔγωγος. οὐ. καὶ τὰ σοὶ πᾶσι πτερά.
 εὐ. ἔξεργήσεις. εὐ. πότρερον, ἐπὶ νόσσοις πῖος;
 ἔπ. σὸν, ἀλλὰ τὴν χημῶνα πάντεσσι τὰ ῥεῖα
 πτερορρύνειτε, καὶ οὐκ ἔτι φούδον,
 ἀλλ' εἰπατόν μοι σφῶ, τίς ἐστίν. εὐ. ἰα
 βροτά.
 ἔπ. ποδαπὴ τὸ γένος. εὐ. ὄθεν αἱ τραίρες αὐ
 κελαί.
 ἔπ. μῶν ἡλιασά. εὐ. μὴ ἀλλὰ θατίρετρον,
 ἀφελιασά. ἔπ. ἀπείρες γὰρ εἴτι ἐκεί
 τὰ ἀπείρε. εὐ. ὄλιγον ζητῶν ἄν, ἐξ ἀρεῶν λά
 βεις.
 ἔπ. ἀρέρας γὰρ δὴ εἴ, διομίνω δειρὸν ἤληται.
 εὐ. σοὶ ξογγυῖα βελομίνω. ἔπ. τίς κεί.
 εὐ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἀνθρώπων, ὡς ἀπείρε
 ποτε,
 κἀργύρεον ἀφείλησας ἄσπερ ἰά ποτε,
 κἀκὸν δάπεδον ἔχαιρε ἄσπερ ἰά ποτε,
 εἴτ' αὐτοῖς ὀρίθων μετὰ κλάσας φύσιν,
 ἐγὼ ἐπέτε καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ.
 καὶ πάνθ' ὅστωσ' ἀνθρώπων ὅστωσ' ὄρνις φέρε
 τας,
 καὶ οὐτ' ἔν οἰκίῳ νῶ, πρὸς σὲ δειρὸν ἀφι
 γυεῖται,
 εἴπνα πόλι φρέσας ἡμῖν εὐεργί,
 ἄσπερ οἰσύραν ἐγχετα κλιθῶν καὶ μαλθακῶν
 ἔπ. ἐπείτα μείζω τὴν κροναῶν, ζητεῖς πόλιν.
 οὐ. μί.

- α. μείζω μὲν ἕδιν, εὐσφορατέραν ἤ ταν.
 β. ἀριστοκρατεῖα δ' ἔλθ' εἰζητῶν. εὐ. ἐγὼ,
 ἤκιστα, καὶ τ' σκεχθίς βδελύττομαι.
 γ. ποῖον τιν' ἔν' ἕδισ' ἂν οἰκῆιτ' ἂν πόλιν.
 δ. ὅπως τὰ μέγιστα πρὸς ἄγχατ' εἴη τριάδι,
 ἐπὶ τῷ θυρῶν με πρόπτε ἔλθων τ' φίλων,
 λίγρι μοι παδί, πρὸς Ἐδῶς τε λυμπία,
 ὅπως παρέση με καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία,
 λεσάμνα πρὸ, μέλω γ' ἐστὼν γάμους
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης, εἴ μὴ,
 μή μοι τότε γ' ἔλθης ὅταν ἐγὼ πρὸς ἄττω
 κακῶς.
 ε. τὴ δ' ἰα παλαιπῶρον γε πρῶτα γυμνάτων ἐρῶς
 τί δαί σύ. π. τικτὼν ἐρῶ καὶ γῶ. γ. τιναν.
 ς. ἔπεξω μὲν τ' μοι παδί τις μίμψει,)
 ὡς περ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὠραῖς πατέρ,
 καλῶς γέ μοι, τ' ἦν ὡς ἰλθαϊδῆ
 δῖον ἀπίοντ' ἀπὸ γομνασίς λιλυμένοι,
 σὺν ἔκυστις, ἔως σείπυς, ἔως στυγάγχα.
 σὺν ἀρχιπέδουας, ὡν ἰμοῖ πυτρικὸς φίλος.
 ζ. ὡς δὲ λακροῖαι σὺ, τ' κακῶς οἶαν ἐρῶς,
 ἀτὰρ, ἐστὶν ὅποιον λίγριον δαίμων πόλις,
 παρὰ τῷ ἐρυθρῶν ζάλαττων. δ. οἶμοι, μη-
 δαμῶς,
 ἡμῖν παρὰ τῷ θάλατταν, ἴσ' ἀνακύψει,)
 κλητῆρ' ἄγχα' ἴσθου ἠσλαμινία,
 ἰκηνικῶν ἢ πόλιν ἐχθρῶν ἡμῖν φράστω.
 η. τίς τ' ἠλεῖον λῆπρον οἰκίζεστιν,
 ἔλθονθ'. δ. ἐπὶ τὰ τὺς θεὸς ὅς σὺν ἰδῶν
 βδελύττομαι τ' λῆπρον ἀπὸ μελαυθίς.
 θ. ἀλ-

ἔπ. ἀλλ' εἰσὶν ἔτεροι τ' Ἰοκεῖδ' ὅπου πάσαι,
 ἵνα χεῖρ κατωικεῖν. εὐ. ἀλλ' ἔγωγ' ὅπου
 πᾶσαι.

ὦσον ἀν' ἀνοίμην ἐπὶ πάλαντα χρυσίον,
 ἔτ' ὅτ' ἴδῃ τις ἴδ' ὅ μετ' ὄρνιθον βίον,
 σὺ γὰρ οἶδ' ἀκελεῶς. ἔπ. ὦσον ἀχαιεὶς ἐς
 πῶν τριβῶν,

ἔσπεῶται μὲν δ' εἰ ζῶν ἀνδρὶ βαλαντίον.

εὐ. πᾶσιν γὰρ ἀφ' ἡλίου τ' βίον κίβδηλίαν.

ἔπ. νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λούκα σήσιμα,
 καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβερα.

ἔπ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίαν βίον.

πει. φεῦ φεῦ,

ἢ μέγ' ἐσορᾷ βέλδομ' ἐν ὄρνιθον γένει,
 καὶ δμῶαμιν ἢ γίνοιτ' ἂν εἰ κείθε δέ μοι,

ἔπ. τί σοι κείθ' ἀμείδ'. πει. ὅτι πίθοιοιθε, πρᾶτα
 μὲν,

μὴ κωξίπέπθε πικραχῆ κακιστοῖς,
 ἵνα τ' ἄπρη τούργον ἐπὶ αὐτίκῃ,
 οὐκ εἰ παρ' ἡμῖν τὸς πετομένους ἰὼ ἐρῆ,
 τίς ἔτ' ὄρνις, ὁ τελείας ἐρεῖ παρ' εἰ
 ἀνθραπ' ὄρνις ἀσάθμητ' ἐπιτόμῃ,
 ἀτίκμαρτος, ἔδ' ἐν ἡδέποτ' ἐν ταυτῶν μέναι.

ἔπ. ἐν τ' διένουσον εὐχα μωμᾶ ταυταγὶ
 τί ἂν οὐ πᾶσιν. πει. οἰκίσσατε μίαν
 πόλιν.

ἔπ. πόσιαι δ' ἂν οἰκίσσαι μὲν ὄρνιθες πόλιν.

πει. ἀληθεῖς ὡσκαίότατον εἰρηκᾶς ἔπῃ,
 βλέψον κάτα. ἔπ. καὶ δὴ βλέπω. πει. βλέπει
 πᾶσιν ἄνα. [δία.

ἔπ. βλέπω. πει. πειραξέ τ' τράχηλον. ἔπ. ἢ
 δία.

δ' ἀπλάουσμαι τίγ' εἰδ' ἀστραφήσουμαι.

πει. εἶδες τίς ἐπ. τὰς νεφίλας γὰρ καὶ τ' ὑ-
ρατάν.

ἔχ' ἔτ' οὐ δ' ἔτ' ἐσὶ ὀρνίθων πόλ'·

ἴπ. πόλ'· πει. τίνα τροπῶν, ὡς ὧξ εἴποι τις,
τόπ'·

ὅπ' ἢ πολὺν ἔτ' καὶ διέρχ'·

ἄπεινα, Δ' ἔτ' ὅ γε καλεῖν κ' ἴπ. πόλ'·

ὡς δ' οἰκίσσῃ, ἔτ' καὶ φεράξῃ ἄπεινα.

ἐκ' ἔτ' ὀλιγατέρως κεκλήσῃ πόλιν,

ὡς τ' ἄρξῃτ' ἀνθρώπων μὲν ἄπειρα περ-
τόπων

τὰς δ' αὖθις δ' ἀπλάσσει λιμῶν μελίω.

ἴπ. πῶς· πει. ἐν μίση δ' ἄκρον ἀήρ ἐσὶ γῆς,

εἶθ' ἄπειρήμεις, ἢ ἴσται βελόμεγα

πυθῶδε βοιωτὺς δ' ἰοδὸν αὐτῆμεγα,

ἔπει ὅταν δύσωσι ἀνθρώποι θεοῖς

ἢ μὴ φέρον φέρωσιν ὑμῖν, οἱ θεοί,

Δ' ἔτ' πόλεως ἀποστρίας καὶ ἔτ' χάρας

ἔτ' μηρίαν τὴν κνίσαν ἔτ' ἀφρήσειτε.

ἴπ. ἴσ' ἴσ'.

μὰ γλῶ, μὰ πιγίδ' ας, μὰ νεφίλας, μὰ δέ-
κτυα

μὴ γὰρ γένηται κρηψότερον ἢ κρησάπω

ὡς τ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σὺ τὴν πόλιν

εἰ ξυδοκίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνίθις.

πει. τίς ἂν οὖν τὸ σὺ γὰρ αὐτοῖς διεγῆσαιτο.

ἴπ. σὺ

ἰγὼ γὰρ αὐτὸς βαρβάρως ὄντας πρὸς

ἰδίδαξα σὺ φωνῶ, ξυδὼν ποδῶν χεῖρον.

πει. πῶς δ' ἔτ' αἰ αὐτὸς ξυκαλίσσας; ἴπ. εἰ δ' ἴσας,
δ' ἴσας

δδου γδ ἰμῶας αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λό-
χην,

ἔπειτ' ἀνιγίρας τὴν ἰμῶ ἀηδῶνα,
καλέσθην αὐτὸς, οἷδ' ἐπὶ τῷ φθέγματι
ἰάνω ἔπι κύνωσι, (δδον) δρόμον.

πφ. ὦ φίλτατ' ὀρθίθων σὺ, μὴ νῦν ἴσθαι
ἀλλ' ἀντιβόλῳσ' ἀγ' ὡς τάχιστα ἐς τὴν λό-
χην

ἔσθαιτε, κἀνέγκρε τὴν ἀηδῶνα.

Ωδὴ κάλων ἰδ'.

ἔπ. ἄγε σύννομέ μοι παύσση μὲν ὕπνισ,
χῦσον ἕ νόμας ἱερῶν ὕμνων
οὐς Δία θεῖς τόμας ἱηναῖς,
τ' ἰμῶν κ' σὸν πολὺ δαικρῶ ἴπν,
ἰλελιζομένη διεροῖς μέλεσι,
γίνεσθε ξεθῆς καθαρά χειρῶ,
Δία φυλοκόμα σμίλακτι ἠχῶ,
πρὸς δὲ ἰδῶας, ἴν' ὁ χρυσοκόμας
φοῖσθ' ἀκῶν τοῖς σῶσις ἰλέγρις,
ἀντιψάλλων, ἰλεφατόδιτον
φόρμιγγα ἱπῶν ἴσθαι χερῶς,
Δία δ' ἄτανάτων τομάτων χειρῶ
ξυμφαντι ὁ μῦ
ἱία μακάρων ἰλολυγῆ,
ἀνλῶ τίς.

Σύστημα τῷ πειλοπῆν.

δδ. ὦ ζεῦ βασιλεῦ φθέγματι τέρνιδις,
οἷοι κατεμειλίπωσι τὴν λόχην ἰλην.

πει. ἔτ' εἶ. τί ἔστιν. πει. ἔστω ἴσθαι. ἰν. τί
δαί.

πει. ἔπ' ἰμῶ δαῖν αὐ παροσῶ μῶσι.

Ωδὴ

Ωδὴ κάλων ι.

ἵπποι, ποίποι, ποποπώι, ποποί,
 ἰώ, ἰώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ,
 ἴτω τίς ᾧδὲ ἴ ἱμῶν ὀμφηπρωῖ,
 ὅσπερ διαπόρεσ ἀγρῶν γύας
 ἰμίθε, φύλα μύρια κελθοσφάγων,
 απιρμολόγων τι γίνηται χυπιτόμωρα,
 μαλθακῶ ἴειτα γῆρω
 ὅσατι εὐάλοσι θυμα βῶλον
 ἀμφιπτύθειζέθ' ᾧδε
 λιπτόν ἠδομένα φανᾶ.

ἴπερα τροφή καὶ ᾧδὴ κάλων ιγ'.
 πὸ, πὸ, πὸ, πὸ, πὸ, πὸ, πὸ, πὸ,
 ὅσπερ ἱμῶν κῆ κήπες ἐπὶ κισ-
 σῆ, κλάδεσι νομόν ἐχέ, τὰ, τι κατ' ὄρεα,
 τὰ, τι κρηνοσφάγα, τὰ, τι κρηνοσφάγα,
 αὐτοσπεπιτόμωρα πρὸς ἱμῶν αὐδᾶν
 τριτοτό, τριτοτό, τριτοτό, τριτοτό,
 ὅσπερ ἑλείας περ' αὐλῶνας,
 τὰς ὄξυσομους ἐμπίδας,
 κάμπτειθ', ὅσατ' αὐθρόσους τι,
 γῆς τόπες ἔχετε, καὶ λειμῶ-
 να ἴ ἐρόσυντα μαρμαθαῖα
 ὄρεσι τι πτεροποικίλ,
 ἀπαιγᾶς, ἀπαιγᾶς.

ἴπερα τροφή καὶ ᾧδὴ κάλων η'.
 ᾧτ' ἐπὶ πόντον οἶδμα θαλάσσης
 φύλα μετ' ἀλκυόνιοσι ποταῖτι,
 δεῦρ' ἴτε, πύσσομωσι τὰ νιότιρα,
 πάντα γὰρ εὐθάδε φύλ' ἀφροίσομω
 θίαια ἴ ταιαοδείρω

ἦκει γὰρ πεδουμὸς περὶ σόου

καινὸς γράμιω.

καινῶν ἔργων ἰγχερῆτα.

Ἐπειδὴ κάλων εἰ.

ἀλλ' εἴς λόγους ἀπαντα,

δαῦρον, δεῦρον, δεῦρον, δεῦρον,

τορον τορον τορον τορον τορον τίνε,

κικκαῦ, κικκαῦ,

τορον τορον τορον πλιλιλίγγε.

Σύσημα κ' ἄπειρα πέν.

πει. ὄραε τίν' ὄρνι; οὐ μὴ τὸν δαπύλαι ἦν

ἰδμ' ἔ.

κρίσει κίχιναν ἰς τὸ ὑδαίνον βλέπων

ἄλλοις ἄρ' ἄπειρα ὡς εἰσὶν εἰς τὴν λόχμην

ἰμῶας, ἰκῶζε, χαρὰ δ' εἰς τὸν μιμῶμα.

ἰπ. τοροντίνε, τοροντίνε

πει. ὦ γὰρ ἀλλ' ἔτσι κη δὴ πεδουμὸς ἔρχε.

ἰπ. πῆ δὲ ὄρνις δῆτα, τίς ποτ' εἰσιν, ἔδωκε

ταῦτα;

πει. ἦτ' αὐτὸς τῶν φράσῃ, τίς εἰσιν ὄρνις ὑποσί.

ἰπ. ἔτ' ἢ ἠθάσιων τ' ὦν ὄραδ' ὑμῶς αἰ,

ἀλλὰ λιμῶμα. πει. βαδύ, καλὸς γὰρ κη

φοινικίης.

ἰπ. εἰκότως, κη γὰρ ὄνομα αὐτῶν γ' εἰς φοινικί-

πτερ.

[ὄρνις ὑποσί

πει. ἔτ' ἢ, ὦ σέ τοι. ἰπ. τί βωπῆς. πει. ἰπτερ

ἰπ. πῆ δὲ ἔπερος δὴ τάχ' ἔτος ἔξειδ' ὅτι χάρη

ἔχον.

[ἔσπε

πει. τίς ποτ' ὁ μισθόμαντις ἄτοπος ὄρνις ἔρη

ἰπ. ὄνομα τέτα μῆθ' ἔστι. πει. μῆθ' ὦν

ἠγάκλις

εἶπε πᾶς ἄνδρ' ἡμῶν μὴ δ' ὦν ἐπὶ πῶτο.
 δ'. ἔπειθε αὐλόφον καπιληφῶς τις ὄρνις ἔπαι.
 πει. τί τὸ τέρας τετὶ πτ' ἴσιν, ἔσθ' μόν' ἄρ
 ἡδ' ἔποψ;

ἀλλὰ χ' ἔτ' ἔπερ'. ἔπ. ἔτ' ἔτι μὲν φι-
 λοκλήεις [λίγρις

εἰς ἵππους, ἐγὼ δ' ἴδοντα πάσπα, ὡσπερ εἰ
 ἱπποπόικος, καλλίς, κῶξ ἱπποπόικου καλλίας.
 πει. καλλίας ἄρ' ἔτ' οὔρις ἴσιν, ὡς πτερορρῦει.
 ἔπ. ἀπὲρ δ' ἂν γλυκῆ, ἔσθ' ἄρ' ἔσθ' συκοφαιτῶν
 τίλλει),

αἶτι θύλαται ἀποσεκτίλλουσιν ἀνθ' τὰ πτερά.
 πει. ὡπρόσδον, ὡς ἔπειθε αὐθις βαπτὸς ὄρνις
 ἔπαι

τίς ὀνομάζει, πῶδ' ἔτ'. ἔπ. ἔπαι κατω-
 φαγῶς.

πει. ἔτι γὰρ κατωφαγῶς τις ἄλλ' ἢ κλεώνυμος;
 πᾶς ἂν ἔν κλεώνυμος γ' ὦν, σὺκ ἀπέβαλε
 τ' ἰόφον.

ἰθ. ἀλλὰ μὲν τίς περὶ ἡλόφωσις ἢ πῶ τ' ὄρνις,
 ἢ πῶ τ' ἰόφον ἦλθον. ἔπ. ὡσπερ οἱ κάρεις
 μὲν οὐκ,

ἔπαι. ἰπὶ ἰόφον οἰκῶσιν ἔγὰθ' ἀσφαλείας οὐκ ἔ-
 παι. ὡπρόσδον, ἔχ' ὄρνις ἔσθ' στυλεα, κακόν;
 ὄρνις, ἰθ. ὡπρόσδον ἀπὸ πτεροφ, ἔπαι. ἔπαι. ἔπαι.
 ἔπ' ἰδὲν εἶτ' ἰθ' ἔπαι αὐτῶν πτεροφίαι τῶ
 ἔπαι.

πει. ἔπαι πτεροφ, ἐκασίνοισι δ' ἀπὸ φαγῶς.
 ἰθ. ἔπαι δ', πτεροφ, ἐκασίνοισι δ' ἄλλουάν.
 ἰθ. τίς γὰρ ἔπαι ἔπαι πτεροφ, πει. ἔπαι. ἔπαι.
 κηρύλλ'.

εὐ. κηρύλ. γάρ εἰσιν ὄρνις. πει. ἔγάρ εἰσι πορ-
γίλ.

χ' αὐτήγε γλαυκῆ. εὐ. τί φῆς τις γλαυκῆ
ἀθλίωαζ ἤραγα

κίπια, τρυγῶν, κρησδῆς, ἐλαῖας, κἀποθυμῆς,
πρεῖτερά

κέρρε, ἰέρρε, φάπια, κόκκυξ, ἐρυθρόπυξ,
κεβλήπυξ,

πορφυρεῖς, κερχνήεις κηλυμβῆς, ἀμπιλῆς,
φλύη, δρύοψ.

πφ. ἰὲ ἰὲ τ' ἐρνεῖαν

ἰὲ ἰὲ τ' κοψίχων

οἷα πηππίζουσι ὅ τρέχουσι δ' ἰσκιεραγοῖτες,

ἄρ' ἀκαλιῶσθα ἰῶν; οἶμοι κερχνῆσαι γέ τι,

καὶ βλίπυσιν εἰς σὲ κάμει. εὐ. Ἔτο μ' ἐκ-
μοῖ δοκεῖ.

ζο. ποκτωοποποποποσωοί.

πῶ μ' ἄρ' ὅς ἐκάλεσε,

τίνα τόπον ἄρα ἴμεν).

ἔπ. ἄττι πάλαυ πᾶρειμι, κἀκ δόπουτα φίλων.

ζο. πηππημωλεῖς,

τίνα λόγον ἄρα ποτὲ

σερὸς ἐμὲ φίλων ἔχων.

ἔπ. κρινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιαν, ἠδὲ ὠφελήσιμον,

ἄνδρε γὰρ λεπτὰ λογισὰ, δεῦρ' ἀφίχουθ'

ὡς ἐμέ.

ζο. πῶ, πᾶ, πῶς φῆς.

ἔπ. φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχουθ' εὐρεθ σπειδού-
ται δύο

ἢ κείτον δ' ἔρρασε σπείμνον σπείματος πι-
λωρεῖα.

- ρθ. ὦ μέγιστον ἰξαμμερτῶν, ἐξότι τράφην ἐγώ.
 πᾶς λίγος. ἔπ. μήπω φοβηθῆς τ' ἄλογοι.
 ρθ. τίω εἰργάσω
 ἔπ. ἀνδρ' ἰδεξάμην ἰρασάτης ἢ τ' σινεσίως.
 ρθ. καὶ δ' ἰδ' ἔρχεται ἔποτ' ἔρχεται; ἔπ. καὶ διδ' ἔρ-
 κώς γ' ἠδ' ἔρχεται.
 ρθ. κἄν ἔνδον πᾶ. ἔπ. παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν
 εἴμι ἐγώ.

Σπεφὴ κάλωι ἢ.

- ρθ. ἴα ἴα πρὸ διδ' οἰεθ' ἀνρόσιάτ' ἰπάτομον,
 ὅς γδ φίλ' ἔσθ' ἔμ' ὁμότροφάθ' ἡμῖν
 οἰέμετο πολίαι παρ' ἡμῖν.
 παρ' ἔσθ' ἔρχεται ἀρχαίως,
 παρ' ἔσθ' ἔρχεται ὀρνίθων,
 ἰς δ' ἔσθ' ὄλοισι ἐνάλλισσι, παρ' ἔσθ' ἔρχεται ἰρα
 παρ' ἔσθ'
 γίν' ἔσθ' ἀνάσιον, ὅτι ἐξ' ἔσθ' ἰγίνετό γ' ἰπ'
 ἔσθ'
 πολίμοιο γ' ἰτράφη.

Σύστημε κτ' ἀξιοπῆν.

- ρθ. πρὸς μὲν ἔσθ' ὄρνιθ' ἡμῖν, ἔσθ' ὑστέρ' ἔσθ' λόγ' ἔσθ'
 τῶ ἢ πρὸς οὐρα δὲ κτ' ἔσθ' τῶ δ' ἔσθ' οὐρα τῶ
 δ' ἔσθ' κτ'
 Διαφορηθῶμαι ὑφ' ἡμῶν. πει. ὡς δ' ἔσθ' ἔσθ'
 μεθ' ἔσθ'.
 ἔσθ'. αὐπὸς μὲν τρισὺν τῶν εἴ' ἔσθ' κακῶν τῶν μόνος,
 ἰπὶ τὶ γάρ μ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'. πει. ἔσθ' ἀκολα-
 θοίης ἔσθ'.
 ἔσθ'. ἔσθ' μὲν οὖν κλάσιμι μεγάλα. πει. ἔσθ' μὲν
 ληρῆς ἔσθ' [τῶ φθαλμῶν κτ' ἔσθ'.
 κάρτα. ἔσθ'. πῶς. πει. κλαυσῆ γδ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'

Ανπροφὴ κώλων θ'.

20. ἰωῖα, ἔπαυ' ἰωῖθ' ἐπίφειρε πολέμοιοι,
 ὄρμιαν φοῖνιαν, κτίρυγά τι πάντα γα.
 ἐπίβαλε πῆξί τε κύκλωσαι,
 ὡς δ' αἰ τὰ δ' ἐιμάζων' ἄμφω,
 καὶ δουῶμαι ρύγχι φορβάν.
 ἔτε γὰρ ὄργε σκίερον, ἔτε νίφ' αἰτίεροι
 ἔτε πολίον πείλαγός ἐστι, ὅπ' δ' ἔξευ,
 τὰ δ' ἀπεφυγόντε με,
 ἀλλὰ μὴ μίλασ μδρ ἤδη τὰ δὲ τίλλει καὶ δ' ἄ-
 χιεν, [εφ.
 πῶ' δ' ὀταξίκαρχ' ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κί-
 25. ἔτ' ἐκείνο, πει φύγε δύστην. πει. ἔτ' ἔ-
 μληῖς.
 26. ἰν' ἰωὸ τῶτων ἀλξφορηθῶ, πει. πῶς γὰρ εἰ
 τέτρε δὲ πῆξ
 27. ἐκφυγεῖν, σὺ καὶ δ' ἔπαυ' ἄν. πει. ἄπ' ἰγὺ
 τί σοι λέγω,
 ὅπ' μ' ἐπὶ δ' αἰμάχαλ' λαμβάνειν τε τ' ἡστράν.
 28. τί τ' ἡ χύτραν ἰωγ' αἰφολήσῃ. πει. γλαυξ μ' ἔ-
 π' ὄσσει κῶιν
 πῆξ τ' ἡ γαμψώιυξί τῆς δε, τ' ὀβελίκοιο ἀγ-
 πῶσας,
 29. λέγει κατὰ πῆξον πρὸς αὐτάν. 29. τοῖσι δ'
 ὀφθαλμοῖσι τί.
 πει. ὀξύβαφοι ἐντοῦθεσὶ πρὸ ὄσσε λαβάν, ἡ πρὸ-
 βλιον. [κῶσ
 30. ὦ σοφώτατε εἴν' ἀνδρες αὐτὸ, καὶ κρατη-
 ἰωιρακροντίζεις σύγ' ἤδη νικίαν ταῖς μη-
 χισαῖς. [λεῖν ἐχεῖν
 31. ἰλελιλά, χῶρεξ, κάθειε τὸ ρύγχοιο, ὄμιλ-
 ἰλε,

ἴλαε, τίλαε, παῖς, δ' εἶρε, κόπτε σὺ ᾧ τῶν τῶν
 χύσαν.

ἴπ. εἰπέ μοι τί μέλιτ' ᾧ πάντων κάκιστα φησίαν,
 ἀπλίστη, παθόντες ἔδειν, ἄνδρες καὶ ἀφ-
 σάσται,

ἔ τιμῆς γυναικὸς ὄντι ζυγλῆναι, φυλίτα.

χ. φησόμεθα γάρ τι ἔ δι μάλλον ἡμῖς ἢ
 λύκων,

ἢ τίνας ποιίμεθα ἄλλας ἢ δ' ἂν ἰχθίους
 ἴπ.

ἴπ. εἴ ἢ τῶν φύσιν ἢ ἰχθῆροι, τῆ ἢ νοητοῖσι φίλοι,
 καὶ διδ' ἄλλοις τι δι' εὐρὶ ἔκαστοι ὑμῶν πρῶ-
 σιμοι.

χ. πῶς δ' ἂν, οἷγ' ἡμῶν πρῶτοι οἶδ' ἔξοικον
 ποτε

ἢ φράσσαν ὅτις ἰχθῆροι τοῖσι πάντοτε
 πῶς ἴμοις.

ἴπ. ἀλλ' ἀπ' ἰχθῆραν δῆτε πολλὰ φανθάνουσι
 οἱ σφοῖ

ἢ γδ δολάβια σώζει πάντα, παρὰ μιν οὖν
 φίλα,

ἔ μάθεις ἀνύδειν, ὅδ' ἰχθῆρος αὐτοῖς ἐξυλά-
 γουσι,

ἀντίχ' αἰ πόλις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμβροτος
 ἰχθῆραν κ' ἐφίλων

ὅσποισιν δ' ὑψηλὰ τοίχῃ, καὺς τι κειτῆν
 μακρῶς,

τὸ δ' κἀνθημα ἔτο, σώζει παῖδας, εἰκον,
 ζήματα.

χ. ἴπ μὲν λόγων ἀκῆσση σὺ ᾧ τῶν ὡς ἡμῖν
 δοκῆ,

χρήστους, μάθοι γ' ἄντις καὶ πὸ τ' ἐχθρῶν
σεφόν.

πφ. οἶδ' ἂν τ' ὄργης χαλαρὴν εἴξασιν, ἂν ἀγ' ἐπὶ
σκίλ.Ⓞ.

ἔπ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, καὶ μοι δὲ, ἴμεν ὑμᾶς
χάριν.

χο. ἀλλὰ μὲν ἔδ' ἄλλο σὺ πω πρὸς ἄγμ' ἐναυπά-
μεθα.

πφ. μάλλον εἰρήνην ἄγασιν
ἡμῖν, ὥς τι τὴν χύτραν
τῆ γε τρυβλία κηθίει,
καὶ τὸ δόρυ χρὴ τ' ὀβελίσκος,
ὡς πατεῖν ἐχόντας ἡμᾶς
τ' ὄψων ἐντός, πικρὰ τὴν χύ-
τραν ἄκρον ἐν τῷ ὄργωντας
ἐγγύς ὡς ἐφ' ὀκτίστ' ἴσ' ἴσ'

εὔ. ἐπὶ δὲ, ἡ δ' ἄρ' ἀποθάνωμι,
κατ' εὐχθροσόμεθα πῦ γῆς.

πει. ὁ κερκαμεικὸς δέξεται τὴν
δημοσίαν γ' ἵνα παφῶμι,
φήσομι πρὸς τὰς στρατηγὰς
μαχομένοισι πολεμίοισι,
ἀποθανεῖν ἐν ὄρει εἰώς.

Στροφή κώλων ζ'.

χο. ἀναγ' εἰς τάξιν πάλιν ἐστ' αὐτὸν,
καὶ τ' ἴσθμι καταδρακὺς
παρὰ τὴν ἐργὴν ὡς πρὸς ὀπαλίτης,
καταπιθώμεθα τὰς δὲ τινὲς ποτε,
καὶ πόθεν ἔμολλον
ἐπὶ τίνατ' ἐπίποιαν,
ἰὼ ἔποψ, σέ τει χαλᾶ.

- ιπ. καλῆς ᾗ, Ψ, κλύειν θείων.
 ρ. τίς ποθ' οἶδ' κ' πόθεν;
 ιπ. ξένω σοφῆς ἀφ' ἑλλάδ' ὦ.
 ρ. τύχη ᾗ ποία κημίζε,
 πότ' αὐτῶν, πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.
 ιπ. ἴρωε βίη, Διαιτῆς τε,
 καὶ σῶ, ξυνοικεῖν τί σοι,
 κ' ξωεῖται τὸ πᾶν. ρ. τί φῆς;
 λίγυσι ᾗ δ' ἠτίνας λόγους.
 ιπ. ἄπιστα κ' ὠφρακλύειν.
 ρ. ἴρῃ τί κίεθ' ὦ εὐθ' ἀδ' ἄξιοι μοιῆς
 ὅτ' ἐπέποιθέ μοι ξωωῶν,
 κρατῆν ἂν ἢ τ' ἐχθρῶν, ἢ
 φίλοισιν ὠφιλῶς ἐχθρῶν
 ιπ. λέξ' μίγαν τίς ὄλβον, ἔ-
 πι λικτόν, ἢ τι πιστῶν, ὡς
 εἰ ταῦτα γδ' δὴ πάντα, κ' ᾗ
 τὸ τῆδε καὶ τὸ κῆισε κ' ᾗ
 τὸ δ' εὐρυ κερσβιβῶ λέγων.
 ρ. πότ' ἔρα ματιόμην ὦ;
 ιπ. ἄφατοι ὡς φρεσὶ μ' ὦ.
 ρ. εἴ σοφός π' φρεσὶ;
 ιπ. πυκνόπετοι κίεθ' ὦ,
 σόφισμα, κύρμα, τείμμα, παιπάλημ' ὄλον.
 ρ. λέξ' κίεθ' ὦ μοι λέξ' ᾗ,
 κλύων γδ' ὦν σὺ μοι λέξ' ᾗ,
 λόγῳ ἀνεπτέρωμα.

Σύνημα κ' ἀδεικασπῆς

- ιπ. ἄγε δὴ σὺ κ' σὺ τίω πανοπλίας πάλιν
 πύττω λαβόντα, κρημάσεται τύχη γαθῆ,
 εἰς τ' ἵπνον εἶπω, πλησίον ὦ πιάτα,

σὺ ἢ τὰς δ' ἐφ' αἷς παρὰ τοῖς λόγοις ξυμπίπτει
 ἐγὼ, [μῦθος]

φράσσει δίδαξον. πει. μὰ τὸν ἄσπετον γὰρ
 λὺ μὴ διάδωαι ταίγ' οἶδ' Ἀθηναίω ἐμῶν,
 ἢ παρὰ ὁ πῖπκος τῆ γυναικὶ δέδοται.
 ὁ μαζαιροποιός, μήτι δ' ἀκροῖται τέρας ἐμῶν,
 μήτ' ἄρχιπιδ' ἔλκειν, μήτ' ὀρύττειν. κ.
 ἔπ π ε.

τ. ἔδαμῶν. π φ. ἔκ ἀκὰ τῶ φηκλμὰ λέγει.

κρ. Ἀφτίθιμι ἔγωγε. π η. κατ' ὄμοσον κῶ ταῦτα
 μνη.

κρ. ὄμουμι ἐπὶ τῆς πᾶσι νικᾶν τοῖς κρηπίς,
 καὶ τοῖς κρατῶν πᾶ πν. π η. ἔπει ταυπηγί.

κρ. εἰ ἢ περὶ αἰνῆτι, ἐπὶ κρητῆ νικᾶν μόσοι.

π α. ἀκροῖται λέω, τὰς ὀπλίτας κῶ μῦθι
 ἀνιλομένους θ' ὄπλ' ἀπίγαι πάλιν οἴνομι
 σκοπεῖν δ' ὅπ' αἰ παρὰ γράφαρμ ἐν τῆς π.
 Σπεοφὴ κῶλων ἰά. [νακίσις.]

κρ. ὀδληρόν μὲν αἰετῶ πάντα δὴ τρέπον
 πέφυκεν ἄνθρωπος, σὺ δ' ὅμως λέγε μνη,
 τάχα γὰρ τύχῃς ἄν,

κρ. κρ. ἔξυπῶν ὅπ' μνη περὶ ῥῆς, ἢ
 δεινὰ μὲν πνα μείζων,

περὶ ἀπομύθου ὅπ' ἰμῶν φρῶν
 ἀξιώτικε, σὺ ἢ ἔθ' ὄρθῃ, λέγ' εἰς κρητῶν,
 ὁ γὰρ αἰ σὺ τύχῃς μνη

ἀμαθὸν πορίτας, ἔπ κρητῶν ἔστι
 ἀλλ' ἐφ' ὅτῃ παρὰ ἀνήκεις τῶν σὺν πρᾶγματι
 γνάμω ἀταπίετος

λέγει κρητῶν. ἀς τὰς ἀποδ' ἀς ἔμῃ πρὸ π.
 κρ. πειρῶ μνη

πει. κἄ μὲν ὄργῳ τὴν δία κἄ ὠσιφόρονται
 λόγῳ εἰς μοί.
 ὅτι Ζημιᾶτιον ἔκωλυει φέρονταί σίφαιον,
 καταχέουσι.
 κἄ χροσὺδω φερέτω παχύτις. χ. διαπρή
 σαν μέλλο μὲ ἢ τί
 πει. μὰ δὲ ἀλλὰ λέγειν ζήτησι τὴν πάλαι μίτρα κἄ
 λαοκτόν ἔσθ π
 ὅτι τῶ τέταρτῃ φραύσῃ ψυχῶς, ἔτις ὑμῶν
 ὑπερβλή,
 εἰ πρὸς οἷσις πρότερον βασιλῆς. χ. ἡμεῖς
 βασιλῆσι τίνθ. πει ὑμεῖς.
 πάντων ὅποσ' ἔστιν, ἐμθ πρῶτον τε δὲ κ' ἔ
 διος αὐθ [ἐγίνεθη,
 ἀρχαυδερρι, κἄ ὅτι ῥή τε κρό. κ. κἄ τιτάνας
 κἄ γῆς. χ. κἄ γῆς, π. φ. τὴν δ' ἀπὸ λα. χ. τῆ
 τι μὰ δὲ ἔσθ ἐπιπρόσμυ.
 πει. ἀμθθῆς γδ ἴφους, κἄ πολυπρᾶγμα, ἐδ' αἰ-
 σιποκόν πειπ ἀτηκας
 ὅς ἴφασκελίγων κροσὺδὸς πάντων πρῶτῳ
 ὄρηθα γνίῳ
 ὠστίον τ' γῆς, κἄ πειθῆ ἰόσθ τ' πατέρ'
 αὐτῆς ἀπθθῆσκαι,
 γλῶδ' ἔσθ ἔσθ. τ' ἢ, ὠσθ κἰῶθ πικπταῖον,
 τῶ δ' ἀπρῆσκαι,
 ἔσθ ἀμθθῆς. τ' πατέρ' αὐτ' ὅτῃ κεφα-
 λῆ κροσὺδῆ. [κεφαλήσιν.
 χ. ὁ πατέρ' ἔσθ τ' κροσὺδ' ἔ, κωὶ κἄ) τειθῆως
 ἔσθ. ἐκθῶ δ' ἔσθ εἰ πρῶτον μὲν γῆς κἄ ὅπρῃ ἢ
 ἦθῶν ἐγίνοντο, [βασιλεία,
 ὡς πρῶτον αὐτῶν ὄντων, ὄρθῶς ἔσθ ἢ
 εἰ. τὴ

εὐ. νῆ τ' ἀπόλλω πάυ τοίνω χεὶ εὐγχεσ βί-
σκειν σε τολοιπόν.

ἔπ. ὅσῃ ἀπόδοσὴ παχέως ὁ ζῆλος τὸ σκεῖν ἄστυ
τῷ δρυιγλάπτῃ;

πῆ. ὡς δ' ἔχι θοὶ τίνω τ' ἀνθρώπων ἤρχη;
παλαιόν.

ἀλλ' ὄρειθες, καὶ βασιλοῦσι πολλῆς ἐστὶ τεκμή-
ρια τέτων,

αὐτίκα δ' ὕμῃ πρῶτ' ἐπιδείξω τον ἀλι-
κτρεύου ὡς ἐτυράνεις,

ἤρχε τι πρῶτων πρῶτων πάντων, διαρείε κ' ἐμ-
γαθούζῃ,

ὡς καλεῖ) πρῶτος ὄρεις, ἀπὸ τ' ἀρχῆς ἐστ'
ἐκείνης.

ἔπ. Ἄλλ' ταῦτ' ἄρ' ἔχων κ' νῦν ὡς πρὸ βασιλῆος
ὁ μίγας ἄστυ ἀσπῆ

ἐπὶ τ' κεφαλῆς τῷ κυρτασίαν, τ' ὄρειται
μόνον ὄρθῶ.

πῆ. ἔτα δ' ἰχυσί τε, κ' μέγας ὡς τόπι κ' πολλῆς,
ὡς τ' ἔπ. κ' νῦν

ὑπὸ τ' εὐμῆς τ' τότ' ἐκείνης, ὁπόποι μόν-
τον ὄρθῶν ἄστυ

ἀναπηδῶσι πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς κερτα-
μῆς σκυρ δέψαι

σκυρῆς, βαλατωῖς ἀλφिताμῆσσι, τρεῖς δὲ τα-
σσι δολυρρηγῆσι.

εἰ δ', βαδίζεσ' ὑποδησάμενοι ὑκταρ. ἴο.
ἐμὲ δ' τὸν ἔρωτα

χλαῖνας δ' ἀπάλεισ' ὁμόχθησσι, φευγίαι
ἰερίαν ἄστυ ἔστι, [ὑπέπεινοι ἐν ἄστυ]

εἰς δικάτιν γάρ ποτε παιδαρεῖα κληθεῖς,
κάρτι

κάρπι κάθουδον, κηί σριν δζατνεί τος άλλ-
 λος, ετθ αρ ησεν

καγώνομισας ορθον, ιχώρκι αλιμύνται ζ,
 κέπ σσθκύπτω

ιζω τείχης, κ λωπαθύτης παιίξ ροπάλα με
 τόνωτον,

καγών πίπτω, μέλω τε βοαν όδ' απέδλιση
 θοιμάτιον με.

πι. ικπιθ εν τ' εκλώων ηεχε τότε, κέβασί-
 λούεν.

ιπ. τ' εκλώων; πει. κη κατέδειξεν γ' ετθ σς α-
 τθ βασιλόων

σθκυλινδ' εαζ τοίς ικτίνοίς. ευ. ηη τ' δίου-
 σαν ιγών γ' ουν

κυκλιτδ' κμη ικπιον ιδων, κέθ' ύππιθ απ
 αναχάσων,

έβουλ' κηπε ερθχθισα, κέπτε κενόν τ' θύλα-
 κην οίκαθ' αφείλην

πι. αιγύπτω δ' αν κη φοινίκης πάσης, κόκκυξ
 βασιλόος λω,

κ' απόθ' εκόκκυξ αιποι κόκκυ, τόθ' οι φοί-
 νικες άκωντες,

τες πυρες αν κη τας κριθας αν τ' ις πιδίοις
 ιθίριζον.

ιπ. ετ' κη' εκέν λω τουπος αληθως, κόκκυ ψω-
 λοι πιδίοιθδ.

πι. ηρχεν δ' ετω σφόδρα τλω δρ χλω, ως τ' ειπε
 κη βασιλόοι,

εν ταίς πόλεις τ' εκλώων, άγαμέμων η με-
 είλαθ.

ιπί τ' σκήπτρω ικάθητ' όρνε, μετέχων όπ
 ευ. τθ-

- εὐ. τρεῖς τὸν γ' ὄψιν ἡδὲ γὰρ, καὶ δὴτα μ'
 ἰλάμβαναι θυῖμα
 ἰπὸς' ἐξέλθοι σπρίαυός πε ἔχων ἔσται ἐν
 τοῖσι τετραγώνοις,
 ὃδ' ἀνεσκήσει τ' λυσικράτη πρῶτον ἐπιδου-
 δοργίῃ.
 πρ. ὃδ' ἐδιδότατόν ἐστιν ἀπάκτου, ὃ ζῆλος τῶ
 νῦν βασιλεύοντι,
 αἰετ' ἔσηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τ' κεφαλῆς βασι-
 λεύς ὦ,
 ἢ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ', ὃδ' ἀπίκται
 ὡς περ θράπυι ἱερακα.
 εὐ. ἢ τίω δ' ἡμετέρ' εὐταῦτα λήξε, τίνας ἐπι-
 κη ταῦτ' ἀρ' ἔχουσι
 πρ. ἢ ὅταν θύει τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τῶν χι-
 ῶν νόμον ἐστὶ,
 τὰ σπλάγχνα δίδωσι, τ' δὲ εἰς αὐτοῖς πρόσπει
 τὰ σπλάγχνα λάβοσιν,
 ἄμυνέτ' ἐδ' εἰς τὸτ' ἀνθράπυιν θῆον. ἀλλ' ὄρνι-
 θος ἅπαντες,
 λάμπω δ' ὄμνουσι ἐπιχθονῶν τ' χθον' ἔσται
 ἔξαπατᾶ πετὶ.
 πρ. ἄτως ὑμᾶς πάντες ἀπὸ πρῶτον μεγάλας ἀγῶ-
 νας ἐνόμιζον
 πῦ δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίως, μακρῶς,
 ὡς περ δ' ἡδὲ τὰς μαινομένους,
 βάλλουσ' ὑμᾶς. καὶ κτεῖτε ἱεραγίῃ
 πᾶς περ ἐφ' ὑμῶν ὄρνιθῶν τῆς.
 ἔσησι βροχῆς, πᾶγιδαι, ράβδους,
 ἔρκει, ἰεφέλαι, δίχτυα, πηκτάς,
 αἰτα λαβόριτες πωλῆσ' ἀβροχῆς,

οἶδ' ὄνομα βλιμάζοντες,
 κέδ' ἔν' εἰσὲ πύτυ δούκ' ὄραν,
 ὡπτησάρχοι κερειθίνθ' ὑμᾶς
 ἀλλ' ἐπικτώσιν τυρῶν, ἔλαιον,
 σιλφίον ὄξ' ὄ, κ' τρίψαντες,
 κατάχυσμ' ἐπέθην γλυκὺ κ' λιπαρὸν
 κάπειπε κατισκίδωσαν θερμὸν
 ἔτο καθ' ὑμῶν,
 αὐτῶν, ἄσπερ κρεεῖλαιον.

Αἰτιοφὴ κάλαια.

πλὴ δὴ χαλιπυτάτες λόγες,
 λ' ἔγχεσ ἀνθρώφ', ὡς
 ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 πατίσων κάκλιν, οἱ
 εἰς δετὰς πμάς παθγόνων πιασθ' ὄντων
 ἔω' ἐμῶ κατίλυσεν,
 σὺ δ' ἐμοι κ' δαίματα κ' σὺ
 συντοχίαν ἀγαθὴν ἤκεις ἐμοὶ σωτήρ,
 ἀναθεὶς γ' ἐγώ στι
 τὰ νεόπρια κα' μαυτὸν οἰκήσο δ' ἡ,
 ἀλλὰ τί χεῖρ ὄραν, σὺ δ' ἰδασκε παρῶν, ὡς ζῆν
 σπ' ἄξιον ἡμίον
 εἰ μὴ κρημύμεθα παντὶ τρέσθ' αὐτῶν ἡμικίρον
 βασιλείαν.

πει. κ' δ' ἄτιμω σπ' ὄντι διδάσκω μίαν ὄρηθων
 πόλιν εἶναι,

κ' ἄπειπε τ' αἴρεσ πάντα κύκλω, κ' πᾶν τε-
 τί τὸ μετεξὺ

ᾠειταχίζει μεγάλας κλίθους ὡσαῖς,
 ἄσπερ βαθυλῶνα. [τὸ πόλισμα.

ἔω. ἄ κρεεῖλαιον, κ' περφυρίων, ὡς σμερδαλίον
 πει. κ' ἄ

ποί. καὶ πειτ' ἂν ἔτ' ἐπαυεσέκη τῶν ἀρχῶν ἢ
 δι' ἀπαιτῶν
 κἂν μὴ μὴ Φῆ μὴ δ' ἐθειλήσῃ, μὴ δ' οὐδὲς
 γνωσιμαχίση,
 ἐσθὴν πόλεμον περὶ αὐτῶν αὐτῶν, καὶ τοῖσι θε-
 οῖσι ἀπῶσθαι
 Διὰ τ' χάρας τ' ὑμετέρως ἐσηκόσι μὴ Διὰ-
 φοιτῶν,
 ἄσπερ περὶ πρην μολχούσωντες τὰς ἀλκμή-
 νας κατ' ἔβαινοι,
 ἐς τὰς ἀλόπας, καὶ τὰς σιμέλας, ἡὼς ὡς δ'
 ἐπίωσι βάλκειν
 σφραγίδ' αὐτῆς ἐπὶ τῶν ψαλλῶν ἵνα μὴ βι-
 τῶσ' ἔπ κείνας
 τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἔτερον πέμψαι κήρυ-
 κτα κελούω,
 ὡς ὄρνιθων βασιλεύουσιν, δύειν ὄρνισι το-
 λοιπὸν,
 καὶ ἄπειτα θεοῖς ὑστερον αὐθις, πρὸς νεύμασ'
 ἢ πρὸς ὄντως
 τοῖσι θεοῖσι ἔ' ὄρνιθων, ὅ ἂν ἀρμόζει κατ'
 ἕκαστον,
 ἢ ἄφροδίτη θύη πρὸς ὄρνιθι φαληρείῳ
 θύων,
 ἢ ἢ προσδῶνι τίς κού θύη, γύπτη, πρὸς κρη-
 ταγίξην,
 ἢ δ' ἡρακλεΐ πε βεωῦ, λάρψ τατὺς θύειν
 μιλιτῆρας,
 καὶ δι' θύη βασιλεῖ κελὸν, βασιλεὺς ἐς ὄρ-
 χίλῳ ὄρνις, [σφαγιάζων.
 ἢ πρὸς τῆρα δ' ἂν ἔ' αἰὲς αὐτῶν, σίερον ἔτερον
 ἔσ. ἢ ὄρνιθ

εϋ. ἦδ' ἴω σέρφα σφραζομένη, βροχιάτων νῶ
ὁ μέγας ζᾶν.

εϋ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιῶσι θεὸς ἀστροποι, κἄχι
κολοίης

εἰπιτόμεο δαπτέρυγας ἔχουσα. πει. ληρέει,
καὶ νῆ δ' ἴ' ἔρμης

πίπει), θεὸς ἄν. πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι
γε θεοὶ πάνυ πολλοὶ

αὐτίκα γίγνησσι πτερυγῶν χρυσῶν, καὶ
νῆ δ' ἴ' ἔρας γε,

ἴεν ἢ χ' ὀμηθεὶς ἴφασκ' ἐκίλλω εἶναι τέρω-
νι πιλίῃ.

εἰ. ὁ ζῶν δ' ὑμῖν ἔβροχθήσας, πέμψει πτερό-
εντα κερκυτικόν,

πῆ. ἴω δ' ὑμῶς μ' ἴω' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι
τομηδ' ἔν,

τέρας ἢ θεὸς τῆς ἐν ὀλύμπῳ, τότε χρῆσθ-
ῶν ἰεφθάρθεν

καὶ πτερολόγων, εἰ τ' ἀγρῶν τὸ σπέρμα αὐ-
τῶν ἀτακάσαι

κἄπειτ' αὐτοῖς ἡδημήτηρ πυρὸς πφίῃσι μα-
τρεῖτω.

εἰ. εὖν ἰθελήσῃ μὰ δ' ἴ' ἀλλ' ὄψει σφάσος αὐ-
τῶν παρὶ χροσῶν.

πῆ. οἶδ' αὖ κόρακις τ' ζύζαριαν οἶσι τῶν γῶ
καταρῶσι,

καὶ τ' σφάπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκυσά-
πτω ἐπὶ πείρα,

εἰδ' ἔγ' ἀπίλλωι ἰκτερός ἄν, ἰάσσω, μισθοφο-
ρεῖ δέ. [πρ' ἀποδῶμα.

εἰ. μὴ πρὶ γ' αἰ ἐγὼ τὰ βολιδά εἰλωτῶ μὴ πρῶ-
πει. ἦν-

πει. ἤνδ' ἀγῶνται σε θεὸν σὲ βίον, σὲ ἢ γῆν, σὲ κρο-
νον, σὲ ποσειδῶ

ἀγάθ' ἀντίσαι πάντα περίεσσι. χο. λέγε δὴ
μοι τ' ἀγαθῶν ἐν

πει. σφῶπα μ' αὐτῶν τὰς οἰνάθας οἱ πάροισι
κατέδον),

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχῳ εἰς αὐτὰς, καὶ κρο-
κνηίδων, ἐπι τρίψαι,

εἶθ' οἱ κνίπτε καὶ ψῶες αἰεὶ τὰς συκᾶς ἢ κρο-
τίδον),

ἀλλ' ἰοναλέξει πάντας κροταρῶς αὐτὰς ἀγίλη
μία κικλῶν.

ἐπ. πλυτέην ἢ πόθεν δῶσπιδον αὐτοῖς, καὶ γὰρ τέ-
τα σφόδρ' ἐρῶσιν

πει. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντιουμένοις, ἔτσι δῶ-
σασσι τὰ χρυσᾶ.

τάτ' ἐμπορίας τὰς κερδαλίαις, πρὶς τ' μάν-
τη καπερῶσιν

ὡς σὸν δῶπλεϊ) τ' ταυκλήρωσ ἐδεῖς. χο.
πῶς σὸν δῶπλεϊ);

πει. πωρεῖ πρὸ αἰεὶ τ' ὀρνίθων μαντιουομένη, πρ-
εἰ τῶ πλῆ [ἐπίεσσι.

καὶ μὴ πλεῖ, χημῶν ἔσται. καὶ πλεῖ κέρδῳ

εὐ. γαῦλον κτῶμα καὶ ταυκλήρωσ, καὶ αὐ μί-
ταιμι παρ' ὑμῖν.

πει. τὰς ἡσοικεῖς αὐτοῖς δεῖξασ' οὐς οἱ πρῶτοι
κατέδον

τ' δὲ γυρίων, ἔτσι γὰρ εἶδασι, λέγασσι δέ τι
τάδε πάντες

ἐδεῖς εἶδε τ' ἡσοικεῖς τ' ἰμόν, πλῆ ἄτις εἰ
ἔστιν ἔστιν

- υ. πολλῶ γαυλον, κῆρυγμα σμινύλω, καὶ τὰς
 ὑδρίας ἀνερύτω.
 π. πῶς δ' ὑγίαν ὄψασο' αὐτοῖς ἔσσο παρὰ
 τῆσι θοοῖσι
 πει. ἴω εὐπράττωσ' ἢ χ' ὑγίεια μεγάλη δ' ἴσι,
 σόθ' ἴω
 ὡς ἀνδραπ' ἔγχευκῶς πρᾶττων, ἀπεχθῆς ἔ-
 δεις ὑγίαι.
 ρ. πῶς δ' εἰς γῆρας ποτ' ἀφίξον, καὶ γὰρ δ' ἔτ'
 ἔσ' ἐσ' ὀλύμτω,
 ἢ παιδάριοντ' ὀπιθήσκων εἰ. πει μὰ δὲ
 ἀλλὰ τριακόσι αὐτοῖς
 ἔπ' ἐσθ' ὄψασο' ὄρνιθες ἔτη, χο. παρὰ τ'
 πύρ' ἴω
 ὅτι οἶδ' ὅπ' πίντε χυμῶς ἀνδρῶν ζώει λα-
 κέρυζα κερῶη;
 ιν. αἰετοῖ, ὡς πολλῶ κρείττες ἔτοι τ' δῖος ἡμῶν
 βασιλεύειν
 κη. ἔγδ' πολλῶ πρῶτον μὲρ, ἔ-
 χι νῶς ἡμᾶς οἰκισθῆμεν δ' εἰ,
 λιθίνες αὐτοῖς, ἔδε θυρῶσσι
 χρυσαῖσι θύραϊς ἀλλ' ἴω ὀψάμενοις
 καὶ περινιδίοις οἰκήσασιν,
 τοῖς δ' αὔσμεναις τ' ὄρνιθων,
 δειδροὶ ἐλαμῶς ὀψάσ' ἴω,
 καὶ εἰς διλφῆς ἔδ' εἰς ἄμμω-
 ν' ἰλθάιτες, οἷα θυσομῶν, ἀλλ' ἐσ'
 ταῖσι κημάροισι καὶ τῆσι κητίνοισι,
 εἰς πτεροῖσι κερθῶς, πτεροῖς,
 δὲ ξέμεθ' ἴω τοῖς ἀνατένοντες,
 τὸ χεῖρ' ἀγαθῶν δ' ὀψάσ' ἴω τὸ μέρ' ὀψάσ'

καὶ ταῦθ' ἡμῖν παρὰ χρεῖμ' ἔσται,
 πυρρὸς ὀλίγας αἰθραλάστοι.

Στραφὴ κώλων ἰδ'.

χρ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρὸς οὐρανὸν ἰξευχθεῖς
 μὴ πείπτεται,

ὅσα ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποδ' ἰκῶν τ' εἴς γνά-
 μης ἔτ' ἀφείμω

ἰπαυχήσας ἢ τοῖσι τῆς λόγους,

ἰπηπιίλησα, καὶ κατὰ μῦθοι,

ὡς σὺ παρ' ἐμὶ θείμην

ἁμόφρονας λόγους δικαίους

ἁδ' ὀλγας, ὁσίους,

ἐπὶ θεοὺς ἴοις, ἐμοὶ

φρονηῶν ξυνοδὰ, μὴ πολὺν χρόνον,

θεοὺς ἐπισηπτεσα, τὰ μὰ τρεῖς, ἴσθαι,

ὡς ἂν ὅσα μὲν δὲ ῥώμη πρᾶτται, ἐπὶ πύτυ-

τι ταξόμαθ' ἡμεῖς

ἄσπερ ἢ γνάμη δὲ βελόθει, ἐπὶ σοὶ τάδε

πάντ' ἀνάκει

Σύσημα τῷ κεικοπύ.

ἴπ. καὶ μὲν μὰ τὸ δὲ ἔχει τυσεύζειν ἐπ

ἄσπερ ἐν ἡμῖν, ἔδ' ἐμμενοι κίαν,

ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δεῖν, πρῶτοι δεῖτε

ἰσέλθειν εἰς νεοπίαν γε τὴν ἰμῶν,

καὶ τὰ μὰ κάρφην, καὶ τὰ παρόντα φρόνας,

καὶ τοῦ ὅμι ἡμῖν φροσάτοιοι, ἀλλὰ ῥάδιοι.

πει. ἐμοὶ μὲν ὅτι μὴ πεδίπαιρος. ἴπ. τίς ἢ, τίς

πει. διελπίδης θειῆθαι. χρ. ἀλλὰ χαίρειτοι.

πει. ἄμφω δεχόμεθα. ἴπ. διεῦρον τίνω ἄ

σιπῶν.

πει. ἴω χρ εἰσηγῶ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ἴπ. ἴδι.

πει. ἀτῶν

πη. ἀτὰρ τὸ δ' εἶν' ἐπανάκρυσαι πάλιν. ἔπ. Φίρ
ἴδω.

πει. φράσον γὰρ νῦν, ὅπως ἐγὼ τε χ' ἔτροσι,
συνεσόμεθ' ὑμῖν πιτομένοις ἢ πιτόμενῳ.

ἔπ. καλῶς. πη. ὄρα νῦν, ὡς ἐν αἰσώπυ λόγοις
ἔσιν, λιγυρόμυρον δ' ἦπ, τῷ ἀλώπιχ' ὡς
φλαύρας ἐκρινώθησιν αἰετῶ ποτῆ.

ἔπ. μὴ δ' ἐν φοῖβῆϊς, ἔστι γὰρ τὸ εἰζιον
ὁ Δίατρυγόντ', ἐστ' ὁσον ἐπιτραμῶρα.

πη. ἔτω μὲρ εἰσιωμῶρα, ἀγέθ' ἢ ξανθία
καὶ μακρόδωρε, λαμβανέτε τὰ φράματα.

χο. ἔτος σε καλῶ, σε λέγω. ἔπ. τί καλοῖς. χο.
τῆσθε μ' ἀγα μ' ἴστυθ'.

ἀείρησον, τῷ δ' ἠδὲ μελῆ ξύμφωνον ἀηδ' ἄ-
τα μούσης.

κατάλφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβίβασις, ἵνα παῖσω-
μῶρα μετ' ἱκείνης.

πη. ἂν ἔτο ἢ τοι νῆ δ' αὐτοῖσιν πιθῆ,
ἐκβίβασον ἐκ τ' βῆτόμυ τέρνιδιον,

ἔπ. ἐκβίβασον ἀδ' ἄγος θεῶν αὐτῶν, ἵνα
καὶ τὰ θεασώμεθα τῶν ἀηδ' ὄτα.

ἔπ. ἀλλ' εἰ δεκάσι φαῖν, ταῦτα χρεὶ δ' ἄν, ἢ πρόκη
ἔπιδανε, καὶ στυτῶν ἐπίδεικτον τῆς ξείνοισ.

πη. ἂν ζῶσ' πολυτίμηθ' ὡς καλοῖ τέρνιδιον,
ὡς δ' ἀπαλόν, ὡς δ' ἰσοκόν. ἔπ. ἀγάγι γίωθ'

ἰγὼ Δία κηεῖζοιμ' ἀτ' αὐτῶν ἠδ' ἔως,
ἔπ. ἔσθ' ἔχ' ἄτ' ἡγεύσοι ἀσπερ περθεῖσ'.

πη. ἰγὼ μὲρ αὐτῶν καὶ φιλήσοι μοι δεκά.

ἰβ. ἀλλ' ἂν κακόδαίμων, ρύγχ' ὄσ' ἐλίσκοισιν ἔχ'.

πη. ἀλλ' ὡσπερ ἄον νῆ δ' ἂν πλεψαυτα χρεὶ,
b 3

ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λίμμα καὶ ἔτα φι-
 ῖται. ἰαμεν περὶ ἡμῶν δὴ σὺ εἶπες ἀγαθὴ τύχη [λαίη.
 Κοιμάπον κάλαιθ'.

20. ὦ φίλη, ὦ ξυθεῖ, ὦ

Φίλιππον ὀρέων,
 πάντων ξυίωμα ἔμεῶν,
 ὕμων ξυύτροφ' ἀηδοῖ.
 ἦλθες ἦλθες, ἀφῆκε
 ἡδὴ φθόγγος ἔμοι φίσθου
 σ' ἀλλ' ὦ χαλιβόαν κρέκε
 σ' κύλοι, φθίγμασιν ἡελυαῖς
 κέρχε τ' ἀνακώων,

Παράδοσσε τίχων λά κρη κάλαιθ' ἰδ'.

21. ἔγε δὴ φύσιν ἀνδρες ἀμυροδοιοί, φύλλα γα-
 νιά προσέμοιοι

ὀληροδρασίτε, πλάσμοντα πηλῆ, σπειριδία
 φύλ' ἀμυνητά,

ἀπλῶς, ἐφημέριοι, πωλοὶ βροθῶ, ἀήτες
 ἐκίλοισι ρεῖ,

πρὸς ἕλατι τ' οὐκ ἔτις ἀθανάτεια ἡμῶν, ἔτις
 αἰενεῖσι,

ἔτις αἰθερίοις, ἔτις ἀγῆραις, ἔτις ἀφίπτα
 μηδορῶσιον

ἢ ἀγροπώτες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς, ἀλλ'
 τ' μετόρων,

φύσιν εἰωνῶν, γένεσιν τε θείῃ, ποταμῶν
 ἐρέθους τε χάριος τε

εἰδότες ὀρθῶς, πρὸς ἕκαστον παρ' ἐμοῦ κλάσει
 εἴπητι βλοπιόν,

καὶ τὸ ἴδιον καὶ νῦν, ἐρεθός τε μέλαν πρὸς ἄλλοις, καὶ
 τάρταρος δούρος

γῆ δ' ἐδ' ἀήρ, ἐδ' ἔρανος ἦν, ἐρέβας δ' ἐν
 ἀπίρρσι κόλποις,
 τίκτει ἀρώπιον ὑπηρέμιον νύξῃ μελανόπτε-
 ρος, ὄον,
 ἐξ ἕσπεσσι πελομύρας ἄραϊς, ἔολασεν ἔρας
 ὁ πεθενός.
 εἰλθεῖν τῶν πλερύθριν χροσαῖν, εἰκῶς
 ἀνεμώκισσι δΐταις,
 ἔθε ἧ χάει πλερόσση μιγίς τυχίω κῆ, τάρ-
 περι δΐριώ
 ἐνέοπιδουσι γένεσσι ἡμέτερον, κῆ ἀρῶν ἀτή-
 ραχου ἐς φῶς,
 ἀρότερον δ' ἐπὶ ἦν γένεσσι ἀθανάτων ἀρῶν
 ἔραν συτίμιξου ἅπαντα
 συμμιγυμένων δ' ἰτίρῶν ἰτίρῶν, γίσιτ'
 ἔρανος, ὠκισσός τε,
 καὶ γῆ πάστω πειθεῖν μακάρων γίσιτ'
 ἀφθιθῶν, ὠδὲ μὲ ἐς μὲ,
 πολὺν περὶ σούτασι πάντ' μακάρων, ἡμῶς δ'
 ὡς ἐς μὲ ἔρανος
 πολλοῖς δΐλλον περόμετα γῆ κῆ ἔϊσιτ' ἔρασι
 σύνισμῶν,
 πολλὰς ἧ καλὰς λάσσωμακότας παῖδας
 πρὸς θέρμασι ἔρας
 διὰ τὴν ἰσχυρὴν τὴν ἡμιτέρων, διςμέριον ἀσ-
 θρῆς ἔραται.
 ὁ μὲν, ἔρατρυαδῆς, ὁ ἧ πορφυρέων, ὁ ἧ κλίω
 ὁ ἧ ἀριστικὸν ὄρνιθ
 πάντα ἧ θνητῶν ἐστὶ ἀφ' ἡμῶν τ' ὄρνιθων τὰ
 μέγιστα, [τὸ] ἰσώσας,
 ἀρῶν μὲ ἔρας φαίνομεν ἡμῶς ἡρῶν χημῶ-
 σσῆρις

απείρειν μ', ὅταν γέροντο κρώζουσ' ἐστὼ
 λιθύην μεταχειρῆ
 κί πηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζειν κρι-
 μάσαντι καθύδριν
 εἶπε δ' ὀρέγη χλαῖναν ὑφαίνην ἵνα μὴ εἰγῶν
 λυπόδ' ἔσθ.
 ἴπαιτο αὐτῷ γὰρ ταῦτα φανείς ἐτέρων ἄρα
 λυποφάνει,
 ἦνικα πίκειν ἄρα προσάταν πόσει ἡελίοσ,
 εἶτα χλιδῶν,
 ἔτι γὰρ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, κὲ λιθάριον
 τι πρίσταλ,
 ἴσμε δ' ἄμμων μῆν, δελφοί, δωδῶνοι, φοῖ.
 ἔσθ' ἄπιδων
 ἰλθόντες γὰρ πρώτοι ἐπ' ὄρεισ, ἔτω πρὸς
 ἴπαιτον τρέπιδε
 πρὸς τ' ἐμπορεῖαν κὲ πρὸς βιόταν κτηῶν, κὲ
 πρὸς γάμνον ἀνδρῶν
 ὄρειν τε νομίζετε πάνθ' ὅσιν ποτ' ἄλλ' ἡμι-
 τείας ἀλακείναι,
 φήμην' ὑμῖν ὄρεισ ἐσὶ, πλάσματέ' ὄρεισ
 χαλεῖται,
 ξύμβολον, ὄρειν, φωνῶν, ὄρειν, θεοφάνει
 ὄρειν, ὄρειν, ὄρειν,
 ὄρειν φανερῶσ ἡμεῖσ ὑμῖν ἴσμεν μαιτεί
 λυπόδων
 ἴσμεν ἡμᾶσ νομίσσητε θεοῦσ,
 ἴξετε γρηῶσ μάστιγι, μούσαισ,
 αἴθερισ, ἄραισ, χειμῶνι, θεῶσ,
 μετρίῳ πτόλῃ, πῦρ λυποδράντισ
 καθυπόδ' ἄνω στυμνωόμενοι,

παρὰ ταῖς νεφέλαις ἄσπερχ' ὠζόει

ἄλλὰ παρόντες δ' ὠσοῦν ὑμῖν

αὐτοῖς παισὶ, παῖδ' ἄν παισιν,

πληθογίαν δ' ἰδαιμυρίαν,

βίον εἰρῶν, νεότητα γέλω

τὰ χορὸς θαλίας, γάλατ' ὄρεθ' ἄν

ὡς περιέσω κρηπίδ' ὑμῖν

ἰσὸν ἄγαθ' ἄν

ἔτω πλεονήσῃτε πάντες.

Ἐλθὲ κ' εὐροφὴ κώλων ἰσ'.

μῦσαι λοχμαία,

πο πο πο πο τίγξ,

παικίλη, μεθ' ἧς ἰγὰ

ἰάκμοι κρηυφαῖσιν ἐν ὄρεθ' ἄν

πο πο πο πο τίγξ,

δι' ἰμῆς γλόν' ἔχθ' ἧς μελίαν,

ἰζόρμ' ἔχθ' ἧς μελίαν ἐπὶ φυλλοκόμῳ

πο πο πο πο,

πανὶ νόμους ἰεράς ἄταφαίτω

σιμᾶτε μητρὶ χορὸ' ματ' ὄρεθ' ἄν

το το το το τ' τ' το τ' τ' τίγξ,

ἰνδ' ὄρεθ' ἄσπερ ἡ μέλιττα

φρῶν υχοσ' ἀμβροσίαν

μελίαν ἀπιδοσκειτο καρπὸς ἄν,

φίεαν γλυκεῖαν ἄδ' ἄν.

πο πο πο τίγξ.

Ἐπίρρημα σίχαν' ἰσ'.

μ. ἔμετ' ὄρεθ' ἄν τίς ὑμῶν ὠθεῖται βούλεται

ἀγαπᾷ, ζῶν ἡδέως τολοπὸν ἡμᾶς ἴτω,

ἔσπε γὰρ ἔστι ἐνθάδ' αἰχρᾶ πᾶν νόμῳ κρα-

τύμα,

ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν ὄντι ὄντι
καλὰ

εἰ γὰρ εὐθὰδ' ἐστὶ αἰχρὸν ἢ πατίεσσι τύπῃ
τόμα,

ἔτ' ἐκείνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶ, ὡς περὶ τῆ
πατρί,

ὡς τοσούτων εἶπη πατάξας αἶρε πολὺ κτεροῖ
εἰ μάχῃ.

εἰ ἢ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπίτης ἐπιγυμνῶ
ἀπαιγῶς ἕως παρ' ἡμῖν ποικίλῃ κικλή-
σεται

εἰ ἢ τυγχάνει τις ὦν φρέξ μηδὲν ἠπίοι σπι-
θάου,

φριγίλῃ ὄντι εὐθὰδ' ἐστὶ, ἔφιλήμοι
γυσε.

εἰ ἢ δοῦλός ἐστι καὶ κάρ, ὡς περὶ ἐξουσιῶν
φυσώτω πάμπαν παρ' ἡμῖν καὶ φανω-
ταί φράζοις

εἰ δ' ὀποσίε σραδοῖαίμιν ὄντι ἀτίμους τὰς
κύλας

βύλιται, πρὸς δὲ γυῖοσσι ἔπατριος νεό-
ποι,

ὡς παρ' ἡμῖν ἔστιν αἰχρὸν ἐστὶ ἐκαστῶ
κίσει.

Αὐτῶδ' ἢ ἀνπροφῆ κώλασι ἐστὶ

39. ὡς ἰάνδ' ἐκύνιοι,

πο πο πο πο πο τίγξ

σικμινῆ βαλῶ ὄμῃ

πίεθισι κρέκοις, ἰαχρὸν ἀπόλλω

πο πο πο πο πο τίγξ

ἔχθω ἰφίζομυρδὶ παρ' ἔσθρον παταμῶν

τὸ πὸ πὸ πὸ,
 διὰ δ' αἰθέριον νίφου ἤλατ' βῶα,
 πλῆξεν ἢ πρὸ κίλα τε θύλακ' ἤρωα,
 κύματά τ' ἔσβουσι κέλευρος αἴθη
 ρ τε το ρ τε ρ τε το τε το τε τίνυξ,
 πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' ὀλυμπος,
 εἴλε ἢ θάμβου ἀνάκτας
 ὀλυμπιάδεις ἢ μίλων χάριτες
 μέγα κ' ἔπαυσε λυγρῶ
 πὸ πὸ πὸ τίνυξ.

Αὐτὸ πρὸς ἄλλοις στίχοις.

28. ἔδ' ἔς ἔς ἀμεινον, ἔδ' ἠδ' ἰον, ἢ φῦσιν κίρα,
 αὐτίχ' ὑμῶν ἔσθ' ἰατῶν εἰπε δὲ ὑπὸ πτεροῦ
 εἶπε πειτῶν τοῖς χροῦσι τῶν τετραπόδων
 ἤχθη.

ἐκπτόμεν ἄν ἔξ, ἠείρησεν ἰλθῶν σί-
 κᾶτ' ἀνέμωλ' ἠδ' εἰς, ἔφ' ἡμᾶς αὐθις ἀνκα-
 πὶ σέπτετο
 εἶπε πατρὸς κλειδὸς τις ὑμῶν τυχάνει χζη-
 σὸν ἄν ἐξίσομαι εἰς θουμάποιν, ἀλλ' ἀνέπτετο,
 κᾶποσπύρδ' ἀν κᾶντων ἄστας αὐθις ἀνκαπ-
 τῶτα

εἶτα μοι χόλων τις ὑμῶν ἴσιν, ὅστις το γχάνει,
 κᾶτ' ὄρα τ' ἄνδρα φῆς γοττακὸς ἐν βελού-
 ῳ εἰς κηκᾶ, ἐκ εἰς ἐπὶ τὸ λυγρῶτα
 ἔπε ἄν; πάλιν πικρῶ ὑμῶν πτερυγίστας αἰε-
 εἶτα βειήσας, ἔχθησεν αὐθις ἀνκαπὶ ζιζιζ,
 ἀρὶ κᾶτ' ὄρα πτεροκτανέσθ' παρσός ἐστιν ἄξιον
 ὡς δὲ τε σφῆγε γα πτυπῶν ἄ μόνον ἔχων πτεροῦ.
 ἐρέθη φύλαρχος; εἶθ' ἴστωρχος εἶτ' ἐξ ἔδ' ἔς

μεγάλα

μεγάλα πράττει, κάστικωί ξυθός ἰππαλι-
κτροών.

πει. πωυτί τοιαυτί μά δ' ἰγὼ μρ. πρᾶγμα κα
γλοιάτερον ἔσκη εἶδον ἔδε πώποτε.

εὐ. ἐπὶ τῷ γιλᾶς ἰ πει. ἐπὶ τῆσι τοῖς ἄκυ-
πλέροισ.

οἷθ' ὅ μάλις ἔοικας ἰππερωμρῶθ',
ἔς οὐτίλειαν χαι συγγεγραμμένα.

εὐ. σὺ κρψίχμ γα σκάφρον ἄποσι πηλᾶσια.

πφ. πωυτί μ' ἠμάσμεθα κ' τὸν αἰχύλον
τάδ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς ἰαυτῶν πη-
ροίς. [πέλας]

ἔπ. ἀρεθ' ἠ, τί ρη' ἀρᾶς πει. πρᾶτον ὄνομα τῆ
θραζ τί μίγα κη κληνόν. εἶτα ποῖς ποῖς
θῦσαι μ' ἔτο. ἔπ. αὐτῶ κῆμοι' σινδουκί.

πει. φέρ' ἴδω, τίδ' ἡμῖν ἔνομι' ἔσση τῆ πόλει
βέλειοθ' ἐτ' ἡμῖνα ἔτο τῶν λακεδαῖακων,
σπάρτην ὄνομα κη αὐμρῶν τῶν ἰπ. ἠρᾶ-

σπάρτην γ' ἂν, θείμω ἐγὼ τῆ κῆ πόλει
κ' ἔσ' ἠρᾶ κη αὐμρῶν τῶν λακεδαῖακων ἔχων

πει. τί δ' ἦτ' ἔνομ' αὐτῷ θησόμεθ' ἔπ. τῶν
θονί.

ἔπ. οἱ μ' κεφαλᾶν κη ἔ' μετέωρον χαι εἰαν.

πει. χαῦρον ππάμ βούλει, ἠφιλσκη κη κυγία.

ἔπ. ἰθ' ἔ' καλόν γ' ἄτεχτῶς κ' μέγ' ἄδρες τῶ-
ν ἠρᾶ κη αὐμρῶν τῶν λακεδαῖακων

ἠρᾶ κη αὐμρῶν τῶν λακεδαῖακων
ἠρᾶ κη αὐμρῶν τῶν λακεδαῖακων

τάτ' αἰχίνα γ' ἄπαρτα. πει. κ' λῆσον μ' ἠ
τῶ φλέγας πῶ ἴετ' ἰθ' αἰθροῖ τῶς γηγασίς

ἀλα-

ἀλαζονόδομοι, καθ' ἑπισηκόν ποσσιν.

ἴπ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τ' πόλιος, τίς δ' αἰθερὸς
πολιῶν ἔσται, τὰ ξανκῶν τ' πέπλον.

πει. τί δ' ὅτι ἀθλιαίαν ἰῶν πολιάδα.

ἴπ. καὶ πᾶς ἀνέτι γήοιτ' ἀν' ἔνταυτ' πόλις,
ἔπεθ' εἰς γυνή γαργῆμα, παντοπλίω
ἔσηκ' ἔχουσα, κλειδέτης ἢ κερκίδος.

πει. τίς δ' ἐν καθίζει τ' πόλιος τὸ πηλαργικόν.

ἴπ. ὄρεϊς ἀφ' ἡμῶν ἔγινεσ' ἔπιρικῶ
ἔπιερλέμα δ' αἰνότατ' εἶναι παντοχῶ.

ἄριος νεοπίος. πει. ἄνεοπίε δ' ἄποτα.

ἴπ. ὡς δ' ὁ θεὸς ἰσιτήδει οἰκῆν ἐπὶ πηγεῶν.

πει. ἄγε τῶν, σὺ γὰρ βάδιζες πρὸς τ' ἀέρος,
καὶ πῶσι ταχίζουσι παρὰ Δίακόνου,
χάλικας παρὰ φόρει, πηλὸν δ' αἰθέρος, ὄρ-

ζασον

δικαίω ἀένεγκε, κατὰ πρὸς δ' αἰετ' κλί-

μακ'.

φύλακας κατὰ σῆμα, τὸ πῦρ ἔγκρουπ' αἰετ',
καδωνοφορῶν ἀφ' ἰτρεσε, καὶ καθ' ὅδ' ἔκῃ.

κέρουκα ἢ πέμψον, τ' γὰρ εἰς θεὸς ἀνα,

ἔπρηθ' ἀναθεῖν ἄν παρ' ἀνθρώπων κατὰ,

κακῆθεν αὐθις παρ' ἐμέ. ἴπ. σὺ δ' ἐγ' αὐτῶ

ρῶν.

ἰμαίε παρ' ἐμέ. πει. ἴθ' ἄν γὰρ οἱ πέμψω-

σ' ἐγὼ

ἔδ' ἐν γὰρ ἀπό σῶ τῶν δ' ἀλέγω πηπεάξου

ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι κακοῖσι θεοῖς,

τ' ἱερέα πέμψοντα τῶν πομπῶν καλῶ

παῖ, παῖ, τὸ κακοῦ ἀίρεθε καὶ σὺν χεί-

ρίδα.

Στρεφὴ κώλων ζ'.

χο. ὁμοῖοθῶ, συνδέλω,
 συμπεραίνεις ἔχω,
 πρὸς ἄλλα μεγάλα
 σεμνὰ ἀποσίνεα θεοῖσιν,
 ἅμα δ' ἀποσίνεα χάριτες ἔτενα
 πρὸς ὅσων π' εὔειν,
 ἴτω ἴτω δ' πυθίας βοῶ τῷ θεῷ,
 συναδέτω δ' χαῖρις ἰδάν.

Αλλοῖοστροφα.

πει. παῦσαι σὺ φουτῶν, ἠεὶ κλειε, τὰτὶ τί ἄν
 τὰτὶ, μὰ δὲ ἐγὼ ποικὰ δὴ καὶ δεῖ ἰδάν,
 ἔτω κόρα καὶ εἶδον ἐμπιφορῶσαι μείον.
 ἴπ. ἱερῷ, σὸν ἴρην, εὔει τοῖς κλειοῖς θεοῖς.

Στρεφὴ κώλων ι'.

ἴερ. δράσω τὰ δ' ἀλλὰ πᾶσι ἐν ὅτῳ κλειοῖ
 ἔχων,
 εὐχεσθε τῇ ἐσίῳ τῇ ὀρνιθείῳ
 καὶ τῷ ἰκτίῳ τῷ ἐσίῳ
 καὶ ὀρνισίῳ ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῳ,
 πᾶσι καὶ πάσῃσι,
 ἃ σιωπῶν κεχῶν ἀναξ πηλαργικῆ,
 καὶ κύκτω πυθίῳ καὶ δηλίῳ,
 καὶ λητοῖ ὀρνυθμήτῃ,
 καὶ ἀρτίμετῃ ἀκαλαυθίδι.
 περ. ὅσῃ πηλαγίσι, ἀλλὰ ἀκαλαυθίσι ἀρτίμῃσι.

Στρεφὴ κώλων ζ'.

ἴερ. καὶ φρυγίῳ, σαβασίῳ,
 καὶ εὐβοῖᾳ μεγάλῃ,
 μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
 θείῳ οἰῶν καὶ εὐβοῖ, μητρὶ κλειοκρίτου,
 δίδόναι

διδοῦσαι νεφελοκηκυγιδύσιν,
 ὑγίαιαν, κὲ σωτηρίαν,
 ἀνθρώποις κὲ χίοισιν.

παι χίοισιν ἠδὲ τῷ πανταχῶς πρὸς οὐρανὸν ἰσχυροῦσι.

Στροφὴ κώλων ἡ'.

ii. κὲ ἔρως κὲ ὄρισι κὲ ἠρώων παισίν
 κὲ πρὸς φουλάσι ἔκαστ' ἐλεγκῆται,
 κὲ πλεκίνας, ἔκαστ' ἐλεξιοῖ,
 κὲ τίτρακι, κὲ πεῦνι,
 κὲ ἰλιῶ, ἔκαστ' ἐλεσκα.

κὲ ἰλισσῶ, κὲ ἰραδίῳ,
 Ἐκατέρωθεν, κὲ μελαγκροῦφω,
 κὲ ἀγιβάκιω.

παι. πῦρ ἐς κόρυμβας, πῦρ ἐς κηλῶν, ἰὴ ἰὴ,
 ἐπὶ ποῖον ἂν κακὸν ἀιμεν ἰερεῖον καλῆς,
 ἀλκίαιότης, κὲ γῦπας, ἐχέρας ὅπ
 ἰκπιϑ εἰς ἀνδρῶν οἰχοῖν ἀεπάσκει
 ἀπὸ τῶν ἀφ' ἡμῶν κὲ σὺ κηλῶν τὰ εἰμφοῦ
 ἰγὼ γὰρ αὐτὸς τε τοσὶ δύσω μόνϑ.

Στροφὴ κώλων ἡ'.

ii. εἴτ' αὐθις αὐτ' ἄρα σοι.

δὴ με δότιρον μίλϑ.

χειρῶν θεοσιβῆς

ὅσον ἐπιβοῶν, καλῆν ἢ

μάκαρος ἕνα πινὰ μόνον, εἰσὶ

ἰκατόν ἔξει ἕψον,

τὰ γὰρ παρὸν περὶ θύματ' ἀδὲν ἄλλο τῶν τῶν

γίνεσθαι ἐπὶ, κὲ κέρτα.

παι. δύσωπτε δύξωμεθα τοῖς περὶ τοῖσι θεοῖς.

παι. νεφελοκηκυγίαν τὰς δύσωμντα,

κλήσασθε ἂν μέσση

τιαῖς ἐν ὕμνων ᾠδαῖς.

πει. τὰτὶ τὸ πρᾶγμα ποδωπὸς εἰπέ μοι τίς εἶ.

πει. ἐγὼ μελιγλώσσαν ἐπέων ἰκίς ἀοιδᾶν,

μυσάων ἱερῶποιτ,

ὁ τρηθὸς κτὶ τ' ὀμηροῦ.

πει. ἔπειτα δ᾿ ἦτα δ' ἔλθ' ὦν κώμῳ ἔχθης,

ποι. ἔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσθμῶσι διδάσκαλοι,

μυσάων ἱερῶποιτες,

ὄτρηροῖ κτὶ τ' ὀμηροῦ.

πει. σὺκίτος ὄτρηρον καὶ τὰ ληδάελοι ἔχθης,

ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κτὶ τί δεῦρ' ἄνευθάρης.

ποι. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς νεφελοχρηκυγίας,

τὰς ὑμετέρας, κυκλιά τε πολλὰ καὶ χαλά,

καὶ κερθεῖα, καὶ κτὶ τὰ σιμανίδεα.

Σύστημα εἰχται δ'.

πει. ταυτὶ σὺ ποτ' ἐποίησας, ἄπο ποῖα χροῖε;

ποι. πάλαυ πάλαυ δ᾿ ἦ τιῶ δ' ἐγὼ κλήζω πόλι.

πει. σὺκ ἔρη θύα τιῶ δὲκάτλω τεύτης ἰγῶς

κτὶ τοῦτο ὡς ἄτερ παιδίον τιῶ δ᾿ ἦ θέμλω.

Ὡδ᾿ κτὶ τρηθὸ κώλων ζ'.

ποι. ἀλλάπς ὠκίτᾳ μυσάων φάπς,

εἶα ὡς ἵππων ἀμαρυγὰ,

σὺ δ' ὦ πάτερ κτίστορ αἴτιας,

ζαθείω ἱερῶν ὀμῶνυμε,

δὸς ἐμιν ὅππερ

τιᾶ κεφαλῇ θέλης

στροφῶν δ' ὀμῶν ἐμιν τείν.

Σύστημα εἰχται ε'

πει. τὰτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πρᾶγματα,

εἰμήπ τᾶτα δ' ὄντες λῆτοφούξομεθ.

ὅτθ', σὺ μ' τοι ἀπολάδω, κτὶ χροῖων ἔχθης.

ἀπὸ τοῦ.

Δάιδυθι, κὲ δὸς τῆ ποιητῆ τῷ σφῶϊ, [κῆς.
 ἔχει τῷ ποσάδα, πάντως θέμρι εἰγῶι δδ-
 Ωδὴ κὲ σροφὴ ἔπερα
 κώλων δ'.

ποι. τόδε μὲ σὲκ ἀέκουσα φίλω,
 μῦσα τόδε δῶρον δέχθῃ,
 τὸ δέ, πᾶ φρεσὶ μάθει,
 πινδάρειον ἔπος

πι. ἀνθρῶπος ἡμῶν σὲκ ἀπαλλαχθήσῃ.]
 Ωδὴ κὲ σροφὴ ἔπερα κώλων ε'.

ποι. νομάδισι γῶ εν σκύθαις
 ἀλᾶ ἢ φράτων
 ὅς υφαιτο δίστην ἴσθ θ' ἔπέπη ἢ,
 ἀλλήε δ' ἔβα σπολάς, ἀνσὺ χιτῶνος,
 ξυῖεσ ὅ, π λέγω;

Σύστημα σίχων ε'.

ποι. ξυῖμ' ὅπ βούλῃ τοι χιτωνίσκοι λαβῶν,
 δάιδυθι, δέῃ γῶ τὸν ποιητῆ ὠφελῶν,
 ἀπλθε τε τοῖ λαβῶν. ποι. ἀπέρχομαι,
 κᾶς τῷ πόλιν γ' ἐλθῶν, ποιήσω δὴ παιδί.

Ωδὴ κὲ σροφὴ κώλων δ'.

κλῆσιν ἃ χευσόφροσι τᾶν
 προμερᾶν κρευεράν,
 νιφοβόλα πιθία πολὺ σπορέ
 τ' ἤλυθοι ἀλαλάν.

Σύστημα σίχων ε'.

πι. ἢ τὸν δὲ ἀλλὰ γῶ πέφουζα πευπαγί
 τὰ κρευερά, τονδὲ τὸν χιτωνίσκοι λαβῶν,
 τυτὶ μὰ δὲ ἰγῶ τό κακὸν ἔδέποι' ἤλπισα
 ἔπι παχίως ἔτον πιπέαζ τῷ πόλιν,
 ἀνθις σὺ σφειχάρι λαβῶν τῷ χρετίδα.

ἱερ. εὐφημία' τω. ἄρη μὴ κατάρξῃ τ' ἄρξου.
 πε. σὺ δ' εἰ τίς. ἄρη ὅσις; ἄρησμελόγος. πει.
 οἰμωζέτω.

ἄρη. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε,
 ὡς εἰπέ βάκιδες ἄρησμός ἀπικρυε λέγει,
 εἰ τὰς νεφελοθηκυγίας. πει. κάκειται πῶς
 ταῦτ' ὅσα εἰσμελόγος σὺ, πρὶν ἐμέ τι
 πόλις

τίω δ' οἰκίσται; ἄρη. τὸ θεῖον εἰσπόδιζέμε.
 πε. ἀλλ' ἔδειν οἶον εἰς ἀκῆσαι τ' ἐπῶν

ἄρη. ἀλλ' ὅταν ἀκῆσωσι λόγῳ πελῖαι τι κερῆσαι
 ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ κορῆθι καὶ σικυῶντι.
 πε. τί ἐν προσήκει δὴτ' ἐμοὶ κορυθία.

ἄρη. κωίξασθ' ὁ βάκις τὸ πρὸς τ' αἴετ,
 πρῶτον πειθῶρα φύσει λακύνετι χακρῶν
 ὁ δὲ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθη πρῶτον πεφῆτης,
 τῷ, δ' ὄμην ἰμάποι καθαρῶν, καὶ κατὰ πεί-
 διλα.

πε. ἔπειτα καὶ τὰ πέδιλα. ἄρη. λαβὲ τὸ βυ-
 βλίον,
 καὶ φιάλλω δουῶσαι καὶ σπλάγχναν χεῖρ'
 ἐπιπαλῆσαι.

πε. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔπειτα. ἄρη. λαβὲ τὸ
 βυβλίον.

καὶ μὲν θέσπιε κῆρα ποιῆς ταῦθ' ἄς ἐπι-
 τίθω,

αἰετὸς ἐν νεφίλῃσι γυῖσται, αἰδέει μὴ δῶς,
 ὅσα ἔση ἔτρυγαν, ἔδ' αἰετὸς, ἔδρυκλά-
 πτης.

πε. καὶ ταῦτ' ἐν εἰς ἐπαῦθα. ἄρη. λαβὲ τὸ
 βυβλίον.

πει. ἄδεν ἄρ' ὄμοι Ⓞ ἔσθ' ἔρησμός τετυπῖ.
 ὄν ἐγὼ πικρὰ τὰ πόλων Ⓞ ἐξυγραψάμην
 αὐτὰρ ἐπὶ πῆν ἄνθρωπος ἰάν ἄκλητος ἀλαζὼν
 λυπῆ θύοντας καὶ ἀπλαγχινούσθ' ἐπιθυμῆ,
 δὴ τότε χρεῖ τύπλειν αὐτὸν πολὺ ῥῶν τομῶ-
 ταξῦ

χρη. ἄδεν λήγν οἴμοι σι. πει. λαβὲ τὸ βυβλίον,
 καὶ φείδ' α. μεδεν. μήσ' αὐτῶ ἐν νεφέλῃσιν,
 μήτ' ἠὲ λάμπων ἤ, μήτ' ἠὲ ὀμέγας διοσιδης.

χρη. καὶ ταῦτ' ἔστις ἐν ταῦθα. πει. λαβὲ τὸ βυ-
 βλίον,

σὸς κ' εἰ θύραζ' ἐκέρτακας. χρη. οἴμοι, δει-
 λαι Ⓞ.

πει. ἔκω ἐτέρωσσι χρεσμολογήσεις ἐκτρέχων;
 γω. ἔκω παρ' ὑμᾶς. πει. ἴστρον αὐτῶ τὴν κόνον,
 τίδ' αὐτὸν σὺ δρᾶσιν, τίς δ' ἰδέα βεβλήμασιν,
 τίς ἢ κίνοια, τίς ὁ κόθορι Ⓞ τῆς ὁδῶ;

γω. μαματῆ ἦσιν βεβλήμασιν τ' αἶρα,
 ἡμῖν διελθῆντι κατ' ἀρχάς. πει. πρὸς τ' θρω
 σὺδ' εἰ τίς ἀνδρῶν. γω. ὅστις εἰμ' ἐγὼ; μέ-
 ται,

ὄν εἶδεν ἰχίᾶς χῶπρωλιός. πει. εἰπέ μοι
 ταυτί δέ σσι τί ἐσι γω. κατόεις αἶρος,
 αὐτίμα γδ' κήρ ἐσι τῶν ἰδέαν ὄλ Ⓞ,
 καὶ πριγία μάλιστα, πρὸ θείσιν οὐτ' ἐγὼ
 τ' κατόι ἀταθεν τρεθόνι τ' καμαύλοτ,
 ἐνθεῖς ἀφ' ἀθήτων, μανθάταισιν. πει. ἔ μανθάται

γω. ὄρθω ματῆσιν κατόνι, πρὸσθηθεῖς ἵνα
 ὁ κύκλος γένηται σσι τιτράγωτος, κἂν μείσιν
 ἀρῶσθ' φέρωσιν δ' ὡσιν εἰς αὐτῶν ἔσθ' ἰδοῖ
 ὄρθω, πρὸς αὐτὸ τὸ μέσιν ὡσιν δ', ἀτίριε

ἀνδ' κυκλοτεροῦ ἔντ' ἔστι, ὀρθαὶ πενταχῆ,
 ἀκτῖνες δ' ἀπολάμπωσιν, ὡς ἀνθρώπος θαλάσσης,
 μέτωπι γὰρ, τί ἐστι, πει. οἶδ' ὅτι φιλῶσ,
 ἰγά.

καὶ μοί γε πειθόμεθ', ὑποκίσει τῆς ἰδού.
 γεω. τί δ' ἐστὶ δεινόν. πει. ὡσπερ ἀν' ἀλακιδ' αἰμῆτι,
 ξενηλαθοῦν, καὶ κενύονται πινεο,
 πηλοθραὶ συχναί κρετ' ἄστ. γεω. μῶν τασιά.
 ζετε;

πει. μὰ τὸ δ' ἔδ' ἔδ' ἔδ' ἔδ' γεω. ἀκὰ πῶς. πει. ὄμο-
 θυμαδόν,

σποδὲν ἀπαιτας τῆς ἀλαζόνας δικῆ.

γεω. ὑπάρξομι γδ' ἂν γε νῆ δ' ἔ. πει. ὡς σὺκ οἶδ'
 ἰσρεί.

φθαίης ἂν, ἐπίκρη, γδ' ἔχου ἀπαι;

γεω. οἶ μοι κληροδαιμων. πει. σὺκ ἔλεγον ἰγά
 πάλαι;

σὺκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπὸν ἀλλυχῆ;

πει. ποῦ ἀσβόξομαι. πει. τίς ὁ σαρδανάπηλ' ἔ-
 ἔτσι.

πει. ἐπίσκοπος ἦκω δειῦρον, τῷ κυάμω λαχόν,
 ἐς τὰς νεφελοκροκκυγίας. πει. ἐπίσκοπος;
 ἔπεμψε δὲ τίς σε δειῦρον. πει. φαῦλον βι-
 βλίον,

πει. τίς βούλει δῆπε, τίς μισθόν
 λαβάν.

πει. μή πρ' ἔγχεσ' ἔχην ἀλλ' ἀπίστα; πει. γῆ τῆς
 θεῆς,

ὀκλησιόσασθ' ἔντ' ἰδόμενη σῆρι μέτωπι.

ἔτι γδ' ἂ δ' ἐμοῦ πίπτει φαρτάκη.

πει. ἔπιθε λαβάν, ἔτι δ' ὁ μισθός ἔπει.

στυτί,

ἐπί. τρυτί, τὶ λῶ. πει. ἐκκλησία, πρὶ Φαρνάκου.
 ἐπί. μαρτύρημα πωλῶν, ἂν ἐπίσκοπος.
 πει. ἄν δόπισθησιν, ἄν δόπισθῆσιν τὰ κάδα,
 ἔδειξεν, καὶ πικρῶσιν ἢ δὲ ἐπίσκοπος
 εἰς τὸ πόλιν, ἄρῃ καὶ πικρῶσιν ἢ δὲ εἰς.
 ψη. ἰάνθ' ὁ πεφλοκεκκησῆσιν, τὸ ἀθηναίων ἀδ-
 κη. τὰ τὶ εἰσι αὐτὸν κόντ' οὐ βίβλιον. [κῆ.
 ψη. ψηφισματοπώλης εἶμι, καὶ νόμους νόους
 ἢ καὶ παρ' ἑμαῖς δέσῃ πωλῆσιν πει. τὸ τὶ;
 ψη. χρεῶν πεφλοκεκκησῆσιν τὶς δὲ εἰς
 μίτσοισι. καὶ σταθμῆσι, καὶ ψηφισμοισι,
 καὶ ἀπὸ ἄλλοφθῆσι.
 πει. σὺ δ' ἐγὼ εἰσί, ἄν ὅτε τὺξῆσι χρεῶσι τὰχα.
 ψη. ἔθ' εἰ τὶ πικρῶσιν, ἄν πει δόπισθῆσιν τὸν νόμους,
 πικρῶσιν ἐγὼ σὲ τὴμερον δείξω νόμους.
 ἐπί. καλῆμα πρὸς τὴν ὕβρως,
 ἄν εἰς τοὺς κρητῶν καλῆμα.
 πει. ἄληθεις ἔθ' εἰ, ἂν γὰρ ἐν πῶν ἢ δὲ εἰς
 ψη. ἴανθ' ἐπὶ ἐξελαύνη τὸν ἄρῃ, καὶ
 καὶ μὴ εἰχῆ καὶ τὸν εἰλην.
 πει. ὁμοεικαθ' ἡμῶν, ἂν γὰρ ἐν πῶν ἢ δὲ εἰς
 ἐπί. δόπισθῆσιν, καὶ χρεῶσιν μισθῶν δραχμῶν.
 πει. ἐγὼ δὲ στυχετὰ κάδα ἄλλοφθῆσι.
 ἐπί. μίμησ' ὅτε εἰλην κατὰ πλάσιν ἐπὶ ἑσῆσιν
 πει. αἰθῶν, καὶ εἰ τὸν τὶς αὐτὸν, ἔθ' εἰ, ἢ μῆδεις.
 ἰερ. ἀπίωμν ἡμῶν ὡς τὰχα εἰς εἰς ἐπὶ.
 δόπισθῆσιν εἰ τὸν εἰ τὸν τὶς αὐτὸν τὰχα.
 ἐπί. ἄν δὲ καὶ εἰς τὸν κάλιον εἰ.
 χη. ἦδη μετὰ παντόπῃσιν
 καὶ παντάρχα δὲ εἰ τὸν πάντες
 δόπισθῆσιν ἐκπαίειν ἐκπαίεισιν,

πᾶσαν μὲν γὰρ γῆν ἰππῶν,
 σῶζα δ' ἄβαλλῆς καρπῶν,
 κτείαν παμφύλων γέντων,
 θηρῶν, οἱ πάντ' ἐν γαίᾳ
 ἐκ κάλυκτος αὐξάνοντα γένουσι πολυφύρου,
 δένδρεσσ' ἰφροζόμενα καρπὸν ἀπιδόουσι,
 κτείω δ' οἱ κήπυς δῶδῆς
 θειρῶσι λύμαισι χθίσαισι.
 ἐνπιτάτε κ' ἄκεθ' ὀπίδοσι πρὸς ἄν
 ἴσιν, ὑπ' ἡμῶν πλέρυγος.
 ἐφοῦσ' ὄρουσι

Ἐπίρρημα σίχων 15.

20. τῆ δὲ μὲν εἰθ' ἡμέρα μάλισ' ἰππιαχρόσι,
 ἐν ἀπκτείνῃ τις ὁμῶν ἀγαγόμενον τὸ μάλισ,
 λαμβάνει τάλαντον, ἐν τῷ τ' ἰππιαχρόσι
 πρῶτον,
 τὸ πειθηκόσι ἀπκτείνῃ τάλαντον λαμβά-
 νει.
 βολόμεθα ἔντι μὲν ἀνεπίπτοι ἑαυτοῖσι κ' ἡμέτις ἐν-
 θάδῃ,
 ἐν ἀπκτείνῃ τις ὑμῶν φιλοκρέτη τ' ἰπ-
 πῶσι,
 λήψεται τάλαντον. ἐν τῷ ζῶντι ἀγάγη τί-
 ταρα
 ὅππῃσι τὰς ἀπκτείνῃ, πωλεῖ καὶ ἰππῶσι
 βολῶσι. (εἴται,
 ἵπτα φουσῶν, τὰς κίχλας δέικνουσι κ' λυμῶ-
 βῆσι τε κηψίχισιν εἰς τὰς εἰσὶν ἐγγυῖα τὰ
 πλεῖστα,
 τὰς ἀπκτείνῃ ὁμοίως ξυλλαβῶν, ἰέρχαι,
 ἰχμ

εἴ κ' ἀπαιγάσῃ παλῶν, δεδωμένας ἐν δὲ
κτύφ,

ἔαυτα βυλόμεθ' ἀνεπέην, κείπτε ὄρνιθας
τρέφει,

εἰργμένους ἡμῶν ἐν αὐτῇ φράζομεν μεθίνας
ἢ ἢ μή κείθηθε, συλληφθέντες ἐπὶ τ' ὄρ-
νίαι,

αὐθις ὑμῖς αὐτὰρ ἡμῖν δεδωμένοι, πα-
λῶστε.

Αὐτῶν δ' ἡ καὶ ἀντιπροφὴ κώλων ἰδ'.

χο. οὐδ' αἰμοὶ φύλοι πύλων,

οἰωνῶν, ἢ χημῶν θ' ἤ

χλαίνας σπῆ ἀμπροσθενταῖ,

εἴη αὐτῆς πύγας ἡμῶν

ἀκτίς τηλαυγῆς θάλασσης

ἀλλ' ἐνθηρῶν λαιμῶν,

φύλων ἐν κόλποις ἐνταῖω,

ἴσῃ δ' ἀνὸς διατίσειθ' ὄξυμελῆς ἀχίτας,

θάλασσι μισομεθερνοῖς ὑφ' ἡλίου ματιῆς βροῶ,

χημάζω δ' ἐν κοίλοις ἀντροῖς

τύμφοις κρείαις θυμπώζω

ἡρατάτι ὄσοσκόμεθα παρθένας

λοδύκωτ' ἔφα μύρτα χαιεῖ

πυτι κητὸν ἄματα.

εἰπεπύρρημα σίχωνιτ'.

χο. τίς κρείπτε εἰπῆν τι βυλόμεθα, σῆς τ' ἡκῆς
πίρι.

εἰς ἀγάθ' ἔω κείνωσι, ἡμῶν, πᾶσι αὐτοῖς

δαύσομεν

ἄσπε κρείπτε δᾶσσε πολλῶ τ' ἀλιζάνορα

λαοῖν,

πρῶτον μὲν γὰρ οὐ μάλιστα πᾶς κρατὴς ἐφίη,
 γλαῦκες ὑμᾶς ἔπειτ' ἐπιλείψουσι λαωρο-
 πικρῆ,

καὶ ἐνοικήσουσι ἔνδον ἔντε τοῖς βακλαοπίοις
 ἐνοσιπύλοισι καὶ κλέψουσι μικρὰ κέρματα,
 εἴπα πρὸς τῆξιςιν, ὡσπερ ἐν ἱεροῖς οικήσῃτι,
 τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐρέψουμι πρὸς αἰετοῖς,
 καὶ λαχόντες ἀρχιδόλον, εἴθ' ἀρπάσου βύλη-
 δέ π [μῦθ

ὄξυν ἱερακίσκου ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δάσο-
 ἦν δέωσ δειπνήτε, πρὸς ἡγερέϊάτας ὑμῖν πύμ-
 ψουμι [φορεῖν,

ὡς ἢ μὴ κρήνητε, χαλκιδέου μηνίσκου
 ὡσπερ ἀνδριάντες, ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μόνη
 ἔχη,

ὅταν ἔχητε χλαυίδου λούκω, τότε μάλιστα
 ἔτω δίκω

δάσιθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνοι καὶ πλάγροισι
 πε. τὰ ἄϊέρ ἡμῖν ἐστὶν ἃ ὄρνιθας καλῶ,
 ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ πίχου πάρεσιν ἀγρίου
 ἔδειξέ ὅτε πούσομεθα τ' ἐκεῖ πρᾶγματι,
 ἀλλ' ἔτσι τρέχῃ πρὸς ἀλφειοὺς πύαν.

ἄγ. πού πῦ' εἰ. πῦ πῦ πῦ' εἰ, πῦ' πῦ πῦ' εἰ πῦ,
 πῦ πῦ πῦ' εἰ εἰς ἐστὶν ἄρχων. πε. ἔτσι.

ἄγ. ἐξωκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. πε. ὀλίγαις.

ἄγ. κάκιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρῶπέστατον,
 ὡσθ' ὑπεράνω μὲν πρὸς ἐκείνου ὁ κρημπιστὸς,
 καὶ διαχρῆς, ἐναντία δὲ ἄρματι,
 ἵππων ὑπόντων μίγθ' ὅσοι ὀδοῦρι,
 ὑπὸ τοῦ πλάτῆρος ἂν παρελασάιτω. πε. ἡρε-
 κλ. φ. 5

ἄχ. τὸ ἤμενος ἐπι, καὶ γὰρ ἐμέτησ' αὐτ' ἐγὼ,
 ἔχοντες τόρυμον. πι. ὠ πόσειδον ἔμακρους,
 τίνες ὠκροδήμησαν αὐτὸ τηλικουσί.

ἄχ. ὄρνιθες, ἔδεις ἄλλ', ὅκ ἀινύπλι,
 πλιθοφόρος, ἔλιθοργός, ἔτέκτων παρῶ,
 ἀλλ' αὐτόχρες, ἄσπε θαυμάζειν ἐμὶ,
 ἐκ μὲ γλιθούης, ἤκρο ἄστεισμύρια,
 γέγραφοι, θεμελίοις κραταπιπυκῶσι λίθος
 τύκας δ' ἐτύκιζον αἰκρέες ἔϊς ῥύγχισιν.
 ἔπρωι δ' ἐπλιθοφόρῳ πιλαρῆσι μύρια,
 ὕδαρ δ' ἐφόρῳ κάτωθεν ἐς τ' ἄερα,
 οἱ χερσ' εἰσι καὶ τὰ καποτάμι ὄρνια.

πι. ἐπλιθοφόρῳ δ' αὐτέϊσι τίνες. ἄχ. ἐρωδιοί.
 λεκάναισι. πι. τὸν ἵ πηλὸν ἐνέβαλλοι
 πῶς;

ἄχ. ἔτ' ὠ γὰρ ἐξόρηθ' ἐσφώτατα,
 οἱ χῆτες ὑπετύπλοισι ὡσπερ παῖς ἄμαρ
 ἐς τὰς λεκάναις ἐνέβαλον αὐτέϊσι ἔϊν ποδῶν.

πι. τί δὴ τα πόδεις ἄν, ὅκ ἄν ἐργασίωθ'.

ἄχ. ἢ ἢ δ' ἐκ αἰνῆται κατ' ἐξέλωσμίνας,
 ἐπλιθοφόρῳ, ἄνω ἢ τὸν ἵπω ἀγωγία
 ἐπέθοντ' ἔχουσι κατόπι ὡσπερ παιδίω,
 τ' πηλὸν ἐν ἔϊς σέμασιν αἰ χλιθούεις.

πι. τί δὴ τα μισθῶτες ἄν ἐπι μισθοί τό πς;
 φέρω δ' αὐτὸν. τὰ ξύλινα δ' εἰς τείχες, τίνες
 ἀπειργάσαντ'; ἄχ. ὄρνιθες ἤσαν τίχθεις,
 σφώτατοι, πλεκάντες, οἱ ἔϊς ῥύγχισιν
 ἀπιπέλικησεν τὰς πύλας, ἡ δ' ὀκτύπος
 αὐτῶν πλεκάντων, ὡσπερ ἐν ναυπηγία.
 καὶ νῶ ἅπαντ' ἐκείνα πιπύλω ἢ πύλαις
 καὶ βεδοαλάω ἢ καὶ φυλάτῃ ἢ κύκλω,

ἰφοδύει), καθάνοφαιρεῖται πανταχῶς
 φολαγαί καθεσθήκασι, καὶ φροκτωρίαι,
 ἐν βίοσι κύρησι, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀπιτεῖχων
 ἀπινύσομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τάχα δεῖα.

χο. ἔθες τί ποιῆς, ἄρα θαυμάζεις ὅτι,
 ἔγω τὸ τῆχος ὀκπετεύεσθαι ταχύ

παι. νὴ τὸ θεῖον ἐγὼ γὰρ, καὶ γὰρ ἄξιον.

ἴσα γὰρ ἀληθῶς φησινταί μοι ψεύδεισι.

ἐκὼ δὲ φύλαξ γὰρ ἴκασθαι ἀγγελῶν,
 ἰδοῦναι πρὸς ἡμᾶς δευροῦ, πυρρίχην βλέπων.

ἄχ. ἰὲ ἰὲ, ἰὲ ἰὲ, ἰὲ ἰὲ.

παι. τί τὸ πρὸς ἄγμα τυτὶ. ἄχ. δευρότητα κικέρ
 θαμν

ἴ γὰρ θεῶν τις ἄρ' ἴ παρὰ θεοῦ,

διὰ τὸ πυλῶν εἰσιπλάτ' εἰς τὸ αἶμα,

λαθὼν κηλοῖς φύλακος ἡμεροσκοπέας.

παι. ἂν δευρὸν ἐρεθῶ καὶ χίτλιον ἀρμακίον.

τίς τὸ θεῶν. ἄχ. σὺ κισμὸν ὅτι δ' εἶχε πλῆρα,

θεῖον ἰσμὸν. χο. ἔγω δ' ἤτοι ἀεικόλης ἐχρῶ

πιμψάσκατ' αὐτὸν διδύς. ἄχ. ἀλλ' ἐπιμ-

ψαμν

τρισμύθης ἰερακας ἰπποτοξότα,

χαρῆν ὅτι πᾶσι πῶς εἴυχας ἡγκυλωμῶν,

κερχῆς, τριόρχης, γύψ, κύμιδος, αἰτοῖς,

εὐμητε καὶ πλῆρησι καὶ ἐπιζύμασι

αἰθέρ' ὀδυνεῖ. ἔγω δὲ ζητημῶν,

κάτ' ἔμοικρατ' ἀποθεῖν, ἀλλ' ἐν πῶθ' ἀπε

ἤδη εἶν. χο. ἐγὼ σφραδόντας δὲ λαμβά-

ναι,

καὶ τόξα. ἄχ. χάρι δὲ ἕσθ' ὡς ὑπηρετεῖ

τόξου πᾶσι πρὸ σφραδόντων τις μοι δότω.

Στυοφῆ

Στρεφή κώλωνια.

- ο. πόλεμος ἄιρεται
 πόλεμος ἔφατος
 πρὸς ἐμὲ καὶ θεός,
 ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
 αἶμα ἀειέφελον.
 ὄνγ' ἔρεο ἔτι κέθ
 μή σε λάθη θῶν
 τίς ταύτη πορῶν
 ἄθρει ἢ πᾶς κύκλω σκοπῶν
 ὡς ἐχθρὸς ἄδη δαίμων ἔπιδαρσίς,
 δίνης, πλερωτὸς φθόγῃ ἔξακός.)
- π. αὐτὴ σὺ, πῖ ποῖ ποῖ, πῖται, μ' ἔσυχος
 ἔχ' ἀτρέμας, αὐτ' εἴθ' ἐπίχες ἔδρῳμα,
 τίς εἶ, ποδαπῆ; λίγαν ἐχθρῶν ὁπόθεν πότ' εἶς
- ἱρ. παρὰ τ' ἑσθ' ἔγωγε τ' ὀλομῶϊαι.
- π. ὄνομα δέ σοι τί ἐστὶ, πλοῖον ἢ κωνῆ;
- ἱρ. ἱερὸς πεχῆα. π. πάραλ' ἢ σταλαμισίας
 ἱρ. τί ἢ τῆς. π. ταιτηνί π. ἔξυλλήψεται
 ἀταπ' ἰάριον ἔπι, τείροχος; ἱρ. ἐμὲ ξυλλήψεται,
 τί ποτ' ἐστὶ τυτὶ τὸ κακόν. π. οἰμῶζει μα-
 κρῶν.
- ἱρ. ἀτοπὲν γι τῆτι τὸ σῆ ἄγμοι. π. κ' πείας
 πύλας
 εἰσῆλθεις εἰς τὸ τῆχος ὡ μισρωτάτη,
 ἱρ. σὺκ οἶδα μὰ δὲ ἔγωγε κ' πείας πύλας,
 π. ἢ κῆστος αὐτῆς οἶον εἰρωιδύεται,
 πρὸς τὸς κελοιάερας σῆσῆλθεις; ἔ λῆ-
 γες;
 σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τ' πηλαργῶν; ἱρ. τί
 τὸ κακόν,

πι. σὺκ' ἔλαβες, ἴρ. ὑγιαίνεις μὲν. πει. ἔδ' ἐσύμ-
βολοι.

ἐπίβαλσον ὄρνιθαρχος ἕδεις σοι παρών.

ἴρ. μὰ δ' ἴ σὺκ' ἔμριγ' ἐπίβαλσον ἕδεις, ὦ μίλι.

πφ. κάπρωτα δ' ἦθ' ἔτιος σωπῆ Δία πέτει,
διὰ τῆς πόλεθ' τῆς ἀποστῆας κ' ἔχρασι

ἴρ. ποία γ' ἄλλη γρὴν κίτε ἄλ' τοὺς θεοὺς.

πι. σὺκ' οἶδα μὰ δ' ἴ ἔγωγε, τῆδε μὲν γ' ἔ,
ἀδικεῖς ἢ κ' κινῶ, ἄρα γ' οἶδα ἔθ' ὅτι
δικαιοποιεῖ ἄν', λῆφθῆισα παρῶν ἰερίων,
ἀπίθαις, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύχαις; [οἶς.

ἴρ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. πφ. ἀλλ' ὄμως ἀν' ἀπίθα-
δεινοτάτα γ' εἰ πεισόμειθ' ἔμρι δακῆ,
εἰ γ' μὲν ἄκων ἀρχομην; ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκρολατανεῖτε, κρῦθ' ἔπω γνώσειθ' ὅτι,
ἀκροκατίσιν ὑμῖν ἐν κίρει τῶν κρείττοισιν.

φράστον δ' ἐμρι τῶν πλῆρυγ, πῶν ναοτελέας;

ἴρ. ἐγὼ; πρὸς ἀνθρώπους ἐπίβρισμα παρὰ δ' πα-
τρῶς

φρέσσουσα θύειν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
μηλοσφαιεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐχέμας,
κινῶντ' ἀγυγῆς. πι. τί σὺ λέγεις, ποίοις
θεοῖς;

ἴρ. ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν ἕρατῶ θεοῖς.

πι. θεοὶ γ' ὑμεῖς; ἴρ. τίς γ' ἔσ' ἄλλο θεοῖς;

πφ. ὄρνιθες ἀνθρώποις νωμῶσι θεοὶ,
οἱς θυτέον ἀντοῖς, ἀλλὰ μὰ δ' ἴ ἐ τῶν ἀπ'.

ἴρ. ὦ μάρε, μάρε μὲν θεῶν κίσει φρένας.
δεινάς, ὅπως μὴ συ γλοθ' παιώλεθρον,
δίδες μακίλλη πᾶν ἀνασρέψῃ δίκῃ,
λιγροὺς ἢ σῶμα, κ' δ' ὄμωι ὡς ἰπύχας,

κρταί.

καταιθαλώσει στυλικυμνίαις βολαίς.

πι. ἄχουσον. αὐτὴ παῦσι τ' πιφλασμάτων,
 ἔκ' ἀτέμεας φέρ' ἰδῶ, πόπερα λυδοί, ἢ φρύζα
 πωσι λίγρυσσα, μερμελύπτεσσι δακῆς,
 ἄρ' οἶδ' ὅπ' ἕως εἴμε ληπήσ' πέρα,
 μίλαθρα μ' αὐδ' κ' δόμονε ἀμφίονον
 καταιθαλώσει πυρφέροισιν αἰετοῖς
 πέμψω τ' πορφυρέωνας ἐσ' τ' ἕρανόν,
 ὄρεται ἐπ' αὐτ' περδιδῶς ἐνημμένους,
 πλεῖν ἐξαχρσίβσ' τ' ἀειθμόν, κ' δήποτε
 εἰς πορφυρέων αὐτοῖς πᾶρεχε πρᾶγματα.
 σὺδ' ἔμε λυπήσεις τι, τῆς Διόσκου
 πρώτης ἀιατείας. τῶ σκέλη, Διμηρεῖ
 τῶ ἴρι αὐτῶ, ὅσπερ θαυμάζειν, ὅπως,
 ἔτω γέρον ἄν' εὐομομ' τριέμβολοι.

ιιρ. Διάρραγιῆς ὦ μέλι' αὐτοῖς ῥήμασι.
 πι. σὺ λ' ἀποσοθήσεις; ἐπεχέων δὴρᾶξ πιτᾶξ.
 ιιρ. ὦ μή σε παύσῃ τῆς ὕβριώς οὐμός πατήρ.
 πι. ὄϊμοι, τάλας, ἔχομ' ἰτέρωσι πιθ' μένης
 καταιθαλώσας τ' νεωτέρων πνέ.

Σπρσπὴ κάλων ζ'.

η. ἀποκτεκλήκαμ' ἄρ'
 δισσενεῖς θεῖς,
 μηκέτι γὰρ τῶ ἱμῶ
 Διπρᾶν πόλιτι
 μηδέ τι ἰερόθυ-
 τ' ἀνά δ' ἀπιδόν' ἔπι,
 τῆδε βροτ' θεοῖσι πέμπειν ἀτ' κηπ' ἄτ.
 πι. δεινόν γὰρ τ' κήρυκα τ' περὶ τὸς βροτῶν
 οἰχομένων, εἰ μηδέποτε εὐσθήσ' πάλιν.
 ὦ πιδοίταιρ' ὦ κηκᾶσι, ὦ σφοδάται,
 ὦ πλει-

ᾧ κλεινότατ' ᾧ σοφώτατ' ᾧ γλαφυρώτατ'
 ᾧ τρισμακάει ᾧ τραπικέλοσσον. πει. τί εἶ
 λεγῆς;

- κῆ. σεφάνῳ σε χρυσῶ τῶ δὲ σοφίας οὐκ ἔχω
 σεφάνῳσι καὶ ἡμεῖσιν οἱ πάντες λέω.
 πει. δέχομαι, τίδ' ἔσταις οἱ γὰρ πᾶσι μὲν
 κῆ. ᾧ κλεινοτάτῳ αἰθέριος οἰκίστας πόλις,
 εὐκ οἶδ' ὅσην πύλῳ παρ' ἀνθρώποις φέρῃ
 ὅσους τ' ἐρξάσεται τῆσδε τῆς χώρας ἔχου.
 αἴτιν' μὲν γὰρ οἰκῆσαι σε τῶ δὲ τῷ πόλι,
 ἰλακωνομάνουω πάντες ἄνθρωποι τότε,
 ἐκόματ, ἐπέταν, ἐρρύπων, ἰσωκρότουω,
 σκυτάλι ἐφόρουω, τινὶ δ' ὑπερῖψαντες αὖ
 ἐριθομανῆσι, πάντες δ' ὑπὸ τῆς ἡδοῆς
 ποιῶσιν ἄπερ ὄρνιθας, σήμεμύκλωι,
 σεῶ πεν μὲν εὐθὺς, πάντες ἐξ εὐθὺς ἄμα
 ἐπέθου ἔωθεν ὡς περ ἡμῶς ἐπινομοῖ,
 κάπαιτ' ἀν' ἄμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία.
 εἴτ' ἀπενέμοιτ' ἐπαῦθα τὰ ψηφίσματα,
 ὄρνιθομάνουω δ' ἔτω περὶ φασῶς, ὥστε καὶ
 πολλοῖσιν ὄρνιθων ὀνόματ' ἴω κείρωα,
 πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλθ' ὀνομάζειθ,
 χυλὸς. μδρίπτω δ' ἴω χελιδῶν τουῶμα,
 ὀπωτιῶ δ' ὀφθαλμὸν ὅση ἔχου κόρξξ,
 κορυδὸς φιλοκλεῖ, χηναλώπηξ θαγχιξ,
 ἔτις λυκέρων, χαιριφῶντι ρυκτεριξ,
 συρακισία ἢ κίτια, μεσθίας δ' ἐκεί,
 ὅστυξ ἐκαλῶτο, καὶ γὰρ ἦκεν ὄρτυχ [τω
 ὑπὸ σφοδρόμπε τῶ κεφαλῶ πιπληγυί-
 ἡδον δ' ὑπὸ φυλορνιθίας πάντες μέλη,
 ὅπω χελιδῶν ἴω περ ἐμπιπνημίη,
 ἢ περὶ λουψ,

ἢ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ ἄρσις ἑρᾶ,
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτερῶν τι καὶ μικρὸν προσῆν,
 τοιαῦτα μὲν τὰ κείθεν ἐν δέ σοι λέγω,
 ἢ ἔκασ' ἐκείθεν δῦρον, πλεῖν ἢ μύριοι,
 πτερῶν δειόμβροι, καὶ τρέπων γαμφανύχαιον
 ὡς τι πτερῶν σοι τοῖς ἐπείκεις οἷον πόθεν.

πη. ὄκ' ἄρα μὰ δ' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἔσταναι,
 ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἴων, τὰς ἀρρίχας
 καὶ τὸς κροφίνους ἀπαιτᾶς ἰμπίπλην πτερῶν
 μαῖης ἧ, φερίτω μοι δύσαζε τὰ πτερᾶ,
 ἐγὼ δ' ἐκείων τὸς ὠθσιόντας δέξομαι,

η. ταχὺ δ' ἂν πολυώταρα τὰνδε πόλιν,
 καλεῖ τις ἀνθρώπων ἂν.

πη. τύχη μόνον ὠθσεῖη.

η. κατίχασι δ' ἔρωτες ἰμᾶς πόλσεως.

πη. θᾶπτον φέρειν κελύω.

η. τί γὰρ ὄκ' ἐνι ταύτη,
 καλὰν ἀνὸρ' ἰμετοικῆν,
 σοφία, πόθος, ἀμύρσσια, χάριτες,
 τό, τε τ' ἀγατόφρονι ἠσυχίας,
 εὐήμερον πρόσωπον.

πη. ὡς βλακικῶς Διαιθνηῖς
 ἐθᾶπτον ἐγκοιήσεις;

η. φερίτω κάλαθος ταχύ τις πτερῶν,
 εὐδ' αὐπτε αὐγ' ἐξώρμα,
 τύπλω γε ἔβην ὠδί;
 πάντο γὰρ βραδύς τις ἐσιν ὡς ὠθ' ὄντα.

πη. μαῖης γὰρ ἴσι δειλός.

Στρεφὴ κώλων ε'.

η. εὐδ' ἧ τὰ πτερὰ πρῶτος
 διάθετε τὰ δὲ κόσμω.

ταυτε μθυσίχ' ὀμοῦ, τάτε μαι πκά, καὶ
τὰ θαλάσσι' ἐπιτα δ' ὅπως φροσίμως
στρὸς ἀνδρ' ὀρῶν πτερώσας.

πει. ἔπ' μὰ τὰς κερχὴδας ἐπ' στυ γήσσομαι
ἔτ' ὅπως ὀρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βροθῶν.

πει. γητοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτης
ὡς ἂν ποταεῖνη ἀτρυγέλου,
γλαυκᾶς ἐπ' οἴδμα λίμνας.

πει. εἴ τι κεν ἔψυδα γηελῆς εἴηαι ἀγγελῶν,
ἄδων δ' ὅδε πε μετ' ἐπὶ προσέρχῃ).

πα. αἰετοὶ σὸκ' ἐστὶν ἐδέν δ' ἐπέπεσθ' γλυκύπερι,
ἐρῶ δ' ἔρωγε τ' ἐν ὄρνισι νομῶν
ὄρνιθομανῶν, καὶ πέτομαι, καὶ βυλαμοῖ
οἰκῆν μεθ' ὑμῶν, καὶ πιθυμῶν τ' νομῶν

πει. ποῖων νομῶν; πολλοὶ γὰρ ὄρνιθων νομαί.

πα. πάντων, μάλιστα δ' ὅπ' καλὸν νομίζετ'),
τ' πατέρεσ' εἰς ὄρνισι ἀγχεῖν καὶ δ' ἀκέρ.

πει. καὶ τὴ δ' ἰκνηρεῖόν γε πάντων νομίζομαι
ὅς ἂν πεπλήγη τ' πατέρεσ' νεοπίες ὦν.

πα. Δίε παῦτα μ' εἰ, δειρ' ἀνοικιθεῖς ἐγὼ
ἀγχεῖν ἐπιθυμῶ τ' πατέρεσ', καὶ πάντα ἔχθ.

πει. ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν εἰσισι ὄρνισι νόμος
παλαιός, ἐν εἰς τ' πιλαργῶν κύρθεσι,
ἐπὶ ἡ ὁ πατήρ ὁ πιλαργός ἐκπησίμοσ.
πάντας ποιήση τὸς πιλαργιδεῖς τρέφαι,
δ' ἔτ' ὅς νεοπίες τ' πατέρεσ' πάλιν τρέφαι.

πα. ἀπίλαυσαι γὰρ τὴ δ' ἰκνηρεῖσ' ἐπὶ εἰσ',
εἴ ποτ' γέ μιν, καὶ τ' πατέρεσ' βροθητίον.

πει. ἐδ' ὄνγ' ἰπειδὴ ὡς γὰρ ἦλθεσ' ὦ μίλι,
ἀντες, πτερώσσοσ' ὡσπερ ὄρνιθ' ὄρφανόν
σοὶ δ' ὦ νεανισκ' ἐκακῶς ὑποθήσομαι,

ἀλλ' οἷάωρ' αὐτὸς ἴμαθον ὅτε παῖς ἦ, σὺ γὰρ
τ' ἄρ' πατέρ' αὐτὸς μὴ τύπῃ, ταύτην δ' εἰ γε λα-
βῶν,

τίω πτέρυγα, καὶ τετὶ τὸ πλῆκτον ἦ-
τερος,

νομίσαις ἀλιετρύον· ἔχῃ γὰρ τ' ἰλίον,
φρέει, φρατὸν, μισθ' ἄφορ' ἄν σ' αὐτὸν τρίφει,
τ' πατέρ', ἔαζ' ἰλῶ, ἀλλ' ἐπειδὴ μάχης εἰ-
εἰς τὰ π' ἰλιάκης δ' ἀπαπέτ' ἀκάκῃ μάχης.

πα. ἢ τ' δίουσσι δ' ἄγε μοι δοκῆς λέγει,
καὶ πίσσ' αὐτὸν σι. πει. νοῦν ἄρ' ἔχεις τὴν δ' ἰλιά.

Σύστημα κ' ἑπικροτῆν ἐπερὶ φρον.

κι. ἀναπέτ' μοι δ' ἢ πρὸς ὄλυμπον
πτερύγῃσι κέφαίς, πέτ' μοι δ' ὄδον,
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέαν.

πρ. τετὶ τὸ πρῶτον, φορτίς δ' εἴται πτερῶν,

κι. ἀφ' ὄφ' φρονί
σώματι γ' ἰαεὶ φέπει.

πρ. ἀπαζόμεθα φιλύρνοι κινησίαν [κλέεις;
τί δ' ἔσθ' ἄσθ' σὺ κυλῶν, ἀτὰρ κύκλον κυ-

κι. ὄρτις γ' ἰαεὶ βέλομαι
λιγύμῃσ' αἰ δ' ἄν.

παι. παῦσαι μελωδῶν ἀλλ' ὅ, πλέγῃς εἰπέ μοι.

κι. ἰπὸ σ' ἑπ' ἰρωθεῖς, βέλομαι μετ' ἄρσι
ἀναπτόμεθ' αἰ τ' νεφελῶν καινὰς λάβεις,
ἔσθ' ὀδὸν ἴτας καὶ νεφελῶν ἀναβολὰς,

παι. αἰ τ' νεφελῶν γὰρ ἀπὸς ἀναβολὰς λάβεις,
κρέματα μ' ἔν' ἐντεῦθεν ἡμῶν ἢ τέχνη,
τ' διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ ἀγίως
ἔίθ' αἰ καὶ σκόπευε καὶ κυανωγία,
καὶ πτερὸ δ' ὄνητα, σὺ δ' κλύων, εἰσετάξαι.

- πει. ἔδ' ἦτ' ἴσθαι. κί. τῆ τ' ἠρακλῆα σύγῃ,
 ἄπειται γὰρ δ' ἴειμί σοι τ' αἴρα,
 εἰδὼλα πιτηνῶν αἰθεροδρόμων,
 οἰωνῶν ταιαοδείραν.
- πει. αἴτ. κί. τ' ὑλαδρόμον ἀλάξω
 ἄμ' ἀτίμων πρῶταίσι βαίλω.
- πει. τῆ δ' ἴ' ἐγὼ σε τραπακύσω τῆς πρῶται.
 κί. ττὶ μὲν, τρεῖσιν σίχων πρὸς ὀδόν.
 ποτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πλάζων
 ἀλίμωρα αἰθέρος οὐλαυγέμων
 χαρμυκάγ' ἢ περισβύτ' ἰσφίση κ' σιφκί.
- πει. ἔ γδ' σὺ χαίρεις πλεοθόνητ' ἄγνομ' ἔτι;
 κί. ταυτὶ πεπείνησ' ἔκυκλιόθι δ' ἄκαλοι,
 ὅς τ' αἴσι φυλαῖς ὄσμιμάχῃτ' ἔμ' αἴσι;
- πει. βύλαι διδ' ἄσκειν κ' παρ' ἡμῖν ἔτι μέγαν,
 λιῶτε φίδη χορὸν πιτομῆροι ὀρέων;
 κί. κρηγῶν ἴδα φυλλῶ. κί. κρηγῶν μὲν δὲ
 λ' αἴ,
- ἐκί. ἐπὶ ἔγωγ' ἢ πᾶσιν ἔτ' ἴδ' ὅτι
 πρὶν αἰπλῶσθαι ἀξιδράματ' αἴρα.
- πει. ὄρνιθις τίνας εἶδ' ἔστιν
 ἔδ' ἔστιν ἔστιν πῆλοποιεῖται,
 πει. πῆλοποιεῖται πικίλα χελιδῶ.
- πει. τρεῖσιν κρηγῶν ἢ φαῦλαι ἐξυγῆζον.
 ὄδ' αὖ μιν εἰζῶσι διῦρό πο σφίσι χ.
- πει. πῆλοποιεῖται πικίλα μάλ' αἴσι.
 πει. ἔστιν ἄπο τοῦ σχολίου ἄδεις μὲν δοκῶ,
 διῶσ' δ' ἴσθαι εἰς ὀλίγων χελιδόνων.
- πει. τίς ἐπὶ πρῶτον διῦρ' ἔστι τὸς ἀφικνεύμενοι.
 πει. ὄδ' ἴσθαι πρῶτον ἔκ' ὅτι χ. δὲ λίγαν.
- πει. πῆλοποιεῖται, πῆλοποιεῖται, μὴ πῆλοποιεῖται τὸ διῦρον.

πρ. μῶν εὐθὺ πηλώεις πίπταξ Δίφροσσι
 συ. μὰ δ' ἰ' ἀλλὰ κλητῆρ ἰμὶ ἠησιώπκός,
 κῆ συκοφάντης πε. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
 συ. κῆ περ γυμνασδίου φης, εἶτα δέσμοσιν ὠλεσθῆ
 λαβόν

κὺκλω εὐσεβῶν τῆς πόλεως καλὴν ἔργου.
 πα. ὑπαὶ κτερεύων τί εὐσεβασκάλειν σοφώτερος;
 συ. μὰ δ' ἰ' ἀλλ' ἴσ' εἰ λησταί γε μὴ λυπῶσί μοι
 μῦθ' ἠερίωντ' ἐκῆθεν ἀταχερῶ πάλιν
 ἀνθ' ἱεράτος, πολλὰς κατακτιπυκῶς δίχας,

παι. τὰτὶ γ' ἰργάζεισὺ τῶρ ἔργον ὑπέ μοι,
 πεινίας ἀν, συκοφαντῶς τὸς ξίνας;
 συ. τί γ' ὅ πάθω, σκάπτειν γ' ὅσιν ἐπίσταμαι.
 παι. ἀλλ' ἴσιν ἐπιρρατὴ δ' ἴερα σάφροτα,
 ἐφ' ἂν Διὰ ζῶ ἀνδρα γελῶ τοσκατὸν
 ἐκ' ἔδικαίε μάλλον, ἢ δικερράφῃ

συ. ὦ δαιμόνιε, μὴ κτεθέται μ' ἀλλὰ πλέρε.
 παι. οὐκ ἔαυταλέωσι κτερῶ σέ. συ. κῆ πῶς ἀνλό,
 ρυίς

ἀνδρα πτερόστας σὺ πε. πάντες τοῖς λόγους
 ἀναπτερῶν. συ. πάντες; παι. σὺκ ἀκήκρας
 ἔπει λέγουσιν οἱ πατέρας ἐκῆσσι,
 πῆς κτερῶσιν ἐν τοῖσι κτερῶσιν ταδὲ
 διπῶς τί μὲν τὸ κτερῶσιν ὁ δὲ δίπρος φης
 λέγων ἀνεπτερωκτοῦ ἀσθ' ἰππηλατῶν;
 ὁ δὲ πετ' αὐτ' φησι ἐπὶ τεραγῶσιν
 ἀναπτερῶσιν, κῆ πεπτερῶσιν τὰς φρένας; [ἴγῶ,

συ. λόγους ἰ' ἄρα καὶ πτερωτῶν. παι. φῆρ
 ὑπὸ γ' ὅ λόγων ὁ εἶσ' τι ματωρῶσιν,
 ἰπαίρεται ἰ' ἀνδρα πε. ὑπὸ καὶ σ' ἴγῶ,
 ἀναπτερῶσιν βελομοι κτερῶσιν λόγους

τρέψαι πρὸς ἕρποντόμιμον. σὺ. ἀλλ' ἔββ-
λομα.

πει. τί δαί ποιήσῃ; σὺ. τὸ θύειν, ἔκαταιρα καὶ
καππῶν ὀβίον σικεφανκάν ἐστὶ μὲν.
ἀλλὰ πτέρεμε, τάχιστα καὶ κύφοις πτέροις
ἐξέλθῃς, ἢ καρχηδῶν, ὡς ἂν τὸ ξέλεος
καλιτάμηνον, κατ' ἔγκληκλῆδισ σὺ θαδῖ.
κατ' αὖ πείτημα σάδιον ἐκέισ. πει. μαί-
θανά.

ἀδ' ἰδέσθῃς ἄπὸς ἄν ὠφλήκη ὠδία ἴω
σιθάφῃ πρὶ τὴ κεν ὀ ξένον. σὺ. πάντο μῆ-
θάνῃς.

πει. κάσθῃ ὁ μὲν ὠλεῖ δυνῶν, σὺ δ' ἴκασθ' ὠ-
άρπασον μὲν τὰ χηρήματα αὐτῶ. σὺ. πάν-
τ' ἔχῃς.

βέμβηκος ἐδ' ἐν ἀφφέρειν δεῖ. πφ. μανθάνω,
βέμβηκος, καὶ μὴ ἴσῃ μνητὴ τ' δία,
κάλλιστα κερκυραία τισαυτὶ πτεροῖ
σὺ. οἶμοι τάλας, ἢ μάστιγ' ἔχῃς; πει. πτερὰ μὲν ἴ-
σῃς, σὺ ποιήσῃς πήμερον βεμβηκίαν.

σὺ. οἶμοι τάλας, ἢ πτερογίεις ἐν τούτοις;
πει. σὺ δ' ἀπολιθάξῃς ἢ κάκισ' ἀπολιθῶνθ' ἔ-
πικροῖν τάχ' ὄψῃ σρεψοδὶ κροπαν βεργίαν
ἀπὶ ἀμνημῆς ξυλλαβόουτες τὰ πτεροῖ.

Στροφή κάλων γ'

χο. πολλὰ δ' ἔχῃ καὶ ἀκατὰ κατὰ δαύ-
καὶ δὲ τὸ πρῶματ' εἰδὸν μὲν
ἴσῃ δ' εἰσφορὰ πεφασῆς ἔσθ' ἢ ἰατροῖσι
ἐκ τῶν τι καρδίας

ἀπαίρω κλέωνός μιν

ῥησίμονι μὲν ἐδὲν ἄλ-

λασῆ δὲ λέν κρημίζα,

ἔτο μ' ἤρως αἰεὶ

βλάσταιναι ῥησί σὺ μὲν φαι

ἔξ χιμῶν πάλιν

τὰς ἀσπίδ' ἀφ' ἄλλοι ὄρδοι.

Ἀντιπροφῆ κώλοισι

ἴσι δ' αὖ χόρρα πρὸς αὐτῶ

τῶ σκότω πόρρω πρὸς

τῆ λύχτων ἐρηκίαι.

ἔθλα τοῖς ἤρωσι ἀνθρώ

ποι συναρθεύσῃ ἐξ

ζωῆσι, πηλὴ τῆς ἰστέρας

πηνικαῦτα δ' εὖν ἔτ' ἰώ

ἀφραλὲς ζῶντο γχάνειν,

εἰ γδ' οὐ τύχη τὸς ἤρω

ἔβροτῶν ἰύκτωρ ὄρεση

γυμνὸς ἰώ πηλῆσις ἰσ' αὐ

ἔπάντα τὰ πιδέξται.

οἴμοι τάλαι γ' ὄζυς ὅπως μὴ μ' ἴψεται

πῆ παιδίταιρος ἴστο. πειῖα τὰ τὶ τὶ ἰώ

τίς ὁ συγκαλυμμένος αἴθε. ἔθ' ἔθ' ὄρας πῆ

ἰμῶ κρηπίπιν ἐν πύθω, κρη. μῆτ' δ' ἰγῶ

μὲν ἔ

τίς δ' εἰ σύ, αἴθε. πηνικ' ἴσιν ἔρα τῆς ἡμέρας.

κφ. ὀπηίνα, σμικρὴν π μῆ μεσημβρίαν,

ἀλλὰ σὺ τίς εἶ, αἴθε. βελητὸς ἢ περαιτέρω.

τι. οἴμ' ὡς βδελύττομαι σε. αἴθε. τί γὰρ ὄζυς

ποιεῖ

ἀπαιθεῖά ζῆ τὰς τοφείλας, ἢ ζῶντο φεῖ.

παι. οἴμωζ' ἐμεγάλ'. πωρ, ἄτι μὲ ἰκναλόψομοι.
 παι. φίλι πωρμηθῶ. πωρ. παῦε, παῦε μὴ βία.
 παι. τί γάρ ἐσι. πωρ. σίγα, μὴ κάλει με τῶ-
 ομα.

λάτ' ἄλ' ὀλίγος, οἴμ' ἐνθάδ' ὁ ζῆλος ὄψι)
 ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα πάντα πρὸ γυμνασίου,
 τιτὶ λαῶσαι μετὰ σκιάδιοι ὑπὲρ ἡγῶν,
 ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὀρεῶσιν οἱ θεοί.

παι. ἰθὺς, οὐ γ' ἰπυρόηστος αὐτὸ καὶ πωρμηθῶν,
 ὑπόδουρι πεχὺ δὴ, καὶ τιτηρρῆστος ἀλέγα.

πωρ. ἄκσι δὴ πωρ. παι. ὡς ἀκσῶντες ἀλέγα. [λιτ;
 πωρ. ἀπόλωλας ὁ ζῆλος. παι. πηρῶν ἐπὶ ἀπό-

πωρ. ἐξ ἑσπέρων ὡκίσειτε τὴν ἀέρα.

θύει γὰρ ἕδεις ἕδεις ἀνδρῶπων ἐπι-
 θεοῖσιν. ἐδὲ κνίασται μηρῶν ἀπο,

ἀνῆλθεν αἰς ἡμῶς ἀπ' ἐκείνων ἑσπέρων,

ἀλλ' ὡς πρὸς θεομαθεσίαις, τῆς ἀπορῆς,

ἀπὸ θεοῦ. οἱ δὲ βάρβαροι θεοί

πρῶτον αἰσπῶν ἰλλυρῶν, κακεργότες

ἐπιστρατεύσας φάσ' ἄνωθεν τῶν θεῶν.

εἰ μὴ παρῆξει τὰ μετὰ ἀντιλογίαις,

ἵν' ἐκείνοι τοὺς ἀλλήλους κατεπιτμηθῶσι.

παι. εἰσὶ γὰρ ἔπειθ' ἰλλυρῶν θεοί πρῶτος,

ἀπὸ τῶν ὑμῶν; πωρ. ἔγάρ ἐσι βάρβαροι,

ὄθου ὁ πατρῴος ἐστὶν ἰξηκισίδης

παι. ὄνομα δὲ τέτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βάρβαροις

τί ἐστι. πωρ. ὁ, πῆστις, θεῖος ἀλλοί. παι, μετ-

θῶν.

ἐστὶ δὲ αἶμα τέπιτρηθῆναι ἐγίνετο.

πωρ. μάλιστα πάντων, ἐν δὲ σοι λέγε σαφῶς,

ἤξεσσι πρὸς θεοὺς δὲ ὕστερον ἀλλήλους

πρὸς

πυρρὸν δῖος καὶ τὴν τρεῖς ἀλλοῖ τ' ἄνω,
 ἡμεῖς δ' ἢ μὴ σπένδουσι' ἵατ' μὴ παραδιδῶ,
 τὸ σκῆπτρον ὅζ' ὡς τοῖσιν ὄρνισσι πάλιν
 καὶ τὴν βασιλείαν σιγυταῖκ' ἔχει διδῶ.

πη. τίς ἐστὶν ἡ βασιλεία. πρ. καλίστη κίερα,
 ἢ καὶ κερραμύξ' ἢ κερραυῖον δ' δῖος,
 καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀπαιτίας, τὴν δὲ δούλιατα.
 τὴν δὲ δουμίας, τὴν σιγυρσύνω, τὰ τριώλια,
 τὴν λοιδορία, τὴν καλ' ἀκρίτην τὰ τριώλια.
 κη. ἀπαιτία γ' ἔρ' αὐτῆς παμμεύης, πρ. φήμ'
 ἰγῶ

ὡς γὰρ σὺ παρ' ἐκείνῃ λάθης, ἀπαιτ' ἔχεις
 τῆσιν ἰεῖσι δὲν ἤλθον, ἵατ' φράσσειμί σοι,
 αἰεὶ πρὸ ἀνθρώποις γδ' εὐνοῦσι μὲ ἰγῶ.

κη. μόνον θῆαν γὰρ δῖος ἀπαιτ' ἔχεις.
 πρ. μισῶ δ' ἀπαιτίας τῆς θῆας, ὡς οἶδά σου.
 κη. καὶ τὸ δ' αἰεὶ δῆτα θῆσιν ἔφους.

πρ. τί μὲν, καθαρός, ἀλλ' ὡς αἰεὶ ἀπαιτίας πάλιν
 φέρεται σικκίδιον ἵατ' με καὶ ὅζ' εὐνοῦσι ἰγῶ
 ἀπαιτίας, ἀπαιτίας δὲ καὶ κρατηφύρα.

πη. καὶ τὸ δ' ἰφροῦ φέρεται τοῦ δ' ἰφροῦ.

πρ. πρὸς δ' τοῖσι, σικκίδιον ἰφροῦ
 κη. τίς ἐστὶν ἄλλοις ἰφροῦ

ψυχραζωγί σικκίδιον,
 ἵατ' καὶ πείσασθ' ἰφροῦ ἡλθον
 ἐν ἰφροῦ ψυχρῶ ἰφροῦ ἡ
 ζῶντ' ἰφροῦ πρ' ἰφροῦ.

Απαιτίας κώλιας.

σφάγι' ἰφροῦ κάμχλον,
 αἰεὶ πρὸς ἡς λαομῆς τριών
 ὡς πρὸς ἰφροῦ ἀπαιτίας,

κατ' ἀνηλθεν αὐτῷ κάτωθεν,

πρὸς τὸ λαῖμα τῆς τραμύλας.

Χαίρει Φῶν ἢ νυκτερίς.

πω. τὸ μὲν πόλισμα τ' νεφελοκεκκυγίας,
 ὄρας τε δὲ πάρεσιν, ἢ πρεσβύουσαν
 ἔτος τι δρᾶς ἐπ' ἀρισίῳ ἕτως ἀμπέχῃ,
 ἢ μεταβαλεῖς θοιμάπον, ὡς ἐπὶ δεξιά,
 τί ὦ κραιπνὸν δαιμον λαιπασοδίας, εἰ τῷ φύσι
 ὦ δημοκρατία, ποί σπρεσβύουσαν, ἡμᾶς ποτε,
 εἰς τὸν γ' ἐχθροτόνησαν οἱ θεοί.

τρ. ἔξαις ἀπέμας. πο. εἰμωζε πολὺ γδ' ὄνο
 ἐγώ,

εἶρα καὶ πάντων βαρβαράπιτον θεῶν

ἄγαθ' ἢ τί δρᾶμ' ἢ ἀκλῆς. ἢρ. ἀκήρα

εἰμωγ' ὅτι τ' αἰεθροποι ἄγχι βέλομαι,

ὅστις ποτ' εἶδ' ὅπως θεὸς ἀποτειχίσαι,

πο. ἀλλ' ὦ γὰρ ἠρήμεθα πρὸς ἀλαδιαν γῶν
 πρέσβεις ἢρ. διωλαστίως μάλλον ἄγχι μοι
 ὄκει.

πει. τίω τὸ ἄκνησιν τίς δότω. Φέρε σίλφιοι,

τυροὶ φερέτω τίς, πυρπόλει τίς ἀνθεραξί,

ἢρ. τ' ἀνόθα χαίρει οἱ θεοὶ κελύουσαν,

τρῆς ὄντες ἡμεῖς. πει. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλ-

φιοι.

ἢρ. τὰ κρέα γ' εἶ, ταῦτ' ἐσίη. πφ. ἕριθίς πηις.

ἐπανισάμφοι τίς δημοτικοῖσι ὀρθίοις

ἔδοξαν ἀδικεῖν. ἢρ. εἶπα δ' ἦται σίλφιοι

ἐπικνᾶς πρῶττον αὐτίσιν. πει. ὦ χαίρει ἀ-

κλῆς,

τί ἴσι. ἢρ. πρεσβύοντες εὐθάδ' ἠκοῦμα

πρὸς τ' ἰσῶν, πρὸς πολέμῳ καταλαγῆς.

πει. ἴλ-

εη. ἔλεγον ὅτι ἔστιν ἐν ληκύθῳ.
 ηρ. καὶ μὴ τὰ γ' ὀρεΐθια λιπαρὰ γὰρ εἶναι πρέεκες.
 πο. ἡμεῖς τε γὰρ πολέμοιοι, ἢ κερδαίνομεν,
 ὑμεῖσ' ἄγε ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
 ὄμβροτον ὕδωρ ἄν, εἴχ' ἐν τοῖς τίλμασι
 ἀλκυονίδων ἄν, ἢ γὰρ ἡμέρας ἄει,
 τὺ πῶς πῖον πάντων αὐτοεργαίους ἠεθλῶ.
 πε. ἀλλ' ἔτι προτέρω πῶ ποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν,
 πόλεμον πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν εἶδοκεν
 εἰάν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλητε δρᾶν
 ἄνοιδ' ἀσ ποιείαθ', τὰ δ' εἰκαὶ εἰσὶν ταῦτ'
 τὰ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσι θεοῖσι πάλιν,
 τ' δὲ δόξα δοῦναι, καὶ ἀγαλλιάμεθα,
 ἐπὶ πῆ; δευτέρω πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς καλῶ.
 ηρ. ἐμοὶ μὲν ἀπὸ χρηταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
 πο. τί ἂν κακόδαιμον ἠλίθιοι καὶ γὰρ σφίσι,
 ἀποστερεῖς τ' πατέρα τῆς τρυφνίδος;
 πε. ἀληθὲς ἔγωγε μῆζοι ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 ἰχούσ' ἢ ὄρνιθες ἄρξω πεκάτω,
 καὶ ἄν γ' ἔτωο ταῖς πεφύλασιν ἰγχεκρυμ-
 μένοι
 κύψαντες ἐπιερκεῖσιν ἡμᾶς οἱ βροτῶν,
 εἰάν τ' ἄς ὄρνιθες ἐχρηπτε μμᾶχες;
 ἔστιν ὀμνύη τις τ' κόρακα καὶ τ' οἶα,
 ὁ κόρακα παρελθὼν τὸ πικροκωῦτος λάτρεα
 ὡραπτάμνος ἐκκόψει τ' ὀφθαλμοὺς θείων.
 πο. ἢ προσδῶ πῦντάγα καλῶς λεγῆς
 κάμει δακρυ. πε. τί δαὶ σὺ φῆς, τῆ. καὶ οἰατα-
 τρῶ

πε. ἰρᾶς, ἐπαινεῖ χεῖτος ἔπερον νῦν ἔπ
 ἀκροσθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθοὶ ποιήσομεν
 α δ ς ἱαντις

ἴαυτε ἀνθρώπων κρείσσον τῶ θεῷ
 εὐξάμεθ' ὅτι, εἴπερ Διὸς σφίζῃ λήξαι,
 μὴ μετὰ θεοῖς, καὶ μὴ ποδιδῶ, μισητίας
 ἀνεκπαράξοιτο καὶ πάντα παρ' ἴδω τῶ
 στίπασιν.

ποι. ὅταν Διὸς ἀριθμὸν ἀργυρέιδιον τύχη
 ἀνθρώποις ἔσται ἢ κἀπὶ λήξαι,
 κρηταπτάμεθ' ἵκνησ' ἀρπάζασα λάβου,
 σπυδαῖοι δὲ οἱ πῶλ' ἀνοίστη τῶ θεῷ.

ἦρ. τὸ σκῆπτρον δὲ πῶλ' ἀνοίστη ψηφίζομαι
 τέτοις ἐγὼ. πο. Ἦ τρεῖς ἀλλὸν γαμῶ ἴρα.

ἦρ. ἑπείθεα μὲν οἰμάζοι δοκέοσι. τρ. σκουριάκα
 βακταρακρῶσι. ἦρ φησὶν εὐλίξαι πάντο.

ποι. εἰ πνιδόκῃ τῶν, ἑῶνται καμῶ σπυδαῖοι.

ἦρ. ἔσται δοκέει δρῶν ἑῶνται, ἑπείθεα κρηταπτά.

ποι. καὶ τὸ δὲ ἐπείθεα ἔστιν, ἑπείθεα κρηταπτά,
 τῶ μὲν γὰρ ἦρα, παραδίδωμι τῶ δὲ
 τῶ ἢ βασιλείαν τῶ κόρη γυναικὶ ἰμοῖ
 οὐκ ἀδύτιον ἔστιν πο. ἢ Διὸς λαγῶν ἴρα,
 ἀπὶ αὐτῶν οἰκοῦσ' αὐτοῖς. ποι. ἐλίξαι μοι
 μέλαι

μάγοι τὸ κατὰ χυμῶν κρηταπτά γλυκῶ.

ἦρ. ὡ δὲ αἰμόνι ἀνθρώπων ποσὶδοι, ποι φησὶ
 ὑμῶν κρηταπτά κρηταπτά κρηταπτά κρηταπτά.

ποι. τί δοκέει πνιδόκῃ. ἦρ ἐπὶ Διὸς ἀνοίστη.

ποι. τί ὡ ζῶν ὅτι οἰδοῖ ἑξ ἀπὶ αὐτῶν κρηταπτά
 βλάπτει δὲ τρισυτ', ἦρ γὰρ ἀποθήκη
 ὁ θεὸς κρηταπτά τέτυπι τῶ κρηταπτά,
 πνιδόκῃ σὺ, σὺ γὰρ ἀπὶ αὐτῶν κρηταπτά.

τὰ κρηταπτά ὅτι αἰ ὁ θεὸς ἀποθήκεται κρηταπτά
 λίπασιν.

κω. οἱ μριτάλας μ' οἶόν σι φέλοισι φίζαται,
 δυνε' ἄς ἐμ' ἄπο χάρησιν, ἴνα τί σοι φράσω,
 ἀφ' ἀλάττιαι σ' ὁ θεὸς ἔω ποίηρι σὺ
 τ' ἄ ποτρεάων ἔδ' ἀκαρῆ μέπιτί σοι,
 κ' τ' ἐς ἰόμας, τόθ' ἔω εἰ κ' ἄ γνήσιος.
 ηρ. ἐγὼ γὰρ τί λίζης; περὶ σὺν ἄ τρινη δία,
 ἄνγ' ἔξενε γυναικός, ἢ πῶς ἄν πετε
 ἐπίκληρον εἰσὶ τὸ ἄθλωαίω δοκίαις,
 ἦσαι θυδατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γησιῶν.
 ηρ. τίδ' ἄν ὁ πατήρ ἐμοὶ δὴ δῶ τὰ χεῖματα
 νέθωζα πεθίησκατ. πρὶ ὁ νόμος αὐτὸν ἔσθ
 ἴω.

ἔτος ὁ προσδῶν περὶ ἅπτες ὅς ἐπαίρει σι ταῦ
 ἀνδρίζεται σὺ τῶν πατρῴων χεημάτων;
 φάσκον ἀδελφός αὐτὸς εἶναι γνήσιος
 ἐρῶ ἢ δὴ καὶ τ' σόλωνός σι νόμον,
 τόθ' ἔω μὴ εἶναι ἀγχι-
 σίαν, παιδῶν ὄντων γη-
 σίαν, ἴαν ἢ παῖδες
 μὴ ἄσι γήσιοι, τοῖς
 ἐξυτάτω ἔ γλυκε,
 μεπιταί τ' χεημάτων

ηρ. ἐμοὶ δ' ἄρ' ἔδ' ἐτῶν πατρῴων χεημάτων
 μέττω, περὶ ἔ μ. τρινη δία. λίζου δέ μοι
 ἔδ' ἄ γ' ἀκτιρῆ σήσαν ἴς τ' ἐς φράτορας;

ηρ. ἔδ' ἄτ' ἐμὲγα, καὶ δ' ἄτ' ἐξυμάζον πάλαι.
 περὶ τί δ' ἄτ' ἄνω κίχνηαι αἰτίαν βλίπων,
 ἀλλ' ἄν μὲθ' ἡμῶν ἦς, χατισήσω σ' ἐγὼ
 τύραννοι, ὄρνιθων παρὶξ σι γάλα.

ηρ. δίκαι' ἐρνε γ' καὶ πάλαι δοκίαις λίζαν,
 ἀφ' ἴτης πόρης, κάζω γ' παρὰ δ' ἰδωμί σοι.

περὶ τί

πρ. τί δαί σύ φής; πο. τὰ γαστρία ψηφίζουσι
 πρ. ἐν τῷ ἀρεῖ βαλῶν πᾶν τὸ πρᾶγμα, τί σύ
 λέγεις;

πρ. καλῶν κόρυνα καὶ μεγάλα βασιλευσὶ
 ὄρεθι παραδίδωμι. ἤρ. παραδοῦναι λέγεις;

πο. μὰ τὸ δὶ ἔχ' ἕτος γὰ παραδοῦναι λέγεις
 εἰμὴ βαδίζεν ἄσπερ αἱ χελιδόνες

πρ. ἐκὼν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγεις.

πο. σφῶν ἄνδρα ἀπὸ θεοῦ καὶ ἐμβαίνειτε,
 ἐγὼ δ' ἐπέθ' ἢ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.

ἤρ. ἡμῖν ἄ λέγεις σύ, πάντα συγκαρῆν δοκεῖ,
 ἀλλ' ἔθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς εἰς τὸ ἕρπον
 ἵνα τίω βασιλείαν καὶ τὰ πάντα ἐκὼν λά-

πει. εἰς κέρρη ἄρα κατεκοπήσαν εἶπαι. [ἔθι.
 εἰς τὸς γάμους. ἤρ. βυλεθεῖς δ' ἦτ' ἐγώ τῃς
 ὅπως τὰ κρία ταυτί μένων, ὑμεῖς δ' ἴπαι.

πο. ὅπως τὸν κρίαὶ πολλὰ γὰρ τειθειαν λέγεις,
 εἴθε μεθ' ἡμῶν. ἤρ. ὄχι μὲν τ' ἀνδοτιέω.

πρ. γαμικῶν χλασίδων διδόντω τίς δι' ὑρό μου.

Στροφή πᾶσι.

πρ. εἶπ' ἐν φανῶσι, πρὸς τῆς
 κλεψύδρα πανῦρον ἴχ.
 γλωπασόρων χρῶ
 οἱ, ἱερίζουσίν τε καὶ ἀπὸ
 ρεσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλωπ-
 ταισι, συκάζουσι τε,
 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένου,
 θρηγῖαι τε φίλιπποι, [παι,
 κατὰ τ' ἐγγλωπασόρων κείων τ' φίλιπ-
 πανταχῶς τῆς ἀπικῆς ἢ γλωπῆ χαρῆσι τε-
 μοις].

Σύσημα

Σύσημα κ' ἰαδικηπὴν

ἀγ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πρᾶπτοντες, ὦ μείζων λόγος,
 ὦ τρισμκάερον πλῆθον ὀρνίθων γένεθ,
 δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις,
 πρὸς ἔρχεται γὰρ οἶον ὅτε παμφανὸς
 ἄστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσοῦν γείδ' ὄμο
 ἔθ' ἠλίξ τηλαργῆς ἀκτίται σέλας
 ῥιῖτον ἐξέλαμψε, οἶον δ' ἔρχεθ
 ἔχον γυναικὸς κάλλεθ, ἔφατον λέξαν,
 κάλλωι κεραιούτ' πτεροφόρον διὸς βίλλεθ,
 ὅσμη δ' ἀνανόμαστος εἰς βάθ' οὐκύνε
 χερσῖ, καλὸν δ' ἔαμψε θυμιαμάτων
 αὐραὶ λαψαίρασι πλεκτ' ἀνίω καπνῷ
 ὀδὶ δ' ἑκάυτ' ἐστίν, ἀλλ' ἄχρη θεῶς,
 μύσθης ἀνοίγαιν ἱερόν οὐφημθν σόμα.

Ὡδ' ἡ καὶ σροφὴ κάλαρι εἶ'.

ἰμ. ἄταγε, δέισχε, πάραγε, πάριχε,
 πῶε πίτεο δ' εἴτ' μάκαρος
 μάκαρι σιτύχα
 ὦ φύ, φεύ τῆς ἄρας,
 εἴ κάλλεσ
 ὦ μακαριτοὶ σὺ γάμθν
 τῆδε τῆ πόλει γήμαι.

ἰμ. μεγάλα κατέχευσι τύχαι
 γένεθ ὀρνίθων,
 διὰ τόνδε τ' ἄιθρα
 ἀλλ' ὑμναιόισι καὶ νυμφιδίοις
 δέχεσθ' ὠδ' αἶς
 αὐτοὶ κ' πλὴν βασιλείαν

Στροφὴ ἑτέρα κάλαρι εἶ'.

γ. ἢ σὺ ποτ' ὀλυμπία

τῶν ἡλιόατων θρόνων
 ἄρχοντα τοῖς μίγαν
 μοῖραι ξυτεκόμισαν,
 ὅν τοι δ' ὕμνοισι.

Λυπεροφὴ κάλων ι.

ὄδ' ἀμφίσηλης ἔρωσ
 χρυσόπλιεσσι, ἠτίας
 οὐθιως παλιονόνας,
 ζῶντες πάροχοι γάμων,
 τῆστ' οὐδαιμόνησσι.

Επωδὴ κάλων ι'

ὕμνῳ ᾧ ὑμῖναι ᾧ ὑμῶν.

παι. ἰχάρεν ὑμῖναι ἰχάρεν οὐδαισ.
 ἄγαμῳ ἢ λόγῳ, ἄγαμῶ αὐτῷ,
 καὶ τὰς χηρῆσιν κλήσεται βροτῶσ.
 τὰς, πειρωδῆσιν διὰσ ἀστεροπῆσ,
 δεινῶντ' ἀργῆσιν κεραυνῶν.

Στρεφὴ ἱππεσσι καὶ ᾧ δὴ

κάλων ιη'.

χο. ᾧ μίγαν χρύσειον ἀστεροπῆσ φάσσι.
 ᾧ διὸσ ἀμβροστικῶν ἔγχος πυρφόροσ
 βαρυαχίεσ οὐροσφόροισ' ἄμα.
 βροτῶσ, αἷσ ὄδῳ καὶ χόλια σείσ,
 διὰ σὲ πάντα κρατήσασ, καὶ
 πᾶσι δροσ βασιλείασ ἔχουσ διὸσ.

ἦμ. ὑμῶν ᾧ, ὑμῶν ᾧ
 ἱπποσ καὶ γάμοισι ᾧ
 φῦλα πάντα συτέμασ
 πλεροφῶσ ἐπὶ πίδασι διὸσ,
 καὶ λέχεσ γαμήλιον
 ὄρεξουσ ᾧ μάταια σὲν

χῆρα, καὶ πτερόν ἰμῶν
 λαβῆσαι, συγχόρδισον,
 αἶραν ἢ κρυφίως ἰγῶ
 ἀδελαί ἢ καίων,
 τίωελα καλλιπυγῶ
 δαιμόναι ὑπέρτατε.

Λειπφάνης ὀρνίθων τέλει

ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΡΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ Δὲ τῷ πιλοποιησακῷ πολέμῳ κικηκίτας
 ἐπὶ ἀθηναίους κί, ἐπὶ σύμπαντας ἑλλήνας κρε-
 σφότης ἰλῶν, ἰκαγῶς γδ διίτ' ὀάκη πολιομοῦτος
 αὐτῷ χεῖρος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τέτυ, κρολίμ-
 πω τὰς σόλφει, καταθίδται μὲν πύω κρός ἀλλή-
 λης φιλοφιλίακόμεναι ἢ κί, εἰρήμω ἀπὸ τῆς κρο-
 τίτας ἰχθρας ἰλέαται, παρφόρη τήτωω μαρζ ἰν
 πια τρυζ αἰοι τομῶμα, μάλισα τῆς εἰρήμης ἀπι-
 πωμέμω, οἱ ἀσχάλλαν ἰοῖσι τῷ πολέμῳ εἰς ἕρατον
 ἀνιθῆο ἰκυλῶσαιτε κρός ἢ δια σὸ σούμφορ παρ
 ἀπῆ, δὲ μὲν αἰτίαι ἕτοις ἐκ ἴχθ τὰ τῆς ἑλλήωσ
 κρογ ματα τοσῶτον ποιήσαιτε κῶνον αὐτῶς, ὅν
 ἐκ διαπυρωῦτα τῆα τρόπον πύω εἰς ἕρατον πε-
 ρίαι ποιήσαι, παρσῶρη τρίφοιτα κᾶθαροι ὡς ἀτα-
 πκασίμορ εἰς ἕρατον δι' αὐτῆ, βελιροφόντε δι-
 κλω, κρολο γίχασι ἢ οἱ δύο θροάπειτες αὐτῆ, οἱς κί
 ἐκτρίρεσ κροσιτέτακτο ἢ κᾶθαρον δυσφορωῦ-
 τασίωι τοῖς αὐτῆ σιτίοις. Ἡ δὲ σκπῆ τε δρᾶ-
 ματος οἱ μέρες μὲν ἰοῖσι τ' ἡς, ἐκ μέρες ἢ ἰπὶ τῆ
 ἕρατῆ. ὁ ἢ κρογ σνίσηκε ἰκ πιατ ἀπὸ ἴω ἀπε-
 και μαρζασ.

Τὰ Ε

Τὰ τὸ δράματ' ὡρέσσωπα.

Οἰκίτης.

ἵππεος οἰκίτης.

τρυγῶν.

παῖδες τρυγαίς.

ἐρμῆς.

πόλεμος. [ἔπει.

κυδοιμῆς.

χερὸς γαργῶν ἀθρο-

δράπων τρυγαίε.

ιεροκλῆς,

δρεπανοργός.

λοφοποιός.

θαυροκωπώλης.

στυλπιγροποιός.

κρονοπώλης.

δαρυζό.

παῖς λαμάχης.

παῖς κλειούμης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Ἔ. **Α** Ἰε' ὦρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κατ-
βάρα.

οἰκ. Ἰδὲ. οἰκ. δὸς αὐτῶ τῷ κάκισ'
ἀπολαυδία.

Ἔ. καὶ μή ποτ' αὐτ' μᾶζαν ἠδ' ἰαφάρι.

οἰκ. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ οἰκίας πτωλασμείης.

Ἔ. ἰδὲ μάλ' αὐθις οἰκ. πᾶρδ' ἄν κῶ δ' ἤφεις,
ἢ κατέφαγας; Ἔ. μὰ τ' δ' ἄλλ' ἐξαργύριον
ὄλην εὐέγκασιν ἀεικυκλίσις τῶν ποδῶν.

οἰκ. ἄλλ' ὡς τάχιστα τῶν πολλῶν καὶ πυκνῶν.

ἄιδρις

ιτ. ἄνδρες καρτερόντι αἰσολαβιάει ἀφ' ὅς
 ἦν,

εἰμῆκε βέλτοδ' ἀποπνιγέτα ἀειδῆν.

ικ. ἑτέρων ἑτέρων δ' ὅς παιδὸς ἠταιρηκότες,
 πτελιμένης γάρ φησιν ἐπιθυμῶν ἔτ. ἰδ' ὄ,
 ἐνὶς μ' ὦ ἄνδρες ἀπληλῦδ' μοι δεκά,
 ἄδεις γδ' ἀνθυίη με μάτιοντ' ἰδίοντ'.

ικ. αἰετοὶ φέρ' ἀκίω, χατίρων με, χατίρων,
 κητρίο ἑτέρων γ' ἔτ. μά τ' ἀπόκω γ' ὦ μ' ἔ
 ε γδ' ἔθ' οἴοντ' εἰμ' ὑπὲρ χητῆς ἀσπλίας
 αὐτῶν ἄρ' ἴσω αἰσολαβῶν τῶν ἀντῆρας.

ικ. ἡ τ' δι' ἑς κόρακας γ', κ' σαυτόν γ' πρὸς.

ιτ. ὑμῶν δ' εὐ' εἶπε σιδέ μοι κατεπάτω.

πόθεσ' ἀνπερὶ κητῆς ἀκίω κητῆρας,

ἄδεις γδ' ἔργον ἴω ἀρ' ἀθλιώτερον,

ἢ καθάρω μάτιοντα παρὶ χητῆς ἰδίοντ'.

ὅς μ' ἔθ' ὡσπερ' ἀνχέση τίς, ἢ κύων,

φαύλας ἐρείθει, ὅθ' ἔθ' ἰατ' ὀφρονήματος,

βροτούεταί τε κ' φαγέει σπῆ ἀξιοί.

ἴω μὲν παραβάτ' εἴψας δι' κητῆρας ἀκίω,

ὡσπερ' γοτακίω γ' γδ' ἴω με μαγαλιώκη.

ἀκίω εἰ πῆκω ἵ τῆς ἰδωδῆς, σιδέ μοι.

ποδὶ σαυροῖδας τῆς θυράς, ἴω μὲν ἰδ' ἔθ'.

ἐραδὶ, κητῆρας ἰδ' ἔθ' ἰδ' ἔθ' ἰδ' ἔθ'.

εἴως, ἴω σκαυτόν λαθῆς ἀθρῶν.

οἴοντ' κητῆρας ὁ κατὰ χητῆς ἰδίοντ'.

ὡσπερ' παλαιῆς παραδολῶν τῆς χητῆρας,

κ' πῶν τε τῶν κητῆρας, π' κ' τῶν χητῆρας.

ὡσπερ' ἰδ' ἔθ' ἰδ' ἔθ' ἰδ' ἔθ' ἰδ' ἔθ'.

τῶν παλαιῶν ἀθρῶν τῆς ἰδ' ἔθ' ἰδ' ἔθ'.

μικροὶ τὸ χητῆρας κ' ἀθρῶν κ' βορῶν.

- χ' ὅτ' ἐπὶ πότ' ἐσὶ δαιμόνων ἢ περὶ σοφῶν.
 οἰκ. ὅτ' εἶδ' ἀφροδίτης μὲ γὰρ ἔμειθαίνεταί
 ἔμινω χαρίτων γε. ἔγάρ ἐσ', ὅτ' εἶδ' ὅσοι
 ἔτ' ἐσὶ τὸ τίρας ἔδιδος καταπλοῦστα.
 ἴσ. ἡγεῖται ἀν' ἡδὴ τ' Παιτῶν περὶ λίγρι
 ναιίας δοκησισσοφῶν, τὸ ἧ πρῶτον τι
 ὁ κάθηρ' ἧ πρὸς τί. κατ' αὐτῶ γ' ἄνερ
 ἰωνικός περ φησι παρακαθήλυτο
 δακίω μὲς κλέωτα ἔτ' αἰεὶ πῆ,)
 ὡς κ' ἔνθ' ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἰδίαν,
 ἀλλ' εἰσὼν τῆ καθάρω δ' ὥστε πῆνι,
 οἰκ. ἐγὼ ἧ τ' λόγῳ γε τοῖσι παιδίοις.
 καὶ τοῖσι ἀνδράσι, καὶ τοῖς ἀνδράσι
 καὶ τοῖς ὑπερτέτοισι ἀνδράσι φροῦσι,
 καὶ τοῖς ὑπερηγορίοισιν ἐπὶ πάντις μάλα,
 ὁ διαπότης με μάλιστα κακοὶ τρέπον,
 ἔχ' ὅτ' ὡς ὑμῖς. ἀλλ' ἐτιθῆ κακοὶ πάντι,
 εἰ ἡμῖρας γὰρ εἰς τ' ἔρατος βλέπω,
 ὡδὶ κελυγῶς. λειδρεῖται τῆ δὴ
 καὶ φησὶ ὦ ζῶ, τί ποτε βολῶν ποιῆ
 καταβῆ τὸ κόρημα. μὴ κόρη τῆν ἰαῶν
 ἰαῖα.
 σιγήσας ὡς φωνῆς ἀκούει μοι δεκά.
 τρ. ὦ ζῶ, τί δρασίεις πόθ' ἡμῶν τ' λῆνι,
 λύσης σιαντ' τὰς πόλεις ἐκκοκίσης.
 οἰκ. ἔτ' ἐσὶ δ' ἡπὶ τὸ κακοὶ αὐθ' ὅ γ' ἄ λῆνι,
 τὸ γὰρ παράδειγμα τ' ματιῶν ἀκούει,
 εἰδ' εἴπε πρῶτον ἡνίκ' ἔρχεθ' ἡ γὰρ
 κῶσιθ' ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτοὺς σοφῶν
 πῶς ἂν ποτ' ἀφικεῖται ἄτ' αὐθ' ἔδιδος.
 ἔπειπε λῆνι κλιμάκρια ποιῆντι.

στρὸς ταῦτ' ἀνέρριχθ' ἀνίστ' ἕρανον
 ἕως ξανθεῖς ἰδὲ πησ κεφαλῆς κατωρρυσίς
 ἔχθρες ἢ μὲν ταῦτ' ἐκφθαρείς, σὺκ οἶδ' ἄποι,
 εἰσέζαγ' αἰτηῖσσι μέγιστον κένθαρρον
 κέκρηται ἔστων ἰσποκρομῆσι μὴ ἠγάγκασσι,
 καυτὸς κρατῶν αὐτὸν ὡς πῶρ πωλίσι,
 ὦπηγάσιδόν μοι Φησὶ χυσιπῶσι πτερῶσι,
 ὦπης πτήσῃ μ' εὐθύ δ' ἰδὸς λατῶν
 ἀλλ' ὅτι ποίσι, παδὶ δ' ἀκρύψας ὄψομαι.
 οἰμοιτάλας, ἴτι δ' εὐρὸν δ' εὐρ' ἄγίτορε,
 ὁ δ' ἀπὸ τῆς γῆρας μετ' ἄργος αἶρε.)
 ἰκπηθ' οἰσὶ τ' ἄερ' ἐπὶ ἔκκατ' ἀρε.

Σύσημα κ' ἑλενοπὴν ἀπομοιομαρῆς.

- στρ. ἠουχος ἠουχος ἠρέμα κατέων
 μήμοι σὺ βαρῶς χῶρδ' ἰλίασ
 οὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εὐμνηπίσσι
 πρὶν ἀν' ἰδίης κ' ἀγλύσης
 ἄρθρῶν ἰίας πτερύγων εὐμνη,
 κ' μὴ πνεῦμοι καὶ ἀντ' ἐθλῶ
 ε', εἰ δ' ποιήσῃς ἔτ' κατ' οἴκους
 ἀσφ' μῆνοσ' ἔγες ἡμετέρους.
- ια. ἀδ' ἰσσοτ' ἀσπῆ ὡς παρεχτιώεις. στρ. σίγα σίγα
 ια. ποῖ δ' ἦτ' ἄλλαισ μεπωροκηπῆσι
 στρ. ὑπὲρ ἰκλώων πάντων πέτομα
 τόλμημα, νεὸν πελαμησά ἀρ' ἔσθ.
- ια. τί πέπι, τί μακτώ ἐχὺ γυῖαισ;
 στρ. εὐφηνεῖν χεῖρ' κ' μὴ φλαῦρον
 μηδ' ἐν γροῦζῃν, ὀλολύζει,
 σῆς δ' ἀνθρώποισι φρατῆρ' σιγαῖ,
 τῆς τι κηπεῖσσι κ' τὰσ λαυράσ,
 καίνας ἐπ' ἰνδοῖσι ἀνοικεδ' ἐμῆσ,

καὶ τὰς πρῶτας ἐπικλείειν.

Σύστημα ἔπειρον.

οἰκ. ὅσα ἔδ' ἄπως σιγήσομαι ἡμῶν μημεριφροσύνη,
ὅποι πέτεσθ' ἄλλοι. τρ. τίδ' ἄλλογ' ἢ
ὡς τ' οἰεῖσθ' ἔρατόν. οἰκ. τίνα νοῦν ἔχει.

τρ. ἐρησόμην ὅτι ἐκείνοι ἐκλίωσι πέρι,
ἀπύξα πάντων ὅτι ποιεῖν βυλδοί.

οἰκ. ἴαν ἢ μὴ κατεργασύση. τρ. χρονομα
μῆδιδιτιν αὐτοὺς ἀποδοῦναι πῶς ἐκλάσει

οἰκ. μὰ τ' δίδουσον ἐδέποτε ζῶντ' ἔμῃ.

τρ. ὅσα ἐστὶ παρὰ ταυτ' ἄλλ'. οἰκ. ἴα, ἴα, ἴα, ἴα,
ὦ παιδ' ὅ πατήρ δ' ἀπλιπῶν ἀπέρχει,
ὑμᾶς ἐρήμας εἰς τ' ἔρατοὺς λάθρα,
ἀλλ' ἀντιθέλει τ' πατέρ' ὡ κακοδαίμονα

Σύστημα ἔπειρον ἀνομοιομερές.

παῖ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ ἴτυμός γ' ἄρ
δάμασιν ἡμετέροις φάπς ἔχει,
ὡς σὺ μετ' ἐρνίδασι ἀελλίπων ἔμῃ
εἰς κόρακας βαδιῆματῶνι.

τρ. οἰκ. ἐστὶ τ' δ' ἐτύμας, εἰπ' ὦ πάτερ ὅτι φίλιος
δουλάσθαι εἰς κόρας, τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχλασμα
ὑμῖν.

οἰκ. ἢ τίς ἀν' αἰτίζητ' ἄρ' ἐστὶ πᾶσαν με καλῆσαν,
ἐνδοὶ δ' ἀργυρεῖα, μὴ ἢ ψακῆς ἡμῶν
πάμπαν,

ὡ δ' ἐγὼ δὲ πρᾶξας, ἔλθω πάλιν, ἔξειτε
ἄρα,

καχῶρον μεγάλην, καὶ κόρδιλασ ἔψοι ἐπ
αὐτῇ

παῖ. καὶ τίς πόρροσσι τῆς οὐδ' ἔγενεσθ' ἔμῃ
ταῦτ' ἔμ' γ' ὅσα ἄξ' ἔσεταί τινος τῆς ἐρήμης

στ' ἡμῶν

τρ. πτηνός πορούσθ' ὡλ' ὦ, ἔκνω δ' ἰώσσομα.

παι. τίς δ' ἢ πίνοια σὺ εἶνι, ὥστε κἀναρθρὸν
ζούξαι τ' ἰλαύνειν εἰς θεὸς, ὦ παπία.

τρ. ἐν πῖσισι αἰσάπυ λόγῳ ἐξενερέθη,
μόν' ὦ πιτωῶν εἰς θεὸς ἀφιγμὴν ὦ.

παι. ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ.
ἄπως κἀκροσμοζ ζῶον ἤλθοσ εἰς θεὸς.

τρ. ἤλθον κροτ' ἔχθραυ αἰεδ' πάλαι ποτὲ
ὦ ἐκκυλίνδων κἀνπιπμωρὸν ὦ.

παι. ἔκρω ἰχρῶ σι πηγάσθ' ζῦξαι πλερόν,
ἄπως ἐφαίνεσ τῖς θεοῖς τερακκώτερος.

τρ. ἀλλ' ὦ μελίε μοι σιτίων διπλῶν ἴδει,
κῶ δ' ἀτὶ ἄν αὐτὸς κροτὰ φάγω τὰ σιτία
ἐτόισι τῖς αὐτοῖσι. ἔτον χροτάσθ'.

παι. τί δ' ἰώ εἰς ὑγρὸν πόνπον πίση βάθ' ὦ,
πῶς ἰξολιδ εἶν πῖλω ὦ ἄν δαυήσε ὦ.

τρ. ἐπί τηδὸς εἶχον πηδάλιον, ὦ χροσμοζ,
τὸ πλοῖον δ' ἴσαι, ναξινεργὸς κἀνιταρος;

παι. λιμῶ ὅ τίς σε δέξεται φορέιδρον;

τρ. ἐν πειραεὶ δὴ πῦ εἰ κἀναρθρὸν λιμῶ.

παι. ἐκῆσθ' ἔρξ μὴ σφαλεῖς, κροτὰρ ὦ,
ἐπὶ πῦθεν, εἶτα χροτὸς ὦν δὲ πῖδ' ἠ
λόγῳ παράχθ'ε, κροτὰρ ὦ δια γένη.

τρ. ἐμοὶ μελήσθ' ταῦτά γ', ἀλλὰ χροτὸς,
ὦ μῆε δέ γ' ὑπὲρ ὦν τὸς πόνπος ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδέητε, μὴ ὅ χροτὸς ἡμερῶν τειῶν,
ὡς εἰ κροτὰρ ὦν ὦν ὦ σφροσθ' ὦ,
κροτὰρ ὦ εἶψας με βροτὸς ὦ,
ἀλλ' ἄγρ' ἠγάγετε χροτὸς χροτὸς,
χροτὸς χροτὸν πῶταρ ὦ ψαλίαν,
ἀγρ' ὦ φροτὸς ὦ σῖν,

τί ποιεῖς τί ποιῆς, ποῖ περιελίμεις,
 τὰς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας,
 ἴε σαυτὸν θαιρόων δὲ γῆς,
 καὶ πεδρημαίαν πῖρον γ' εἰπείναι
 ὀρθῶς χάρι δῖος εἰς αὐλὰς,
 δὲ ἄ κακκῆς πλὴν ῥῖν' ἀπέχην,
 ἀπὸ θ' ἡμεριῶν σιτία πάντων,
 ἀνθραπιτί θραῖς ἕτος ὁ χέζων
 ἐν περιεῖ περιεῖ ταῖς πόρταις.
 δὲ πολεῖς ἔργα τρυφῆς,
 καὶ πιφωρήσας τῆς γῆς, πολλῶν;
 καὶ πιφυτδύσας ἔρπυλον ἄνω
 καὶ μύρον ἐπιχεῖς, ὡς λῶ ππισών,
 εὐθρόδε πάθω, τὲ μὲ θανάτη
 πέρι τάλωνθ' ἢ πόλις ἢ χίον
 Δὲ τ' ἔσον περὶ κτὸν ὀφλήσας
 οἶμι ὡς δέδοικα καὶ ἐπιπώων λίγω
 ὠμηχανοποις, πρὸ σε καὶ τ' τοῦ ὡς ἐμῆ,
 ἤδη τροφῆ ππύμα πρὶ τ' ὀμφαλον,
 καὶ μὴ φυλάξας, χερτάσων τ' κἀνθραπν,
 ἀτὰρ ἐξ ἑσὺς εἶμαι τ' θῆων ἐμοῖ δοκῶ,
 καὶ δὴ καὶ θορῶ τίμ οἰκίαν πλὴν ἔδῖος,
 τίς οὐ δῖος θόραισιν, σὺκ ἀτοίξετε
 ἔρ. πόθεν βροθ' με πρὸ σίβαλ ὡ ἀναξ ἡρα
 κλεις,
 τὲ πῖ τί ἐπ τὸ κακόν. τρ. ἴπποκἀνθραπν.
 ἔρ. ὡ μιδρὲ καὶ πολμηρὲ, καὶ κίχων τε σὺ,
 καὶ μιδρὲ καὶ πμικίαρε, καὶ μιάρῃ τατε
 πῶς δὲ ἔρ' ἀνήλθεις ὡ μιάρων μιάρῃ τατε,
 τί σοι πότ' ἐστὶ τῶ ὀμ' σὺκ ἐρῆς; τρ. μιάρῃ
 τατες.

- ιβ. πῶς πῶς γένοιτο ἡ φιλία μοι καὶ ἰμα-
 ραπτεῖα.
 ιγ. κίτρο δὲ σείτε ἐπιπύτρο ἔργοι μιανύπατος.
 ιδ. ἔτι ματῶ γῆ ἱστέθ' ὡς σὺκ ἀσθηματῶν
 εἰ μή κριτρεῖς μοι πινῶμι ἄπιπες ἔπι σοι.
 ιε. τρυαῖοι, ἀθμυδός, ἀκαπληγὸς ἀξίος,
 ἔσσυφαίτης καὶ ἱραξὸς παραγμάτω.
 ις. ἡκεις ἢ κῆ τί τρ τὰ κρέατα ἐπί σοι φέρον.
 ιζ. ἀνδρακείων, πῶς ἔλθες, ἄ γλίχρων τρ.
 εἰς.
 ὡς σὺκ ἔτ εἰναι σοι δακῆ μιανύπατος,
 ἰθιτω, κάλεσον μοι τ' δὲ ἱε ἰη, ἰη ἰη
 ὅτ καὶ μέλας εἰς ἡμεῖς ἴσθω.
 Φρυγῶν γὰρ εἰσι ἰχθες ἰχθυοκίνοι
 ιη. ποι γῆς ἱε ἰδ ἔγῃς τρ, ἀλλὰ ποι, ἱε, πόρ-
 ρω πάνυ
 ὑπ' αὐτὸν ἀπεχθὸς τρ ἰσθω τ' κῆταρον.
 ιθ. πῶς ἦν αὐ δ' ἴπ εἰπεῦθα καθελοφθακῆμογοσῶν
 ιδ. τὰ λοιπὰ τῆσ' ἀσκούατα τὰ τ' ἴσθω,
 χυτσίδια, κῆ σινίδια, κῆ φροσίδια
 ιε. ἰχθυοκίνοιο δ' οἱ θεοί, τῆσ' αὐτίκα;
 ις. ἰχθυοκίνοιο ὄρχιδ ἴσθω, ἔπ εἰπεῦθα ἄ
 ἰησθω αὐτοί τ' πόλεμοι κατ' ἰσθω.
 ἡμῶς πύρα δ' ἴσθω δ' ἰσθω ἀπ' ἰσθω
 αὐτοῖδ' ἀσθωκίνοιο ὡς ἀσθωκίνοιο
 ἵνα μὴ βλεπίσθε, μολοκίνοιο ἡμῶς τῆσ'
 μή δ' ἀντιπολοκίνοιο τῆσ' ἐν ἰσθω αὐτοῖδ'
 ιη. ἔδ' ἰσθω ἡμῶς ταῦτ' ἰσθωσιν, εἰπέ μοι.
 ιδ. ὅπ' πολοκίνοιο ἰσθω δ' ἐκείνοιο παλάκισ,
 ἀποκίνοιο ποιοκίνοιο, κῆ ἰσθω ἀσθωκίνοιο
 ὑπ' ἰσθω αὐτοῖδ' ἰσθω, ἰσθω ἀντιποκίνοιο

- ναὶ τὸ σῶν, νῦν ἀπικίων εὐώσθ' δίκην,
 εἰ δ' αὖτις πρᾶξαντ' ἀγαθὸν ἀπικωνισί,
 κάλλοισιν οἱ λάκωνες εἰρλώνης πέρι,
 ἐλέγχετ' αἰ ὑμεῖς ὄθους, ἐξαπατάμιθα,
 ἢ τὴν ἀθηνῶν, ἢ δ' ἰὲρ χί πικρῆος.
 ἤξεσι καὶ οὖτις ἰὸν ἔχωμεν τὴν πόλιν,
 ὁ γὰρ χαρρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων,
 ὦ ἔρικ' ὅσπ' οἶδ' εἴποτ' εἰρλώνῃ ἐπι,
 τολοῖπὸν ὄψεσθ'. τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἶχε;)
 ἐρ. ὁ πόλεμος αὐτῶν ἐνέβαλ' εἰς ἀντρον βαθύ.
 τρ. εἰς ποῖον; ἐρ. εἰς τὴν τὸ κάτω, κάπιθ' ὄρας
 ὅσους ἀνωθερ ἐπιφύρησε τῶν λίθων,
 ἵνα μὴ λάβετε μηδ' εἴ ποτ' αὐτῶν; τρ. εἰπέ μοι,
 ἡμᾶς ἢ δ' ἡ τὸ ὄραν παρασκοδύαζε;)
 ἐρ. ὅσπ' οἶδα πολλῶν ἐν, ὅπ' θυεῖαν ἐσπέρας.
 ὑπερφυᾶ τὸ μέγιστον εἰσηνέγκατο.
 τρ. τί δ' ἔπαυται τῆς θυεῖας χρῆσι;)
 ἐρ. τρεῖς εἰς ἐν αὐτῇ τὰς πόλιν βυλῶνι.)
 ἀλλ' εἴμι καὶ γὰρ ἐξίεναι γνώμην ἐμὴν
 μέλαι, θορυβεῖ γυνῶν ἔνδον. τρ. οἶμοι δει-
 λαι)
 φίρ' αὐτὸν ἀποδρῶ, καὶ γὰρ ὡς παρ' ἡδ' ὀμνη,
 καυτὸς θυεῖας φθίγγε πολέμισθειας.
 πο. ἰὼ βροτοί, βροτὶ βροτοί πολυτλήμοις,
 ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους, ἀλγύσετε,
 τρ. ὦ ναζ' ἀπολλὸν τῆς θυεῖας τῶν πλάτεις,
 ὅσον κακόν, καὶ τῶν πολέμων καὶ τῶν βλέμ-
 ματ)
 ἀρ' ἔπος ἔς' ἐκεῖν) ὃν καὶ φ. ἰὸν γυμνῶν,
 ὁ δεινός, ὁ ταλαύρει) ὁ κτ' τοῖν σκελοῖν;
 πρ. ἰὼ πρᾶσιαί τρεῖς ἀθλῖαι καὶ πεντάκις

καὶ ποδοδὶκάκεις, ὡς ἀπὸ λῆδοι τήμερον.

τρ. ταῖτι μὲν ἄνδρες ἔδ' ἐν ἡμῖν πρῶτον ἄμα πῶ
τὸ γὰρ κακὸν ἔτ' ἐστὶ τῆς λακωνικῆς.

πο. ἰὼ μίγαρον μίγαρ', ὡς ἐπιτροχίσειδ' αὐτίκα,
ἀπαξ ἄπαιται κραταμειμυτῶμα,

τρ. βαβαὶ βαβασίᾳ, ὡς μεγάλα καὶ θριμῖα
τοῖσι μίγαρόσιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.

πο. ἰὼ σκειλία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπὸ λυσοῖα,
οἶα πόλις τάλασσα Δακωνοδῆσι.

Φίρ' ἐπιχίω καὶ τὸ μέλι ταῖτι τὰ τίτικόν.

τρ. ἔπος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθ' ἡπιέτω,
πρωῶολον ἔτ' ἐστ', φείδε τὰ τίτικόν.

πο. παῖ παῖ κυδδιμή. κυ. τί με κηλεῖς. πρ.

κλαύσῃ μακρῶ

ἴσηκας δρυγός, ἔτ' σῖσι γὰρ κόνδυλον,

ὡς δ' ἐμύς. κυ. οἶμαι μὲι τάλας ἢ δ' ἐπ' οὐκ,
μῶν τ' σκορροῶν ἐνέβαλες εἰς τὸ κόνδυλον.

πο. οἴσθ' ἀλετρεῖαναι τρέχον. κυ. ἀλλ' ἢ μίλε
σὸν ἔπ' ἡμῖν, ἐχθρὸς εἰσφκίσμεθα.

πο. ἐκρωῦ παρ' ἀθηναίους μεταφρίζει παχύ.

κυ. ἔγωγε νῆδ' ἰ', εἰ ἢ μήγε κλαύσσομαι.

κυ. ἀλλ' ἴδ' ἄτι δρῶμεν ἢ πόνος ἀνθρώπων.

ὁρῶτε τὸ κίνδυνον ἡμῖν ὡς μίγας,

εἰσὲ γὰρ ἕξει γὰρ ἀλετρεῖαναι φέρων.

τίτω περὶ τὰς πόλεις καθήμερον,

ἀλλ' ἢ δ' οἴοντο δ' ἀπολοῖτο, καὶ μὴ λθοῖ φέρων.

πο. ἔτ' οὐ. κυ. τί ἐστίν. πα. ἢ φέρεις. κυ. τὸ δεῖ-

τα γὰρ

ἀπὸ λῶν ἀθηναίους ἀλετρεῖαναι ὄρατο.

ὁ βυρσοπώλης ὅς ἐκύκα τῶν ἰκλάδα.

τρ. ὄγ' ἢ δ' ἐπ' οἶνα πόντι ἀθηναίαι πειῶν

δ' ὀλλῶν ἐκείνῳ καὶ ὀδίοι πτῆ πόλει
ἢ πρὶν γὰρ τυπῶτο ἡμῖν ἰγχείαι.

πρ. ἔκρω ἔπερσ' ὄητ' ἐκ λακεδαιμονίῃ μίπι
ἀνύσας τί. κυ. τῶτ' ὦ δέσποθ'. πο. ἦ κε πῶ
ταχύ.

τρ. ὦ νόρρις, εἰ πισόμισθα; νῦν ἀγῶν μέγας,
ἀλλ' εἴπε ἡμῶν ἄσπευθ' ἰράκη τογχεῖται
μεμνημένῳ, νῦν ἐπὶ δ' ἔλασ' ἄλλοι,
ἀποπροφύσσει ἔμπόντος τῶ πόδος.

κβ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γὰρ, κἄτ' οἴμοι μάλα.

πο. τί εἰσι. μῶν ἄσπευθ' οἴμοι; κυ. δ' ὀλλῶν γὰρ
καὶ τῆς λακεδαιμονίῃσι κακὸς ἀλετοεῖσταις.

πο. πῶς ὦ παῖδ' ἔργ'. κυ. ἐς τὰ πῖ ἰράκης χε-
ραία.

χρήσονται ἐτέροις αὐτῶν, εἴτ' ἀπόλλεσται.

τρ. ὦ νόρρις, ποῖσταιτε ὦ δόλοκορῶ,
ἴσως ἂν δ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ'.

πο. ἀποφύρει τὰ σκεδὴ λαδῶνασαντὶ πάλιν
ἐγὼ δ' δίδουκ' εἰσὶν ποῖσταιτε.

τρ. νῦν ἔτ' ἐκείν' ἦκε τὸ δ' ἀπὸ δὲ μίλῳ,
ὁ δὲ φόδρος ποτ' ἦδ' ἐτῆς μεσημβρίας,
ὡς ἦδ' ἔμαθ' ἐπὶ τῆς ποταμῆς καὶ χαιροῦμαι,
νῦν ἐπὶ ἡμῖν ὦ νόρρις ἐκείν' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ',
ἀπὸ λακεδαιμονίῃσι πρῶτον πρῶτον πρῶτον,
ἐξελκόμεν πρῶτον πρῶτον ἐξελκόμεν πρῶτον,
πρῶτον πρῶτον ἀπὸ δίδουκ' ἀπὸ δίδουκ' ἀπὸ δίδουκ',
ἀλλ' ὦ γαῖρ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ',
καὶ δημιοῦμαι καὶ μέτρησι καὶ ζῆσι
καὶ ἡσιωπῆ δὲ ὑρ' ἔτ' ὦ πάντες λαοί,
ὡς τὰ χεῖρ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' καὶ
χοινοῦ.

καὶ τὰ χεῖρ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' ἔλασ' καὶ

καὶ γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθὰ δαί-
μοσι.

2. διὸ καὶ πᾶς χάρις αὐθύμως διὰ τῆς σωτη-
ρίας.

ὡ παύλαί εἰς, βοηθήσαντες εἰς τὸ πᾶσι,
τάξιων ἀπαλλογίης καὶ κακῶν Φοινικικῶν
ἡμερῶν γὰρ ἐξέλεμψεν ἡδὲ μισολάμοχος
πρὸς τὰς ἡμῖν εἰς τὴν ἀρετὴν, φράζεσθαι ἀρ-
χακτόν.

ὡ γὰρ εἶπεν ὡς ἀπιπῆν ἀνδοῦμαι μετ' ἡμερῶν
πρὸς τοὺς καὶ μηχανάσιν εἰς τὸ φῶς ἀ-
τελεύσαι [τάττω.

τὴν ἡμῶν πασῶν, μεγίστην καὶ φιλαμπλω-

3. ὡς σωθήσεται ὡς μὴ ἀειχμεῖς τὴν πρᾶ-
γματι,

τὸ πόλεμον ἐκζωπυρίσσει ἡδὲ καὶ κεκαρ-
γότες

4. ἀλλ' ἀκούσατε τούτους χαίροντες κηρύ-
χματος

ὡ γὰρ ἡμεῖς ἔχοντες ἡκεῖ στί ἡμερῶν τριῶν.

5. ἀλλὰ οὐδ' ἐκῆνον τὸ κέρδιον καὶ διὰ τὴν πρᾶ-
μὴ παφλάζου καὶ κεκαργὸς ὡς τὰς ἡμέρας ἐν-
θάδ' ἡμεῖς

ἐμποδῶν ἡμῖν γίνῃ τὴν ἡμερῶν ἐκτελείου.

6. ἔπει καὶ τὴν εἶπεν αὐτῶν ὡς τὸ ἐξαίρετον ἡ-
μεῖς ἀπὸ τῆς εἰς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἡμέρας, ἰα, ἰα.

7. ἐξολεῖτέ μ' ὡ ἰδρὸς εἰ μὴ τὸ βοῆς ἀνήσῃτε,
ἐκδραμῶν γὰρ πάντα πούτι συνταραξέει τὴν
ποδοῖν.

8. ὡς κυκῶν καὶ ταπεινῶν πάντων, καὶ ταπει-
νῶν

ὡ γὰρ

ἔγδ' ἂν χαιρήντες ἡμῖς τήμερον παυσταίμην
 ἂν.

τρ. τί τὸ κακόν, τί πάχεται ὦ ἄνδρες, μηδαμῶς
 πρὸς τὸ γῆν

πρὸς ἄγμω κάλιτον ἀφ' ἧσθετε δια τὰ χί-
 ματα.

χο. ἀλλ' ἔγωγ' ἔχρηματίζεις βύλομ, ἀλλ' ὑφ'
 ἡδονῆς

σοκίμῃ κινουῶτος, αὐτὰ τὰ σκέλη χορδῶ-
 εἶθι,

τρ. μή πῃ νυκί γέτ', ἀλλὰ πῦε παῦ ὄρχη-
 μω.

χο. ἴω ἰδὸν, κῆ δὴ πίπλωμα. τρ. φῆς γὰ πῦε
 δ' ἔδ' ἐπω,

χο. ἴν μὲν ἔν τρετὶ μ' ἴασοι ἰλκύνω, κῆ μηκίπ.

τρ. τῆτε νῦν, κῆ μηκίτ' ἄλλο μηδ' εἰ ὄρχησῶ
 ἔπι.

χο. σοκ ἂν ὄρχησασίμην εἴπερ ὠφελήσωμεν τί σι.

τρ. ἀλλ' ὄρετ' ἔπω πίπλωμα. χο. τρετὸ δὲ νῆ τ'
 δία.

τὸ σκέλη εἴψαστες ἤδη λήρωμεν τὸ δεξιόν.

τρ. ἐπιδίδωμι ἔτόγ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπῆν ἔπι.

χο. ἀλλὰ κῆ τ' ἀρεσιεῶν π μ' εἰσ' ἀναγκαίως
 ἔχοι

ἡδονα γδ' κῆ γέγηθα, κῆ πίπορδα κῆ γαλῶ,
 κῆ ἄλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγῶν τῶν
 ἀσπίδου. [Φῶς

τρ. μηκίτ' ἔν νυκί γὰ χαιρετ' ἔ γδ' ἴσι πω στα-
 ἄλλ' ὅταν λάσσωμεν αὐτῶν, τημεριῶτα χαι-
 ρετι.

ἔ βοῶτε, κῆ γελαῖτε,

ἤδη δ' ἐξέστα τόθ' ὕμιν
 πῶλαι, μέγαν, κινεῖν, καὶ δίδειν,
 εἰς παιηγύρεις θωρεῖν,
 ἐπιπᾶσ' ἠοπιάσίζειν,
 συθεαρίζειν, ἐκείν κεντραγίνοι.

χι. εἰ γὰρ μοι γίνοιτ' ἰδέειν ταύτην πῶ' ἡμέραν
 ποτι,

πολλὰ γὰρ ἠερχόμεν,
 πρῶτα γὰρ καὶ πᾶσ' ἕς ἱλαχὲ φορ-
 μίων,
 κέκίτ' ἂν μ' εὖροις δικαστὴν δειμῶ εὐλοῖ
 δύσκολον.

εὐλοῖ τῆς τρέπης γε δὴ πρὸ σκληροῦ ὡσπερ καὶ
 ὡσεῖ,

ἀλλ' ἀπαλόιν' ἄν μ' ἴδης,
 καὶ πολὺν τεσσῶν, ἀ-
 πικλαχῆται πρῶτα γὰρ,
 καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
 παλύμεθα καὶ καταπτεσσίμεθα πλάτῶ-
 μροι,

εἰς λυκίον, καὶ λυκίον
 σὺν δουρίσιν ἀσπίδι τε

ἀλλ' ὅ, πρῶτα γὰρ χαρῶμεθα πρῶτα γὰρ
 πρῶτα γὰρ

φράζει, σε γὰρ αὐτοκράτ-
 ρεῖται ἀγαθὴ πρὸς ἡμῖν τύχη

τρ. φέρε δ' ἡ κατ' ἴσιν πρῶτα γὰρ λιθὸς ἀφ' ἡλξομῶν.
 ἰρ. ἀμάρε καὶ τοῖς κηρῶν, τί ποιεῖν θάλασσαν

τρ. ἔδει ποιεῖν, ἀλλ' ὅπως καὶ κηρῶν.
 ἰρ. ἀπολασθῆναι ὡς κηρῶν καὶ κηρῶν

λάχα
 ἰρῶν

ἱερμῆς γδ ὡς πλήρῃ ποιήσῃ οἱ δ' ὄπ.

ἱρ. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. τρ. ἐς τίν' ἡμίρῃ;

ἱρ. ἐς αὐτίνα μάλ'. τρ. ἀλλ' ἔθεν ἡ πόλις κάπη
ἔτ' ἄλφιτ' ἔτε τυρόν, ὡς δάπελ ἀμφοῖν.

ἱρ. καὶ μὲν ἐπὶ τέτριψαί γε. τρ. κἄπει τῆ
τρέψῃ

σὺ κ' ἠδ' ὀμῶν ἀγαθὸν ἴσσοιτο ἰατῶν;

ἱρ. ἄρ' οἶδα θάνατον ὄπ' ἀσθῆφ' ὄζυς, ἐς αἰ
παύτῳ ἀτορύτων εὐρεθῆ; τρ. νῦν ἄσθ' ἔμε
ἔκαστ' ἀνάγκη γ' ἀποθανεῖν; ἱρ; οὐ' οἶδ' ὄπ

τρ. ἐς χρεῖλόν μαι δ' ἀνεισοί τρεῖς ὄρχαμας,
δεῖ γδ μυθεῖσθαι με πρὶν τιθηκίαις.

ἱρ. ὦ ζῶ κεραινοβροχίτε. τρ. μὴ, πρὶν τῶ
θεῶν

ἡμῶν κατ' ἴπης ἀγκυλοῦσε δέσσασθε.

ἱρ. σὺ κ' ἂν σιωπῆσαιμι. τρ. ναί πρὸς τῶ κρεῖτ',
ἂ γὰρ ἀσθῆύμαρ σσι φέρων ἀφικόμην.

ἱρ. ἀλλ' ὦ μέγα ἔπος διὸς ἐμοὶ ἀδωθήσομαι,
εἰ μὴ πνιγῆσαι ζεῦ τε καὶ λακῆσομαι.

τρ. μὴ νῦν λακῆσης. λίσσομαι σ' ὦρμίδιον.
εἰπέ μοι, τί πάχετ' ἄνδρες, ἔπειτ' ὅκ πι
πληγυλοῖ.

ἄπ' ὀνηροῖ; μὴ σιωπᾶτ' εἰδέ μὴ; λακῆσθε,

ἱρ. μηδαμῶς ὦ δέσσαστ' ἱερμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μη
δαμῶς

εἰπὲ καὶ χροισμοῖον.

χρεῖλόν οἶδα παρ' ἐμῶν κατ' ἰδοκῶς

ἔρμῃ φαῦλον τομίζου, εἰτά δε τῶ πρῶ
ματι.

τρ. σὺ κ' ἀκύνῃς οἶα θωπεύσῃσ' ὦ νὰξ δέσσασ
τα.

30. μή γένη πυλινεστός πε ἀντιβολῶσιν ἡμῖν γὰρ
 ὅσπερ τῶν δὲ μὴ λαβῶν,
 ἀλλὰ χῆρος ὁ φιλα-
 γραπότητι καὶ μεγαλο-
 δωρεῖται δαιμόνων, [ὄφρ' ὤσ,
 εἶπ' ἑσάνδρα βδελύττει τὰς λόφους καὶ τὰς
 καὶ σι θυσίαισι ἐσ-
 ραῖσι ὡς σόδοις πειγῶ
 λαισι. Δραπαντὶς ὁ
 δ' ἴσσοι ἀγαλῶν ἀεί.
31. ἴθ' ἀντιβολῶσ' ἐλίησον αὐτῶν τῶν ὅσπερ,
 ἐπίισι καὶ πρῶσι μάχαι ἢ ὡς ὦ.
32. κλέπτου γὰρ εἰσι καὶ μάχαι ἢ ὡς ὦ.
33. καί σοι φράσω τι περ ἄγμα δεινὸν καὶ μέγα,
 ὅτις θεοῖς ἄπκοι ἐπιβλάσται.
34. ἴθι δὴ κάτ' ἐπ', ἴσους γὰρ ἄν' ἴσους ἴμι
 35. ἢ γὰρ σελῶν καὶ αἰ παιῶν ἢ ἡλίου,
 ὑμῖν ἐπιβλάσται πολλῶν ἢ ἡλίου
 τῶν βαρβάρων ὡς δ' ἴδουσι τῶν ἰθακάδων.
36. ἴθι δὴ ὦ δ' ἴθι δ' ἴθι, 37. ὅπη νῆα δία
 ἡμῖς μὲν καὶ θυοῦν τῶν ἴθι, 38.
 οἰβάροισι θυοῖσι, δία ὦ τ' εἰκότως,
 βύλοισι καὶ ὑμῶν πάντας ἰθακάδων
 ἵνα τὰς πελοπόννησος ἀυτῶν ἴθι.
39. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 40. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 41. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 42. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 43. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 44. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 45. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 46. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 47. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 48. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 49. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν
 50. καὶ τ' ἴθι πάλαι τῶν ἡμερῶν περὶ τῶν

- πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς ἑστῶτι,
 μυθῆρ' ἔρμῃ, διπόλει, ἀδῶνια,
 ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπωμέται κακῶν.
 ἀλεξικάκῳ φύσυστι ἔρμῃ πανταχῶ
 χ' ἄπρ' ἐπ' ἰσθμῶν ἔξ' ἄρα θάλα, στρωτὸν δέ σι
 θῶρον δίδωμι τίω δ' ἵνα ἀνένδον ἔχῃ.
 ἔρ. ἄμ' ὡς ἐλεήμασι εἰμ' αἰεὶ, ἑστ' ἔρυσίδων,
 ὑμέτερον ἐν τούτῳ ἔργῳ ὡ' ἴδρες, ἀλλὰ
 παῖς ἄμυϊς
 εἰπόντες ὡς τάχιστα τὰς λίθους ἀφέλεσθε,
 20. ταῦτα δ' ἐπίσταν, σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώ-
 τιστι, [κῶς,
 ἄπ' αὐτῶν ποιῆσαι, ἐφ' ἑστῶς φράζεσθαι, ἀμύϊον
 τὰ δὲ δ' ὀρθῶς ὑπὸ κράτει ἄντας ἡμῶν ἔ-
 χουσι.
 21. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπὲρ τῆν Φιάλην, ὅπως
 ἔργῳ Φιάλην δὲ ἄμυϊοι τοῖσι θεοῖσι.
 ἔρ. ἀποιδὴ σποιδῆ,
 δὲ φημῖν δὲ φημῖν.
 22. ἀνένδοντες δὲ χῶμιδα, τίω τῶν ἡμῶν
 ἔχουσι ἀρξῆσαι πᾶσι προῶν καζαλῶν,
 χ' ὅσπερ πρὸ θυμῶν ξυλλαβῶν τ' ἄλλων ἄλλων
 ἔστι τ' ἀνδρῶν μαλακῶν περὶ καπνῶν.
 23. μὰ δὲ ἀλλ' ἐν εἰρήμῳ διαχρῆμα τ' βία
 ἔχουσι ἐπιπρῶν καὶ σκαλεῖται ἀνδραγαθῶν.
 24. ὅσπερ ἢ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βέλτεται,
 μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ὡς οἴοντο ἄτῳ
 ἐκ τ' ὀλεκράναι ἀκίβητα ἔξασε κῆρυκα ἡμῶν.
 25. καί τις ἐπιθυμῶν περὶ ἀρχῆς σοφῶν φησὶ, [χαιρ.
 εἰς φῶς ἀνελθεῖν ἡμῶν κῆρυκα, ὅπως εἰ μὴ
 πάροισι τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν κῆρυκα ἡμῶν
 26.

- τρ. κείπε δρυβίς κ' ἀπὸ λυγρῶν ἀπιδύων
 ἢ ἔμπολᾶ βέλποσιν ἰσομεῖ μαχῶν,
 ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἰδίαι κελεύας μόνους.
 χρ. κείπε φρατρίην βυλόμην κ' ἐκ ξυλλέξῃ
 ἢ δ' ἔλθ' αὐτομολῆν παρισκοδασμῶν.
 ἰρ. ἰπι δ' ἔτραχ' αὖ ἔλκοιτο μασιγυμῶν
 ἢ μὲν δ' ἀγαθὰ γένοιτ' ἰή, παίων ἰή.
 τρ. ἀφελετὸ παίειν. ἀλλ' ἰή μόνον λέγω.
 χρ. ἰή τίνων γ', ἰή μόνον λέγω.
 τρ. ἐρμὴ χάρισιν, ἄρφασι, ἀφροδίτη, πέλω.
 χρ. ἄρει δέ. τρ. μὴ μή. χρ. μήδ' ἐνυκλίσηται.
 τρ. μή.
 χρ. ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάτα γὰ τῶσι κάλωε
 ἰρ. ᾧ εἶα.
 χρ. εἶα μάλα.
 ἰρ. ᾧ εἶα.
 χρ. εἶα ἔπ μάλα.
 ἰρ. ᾧ εἶα, ᾧ εἶα.
 τρ. ἀλλ' ἔχ' ἔλκεσ' ἀνδρες ὁμοίως,
 ἔχι β' ξυλλέψεσθ' οἱ δ' ὀγκύκε
 δ' οἰμόξεσθ' οἱ βοιωτοί.
 ἰρ. εἶα τῶ.
 τρ. εἶα ᾧ.
 χρ. ἀγαπῶν, ξυλλέκιστον καὶ σφᾶ.
 τρ. ἐκρυψ' ἔλκεσ' ἀξαρτόμα.
 κάπεμπήτω καὶ ἀπεδ' ἀζα.
 ἰρ. ποῖς ἔνδ' ἔχωρ' ἔτρεπον.
 χρ. ᾧ λάμσχ', ἀδικεῖς ἔμποδ' ὄν καθ' ἡμῶν,
 ἐδ' εἰ δ' ἰεμῖθ' ᾧ ἰθραπιτῆς σῆς μορμῶν,
 ἰρ. ἐδ' ὄδ' ἔλκεσ', ἐδ' εἰ ἀργεῖσι πάλαι,
 ἐκ' ἢ χροπυγέλων ἢ παλαιπορμῶν

- καὶ ταῦτα διχόδοσ' ἀμείβομαι ἄλλοιτα.
 τρ. ἀλλ' οἱ λάπρυνες ὦ γὰρ ἔλκεσσι ἀποθνήσκεις.
 ἐρ. ἀρ' οἴσθ' ὅσσοι γ' αὐτῶν ἔχοντο; ἔξυλκεις
 μόνοι σὺ θνημοῦντ' ἀλλ' ὁ γαλκός τις σὺ κίε;
 χρ. ἔθ' οἱ μαγαρήσ' ὄρασ' ἔθ' ἐν, ἔλκεσσι δ' ὅμως
 γλιγορέτωτα στερκάζοντες ὡσπερ κωϊδία,
 ἵσω ὁ ἔγλιμας νηδὶ ἤξολωλότες.
 τρ. ἔθ' ἐν ποιεῖθ' ἄνδρες, ἀλλ' ἀμεθέμεθα
 ἄπιστον ἡμῖν αὐθις ἀπληγίτες.
 ἐρ. ὦ εἴα.
 τρ. εἴα μάλα.
 ἐρ. ὦ εἴα.
 τρ. εἴα ἢ θία.
 ἐρ. ὦ εἴα, ὦ εἴα.
 χρ. μικρὸν γε κινῆθ' τρ. ἔθ' οἴοντο, ἴσως
 τὸς μὲν τείνειν, τὸς δ' ἀνπαύσας.
 χρ. πολλὰ γὰρ λήψασθ' ὦ ρυγῆσι.
 ἐρ. ἴα νῦν.
 τρ. εἴα ὦ
 χρ. ὡς κηκόν εἴ τινας εἰσὶν ἐν ἡμῖν,
 ὑμεῖς μὲν ἔν σι κίττωντες,
 τῆς εἰρῆως παῦτ' ἀποθνήσκεις
 ἀλλ' εἴ σ' οἱ κωλύσιν.
 τρ. ἄνδρες μαγαρήσ, σὺς ἰς κόρυκας ἐρήσειτε
 μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡθεὶς μεμημημένη,
 περ' αὐτὴ γὰρ αὐτῶν τοῖς σκοροῦδις ἠλείψασι,
 καὶ τοῖς ἀθηναίοισι πάντοσ' ἄλιγα.
 ὅσπ' ἔθ' ἐν ἐχορμῆσι ἔθ' ἐκ νῦν ἔλκετε,
 ἔθ' ἐν γὰρ ἄλλο δ' ἔρατε πολλὰ δικάζετε,
 ἀλλ' εἴ ποτ' ἐπιθυμῆτε τι μὲν ἐξελκύσασθαι,
 πρὸς ἑ τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσειτε.
 χρ. ἄγ'

- ρ. ἄγ' ὦ ἴδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθα οἱ
 γεωργί.
 ἱρ. χαρῆνέ τοι, τὸ πρῶγμα πολλῶ μακρον ὦ
 ἴδρες ὑμῖν.
 ρ. χαρῆν τὸ πρῶγμα φησιν, ἀλλὰ πῶς ἀνὴρ
 παρθυμῶ.
 τρ. οἱ γεωργὶ τῆρην ἐξέλαυσι, καὶ κλῶ ἐδεῖς.
 ρ. ἄγε καὶ ἄγε πᾶς καὶ μὲν ὁμῶς ἐν ἕδ' ἐχθῆς,
 μὴ καὶ ἀνῶμδρ, ἀλλ' ἐπιν-
 τείνωμδρ ἀνδρικώτερον,
 ἤδη σὶ δ' ἴκείνο
 ὦ εἶα καὶ, ὦ εἶα πᾶς,
 ὦ εἶα, ὦ εἶα, εἶα εἶα,
 ὦ εἶα, ὦ εἶα πᾶς.
 τρ. ὦ πότνια βοτρυόδαρε, τί παρσείπωσ' ἔπειρα,
 πόθεν ἀνλάβοιμι ρῆμα μυρίαμφορον,
 ὅτῃ παρσείπωσ' ἔγδ' εἶχον οἴκῃσ.
 ὦ χαῖρ' ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ θεαρία,
 οἶον δ' ἐχθῆς τὸ στέροσιπον ὦ θεαρία,
 οἶον ἧ πρῆς ὡς ἠδὲ καὶ τῆς καρδίας
 γλυκύτατον ὡσπερ ἀσρατείας καὶ μύρα,
 μᾶν ἦν ὁμοιον καὶ γυλίῃ σραποπκῆι
 ἱρ. ἀπέπλυσ' ἐχθρῶ φάτος ἐχθιστι παλίκερ.
 δ' ἔμ γδ' ὄζει κρομμυοξυριγμίας,
 ταύτης δ' ὀπώρας ὑποδοχῆς διουσίαν,
 αὐλαῖν, τραγαδῶν, σφωκλίεσ μελῶν κί-
 χλῶν
 ἐπυλλίαν δόραπιδε. τρ. κλαῦσ' ἄρα σὺ
 ταύτης καταψαδόμενῃ, ἔγδ' ἔδεται
 αὐτῇ ποιητῇ ρήματιαν δικανικῶν
 κηπίῃ, τρυγίτε, παρβατίαν βληχωμδρῶν,
 f 2 κόλπῃ

- κόλπῳ γυναικῶν Δρατρεχαστῶν ἰς ἰππῆι,
 δόλης μεθύσεσσι, ἀνατιτραμμένῃ χῶσ'
 ἀλλαι τε πωλλῶν καζαθῶν. ἔρ. ἴθι κω ἄδρα,
 οἶον πρὸς ἀκλήλαε λαλῶσιν αἰ πόλις
 Δρακ ἀγείσῃ, κῆ γλῶσσι ἀσῶμαι,
 κῆ ταῦτα δαιμονίως ὑποπιατρίαι
 ἀπαξάπισσι, κῆ κυάβοις πωροκείμαι.
- τρ. κῆ τ' ὅδε τοῖσι τ' ἴλωμένοι σκίπῃ,
 τὰ πρὸσωφ' ἴνα γῶσ τὰς τέχνας. ἔρ. αἰδῶ
 τάλας,
 ἐκφρονὶ γῶ τ' λοφοποῖον ἐχέρεας,
 τίλλοι θ' ἰατόσι; ὁ δέγετας σμινύας ποῖον
 πῆκυρδεν ἄρπῃ ξίφρε γῆ κείνον.
- τρ. ὁ δ' ὄρεπανεργὸς ἐχέρεας ἀσῆδε Δι
 κῆ τ' ὄδρῳξίσι οἰοῖσκιμάλισσι;
 ἔρ. ἴθι κω ἀντιπὶ τὰς γαργυρὰς ἀπίναι.
- τρ. ἀκκέτι λιῶ τὰς γαργυρὰς ἀπίναι,
 τὰ γαργυρὰ σκίπη λαβοῦνται ἐς ἀγροῖ
 αἰσ τῶ χεσ' ἀνδρῶ δόρπτι κῆ ξίφρε κῆ κρετίσι,
 ὡς ἀπαντ' ἤδη σι κῆ τὰνθάδ' εἰρήμῃ σπῶ
 σῆσ,
- ἀλλὰ πᾶς χάρει πρὸς ἔργῳ εἰς ἀχρὸν πιασ-
 τίσας.
- π. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις κῆ γαργυρῆς ἡμῖρα,
 ἀσρῆρος γ' ἰδῶν πωροσῆπει βύλομα τὰς
 ἀμπίλας,
 τὰς σὺ κᾶς ἀς ἐγὼ φύτθου ὦ νεώτερος;
 ἀσπᾶσαι δ' ἄθῃ μὸς ἡμῖν γῶ ἐπὶ πωλλοσῶ
 χερόσῳ.
- τρ. νῦν μὲν οὐδ' ὦ ὄδρεσ πωροσῶ ξάμεθρα πρῆντι
 τῆ γῆσ.

ἢ σὺ ἡμῶν τὰς λόφους ἀφείλε κὲ τὰς γρη-
γύνας,

εἶθ' ὅπως λιταργεῖν οἶκαδ' ἐς τὰ χεῖρα.
ἐμπολήσωτες πρὸς ἄλλοις ἀγροῦ περιήχου,

ἰρ. ὦ πόσιδον, ὡς καλοὶ τὸ σίφθον αὐτ' φαί-
νεται,

κὲ πυκρὸν κὲ γργυρὸν ὡς σὺ μᾶζα κὲ πασδα-
σία.

ἦρ. ἢ τ' ἄλ', ἢ γ' σφύρα λαμπρὸν κὲ ἀρ' ἰξω-
πλισμένη,

αἶτε θείακις, Δία σίλβουσι πρὸς τ' ἡλίον,

ἢ καλῶς αὐτ' ἀπαλλάξειεν ἐν μετόρχειον,

ὥστ' ἔγωγ' ἢδ' ἢ πηχυῶ κένυτος εἰλθεῖν εἰς
ἀγρὸν,

κὲ πρῖαιτουῦ τῆδ' ἐκέλευ Δία' ἄρ' ἔχου τὸ γή-
διον,

ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦ' ἄδρες

τῆς Διαιτῆς τῆς παλαιᾶς,

κὲ παρῆχ' αὐτῆ πόθ' ἡμῖν,

τῶν τε παλαιῶν ἐκείνων

τ' πεσύκων, τ' μύρτων

τῆς τρυγῆς τε τῆς γλυκῆας

τῆς ἰωνίᾶς τε τῆς πρὸς

τῶν φρέων

τῶν τε ἰλαίων ὡς ποθ' ἔμην

ἀντί τέτων πλὴν δὲ κωί

πλὴν θεῶν ὡς σὺ σίπυ.

ἦρ. χαῖρα χαῖρ' ὦ φίλταθ' ὡς

ἀτμίνουσι ἡμῖν ἤλθεις,

σὺ γ' εἰδάμην πτόθω,

δαίμνα βελόμφοι

εἰς ἄγρον ἀνεγύσαι,
 ἦσθα γδ τὸ μέγιστον ἡμῖν
 κέρδος ἢ ποθεμένη
 παῖσιν, ὅπως γαρ γε-
 κόν βίον ἐτίθεισιν,
 μόνη γδ ἡμᾶς ἀφίλει,
 πολλὰ γδ ἐπάχοις,
 σπῆν ποτ' ἐπὶ σὲ γλυκεία,
 καὶ δ' ἀπεινα καὶ φίλα,
 τοῖς ἀγροίκοις γδ ἦσθα
 χίδρα καὶ σωτηρία,
 ὥστε σε τάτ' ἀμπέλια
 καὶ τὰ νία σικίδια
 τ' ἄλλα θ' ἔσ' ἐσὶ φυτὰ,
 σπρος γλάσσιταί σε λαβοῦτ' ἄσπρος,
 ἀλλὰ πῦ ποτ' ἴω' ἀφ' ἡμῶν τ' πολὺ τῆτι
 ζέονον

- ἦδη, τὸ δ' ἡμᾶς δίδαξον ἢ Ἰῶν οὐκ ἔστι.
 εἰρ. ἢ σφάτατοι γαρ γῆ, τὰ μὰ δ' ἡξυνίετι,
 ρῆμοιτ' εἰ βέλεαθ' ἀνεῖσθαι τῶ δ' ὅπως ἀπώ-
 λιστο,
 σπῆν μὲ γδ αὐτῆς ἡξυ φειδίας πρᾶξαι κα-
 κῶς
 εἶτα ἀεικλῆς φοβηθεῖς μὴ μετέσχη τῆς
 τύχης.
 τὰς φύσας ἡμῶν διδρακῶς, καὶ τ' αὐτιδᾶξ
 πτόποι [πέλι.
 σπῆν παθεῖν πδρινόν, αὐτὸς ἐξέφλιξε τῶ
 ἔμβολων σπινθῆρα μικρὸν μαζακεῖν ἢ
 φίσμοις, [πῶ
 ἐξεφύσησε γδ τοσῦτον πόλιμον ὥστε τῶ κα-
 πάντας

πάντα ἔκηναι δακρυόσση, τέσσι' ἐκείνοισι
ἐνθάδε,

ὅς δ' ἄπαυξ τὸ πρῶτον ἦκασ' ἐψέφησιν ἄμ-
πιλθ.

καὶ πάλθ' ὡπληγαίς ἰσὸν ὄργης ἀντιλάκπτε
πυθῶν.

ἐκείτ' ἐκείνοισι ὁ παύσασθαι ἔδδ' ἠφραρίζετο.
τρ. ἑὺθεὶ τίνωμαι μὰ τ' ἀσπίδα γὰρ κτεπέσμεν

ἑδνίος.

ὅς δ' ἄπαυξ ἰσὸν τῆσσι φειδύλας ἠεκέσεν.
τρ. ἔδ' ἔγωγε, πῶλ' ἄγε νυκτὶ παύσασθαι ἄρ' ἄριστόστω-

πος ἑὺθεὶ.

ὅσπερ συζηνίος ἐκείνοισι, ποδῶν γ' ἡμᾶς λαν-
θάνεσθαι.

κατ' ἐπέφθ' ἄγεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ πόλεως ἂν ἠρ-
κασίωμι πρὸς ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ στήθεστας,

πάντ' ἐμνησανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τὸν φόρον φο-
βῶσθαι.

καὶ νέπειθον τ' λακάνων τὸς μεγίστους χεῖ-
ρῶν ἂν ὄντες αἰσχροκερδῆς καὶ διεφρανόθηνοι,

τίω δ' ἀπὸρρίψαντες, αἰσχροῦσ τ' πόλεμον
ἐκείνοισι.

αἰσχροῦσ ἐκείνοισι καὶ τῶν ἀπὸ πικρῶν ἠδρῶν.
ὅς ἐν αἰτίαν ἀνδρῶν γε τὰς πολεμίας κρητή-

σας ἰσὸν ἐπὶ τῶν ἀπὸ πικρῶν ἠδρῶν γέμει
ἰξίεσθαι, ἰσὸν γὰρ φουτὸσας ἐξελθεῖσθαι.

τρ. ἢ ὅτι ἄμειβ' ἐφ' ἰκαίσ' ὀδῶν ἄγε ἐκείνοισι
λίθων.

ἐμβαλόντες ἐξ ἐμέδμενον κυφίλην ἀπάλι-
σαι.

ἰε. καὶ περὶ δ' ὡς εἴ τ' ἀρεῶν ξανῆλθεσσι οὐργάτης
λαῶσιν.

Ἦ τρέπον πολέμους Ἦ αὐτοὺς εὖκ' ἐλάθειαισιν
ἀλλ' ἄτ' ἂν ἀνίστα γυάρτων, καὶ φιλαίτιαι
ἰαχέδαισιν,

ἴδουσι πρὸς τὰς ἀλήθειας μοῖ ἢ γινώσκουσι
τις δ' ἔστι

τὰς πείηταισιν, εἰς τὸν ἄνω καὶ καὶ πρὸς αὐτάς
ἀλφίτωνταισιν, ἢ ἀλφίτωνταισιν, ἢ ἀλφίτωνταισιν

τιμὴ δὲ μὴ δικροῖσιν ἰώθουσι τὴν ἑστὸν κικροῖ-
γμασι,

πολλάκις φαίεισιν αὐτῶν τὴν ἑστὸν τῆς χάρις
πάθωσιν, ἢ ἀλφίτωνταισιν, ἢ ἀλφίτωνταισιν

Ἦ ἢ συμμάχων ἰαφῶσιν τὴν πρὸς καὶ πρὸς
καὶ πρὸς αὐτάς, ἢ ἀλφίτωνταισιν, ἢ ἀλφίτωνταισιν

αἰτίας ἂν ἀποσιδέμεντες, ὡς φροῦντι τὰ βρο-
σίδαισιν,

εἴτ' ἂν, ὑμεῖς ἔτον ὡς αὐτὸ κικροῖσιν ἰσπαρῶν-
ταισιν,

ἢ πόλις γδ' ἀχελῶσαι καὶ φάσθαι καὶ φημίησιν,
καὶ τῶν ἀλφίτωνταισιν, ἢ ἀλφίτωνταισιν

καὶ τῶν ἀλφίτωνταισιν, ἢ ἀλφίτωνταισιν, ἢ ἀλφίτωνταισιν
ἢ δῖον,

εἰ ἢ, τὰς πλεονεξίας ἐρῶντες ἄς ἔτον πρὸς οἰ
ξίτοι,

χρυσίαισιν ἢ αὐτὰς ποιουμένων ἐβούλωσιν τὸ εὖ-
ὡς ἐκείνων μὴ ποιήσῃ πλεονεξίας, ἢ ἰλ-
λας ἂν

ἰξερημαθῆσιν ἂν ὑμᾶς, ἔλαθεσιν ταῦτα δ' ἰω
ὁ δρῶν

βυρσοπώλης, τρ. παῦε παῦ αἰθ' ἰαποὺ ἐρμῆ
 μὴ λίσσῃ

ἀλλ' ἴατ' ἀνὸρ ἰκεῖνος ἔπερ' ἴσ' εἶναι κάτω,
 ἔγδ' ἡμίτερός ἴσ' ἴσ' ἐκεῖνος ἀγὴρ, ἀλλὰ σὸς,
 ἀπ' αὐτῶν λίσσῃς ἐκείνου
 καὶ πεινήρης λῦ' ἴσ' ἴσ' ἴσ'.

καὶ λαλῶ καὶ συκοφάντης,
 καὶ κύκλωσθ' καὶ τὰ σφαιροῦ,
 ταῦθ' ἀπαξάτωται νυκί
 τὰς σταυρολοιδρεῖς,

ἀλλ' ὅπ. σιωπᾶς ἀπότνια, κάπειπέ μοι.

ἀλλ' ὅπ. ἀνείποι πρὸς γὰρ τὰς παμίνες,
 ὄργη γδ' αὐτοῖς αἰετῶ παθε πολλὴν ἴσ'.

ἢδ' ἀλλὰ σὸς σέ μικρον εἰπάτω μόνον.

ἴφ' ὅπ. νοεῖς αὐτοῖς πρὸς ἐμὴν ὠφιλτάτη,

ἴθ' ὠφιλτακῶν μιστοπόρπηκισάτη,

ἴσ' ὠφιλτακῶν, ταῦτ' ἐπικαλεῖς, μακρόνοι

ἀκκόσθ' ἡμῖς ὠφιλτακῶν μεμφλώ' ἴσ'.

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν αὐτομάτη μὲν τῶν πύλων,

ἴθ' ὠφιλτακῶν φέρουσι τῇ πόλει κίσην πύλων.

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν ἐν τῇ κλησίᾳ.

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν ἀλλὰ συγγνώμην ἴσ'.

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν ἐν τῇ σκύτῃ,

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν εἰς ἄρτι μὲν ἴσ'.

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν καὶ τῇ μάλῃ λῦ' εἰθάδα

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν κάσπ' οὐδεὶς εἶναι μὴ μάχης.

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν μὲν λῦ' μακρῶν κλειώνυμος.

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν εἶναι δοκίμα πολέμικα

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν κλειώνυμος; τρ. ψυχὴν γ' ἄριστος πύλων γ'

ἴθ' ὠφιλτακῶν φησὶν εἶναι ἴσ' πατρὸς,

ἴσ'

εἰ γάρ ποτ'

εἰ γάρ ποτ' ἐξίλθοι τραπιάτης, οὐδίας
 ἀποβολισμοῖ Ⓞ τ' ὄπλων ἐγίνετο.

ἔρ. ἔπειτα ἄκουσον οἶον ἄρ' πρὸ ἕρπετο,
 ὅσπερ κρατῆν ἰὼν ἔλιδε δ' ἰτὴν πικρί.

τρ. ὑπὲρ βολ Ⓞ ἰὼν ἔτ' ἔχει τὸ χεῖρον,
 αὐτῆ, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλῶν καὶ ἀειράχῃ.

ἔρ. ἀποσρέφεται τ' δῆμον ἀχθεῖ δέ τ' ὅτι
 αὐτῶν πονηρῶν ἀρεσάτων ἐπιχάλαται,

τρ. ἀλλ' οὐκ ἔστ' αὐτῶν χρησόμεθ' ἕδεν, ἀπαιτῶ
 ἀπρῶν ὁ δῆμος ἐπιτρέψει καὶ γυνίος αἰ,
 ἔστιν τῆς τ' ἀνδρῶν ἀειζώσατο

ἔρ. πῶς ἐν ζωοῖσιν ταῦτ' ἐρωτᾷ τῆ πόλει,

τρ. οὐκ ἐπιτρέφει χυνητόμεθ' ἀτρεῖστα πῆ,
 ὅτι τοῦ χάνει λυχνιοποιεῖς αἰ, ἀπ' ἔμην
 ἐψηλαφᾷν ἐν σκότεινὰ πρᾶγματι
 νυκτὶ δ' ἀπάνται πρὸς λυχνον βαλῶσται.

ἔρ. ὦ ἦ.
 οἶα μ' ἐκείλ' ὑπὲρ ἀναπυθῆσαι σε τρ. τατί.

ἔρ. πάμπαν αἰ, καὶ τὰρχῶν ἀκρετέλι πῆ τότε,
 πρῶτον δ' ὅτι πρᾶτοι σοφοκλέης ἀνῆρπετο.

τρ. οὐδαιμονῆ, πάχει ἢ γαυμασῶν ἔρ. τοτί.

τρ. ἐκ δ' σοφοκλέης γίνεται σιμανίδης.

ἔρ. σιμανίδης; πῶς. το. ἐπιγερῶν καὶ καπῆς
 κέρδους ἕκαστ' ἕκαστ', ἐπιτῆς εἰς πῆλοι.

ἔρ. τί ἢ κρατῆν Ⓞ ὁ σφόδρος ἐπὶ τρ. ἀπιδανῶν,
 ὅθ' οἱ λάκωνες ἐνέβαλον. ἔρ. τί πᾶσι τρ.
 ὅτι.

ὠρεκιάσους, ἢ γὰρ ἐξενέχετε,

ἰδὼν πῆλον καὶ παγνύμφοι οἶνε πλείον, [λρ,
 καὶ ἀπὲρ πρὸς ἀπὶ οἶνε γεγενησῶν ἐν τῆ πῆ-
 ὄστ' ἐρίποτ' ὠδίσποιν ἀφῆζόμεσθα σκ.

ερ. ἰθὺν ἐπὶ τῆς τλήδ' ὀπώρας λάμβανε,
 γυνῆ στυτῶ τλήδ' ἐκτ' ὡς τοῖς ἀγροῖς
 ταύτη ξυσοικῶν, ἐκ ποιῆ στυτῶ βότρως,
 τρ. ὦ φιλιότη διῦρ' ἔλθε κ' ὄς μοι κούσση,
 ἄρ' ἂν βλαβλώσῃς διὰ χροῖα τί σοι δοκῶς
 ὦ δ' ἄποθ' ἐρμῆ τῆς ὀπώρας καταλάσας,
 ερ. ἔκ, ἔγχευκῶν ἐπιπίοις βληχανίαν,
 ἀκ' ὡς τὰ χίστα τλήδε πλὴν πωρίαν
 ἀπάγαγε τῆ βυλῆ λαβῶν ἥς περ ποτ' ἴω.
 τρ. ὦ ματαρία σὺ βυλῆ τῆς πωρίας
 ὅσον ἐφύσθης ζαμὸν ἡμερῶν τρεῶν
 ὅσας ἢ κατίδ' ἡ χέλιος ἐφθῶς κ' κρία,
 ἀκ' ὦ φίλ' ἐρμῆ χῶρε ποδά, ἐρ. κ' σύ γε
 ὦ, θραπι χῶρων ἄπιε κ' μέμνησά με.
 τρ. ὦ κἀνθαρ' ἔκα δ' ἀσπιτάμειθα.
 ερ. ὅση εὐθάδ' ὦ τῶν ἐσι, τρ. ποί γδ' εἴχα ἢ
 ὑφ' ἄρματ' ἔλθω κ' ζηνὸς ἀσπαστηφορῆ
 τρ. πύθον ἐν ἰτλήμων εὐθάδ' ἔξω στήθια,
 ερ. τλήδ' ἔγαιυμῆδες ἀμφορσίαν στήσις ἢ.
 τρ. πῶς δ' ἔστ' ἐγὼ καταθήσομαι, ἐρ. θύρασ' ἡσα-
 λῶς, (σαι,
 τρ. δ' ἰπαρ' ἀντιλὸ τλήδ' ἐόν, τρ. δούρ' ὦ κό-
 ἐπιδον ἀμ' ἐμοῖ θῦπτε ἀσπαλοῖ πάνυ
 ποδοῶτες ὑμᾶς, ἀναμένεσ' ἰσηκότες.
 ερ. ἀλλ' ἴθι χαῖρον, ὑμεῖς ἢ τίως τὰδε τὰ παύθη
 παρὰ δ' ὄντες
 τίς ἀνεληθῆς δ' ὄμνη σάξεν, ὡς εἰώθησι
 λισσι.
 πρὸ τῆς σκητῆς πλεῖσαι κλειπῶ κυπλάζειν
 κ' ἡσπασίον [τοῖσι θεαταῖς
 ἀλλ' ἀφύλατ' ἐσὺ ταῦτ' ἀεθρείας ἡμεῖς δ' αὖ
 ἴω ἔχουρ

καὶ ἔχουμι ὁδὸν λόγων εἰπεύων, καὶ ὅστις τῶν
αὐτῶν ἐστὶν.

Παράβασις.

ἄλλω μὲν τύπλευ τὴν εὐαδὸν ἔχουσι, εἴ περ καὶ
μαυροποιητῆς.

αὐτὸν ἐπέωει πρὸς τὸ θεῖον παρὰ τοῦ αἰ
τοῖς ἀναπαύσει

εἶδ' ἢν εἰκόσ' ἴνα πῆσται, θύγατερ δῖος, ὅστις
ἄριστος

καμωιδὸν ἀσκαλῶν ἀνθρώπων καὶ κληῖντα
τὸν γαλήνην

ἔξει ἔτι φῆσ' ἀλλογίας μεγάλης ἐδιδά-
σκαλῶν ἡμῶν,

πρῶτον μὲν γὰρ τῆς ἀντιπάλλου μῆν' ἀνθρώ-
πων κατέπεισεν

εἰς τὰ ῥακία σκώπλοντας αἰεὶ, καὶ τοῖς φθέρ-
σιν πολυμυῶνται.

τῶσθ' ἤρχκλίας τὴν μάπλοντας, καὶ τὴν πφ-
νῶνται ἐκείνους

τὴν φύθρονται καὶ πατῶνται καὶ τυπλο-
μένους ἐπίτηδες

ἐξήλασ' ἀπιμῶσας πρῶτος, καὶ τὴν δὲ λαι
κατέλυσεν.

ὅς ἐξῆρσεν κλαίοντας αἰεὶ τῶντων ἐνώντα
τῶσθ'.

ἴν' ὁ σύνδουλ' σκώψαι αὐτῶν τὰς πηληγὰς
ἐκαιέροτο.

ὡ κακόδαιμον, τί τὸ δέρι μ' ἴπαυεις; μῶν ὕφρι-
χίς εἰσεβαλῆνσι

εἰτὰς πηλοῦρας πολλῆν τραπῶ καὶ δειδ' ὀργί-
μησὲ τὰ ἰῶνται

τ' αὐτ' ἀφελὸν κρεῖα, κ' φάρτον κ' βαμ-
 λοχόματ' ἀγνή
 ἐπίησε τέχνῳ μεγάλῃν ἡμῖν, καὶ πύργῳ
 οἰκοδομήσας
 ἔπεισιν μεγάλους καὶ θάλασσοις, κ' σκόμμα-
 σιν ὅσῃ ἀγροίῳις.
 ὅσῃ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκας κωμαδῶν, ἔδ' εἰ
 γυναῖκας,
 ἀλλ' ἠερακλίεσ ὀργὴν τιν' ἔχον, τοῖσι μεγί-
 σταις ἐπιχέρε
 θάλασσαν βυρσῶν ὀσμῶς, ὀνίνας κ' ἀπειλὰς
 βορβοροθύμους
 κ' πρῶτον μὲ μάχουσι πάντων αὐτῶ τῶ
 καρχαρόδοπι
 ἔδεινότερα μὲ ἀπ' ὀφθαλμῶν κινῆσ ἀκτι-
 νες ἰλαμπον
 ἔκρητ' ἢ κύκλα κεφαλαί κ' θάλακων οἰμαξο-
 μένων, ἐλιχίῳις,
 ὡς ἰτῶ κεφαλῶν, φωνῶ δ' εἰχα χαροδῶρας
 ὀλιβρον περ κῆρας
 φάκας δ' ὀσμῶν, λάμψας ὀρχῆς ἀπλύτους,
 πρῶκτ' ἢ χαμήλας
 πιῶντι ἰδῶν τίρας, ἢ κατίθεισι ἀλλ' ὑπὲρ
 ὑμῶν πολεμίζων
 αἰτῶν ἀεὶ, κ' τ' ἄλλων γήσων, ὡτε ἴτε καὶ σιωπῶ
 λυποδιῶναι τῶ χάριτι εἰκὸς ὑμῶν, κ' μὴ μέ-
 νασ εἶναι.
 κ' γ' ὡς ὅπερ ἔν πρῶξας κ' ἰσοαῦ, ἔρχι παλαι-
 σπας
 παῖδας ἐπίρῶν, ἀλλ' ἀρ' ἀμφοῖ τῶ σκῆλω,
 δὴ θὺς ἰχώρῶν,
 παδρ'

πᾶν ἄνθρωπον, πᾶν δὲ φρόνως
 πάντε παροχῶν τὰ δέοντι,
 πρὸς τοῦτο χρεῖον εἶναι μετ' ἐμῶ,
 καὶ τὰς ἀνδρας καὶ τὰς παῖδας,
 καὶ τοῖς Φαλακροῖσι παραινέμεν
 ζυωσθ' ἀζεν παρὶ τῆς νίκης,
 πᾶς γὰρ περὶ νικῶντι θεῖον
 καὶ πὶ τραπέζῃ καὶ ζυμπαίοισι.
 φέρετὰ Φαλακρῶ, δὸς τὰ Φαλακρῶ
 τὴν τρωαλίαν, καὶ μὴ ἀφάρι,
 γυναισι τὰ τ' αἰσθητῶν
 ἀνδρὸς τὸ μεταπρονέχοντι θεῖον.

Στρεφίη.

38. Μῦσοι, σὺ μὲν πόλεμος
 ἄποσαρμύη μετ' ἐμῶ
 εὖ φίλα χόρδουσον,
 κλείουσι θεῶν τε γάμους,
 ἀνδρῶν τε δαίτας,
 καὶ θυλίαι μακάρων,
 σὶ γὰρ τὰ δ' ἐξ ἀρχῆς μέλει,
 ἡ δέ σε καρκίον εἰλθὼν
 ἀντιβολεῖ μὲν τὸ παῖ-
 δαν χρεῦσαι
 μήθ' ὑπακῆς, μήτ' ἑλ-
 λουθῆς συνέχευθ' αὐτοῖς,
 ἀλλὰ νόμιζε πάντας
 ὄρετυγας οἰκογενεῖς,
 θυλίου χείρας ὄρχηστας
 εὐαντοφυεῖς, σφυστάδας,
 ἄπο κνίσματα,
 μηχανοδίφας

39. οὐκ

καὶ γὰρ ἔφαθ' ὁ πατὴρ
 ὄπαρ' ἐλπίδας.
 εἶχε τὸ δάκρυ, χαλῶν
 τῆς ἐσπέρας ἀπάνχρας
 Ἀντιπροφή.
 πιάδε χεῖρ χαεῖταιν
 δαμάματα κακὰ κρόματ
 ἔσφατ ποιητῶν
 ὑμῶν, ὅταν ἤελιγᾷ μ
 Φωνὴ χαλιόων
 ἐξωμένη καλὰ δῆ
 χερὸν ἤμ' ἤκη μόροτμος,
 μηδὲ μελάνθι, ἔδῃ
 πικροτάται ὄπα χερύ-
 σωτ θ' ἤκω
 σ' ἦοικα ἔτραγαδῶν
 ἔχερον εἶχε καδὲλι
 φῶς τι καὶ αὐτὸς ἀμφα,
 γρηγόρες ἀφοφάρι,
 βαπιδασκόποι, ἀρωμακοί
 ρμοσόφαι, μιαιοί
 τραχμάχαλοι
 ἰχθυολύμα,
 ἀπκατῆχρημφαμῆ
 μέγα κῆ πλατύ
 μῆσι θεῶ, μετ' ἐμοῦ
 ζόμπαιζε τῶν ἐσρτήν,
 ὡς χαλιεπὸς ἀδ' ἐλθεῖν ἄρ' ἄθῶν ἔθεῖν,
 ἔγνωέ τι πιπὸνηκα κρημιδῆ τὰ σκίλη,
 μικροῖ δ' ὄρωτ ἄνωθου ἦστ', ἔμοιγέ τοι,
 ἀπ' ἔρωτῶ φαίτεωτ κρημῆθης πάνυ,

εἰπεδ.

εἰς τὸ θεῖον ἢ, πολὺτε κακῆς δέσποινος.

δε. αἱ δέσποινες ἢ κείσ; τε. αἱ εἰς ἐκείνην πύλιν.

δε. τίδ' ἐπαυες τε. ἤλθωμεν τὸ σπύλιον μακρὸν
ὁδόν

διεληλυθώς. δε. ἴθι κω κάπιπέ μοι. τε.
τὸ τί.

δε. ἄλλοι τίν' εἶδες ἀπορρακῆς ἢ αἰετα.
πλανώμενοι πλὴν σκυτῶν τε. ἔκ, εἰμη.

ψυχὰς δὲ ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλου.

δε. τίδ' ἴδρωι; τε. ἔξωιλέγντ' ἀναβολὰς ποτύ-
τας εὐδιστριανερνηχέτας πύλιν.

δε. σὺ κὼ εἰς ἢ δ' ἀλίγμοι ἢ ἢ αἰεταί
ὡς ἀστέρεις γινόμεν' ὅσας πρὸς ἀπορρακῆς

τε. μάλιτα. δε. κὼ τίς ἐστιν ἀστέρων ἢ κεί;
τρ. ἴαν ὁ χιθῶν, ὅσπερ ἐπέειπε πάλαι,

εὐνάδε τ' ἀοῖον ποτ' ὄσπερ γ' οὐδέ τις,
ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουσι ἀστέρων.

δε. τίνας γάρ εἰς οἱ διστριανερνηχέτας ἀστέρων
οἱ κωόμενοι δέσποινος. τε. διὰ δὲ πύλιν

ἢ πλυσίωι ἔπει βαδίζουσ' ἀστέρων
ἰπνὸς ἔχουσιν, εὐ ἢ πύλιν ἰπνὸς πύλιν

ἀλλ' ἴσασιν ὡς τάχιστα πύλιν πύλιν
κὼ πύλιν πύλιν κατὰ κλυτὸν ἢ δέσποινος

ὑδάτος, ἢ πύλιν ἢ πύλιν
εὐρυτέ μοι κὼ τῆδε κω ἐκείνη δέσποινος

κὼ ἔστω δέσποινος, ἢ κω δέσποινος ἀστέρων
ἢ πύλιν ἢ πύλιν πύλιν ἢ πύλιν

δε. πόθεν δ' ἔλαβες ἔστω σου. τε. πύλιν ἢ πύλιν
ἢ πύλιν ἢ πύλιν

δε. σὺ κὼ ἀστέρων ἢ δέσποινος ἀστέρων
ἢ πύλιν ἢ πύλιν

ἢ πύλιν ἢ πύλιν ἢ πύλιν ἢ πύλιν
ἢ πύλιν ἢ πύλιν ἢ πύλιν ἢ πύλιν

ει προβαρυσί ασπις ημελει βροτα.

τρ. σφα, κλιτο κελει ζυατο δασυαυτο ανιο.

π. αρα θυω ιαμω, ροπε μαηδ ανηατα φαηιν,

επατη ει εφ. μηδ εν, εηδ εβληση φηηιν.

ετ κρην. επι μαζου, ειαυη ανι

παρασταις θηπιση ηαυθ εροσιαν λειχην ανω.

π. λειχης εφ αυτη κηαυθαδε σφρασιος,

π. δακρυωταυθ εφ εσπερ εμολυαται

εβρυτες εσπερ αδωιαιιν, εφ εβρυτες εσπερ

ταυτω ταδε σφρασιει.

τρ. τιδεν επικει εσυμφιον μη ερωπε λαμπε εε

εφ εβρυτες εσπερ αδωιαιιν, εφ εβρυτες εσπερ

π. ζηλωτος εσε ητρον εφ εβρυτες εσπερ

αδωιαιιν εφ αν πελιου, εφ εβρυτες εσπερ

μυρακαταλαιω εφ εβρυτες εσπερ

τρ. οισα τιδεν εσταν ζυων επιβιων εχομα,

αδαυμοεσπορος φαιεις εφ κρηκιν εφ εβρυτων.

εφ εβρυτων εσπερ εσπερ εφ εβρυτων εσπερ

π. επαυε λελυται, εφ εβρυτων εσπερ

εφ εβρυτων εσπερ εσπερ εφ εβρυτων εσπερ

εφ εβρυτων εσπερ εσπερ εφ εβρυτων εσπερ

π. εφ εβρυτων εσπερ εσπερ εφ εβρυτων εσπερ

ὅσην ἔχει τὴν ὡς κτοινιπιτηρίδα.

τρ. εἶσα, τίς ἴδ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
 τίς ἀφουλάξει πῶς δετῆ βελῆ λαβῶν,
 ὅπως πᾶσι γράφεις. δε. τὸ δ' εἶν' ἐς ἴδι-

μιαι.

σκηνίῳ ἔχανθ' ἐπὶ πᾶσι νεοταλόμενάνα.

τρ. ἔπει λέγεθ' ὑμῶς τίς ἀφουλάξου; δῦρος εὐ-
 νεοπαθῆσιν ἡμῶν γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄζου.

δε. ἐκείνοσ' ἰδέθ'· τίς, τίς, δε. ἔσπε; ἀφ' ὅρατος,
 ἄχην παρ' αὐτοῦ ἀντιβόλων, τίς ἀπ' ἡμίλι,
 ἢ ζῶμον αὐτῆς ἀποπείσῳ ἐκλάψεται.

ἀλλ' ὅσον κατέβη πρῶτα τὰ σκόδη χαμηλῆ,
 βελῆ, πρὸ τῶν ἐξ, ἐρᾶτε πῶς παρὶν
 σκέψασθ' ὅσον μὲν ἀγαθὰ ποραδ' ὡς φέρει,
 ὡστ' οὐδέ τις ἀραιτῆς ὑμῶς τῶ σπύλη

ταύτης μετέωρα καπιχαλῆν ἀιάρρνοι.

τρετὶ δ' ἐρᾶτε τὸ πλῆνισον ὑμῶν ὡς χαλῆ.

δε. ἀλλ' ἴαυθ' ἢ κεικάπκα' ἄρ' ὀνπαῦθα γῶ
 σπῶς τῶ πολίμου τὰ λάσπια τῆ βελῆ π-

τ' ἢ.

ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
 πύθῳ ἔχουσι ἄνεμον χαλῆν πᾶν.

ἔπι γῆς παιδαίειν, τετραποδῶσ' ἐς αἶμα,

ἢ πινυγράπῳ γ' ὑπελευψαρδρῆσι ναικῶσ'
 παλῆσιν, ἀρύτῆσιν, πύξ' ἄμδ' ἡμῶν τὰ πῆξ;

τρετὶ δ' ἢ μὲν παῦθ' ἢ πποδρομῆσιν ἄξειπ

ἴσα δ' ἢ κέλης κίλητα πορα κίλησπῆ,

ἄρματα δ' ἐπ' ἀκίλοισιν ἀκατετραμῆρα,
 φουῶντα ἢ πῆξουτα ἀποσκινήσει;

ἔπειθ' ἢ κείσιν παί γ' ἀπεψαλλημαίσι;

ὡς ἢ τῶσιν κάμωσιν ἢ νίσοισιν πῆξουσι;

ἀλλ' ἄπρωτάτης δόχεθε τῷ θεοῦ, ἔθ' ὡς πρῶτος ὁ πρῶτος παρεδίξατο, ἀλλ' ἔσθ' ἂν εἴη πρῶτος πρῶτος ἔστι.

ἀλλ' ἔσθ' ἂν εἴη πρῶτος πρῶτος ἔστι.

ἢ ἡ γὰρ ἀνὴρ πολίτης εἶναι ἀποκρίσιν ὄσπυγ' ἔστ' ἔστις.

τρ. ἔσθ' ἂν εἴη πρῶτος πρῶτος ἔστι.

ἢ καὶ καὶ σὺ γὰρ ἀλλ' ἔστι, σατήρ γ' ἀποκρίσιν ἔσθ' ἔστις.

τρ. φήσῃς ἔσθ' ἂν εἴη πρῶτος πρῶτος ἔστι.

ἢ καὶ πάλιν γὰρ τῶν θεῶν, ἀπὸ ἡγήτορας πρῶτος.

τρ. πολλῶν γ' ὑμῖν ἔστι ἀθροῦς ἔσθ', δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δεμότῳ ἔμμιλοι.

καὶ τὸν γεωργικὸν λαόν, ὑπερβολότατε πύσας.

ἢ ἀλλ' ἔστι τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

τρ. τί δ' ἔστι τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

ἢ καὶ τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

τρ. τί δ' ἔστι τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

ἢ καὶ τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

τρ. ἀλλ' ἔστι τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

ἢ καὶ τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

τρ. τί δ' ἔστι τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

ἢ καὶ τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

τρ. τί δ' ἔστι τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

ἢ καὶ τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

τρ. τί δ' ἔστι τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

ἢ καὶ τῶν ἐστ' ἔσθ' ἔστις.

τόρῃμαγ' ἄρ. ἐπὶ τῷ δ' εὐγ' ἵτα· οὐ τῆς ἐκ-
κλήσιας

ὡς χεῖρ πολυκεῖν λίσσῃ πε, οὐκ ἀθῆναι
ὑποδ' εὐδὲς λίσσῃ ἰωνικῶς, ἀν

πρ. ὁπταί λίσσῃ χε, καὶ τὰ δ' ἀγ' ἰσιν ὄπτοι,
ὡστ' ἔσομεθ' ἀλλήλοισι κ' ἀμικ' ἴσως στυγρῶσι
κ' ἴσοι συμμαχισι. πρ' ἀντιρῶν πολυι:

πρ. ἴδιον, ἀγ' ὡς τὰ χεῖρ τὰ κ' ἀθῆναι ἰσιν ὄπτοι,
ἰγ' ὄπ' ἀπρὸ βαμὸν ἔθ' ἔθ' ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

πρ. ὡς πάντ' ὅσ' ἀνθεὸς θελήγ' ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι
χερῶν κ' ἰσιν ὄπτοι, ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι
τύτων, κ' καὶ ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

πρ. ὡς αὐτὰ δ' ἰσιν ὄπτοι, ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι
ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

πρ. ὡς αὐτὰ δ' ἰσιν ὄπτοι, ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι
ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

πρ. ὡς αὐτὰ δ' ἰσιν ὄπτοι, ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι
ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

πρ. τὸ κ' ἰσιν ὄπτοι. ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι, κ'
ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

πρ. ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι
ὡς ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

πρ. ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι
πρ. ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

πρ. ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι
πρ. ἰσιν ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι ἔθ' ὄπτοι

ἄνοιγοι πρὸς τοῖσι θεοῖσι
 ἡμῖν, οἳ σε τρυχόμεθ' ἤδη,
 τεῖρα καὶ δέκ' ἔτη,
 λύσον ἢ μάχας καὶ κρησθρυγὰς,
 ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμεν,
 παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
 τὰς ἀεικόμψας, αἷς ἐκκομίζομε-
 θ' εἰς ἀκμήλας, μίξον δ' ἡμᾶς,
 τὰς ἰκθνησας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
 Φιλίας γυλῶ, καὶ συζητήμη
 πρὶ προτιέρον κίρασον ἢ τοῦ
 καὶ πῶ ἀγροῦ ἡμῖν ἀγαθῶν
 ἰμποληθῶναι μιν γάλακτος σκορῶδατ,
 σκύων πρῶτον, μήλων, ροιῶν,
 δ' ἔλοισι χλατισκιδίων μικρῶν,
 καὶ βοιωτῶν φέροντες ἰδίαι,
 χῆτας, κήτας, φάτιας τρυχίλας,
 καὶ κωπαίδων ἰλθείν ἀπυρίδας,
 καὶ ὡς τὰ τυύτα ἡμᾶς ἀθροῦς
 ὀψανοῦται τρυβέζουζ,
 κερύχου, τιλίας, γλαυκίτη, ἄλλοις
 τίθεται ποικίλοις, καὶ ταμιλάτθιοι
 ἠκεῖν ὑπερνεῖς πῶ ἀγροῦν,
 τὰς ἢ πιπράσθ' ἢ ὀπτοῦζεν,
 εἶπε μισοῦσιν ἐν μηδείας,
 ἠλόμην ἠλόμην ἀπὸ χρωθείς,
 τὰς ἐν τῷ τῷ λοχιομορῶν
 τὰς δ' ἀνθρώπων ἐπιχαίρειν
 ταῦτ' ἢ πολυτίμητ' ἀχομίτοις ἡμῖν δίδου.
 δε. λαβὲ πῶ μάχουζεν, εἰδ' ὅπως μάχουζεν
 σφάξεν τὸν ἢ τρ. ἀλλ' ἢ δέμις. δε. πῶ πῶ
 τρ. ἢ

- τρ. ἔχ' ἡδὲ δ' ἄπ' ἄθροιστο ἰρηνήσφραζαίς,
 ἐδ' αἰματὲ βαιμὸς, ἀπ' ἡσὺ φέρας
 δύσας, τὰ μὲν εἰ' ἐξελάνθ' δι' ἔκφρα
 χ' ἔπει τὸ πρὸ βατον τῷ χρονηγῶ σῶζις,
- ρε. σὶ δ' ἡ θύρασι χρεῖ μένοντα τοῖσι,
 χίζας δευρὶ πθίναι ταχέως
 τά, περὸ σφόδρ' ἄπαντ' ἐπὶ τῆσι.
- τρ. ἔχθω δὲ καὶ σοὶ μανικῶς τὸ φρύξανον τί-
 θιαλξ
- ρε. πῶς δ' ἔχθ, τί γὰρ σε πέφουγ' ἔσσε χρεῖ
 σοφὸν ἀνδρα, τίδ' ἔσὺ φρογείς ὁπόσα
 ἐσὶ χρεῖων τ' γε σοφῆ δόκιμης,
 φρογὶ καὶ πορῆμα τῆ τόλμη,
- τρ. ἡ χίζα γαυῶ σὺν κμμένη, τ' ἡλ' οἶδην πίζει.
 καὶ τῷ τρεπίζαν οἰσομσι, καὶ παιδὸς ἔδ-
 ἰος,
- ρε. τίς σὺ καὶ ἐπαινεσθ-
 ἐν ἀνδρα τοῖσιν, ὅς-
 πε, πόλλ' ἀνατλάς ἔσσε
 σὶ τῷ ἱερῶν πόλιν.
 ὥστ' ἔχθι πικυσοφ πότ' ἔστ,
 ζηλωτὸς ἄκασι.
- ρε. ταυτὶ διορα, τίθεσσι τῷ μὴρῶ λαβῶν,
 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχι' εἶμι καὶ θυρήματα.
- τρ. ἰμοὶ μελήσθ' πῦτα γ' ἄλλ' ἡ κείν' ἔχθω
- ρε. ἰδ' ἔπαρξαι, μᾶν ἐπιχέει σοὶ δοκῶν
 καὶ ὅπ' ἔκαλῶς κωπύτα, καὶ γ' ἔστ' ἔστ' ἔστ'
- αὐτίε χε) δάφνη τις ἐστ' φαναμῆσθ,
 τις ἄρα πότ' ἐστίν. δε. ὡς ἀλαζὼν φαίνο),
 μάνιστις ἐστίν. τρ. ἔμα δ' ἰ, ἀπ' ἰεροκλήης,
- δε. αὐτὸς γὰρ ἐδ' ὁ χρονημολόγος, ἔξ ἄρα

ἰερ. ἔμετέχω τέτων, ἔγδ ταῦτ' εἴπε σίδουλαι
 τρ. ἀλλ' ὁ σφός τοι γὰρ δὲ ὄμηρος, δεξιὸν εἶπι,
 ἔφρήτωρ, ἔδέμιστος, ἀνέπιός ἐπινεκύνθη,
 ὅς πολέμκ' ἔρα. Ἰπιδημίας ἀκρούοντες

ἰερ. φραζιοῖδ' ἢ, μή πως σεδ' ὅλα φρένας ἔξαπα
 τήσας

ἔκπινθη μάρψη. τρ. τρεῖς ἢ τοι εὐφυλάτῃ
 ὡς ἕτος φοδοεργῶ τῶς ἀπλάγχνοις ἐστὶ ἰ
 χησμός.

ἔγχεδ' ἢ ἀπονδ' ἢ, καὶ ἢ ἀπλάγχνοι φέρι
 δυνεῖ. [ἔστι,

ἰερ. ἀλλ' εἰ ζῶσα δουεῖ, καὶ γὰρ μαυτὰ βυλα-
 τρ. ἀπονδ' ἢ, ἀπονδ' ἢ. [ἔστ.

ἰερ. ἔγχεδ' ἢ καὶ μὲν καὶ ἀπλάγχνοι μείρασι ὄρι-
 τρ. ἀλλ' ἔπιω ἔτ' ἐστὶ φίλοι μακάριοσι θεοῖσι,

ἔλλα τόδ' ἐ πρότερον ἀπέδδεν ἡμᾶς, εἰ δ'
 ἀπλθεῖν

ἄ πότι εἰρλώη, περθεύμενοι τ' βίοι ἡμῖν.

ἰερ. πρὸσφρε πῶ γλῶττω. τρ. σὺ ἢ πῶ πᾶν
 γ' ἀπένεγχε.

ἰερ. ἀπονδ' ἢ τρ. καὶ ταυτὶ μὲν τῆς ἀπονδ' ἢς λα-
 βεῖ θάπτον.

ἰερ. ἔδεις δώσῃ μοι τ' ἀπλάχνοι; τρ. ἔγδ
 εἶόν τε [ναοῖ,

ἡμῖν πρὶν δίδόσαι πρὶν καὶ λύκος οἰνύμι.

ἰερ. ναὶ πρὸς τ' ἔρ' ἀπον. τρ. ἄλλως ὠ τᾶν ἰκι-
 τέρης.

ἔγδ ποιήτης λαῖον τ' τεραχμὴ ἔχῃον,

ἔγδ δὲ θιαται δέυροσ σπυλαγχνοῖσι πε

μὲν νῶν. ἰερ. τίθ' ἔγωγε. τρ. πῶ σίδουλαι
 ἔσθι,

ἰερ. ἔπι

ἱερ. ἔστι μὰ τὴν γῆν, πῦρα κατέδειπον μοῖα,
ἀλλ' ἀρπάσσομαί σφῶν αὐτὰ, κῆται δ' ἐν
μίσῳ.

τρι. πῦρ παῖε τ' βᾶκιν. ἱερ. κλυτὸν ἄστρον.

ἱερ. κἀγὼ γ' ὀπίσθησεν κ' ἀλαζόνειον,
παῖ' αὐτὸς ἐπέχων τῷ ξύλῳ τ' ἀλαζονίῳ.

δι. σὺ μ' ἔτι, ἐγὼ δ' ἔτατον τ' κωδίων
ἀλάμοισ' αὐτοῖς ἐξαπατ', ἐκὸς οὐδ' ἴω,
ἔκατα βάλεις τὰ κἀδί' ὦ θυγατέρα.

ἱερ. ἦ κακοὶς ἐκέρχαισιν ἦλθ' ἐξ ἄρεος.

δι. σὺ δ' ἀπὸ πτήσης θ' ἔπιον εἰς ἐλύμιοι.

τρι. ἦ δὲ μοι ἦ δὲ μοι.

κράνεις ἀπηλαγμένον

τυρῆτε καὶ κρομμύων

ἔγδ' φιληδῶ μάχαις,

ἀλλὰ πρὸς πῦρ δεικνῶν

μετ' ἀνθρώπων ἰτέρω φίλων

ἔσθ' ἰᾶς τ' ξύλων ἀτ' ἄνῃ

δαινόματα δ' εἶρας

ἐκπιπόμενα

κάνθρακιζων τῆρεθίνων,

τῶν τε φηγῶν ἐμπυρῶων,

χ' ἅμα τῶν θηρῶν βιωῶν

τῆς γυναικὸς λεμένης.

τρι. ἔ γάρ ἐστι ἦδ' ἰον, ἢ τοχῆν μ' ἦδ' ἄσφαρ-
μένα,

τὸν θεὸν δ' ἐπιψικάζει. καὶ π' εἰπῶν χί-
τητα

ἔπει μοι τί θηρικὰ δὲ δρῶμεν ὦ κωμαρχίδα,

ἱμπῶν ἱμοῖν' ὀρίσκει, τῆ θεῶν δρῶντες

καλῶς

ἔπει

ἀλλ' ἄφαυτος φασίλοι ἀγυῖαι τῶν
 νικῶν

ἔπε πύρων μίξοι αυτοῖς, ἔπε σύκαι ἔξω,
 τόντι μωῖν ἢ σύρω βοσθηάτω ἔκλειν,
 ἔγδ οἶοιτ' ἐσι πάντας οἰαζέειν τέκνοισι
 ἔδει ταιτλάζειν, ἐπειδὴ παραδόν το χρο
 εἶον,

καὶ ἐμοῦ δ' εὐνοκῶ τις τῶν κίχων, τῶ
 σπίνων

ὡς ἢ καὶ πύρος περὶ εὐδοκίαν, καὶ λαχῶνα σπίνων
 εἰ μὴ ἐνέγκω αὐτὴν κηλῆτος ἐσπίνων
 ἐψόφῃ βῆσι ἐνδον σοκ οἶδ' ἄλλα κηλῆτων
 δόπα,

ὦν ἐνεγκ' ὡ πᾶσι τρεῖς ἡμῖν, ἔτ' ἐνοκῶ τῶ
 πινεῖ,

μυρῖνας αἰτησάν ἐξ ἰσοκράδων ἔκλειν
 καὶ ἄμα τῆς αὐτῆς ὁρῆς, καὶ κηλῆτων τῶ βα
 σάτω,

ὡς ἐν ἐμπόη μωθ' ἡμῶν ἔτ' ἐκλειν
 δὲ ποιωῦτος καὶ φιλοῦτος, καὶ ἐκλειν
 ἔτ' ἐκλειν τῶ κηλῆτων,

ὡς ἢ ἀν' ἀχίπτες
 ἔδει τ' ἡδὴ νόμον,

ἔδει σκοπῶν ἡδὴ
 τῶ ἀλημονίας ἐμπόητων,

εἰ πεπνύονσιν ἡδὴ
 τῶ δ' οἶον ἐπὶ ὄσφου,

τόντι φίλην ὄραν οἰδαίνον
 τ' εἴθ' ὄσφου ἢ πῆσαν,

ἰδίω καπέχων,
 καὶ ἄμα φῆμι, ὡς αἰ φίλας, καὶ

Ἐθύμη τείλαν κοκκίμας,

καὶ πα γίνομαι παχὺς,

καὶ πικρὰ ὅτι Ἐθίμας

μάλλον ἢ ποίσι εἶχθον ταξίειρον ἀποσ-

βλίπαι

τὰς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὄξυαὶ πᾶ-

λῶ ἐκῆνός φησι εἶναι βάρμα σπερματικόν,

λῶ δὲ πᾶς δὲ μαχρὸν ἔχοντα εἶναι φοινι-

κίδα,

τηικαῦται αὐτὸς βέβαιον βάρμα κυζι-

κηνικόν,

καὶ τα φάλα πρῶτος ὡσαύτ' ἕξθος ἐκ πυλε-

κτρῶν

τὰς λόφους σίαν, ἐγὰρ δ' ἐσηκὸν λειοπύ-

λῶ ἐγὰρ δ' ἀνοίγει γινώσκται, ὁρῶσιν ἐκ ἀνα-

χίται,

τὰς μὲν ἐξ ἀφοιπέ κηλῶν, τὰς δ' ἀνώτε καὶ

κάτω,

ἐξαλείφονται δις ἢ τρις ἀυελοῦ γ' ἐστ' ἢ

ἕξθος

τῶδε σιτὴ ἐκ ἐλάτητ' ἄγθ' ἕθεν ἐξίαν,

εἶτα ἀποσῶσ φηδὲ τ' ἀνδελιάτα τ' πμο-

διδόν

εἶδεν αὐτὸν, κλῆτρῶν, εἶμι τὸ κακὸν βλι-

παν σπῶν,

ἑσθῶ δ' ἡμᾶς τὰς ἀγροίκαε ὁρῶσι, τὰς δ' ἐξ

ἄστ

ἥτιον εἰ ποίσι ἐτοι κῆνοράσι, εἰψάσιδες,

αἰτ' ἀθωκάε ἰργί δ' ὡσυσί λῶ δ' εἶδος θίλην

ποικῶ δ' ἀγμ' ἡδ' ἐκησῶν

ἢ ἰπερὸν γι μ' λειοτῆς,

ει μά

ἐν μάχῃ δ' ἀλώπικας

τρ. ἰς, ἰς.

[μυθ.]

ὅσοι τὸ χεῖρ' ἐπὶ δ' αἶνον ἦλθ' ἰς τὸν γασ-
τῆρ' ἀπὸ κἀθαιρέτας τραπέζης καυτηί,
πάντως γ' ἔδιν' ὄφιλ' ἔσ' αὐτῆς ἰπ,
ἵπαι' ἐπέσφιρε τὰς ἀμύλας, καὶ τὰς κί-
χλας,

καὶ τὰ λαγάβαι ποτὰ καὶ τὰς κρημνίους,
δρ. πῶς πῶς τρυγῶνός εἰν. τρ. ἀναδοάτω κί-
χλας.

δρ. ὦ φίλτατ' ὠ τρυγαί' ὅς ἡμᾶς τὰ γὰρ δὲ
δέσρα καὶ, ἐρῶν ἢ πετήσεις. ὡς περὶ
ἔδ' εἰς ἐπείατ' ἀνδρίπαισι καὶ ἐκκοκύνου,
νυκτὶ ἢ περὶ κρημνῶν δ' ἐραχμῶν ἐμποκῶν,
ἔδ' ἢ τρυγῶν καὶ τὰς κἀθαιρέτας εἰς τὸν
χεῖρ.

ἔκ' ὠ τρυγαί' ἔδ' ἀρεπῶν ἢ τε λαμῶναι,
καὶ τῶν δ' ὄπι βέλει, περὶ γὰρ τρυγῶν δέχου,
ἀφ' ὧν γ' ἀποδόμειθα κἀκρημνίους,
τὰ δ' ὡς τῶν ἰσοι φέρονται εἰς τὸν γάστρ.
τρ. ἴθι νου καταδέχουσι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', ἅπαν
ἐπὶ δ' αἶνον ὡς τὰ χεῖρ. καὶ γὰρ ἔτσι
ὄπλων κἀπληθῶν, ἀχθόμεν' ἔσ' ἀρεπῶν.

λο. οἶμι ὡς ἀρεπῶν ἢ κρημνῶν ἀπαλῶναι

τρ. τίς ἐστὶ ὠ κακὸς δαιμόν; ἐπ' ἀπὸ κρημνῶν;

λο. ἀπὸ κρημνῶν καὶ τῶν ἐραχμῶν, καὶ τῶν βίαι,
καὶ τῶν τετραί, καὶ τῶν δρυξῶν κρημνῶν.

τρ. τί δ' ἦπε τετρί κρημνῶν πῶς ἰσὸς εἶναι.

λο. αὐλὸς σὺ, τί δίδως. τρ. ἐπὶ δ' ἰσὸς κρημνῶν
ὄμας δ' ὄπι τὸ σφῆκον ἔχου πόσι πολλοῖς,
δδῖμι μὴ αὐτ', ἰσάσθαι τῶν κρημνῶν.

ἴν' ἀποκαθάρω τὸν τράπεζαν τῆς τῶν.

λε. εἰσὶν ἐπί τῶν εἰσίων τῶν ἰογάδων,
 κρείττον γὰρ ἂν ἄν ἐπιτῆ μὴ εἰν λαθεῖν.
 τρ. ἀπόφειρ' ἀπόφειρ' εἰς κόρακα εἰς τὴν οἰκίαν,
 τριχορροεῖται, εἰδέντες οἱ τὸ λόφω,
 σὺν ἂν περὶ αἰμῶν καὶ ἀντιγάδων μιᾶς.

βω. τί δαι δεκάμνη τῶν δεδύρακος σκύτης,
 εἰς κινδύον κάκιστα χεῖροσιν τάλαι.

τρ. ἄπο μὲν ἔμῃ σοι ποιήσῃ ζήμιαν,
 ἀλλ' αἰεὶ μοι τενόνγε τῆς ἰουναίας.
 εἰς ἀποπατῆν γὰρ εἰς ἐπιτήδειον πάντων.

βω. πύσσομα ὑβρίζων τοῖς ἰμοῖσι χεῖροσιν.

τρ. ὡς ἰ παραβέντι τρεῖς λίθους καὶ δεξιῶς.

βω. πῖα δ' ἀποψήσομαι ὡς μάστιγι.

τρ. πῖα δ' ἀποψήσομαι χεῖρα δ' αὖ τῆς ἰαλιμίας,
 καὶ τῆ δ' αἰμῶν. βω. ἀμφότεροι δ' ἔστ' ἔγωγε
 καὶ τῆ δ' αἰμῶν

ἴνα μὴ γὰρ ἀλλ' ὡς ὑπὸ μοι κλείω τῶν τῆς νεῶς.

βω. ἔπειτα ἐπὶ δεκάμνη χεῖρὶ καθύμνητον.

τρ. ἔγωγε καὶ δὲ ὡς πίπτει οἶα γὰρ ἂν
 τὸ περὶ αὐτὴν ἀποδόξω με χεῖρὶ δ' αὖ χεῖρὶ

βω. ἴθι δ' ἔξινεγκετ' ἀργύρεον. τρ. ἀλλ' ὡς γὰρ

θλίβει τὸ ἔρρον ἀπόφειρ'. σὺν ἀνήσομαι

παλ. τι δ' ἄρα τῆ σάλπιγγι τῆ δὲ χεῖροσιν.

βω. ἐπεὶ ἰαμῶν δ' αὖ χεῖρὶ ποτ' ἔξηθητ' ἔγωγε.

τρ. μόλιθον δ' ἴσπερ τὸ κεῖλον ἰγχείας,

ἔπειτα ἀναθεν ῥᾶ ὄδον εἰθεῖς ἐπὶ ὄμακρον,

χρησισταῖ σι τῶν κατακτῶν κατὰ δαι.

παλ. εἰμοι κατακτῶν. τρ. ἀλλ' ἔπειτα κυρτα-

ῖον

τὸ μὲν μόλιθον, ὡς ὅτι εἶπεν ἔγωγε

εἰπε.

ἐν τῷ βροτῷ ὁ ἀστυνόμος κρημνίσθη, καὶ
 πλάσθη αἰσάριος, καὶ αὐτὸς ἀνιγνέσθην
 τὰ σὺν ἐὶ ἀγροῦ, τίς οἰκέτισιν ἐσάει.

κρ. ὦ διοσκάρτι δαίμων ἔσθ' ἀπώλετας
 ὅτ' ἀτέλῃ κατ' αἰτί τ' ἑμιᾶν ποτε
 καὶ κῆτι θ' ἔραται, τίς γὰρ αὐτ' ἀνίσταται;

τρ. πάλαι βαδίξον αὐτὰ καὶ αἰμαδίαις ἰτ
 ἔστι γὰρ ἐπὶ τήδε αἰ σαρμαίαι μετρεῖν

δο. εἰρηὶ ὦ εὐρυτοπέϊ ὡς ἀθλίως πεπεράμαθ

τρ. ἔτος μὲν ἐπέποιθεν ἑδὲν, κρ. ἀλλὰ τι
 ἔτ' ἐστὶ τυῖσι κρῆνιπα ὅτις χρεῖται;

τρ. εἰαν τοιαυτασι μάθῃ λάβας ποιεῖν,
 ἡμεῖς ἀν' ἡ καὶ αὐτ' ἀποδ' ἄσεται πολὺ.

κρ. ἀπὸ ἡμῶν ἂν δερυξί τε μηδ' αὐτῶς, ἐπεὶ
 τήδε γὰρ ἐγὼ τὰ δ' ὄραται τυῖς ἀνήσαμα.

δο. πόσων δ' ἰδῶς. δὴ τ' ἔς εἰδ' ἄρα πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

δο. ὕδατος ἰδ' ἄρα πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

τρ. νὶ τ' δ' ἄς τὰ παιδία γ' ἡδὲ εἰρηχεται
 ἐρητόματ' ἄ τ' ἐπικλήτων δ' εὖρ' ἴνα

ἀπ' ἄρα πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

ἀλλ' ὅτι πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

ἀλλ' ὅτι πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

ἀλλ' ὅτι πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

ἀλλ' ὅτι πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

ἀλλ' ὅτι πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

ἀλλ' ὅτι πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

ἀλλ' ὅτι πρὸς ἰδ' ἔπειν δ' ἰχ
 λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακα ἰκατοῖ τυῖ

τρ. ἄπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
λοίαςας.

τρ. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
παι. ἄπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει

τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί
οἰμαγῆς ἄδον κ' ταύτας οὐφαλοίαςας

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπιδάει γ' ἔπ' ἀνὸς μεμνημένον ἀπιδάει
τρ. ἀνδρῶν σίμαγῃ; κλαυτή γῆ τ' οἰκισί

παι. ἀπὸ δὲ μὲν σαίων, τίς ἰσάλλει ἢ ἡ παρὰ
 δάμνω,

ἐν τῷ ἀμώμητον κέλιπον ὅσα ἐβίλασι.
 τρ. εἰπέ μοι ἂν πόσων εἰς τὸ στυδὸν πατέρ' ἄδεις
 παι. ψυχὴν δ' ἐξέστρωσα. τρ. κατήχοναί γε π
 κήων,

ἀλλ' εἰσώμεθα, ὅτ' ἄν οἱδ' ἰγὰ στυδῶνα
 ὅτι πύθ' ὅσ' ἔισαις ἄρπ' ὡς ἰ τῆς ἀπιδόσε,
 ἢ μὴ πιλάνη πότ' ἀνέχεις ἢ πατρῶσε,
 ἡμῶν τὰ λοιπὸν ἔργον ἢ δὴ πταῦθα τ' μι
 γόντων

φλῶν αὐτῶ πάντε κ' ἀποδῆν,
 κ' μὴ κενὸς παρὶ λυφῆ.
 ἀλλ' ἀνδρῶν ἑμὲ ἀλλοττον,
 καὶ σμήχετ' ἀμφοῖσι παῖτι γνάθει,
 ἔδ' ἔγ' ἂν πόνηροι
 λαοκῶν ἰδέντοι ἔργον ἔγει,
 ἡ μήτε κ' μασῶν.] [Ζακ]

τρ. ἡμῶν μελήσει αὐτῶ γ' ὅποιός τις ἢ κ' σὺ φρα
 τρ. ἀλλ' ἂν πρὸ δ' κρινοῦντες, ἐμὲ ἀλλοττον τ' λα
 γῶων,

ὡς ἔχι πᾶσαι ἡμέραν [μοι,
 παλακοῦσιν ἴφ' ἐντυχῆν παλαστωμένοις ἐπι
 πρὸς αὐτῶ βρύκετ' ἢ τάχ' ὑμῶν φημί μετα
 μελήσει,

δύφημῶν γρη κ' τῶν ὑμῶν ἔξω πρὸ δύου
 κομίζου,

δ' ἄδ' ἂν τε φέρει, κ' πάτερ λιῶν συγκαίρει
 κάππυελόειν

κ' τὰ σκόνη σάλιτι εἰς τὸ ἄρχειν κ' τὰ πᾶσι
 πε κομίζου,

ὀρχησάμενους ἢ ἀπέισαντες καὶ ὑπερβο-
λον ἐξελάσοντας

κῆπειτ' ἐπ' ἕξαμένους ῥῖσι θεοῖς

διόδοιαι πλῆθον ῥῖς ἕξαηπι.

κελεύει τε ποιεῖν ἡμᾶς ποικίλως

πάντας ὁμοίως, οἷόν τε ποικίλως

σὺ καπι τράχη.

τάς τε γυναικας τίκτειν ἡμῖν,

ἢ τὰ ζαυθὰ πάθ' ὅσ' ἀπώλειται μῆρ

συλλεξκαλῶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς,

λῆξαι δ' αἰθωνα σίδηρον,

δι' ὅρ' ἄ γυναικας εἰς ἀρχῆς.

χ' ὅπως μετ' ἐμῶν καλῶ

καλῶς καπι κῆσθ

ὕμνῳ ὑμῖν αἰ, ὦ ὑμῖν ὑμῖν αἰ ὦ

ὦ τριτμάκαρ αἰς ὀκταῖς

τὰ ζαυθὰ καὶ ἐξῆς

ὕμνῳ ὑμῖν αἰ ὦ

ὕμνῳ ὑμῖν αἰ ὦ

τί δ' ἄσπερον αὐτῶν;

τί δ' ἄτομον αὐτῶν;

τριγύσσον αὐτῶν;

τριγύσσον αὐτῶν.

ἀλλ' ἀφ' ἀνδρῶν φέρονται

οἱ πρὸς καταγόμενοι οἱ χοροῦται ἀτάλαχοι-

τρυμφίον αἰ ὦ

ὕμνῳ ὑμῖν αἰ ὦ ὑμῖν ὑμῖν αἰ ὦ

οἱ κῆσθ τε ζευῶ καλῶς

ἢ πρᾶγματ' ἔχοντες,

ἀλλὰ συκθολογῶντες

ὕμνῳ ὑμῖν αἰ ὦ, ὑμῖν ὑμῖν αἰ ὦ

Ἔμμεν καὶ παχὺ, καὶ τὸ κρεῖσσον ἐστὶν
 ἔης δ' ἡσὺ τὸ σῦχος, καὶ κρεῖσσον ἐστὶν
 φήσας γαῖον ὅταν ἐσθίης, καὶ τὸ κρεῖσσον ἐστὶν
 οἶνον τε πίης πολλῶν, καὶ τὸ κρεῖσσον ἐστὶν
 ὑμῶν ὑμέναι, ἃ ὑμῶν ὑμέναι ἃ.

Λεῖπει. τὸ κρεῖσσον ἐστὶν καὶ τὸ κρεῖσσον ἐστὶν
 πλάκωντας ἐσθίει.

Αὐτοφάνους εἰρηλῆς τέλει

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΩΝ
 ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΝ τοῖς σπύροις τῆ γῆς αἰκοῖς σολαῖς ἀποδο
 φροκαθίζοντα γηοφῆης ἐκκλησίας προδιδόμεναι
 πώγωνας ἀλοτρύων τειχῶν, ἐποίησαν ἑπὶ τῶν
 ροιῶν τις ἂν σολαῖς, ἀνδρες γυναικῶν ἐκκλησίας καὶ
 δὲ μία δὴμιγορεῖ περὶ τῶ λαβέσας τῶν ὀλων πτω
 ἐπιτροπῶν, βέλπειν ἀρξέων γυρῶν, ἐκείνουσιν ἐπὶ
 τὸ κοινὸν φέρειν τὰ χεῖρματα καὶ χεῖρματα τῶν ἰσχυρῶν

Τὰ τῶ δράματ' ἀφ' ὧσ' ὄψα.

Γνωὴ πῶς προξενάσας ἐπὶ τῶν γυνῶν
 ἔσθ' ἐπὶ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ τῶν
 ἐπὶ τῶ ἀνὴρ βλεπύρας, ἐπὶ τῶ ἀνὴρ δὲ σὺ
 ἄλλ' ἀνὴρ φειδωλός, ὁ κλητίας χεῖρματα
 γαῖος. τὸ κρεῖσσον ἐστὶν καὶ τὸ κρεῖσσον ἐστὶν
 νέει. ἐπὶ τῶ ἀνὴρ φειδωλός, ὁ κλητίας χεῖρματα
 Δι' ὅσ' ἄπαντα τὰ κλητίας χεῖρματα

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΓΡΑΞΑΓΟΡΑ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Ω Λαμπρόν ὄμμα ἔτρωχλάττε λύ-
χρη

κάλλισ' ἐν ὀσκόποισι, ἰζητημένον
 γυνάς τε γὰρ σὰς κ' τύχας δηλώσασθαι,
 τρωχά γὰρ ἔλαθεῖς κερσμηκῆς ῥύμης ἀπο-
 μυκτῆροι λαμπρὰς ἠλίε τιμάς ἔχεις,
 ὄρμα φλογὸς σπαρῖα τὰ ζυγκειῖμα.
 σὶ γὰρ μόνω δηλῆμεν εἰκότως, ἔπει
 καὶ τοῖσι δαματίεσσι ἀφροδίτης τρώπῃ
 πειραμένωσι πωλησίωι παραστῆεις,
 χρυδαμένωι σωματίωι ἐπιστάτω
 ὀφθαλμοῖ, ἔδεις τ' σὸν ἐξείρηξ' ὄμων,
 μόν' ἢ μηρῶν εἰς ἀπὸρρήτως μυχῆς
 λάμπεις ἀφάσων τῶν ἐπ' αὐθῆσαν τρέχαι,
 τὰς πε κερπῆ βακχεῖς τε γάματ' ε,
 πλῆρεις ὑπογύουσι συμπραστῆεις,
 κ' λαῦσε σιδῶν, ἔλαλεις τοῖς πωλησίωι,
 ἀνδ' ὦν συνοισί κ' τὰ νῦν βελούματα,
 ὅσα σκίρθις ἔδοξε πῆεις ἰμαῖς φίλαις
 ἀλλ' ἔδεμία πᾶρσι, ἄς ἤκ' ἐχέω,
 καί τι πρὸς ὀρθρῇ γ' ἐστὶν ἢ δ' ὀκνησίαι
 αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλασῶν ἡμᾶς ἔδραβ
 ἄς σφουδραχός ποτ' εἶπεν εἰ μίμνηθ' ἐπ

ἑτάς ἑταίρας κᾶραθιζομένης λαθεῖν,
 τί δ᾽ ἦτ' ἀνείη, πότερον σὺν ἑρραμίδης
 ἔχουσι τὸς πώγανας οὐδ' εἴρητ' ἔχου.
 ἢ φοιμάπα τάνδρεια κλεψάσαις λαθεῖν
 ἡὲ χαλεπὸν αὐταῖς, ἀλλ' ὁρῶ τινδὶ λύχτην
 παροσόντα, φέρε νῦν ἐπαταχωρησὼ πάλιν
 μὴ καί τις ὦν ἀνὴρ ὁ παροσίων τυγχάνη.

γυ. ὦρα βαδίζειν ὡς ὁ κέρυξ δότιος
 ἡμῶν παροσίωντων, δ' ἄτιρον κειόκκουκον.

στρ. ἐγὼ δ' εἶγ' ὑμᾶς παροδοκῶσ' ἐρηγηρῶ
 τὴν τύκτα πᾶσαι, ἀλλὰ φέρε τίω γείτονα
 τίω δ' ἐκαλέσσωμαι ἡρηγηρῶσαι τὴν θύραν,
 δεῖ γ' ἢ τ' ἀνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. γυ ἡκα-
 σά τοι

ὑποδραμένη τὸ κτίσμα σὺ τ' διακτύλαι,
 ἄτ' ἔκκαταδραθεῖσ' ὁ γ' ἀνὴρ ὠφιλέτης
 σκλαμίνι. γάρ ἐστι ὠξυμῆ ἐγὼ,
 τίω τύχθ' ὄλλω ἡλαυτέμ' ἐν τοῖς σρώμασι.
 ἄστ' ἄρπηκτι φοιμάπον αὐτ' λαθεῖν,
 καὶ μὴ ὁρῶ κ' κλοιναρέτιω καὶ σαρράτω
 παροσίου ἤδη τίω δ' ἐγὼ φιλαινέτιω.

στρ. ἔκρυψ' ἐπέξεοδ' ὡς γλύκη κατόμασι
 τίω ὑσάτιω ἡκαστον οἶνε τρεῖς χᾶς,
 ἡμῶν δότιος ἐκρεβίνθων χοίτηα,
 τίω σρικυθίων. γ' ἔχ' ἐραε μελισίχην
 παρ' ὑδρασο εἰς πᾶσι ἐμδοκίαι, καὶ κρι-
 δεκῆ

κ' ἡολιῶ παρ' ἄνδρος ἐξελεῖται μόνη.
 γυ. τίω δ' ἐκκατέλεθ' ἔχ' ἐραε γυσιράτιω
 ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τίω λαμπάδα,
 καὶ τίω φιλοδωρεῖται καὶ χαρητάδης

- περ. ἐρῶ πρὸς σέσους χ' ἀτέρως πολλάς πάνυ,
 γυναίκας, ὅπ' ὡς ἔσ' ἄφελ' ἐν τῇ πόλει.
- γυ. καὶ πάνυ καλαιπώρους ἔγωγ' ἄφιλτάτη,
 ἐκδραῖσα παρέδω, ἢ γὰρ ἀνὴρ τὴν εὐχθ'
 ὅλην
 ἔβητε τειχίδων ἰασίρας ἰμπλησμίην.
- περ. κάθηθαί τοίνυν ὡς ἀνείρωμα τάδε
 ὑμᾶς, ἵπαιδὴ συλλεγεμένας ὄρω,
 ὅσα σκίρσις ἔδοξεν, εἰδὲ δρᾶσθαι.
- γυ. ἔγωγε, πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μαχάλας
 λόχμης δασυτίρας καθάπερ ῥω ζυγκεί-
 μρον.
- ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγρὸν οἴχοιτό με,
 ἀλειψαμένη τὸ σῶμα ὅλον δι' ἡμέρας
 ἐχλιασάμεν ἰσῶσω πρὸς τὸν ἥλιον,
- γυ. κάγωγε τὰν ξυροὶ δέγ' ἐκ τῆς οἰκίας
 ἔρριψα πρῶτον ἵνα δασυθείην ὅλη,
 καὶ μηδ' ἐνεῖην ὅπ' ἑγυνακὶ πρὸς φερῆς.
- περ. ἔχετε ἢ τὴν πώγωνας οὐς εἴρητ' ἔχον
 πάντασι ἡμῖν ὁπότι συλλεγίμεθα;
- γυ. τῆτιώ' ἐκάτῃ καλὸν ἔγωγε τρυτί.
- ιτ. κάγωγ' ἐπικροῦσθε ὅτι ὀλίγα καλλίονα.
- περ. ὑμεῖς ἢ, τί φατέ. γυ. φασὶ καταιόυσι
 γουῶ.
- περ. καὶ μὲν τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὄρω πτωχεύματα,
 λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακχεῖας
 καὶ θοιμάπα τὰν δρέξα καθάπερ ἰπομῆρ
- γυ. ἔγωγί τριτὰ σκυτάλοι ἐξηγεγκάλυ,
 τὸ δ' ἄλαμῖς τρυτί καθ' ὄδους λάθρα.
- περ. ἔτ' ἔσ' ἐκείνη τ' σκυτάλοι ὦν πέρδετα,
 τῆτ' δὲ τ' σωτήρα, ἐπι τῆσ' εἰς γ' ἐν ῥω,

- πλώ τ' πανόπιε διφθέραν σνημιμρίθη,
 εἴπερ πες ἄλλ' ἔβακελεῖν τ' ὄημιον.
 γυ. λήγειθ' ὅπως κρητὰ πὶ τῆτοις δράσασθαι,
 ἴως ἔτ' ἐς τὸ ἄσπρα κ' τ' ἔρανον
 ἢ κκλησία δ' εἰς ἡμῶν παρεσκευάσμεθα
 ἡμῶν βαδίζειν, ἐξ ἑω γηθήσει;
 στρ. νῆ τ' δὲ ὥστε δεῖσι καταλαβῶσιν ἰδρας
 ὑπὸ τῆ λίθω τ' πρυτάνεω κατ' ἀνικρῶ.
 ἄλ. ταυτὶ γέ τοι νῆ τ' δὲ ἰφερόμην ἵνα
 πληρημύνης ξαίνοιμοι τ' ἐκκλησίας.
 στρ. πληρημύνης τάλαινα. γυ. νῆ πλώ ἄρ-

πμιον

- ἴγωγε, τί γὰρ ἂν χεῖροσι ἀκόσμητι ἄρα
 ξαίνουσα, γυμνά δ' ἐσίμεσ τὰ παιδία.
 πρ. ἰδὲ γε σὺ ξαίνουσα ἡμῶν τῆσάματι
 ἐδὲν παραφύλαξι τοῖς κλημύνοις ἴδα,
 ἐκιστὶ καλὰ γ' ἂν πάθοιμι καὶ πλῆρης τύχη
 ὁ δῆμος ὦν, κάπητ' ὑπὲρ βαίνουσα πε
 ἀναβαλλομένη δεῖξει τὸ φορμίποι,
 ἡμῶν δ' ἐγκαθιζώμεθα πρόπεραιλήσμεθα
 ξυσειλὰ μῦθοι φοιμάπω, τ' πῶ γωνά πε,
 ὅταν κλημύνοισιν ἀφιδησόμεθα ἰκέ
 τίς σὺκ ἂν ἡμᾶς ἀνδρας ἠγέσασθαι ὄρων
 ἀγύρριον γ' ἔτι τὸν ἀρηνόμα πῶ γων ἔχει
 λήληθε, καί τοι πρόπεραι ἡμῶν ἔπος γιγῆ,
 γυμνὸν δ' ὄρατ' ἐπὶ τῆσι τὰ μέγιστ' ἐν τῆ πόλει,
 τέττε γέ τοι νῆ πλώ ἐπιῶσιν ἡμῶν
 τόλμημα τολμῶμεν τσέττε γ' οὐδὲ κα
 ἡμῶν πῶς παραλαβῶσι τῆς πόλεως τὰ προ-
 γμιατα

δυσώμεθ' ὅστ' ἀγαθόν τι προῖξαι πλώ πῆλι

νῶ μ

νῦν ἤ γδ' ἔπι θείωμ' ἔτ' ἐλαύνομεν.

γυ. καὶ πᾶς γυναικῶν θηλύφρων ἐξέστια
δημηγυρήσῃ. πρ. πολὺν ἤ κ' ἄριστα πρ
λεγμοσι γδ' κ' ἔτ' κηαίσκων. ἔστι
πλεῖστα ποδοδωῶν, δ' φησὶ τὰτες εἶναι λέγειν,
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τρυφερὰ κ' τύχη πρᾶ.

γυ. σὺκ οἶδα, δεινὸν δ' εἶναι ἢ μὴ μπειρία.

πρ. ἔκθε ἐπίτηδες ξωελιλέγημεν εὐθάδε,
ἔπως ὡσεμειλετήσμεν ἄ κ' εἰ δ' εἰ λέγειν,
σὺκ ἂν φθάνοις τὸ γλυκίον ἂν. πρ. δ' κμῖσθι
ἄλλαιδ' ὅσαι λαλεῖν μεμειλετήκασι πρ.

γυ. τίς δ' ἂν μέλι ἡμῶν ἐλαλεῖν ἐπίσταται;

πρ. ἴθι δὴ σὺ πρῆιδε, καὶ παχέως ἀνὴρ γλυκίον
ἐγὼ ἔθῃσις τὸς τεφάντες πρῆιδήσμεθα
κ' ἀνὴρ μεθ' ὑμῶν, ὡς τι μοι δόξη λέγειν.

γυ. δεῦρ' ἂν γλυκυτάτη πρᾶξαγόρα σκέψασθαι
τάλαω

ὡς κ' καπεγέλασαν τὸ πρᾶγμα φαίνε.

πρ. πᾶς καταγέλασθαι. γυ. ἄς ὡς εἰ τις σκ-
κίαις

πύθωνα πρῆιδήσθαι ἐσταθούμιναις,

πρ. ὁ πρῆιδῆρχος πρῆιδῆρην γρὴ πλὴν γαλιῶν,
πᾶριτ' εἰς τὸ πρῆιδῆρην, κρῆιδῆρῆς πύθωνα
λαλῶν,

κάθιζε πρῆιδῆρην. τίς ἀγροδῆρην βύλε.

γυ. ἐγὼ. πρ. πρῆιδῆρην εἰς τὸν εἰφαιον τύχῃ
ἀγαθῇ.

γυ. ἰδῆ. πρ. λέγεις ἂν. γυ. εἶπε ὡς εἰ πρῆιδῆρην
λέγω.

πρ. ἰδῆ πρῆιδῆρην. γυ. τί γδ' ἂν μελ' εἰς φανασάμινω.

πρ. ἀπὸ ἐκποδῶν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσθαι

- ὄναι. γω. τίδ' ἐπίσσι καὶ τῇ κλησίᾳ.
 πρ. ἰσθ' ἔμασι πίνασι. γω. νῆ τῶ ἄρτιμιν
 καὶ ζῶν' ἄ γ' ὄζωρον, τὰ γυνὴ βυλάμωπι
 αὐτῶν ὅσ' ἐπ' πράξωσι σύνθυμαλίοις
 ὡσπερ κινύοντ' ἐς: παρ' ὀππληγμύρα
 καὶ τὴ δία σπείδ' ἰσσίγ', ἢ τί τ' ἄρα
 ποσῶντά γ' ὄχοιτ' εἴπερ οἶν' ἄ μὴ παρῶ,
 καὶ λοιδοροῦν' ἢ γ' ὡσπερ ἀπ' ἰππικότης,
 καὶ τ' παρ' ἰουῶντ' ἐμφέρωσ' οἱ τ' ἰότα
 πρ. σὺ ἄ βιάδιζι, καὶ κἀθησ' ἔδ' ἐν γ' οἶ
 γω. νῆ τ' δ' ἢ ἡμοι μὴ ἡσὶαν κρεῖττον ἴω
 δίψιν γ' ὡς εἰκοσ' ἀφωανθήσωρα
 πρ. ἴθι δ' ἢ σφ' ἀνὲρ βύλεται λέγειν γω. ἐγὼ
 πρ. ἴθι δ' ἢ σφ' ἀνὲρ καὶ γ' τὸ χρεῖμ' ἐργάζει),
 ἔγω γ' ὡς ἀνδρῶν καὶ καλῶς ἐρεῖς,
 διεφθόμην τὸ χηρωτῆ βακτηρία.
 γω. ἰσθ' ἔμασι μετ' ἐπερὸν ἂν τ' ἠδάδων,
 λέγει τὰ βίλπαδ' ἰν' ἐκαθήμην ἡσυχῶ,
 νῶ δ' ὅσ' ἰάσω, κατὰ γ' ἴω ἰμῶ μίαν,
 ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκος ἐμποικῶ
 ἴδατος, ἰμοι μ' ἔδοκ' αἶμα τὸ ἴω.
 πρ. μὰ τὸ ἴω τάλαια πῶ τ' νοῦν ἔχεις.
 γω. τίδ' ἐσίν, ἔ γ' δ' ἢ πῶν ἡτῆσάσι
 πρ. μὰ δ' ἢ ἀλλ' ἀνὲρ ὦν τὸ ἴω καλῶματις
 καί τοιτά γ' ἄλλ' εἰπῶσε δεξιότατε.
 γω. ὦ νῆ τ' ἀπέλλω. πρ. πᾶν τοῖνω ὡς ἐγὼ
 ἐκκλησίαζωσ' ὅσ' ἂν σφ' ὀβείην τ' πόδα
 τ' ἐπερὸν, εἰμὴ ἔτ' ἀκροῦσθ' ἡσεται.
 γω. φέρε τ' σφ' ἄσσι, ἐγὼ γ' αὐτὸ λέγω πάλιν.
 οἶμα γ' ἢ δὴ μεμελετηκίται καλῶς
 ἐμθί γ' ὦ γυναῖκες αἰ καθήμηναι,

- στ. γυνῆκας αὐθύσθητις ἀνδρας λέγεις.
 γυ. μὰ δὲ ἐπὶ γυνόνγ' ἐκείνον, ἐπιβλέψασα γδ
 εὐκείσε πρὸς γυνῆκας ἀόμιλω λέγεις.
 πρ. ἄπτερε κ' εὐκ' κάθεδ' εἰς δόθρον
 αὐτὴ γδ ἡμῶντ' ἐνεκά μοι λέξῃ δόκῳ,
 τονοῖ λαβῆσαι τις θηαῖς ἢ ὄχρουμα,
 τυχῆν κατὰ τὸ ὄπισθα τὰ βιβυλομένηα,
 ἐμοῖ δ' ἴσον ἢ τῆσδ' ἐτῆς χάρας μέτα,
 ὅσοντις ὑμῖν, ἄχρουμα ἢ κ' φέρω,
 τὰ τ' πόλως ἀπαντα βαρέας πρᾶγματα
 ὄρω γδ αὐτὴν σφρατάισι χρωμένην,
 αἰὶ πονηροῖς. κἀντὲ ἡμέραν μίαν
 χρεῖος γένη δέκα πονηροῖς γίγνεται,
 ἐπέτρεψας ἐτέρῳ πλοῖον ἐπιδρόσῃ κακῶ
 χαλεπὸν μ' ἦν ἀνδρας δυστερέστας νεθετῶ
 οἱ τῆς φιλέν βυλομένους δαδδίκαστε,
 τῆσδ' ὅση ἐθίλοντες ἀνπ' ολεῖθ' ἐκάσπε,
 ἐκκλησῖαισιν ἴω ὅτ' ὅση ἐχρώμεθα
 ἔθεν τὸ παράπαν ἀλλὰ τοῖγ' ἀγύρριον
 πονηροῖ ἀγύμειθα, τυῶ ἢ χρωμένοι,
 ὅ μ' λαβῶν ἀργύροισι, ὑπερπῆνισσι
 ὅ δ' ἔλαβῶν ἦναι θανάτῃ φῆσ' ἀξίως,
 τῆσμιθ' οφορεῖν ζητῆτας ἐν τῇ κλησῖα
 γυ. νῆ τῶν ἀφροδίτη ἀγαταυπαγὶ λέγεις. [ἀσ
 στ. τάλαιν ἀφροδίτη ἀνόμοσας, χαρίεσται γ'
 ἴδρασας εἰ δ' εἶπαι ἐν τῇ κλησῖα.
 γυ. ἀλλ' ὅση ἀνείπω. στ. μὴ δ' ἐθίζε τυῶ λέγεις.
 γυ. τὸ συμμαχικὸν αὐθ' ὅτ' ἴσκαπέμεθα
 εἰμὴ χροῖτ' ἀπελεῖν ἴφασκον τῶν πόλιν
 ὅτι δῆγ' ἐγίνετ' ἤχλοισι, τ' ἢ ρητόρας
 εἰ δ' ἀναπῆσαι ὄθῃς ἀπὸ δρας ἤχετο

ταῦς δὴ καρδίλκεν τὴ πέση πᾶ δοκεῖ.
 τοῖς πλεσίοις ἢ καὶ γεωργίς ἔδοκεῖ
 κρηθίοις ἄχθεοθε, κάκνοι γέ σοι
 νῦν εἰσι χηστὴ καὶ σὺ νῦν χηστὸς γυνῆ,
 ἀργίῳ ἀμαθίς, ἀλλ' ἐρωάνουμ' σε φός,
 συτηρία παρέκυψεν ἀλλ' ὀρίζεις.]

Ἰρασύνηλ' αὐτὸς ἔχει παρακωλύμενιθ'.

γυ. ὡς ζωετός ἀνήρ. περ. νῦν καλῶς ἐπὶ-
 ρεστος

ὕμεις γ' ἄρ' ἔσ' ἂν δῆμι' ἴτον αἰποὶ
 τὰ δημόσια γ' μετοφοροῦμι' τις χεῖρα πᾶ
 ἰδία σκοπεῖσθ' ἔχαστος ὁ πῆτις κερδαίνει
 τὸ ἢ κρηθιον ὡς πρὸ αἰσιμος κηλίνδε.]

ἢ ἢ ἢ ἐμοὶ πείθεισθε σωθήσασθ' ἐπ.

ταῖς γ' γυναιξὶ φημί χεῖλωαι πῶ πόλιν
 ὑμᾶς π' δροσδύναι, καὶ γ' εὖ πᾶις οἰκίαις
 ταύταις ἐπιτρόποις ἰσθ' ταμίαισι χεῖ-
 μεθα.

γυ. οὐγ' ὄψεσθ' εἰ δὲ ὄψε, λέγε λίγ' ἂν γαθῆ.

περ. ὡς δ' εἰσις ἡμῶν τὸς τρὸς πε βελτίανες,

ἐγὼ διδάξω, περ' ἄπε μιν γ' τᾶρια

βάπλισι θερμῶ καὶ τ' ἀρχῶν νόμον

ἀπαξάπασα, καὶ χεῖ μεταπειρωμένους

ἰδοῖς ἂν αὐτάς, ἢ δ' ἀθηναίων πόλις

αἰτῆτο χηστῶς εἶχεν, σὺν ἄνισώζετε,

εἰ μὴ π' καινοὶ ἄλλο-π' εἰργάζετο

καθήματα φρύγασιν ὡς πρὸ καὶ πρὸ,

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρεσιν ὡς πρὸ καὶ πρὸ

τὰ ἱστομόφορ' ἀγασσον ὡς πρὸ καὶ πρὸ,

τὸς ἀνδρας ἐπι τρίβασιν ὡς πρὸ καὶ πρὸ,

ρσιχὰς ἔχασιν ἰνδον ὡς πρὸ καὶ πρὸ,

ἀνταῖς

αυταῖς παραψωνέσιν, ὡς παρὲς καὶ παρὲς,
 τὸ εἶναι δεξιὰν φίλον, ὡς παρὲς παρὲς
 βινύμβραι χαίρουσιν, ὡς παρὲς καὶ παρὲς [λίαν
 πύταισιν ἐν ᾧ ἄνδρες περιουδουότες τίνω πό.
 μὴ ἀδελφὰ μὲρ μὴ ἢ πυνθανώμεθα
 τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀπὸ ἀπὸ ἀτράπω
 εἰ μὲρ ἀπὸ τῆν σκεψάμενοι ταυτὶ μέδια,
 ὡς τὴν σπράπῳτας πρῶτον ἕσση μητῆρες
 σώζειν ἐπιθυμοῦσι. εἶτα σιτήσῃ
 τῆς τ' ἐπιθύσης μάλλον ἐπιπέμψειν ἄν.
 χεῖματα πορίζειν ὀυπερώτατον γυνή,
 ἄρχουσάτ' ὅση ἀεὶ ἐξαπατηθῆσιν ποτὶ,
 αὐτῶν γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰδισμέναι,
 τὰ δ' ἄμ' ἐᾶσω, θεῶν καὶ πείθηθε μοι,
 δοῦμαι νομῶτις τὸν βίον ἀγαθῆτε.

γ. ἀνὴρ ἄγλυκυτέτη πρᾶξαγόσκη καὶ δεξιᾶς
 πόθεν ὠτάλαινα ταῦτ' ἐμαθὲς ἔπαρκαλῶς;

στ. ἐν ταῖς φουγαῖς μετ' ἀνδρῶν ὠκισ' ἐν πυκνῷ.
 ἔπειτα ἀκῆσ' ἐξέμαθον τ' ῥητόραιν.

γ. ὅση ἐτὸς ἄρ' ὠμὲν ἠδὲ αὐθιγὴ καὶ σοφῆ,
 καὶ σὲ πρᾶτηγόναι γυναικῆς αὐτοῦθεν
 αἰετόμαθ' ἄν πᾶσθ' ἀπιστοῖς καπτεργῶση
 ἀτὰρ ἠὲ κίφαλος σιλοιδόρῃ) ὡς σφῆμα-
 ρεῖς

ὡς ἀντιρεῖς ἠγῆς αὐτὸν ἐν τῇ κεληστία.

στ. φήσῃ παραφροσιν ἀνίδον, γ. ἀλλὰ ἔτι ὄρα
 ἴουσι πάντες, στ. ἰὰ καὶ καὶ μετὰ γυλῶν.

γ. ἠγῆσ' ἴουσι. στ. ἀλλὰ ἠγῆτα τρέβλια.
 κακῶς κερομοῦφθ, τίνω ἢ πόλιν δὲ κακῶς-
 λῶς.

γ. τί δ' ἠὲ νοκλειῆς ὁ γλάματι σιλοιδόρῃ.
 στ. τύπα

πρ. τί το μὲν εἶπον ἐς κωὸς πυγὴν ὄρνυ.
 γυ. τί δ' ἔγω ὑποκρύπτω σέ. πρ. ὠθροκίη.

στομῶν

ἔτι σὺ ἄπειρος ἔσαι πολλῶν χρημάτων.
 γυ. ἐκείνο μόνον ἄσκιπτον, ἔγω σε τοξόταν
 ἔλκωσι ἐπὶ δράχῃ ποτί. πρ. ἐξαγκλιῶ,
 ὠδὲ μέση γὰρ ἔδ' ἔποτε ληφθήσεται.
 γυ. ἡμεῖς δ' εἴγω ἑώρατ' εἴαν κελύτομα.
 πρ. ταυτί κ' ἡμῖν ἐπιθύμησον ἑλῶς.
 γυ. ἐκεῖνο δ' ἐπιφροσίνην, ὅσα τρέψαται
 τὰς χῆρας αἰρεῖν μηδὲν ἴσομα γάπη.
 εἰθισμέναι γὰρ ἴσμεν αἰρεῖν τὰ σκέλη.
 πρ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα ὅμως ἢ χερσὶν ἡμῶν,
 ἐξαμισάσθαι, τ' ἴτερον βραχίονα,
 ἄγε νῦν ἀνατίθεισθ' ἀνωτὰ χιτῶνα
 ὑποδείξαι δ' ὡς τάχιστα τὰς λακωνικὰς,
 ὅσας τ' αἰδέσθαι γὰρ ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
 μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἐκίπτε,
 ἔπειτ' ἐπὶ δ' ἀνταῦτα πάντ' ἐχη καλῶς,
 φειδῶσαι τὰς πόωνας, ἡνίκ' ἀνδρῶν
 τέττι ἀκροβάσητε φειαρμοσύναι
 καὶ φοιμάσθαι τὰν θρῆνα ταῦτ' ἐκλέψατε
 ἐκαστὸν ἄλλοι δὲ κατὰ τὰς βακτερεῖαι
 ἐπιδρόμαί βαδίζουσ' ἄδυσμα μίλο
 σφισσον πκοῖ π τ' τρέπον μιμήματα.
 τ' τ' ἀγροίκων γυ. ὁ λήξαι, ἡμεῖς δ' εἴγω
 φροσίνην αὐτῶν, καὶ γὰρ ἰτίρας οἶομαι
 εἶν τ' ἀρῶν εἰς τὴν πυκνὴν ἤξει ἀνπερὺς
 γονκίικας ἀλλὰ σὺ δὲ σαδ' ὡς εἴωθ' ἐκεί
 τοῖς μὴ παρῶσιν ὀρθρίως εἰς τὴν πυκνὰ,
 ὑπεποτρέχει ἔχουσι, μὴ ἢ πᾶσι λαοῖ.

28. ἄρα προσβαίνει ὡ ἰδρεε ἡμῖν ἐστὶ, τὴτο
 γδ 28η

μνησθῆναι αἰεὶ λέγειν ὡς μή ποτ' ἐξολίωθη
 ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος γδ ἔχι μικρός ὡ ἀλῶμεν
 εἰς δ' ἔμελλαι κτ' σκοτὲς τὸ λημεσθηλικῶτον,
 χρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὡ ἰδρεε, ἡπειλή-
 σε γδ

ὁ ἱσμοθέτης ὡς ἂν μὴ αὐτῶ πάντο ἔκνίφες
 ἔχη κικονιστοῖσι βλίπων ἰπώστειμρα,
 φέρων σκορυδ' ἄλμη μὴ δ' ὡσεν τριώβολον
 ἀλλ' ὡ χάρι πμῖα ἐκσὶ σμίκευ κτ' δ' ὡσπη
 ἔπε κατεκείων σωτοῖ προσέχων ὅπως
 μηδ' ἐν παραχερδίης ὡτ' δ' ὡσ' ἀπιδεῖξαι,
 ὅπως ἢ το σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πωλη-
 σίοι καθεδ' ἔμεθ' ὡς ἂν χρῆσθαι ἄμεν,
 ἄπανθ' ὁπόσ' ἐν δέη τὰς ἡμετέρας φίλας
 καί ποτε τί λέγω φίλος γδ χρῶν ὄτομάζειν,
 ὅρα δ' ὅπως ὀθέσσομαι τὴς δετὴς ἐξ ἄστιας
 ἡκοντας, ὅσοι προσῆ μ' ἐνικ' ἐλθόντ' ἔδει
 λαβῆν ὀβολοὺν μόνον, κάθλωτο λαλοῦντες,
 κωλὶ δ' ἐνοχλῆσ' ἄζαν, ἀλλ' ἔχι μωρονίδης
 ὅτ' ἤρχεν ὁ γηνάδας, ἐδείξ ἂν ἰτόλμα
 τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων,
 ἀλλ' ἡκον ἔκατες ὡ ἀσκιδ' ἰφ' ἔφρων
 πειν' ἀματ' ἄρην αὐ κτ' δύο κρομμύω
 κτ' τρεῖς ἂν ἐλάας κωλὶ ἢ τριώβολοι,
 ζῆσσι λαβῆν, ὅπου πρ' ἀπ' αἰ π κρινὸν ὡσ-
 πρ' πηλοφοροῦντες.

βλ. τί τὰ πρ' ἄνμα, ποῖ ποθ' ἡ μνη φρέδη σί μρε,
 ἐπὶ πρὸς ἰω κωλ' ἔστιν, ἡδ' ἐφώνεται
 ἰγὰ ἢ κατεκείων πάλαι χρῆσθων.

τὰς ἐμὰς ἀσκήσεις λαβόντες ἐν τῷ σκοτεινῷ,
 καὶ φοιμάπιον, ὅτε δ' ἤδ' ἐκείνο ψηλαφῶν,
 σοκὴ δὲ δὴ ἀμύλων εὐρεῖν, ὃ δ' ἤδη τὴν δόξαν
 εἰπέχε κρύβαν ὁ κρησσεῖται, λαμβάνει
 τετὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμῶν ἀποδοῖν
 καὶ τὰς ἐκείνης ἀφισπασίας ἐπέλεγευα.
 ἀλλ' ἐν καθαροῖς πᾶσι πᾶσι ἀνθρώποις τύχη,
 ἢ πέντε καὶ τοὶ κυκλῶν ἐστὶν ἐν καλῷ.
 ἔγώ μιν ἐμὴν χέξαντά γ' ἐδείξω ἔτι,
 οἱμοὶ κρησσεῖται, ὅπ' ἕρπον ἀπὸ γυναικὸς
 γυναικῶν, ὅσας εἰμ' ἀξίαι ἀπληγῶς λαβόντες,
 ἔγώ μιν πρὸ ὑμῶν ἐδέν ἐξελήλυθε,
 δράσασθ' ὅμως δ' ἐν ἐστὶν ἀποκατητίστοι.

ἀν. τίς ἐστὶν, ἔδ' ἔτι βλῆκεν ὁ γέντιον.
 βλ. ἢ τ' δὲ αὐτὸς δ' ἔτι ἐκείναι εἰπέ μοι
 τίς ἐστὶν τὸ πύρρον ἐστὶν ἔτι πᾶσι
 κτησίας σε κατεπετίληκεν. βλ. πᾶσι
 ἔτι, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθε,
 τὸ κρησσεῖται ἀμπιχρῶν ὃ δ' ἐστὶν,

ἀν. τὸ δ' ἐμὰ πᾶσι σε πᾶσι εἰν. βλ. ἔτι ἔτι

Φράση.

Ζητῶν γὰρ αὐτὸς ἐχέει ἐν τοῖς φράσεσι.
 ἀν. εἴτ' ἐδ' ἐπὶ γυναικῶν ἐκέλευσας ἀπὸ φράσεσι
 βλ. μὰ τ' δὲ ἔτι ἐνδοὶ ἔστιν τυχεῖται.
 ἀλλ' ἐκτετράπη καὶ λαβόντες ἐμὴν ἐδένον,
 ὃ καὶ δίδωκε μή τι δρᾶν ἐπέτιρον.
 ἀν. ἢ τ' πρὸς δ' ἔτι, πᾶσι τῶν ἀπὸ πρὸς
 ἐμῶν ἐπέτινας, καὶ γὰρ ἢ ἐμὴν ἐγὼ
 φράση δ' ἔτι ἔχασα φοιμάπιον ἔτι φράση,
 καὶ τῶν λαβόντες, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμὰς

δ' ἀσκήσεις

ἔκκευ λαβῶν γ' αὐτὰς ἰδωάμην ἔδαμῶ.

βλ. μὰ τ' δίουσουσι, ἔδ' ἰγὼ γδ τὰς ἐμὰς
λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἴτυχοι χεζηπῶν,
ἐστὼ κερθῶρα τὸ πόδ' ἐνδὲς ἱεμοῦ,
ἵνα μὴ γχέσῃ μ' ἐς τὴν σισύρα, φατῆ
γδ λῶ.

ἀν. τί δῆτ' ἀνείη, μῶν ἐπ' ἀεισον γυτὴ
κέκληκεν αὐτῷ τ' φίλων; βλ. γνάμην γ'
ἰμῶ.

ἀν. ἔκκευ ποιησῶν ἵαν ὅπ' κ' ἐμ' εἰδέναι.
ἀλλὰ σὺ μ' ἰμθῶν τίν' ἀποπατήεις, ἱμοῖ
δ' ἄρα βαδίζεις ἐν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
λῶ παρ' ἀβῶ φοιμάπον ὅπως λῶ μοι μόνον.

βλ. κ' ἀγῶν' ἐπειδὴν ἀποπατήσω. νωὶ σίε μκ,
ἀχρᾶς τις ἐγκλείσας ἐχί τὰ σιτία.

ἀν. μῶν λῶ θεσούελλε ἐπὶ τῆς λακωνικῆς

βλ. νῆ τ' δίουσουσι ἐνέχε γ' ἐν μοι σφόδρα,
ἀτὰρ τί δράσω καὶ γ' ἔδ' ἐστὸ με
μόνος τὸ λυπῆνίσι, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιῆταί μοι τὸ λοιπὸν ἠκόωρε,
νωὶ μὲν γ' ἔπε βεβαλάτωκε τὴν θύρα,
ὅσπε πότ' ἐς' ἀνθρώπος ἀχρῶδ' ἐσι
τις ἀν' ἐν ἱατρὸν μοι μετίλθοι κ' τίνα,
τίς τ' καταπράκτων θεῖός ἐσ τὴν τέχνῳ
ἀρ' οἶδ' ἀμύναν, ἀλλ' ἴσως δ' ἀνήσει
ἀνποδῆνι τις χαλεσάτω πάση τέχνῳ,
ἔπος γδ ἀίης ἐνέκα γε στυαγμάτω,
εἶδε τί πρακτὸς βέλε γ' ἐζηπῶν,
ἄπότνι εἰλήθῃα μὴ με ἀειδῆς,
ἀφ' ἀραγίτα μὴ ἔβειβαλασω μῶρον
ἵνα μὴ γ' ἄωμοσκαρῆμις κ' ἀμυδικῆ

28. ἔποςτι ποίεις, ἔτίπε χέζεις βλ. ἰγύ.
 ἔδ' αὐτ' ἐπιγμάτ' δ' ἄπ' ἀνίστασθαι.

29. τὸ τ' γυναικὸς δ' ἀμπέχῃ χιτώνιοι.

βλ. εὐτὰ σκότῃ γδ ἔτ' ἐτυχοῖεν δὸν λαβῶν,
 ἀτὰρ πόθεν ἠκεῖσιν. χρ. ἐξ ἐκκλησίας.

βλ. ἤδη λέλυται γδ. χρ. ἢ τὸι δ' ὄρθου
 μ' ἦ

καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτρον ὦζδ' φίλτατι
 γέλοιον παρ' ἰσχυρῶν παρ' ἰσχυροῖσι κύκλω.

βλ. τριάσολον δῆτ' ἔλασες. χρ. εἰ γδ ἄφελος,
 ἀλλ' ὕστερον ἢ δ' ἦλθον, ὡς αἰσχυρῶσθαι
 μὰ τ' δ' ἔδ' ἄλλοι ἢ τ' θυλακον.

βλ. τὸ δ' αἰπιοῦσι. χρ. πῶς ἂν ἀνθρώπων ὄχλος
 ὅσους ἔδ' ἐπιτ' ἦλθον ἀθροασίς τῶν πνύχῃ

καὶ δῆτα πάντες σκυτοτομοὶ εἰκάζουσθαι
 ὄρθουτες αὐτῆς. ἢ γδ ἀλλ' ὕπερφυῶς

ὡς λυσιπώλης ἢ ἰδ' εἴη ἢ κλησίου,
 ὡς εὐκ' ἐλαβον ἔτ' αὐτὸς ἢ τ' ἄλλοι συχνοί.

βλ. ἐδ' ἄρ' ἂν ἰγὼ λάθοιμι νῦν ἰλθῶν; χρ. πῶς
 ἐδ' εἰ μὰ θεῖα τότ' ἦλθες, ἔπε τὸ δ' ἄπ' ἰσχυρῶν

ἀλικτεῦσθαι ἐφθίχεται. βλ. οἰμοῖ δ' αἰλαθῶν
 ἀτίλοχ' ἀποίμαζόν με τριάσολος

τ' ζῶντε μάλλον, τὰ μὰ γδ δ' οἰσχεῖ,
 ἀτὰρ, τὸ τὸ πρῶτον ἢ ὅπ' ἔστιν χρῆμα

ὄχλος

ἔπος ἐν ἀραξωελίγη. χρ. τίδ' ἄλλογ' ἢ
 ἰδοῦν τίς πρὸς αἰσχυρῶν πρὸς αἰσχυρῶν

γῶμης καθῆναι τ' πόλεως, κατ' οὐδ' ἴσως
 πρὸς αἰσχυρῶν οὐκ ἔστιν ὁ γλάμων παρ' ἰσχυρῶν,

κατὰ τὸ ὅδ' ἡμεῖς ἀναβοῶν πόσον δόκῃς,
 ἔδ' ἔτι τὸ λῆμ' ἢ τῶν δ' ἡμεῖς

κὴ λαῦρα περί σπηραίας ἑσθ κφμύε,
 ὡς αὐτὸς αὐτῆ βλιφαρίδ' ὄσκη σάσασατ,
 ὁ δ' ἀναβοήσας κὴ ἑσθ βλιέψας ἔφη,
 τί δαί με χριῶν δρῶν. βλ. σπέσθδ' ὁμῆ τσί-
 ψαντ' ὁπῶ.

πθύμακον ἔμβολόντα Ἑλακωνικῆ
 σιυτῶ παραλείφειν τὰ βλίφαρα τῆς ἐσ-
 πέρας,

ἔγνω' ἀνείποι εἰ παρῶν ἐτύγχανον,

25. κῆ ἔπον δούσιαν ὁ δεξιότατος
 παρηλθε γυμνὸς ὡς εἰδ' ὀκτ' ἦς πλειοισιτ
 αὐτόσγα μῆτ' ἔφασκεσσι μὰ ποσ' ἔχῃ,
 κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους,
 ὁρᾶτε μὲν με δειόμνον σπηραίας
 τιτσαφαιτέρῃ καύτον, ἀλλ' ὁμῶς ἐρῶ,
 ὡς τῷ πόλιν κὴ τῆς πολίτας σώσειτε.
 ἰὼ γῶ περιέχουσι τῆς δειομνοῖς οἱ κναφῆς
 χλαίνας ἐπειδ' ἀν σπῶτον ἔλιθ' ἑ τρέαπη,
 πλ' ὄρειτε ἡμῶν' ἀν ἐδ' ἐσ' λάβοι ποτί.
 ὄσοις ἢ κλίνη μῆ' εἰ ἢ φράματι
 ἵνααι κηθδὲ δήσεντις ἀπονευιμμένους,
 ἐς τ' σκυρδεψῶν. ἰὼ δ' ἀποκλίνη τῆ θύρῃ
 χριμῶν ὄντε, τρεῖς σισύρας ὀφειλίτε.

βλ. ἢ τ' δίουτσον χριησά γ' εἰδ' ἐκῆνά γε
 ἑσθ σίθηκον ἐδ' εἰς ἀντι χριητόνησιν ἀν [κας
 τῆς ἀλφιταμειδῶς τῆς ἀπόργις τρεῖς χριῖ-
 δᾶπνον παρέχειν ἀπασιν. ἢ κλαῖεν μακροῖ
 ἵνα ἔσ' ἀπέλαυσαν ταυσικύδους τῶζαθῶν.

25. κῆ τῆτο τοίνω ὄπρεπῆς νααίας
 λούκος τις ἀνεπηήδησει ὁμοιῶν νικίας,
 δημορησῶν καπέχειρησι λίσαν

ὡς ἡσὶ παραδιδυῶματιες γυναιξὶ τῶ πόλι.
εἴτ' ἰδορύβησι καὶ ἐκροῖται ὡς δὲ λέγει
τὸ σκυτὸν μικρὸν πληθῶν, οἱ δ' ἐν τῷ ἄρῳ
ἀνεδοροῦσαν. βλ. τοῦ γδ εἶχον ἡ δία.

ἄλλ' ἦσαν ἠτίες, οἱ ᾗ, κατέχευε τῆ βοῆ,
τὰς ᾗ γυναικας πόλι' ἀγαθὰ λίαν, εἰ ᾗ
πολλὰ κηκά. βλ. κητὶ εἶπε. ἄλλ' ᾗ ᾗ
εἶφη

εἶναι πικρῶρον. βλ. κ' σέ. ἄλλ' μήπω ἔτ' ἔφ'
κῆπειτα κλέπτειν. βλ. ἐμὲ μόνον. ἄλλ' κη
ἡ δία

κ' συνεφάντη βλ. ἐμὲ μόνον. ἄλλ' κητὶ δία
πινδὶ τὸ πληθὸς. βλ. τίς ᾗ ἔτ' ἄλλ' ᾗ λίαν

ἄλλ' γυναικας δ' εἶναι πρῶτον εἶφη ἡ βουσι
κη ἡσὶ ποίον, κητ' ἀπὸρρητ' εἶφη
ἐν θεομοφύρῳ ἐκάστ' αὐτὰς εἰφίρειν,
σε ᾗ ἔμὲ βυλῶσι π' εἶπε δρῶν αἰ.

βλ. κητὶ ἡ τ' ἐρμῶ εἶπε γ' ἐκ ἐν βύστω
ἔπειτα συμβάλλει πρὸς ἀλλήλας εἶφη,
ἡμάτια, ἡσὶ ἀργύριον, ἐκ πόματα,
μόνα μιναις ἡ κητὶ γ' ἐκ αἰτίον,
κητὶ πῦτ' ἀπὸ φέρει πάντα κητ' ἀπὸ τῶν,
ἡμῶν ᾗ τὴν πολλὰς εἶφασκε τῶν δρῶν.

βλ. ἡτ' πρὸς δὲ κητὶ γ' ἐκ αἰτίον.

ἄλλ' ἐσχυροφωτῆν, ἐ δὲ κητ', ἐ δὲ τ'
δῆμον καταλύει. ἀλλὰ πολλὰ π' κητὶ ἀ
ἔπειτα π' πλεῖστα τὰς γυναικας ἀλλήλας.

βλ. τί δῆτ' ἰδορύβη; ἄλλ' ἐπιπέπην σε τῶ πόλι
ταύταις, ἰδορύβη γδ ἔτο μόνον ἐν τῇ πόλι
ἔπειτα γυνῶν. βλ. κη δὲ δὲ κητ'. ἄλλ' φῆμ'
εἶφη.

βλ. ἀπαι-

βλ. ἀπικνῶντα ἑαυτῶν ἐν τῷ σπυρίτω
ἀπὸ τῶν ἀποστόλων. χρ. ἔτι ταῦτ' ἔχθ.

βλ. ἐδ' εἰς δικαστήριον ἀρ' εἰμ' ἀλλ' ἡ γυνή.

χρ. ἐδ' ἐπὶ σὺ θρήνησθε οὐς ἔχθε, ἀλλ' ἡ γυνή.

βλ. ἐδ' εἰς τὸν τ' ὄρθρον ἐπὶ πρᾶγμα ἄρα μοι.

χρ. μὰ δὲ ἀκαταίτητος γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μίλει,
σὺ δ' ἀστυκλῆϊ πρὸς δόμῳ οἴσι μορεῖς.

βλ. ἐκείνο δεινὸν τῶν ἐλίκου πύλων,
μὴ παραλαβῆσθαι τῆς πόλεως τὰς λυγίας,
ἔπειτ' ἀναγκάζω πρὸς βίαν. χρ. τί δρᾶς;

βλ. βιαιότητάς. χρ. λὺ ἢ μὴ διαώμεθα;

βλ. ἀρετὴν ἐδάσσει. χρ. σὺ δὲ γὰρ ἡ δία
δρᾶ ταῦτ' ἢ ἀρετᾶ πρὸς κινεῖς ἄμα.

βλ. τὸ πρὸς βίαν δένεται. χρ. ἀλλ' εἰ τῆ
πόλει

Ἐν ξυνοίᾳ, πῶς ἔχει - ἀντ' ἄνδρα δρᾶν
λόγῳ τί τοι τίς ἐστὶ τὴν γηραιότητα
ὅσ' αἰτιόηται καὶ μῶρα βελούσων ἄμα,
ἀπαστ' ἐπὶ τὸ βέλπον ἡμῶν ξυμφέρον,
καὶ ξυμφέρον γ' ὡς πότινα παλλὰς καὶ ἴσθι,
ἀλλ' εἴμι σὺ δ' ὑγίαται. βλ. καὶ σὺ γ' ὡ
κρίμας.

χρ. ἔμθα χάρι,
καὶ εἰ τ' ἀνδρῶν περὶ ἡμῶν ὅσπερ ἐπαυθλαθῆν,
εἰς φασκόπῃ,
φύλαττε στυπῶ ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ
παῖδες
μήτε περὶ τῶν πιδεῶν, τὸ χῆμα κρατῶ.
φουλάξῃ,
ἀλλ' ὡς μάλιστα τῶν ποδῶν ἐπικτοπῶν βιά-
διζε,

ὁμῖν δ' αἰχμῶλυ φέροι
 πᾶσαισι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα
 τῆτ' ἐλεγχθῆν

πρὸς λαῦλας συστάσιν αὐτίκ',
 καὶ ἀελοκοπῶμεν κακῆϊσι καὶ τὰτ' ἐκεί-
 ξιάς,

μὴ ξυμφορὰ γυήσει τὸ πρᾶγμα,
 ἀλλ' ἐγκλησῶμεν, ὅ τ' ὅτε γὰρ ἐχθροῖσιν ἐδὴ
 ἔθεντο εἰς ἐκκλησίαν ἐρμῶμεθ' ἠνίκ' ἤμερ
 τῶ δ' οἰκίαν ἔξωδ' ἔρατ' ἔθεντο ἢ στρα-
 τηγὸς [λίπαι]

ἔδ' ἢ τὸ πρᾶγ' ὄρεσ' ὄνω ἔδρανε τίς πι-
 ᾶστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν εἰς ἵππα-
 μύσας [ἡμᾶς]

πώγωνας ἐξηρητημένας, μὴ καὶ περὶ ὄψιν
 χ' ἡμῶν ἴσως κατοπλή, ἀλλ' εἴα διῶρ' ἐπι-
 σκιάς

ἐλθῶσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλίπασα,
 γατίειν

πάλιν μετασκόδιαζε σαυτῆν αὐτίκ' ἢ σφ
 ἦσα,

καὶ μὴ βραδύνω' ὡς τῶ δὲ καὶ δὴ τῶ στρα-
 γῶν ἡμῶν

χαρῶσιν ἐξ ἐκκλησίας ὄρωμεν, ἀλλ' ἐπεὶ γὰρ
 ἄπειρα καὶ μίσθ' ἰσάκην πρὸς ταῖν γνάβι
 ἔχουσα, [ἔχουσα]

χ' αὐταὶ γὰρ ἤκουσι πάλαι τὸ γῆμα τῆ
 σφ. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὠγυιαικὸς δότυχῶς,
 τὰ πρᾶγματ' ἐκείθεν, ἃ βελδύσασθαι;
 ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὶν πν' αἰθρῶν ἰδέσθαι
 εἰς τῆν γλαίαν, ἐμῶν αἰ ποδ' ἀνίπυ,

χάλασιν απλῆς ἡτίας λακωνικὰς
 βακτηρίας ἀφειθε, κῆ μὲν. τει σὺ μὲν
 πύτας κατὰ τεῖπιζ' ἰγὰ ἧ βέλομα
 εἶσω παρερπύσσασα σκῖν τ' ἀνδρα με
 ἰδῆν, καταθέσθ' ἱσιμάποι αὐδ' πάλιν,
 ὄθεν περιλαβοι τ' ἄλλαθ' ἄξυωίγκαμῆμ.

29. κει) δὴ πάνθ' ἀπὸς εἶπας, σὸν δ' ἔργον τάκω
 διδάσκειν

ὅτι σοι δρῶσαι, ζύμφορον ἡμῖς, δόξαμῆρ,
 ὀρθῶς ἰπακύν

ἔδῆμία γδ' δεινοτέρα σε ζυμμίξας, οἶδα γυ-
 ναικί.

30. φειμῖνατε νῦν ἵνα τ' ἀρχῆς ἠὲ ἄρτη κηχ-
 ροτόνημα

ζυμκόλοισιν ἀπάταις ὑμῖν χρήσομα κῆ γδ
 ἐκεῖ μοι

ὄν τῷ ἱερῶσ κημ τοῖς δεινοῖς, ἀνδρμότα)
 γηγένηθε,

31. αὐτῆ ποθεῖ ἡκίς πρᾶξαγόρω. πρ. τί δ' ἔω
 μέλα [δύηθικῶς

σοὶ τῆτ' ἀν. ὅ, π μοι τῆτ' ἴσιν πρ. ἄρ
 ἔτοι πρὶ τῆ μοιχῆ γ φήσας. ἀν. ὅσο ἴσας,
 ἰός γ. πρ. κημ μῶ βασιγίση τβλι γέ σοι
 ἔξει. ἀν. πῶς, πρ. εἰς τ' κεφαλῆς ὄζω μύρα.

32. ἀν. τί δ' ἔχει βιτεῖ) γυνὴ κἄνδρ μύρα;

33. πρ. κ' δὴ τάλαιν' ἔγωγε. ἀν. πῶς ἔν ὀρθοισιν
 ἄχσισαπῆ ἱσιμάποι λαοῦκᾶ μοι.

34. πρ. γυνὴ μέ πε νύκτωρ εἰαίρα κῆ Φίλη
 μεπιπέμψατ' ὠδ' ἴσασα. ἀν. κῆτ' ὅσα ἠὲ ἴμοι
 φροῦσαι σὺν ἰέναι; πρ. τ' λειχῆς δ' ἔ φροητίση
 ἔτως ἐχέσης ὠ' τερ; ἀν. εἰπ ὅσαν γέ μοι

- ἀλλ' ἔτιν ἐνταῦθα πικρόν. πρ. μὰ τὰ θεῶν
 ἀλλ' ὡς πρὸς εἶχον ὀχόμην. ἰδὲ τοῦ ἧ
 ἢ πρὸς μεθ' ἡμέμ' ἐξίεναι πάση τέχνῃ.
 ἀν. εἴτ' ἔτ' ὀ στυγρῆς ἰμάποι, ἐχρῶσ' ἔχρη;
 ἀλλ' ἐμ' ἀποδύσασ' ἐπιλαβῆσαι τῶ γυγκυλῆ
 ὄχρ' καταλιπῆσ' ὡσπερὶ πρὸς κείμην,
 μῆνον ἔστειφαι ὡσὺσ' ἔδ' ἐπιθῆσαι λήκοθι.
 πρ. ψύχος γὰρ ἴω, ἰγὰρ ἧ λιπῶν καὶ ὀ στυγρῆς
 ἰπειθ' ἵνα λειάνοιμι ἔτ' ἡμπαχόμην,
 σὲ δ' ἐν ἀλέῃ κατακείδρον καὶ εὐφροσύνη
 κατέλιπον ἄνερ ἀν. αἰ ἧ δ' ἡ λακωνικῆ
 ὄχρητο μὲν σὺ, καὶ κῆ τί χ' ἡ βακτηρία
 πρ. ἵνα φοιμάποι εἴσταιμι μεθυπιδησάμην
 μιμηδρῆσι καὶ κτυπῆσαι τοῖσι ποδῶν,
 καὶ τὸς λίθους παίνομι τῆ βακτηρία.
 ἀν. οἶδ' ἔν' ἀπολαλεκῆα πορῶν ἰκτίαι;
 ὄν χρῶν ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι.
 πρ. μὴ φρογτίσης ἄρρον γὰρ ἔπειτα παδίοι,
 ἀν. ἡ κληστία; πρ. μὰ δὲ ἀλλ' ἰγὰρ ὄχρ'
 μῆν
 ἀτὰρ γένηθ'; ἀν. ναι μὰ δὲ ἐκ ἡδ' οἰοτάμι
 φροσυντά σοι χθῆσι; πρ. ἄρπ γ' ἀταμιμή-
 σκομα.
 ἀν. ἔδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶδα. πρ. μὰ δὲ ἴγω
 μ' ἔ.
 ἀν. κάθισο πίνω σπῆρας μεσωμένη,
 ὑμῶν δὲ φασὶ περιδεσθῆναι τὴν πόλιν.
 πρ. τί δρᾶν, ὑφαίνεσι; ἀν. ἔ μὰ δὲ ἀλλ' ἄρχη.
 πρ. τί τούτῳ;
 ἀν. ἀπαξ ἀπάντων τ' ἐπὶ πόλιν παραμάτω.
 πρ. ἢ τὴν ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις

ἔσκη το λοιπός. ἀν. κτ. τί. πς. πολλῶν οὐώκησ,
 ἔγδ' ἔπ' τῆς τολμῶσις αὐτῶν ἰσχυρῶς δρῶν
 ἔσκη τό λοιπός; ἔδαμῆ ἢ μαρτυρεῖν
 ἔσκηφαντεῖν. βλ. μηδουκῶς πς. ἔς τ' ἱεῶν
 ταῦτι ποιήσης, μὴ δ' ἀφέλης μετ' βίον.

ἀν. ὦ δαιμόνιαν δρῶν τῶν γυναικ' ἐσλήχθη,
 πς. μὴ λωποδύτησται μὴ φθονεῖς τῆς πλεησίον,
 μὴ γυμνοὶ εἶναι, μὴ πένητε μηδένα,
 μὴ λαιδορεῖσθε, μὴ νεχροζόμενον φέρετε.

ἀν. νή τ' ποπέδῶ, μεγάλα γ' εἰμὴ ψύσει.

πρ. ἀλλ' ἀπφρανώ θ' ὡς ἔμοιγε μαρτυρεῖν
 καὶ ἔπου αὐτὸν μηδ' ἐν ἀντειπῶν ἐμοί,

κ. νῦν δ' ἔδῃ σε πυκνὰν φρένα καὶ
 φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ' ἔπισταμίτην
 ταῦσι φίλαισιν ἀμύειν, κρινῆ γδ' ἐπ' ὄτυ-
 ἔρχε) γλάπτης ἐπίνοια, πολιτίω, [χίαισιν
 δῆμον ἐπυγλαιῦσα, μυρίασις ὄτυχίαι-
 σι βίαι.

δηλῶν ὅτι πρὸς δαίμον) καιρός.

δαί) γὰρ τίνα σφῆ πνθ' ἰξουρήματα ἢ
 πηλὸς ἡμῶν

ἀλλὰ πέρανε μένον μήτε δευδαμένα, μή-
 τ' εἰρημίεσται πρότερον,

μισῶσι γδ' ἡ τὰ παλαιὰ πολλὰ ἀκίς ἱεῶν).

ἀλλ' ἔμικθαι ἀλλ' ἀπ' ἰσθ, καὶ δὴ ἡλίω παῖς
 ἰσθόσιαις

ὡς τὸ παχύνειν χαλεπὸν μετέχει πλεῖστοι πα-
 ρε) τοῖσι ἱεραῖς.

πρ. καὶ μὲν ὅτι μ' χρεῖσά διδάξω, πῖς ὄω, τῆς
 ἢ ἱεραῖς [λίαν

ἢ καιροποιηθῆν ἰθιλήσεται καὶ μὴ τῆς ἡθέσσι
 πῖς τ'

τίστ' ὄρχειοις ἐνθάδε τίθειν, τὴν ἰσθ' ὁ
 μάλιστα δίδοικα.

βλ. πρὶ μ' ἴπῳ τῆς καινοτομῆν μὴ δείσης, τῆ-
 το γ' ἡμῖν

ὄρῃσιν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστὶ, τ' δ' ἀρχαίαι
 ἀμελήσῃ.

πρ. μὴ νῦν πρότερον μηδεὶς ἡμῶν ἀντίστη μὴδ'
 ὑποκρῆσαι.

πειτ' ἐπίσταλ' ἑλὼν ἐπίνοιαν, καὶ τῆς φρεσ'
 ζῆτος ἀκρόσῃ

κρινωνεῖ γ' ὅσας φήσω χρεῖαι, πάντων
 μάλιστα χοντασ

κάκτ' αὐτῆς ζῆσιν, καὶ μὴ τ' μὲν πάλαι τ' δ'
 ἄθλιον εἶναι,

μὴ δ' ἰσορροπῶν τ' μὲν πολλῶν, τῆ δ' εἶναι μὴ
 ἰσορροπῶν

μὴδ' ἀνδραπόδοις τ' μὴ χρεῖαι πολλοῖς τ'
 δ' ἀκρόσῃ,

ἀλλ' εἴνα πειῶ κρινὸν πᾶσι βίον, καὶ τῆτοι
 ὅμοιον.

βλ. πᾶσι οὖν ἴσῃ κρινὸς ἀπεισι. πρ. κατὰ δ' ἐπί-
 ληθον πρότερος μὲν.

βλ. τ' ἀπειλῶν κρινωνεῖσιν πρ. μὰ δ' ἰσθ' ἰσθ'
 θης μ' ὑποκρῆσαι

τῆτο γ' ἡμεῖλον ἐγὼ λέξῃ, τίω γ' ἡμῖν πρᾶπ-
 τῃ ποιήσω

κρινὸν πάντων καὶ τὰ ἐργάσι, καὶ τὰ κ' ὅσος
 εἰσὶν ἐκάστω

εἴτ' ἀπὸ τῆτων κρινῶν ὄντ' ἡμῖν βοσκήσῃ
 ὑμᾶς [σπεύσῃσιν.]

παμισθόμηναι καὶ φειδομηναι καὶ τίω γάμῃ
 βλ. πᾶσι

βλ. πῶς ἔστι ὅστι μὴ κίετη ἢ γῆν ἡμῶν ἀργύ-
 ριον ἢ

κὲ δουρακὲς, ἐφαιῖ πλῆτ' περὶ τῆς ἰσθμῶς
 μίσοι καταθήσῃ

κὲ μὴ καταθείς ψυδερκήσῃ. βλ. κἀκτύσασθ
 γ' Δ' ἔτο,

πρ. ἀλλ' ὅστι τοι χρῆσιμον ἔστι πάντας αὐτῶ.
 βλ. κἀτα δὴ τίς

πρ. ὅστις ἔδ' ἐν πινίᾳ δράσῃ, πάντα γ' ἔξασθ
 ἅπαντες

ἄρτους, τιμάσῃ, μάζας, χλαῖνας, οἶνοι, σφ-
 φάνας, ἐρεῖθιθους

ἄσπε τί κίεδος μὴ καταθεῖται, σὺ γ' ἔξου-
 ρῶν ἀπὸ δ' ἔξου.

βλ. ἔκθω κὲ νῶ ἔτι μάλλον κλίπῃσ' οἷς ἑαυ-
 τῶ παρῆσι.

πρ. πρότερον γ' ὡ ταῖρ' ὅτι ἑῖσι νόμοισι διεχρώ-
 μιθα ἑῖς ἐστίροισι

νῶ δ' ἔστι γ' βίβ' ἐκ κριῖθ. τί τό κίεδ' ἔ
 μὴ καταθεῖται.

βλ. ἡ μείρα κ' ἰδῶν ἰπιθυμήσῃ κὲ βέλε ἢ ἔπιν
 σκαλαθύρα

ἔξ' ἔτταν ἀφελῶν δειῶναι, ἢ ἐκ κριῖθ ἢ με-
 θίεθ

ξυγκαταδουρῶν. πρ. ἀλλ' ἔξισα πορῆκ' αὐ-
 τῶ ξυγκαταδουρῶν

κὲ ἑαυτῶ γ' κρινῶν πινῶ ἑῖς ἀνδράσι ξυγ-
 κατακεῖσθ

κὲ παιδοποιεῖν τῶ βηλδομῶν. βλ. πῶς οὗ
 πάντες ἴασθ

ἐπὶ τὴν ἀραστοτάτῃ αὐτῶ κὲ ζητήσασθ ἐρεί-
 πρ. αἰ

πρ. αἰφωλόπεραι κὲ σιμόπεραι παρὰ τὰς σι-
μνάς κρηθιδῆν.)

καὶ τ' ἠὲ πύτης ἐπιθυμία τῶν αἰχρῶν
πρῶθ' ὑποκροῖ.

βλ. κὲ πῶς ἡμῶς τὸς πρέσβυται ἠὲ ταῖς αἰ-
χρῶσι ξυμῶμα

ἐὸν ἐπιλείψει τὸ πέθρον πρῶτον, πρῶτον
ἐκείσ' οἱ φῆς ἀφικιάσθ.

πρ. ἠχὶ μαχῶν.) βλ. περὶ τῶν πρ. τῶν μὲν ξυ-
καταδαρθῆν.

βλ. καὶ σοὶ τὸ πρῶτον τῶν δὴ μάχων

πρ. τὸ μὲν ἡμέτερον γνῶμῶν τίς ἐστὶν, ἀποδο-
λῶν.) γὰρ ὅπως ἂν

μηδομίας ἢ τρύπημα κροῖ. βλ. τὸ δὲ τῶν ἄν-
δρῶν τι ποιῶσθ.

φούζων.) γὰρ τὸς αἰχρῶν, ἐπὶ δὲ τὸς καλῆς
βασιλευῶν.)

πρ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φωλόπεραι τὸς καλῆς
ἀπίοτας

ἀπὸ τῶν δειπνῶν, κὲ πηρήσασ' ἰαί τοῖς δημο-
σίοισιν

οἱ φωλόπεραι, κὲ κ' ἐξίτηται παρὰ τοῖς κα-
λοῖς καταδαρθῆν,

ταῖς γυναῖξιν ὡρῖν τῶν αἰχρῶν κὲ τῶν μί-
κροῖς χαρίων.)

βλ. ἡ λυσικράτης ἄρα νωίει ἴσασιν τοῖς καλοῖς
φρονησθ.

πρ. ἠὲ τ' ἀπόλλω κὲ δημοπκὴ ἡ γνώμη κὲ κατα-
χίνη

τῶν σμενοτέρων ἴσασιν πολλῆ, κὲ τῶν φαγίδε
ἰχόστων,

ὅταν ἐμβάδιγ' εἶπη πρὸς πρὸς παραχάρει,
κατ' ἐπιτήρει

ὅταν ἤδη γὰρ Διαπρὸξάμνησθαι παραδῶσσι
δευτεράζεν.

βλ. πῶν ἔν' ἔτω ζώντων ἡμῶν τὸς αὐτῶ παῖδας
ἐκαστος

ἔσαι δωατὸς Διαγνάσκε. πρ. τίδ' εἶ,
πατέρας ἅπαντας

τὸς πρεσβυτέρους αὐτῶ ἔσσι τῶσι χρῶσι,
νομίῃσι.

βλ. ἔκωσ ἀγχεσ' εἰ καὶ χρησῶς ἐξῆς τ' πάντε
γέροντε

Δι' τὴν ἀγχοίαν ἐπεὶ καὶ νῦν γηρόσκοιτε
πατέρ' ὄντα

ἀγχοί, τί δ' ἔθ' ὅτε ἀγνώσῃ, πῶς ἔτε
κάπιχουῖν).

πρ. ἀλλ' ὁ παρὲς ἄς, σὺν ἐπιτρέψει, τότε δ' αὐ-
τὸς σὺν ἐμὲλ' ἔδ' ἐν

τῶ ἀλλοτριῶν ὅς πε τύπλοι. νῦν δ' ἴω τλη-
γέροντε ἀκῆση.

μὴ αὐτὸν σκεῖνον τύπτη, διδῶς τοῖς δρῶσι
τῶ μαχεῖται.

βλ. τὰ μ' ἄλλα λέγεις ἔδ' ἐν σκεῖν, εἰ ἕως σ-
ελθὼν ἐπίκρησ

ἢ λουκλόφθαι πᾶσαν με καλεῖ τ' ἤδη δ' ἔ-
ρον ἀκῆση.

πρ. πολὺ μ' τοι δεινότερον τέκεσθαι πράγματὸς
ἔσι. βλ. τοποιον;

πρ. ἔστ φιλήσῃσιν ἀρῆσιν φάσκαι αὐτῶ πα-
τέρ' εἶναι [ἀν καλαμίνθησ

βλ. εἰμῶζοι γ' αἰ καὶ πακῦσι. πρ. σὺ δ' ἐγ' ὄζοις
ἀλλ'

ἀλλ' ἔτ' ἄ μ' ἐπὶ πρῶτον γέροντες τὸ ψή-
φισμα γιέσθ'.

ὡς' ἔχι δέ μ' ἄ μὴσι φιλήσῃ. βλ. δαιμόν μ' ἄ
τ' ἄν ἐπιπόνθῃ

τὴν γῆν ἣ τις ἔσθ' ὁ μαργέτωι περ. οἱ δὲ
λοι, σοὶ ἣ μελήσῃ

ὅταν ἢ δεκάπαιον τὸ στιχέον λιπαρῶς χυ-
ρεῖν ἐπὶ δ' αἴπον. [ἔστιν ἔριος.]

βλ. πρὸς δ' ἰμαλίαν τις πόρος ἔσθι, καὶ γὰρ τὸ
περ τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν, πρῶτον ὑπάρξῃ. τὰ ἣ
λοιφ' ἡμῖς ὑφανῶμεν

βλ. ἐν ἐπιζήτητ' ὡς ἦν περ ὄφλη παρὰ τοῖς ἀρ-
χῆσι δ' ἰκλῶ τῷ
πόθου ἐκτίσθ'· ζούτῳ, ἔ. γὰρ τ' κρινῶν γ' ἴσ
δικαιοσ.

πρ. ἀλλ' ἔχ' δ' ἴκαμ πρῶτον ἔσον. βλ. τατὶ πόου
ἐπιτρέψῃ,

πρ. καὶ γὰρ ταύτην γνάμην ἐφέμεν. τῆ ἢ τάλμ
ουῶν ἐκ' ἔσον.]

βλ. πολλὰν ἔνεκον καὶ τ' ἀπόλλω, πρῶτον δ' ἐπί
εἴνεκα δ' ἴσθ'.

ὡς περ ὑπέιλων ἐξαρινῆ. πρ. πόθου οὐ ἰθά-
νας' ἔ δ' αὐτίσθ'.

βλ. ἐν τῷ κρινῶ πάντων ὄντων. κλίπῳι δ' ἴκαμ
τ' ἐπίδηλθ'. [ἔστι φρασάτω μὴ]

πρ. καὶ τῷ δ' ἴκαμ τ' ὄλα διδάσκῃ. βλ. τατὶ τοῖ-
τ' αἰκίας οἱ κλίπῳιτες πόθου ἐκτίσθ'.

ἔπειθ' ἄν [ἀπὸ μὴσθ'.

διακρίθῃν περ ὑφείζωσι, τῶν γὰρ αἰμαῖσ'

πρ. ἀπὸ τ' μάζης ἢ σιταῖ, πύθη γὰρ ὅταν περ
ἀφαιρῆ

ἐχ' ὑβρεῖται φαύλως ἕτας τῆ γαστρί κη-
λαδοίς.

βλ. ἐδ' αὐ κλίπτης ὑδείς ἔσαι. πρ. πῶς γδ κλί-
ψαιμι τὸ μαντῆ

βλ. ἐδ' ἀπὸ δύσε' ἄρ' ἔ' νυκτῶν. πρ. σὺν ἡ
οἴκει γε καὶ δόξης.

ἐδ' ἡγεθ' ἄρ' ὡσπερ ἐπέργη, βίους γδ
πᾶσιν ὑπάρξει,

ἡ δ' ἀπὸ δύη γ' αὐτὸς δάσῃ. τί γδ αὐτῷ
πράγμα μάχασθ',

ἔπειτα γδ ἰάτρῃ ἔκρησθ', κρεῖττον κρημῖν
ἐκείνῃ.

βλ. ἐδ' ἐκὸς ἀσπ' ἄρ' ἄιθρωποι. πρ. πρὶ ἔ γδ
ἔτε ποιήσῃ.

βλ. τί τὸ ἰδίασαν τίνα πειθήσῃ. πρ. κρημῖν πᾶσι,
τὸ γδ ἄσθ [ἀπαντα

μίας οἴκησιν φημὶ ποιήσθιν συρρήξασ' εἰς ἐν
ὡσπερ βαδίζῃ ὡς ἀκλήλῃς. βλ. τὸ ἰδίασαν

πῆ παραθήσῃ;

πρ. τὰ δικαστήρια καὶ τὴς γυμνῆς. ἀπὸ δ' ὡσπερ πᾶσι
τα πειθήσῃ.

βλ. τὸ ἰδίασαν, τί σοι χρήσιμον ἔσαι; πρ. τὴς
κρατῆρας καταθήσῃ

καὶ τὴς ὑδρείας καὶ ῥάψιδ' ἔν ἔσαι ἔτι παι-
δαίσεις;

τὴς ἀνδρείας ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ πρὸς δ' ἡλὸς
γενέσῃ;

ἵνα μὴ δειπῶσ' ἀχαιόμοροι. βλ. ἐν τῷ
ἀπὸ δ' ἡλὸς χείρῃ;

τὰ ἰδίασαν καὶ τὴς ἡλὸς; πρ. εἰς τί τὸ
ἀγρῶν καταθήσῃ

κατὰ γήσοισα πῦρ ἀρμόδιον κληρώσει πάν-
 τας ἕως ἂν
 εἰδῶς ὀλαφῶν ἀπὶ τὴν χαίρην ἐν ὁποίῳ χράμ-
 ματι θλείπει,
 καὶ κηρύξει τὸν ἐν ἑβῆτ' ἐπὶ τῷ σοίαν ἀπο-
 λαθεῖν,
 τὸν βασιλεῖον δειπνήσοντας, τὸ δὲ θεῖον
 τῷ περιεραύτῳ
 τὸν δ' ἐν ἑκάστῳ εἰς τῷ σοίαν χορῆν τῷ
 ἀλφίτι πωλιν,
 ἵνα κάμπλωσι. βλ. μὰ δὲ ἀλλ' ἴν' ἐκείνῳ
 πνῶσιν ἔτι τὸ χράμμα
 μὴ ἐξιλυθῆ καὶ θὸ δ' ἐπὶ τῆς, τέτρε ἀπλω-
 σιν ἅπαντας.

πρ. ἀλλ' ὅτι ἐπὶ ἔτο πᾶρ' ἡμῖν.
 πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα περιέξομεν
 ὥστε μετρωθεῖς αὐτὰ στεφάνω
 πᾶς τις ἀπεισι τῷ δ' ἄδα λαθῶν,
 καὶ ἡ γυναικὲς καὶ τὰς διόδους
 ὡρασίπρωσαι τοῖς ἀπὸ δειπνῶν,
 τὰδε λέξουσιν, διῶρον περ' ἡμᾶς,
 ἐθῶδες μείραξ' ἔσθ' ὡραίας
 παρ' ἐμοὶ δ' ἐτίρα φήσῃ τις ἄνω
 θ' ἐξ ὑπρώων καὶ καλλίστη,
 καὶ λούμετάτη, τὸ ῥῆτρον μὲν τοῖς
 δεῖσε καθεύδειν αὐτῆς περ' ἐμοί,
 τοῖς δ' εὐπρεπέσιν ἀκαλεθοῦσι
 καὶ μετρωθείσιν εἰ φασίλοισι
 τῶν δ' ἐρῶσιν, ποίησις ἔστι,
 πάντως ἔστιν ὁράσῃς ἐλθῶν,
 τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰχμοῖς

ἐψήφισται ἀποτίθημι βίβλιν.

ὕμᾱς δὲ τίως θεία λαβόντας διφόρου συκῆς
 εὐθεῖς παρθένους δίδρασκ.

Φέρε καὶ φέρεσσι μοι ταῦτ' ἀρίσκει σφῶνι

βλ. πάλιν,

πρ. βαδισίον ἄρ' ἴσιν εἰς ἀγροῦν ἔμοι
 ἢ ἀποδέχωμαι τὰ προσίοντα χρέματα
 λαβόντες ληρύκωναν ὄφαιόν πια.

ἔμε γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἡρημίτην

ἄρχιν, κατασῆσαι τε τὰ ξυσιπια

ὅπως ἂν ἀναχῆθε πρώτοι σήμερον,

βλ. ἤδη γὰρ εὐαχισόμεθα. πρ. φῆμ' ἐγὼ
 ἴπειτα τὰς πόρναις καταπαύσασθαι βέλομα
 ἀπαξάσασθαι. βλ. ἰνά π. πρ. δῆλον ἔστι.

ἴνα τ' ἔτιον ἔχουσιν αὐταὶ τὰς ἀκμάς,

καὶ τὰς γὰρ ὄβλας ἢ χι δαῖ κρημμένας

τίω τ' ἰλδύθιρον ὑφαρπάζαν κύπερον

ἀλλὰ παρὰ τοῖς δ' ὄλοισι κρημῶν μόνον,

κατωτάκη τ' χοῖρον ἀπιτιπλίμιας.

βλ. Φέρε καὶ ἐγὼ σοι πικρακροθῶ πλησίον,
 ἢ ἀπολέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταῦτα,
 τ' τ' σρατηγὲ ἔτιν ἔθωμάζετε.

πρ. ἐγὼ δ' ἴ' εἰς ἀγοράν γὰρ τὰ σκεύη φέρω,
 ἀποχρησῶμαι καὶ ζετᾶσθαι τίω ἡσίαν.

εἰ. χάρεσσι δὲ ὑρὸν κίναχύρα καλὴ καλῶν
 τ' κρημάτων θύραζε πρώτη τ' ἑμῶν,
 ὅπως ἂν ἐντιπριμμένη κατηφορῆς
 πολλὰς κατὰ δὲ θηλάκους σρέψασαί μιν,
 πῶσ' ἢ διφοροφόρος, ἢ χύτρα δὲ ὑρ' ἔξιθι.
 καὶ δία μίλαινά γ' ἔσ' ἂν εἰς τὸ φάρμακον
 ἐψῶσ' ἔτυχες ἢ λοσιπράτης μελωίτα.

ἴτω παρ' αὐτῶν δι' ἡμετέρας
 φέρε δι' ἄλλο πᾶσι τῶν ὑφ' ἡμῶν, ὑφ' ἡμῶν
 εἰσάγεα, εὐχὴ δὲ ἡ καθαροὶ εἴη, ἔχει
 πολλὰς οὐκ ἔστιν ἐκκαλεῖσθαι
 ἀφ' ἡμετέρας Δία τ' ὀρθροῦ νόμοι
 ὅτι καὶ φέρε λαοὶν πᾶσι τὰ κηρία
 κέρει τὸν φέρε καὶ καθαροὶ ἀφ' ἡμῶν,
 καὶ τὸν τῶν ποδ' ἔχει τὸν κηρία
 τὰ γὰρ εἰδὴ ἡδὴ καὶ τ' ὄχλοι ἀφ' ἡμῶν.

Φει. ἰγὼ κραταῖοι τὰ μᾶλλον καθαροὶ ἀφ' ἡμῶν
 ἔσονται καὶ τὸν ὑφ' ἡμῶν κηρία
 μὰ τ' ποδ' ἡμῶν καὶ ἔπειτα ἀφ' ἡμῶν,
 πρὸς τὸν αὐτὰ πολλὰς καὶ κηρία
 καὶ γὰρ τ' εἰμὶν ἰδρῶται καὶ φέρε λαοὶν
 ἔδει πρὸς ἔπειτα ἀφ' ἡμῶν,
 πρὸς ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν πᾶσι τὸν κηρία ὅπως ἔχει
 ἔπειτα, τί τὰ σκῆμα τὰ τὸν κηρία;
 πόσι τὸν κηρία ἔχει τὸν κηρία
 αὐτ' ἡ φέρε ἀφ' ἡμῶν φέρε λαοὶν ἀφ' ἡμῶν.

Φει. τί δὲ ἔπειτα ἔχει ἀφ' ἡμῶν, ἔπειτα
 ἔπειτα τὸν κηρία πᾶσι τὸν κηρία;
 ἀφ' ἡμῶν μὰ δὲ ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν τὸν κηρία
 εἰς τὸν κηρία καὶ τὸν κηρία νόμοι.
 Φει. μίλλοις ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν. Φει. τὸν
 δαίμονα ἔπειτα
 τὸν κηρία τὸν κηρία. ἀφ' ἡμῶν. Φει. πᾶσι
 κηρία

ἀφ' ἡμῶν. τί δὲ ἔχει ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν.

Φει. πᾶσι τὸν κηρία ἀφ' ἡμῶν. τὸν κηρία ἀφ' ἡμῶν.

Φει. ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν, ὡς ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν.

ἀφ' ἡμῶν. ἀφ' ἡμῶν. καὶ γὰρ ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν.

ἀπαξ πάντων. ἀν. ἐπὶ τὸ ταπύομνον ποιῶ;

Φη. τὸ ταπύομνον γὰρ εἰπεῖν τὸν σάφροντα;

ἀν. μάλισμα πάντων. Φη. τὸν ἤνδρα ἀβίλπερον.

ἀν. σὺ δ' ἐκαπεθεῖναι λέγουσιν; Φη. φυλάξομεν
 πρὶν ἄνγ' ἰδῶ τὸ πλῆθος ὅτι βέλους].

ἀν. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρισκοδωσμένοι
 τὰ χεῖματα εἰς τὸν. Φη. ἀλλ' ἰδὸν ἰπειρόμην,

ἀν. λίγυσι γυνῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Φη. λίγυσι γὰρ.

ἀν. καὶ φασὶν εἰσὴν δράκοντες. Φη. φήσυσσι γὰρ.

ἀν. ἀπολείς ἀπιστῶν πάντων. Φη. ἀπιστήσυσσι γὰρ

ἀν. ὅζως ἐπιτρέψουσιν. Φη. ἐπιτρέψουσιν γὰρ.

οἰσὴν δεκάεις πν' ὅσπερ αὐτῶν κοινῶν ἔχουσιν;

Φη. ἢ γὰρ πάτριον εἶπ' εἰσὶν. ἀν. ἀλλὰ λαυβοῦσιν

ἡμᾶς μόνον δεῖ. Φη. τὴν δία καὶ γὰρ οἱ θεοὶ.

γνώσθ' ὅτι ἀπὸ τῆς χεῖρας τε, καὶ τὰς χεῖρας ἀπὸ

ὅπου γὰρ δὴ χεῖρας ἀπὸ τῆς χεῖρας ἀπὸ τῆς χεῖρας

ἔσταν ἐπιτρέπονται τῶν χεῖρας ἐπιτρέπονται

ἢ χεῖρας ἐπιτρέπονται, ἀλλ' ὅπως πλήψουσιν].

ἀν. ὦ δαιμόνι ἀνδρῶν, ἔα με τὸν περὶ ἔργων τῶν
 δρῶν.

παντὶ γὰρ ἐστὶ συνδεῖα πᾶσι μὲν δ' ἰμάς;

Φη. ὄντως γὰρ οἰσὴς. ἀν. γαίμα δία, καὶ δὴ
 ἢ ἐν

παντὶ ξυμπάπτω τὰ τρίποδι. Φη. τῆς μαρίας,

τὸ μὴ ἵππευμειναντα τὸν ἄλλο ὅτι

ὁράσυσσι, εἰπε τῆς ἡδῆ. ἀν. τί δρῶσιν;

Φη. ἐπιπαιδῶν, ἐπιπαιδῶν λέγουσιν ἔστιν.

ἀν. ἔα δὴ τί. Φη. σέσμὸς εἰς χροῖον ποδάκεις

ἢ πῦρ ἀπὸ τῶν ποδῶν, ἢ δίαξουσιν γαλῆ,

παύσονται ἂν εἰς φέροντες, ὡς μὲν ὄντη σὺ.

ἀν. χεῖρας τα γυνῶν πάθειμι ἂν εἰμ' ἢ χεῖρας μ' ὄποι.

ταῦτα καταθείμην. Φφ. μὴ γὰρ ἔλαβοις ὅτι
 θάρρ' καταθήσῃς καὶ ἔτης ἔλθῃς. ἀν. πῆ.

Φφ. ἐγ' ἄρα, τῆς τῆς χροτοιοῦντας μὴ λαχῆς
 ἅτ' ἀν' ἡ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρτυρήσι.

ἀν. οἴσῃσι ἅτ' αὖν. Φφ. ἴω ἢ μὴ κρημίσῃσι πῆ.

ἀν. ἀμείλει κρημίσῃσι. Φφ. ἴω ἢ μὴ κρημίσῃσι, τί.

ἀν. μισχέμῃδ' ἀν' αἰς. Φφ. ἴω ἢ κρημίσῃσι, τί.

ἀν. ἀπειμ' ἰάσαι. Φφ. ἴω ἢ πωλῶσ' αὐτὰ, τί.

ἀν. Διάρραγεις. Φφ. ἴω Διάρραγῶν ἢ, τί.

ἀν. καλῶς πεισῆς. Φφ. σὺ δ' ἐπιθυμῆσῃς φέρῃ.

ἀν. ἔγωγε, καὶ γὰρ τῆς ἰμοῦ ἔγειρας
 ὄνῃ φέροισας. Φφ. πᾶσι γὰρ ἀν' ἀντιοδῆς
 αὐτ' εἰσεύχῃσι, πολὺ γὰρ ἰμμυλίστρον,
 πρῶτον γινώσκων, ἢ τριάντων ἡμέρας.

ἀν. οἴμαζε Φφ. καλῆς χροτοιοῦντας
 σκαλῶ

αὐτῆσι εἰσίσῃσι τῆς ἀνακλῆς;

ἀν. ἄν' ἰθροπῶν ἔως ἀποβαλεῖ τῶν ἔσῃαν.

Φφ. εἴθ' ἄρα γὰρ λέγῃς ἀν. τί οἴμαζε ἄτ' αἰς ἔχ
 ὄρα

αὐτῆσι εἰσίσῃσι τῆς ἀνακλῆς;

ἀν. οἴμαζε ἔκαστος ἔδειξέ τὸ αἰς ἢ ἄλλῃ.

Φφ. ἔγωγε. ἀν. τῆς χαλκῆς δ' ἐκείνης ἰνῆς
 ἰψηφισάμεν δ' ὅσον οἴμαζε. Φφ. καὶ καὶ
 γέμει

τὸ κόμμι ἐγγύστ' ἐκείνο, πωλῶν γὰρ βότρες,

μεσθὴ ἀπὸ τῆς γὰρ χαλκῆς ἰνῆς,

καὶ πᾶσι ἐχάσῃσι εἰς ἀθροῖν ἰπ' ἄλφῃται

ἔπειθ' ἰσῆσῃσι ἄρπυξ ἢ θύλακον

ἀνέκῃσιν ὁ κέρυξ μὴ δέχῃσιν ἰνῆς

χαλκῆς τὸ λοιπὸν, δὲ γύρω γὰρ χροτοιοῦντας

ἀν. τὸ δ' ἰσχυρὸς ἦχ' ἅπαντες ἀμυγρὰ
 τάλαντ' ἰσαλ' πιπυκόσια τῆ πόλι
 τ' ἑποικιστοῦ, ἡ δὲ ἀπόστολ' ἀρεκίδης
 καὶ οὗτος καὶ χεῖρα πᾶς ἀνὴρ ἀρεκίδης.
 ἔπειθ' ἡ δ' ἀνασκευασμένοις ἰφαίνετο
 ὁ δὲ οὐκ ἔδειξε καὶ τὸ πρῶτον οὐκ ἔρκεται
 πάλιν καὶ πάλιν πᾶς ἀνὴρ ἀρεκίδης
 φη. ἔπειτα οὕτως. τότε μὲν ἡμεῖς ἔρχομεν
 τῶν δ' αὖ γυναῖκες, ἄσπ' ἰγὰ φυλά-
 ζομεν

νῆτ' ποσὶ δ' ἂ μὴ κατακρήσασί με
 ἀν. οὐκ οἶδ' ἔπι ληρῆς. φέρε σοι τὰ ἀφροσύνη
 πᾶς.

κη. ὦ πάντες ἀπὸι, καὶ γὰρ ἔπειτα οὕτως ἴσθι
 χαρὶ τ' ἰκείμεθα εὐθυτ' ἔρατι γιγνόμενα
 ὅπως ἀν' ἡμῶν ἡ τύχη κληρονομήσει
 φρονισμὸν καὶ ἔκτασι ἀνδρ' ὅποι δ' ἐπιπέσει
 ὡς ἡ τράπεζα γ' εἰσὶν ἐπιπυκόσια
 ἀγαθὰ ἀπ' ἀπὸι καὶ παρὲς ἀποκρίματα
 κλίσεις πσυρῶν καὶ ἀπὸι ἀπὸι ἀποκρίματα
 κρατῆρα συγκριῶν καὶ μυσθωπώλιδες
 ἐπὶ ὅσ' ἰφίξῃς, τὰ π' ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι
 καὶ γὰρ ἀναπηγύασι πόπανα π' ἰφίξῃ,
 εἰφανοὶ π' ἀπὸι ἀπὸι, φρύξῃ τ' ἀπὸι ἀπὸι
 χύρας ἔτρες ἰψυσι καὶ ἰψυσι
 σμῆρος δ' ἐπὶ ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι
 τὰ τ' ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι
 γέροντ' ἰφίξῃ ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι
 ἰφίξῃ καὶ γὰρ ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι
 ἰφίξῃ καὶ γὰρ ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι
 ἰφίξῃ καὶ γὰρ ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι ἀπὸι
 πρὸς αὐτὰ καὶ γὰρ ὡς τὴν μάζαν φέροι

ἴσησαν, ἀλλὰ τὰ γνώθεις διοίξουσι.

ἀν. ἔγωγὼ βασιλευσὶ δῆτω. τί γὰρ ἴσηκ' ἔχον
ἐν ἑαυτῷ ἴσων δὴ λαῶν τῆ πόλει ἰσκέ.

κῆ. καὶ περὶ βασιλεῖσιν μὴ καταλείβεις τὴν ἑστίαν.

ἴμ. ἐπὶ δ' ἔσπον. κῆ. ἔδ' ἔτ' ἡ γ' ἰκίωσι
τῆς ἐνῆ

σσίτου ἀπειρίγχεσ, ἴμ ἀλλὰ δότισσα. κῆ. ἐπὶ
νίχα.

ἴμ. ἔτ' ἄμὸν ὦ τῶν ἴμποδ' ἄν' ἴστω. κῆ. τί δ' ἴ.

ἴμ. ἰτέρως δότισσιν φῆμ' ἰθ' ἰσέρως ἴμ.

αἱ. βασιλεῖ δ' εἰπὴν ὅπως ἴμ. τί γὰρ πάθω
τὰ δωατὰ γὰρ εἴτι τῆ πόλει ξυθαμῶσαι

τῆς δ' ὀφρονοῦται. κῆ. ἡ γ' καλύσσει, τί

ἴμ. ὁμῶσ' εἴμι κύψας. κῆ. ἡ γ' κραυγῶσι, τί

ἴμ. καλῶμεθ' αὐτάς. κῆ. ἡ γ' καταγιγῶσι, τί

ἴμ. ἐπὶ ταῖς θύραις ἴσως. κῆ. τί θύρας ἔ
πί μοι.

ἴμ. ἦ εἰσφρογόντων ἀρπάσσομαι τὰ στήια
ἀφροθεῖς βιάδιζε τίτω ἕσπερι, ἐν δ' ἄ
σίκωσι

καὶ περὶ μὲν αἴρεσθ' εἰ τὴν πεμπησίαν.

ἴμ. φέρε τῶν ἰγῶσιν ξυμφέρω, ὁ καταθείς, μὴ
μῆδ' αἰῶσ,

δίδουσα γὰρ μὴ καὶ περὶ τῆ πρατηγίδι

ὅπου καταπῶ, ὡσπερ οἴη τ' ἡρημάτω.

ἴμ. τὴ τ' δία δ' εἰ γῶν μηχανήματος πτος

ὅπως τὰ μ' οἴτω ἡρημάθ' ἴξω, τοῖς δ' ἴγα

τ' καττομέναν κρινῆ, μεθ' ἴξω πως ἴγῶσ,

ὁρῶσ' ἴμοιζε φῆνε βραδύσιον,

ὁμῶσ' ἐπὶ δ' εἰπήσονται καὶ μελητίον.

δε. τί ποτ' ἄνδρες ἔχ' ἴξωσιν, ἄρα δ' ἡ γ' πάλαι

ἐγὼ ἢ καταπιπλάσμινη ψιμυθίῃ
 ἔσηκα καὶ κορυφαίου τ' ἡμφοισμίνη,
 ἀργὸς μινυρομίνη π' πρὸς ἰμαυτιῷ μίλθ,
 παίζετ' ὅπως ἐν ἀειλάσοιμ' αὐτῶν πνα
 περιόητε, μῦσση διῦρ' ἔτ' ἐπὶ τῆμοι σῶμα,
 μελῶδες ἐδρῆσαι π' τ' ἰονικῶν.

ἔλ. τῶ ἢ με παρακῶψασα πρὸ φθης ὦ σα-
 πτῶ,

ὡς δ' ἔρημας ἔπαρξης ἐνθάδε
 ἐμῶ τρυγῆσαι. καὶ περσάξαλ πνα
 ἀδ' ἐσ', ἐγὼ δ' ἴω ἔτο δρῶσαντ' ἀσσυμα,

καὶ γὰρ δὲ ὄχλη ἔτ' ἐπὶ τοῖς θωμῆμοις
 ἔμω; ἔχ' περπῶν π, καὶ καμῶδίκον,
 καὶ τῶν ἀβλίγυ καπὶ χῶρησαι, σὺ ἢ
 φιλοπλάροι αὐλητὰ τῆς αὐλῆς λαβῶν
 ἄξιον ἐμῶ καὶ σὺ σπασσιύλησαι μίλθ.

καὶ. εἰ πὶ ἀγαθοὶ βελεῖ
 παθεῖν π, παρ' ἰμοὶ καὶ ἕκ' καὶ δὲ οὐ,
 ἔγδ' ἐν κίαις τὸ σφόν ἔν.

ἐπὶ. ἀλλ' ἐν παῖσι τιπέρησι,
 ἔδ' ἐπε σίγγην ἀνιδίλοι
 κῆλοι ἢ γὰρ τ' φλοι

καὶ σὺ ζωνῆν, ἀλλ' ἰφ' ἔπερθ' ἄν, πῆτι το
 με φθε· καὶ ἰσπ κίαισι
 τὸ τρυφῆσθ' γὰρ ἰμτίρυκι
 τις ἀπαλοῖς κερῆσι,
 καὶ πὶ ἔτις κήλαις ἐπ' αὐτῶν, σὺ δ' ἂ
 καὶ παραλίλιξαι, καὶ τίτρε ψαι τῶ
 θανάτω μίλημα.

καὶ. ἐκτίσσι σε το τῆμα
 τίτ' ἐπὶ κλιτῆροι δῶπε δάλοισ,

βελομένη πωσθεῖαδ

κἀπὶ τ' κλίνης ὄφιν ἔργει

κὶ πωσσελκύσαιο βελομένη Φιλῆσαι.

γέ. αἶ αἶ, τί ποτε πείσμου, ἔχ' ἢ κέ με τῶργε,

μόνη δ' αὐτῷ λείπου' ἢ

γάρ μοι μήτηρ, ἄλλη βίθηκε

καὶ τάχ' ἔδει με ταῦτα εἰλέγει,

ἀλλ' ἄ μοι ἰκετεύομαι

κάλει τ' ὄργη γόργον, ὅπως

σκαυτῆς κρατόναι ἀντιπάλῳ σι.

28. ἤδη τ' ἀπὸ ἰωνίας

πρὶ ποτὶ τάλαινα κησ. ἄς

δοκτεῖς δέ μοι καὶ γλάσθου κ' τὸν λιτοῦναι

ἀνὰ ὄση ἄν ποθ' ὑφωρπάσαιο

τὰ μὰ παιγνία, τί μ' δ' ἐμὴν

ἄρην σὺν διπολοῖς, ἔδ' ἀκινῆσαι.

γέ. ἄδ' ἐπόσαι βέλει κ' πδράκουφ' ἄσπρ' γαλι,

ἔδεις γὰρ ἄς σὶ πρῶτερον εἴσοσ' ἀντ' ἐμῷ.

29. ἔκταν ἐπ' ἐκφορᾶν γε; γέ. καὶ τὸν ἄσκαυτῆ.

30. ἔδ' ἦται. γέ. τί γὰρ ἄν. 31. γραῦς τάλαινά πε

λέγει.

32. ἔτ' ἐμὸν ὀδωθήσῃ σι γῆρας. γέ. ἀλλὰ τί.

33. ἢ γηκσο μᾶλλον κ' τὸ σὸν ψιμμύθιον.

γέ. τί μοι Δι' ἀλέγει; 34. σὺ ἢ τί Δι' ἀκούπτης γέ.

ἔγώ;

35. ἄδω πρὸς ἐμῷ τὴν ἐπιγῆει τῶμα φίλω.

γέ. σὶ γὰρ φίλω τίς ἐστὶ ἀλλ' ἢ γέρε.

36. δείξει σι κ' σὶ, τάχα γὰρ εἰσιν ὡς ἐμῷ

ὄδ' ἔγερ αὐτὸς ἐστὶν ἔσθ' ἄ γ' ὄλιθρε

διόλωσ' ἔδειν. γέ. νῆ δ' ἄ φθίνω σὺ

δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπὲρ χρομα

37. κα.

βρ. κἄρα γ' ἵνα γῆρας ὡς πολὺ σε μῆζοι φροσῶ
 ιι. εἶθ' ἐξίω παρὰ τῆ νύκτα θεύδην
 καὶ μηδ' ἐν προτέρῳ Δία ἀποδήσομαι
 ἀνάσημον ἢ πρὸς οὐτέρῳ, ἔ γάρ ἀναχίτητος
 ἔσ' ἴσ' ἰλίουθίρα.

βρ. οἰμῶζον ἄρα τῆ δ' ἰα ἀποδήσεται,
 ἔ γάρ τάπι χειρὸς ἕκαστος τὰ δ' ἐστὶ
 κατὰ τὸ νόμον λαῦτα πτεῖν
 ἐστὶ δίκαιοι εἰδησὸς κατὰ μέτρον,
 ἀλλ' εἰμι τήρσασ' ὅτι καὶ δράσῃς ποτὶ.

αι. εἶθ' ὠθεοὶ λάθουμι τὴν καλὴν μόνω
 ἰφ' ἡ πεπωκὼς ἐρχομαι πάλαι ποθῶν.

η. ἐξυπάτησε τὸ κατὰρθεῖν χειρὶδιον,
 φρέδη γὰρ ἴαν, οἰομένη μ' ἴνδον μίαν.

ιι. ἀλλ' ἔπρσι γὰρ κῆτος ἔ μινυήμιδα
 διῦρον δὲ, διῦρον δὲ, φίλοι ἐμοὶ διῦρό με
 σπῶσελθε καὶ ζωῶνός με
 τὴν εὐφροσυνὴν ἔπος ἴσ'· πάντ' γὰρ πεῖρας
 με δοτῆ

ἔ δ' ἐπ' ὄσων βασιύχου,
 ἄρπος δ' ἐγκαιαί με τίς πόθου
 ἔς με Δία κνωῖσας ἔχ'.

μίθες ἰκνῶμαι ἔρας, καὶ πίησιν ἔ δ' ἴσ'
 εὐνῆν.

τῶ ἰμὴν ἰκίω. τί διῦρον δὲ, διῦρον δὲ καὶ
 σύ με

καποδραμῶσαι τὴν θύραν ἀναιίζον
 τήνδ', εἴη μὴ καταπίσαν κείσσομαι
 φίλον, ἀλλ' εὐ τῶ σῶ βέλομαι κόλπῳ
 πληκτιζέει μ' ἔ σῆς πυγῆς,
 κύπει τίμ' ἐκμαίνας ἐπὶ ταύτῃ

πίδες ἰκτιῶμαίσι' ἔρωσ, καὶ ποιήσονται δὲ
 εἰς δούλω

τὴν ἰμῶν ἰκτιῶν, ἔλαυται μὲν μισομιτρίας [αἰ]
 σπῆος τῶν ἰμῶν ἀνάγκην εἰρημῆν ἔστι, αὐτοῖσι
 Φίλπαπτι ἄικιτῶ

ἄνοιξεν ἀσπάζεπαι, ἄφ' οἱ σπῆος ἔχω,
 ἄχρυσοδ' αἰνῶδαλμοι ἰμῶν μίληχα,
 κύπελλος ἔρωσ, μέλιττα μύσσης, χροῖται
 ἡρέμια τρυφῆς σπῆος ποί,

ἄνοιξοι ἀσπάζεμει, δίαπτι σπῆος ἔχω.

ζε. ἔπος τι κόπτις, μὲν ἰμῶν ζητῆς. νί. πῶσθε,

ζε. καὶ τῶν θύρω γ' ἤραπτις. νί. ἀσπῆ-
 οῖτι ἀρα.

ζε. ἔῃ δίαπτι δ' αἰνῶν ἰκτιῶν

νί. ἀναφλύπτιοι ζητῆται ἀνθρώποι. ζε. τίνα.

νί. αὐτόν σπῆος ἔχω, οἱ σπῆος ἀσπῆος ἔχω.

ζε. νή τῶν ἀσπῆος ἔχω, ἔχω βέλη γ' ἔχω μί.

νί. ἀπ' ἔχτι νωὶ τῶν ἔχω ἐπιζητητῆς
 εἰσάραπτι, ἀπ' εἰσπῆος ἀσπῆος ἔχω
 τῶν σπῆος ἔχω γ' εἰσπῆος ἔχω.

ζε. ἐπὶ τῶν ἀσπῆος ἀρχῆ: γ' ταῦτ' ἔχω
 γλύκων.

νωὶ ἔχω σπῆος ἔχω ἔχω ἔχω.

νί. τῶν βέλη γ' ἔχω τ' ἔχω πῶσθε: ἔχω.

ζε. ἀπ' ἔχω δ' εἰσπῆος ἔχω σπῆος ἔχω.

νί. σπῆος οἱ δ' ἔχω, τῶν δ' ἔχω κρυπῆσι.

γο. ὅπου γ' κρυπῆσι τῶν ἔχω σπῆος ἔχω.

νί. ἀπ' ἔχω νωὶ κρυπῆσι αἰσπῆος.

ζε. οἱ δ' ὅπου φιλῆσαι, νωὶ ἔχω μῆος ἔχω
 θύρωσι μ' ἔχω, ἀπ' ἀσπῆος ἔχω.

νί. ἀπ' ἔχω μῆος ἔχω ἔχω ἔχω. ζε. τίνα

- ιε. ὅτι ἡ γραφήν ἄριστον. γρ. ἕτος δ' ἔστι τις
 ιι. ὅς τις νεκροῖσι ζαγραφοῖτας ληκύθως
 ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μὴσ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται
 γρ. εἰδ' ὅτι βήλει. ιι. κὶ γὰρ ἐγὼ σὶ τὴ δία.
 γρ. μὰ τὴν ἀφροδίτην ἢ μ' ἔλαχε κληρονομήν
 μὴ γὰρ σὶ ἀφύτο. τί. παραφροσύνη ὡ
 γρ. ἡ γρ. ἰδίου.
 ιι. ληρεῖς ἐγὼ δ' ἄξωσ' ἐπὶ τὰ μὲν πρόμακτα
 ιι. τί δ' ἦπε κριάγρας τῆς κἀδοῖς ἀποίμεθ' ὡ
 ἰξοῖ καθεῖντα γρ. ἰδίου τοιυτοῖ,
 ὡς τ' φριάτων τῆς κἀδος ξυκαμβόανειν.
 γρ. μὴ σκοπῆ μ' ὡ τάλαν, ἀλλ' ἔπε δὲ εἶρ.
 ὡς ἐμέ.
 ιι. ἀλλ' ὅση ἀνάγκη μὴ εἶν, εἰμὴ τ' ἐμῶν
 τὴν πιπταροσὸν κατίθηκας τῆ ἐν πόλῃ.
 γρ. ἐὰν τὴν ἀφροδίτην δ' εἶνε μ' τοι γ' ὡς ἐγὼ,
 τοῖς τηλικύτοις ξυκαμβόανειν ἢ δόμα.
 ιι. ἐγὼ ἢ τοῖς γε τηλικύτοις ἄχθομαι
 κὶ κ' ἀπιθοίμεθ' ἔδ' ἔπει. γρ. ἀλλὰ τὴ δία
 ἀναγκαστή τετί σε, ιι. ἔπο δ' ἔπει τί.
 γρ. ψήφισμα καθόσε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
 ιι. λίγ' αὐτοτίποτε κᾶσι γρ. κᾶσι δ' ἔπει λίγω
 ἔδεξαι τοῖς γναιξίν. ὡ ἀνὴρ ἰε
 τίας ἐπιθυμῆ μὴ αποδῆ αὐτῶν. ἀρὶ αὐ
 τῶν γρ. ὡν ἀποκρῆση πρῶτον, ὡ ἢ μὴ θίλη
 ἀρότερον ἀποκρῆσι, ἀλλ' ἐπιθυμῆ τ' τίας
 τῶν πρεσβυτέρων γναιξίν ἔπει τ' ἔπει
 ἔλακει ἀνατί λαδομῆσι ἔπει πᾶσι.
 ιι. οἶροι ἀποκρῆσης τήμῃσι γνήσομαι.
 γρ. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροις πρῆσι.
 ιι. τί δ' ὡ ἀφαιρηταί μ' ἀνὴρ τ' δημοτῶν

- ἢ τ' φίλων ἰλθόντες. ρε. ἀλλ' ἔκλυε
 ἰσῆς κίδημον ἔς' ἀνὴρ ἔδεις ἔπ
 νέ. ἐξωμοσία δ' ὅσα ἴσιν. ρε. ἔ γὰρ δὴ σφοδρῶς
 νέ. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ρε. κλαίει
 νέ. τί δῆτα ρεὶ δρῶν. ρε. δεῦρ' ἀχθελίως
 ὡς ἐμὲ.
 νέ. καὶ ταῦτ' ἐνάγκη μέγα ρε. διομήδεια γ.
 νέ. ὑποσάρεται, καὶ πρῶτα τ' ὀργάνη
 καὶ κλήμαθ' ἰσῶθε συγκλάσσεισι τίπαρα
 καὶ ταινίωσιν, καὶ παράθετας ληκόθεα,
 ὑδάτος τε κατὰθεταῖς φρακθὸν πρὸ τ' θύρας.
 ρε. ἢ μὴν ἔτ' ὠήσῃ σὺ καὶ σε φάνω ἰμοί.
 νέ. νῆ τ' δ' ἰ' λὺ' ὠξίγα πῶ τ' κηρίων
 οἴμη γὰρ ἔνδον Δίφρασι σὺ δ' σ' ἀντίκα.
 νέ. ποῖ εἴ τ' ἐνέλικε σὺ. ρε. τὸν ἰμωτῆς ἐσάγα.
 νέ. ἔ σαφροὺς ἔσά γ' ἔ γὰρ ἠλικίαν ἔχει,
 παρὰ σοι καθεύδου τηλικῆσ' ἄν, ἔπει
 μήτηρ ἄν αὐτὴ μάκρον εἴησ' ἢ γυτή,
 ὡς' εἰρητασῆσ' ὅτι εἴτω τ' νόμον,
 τὴν γῆν ἄπεισαν εἰδιπόδων ἰμωτῆσσι.
 ρε. ὦ παιμὸς δ' ἔλυσσε, φθοῖσσι τ' ἢ τ' ἰόμοι
 ἔξεύρες. ἀλλ' ἰγὼ σε πικρῆστομα
 νέ. νῆ τ' δ' ἰα τ' σιτῆρ' καχάρισται γέ μοι
 ὦ γλυκύτατον τὴν γυαῦν ἄπειλάξασά με
 ὡς' ἀντὶ τύτων τ' ἀγαθῶν ἐσέπειρασ,
 μεγάλῳ δ' ἔποδ' ὅσα καὶ παχέϊαν σι χάρη
 ρε. αὐτῆσ' ὦ, ποῖ παραδῶσαι τοῖσι τ' ἰόμοι,
 ἔλκεσ' παρ' ἰμοί τ' γρυμμάτων εἰρηκόται
 πρότερον καθεύδωιν αὐτον. νέ. οἴμοι δέ
 λαι
 πόθεσ' ἔξικυψας ἄ κάκις' ἀπολεμείη

Ἔτο γὰρ ἐκείναι τὸ κακὸν ἐξαλίεσθαι.

28. Βάδιζε δὲ ὄρη. νί. μηδαμῶς με φρεΐδες
 ἰλκόμενοι ὑπὸ τ' ἀντιβολῶσ'. 28. ἀλλ' ὅσκι
 ἰγώ

ἀλλ' ὁ νόμος ἴλκει. νί. ὅσκι μέ γ' ἀλλ' ἔμ-
 πυσά τις

ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἐμφισμένην

28. ἔπε μαλακίαν δὲ ὄρη' ἀτύσας, καὶ μὴ λάλει.

11. ἴθι νῦν ἕσονται ἄφοδον πρῶτά μου
 ἰλθόντα θάρρησαι πρὸς ἑμαυτοῦ, εἰ ᾗ μὴ
 αὐτῷ πειρῶνται, πύρρον ὄψει μ' αὐτίκα,
 ὑπὸ τ' ὄρει. 28. θάρρει βάδιζ' ἔνδον χροῖ

11. διδάσκα καὶ γὰρ μὴ πλείον ἢ βύλομα
 ἀλλ' ἐζητήσας σοι κραταιήσω δύο,
 ἀξιοχρῶς. 28. μή μοι καθίστη. ἀλ. ποῖ σὺ, ποῖ
 χορεῖς μετ' αὐτῆς. νί. ἔκ' ἰγὼ γ' ἀλλ' ἔλκεμα
 ἀτὰρ ἤπερ εἶγα πῶσκι' ἀγαθὰ γήσοιτό σοι
 ὅπμ' ἔφρεΐδες ἐπιτρίβειντ', ὦ ἠρήκλεις
 ὦ πάντες. ὦ κορυβαυτίς, ὦ διασκορῶ
 Ἔτ' αὐ πολὺ τέτυχε τὸ κακὸν ἐξαλίεσθαι
 ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμα' ἔσ' ἀντιβολῶ τέλει ποτε,
 πόπορος πίθηκ' ἀνάπλεσ' ψιμυθίαις
 ἢ θραῦς ἀνεσηκῆα παρὰ τ' νεκρῶν.

28. μὴ σκῶπτε μὲ ἀλλὰ δὲ ὄρη' ἔπε. ἀλ. διυρῶ
 μὲν ἔν [ἰγώ.

28. αἶς ὅσκι ἀφῆσασ' ἔδῖπτε. ἀλ. 28. ἔδῖ μὲν

11. Δρασαύσαθ' ἐμ' ὦ κακῶς δ' ἀπλῆμθαι.

28. ἐμοὶ γὰρ ἀκροβυθίαι σ' ἔσθαι καὶ τ' νόμοι.

ἀλ. γ. ἔκ' ἰγὼ ἰτίραμα θραῦς ἔτ' αἰχίαι φαυῆ.

11. ἰγὼ ἔν' ὑφ' ἡμῶν πρῶτοι δ' ἀπλάμα κακῶς,
 φέρε πᾶς ἐκ' ἐκείνου τὴν καλῶς ἀφίξομα.

28. αὐ-

- γρ. αὐτὸς σκόπει σὺ. τὰ δὲ δέ σοι ποιητίσσι.
 τί. ποτίρας ποτίρας ἦν κατέλασας ἀπαλλαγῶ.
 γρ. σὺ κ' οἶδα βαδίει δ' εὐργ. τί. ἀφίτω καὶ μὴ
 αὐτῆ
 ἄλ. γ. δ' εὐρὶ μ' ἦν ἴθ' ὡς ἐμέ. τί. ἴω νῆ δ' ἴσ
 γ' ἀφῆ.
 γρ. ἀλλ' εὐκ' ἀφήσω νῆ δ' ἴα σι. ἄλ. ἔ μὴ
 ἰγῶ.
 γρ. χαλεπαίν' ἂν ἦτε ἡσυχάσαι πορθητῶ.
 γρ. πᾶ.
 τί. ἔλκοντε τὰς πτωχῆρας ἂν ἀπικνωίτε.
 γρ. σιγῆ βάδιζε δ' εὐργ ἄλ. μὰ δ' ἴ' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
 τί. τιτὶ τὸ περὶ γυμνασίου ἔ τὸ κατὰ νῆ σαφῶς
 ψήφισμα βινεῖν δ' εἴμε ἀγαλλημυροί,
 πῆς ἦν δικαστῶν ἀμφοτέρων δ' ἀνώσει μισθ.
 γρ. καλῶς ἔπειδ' ἂν καταφάγησ βολῶσι χό
 τσα.
 τί. οἴμοι κακῶ δ' αἵματι ἐγγυέσθῃ τ' ἴσθρα
 ἔλκόμεθα εἴμι. ἄλ. ἀλλ' ἔδ' ἴσθ' ἴσαι σι
 πλίον
 ζῶεσσι σῆμα γδ' μ' ἴσθ. τί. μὴ πρὸς θεῶν
 ἐνὶ γδ' ζῶέσθ' κρείττον' ἔδουσι κακῶν.
 γρ. ἴα ἴω ἐκάττω. ἴαντε βέλην' ἴωτι μῆ.
 τί. ὦ τεισοκακῶ δ' αἵματι, εἰ γυναῖκα δ' εἴσαι πρὸς
 βινεῖν ὄλῳ τὸ ἴκτα καὶ πῶς ἡμίρασι,
 κ' ἔπειδ' ἔπειδ' ἂν τῶς δ' ἀπαλλαγῶ πάλιν
 φρενῶν ἔχουσι λήκωνον πρὸς ταῖς γυάλαις
 ἄρ' ἔ κακῶ δ' αἵματι εἴμι, βαρυδῶματι μὴ
 οὐ
 νῆ τ' δ' ἴα τ' σιωτῆρ' ἀνὴρ κ' ἀσυχῆς,
 ἔσπς τῶσσι θεοῖσι συνείξομαι

ὅμως δ' ἴκει πωλάκις πάθω,
 ὑπὸ πῦνδ' ἰαίη κρησαλδοάδιν δινῆ' ἐς
 πλῆων,

θάψαι μ' ἐν αὐτῷ τόμα π' ἰσοβόλῃς
 κη' ἔ' ἀνωθεν ἰπιπλής ἔ' σήματις,
 ζωσσω κηλαπιπλάσαιτας, εἶπε τὸ πῶδε
 μελυδοδοχόσαιτις κύκλω πεί' τὰ σφουρά,
 ἀνὰ πιδεῖναι πρόφασιν ἀντί λυκύθη,

στ. ὦ μακάρι' ὦ δῆμος δίδ' αἶματ' ἰγῶ
 αὐτῆ τί μοι δ' ἰππειτα μακροελατάτη,
 ἡμεῖς δ' ὄσση πάρισατ' ἰπὶ ταις θύραις,
 οἱ γείτοισ τε πάντις οἱ ἔ' δημοστῶν,
 ἰγῶ τε πρὸς τήπεισιν ἢ διάκει' ὦ,
 ἡτις μεμύραριμ τῶ κεφαλῶνι μυράμασι
 ἀγαθοῖσιν ὦ ζεῦ πολὺ δ' ὑπὲρ κίπεικαν αὐ
 τυται ἀπάπτω τὰ θάσι' ἡμφορεῖδις
 ἐν τῇ κεφαλῇ γδ' ἰμμῶν πλῶνι χροῖον
 τὰ δ' ἄλλ' ἀπαυθίσασα πάντα πίπλατο,
 ὡς' ἐπὶ πολὺ δὴ βίλπει, πολὺ δ' ἦτ' ὦ θεοί,
 κίρασει ἄκρατῶ. ἀφροσῆ τῶ νόχθ' ὄλην
 ἀκλιτρομῶν ὅπ' ἡν μάλισ' ὄσμῶν ἴχα,
 ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατε μοι ἔ' δισπῶτῶ
 τ' αἰδρ' ὅπ' εἰ ἔ' ἰμῶς κοκτιμένης.

ζο. αὐτῷ μέν σο' ἡμῖν γδ' ἰξδρῆν δικεῖς.

στ. μέλιθ' ὄδ' ἰγδ' ἰπὶ σο' δ' εἰπρον ἴρχεται,
 ὦ δ' σποτ' ὦ μακάρι κ' τρισίλβει.

δι. ἰγῶ. στ. σὺ. μ' ριηδ' ἰ ας γ' ὑδ' εἰς κίνη
 τ. ε γδ' γίνοισ' ἀτ μᾶλλον ὄλβειάπρος
 ὄσις πελιτῶν πλῆσι ἢ τρισμυρίαν,
 οἴτωι τὸ πλῆθ' ὦ, ὑδ' ἰδ' εἰπρηκας μέθ' ὦ.

ζο. Διδάιμενικοί γ' ἀνθρώποι εἴρηκας σαφῶς.

Ἰε. ποῖ ποῖ βαδίζεις. δε. ἐπὶ τὸ δεῖπνον
 ἔρχομαι.

Ἰε. ἢ τὴν ἀφροδίτην πολὺν ἀπαίτιον ὕπαι-
 ὄμας δ' ἐκέλευε συλλαβεῖσθαι μὴ ἡγνῆ
 ἀχρῆσι, καὶ τασδὲ μὲν σὺ τὰς μείζοντας
 εἶναι ὃν χῆος ἐπὶ παραλειψάμεθα
 καὶ τὰ δὲ ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μη βραδύνει,
 καὶ τὰ θεατῶν εἰπεύεις τυγχάνεις,
 καὶ τὰ κριτῶν εἰ μή τις ἐτίρωσε βλίπῃ,
 ἴτω μεθ' ἡμῶν. πάντα γὰρ περιέχομεν.
 ἐκρούσθαι πιστὰ δὴτα γυναικῶν ἐρεῖς
 καὶ μὴ παραλείψῃς μηδ' εἶ, ἀλλ' ἰδούθῃς
 καλεῖν γέροντας μείζονας παῖδες ἴσκει, ὡς
 τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστὶ ἐπισκευασμένοι,
 ἀπειξάπασιν, ὡς ἀπίασιν οἴκῳ δε.
 ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον, ἔδη πείσομαι
 ἔχουσα τὴν καὶ δ' αὖτα ταυτηνὴν καλῶς,
 τί δὴτα Διὰ τῶν ἴσκει, ἀλλ' ὅσα ἄγε
 τὰ δὲ ἰλασθῶν, ἐν ὅσῳ δὲ κατασκευῆς ἐγὼ
 ἐπάσσομαι μίλατον τι μελοδαιπνικόν,
 σμικρὸν δ' ὑποδείξω τίς κριταῖσι βέλομαι
 τίς σοφοῖσι μὲν τὸ σοφῶν μνησθέντοισι κριταῖ
 ἰμέ
 τοῖς γέλοισι δ' ἠδύς, ἀλλὰ τὸ γέλωτος κρίσις
 ἰμέ [ἰμέ
 σχεδὸν ἀπαντα ἔν κελύβῳ δηλαδὴ κρέσει
 μὴ δὲ τὸ κλέρον γνοῖαζ μηδ' ἐν ἡμῖν αἴποι,
 ὅπως εἰληχ' ἀλλ' ἀπαντα ταῦτα καὶ μι-
 μνησθέντες
 μὴ πορκεῖν, ἀλλὰ κρινεῖς τὸς κριτῶν ἰ-
 θῶς αἴ.

μή ἕτεροι ἡσυχασταὶ ἐπιτίθειτε τὸν ματῆρον ἀσθενείας

αἱ μένοντες ἐν ἡμῶν ἔχουσι τὸ πλεονεκτήσιον αἰεὶ,
ὡ ὡ ἄρα δὴ φίλοι.

ἡ γυναῖκες εἰς τὸ μέλλον τὸ ζῆλον ἔχετε
ἐπὶ τὸ δεῖνον ὑμῶν κινεῖν, κρηπκῶς ἔν τῷ
πόδι

καὶ σὺ κίσει. ἡμ. τὸτο δρῶ.

καὶ τὰς δὲ νῦν λαζαράς

ὅτι σκελίσκοι τὸ ρυθμὸν τῆς γὰρ εἰπέτε

λαπαδοτεμαζοστραχογαλιό

κροκιολεψατοδριανπετριμματο

σιλφιοπαραομελιτοκατακρυμματο

κινκλιπικροσυφασεισερε

λεκτηυοιοπίεκιφαλλιοιγκλοπι

λειολαγωσσεραιοβαφητεσζαοισπιερύγαν,

τὸ ἕτεροι ἡσυχασταὶ ἔχουσι καὶ ἑαυτοὺς

λαοὶ τρέβλιοι, εἰς λαοὺν κόνισμα

λίθηον ἢ ἐπιδραπέως.

ἡμ. ἀλλὰ λαοματῆσιν

αἰρετοῦ ἄνα, ἰαὶ δαῖ,

θειπήσομεν δαοὶ δαῖ

εὐαίως ἐπιπίνε' εὐ αἶ, εὐ αἶ, εὐ αἶ, εὐ αἶ, εὐ αἶ

Τὰ ἐν δρῆματῳ πρῶτα.

Μητιλοχε κηδεσις εὐριπίδῃ.

εὐριπίδῃς   θεράπων.

ἀγάθων.   χερός.

κήρυξ.   γυνή τις.

ἑτέρα γυνή.   ἑτέρα γυνή.

κλειδίσις.   ἡμιχόριον γυναικῶν.

ἡχώ.   σκύθῃς

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΜΗΗΣΙ-

λοχῳ κηδεσις εὐριπίδῃ.

Ω Ζεῦ χελιδῶν ἄρα πόντῃ Φωῶσι),
 ἀπολεί' ἄλοῶν ἀνθρώπων ἰξιαθιῶν.
 οἶόν τι πρὸν τ' ἀπλῶν κημιδῆ μ
 ἐκβαλεῖν,

πκρὰ σὺ πνθίοχ ποῖμ' ἄγχις ὠ ὑβριπίδῃς
 εὐ. ἀλλ' ὅσα ἀκύνει δῶσι σε πάνθ' ὅς αὐτίκα
 ὄψει παρισῶς. μν. πῶς λέγεις, αὐτίς φράσσι,
 εὐ. ὄσει μ' ἀκύνει; εὐ. ἔχ' ἀγ' ἀν μέλλεις ὄρῃ.
 μν. εὐ. ἔχ' ἀρ' ὄραν δῶσι μ'. εὐ. ἔχ' ἀν ἀκύνει δῶσι.
 μν. πῶς μοι παρανοεῖς; δῶσι μ' τοι λέγεις.
 εὐ. φῆς σὺ χεῖναι μ' ἔτ' ἀκύνει εὐ. ὄραν.
 χεῖς γὰρ αὐτοῖν ἰκατίρη σινὴ φύσις

ἔ μὲν

- Ἐμήτ' ἀκίει, μήθ' ὀρέαι; εὐ. εὐ ἴδ' ὅτι.
 μν. πῶς χεῖρι; εὐ. ἔπειτα λαῦλα διελθῆναι τόπι,
 αἰθῆρ γ' ὅτι τὰ πρῶτα διεχειρίζετο,
 κ' ζῶ εἰ αὐτὰ ζωιτίκον κινῆμα,
 ὡς βλίσπειν χεῖρ πρῶτα μηχανήσεται,
 ὀφθαλμὸν ἀντίμικτον ἡλίεσ τε οὐχῶ
 ἀκρωτῆρ χείρας ἔτα διετετήνατο.
 μν. Δὲ πῶ χρώνη εὐ μήτ' ἀκίει, μήθ' ὀρέαι,
 ἢ τ' δ' ἴδ' ὀρέαι γ' τὰτι ἀποσφαιδῶν
 εἶόν τι πρῶτα αἰσφαιδῶσιν.
 εὐ. πολλὰ ἀνομάθοις βιαῦτα πρὸς ἑμῶ. μν. πῶς
 ἂν ἔν.
 εὐ. πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τέτυκτον ἰξούργημ' ὅπως
 ἴπ' ἀποσφαιδοῖ, μὴ χαλῶσ' αἰται τὰ σκέλη,
 βάδιζε δευρὶ κ' πρὸς τ' ἰουῦ. μν. ἴδ' ἄ.
 εὐ. ὀρέαι τὸ θύρον ἔτο. μν. ἢ τ' ἴδ' ὀρέαι
 οἰκῶ γ'. εὐ. σίγα γαῦ. μν. σιωπῶ τὸ θύ-
 ρον.
 εὐ. ἔκει. μν. ἀκίει κ' σιωπῶ τὸ θύρον.
 εὐ. εὐταῦθ' ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
 ὁ τραυχὸς ποίησ. μν. ποίησ. ἔπειτα ἀγάθων
 ἔπειτα, τίς ἀγάθων, μῶν ὁ μίλας ὁ καρτερός
 εὐ. εὐκ' ἀλλ' ἔπειτα τίς ἔχει ὄρα καὶ πῶποτε;
 μν. μῶν ὁ δισσωπῶν. εὐ. ἔχει ὄρα καὶ πῶποτε;
 μν. μῶν τ' δ' ἔπειτα γ' ὄρα. καμὲ γ' ἴδ' ἔπειτα
 εὐ. κ' μῶν βεβήνηκαρ σὺ γ' ἀλλ' εὐκ' οἴδ' ἴσως
 ἀλλ' ἐκ' ποδῶν πλῆξω μὲν ὡς ἰξούργησ',
 θεῶν τιτ' αὐτῶ πῦρ ἔχει κ' μυρρίνας
 ἀποσφαιδοῖ. εὐ. οἴκει τ' ποίησιν.
 εὐ. εὐφημοσ πῶσ' ἴσως
 τόμα συγκλείσας ἐπιδημῆ γ'

Σίσιος μετῶν ἔνδον μελάθρα
 ἔδωκε δὲ αὐτοῖσιν μελπασιῶν
 ἰχίτω ἢ πνοιῆς νήνεμος αἰθῆρ,
 κῦμα ἢ πόντος μὴ κελαδεῖται
 γλαυκόν. μν. βομβάζ.

κν. σίγα, τί λίγῃ;

δε. πῶν περὶ γῆν κατακρημάσθω
 θεῶντ' ἀγγέλιον πόδες ὑλοδρόμων
 μή λυέσθων.

μν. βομβαλοβομβάζ.

δε. μέλαι γδ' ὁ καλλιπῆς ἀγάθων
 ἀσάμωσεν ἡμίτερος,

μν. μὴν βινεῖοξ

κν. τίς ὁ Φαιήτας.

δε. νήνεμος αἰθῆρ.

δρῦοχος πθέσαι δρᾶματ' ἀρχαῖς
 κάμπτει ἢ νέας ἀσπίδας ἰπῶν,
 τὰ ἢ περιόει, τὰ ἢ κρηλομελεῖ
 κῆρυμνοπέει, κἀντινομάζει,
 κῆρυμνοπέει κῆρυμνολίξει,
 κῆρυμνοπέει.

μν. κῆρυμνοπέει.

δε. τίς ἀγγεῖοσιν πελάθει θεογῶν;
 ὅς ἐτιμος σὲ τῶν πεινῶν
 ἔκκαλιπῆς, ἔκκαλιπῆς,
 κρηλομνοπέει καὶ συσπῆρας
 τῆντι τὸ πέει, κρηλομνοπέει.

δε. ἢ πῶν νέος ἀγῶν ἦσθ' ὁσπῆρας ἀγγέοσιν;

κν. ὦ δαιμόνιε ἔστον μὲν ἴα χαιρέτω, σὺ ἢ [κρη.
 ἀγάθωνά μοι δεῦρ', ἐκκάλισσι πάση εἰ.

δε. μηδὲν ἰκατιὸν αὐτὰς γδ' ἔξῃσιν τὰ κρη,

καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἀρχετή χημῶν· οὐ
 ἔστις κακὰ κἀμπελεῖν, τὰς σφοδαὶς ἐβουδισ
 ἢ μὴ σφραζεῖ. τὴν ἄρα ζε πρὸς τὴν ἕλκον.

μν. τί οὐτὶ γὰρ ὄρω. οὐ. πειλὸν ὡς ἰξίε χημῶν.
 ὦ ζε τί δράσασθαι δὲ ἀποῖ μετὴ μεροῦ.

μν. νή τις λῆς, ἐγὼ πυθιά βύλομην,
 τί τὸ πρῶγμα τετι; τί εἶναις, τί δουτοφρῶς,
 ἔχρω σε κρύπην, ὅστις κηδισκὸς ἐμόν.

εὐ. ἔστιν κακόν μοι μέγα π σφραπφουράμρον,
 μν. παῖός π. εὐ. τῆ δὲ δ' ἡμερα κηθήσει.

εἴτ' εἴτ' ἐπ ζῶν. εἴτ' ἀπίλολ' οὐ εἰπίσης.

μν. κῆ πῶς, ἐπεὶ νῶ γ' ἔτι τὰ δικαστήρια
 μίλει δικάζειν ἔτι βηλῆς ἰδ' ἰδρα,

ἔπειτ' ἐπὶ σὶ θισμοφορίαν ἡ μέση.

εὐ. Ἐτ' αὐτὸ γὰρ τοι κἀπολεί με σφραπφουρά
 αὐ γὰρ γυναικὶς ἐπιθεῖ κλάδου μοι
 καὶ θισμοφορίαν μίλλουσι ὅτι ἐμῶ τῆ-

μεροῦ

ὀκλησιάζει ἐπ' ὀλίθρω. μν. πῆ τί δὴ.

εὐ. ὀπὴ τραγῶδ' ἢ κακῶς αὐτῆς λίγω.

μν. τὴ τ' ποσὶ δ' ἢ καὶ δίκαι' αὐτῆς ἔθεις.
 ἀτὰρ τίς ἐκ ταύτης σὺ μηχυνῶ ἔχης.

εὐ. ἀγέθωτα πῆσασθαι τ' τραγῶδ' ἀσκαλοῦ
 ἐν θισμοφορίῳ ἰλθῆν. μν. τί δράσασθαι εἴ-

πί μοι

εὐ. ὀκλησιάζονται οὐ ταῖς γυναιξίν, καὶ δὲ ἡ
 λέξασθαι ὑπὲρ ἐμῶ. μν. πότιρα φασίροι ἢ

λάθρω,

εὐ. λάθρω, πολλὸς γυναικὸς ἰμφισμῶν.

μν. τὸ πρῶγμα κημψον, καὶ σφοδρ' ὅτι ἐσθ
 τρέπασ

- Ἐγὼ πηχιάζῃσ', ἡμίτερος ὁ πυρκαϊῆσ'.
 εὐ. σίγα. μν. τίδ' ἔστι. εὐ. ἀγάθων ἐξέρχεται.
 μν. καὶ ποῖός ἐστιν ἕτος. εὐ. ἔσθ' κ' ἀκαλῶν.
 μν. ἀλλ' ἢ τοφλὸς μὲι εἰμί, ἐγὼ γὰρ ἄχιρῶ
 ἀνδρ' ἔδειξ' εὐθάσ' ὄντα, κορήνι δ' ὄρῳ.
 εὐ. σίγα, μελωθεῖν, ἀν' ἔδρασκ' ἀζέεται.
 μν. μύρμηκος ἀτραπὸς, ἢ τι δ' ἀμινυρίζεται.
 ἀγ. ἰσραὴν χθονίαισ' διζήμενοι
 λαμπράσθ' κῆραι ξυμειλούθ' ἔρα
 πατείδι γροθύσθ' ἀξ' ἄβου.
 χο. τίνι δ' αἰμεινῶν ὁ κῶμος λίγα νῦν
 ἀπ' ἴσθ' ὅτ' ἐμὸν
 δαίμονα ἔχεις σείσει.
 ἀγ. ἄγε νῦν ὅτ' ἀλίξ' ἐμῆσθ'
 χρυσίαν εὐτ' ἔρα τόξων
 φοῖβον, ὃς ἰδ' ἔστατ' ἁράσθ'
 γύαλα σιμνωτίδι γῆ.
 χο. χαῖρι καλλίσθ' αἰοῖσθ'
 φοῖβ' ὃν εὐκόσοισι πιμαῖσθ'
 ἔσθ' ἐσθ' ἰσραὴν ἀποφείρων.
 ἀγ. τάντ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
 κόραν ἀείσθ' ἄρ-
 τιμιν ἀχροτέρα.
 χο. ἔπομα, κληρίζσθ' σιμῶσθ'
 γόνον ὀλβίζσθ' λατῆσθ'
 ἄρτιμιν ἀπειρολεχῆ.
 ἀγ. λατῶτε κρέματάτ' ἀσιάδος
 ποδ' ἰσραὴν εὐρύθμα φρυγίαν
 ἀμεινυρίζσθ' ἀχρότι.
 χο. σίσομα λατῶτε ἀνασθ'
 εἰθάρτι πιμαῖσθ', ὕμων

ἄρσιν βρα, δοκίμωι
 τὰ φῶς ἰοσυτὴ δαιμονίαις ἄμυρται,
 ἠετέρας τι δὲ αἰθνοῖσι ἔσπασ
 ἀν χάρει ἀνακτ' ἀλλ' ἀφείδον πμᾶ,
 χαίρ' ἔλθῃσι πᾶ λατῆς.
 ἔλολυθ' εἰς γέρον.

μν. ἀσπὲρ τὸ μέλθ' ὡ πείτῃσι χυνοῖσι δίδε
 καὶ φηλυδρῆσιν, καὶ καπυλατίσμορον,
 κ' μαυδαλατον ἄσ' ἐμκ' ἄκροσμήν
 ἴσ' ὅτι λ' ἴδρα ἀντῶ ὑπῆλθε γέρογαλθ',
 καίσ' ὡ ταιῖχ' ἠπεεῖ κατ' αἰχύλον
 οὐκ ἔλυκεργίας ἔρισθ' βυλομα.

παυκὸν ὀ γυῖσι. τίς πάτσα, τίς ἠ σελή,
 τίς ἠ τάρραξίς ἔβιν, τί βαρῶιτος
 ἑλαῖ κροκωτῶ, τί ἠ λύρα κικρυφάλα.
 τί λήκυθθ', καὶ τρέφιοι ἄσ' ἔξυμφόρεσ,
 τίς δαι κατόπ' ἴρα, καὶ ξίθου καίνοια.
 τίς δ' αὐτὸς ὡ πᾶ, ποτιρυ ἀε ἀκτῆ τρέφθι
 καὶ πῆ πέθ'· πῆ χλαῖνα, πῆ λακωνικῶι
 ἀλλ' ἄσ' γυ, ἠ δὴτ' εἰθ. πῆ τὰ ττήια,
 τί φῆς, τί σ' γᾶ, ἀλλ' ὅ δ' ἔσ' κ' ἔ μέλης
 ζητῶσ' ἔπιδ' ἠγ' ἀσ' ἠ δ' ἠλ. φραῖσαι.

ἀγ. ἀσπείσθου πείσθου ἔ φθόισθ' ἠ τ' ψόγγ
 ἔκασα, τῶ δ' ἄλγησι πῆ πυριχόμῶι,
 ἔγᾶ ἠ πῶ ἰωῖτ' ἄμα γράμη φορῶ,
 εἰπὲ πριτῶν ἀτόρα πῆς τὰ δ' ἔμαζα
 ἀ δ' ἠ πείν, πῆς ἔσθ' ἠ τῆς τῆς πῆς ἔχθ
 αὐτῆσ' γυτακῶι ἠ πῆ τῆς δ' ἔματα
 μιτῆσῆσ' ἀσ' ἠ τῆς πῆ τῆς σῶμ' ἔχθ

μν. ἠ κῆμ' κίλητι ζῆς, ὅτ' ἀνφαιδρα πῆς.

ἀγ. ἀτόρεῖα δ' ἀνπῆ τῆς ἔσ' τῶ σῶμαπ

ἐνεστ' ἰσχυρότερον ἔθ' ἂν ἔκικτήμιθα,
 μίμησις ἤδη ταῦτα, (ὕβρις βλάπτει).

μν. ὅτ' ἂν σαυτέρως τείνω ποιῆς καλέν ἔμι
 ἵνα συμποιῶσ' ἔπιδεν ἰσηκὸς ἰγὰ.

ἀγ. ἀλλ' ὡς ἄμυστον ἴην ποιητῶν ἰδέει
 ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασυῖ, σπέψαι δ' ὅτι
 ἰδουκὸς ἐκείνῳ κἀνακρέων ὀτήθη,
 καὶ ἀλκαῖῳ, οἱ περὶ ἀρμυγνίαν ἐχόμενοι
 ἐμιτροφόρουμι, καὶ δεκίνων ἰωρικῶς,
 καὶ φρωίχου, ἔστιν γὰρ ἔν ἀκμήσας,
 αὐτὸς τε καλὸς καὶ καλῶς ἠυπέχετο,
 ἀφ' ἔστ' ἄρ' αὐτῷ καὶ καλὰ καὶ τὰ δράματα,
 ἔμφια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῆ φύσιν. [ποιῆ.

μν. ταῦτ' ἄρ' ἔ φιλοκλήης ἀγρεῖς ἂν ἀγρεῖς
 ἔδ' αὐτὸς ἐκνοκλήης ἀνακρέων κακῶς ποιῆ,
 ἔδ' αὐτὸς φέγγις ψυχρῶς ἂν ψυχρῶς ποιῆ,

ἀγ. ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γὰρ τοῖ γυνεῖσιν
 ἑμαυτὸν ἐθεροπίπυσται. μ. πῶς πρὸς τὴ γυν.

ἀγ. πῶσιν βαύζων. καὶ γὰρ ἐγὼ τριῖτες καὶ
 ἂν τηλικῶτα ἠίκα ἠρχόμενον ποιῆν.

μν. μὰ τὸ δὲ ἐζηλῶσε τὴ παιδ' ὀύσεως,

εὐ. ἀλλ' ὡς περὶ ἔτεκ' ἦλθον, ἕω μ' εἰπεῖν. ἀγ. λίγη.

εὐ. ἀγάθων σοφῶ πρὸς ἀνδρῶς, ὅς τις ἐν βραχίῃ
 πολλὰς καλῶς οἴοσι (ὕβρις βλάπτει) λόγους,
 ἐγὼ δ' κριτὴν ἐυμφορῶν πεπληγμένον
 ἰκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ. ἀγ. ἔχρειαν ἔχει;

εὐ. μέγιστό μ' αἰ γυναικίσι, ἀπολείπει τήμιτον
 τῆς πεσοφορείας, ὅτι κακῶς αὐτὰς λίγη.

ἀγ. τίς οὐκ παρ' ἡμῶν ἴστι ἀφίλειά σοι.

εὐ. ἢ πάντες, ἵαν γὰρ ἐγχεθεῖζόμενον λάθρα,
 εὐ ταῖς γυναιξίν ὡς δοκῶν εἶμαι γυνή,

ὑπὲρ.

ὡς ἔραπο κρήνη μὲν λαφῶς λάσπης ἐμὲ,
 μόνῳ γὰρ ἀνελξείας ἀξίας ἰμῶ.

ἀγ. ἔπειτα πᾶς ὡς αὐτὸς ἀπλογοῖ παρᾶν.

μν. ἐγὼ φράσω σοι, πρῶτα μὲν γινώσκομαι,
 ἔπειτα πολὺς εἰμι καὶ πόρῳ ἔχω.

Ὡς δ' ἄπυρόσιπος λούκος ἐξυρομένη,
 γυναικῶσαν ἄπαλῶς. ἄπυρῆς ἰδέειν.

ἀγ. ὄρεπίδῃ εὐτίθει ἀγ. ἐποίησάς ποτις
 χαίρες ὄρεϊ φῶς, πατέρῃ δ' ἔχαιρειν δεχέειν.

εὐ. ἔργα ἀγ. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὰς ἄνευ κακῶν
 ἡμᾶς ὑφέξει, καὶ γὰρ μαινοίμεθ' ἄν,
 ἀλλ' αὐτὸς ὄρεϊ σὺν ἴσιν οἰκείως φέρε,
 τὰς συμφροδῆς γὰρ ἔχῃ τῆς στήθεσσι
 φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

μν. καὶ μὴν σὺ γὰρ ὡς κατὰ φύσιν ἀρῶντος εἰ
 ἔστι λόγισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

εὐ. τίδ' ἔστιν ὅτι δίδουκας εἰλθεῖν αὐτό σοι;

ἀγ. κάκιον ἀπολοίμεθ' ἀντὶ σὺ. δι. πᾶσι ἀγ.
 ὅπως;

δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεῖσθα
 κίπῳ τῆν ὑφαρπέζειν τι δὴ λείαν κύπειν.

εὐ. ἰδὲ γὰρ κλέπτειν ἢ διαδοῖν εἶδ' ἢ αὐτῶ
 ἀτὰρ ἢ πρόφασίς γὰρ τῆ δ' εἰκότως ἔχει.

ἀγ. τί ἔν ποιήσῃς πύτω; εὐ. μὴ δ' οὐκ ἔχει σὺ.

ἀγ. ὡς τρισκακῶδ' αἶμα ὡς ἀπὸ λαλ' ὄρεπίδης.

μν. ὡς φίλται ὡς κηδεῖα μὴ σαυτὸν κερδῆς.

εὐ. πῶς οὐτ' πειήσω δ' ἴται. μν. ἔστιν μὲν μακρῶ
 κλαίειν κέλευ. ἰμοῖδ' ὅτι βέλῃ γὰρ λαβοῖται.

εὐ. ἄγε νῦν ἔπειδ' ἢ σαυτὸν ἰπιδίδως ἰμοῖ
 ἀπὸ δούτι τυτὶ θειμάπον. μν. καὶ δὴ χακῶ
 ἀτὰρ τί μέλλεις φρᾶν μὲ. εὐ. ἀπὸ ξυρῆν τῶδ' ἰ

- τά κατὰ δ' ἀφ' ὧν. μν. ἀλλὰ πρὸς τί εἰσι
ὄκτει,
ἢ μὴ διόσαι γ' αὐτοὶ ὠφελόν ποπ.
- εὐ. ἀγάθην σὺ μὲν τριζυροφροῦς ἐκάστη. εἰ
χρήσῃ γ' ἐγὼ ἡμῖν ζυροί. ἀγ. αὐτὸς λάμ-
ἐνπιῦθεν ἐκ τ' ζυροδόκης. εὐ. ἡμαῖ εἰ,
κάθ' ἕξι φύσει τὴν γάθον τὴν δεξιάν. [λοι
μν. ὦ μοι, εὐ, τί κέ κροχασ; ἰμὸ ἀλῶ σσι πάτια
λῶ μὴ σιωπᾶς. μν. ἀπῆται, ἀπῆται.
- εὐ. ἔτρε σὺ ποίηθῃς μν. εἰς τὸ τ' σιμῶν ἦν,
ἔγ' ἐμάτῳ δ' ἤμαρτα ἐνταυθοὶ μῦθῳ
περιόμῳ. εὐ. ὅση ἐν κραιγιλάσας δ' ἴ-
ισσα
τὴν ἡμικραιγιαν τὴν ἰτέρην ψιλῶ ἐχῶν.
- μν. ὀλίγον μίλει μοι. εὐ. μηδ' αὖτως πρὸς τ' ἦν
σπῶδ' ὡς με. χῶρει δ' εὐρο μοι. κραιγιμαί
ἐγώ.
- εὐ. ἔχ' ἀτρίμα σπουτὴν, κἀνάκυπτι, ποῖ σφίθη;
μν. μῦ, μῦ. εὐ. τί μύζης; πάντ' αὖ πιποῖν) καλῶς
- μν. εἴ μοι κραιγιμαί, φίλος αὖ σραπύσσομαι.
- εὐ. μὴ φροστίσης, ὡς εὐπεπὸς φαρμακίον,
βυλὴν θεάσασθ' αὖτ' ἑν. μν. εἰ δ' ἐκῶ φησι.
- εὐ. ὄρα ἄστυαυτὸν. μν. ἔμα δ' ἄλλ' αὖ κλειδοφύλιον.
- εὐ. ἀνίστασ' ἐν ἀρεύσασ' ἐκ ἐγούψας ἐχ.
- μν. εἴ μοι κραιγιμαί δ' ἐλφάκιον γ' ἡσπομαί.
- εὐ. εἰς γὰρ τὴν τὴν ἐνδοθέντα δ' ἡλύχοι,
ἰπίκυπτι τὴν κίρην φυλάτικ' ἐγὼ ἀκρῶ
- μν. εἴ μοι μίλησθ' ἢ ὅτι πῶς ὅτι κίρην
εἴ μοι τᾶλας. ἔσθ' ὅσον ὅσον ὅσον
σφίρ' ἀνπλασθῶσθ' πρὸς τὸ φλογός
- εὐ. φάρρη. μν. τί φάρρη κραιγιμαί ποπ ὀλημαί ποπ
εὐ. μῦ

- εὐ. ὦν ἐπέτ' ἔσει πρῶν, μύσει τὰ πῶσις γῶ
 ἀποπτοήκως. μν. φεύει τ' ἀσέδωλα,
 αἶθεο γεχόνημα πάντ' ἐτὰ πρὶ τὸν τρέαμιν.
 εὐ. μὲν Φροτίσθεσ ἔτιρες γῶ αὐτῶ ἀπορξίει.
 μν. εἰμᾶξέτ' ἀρ' εἰ τ' ἐμὲν στρακτοὶ πῶ κωεῖ.
 εὐ. ἀγάθων, ἐπὶ σὺ σαυτοὶ ἐπιέωμαι φθορεῖς,
 ὦν ἰμάτιοι γ' ἔτ' ἔχουσιν ἡμῖν τεταῖ
 καὶ εὐφροσ, ἡ γῶ πῶ τῆ γ' ἄσση ἔσ' ἔρεῖς.
 ἀγ. λαμῶναι π' ἔτ' ἔχουσ' ἔ φθορῶ: εὐ. τί κω
 λάξω;
 ἀγ. ὅπι τ' κροκωτοὶ πρῶν ἰδύε λαξῶτ.
 εὐ. ἐν τῶ ἀφροδίτῶ ἡδύγ' ἔξῃ πῶσις.
 ἀγ. σύζωσος ἀνύσας. ἀρξέ κω εὐφροσ. εὐ. ἰσῆ.
 μν. ἰθιῶν κατᾶσῃ λόν μετὰ πρὶ τὸ σείλη.
 εὐ. κεκευφάλα δει κω μίξας. ἀγ. γῶ μῖτ' οὐν
 κεφαλή πρὶ ἰθετος, ἡ γῶ ἔν κτωρ φρορῶ.
 εὐ. ἐν τ' δὲ ἀλλὰ κἀπιτηθεῖα πάνυ.
 μν. ἔρ' ἀρ' μῶσέ μοι; ἀγ. ἐν δὲ ὦν ἄρξ' ἔχῃ.
 εὐ. φέρ' ἔγκυκλον. ἀγ. τετὶ λαμβῶν δῶτ' ἔ
 κλιεῖδες.
 εὐ. ὑπεδημάτω δῶ: ἀγ. τὰ μᾶ ταῶτὶ λάμβασε.
 μν. ἀρ' ἀρξῶσέ μοι. ἀγ. χαλαρά γ' ἔ χείρεσ
 φορῶν,
 σὺ ἔτ' γίνωσκ' ἀλλ' ἔχῃ γῶ ὄτ' δῶ
 μν. εἴσω τίς ὡς τάχιστα μῖ εἰσκυκλησάτω.
 εὐ. ἀνῆρ μὲν ἡμῖν ἔτ' εἰσι κω δῶ γωνῆ
 τὸδ' εἶδες, ἡ γῶ λαλῆσ' ἔπῶσ τῶ φθίγμαπ,
 γουαικίης εὐ κω πιθανῶσ. μν. πειράσομαι.
 εὐ. βιάδῃς πῶσι. μν. μὰ τ' δῶ πῶσ ἔχῃ ἡ γῶ
 ὁμῶσ ἡμῶ. εὐ. τί χεῖμα. μν. σουσ ὡσῃ ἡμῶ
 πᾶσως ἔχῃ κωσ ἡ γῶ μῶ τί πρὶ πῶσι ἡ κῶκον.
 εὐ. ὁμιυ-

80. ὄρνυμι τρίνω αἰδέο' αἰκῆσι διος.
 τί μάλλον; ἢ τίω ἱπποκράτῃς ἑνωικίαν.
 ὄρνυμι τρίνω πάντας ἄρδην τὰς θεέ-
 μιν. μέμνησα τρίνω ταῦθ' ὅτι ἠφελὼ ὄμωσι,
 ἠγλῶπια δ' ἔχ' ἰμώμεν' ἐδ' ἄρκωσ' ἰγν
 ὀλολύζυσίγα. ἱερὸν ἄθευ).
 81. ἔκαστ' οὐδέ τι χέαιε, ὡς τὸ τ' ἐκκλησίαις
 σημεῖον εἰ ταῖ θεομοφορίω φαίνε),
 ἐγὼ δ' ἄπειμι. μιν. δεῦρο γινῶ ἠφελῶ ἰπν
 ἠφελῶπια θείασιν, κρομείων τ' λαμπάδων,
 ὅσση τὸ χεῖμα ἀνέρχου' ἰπὸ τ' λιχύου,
 ἀλλ' ἠφελῶπια θεομοφώρῳ ἐξέκαθ' ἡμι,
 ἀγαθῆ τύχη καὶ δεῦρο πάλιν οἴκαδ' εἰ
 ἠφελῶπια τὴν κίσην, κάθειλε, κατ' ἔξελαι
 τὸ πόπανον ὅπως λαβῶσθε θύσω ταῖν παιῶν.
 θείωσιν αὖ πολυτίμητε δήμητρε φίλη,
 καὶ φερσέφαττα, πολλὰ ποδάκεις μέσσι
 θύων ἔχουσαν, εἰδ' ἐμὴ. ἀλλὰ νιν λαβῶν,
 καὶ τίω θυγατέρα, χεῖρον ἀνδρός μοι τυχῶν
 πλετουῦτος ἄλλως τ' ἠλιθίῃς κἀβιλτέρῳ
 καὶ πρὸς βαληκῶν νεωῶ ἔχου μοι καὶ φρίπαι
 πῶ πῶ καθίζωμι ἐν καλῶ τ' εἰτόρων
 ἐν ἔξακῶσ, σὺ ἄπιθ' ἠφελῶπια ἐκ πρῶν
 δόλοισ γ' ἐκ ἐξέστ' ἀπέειν τ' λόγῳ.
 82. εὐφημί' ἔστω
 εὐφημί' ἔστω
 εὐχεσθε ταῖν θεομοφορίῳ,
 τῇ δήμητρε, καὶ τῇ κόρη.
 καὶ τῇ πλετόφῳ καὶ τῇ κρομειλίχῳ,
 καὶ τῇ κρομειλίχῳ τῇ γῆ.
 καὶ τῇ ἐρμῇ, καὶ χάρῳσιν,

ἐκκλησιῶν τῶνδε καὶ σύνοδον τῶν κούρων
κακίῃσιν καὶ ἄρῃσιν ποήσῃ,
πολυφειλῶς μὲν πόλει τῇ ἀθηναίῳ
τυχεῖσιν δ' ἡμῖν ἀνδραῖς.

καὶ τῶν δ' ἄλλων, τῶν ἀγροδύκων
ταβέλησιν παρὶ τῶν δῆμον τὸν ἀθηναίων
ἐν τῶν γυναικῶν

ἐν τῶν νεκρῶν

ἐαυτ' ὀχλοῦσιν, καὶ ὑμῖν ἀνδραῖς τὰ ζαβὰ,
ἐν παιῶν, ἐν παιῶν, ἐν παιῶν, χαίρωμεν.

κβ. διχόμεθα καὶ ἡμῖν γενέσθαι
λιτόμεθα θεῖς δ' ἐπ' ὀχλοῖς.

Φαίνεταί ἐπιχαρῶσαι.

ζῶμιγαλάινυμι, χρυσιλύρατι,

δύλον ὅς ἔχῃσιν ἱερῶν,

καὶ σὺ πάγκροτον κόρα

γλαυκῶπι χρυσόλογχε,

πόλις οἰκῶσα πειμάχηται ἰλθὶ δεῦρον

καὶ πολυῖνυμι, φρεσφόριε παῖ

λατῆς χρυσῶπιδος ἱερῶν

σὺτε κόρινθον σιμὴν πόσιδων

ἀλιμέδον, ὠθλιπῶν

μυχὸν ἰχθυέσιν εἰσροδάγηται

νηρῶν. ἐναλίεσσι κόρασι,

ἰμφοῖσιν ὀρεῖται γαγκοῖσιν,

χρυσῶπι φόρμιγγι ἠχῆσεν ἐπ' ὀχλοῖς

ἡμετέραις. πηλείως

δ' ἐκκλησιάσῃ μὲν ἀθηναίων

εὐχόμεναι γυναῖκας.

κγ. εὐχόμεναι τοῖς θεοῖσιν τοῖς ὀλυμπίοις,

καὶ θεῖς ὀλυμπίοισιν. καὶ τοῖς πυθίοις,

κὲ θεῖσι πυθίαισι, κὲ τοῖς δηλίοις,
 κὲ θεῖσι δηλίοις, κὲ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
 εἴπε ἐπιθελεύει τι τῶ δῆμῳ κακόν,
 τῶ τ' ἄγραικῶν, ἢ πικηρυκεύει.)
 εὐθειπίδη μήδεις ἐπὶ βλάβῃ πι
 τῆ τ' ἄγραικῶν, ἢ τετραγεῖν ἐπινοῖ.
 ἢ τ' ἄγραικον συγκατάζει, ἢ παιδίον
 ὑποπαρομφής, κατεῖπεί πε, ἢ δῆλη πρὸς
 αἰθαρωγὸς ἢ τ' ἐνεθρύλλησει τῶ δειπότη,
 ἢ πιμπορῆ τις ἀγγελίας ψυδρῆς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴπε ἔξαπατᾷ ψυδρῆ λέγει
 κὲ μὴ δίδωσι ἄλλο ὑποόχησί ποτε,
 ἢ δῶρα πε δίδωσι μοιχῶ χρᾶς γυῖ,
 ἢ κὲ δέχε) αἰθεδιδῆ τ' ἐπαίρει τ' φίλοι,
 κείπε κάπηλῳ, ἢ καπηλὸς τ' χρῶς,
 ἢ τ' κροτυλῶν τὸ νόμισμα ἀγαλυμαίνε)
 κακῶς ἀπολέει, ἔπιν αὐτοὶ κ' οἰκίαν
 ἀρᾷθε θεῖς δ' ἄλλοισιν ὑμῖν τὸς θεῖς
 εὐχεθε πάσαις ποτὰ δουῶσι τὰ γὰρ ἄ.

20. ξυποχόμεθα τέλεια μ.
 πόλοι, τέλεια τὲ δῆμῳ,
 τὰ δ' εὐγμματα γυῖαδ.
 τὰ δ' ἄραδ' ὅσαι αἰθεσήκη,
 νικᾷν λεγέσαις ὁπόσαι
 δ' ἔξαπατῶσι παραθαίνε.
 σί τε τὸς ἔρκυς
 τὸς νενομισμένους
 κερδῶν ἔνεκ ἐπὶ βλάβῃ
 ἢ ψηφίσματα, κὲ νόμον
 ζητῶσ' ἀντιμαθισάται,
 τὰ πόρητά τε, τῶ πῶ ἔ.

χθρῆς ἡμετέροισι λείγουσιν
 ἡμῶν εἰσάγουσιν
 χάρας ἐν ἐκ ἐπὶ βλάβῃ
 ἀσπῆσιν ἀδικῆσιν νετῶ
 πόλιν, ἀκ. ὠπαγκρατίς
 ζῆυ θῶζα κυρώσας ἀσ-
 θῆ ἡμῖν πῆς παραστυῆ
 καὶ αὐτῆ γυναιξίν ἔσσει.

εἰ. ἀκὴ πᾶς, ἰδοῦξε τῆ βυλῆ τὰδε
 τῆ τῆ γυναικῶν πμόκλει ἐπισάτῃ,
 λῦπῃ ἐραμαμάτῳ εἰπι συστάη
 ἐκκλησίαν ποιῆν ἴωθεν τῆ μίσση
 τῆ θεομοφορίαν ἡ ἀλιθῆ ἡμῖν χολῆ,
 ἡ χρηματίζεν πρῶτα αὐτῆ εὐελπίδῃ
 ὅπ χρῆ πῆθῆν ἐκῆνοι, ἀδικῆν γῶ δικῆ
 ἡμῖν ἀπάσαις, τῆς ἀγροῦται βέλι.

γ. ἰγῶ, κῆ πρῶτα ἰω τῶνδε πρῶτα πρῶτα
 λίξῃ
 σίγα, σῶπα, πρῶτα τῆ νεῶ χρεῖματι
 γῶ ἡδη

εἰ. ὅπρῃ ποιῆσ' οἰρῆθῆρες, μακρὰν ἴοικε λίξῃ
 γ. φιλοπρία μὲν ἔδε μία μὰ τῶ πῶ
 λίξῃ ἀνίσῃ, ὠ γυναικῆς, ἀλλὰ γῶ
 βαρίας φέρω τάλαινα, πολῶ ἡδη χρεῖον,
 σπῆλακιζομένης ἰρῶσ' ὑμᾶς ἰπῶ
 εὐελπίδῃ ἔτ' λαχατοπωλητῆρας
 καὶ ποτὰ καὶ πῆντ' ἰ ἀκῆσῃς κακῶ,
 τί γῶ ἔτρε ἡμᾶς σῶμ ἐπισμῆ τῆ κακῶν
 πῆ δ' ἐχί ἀφ' αὐτῆσιν ἐπῆ αὐτῆ εὐ βραχῶ
 εἰσῖν παταί, καὶ τε αὐτῶν, καὶ χροῖ
 τὰς μυχοτῆσῃς, τὰς ἀνδρῆσῃς καλῶν,
 τὰς

τάς οἰκοπόδας, τάς αἰσδοπάδας, τὰς
λάλας,

τάς ἐδὲν ὕγιες, τὰς μείγ' ἀνδράσι κακοί,
ὡς' εὐθύς εἰσιόντες δ' ἀπὸ τ' ἰκρίων
ὑποπέπυσ' ἡμᾶς σκοποῦνταί' εὐθείας,

μὴ μνηχὸς εἶδον ἢ τις δόποκερυμυδμήθη,
δραῖσιν δ' ἐθ' ἡμῖν ἐδὲν ὡς αἴ κρη αἰσδ
ἔξει, τοιαῦθ' ἔτος εἰδίδαξεν κακὰ
τὴν ἀνδρασι ἡμῶν, ὡς' εἴαντε πλείη
γυνὴ εἴφανον, ἐρᾶν δακεί, καὶ τεκοῦ ἀλη
σκειῦός περ πτω οἰκίαν πλαναμυδμήθη,
ἀεὶ ἐρωτᾶ τὰ κατ' ἀγροὺς ἢ χύτρα
σὺκ' ἔδ' ὅπως ἐ τῶ ξένῳ.

κάμνει κόρη τις εὐθύς ἀδελφὸς λέγει,
τὸ χρωμα εἶτό μ' ἐκ ἀρῆσκει τῆς κόρης,
εἶεν γυνὴ τις ὑποθαλίω δ' ἐλεῖ),
ἀπρῶσε πρίδαν, ἐδὲ εἶτ' εἶπε λαθεῖν,
ἀνδρες γὰρ ἤδη πτωκαῖσθηνται πηλοῖσι
πρὸς τὴν γέροντάσθ', οἱ πρὸ εἶτ' ἀς μείραται
ἤγρητο, ἀπρῶσε ὀληκεν ὡς' ἐδὲ τὴν γέρον
ζαμῆν θείλει γυναικίη ἀπρῶσε εἶτ' πρὸς τοῦδ',
δέσποινά γδ γέροντι τυμφίω γυνὴ
εἶπε ἀπρῶσε τῆς γυναικὸς τί πτω
σφραγίδας ἐπιθάλασσι, ἤδη κὲ μνηχὸς
τηρῆντες ἡμᾶς, κρη αἰσδ εἶπ μνηχὸς
εἶπ κρη μνηχὸς κρη τῶς μνηχὸς κρη
εἶπ τῶς μνηχὸς κρη τῶς μνηχὸς κρη
αὐτῆς ταμιδίω ἀπρῶσε τῶς λαθεῖν
ἀλφίον, ἔλαιον, οἶνον, ἐδὲ τῶς εἶπ
ἔξει, οἱ γὰρ ἀνδρες ἤδη κλειδίω
αὐτῆ φορέσι κρη πλά κρη κρη δέσποινά,

λακατιῶ

λακωνικ' ἄττα πρὸς ἕχιστα γρυφίης
 φασὶ μὲν οὐδ' ἔτι κ' ἐπιζαιτῶν θύρα
 ποιησαμέναισι δακτύλιοι τριακῶν εἰς,
 τῶν δ' ἕτρα αὐτῆς ὡς κότεν ψευδαπίδης
 ἰδ' ἰσμεξεν θραπίδης αἰχρῆσ φρογιλίης
 ἰξασφάρδης, κῆν οὐκ ἔμειν' ἔτο δ' οὐκ
 ὀλιθρον πρὸ ἡμᾶς κυκωνίαν ἀμασγίης
 ἢ φαρμάκισιν, ἢ μίαν γένη τέχνη
 ὅπως δ' ἀπλείπει αὐτ' ἰγὰ φανερῶς λέγω,
 τὰ δ' ἄλλα μὲν τ' ἰσομμεστίας συζυγῶν
 ἢ πᾶσι πᾶσι

10. ἔκαστα πολυπλοκαίτερας
 γυναικῶν, ἢ δ' ὁ δεινότερον λιγύσης,
 πάντα γὰρ λέγει δίκαια, πάσας δ' αἰδέας
 ἐξήτησεν, πάντα δ' ἐβάστασιν φρονί
 πυκνῶς πρὸ ποικίλης λόγους
 ἀνδρῶν δὲ διεζητημίους,
 ὡς ἂν εἰ λέγει παρ' αὐτῆς ξενοκλῆς ὁ κριεῖ-
 νίης

δοκῆν ἂν αὐτῶν

ὡς ἰγὰ μὲν πᾶσιν ὑμῖν ἀντικρυσ μὴδ' ἔν λέγει

11. γ. ὀλίγων ἰνικ' αὐτῆ παρῆλθον ρήματι
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὐτῆ κρηγόρηκεν δὲ,
 ἄδ' ἰγὰ πῆσονθα ἴδ' τε λέγει βέλομμε
 ἔμειν' γὰρ ἀτῆρ ἀπ' ἔθανεν μὲν ἐν κύπρῳ
 παιδάριον πέντε κρηταλιπῶν, ἂ γὰρ μέλιε
 σεφωρηπλοκῶσ' ἴσοσκοι ἐν ταῖς μυρρίναις,
 τίως ἢ ἔν' ἄλλ' ἡμικάκως ἴσοσκομῆ
 τῶν δ' ἕτρας ἐν ταῖσι τραγυμδ' αἰς πῶν
 τὰς ἀνδρῶν ἀναπέπικεν ἄσκησαι δὲς,
 ὡς ἔκ' ἰμπελῶμμε δ' εἰσῆμισυ

κῶ οὖν ἀπάσμοσι ποσειδῶ κ' ἐλίζω,
 ἔτοιχλάσσω τ' ἀνδρῶν πλάσσει οὐκ ἔτι
 ἄχρῃα δ' ἡμᾶς ὠ γυναικίαι δρῶ κακά
 ἄτ' ἐν ἀχρείοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς,
 ἀλλ' εἰς ἀχρεῖαν ἄπαίμι, δεῖ γὰρ ἀνδράσι
 παλιζαί τε φάινεσ, συζημαπαίαις εἰρησι.
 20. ἔπειθ' αὐτὶ λήμα ἔστ'.
 κωλύοτερον ἔτ' ἢ τοσούτερον ἀναπίφουσι,
 οἷα καπτωμύλια.
 οὐκ ἄνερα φρένας ἔχουσα,
 κημι πολὺ πλοκαθιγνήμασ, ἐδ' ἀσύνετ' ἀλλὰ
 πικρὰ πάντα. οὐ γὰρ ταύτης,
 τ' ὕστερος ἡμῖν τ' ἀνδρῶν ὡφεισθῆναι ἡμῶν
 δίκην.

κησ. τὸ ἤν' ὠ γυναικίαι δ' οὐδ' οὐκ ἔστι δ' ἀνδρῶν
 δὲσπιδὴν πικρῶν ἀκέραια καὶ
 ἔστιν ἀσύνετοι ἔσ' ἐδ' ἐπιζήτησι πλοκαθιγνήμασ
 κῶσὶ γὰρ ἔστιν ἔστιν ὄνομα μὴ τικταί,
 μισθὸν τ' ἀνδρῶν ἐκείνον εἰμὴ μὴ οὐκ ἔστι,
 ὅμοσ δ' ἐν οὐκ ἔστιν ἔστιν ὄνομα μὴ τικταί,
 ἀνδρῶν γὰρ ἔστιν ἔστιν ὄνομα μὴ τικταί,
 εἰ ταύτην ἔχουσα κῶσὶν αἰπώματα,
 βαρέως τε φέρουσα. ἢ δὲ ἡμῶν ἢ τῆσ
 κακὰ ζῆλον ὡσ εἶπε δρῶσται μῦθον.
 ἐγὼ γὰρ αὐτῆσ. σὺ δὲ τ' ἔστιν ὄνομα μὴ τικταί,
 ζῆλον δ' ἔστιν ὄνομα μὴ τικταί, ἐκείνο δ' ἐστὶν
 δεινότατον ὅτι νομφῆ μὴ γὰρ τῆσ ἡμῶν.
 ὅδ' ἀνδρῶν παρ' ἔστιν καθ' ὄνομα μὴ τικταί, ἢ δὲ
 φίλον.

ἔσ' ὡσ με δεινότατον ὅτι νομφῆ μὴ γὰρ τῆσ ἡμῶν.
 ἔστ' ὡσ με δεινότατον ὅτι νομφῆ μὴ γὰρ τῆσ ἡμῶν.

κατ' οὐδὺς ἴγραι, εἴα καταδαίται λάβρα
 ὄδ' ἀνὴρ ἱερῶτα. ποῖ σὺ καταδαίσεις, ὅποι;
 εὐφροσύνη μ' ἔχει τὴν γαστήρ' ὄντο κ' ὠδῶν,
 ἐστ' ἐπεὶ ἄν' οὐκ ἔρχομαι, βιάδι Ζηνῶ,
 καὶ δ' ὅ μ' ἔτρεσεν κισθόμας, ἀνηθοῖ, σφακόν.
 ἐγὼ δ' ἔκαταχάσασθαι ἔτροφείας ὕδωρ.
 ἐξήλθον ὡς τ' ἄρ' ἔχει, εἴτ' ἰρεῖ δ' οὐκ
 παρὰ τ' ἀγῆα κῦμα ἰχομίνη τ' ἀφῆς.
 (αὐτ' ἔδωκε ἄποτ' ἰφῶρε ἄτ' εὐεργίους,
 ἐδ' ὡς ἔπειθ' ὅτ' ἀγῆα πικ' ὠρεοκόμοι
 ἀποδ' ἐμὲ δ' ἴω μὴ χαλκῶν ἔπειθ' ἔλαβον,
 ἐδ' ὡς ὅτ' ἀν' ἀγῆα ἰδ' ἔπειθ' ἔβινάμεθα,
 τὴν δ' ἴω μὴ χαλκῶν ἔπειθ' ἔλαβον,
 ἴω ὅς φρακτοῖσιν ἄν' ἀπὸ τ' ἔπειθ' ἔλαβον

σῶσι

μηδὲν κακὸν δ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἐπ' ἄποτ' εἶπεν, εἴ δ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἡμῖν τί δ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ὅς ἡ γυνὴ δακρύσειτ' ἀπὸ τ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 τ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 δ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ὄδ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 τὸ δ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 εἴθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἀπὸ τ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 τῆσιν, τὸ δ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 καὶ ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 οὐκ ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ',
 τὸ δ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'.

εἶθ' ἡμιαρά γράψῃς ἢ ἔφερε το παιδίον
 θεῖ μειδιῶσαι πρὸς τ' ἄνδρα, καὶ λεία,
 λείαν, λείαν σοι γέγονεν αὐτ' ἔγχεσθ' ὄν.
 τάτ' ἀλλ' ἀπαξάπεινπε, καὶ τὸ πόδιον
 τῷ σὺν αἰσσομένοιον ἐρεβλὸν ὡσπερ κύπιασθι,
 παύτ' ἔποιε μὲν τὰ κακὰ νῆ τῶν ἄρετων,
 ἡμῶς γὰρ κατ' ὄρεσι δὴ θυμὸν ἔμεθε
 ἔδ' ἐν παύσσει μείζον ἢ δὲ δ' εἰκα μὲν.

χρ. τατὶ μὲν τὸ θαυμαστὸν
 ὁπόθεν δὲ γένη τὸ χεῖμα
 χ' ἢ πρὸς ἐξέλεψε χάρα
 τῶν δὲ τῶν θρασίων ἔτω,
 τὰ δὲ γὰρ εἰπὲν τῶν παιῶν
 κατὰ τὸ φαίρον ὡδ' ἀναιδῶς,
 οἷον ἂν ἀώμη, ἐν ἡμῖν ἔδ' ἐπιμῆσαι ποτ' ἂν
 ἀλλ' ἀπαν γένοιτ' ἂν ἔδη
 τῶν παροικίαν δ' ἐπαινοῦ
 τῶν παλαίων, ἔτω δὲ λίθων γὰρ
 παιτί πρὸς χεῖρ μὴ δ' ἀκέραιον ἀθροῖν,
 ἀλλ' ἔγάρ ἐστι τὸ ἀναισχύντων φύσει γο.
 ταικῶν [ταίκεις.

γο. ἔδ' ἐν κακίον εἰς ἅπαντα πᾶσι ἄρ' ἢ γο.
 ἔτι μὰ τῶν ἄγροισιν ὅ γο ταίκες εἰς φρο.
 ἦντε,

ἀλλ' ἢ πρὸς ἀρετῆς δ' ἢ κακῶν πρὸς πρὸς πρὸς.
 γὰρ ἄλλο,

ταύτων ἰσοσθὶ τῶν φθόρον τριαῦτα φει.
 υδρῶν

ἡμᾶς ἀπάσαις, εἰ μὲν οὐ τίς ἐστι εἰδ' ἐμὴ μὴ ἡμῶς
 αὐταίκα καὶ τὰ δ' ἀλάτεια τὸ φρασιπότες λα.
 βῆσαι

ταύτης

ταύτης δὲ φιλόσοφον τ' ἄριστον ἵνα διδάχθῃ,
 γυνὴ γυναικῶς οὔσα μὴ κακῶς λέγῃ τὸ
 λοιπόν.

κῆ. μὴ δ' ἔω τόσην χοῦρον ἂν γυναικίς, εἰ γὰρ ἔσῃ
 παρρησίας καὶ ζῶν λέγῃ ὅσα παρρησίαν
 αὐταί.

εἴτ' εἶπον ἂν γίγνασθαι ὑπερ ὄντι δίκαια
 κῆ.

αἴψ' ἔτο πλοῦτον με δεῖ δοῦναι δίκην
 ὑφ' ὑμῶν.

γ. ἔγάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην, ἥτις μόνη τέ-
 τλησας.

ὑπερ ἄνδρος ἀπέπεισ' ἂν ἡμᾶς πολλὰ κακὰ
 δίδρακον

ἐξ ἐπιτηδῆς ἀφροσύνης λόγους ὅπως γυνὴ πο-
 νηρῶ

ἐξήλυθ' ἀφροσύνης ποίων φαιδρῶν τε, πη-
 νελόπην ᾗ

ἔπρωτον ἐποίησεν ὅπως γυνὴ σώφρων ἔδειξεν
 εἶναι.

κῆ. ἐγὼ γὰρ οἶδατ' ἄπειν μίαν γὰρ σὺν ἄρ' εἶποις,
 ἔτι τῶν γυναικῶν πηνελόπην, φαιδρῶν
 ἀπειξάσασαι.

γ. ἀκούετ' ἂν γυναικίς αἱ εἴρηκον ἢ πεινῆρας
 ἡμῶν ἀπάσας αὐτῆς αὐ. κῆ. καὶ γὰρ δὲ ἔδει-
 πα γὰρ,

εἴρηχ' ὅσα ξυνοῖδ' ἰπὴ θύλασθαι πλεονεῖπει.

γ. ἀλλ' ὅσα ἂν ἔτ' ἔχῃς. ὅσα γὰρ ἔσθ' εἰς ἐξέχασαι
 ἀπαντα.

κῆ. μὴ δὲ ἔσθ' ἔτι μνησθῆναι μεῖζαν ὢν ποι-
 ἔμην,

- ἰκνέτά γ' ἔχ' ἔρηκ' ἑρῶς ὡς τριγυδαιλα-
βῶσα
ἔπειτα σιφαιζόμεν τ' σῖτον. γυ. ἰπιπτεῖσθαι.
κῆ. ὡς αὐτὰ κρεῖζ ἀπαλκείαν ἄϊς μαστροπῆ
διόῃσαι
ἔπειτα τῶ γαλλῆ Φαμίον. γυ. τάλαισι ἐγὼ
Φλυαροῖς.
κῆ. ἔδ' ὡς τ' ἀνδ' ἔχ' πῆ πιλίκει γυνὴ καπασί-
δησον,
εἴη εἶπον ἔδ' ὡς Φαρμάκους ἐτίθει τ' αἰδρ'
ἔμλασεν
ἔδ' ὡς ἰπὸ τῆ πύλας κατάρυξεν πτε. γυ.
ἐξέλοιο.
κῆ. ἀχαρνηκὴ τ' πατίρρα. γυ. τσαυτὶ δ' ἔστ' ἄνεκτ'
ἀκείνη.
κῆ. ἔδ' ὡς σὺ τ' δέλης πύσσης ἄρρεσ, ἴπυ
σκαυτῆ
ἔθ' ἰπυεὶ βάλει, τὸ σὸν δ' ἰθυγάττειον περὶ-
κῆς αὐτῆ.
γυ. ἔρει μὰ τὸ θεῶ σὺ κατασσοίξει λέγοντα
ταυτί,
ἀκκ' ὄν ποικίῳ σκ τὰς πικιάδας.
κῆ. ἔδ' εὖ μὰ δία σύγ' ἄψαι.
γυ. κῆ μὲν ἰδὲ, κῆ μὲν ἰδὲ, λάβει θοιμάται
φιλίση.
κῆ. κρόθεις μόσον, κἀγὼ σε ἐκ τῆν ἄρτιαι. γυ.
τὶ δρᾶσῆσι
κῆ. τ' σησαμῆνθ' ὄν κατίφαγας ἔστιν χρεῖν
ποιήσαι.
γυ. παύσαι δὲ λειοδρέμηναι, κῆ γδ ἡμᾶς
ἡμᾶς

ἰσχυρά κηρα πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ὅτι ἐν ἡμῶν γενεῇ,
σιγαθὸν ἐν αὐτῆς κρομίας πειθαρχοῦν ἅπασιν
λίγει.

κλ. Φίλαι γυναῖκες, ἐγγυηθεὶς τῆμῶν πρόσθε,
ὅτι γὰρ φίλῳ εἰμι ὑμῶν, ἐπὶ τῶν ἑσθίων
γάμοις,

γυναῖκα μὲν γὰρ, ὡς ἐστὶν ὑμῶν αἰεὶ,
κρίνου ἀκίβητος πρὸς ἡμῶν καὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγη τι περιστέρη, καὶ ἀποστραταλισμένοι
ἡκιστα φρασεύοντες ἀφ' ἡμῶν ὑμῶν ἡμῶν
σκοπεῖτε, καὶ κερταί, καὶ μὴ ἀπογνώσθη
ἡμῶν ἀφραστοὶς πρὸς ἡμῶν δεινὸν καὶ μέγα.

χρ. τί δ' εἶπὲν ἡμῶν, πρὸς ἡμῶν ἄριστος καλῶν
ἐστὶν αὐτῶν, τὰς γάμοις φίλας ἔχουσ.

κλ. ἀφραστοὶ ἔσθε, καὶ ἀποστραταλισμένοι πρὸς
ἡμῶν ἡμῶν, εὖτε ἀναστραταλισμένοι πρὸς
ἡμῶν ἡμῶν.

χρ. πρὸς ἡμῶν ἡμῶν, τὴν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

κλ. ἡμῶν ἡμῶν, καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἐκείνος ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

κλ. καὶ πρὸς ἡμῶν ἡμῶν, ἐκείνος ἡμῶν ἡμῶν.

κλ. ἀφραστοὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν ἡμῶν ἡμῶν.
καὶ τῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

κλ. καὶ τῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

κλ. ληθεῖτε, ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

χρ. τὸ πρὸς ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν,
καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

κὴ σὺ συνέξωρ' αὐτὸν, ὡς ἀντὶ χάριτος
 ταύτῃσι κάκεινιν ἔχουσ' ἀπεόξενε.

κλ. φίρ' ἰδὼ τίς εἰ πρώτη σὺ, κή. ποὶ τίς τρί-
 ψεται;

κλ. ζήτηταί γάρ εἶσο. κή. κακὸ δαίμων ἰγώ.

γυ. ἐμὲ τίς ἔρεκε κλεωνόμεν γυνή.

κλ. γινώσκου ὑμεῖς ἢ τίς ἔστ' ἠδὲ γυνή.

γυ. γινώσκου μὲν δ' ἦτ' ἀλλὰ τὰς ἀκαίαι ἄθραι.

κλ. ἠδ' ἵδ' ὅθ' ἔστις ἐστὶ ἢ τὸ παιδίον
 ἔχουσαι; γυ. τίς τ' ἠδ' ἰμὴ κή. δειχόμεναι.

κλ. αὐτὴ σὺ πείσθη, μὲν αὐτὸ τί το κακόν.

κλ. ἔασον ἔρηστί μ'. κλ. ἀναίμαχτος εἶ,

σὺ δ' αὐτὸ ποιεῖσθαι, ἀναμάρτω γδ εὐβάδι.

γυ. ἀνὰ δρε δ' ἦτα κη σκόπευ' αὐτὴν σφίδρα,
 μόνῳ γδ αὐτὴν ἄνερ ἐ γινώσκου μ'.

κλ. πολὺν γε χρόνον ἔρεῖς σὺ, μν. ἠδ' ἴδ' ὅ μίλι,
 τραχὺ γδ, ἐχθρὸς ἔφαθ' ἐν καρδίᾳ.

κλ. τί καρδαμίζεις; ἐ βαδίει δ' εὐρ' ὡς ἐμὴ;

μν. τί δ' ἦτα μ' ἔλκετ' ἀδ' ἐν ὕσσω; εἰπέ μοι,

κλ. τίς ἐστ' ἀνὴρ σὺ μιν τ' ἐμὸν ἀπὸ γυ πυνθίει
 τ' δαίμα γινώσκεις τ' ἐκκεθαιδ' ἄν.

κλ. τ' δαίμα ποῖον ἔσθ'; ὁ δαίμα ὅς καί ποτι;

μν. τ' δαίμα τ' ἔδαιμα. κλ. ληρεῖν μοι δαίμα
 ἀνὰ λθεις ἠδὲ δ' εὐρ' ἠρόπερ. μν. κη δαίμα.

κλ. ὅσ' ἔπηγε, κη τίς σ' εἰν συσκηθήσεμα.

μν. ἠδ' εἰν ἰμοιγε. κλ. οἱ μοι τάλαι κ' οἶν λήξει.

γυ. ἄπληθ' ἰγώ γδ βασιτυῶ ταύτῃσι καλῶς
 ἐκ τ' ἱερῶν τ' πέρυσσι, σὺ δ' ἀπόσηθι μοι
 ἵνα μὴ πικρῶσης ἂν ἀνὴρ, σὺ δ' εἴπ' μοι,
 ὅτι πρῶτον ἡμῖν τ' ἱερῶν ἰδ' αἰκνυτο,

μν. φίρ' ἰδὼ τί πρῶτον ἴω. μν. ἰπίνου μ'.

γυ. τίς μὲν ἔστ' ἀπὸ τῶν; μν. πρὸς ἐπίνακτον.
 γυ. πάντι ἢ ἡκαστὸς τινος. τίς ἔστι πρῶτος;
 μν. σκάφιοι ζήτημα ἤτησεν ἢ γὰρ ἴω ἀμῖς.
 γυ. ἔδει λήξας. δεῦρ' ἴλθε διδρ' ὠκλειόδους,
 ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὄνλιξας. κλ. τί οὐ ποιῶ;
 γυ. ἀποδύσον αὐτόν, ἔδει υἱῆς γὰρ λέγει.
 μν. κάπειτ' ἀποδύσειτ' ὄνειμα παῖδων μητέρα.
 γυ. χαλαραχέας τὸ σρόφια ὦ ναιχαιτε σὺ
 ὡς καὶ εἶσαρά τις φωνεῖ, καὶ καρτεροί,
 καὶ ἡ δ' ἰαπιτρεγ' ἄσπι' ἡμῖς σκεῖχι.
 μν. περιφῆ γὰρ εἶμι καὶ ἐλύθητι πῶ ποτι.
 γυ. νῦν τότε δὴ μήτηρ ἦσθε παίδων ἐνεία,
 ἀνίτως ὀρθος, παῖ τὸ πείθ' ὠθεῖς κάτω.
 μν. πεδί δ' ἡ γυ. ἔκυψε, καὶ μάλ' ὄχρησ' ὠτάλαν.
 κλ. καὶ πᾶσιν; μν. αὐθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεθ'.
 κλ. σκεῖν γὰρ ταυθί. γυ. ἀπὸ δεῦρ' ἤκει πάλιν.
 κλ. τὸ πείθ' διέλκεις πυκτότερον κρηυθίαν.
 γυ. ὁμιάρους ἔτος πῦντ' ἄρ' ἐπ' εἰς ἀρπιδε
 ἡμῖν ἐλοιδόρ' ἴτο; μν. κρηυδαίμων ἰγῶ,
 εἰς οἱ ἐμαυτον εἰσεκύλησαι πρᾶγματε.
 γυ. ἄγε δὴ τί δ' ἔσθ' ἄρ' ἔστιν, τρεπὶν φυλάττειτε
 καλῶς ὅπως μὴ ἀφ' αὐτῶν οἴχεθ',
 ἐγὼ δ' ἄρ' ἔστιν πρυτάνεσσιν ἀγγελῶ.
 γυ. ἡμᾶς ποίω μὲν ἔστ' ἡδὴ τὰς λαμπάδας
 ἀψαρδίας ζεῖ
 ζουζουαρδίας εὐκ' ἀνὸρ' ἰώας, τῶνδ' ἰματίων
 ἀποδύσας
 ζητεῖ εἰς κ' ἀλλὸς τις ἀνὴρ εἰσελήλυθεν καὶ
 ἀειδέξαι
 τῶν πύκνα πᾶσαι, καὶ τὰς σκλιῶας καὶ τὰς
 διόδ' ἄς

ἀτρήσῃ. ημιχ. γυναικῶν.
 εἰς δὲ πρῶτος μὲν ἔσθ' ἔξοματ
 πόδα.

καὶ Διόσκοπον σιωπῇ μίσην ἢ ἔσθ' ἔξοματ
 ταχῆ

μὴ βροδῶναι ὡς καιρὸς ἐστὶ μὴ κίχθ
 ἔπ.

ἀλλὰ τὴν πρῶτην ταχῆ ἔσθ' ἔξοματ
 ἦδη κυκλῶ.

εἰσὶν ἔξοματ. ημιχ. μὲν ἔξοματ
 τῆς σιωπῆς ἔσθ' ἔξοματ. αὐτὸς ἔξοματ.

ἔξοματ
 πρῶτος διαρρηψον εἰμῶν.

καὶ τὰ τῆς. καὶ τὰ δὲ πρῶτος ἀποκοπῆ
 καλῶν.

ἔξοματ μὴ λαβῆ, ἔξοματ ἀποκοπῆ.
 ἔξοματ δὲ τῆς. καὶ πρῶτος τῆς.

ἔξοματ ἀποκοπῆ. ἔξοματ
 πρῶτος ἀποκοπῆ. ἔξοματ ἀποκοπῆ.

ἔξοματ τῆς ὀπῆς
 Φῆσ' ὅτ' εἰσὶν τε, ἔξοματ ἀποκοπῆ.

ἔξοματ τῆς ὀπῆς
 πᾶσιν ἀνθρώποις, σιωπῆς ἀποκοπῆς.

ἔξοματ ἀποκοπῆς
 ὅσα καὶ ἔξοματ μὴ ἀποκοπῆς.

ποιεῖν, ὅτ' καλῶς ἔσθ' ἔξοματ
 καὶ μὴ ποιεῖν αὐτὸς ποιεῖν ἔξοματ.

αὐτὸς ὅτ' ἀνελφῆ τις ἀποκοπῆ ἀποκοπῆς
 καὶ ἔξοματ φλίχων.

λύσῃ παρακῶπος,
 εἰπὲν ὅρα πᾶσιν ἔξοματ ἔξοματ.

ἐπιγυναίξιν καὶ βροτοῖς
 ὅπτα περ ἄτομα τὰτ' ἀνόσια θεός
 ἀποσίνε),

παραρρήμα πηγίε).

ρ. ἀλλ' εἴχι' ἡμῖν ἀπιστὰ παρ' ἀποκρίθαι
 κυλῶς,

ἐχ' ὄρω μ' γ' οὐκ εἴτ' ἄλλοι κ' ἄντι γυκαθ' ἡμῶν.

γυ. εἶα

πῆ σὺ φεύγεις ὑπερῷος ὑμῶν;

ταλαὴν ἐγὼ τάλατα καὶ τὸ παιδίον,

ἔξαρκά σεις μετ' ἄφρονες διπλῆ πύθεις

μν. κόρα χθι' ἔτ' δ' ἔδ' ἔπει σὺ φωνοῖς

ὡ μῆμ' ἀφαιήτ', ἀλλ' εὐβάδει πῆ τ' κηρῶν

πληγῆι μαχαρὰ τῆδε φοιῖαι θλίβεις

καθαίματ' ὅσ' βαυκοῖ γυ ἄτλαϊν ἐγὼ,

γυνῶκες σὺκ' ἀρῆξίτ' ὑποκλῶ βόλῳ

εἴσι δ' εἰχ' ἔσσωσεν ἢ κ' ἀδ' ἄμειν

τέκνον μετ' ἀποφύειδ' ἀπ' εἰς κ' ἡμῶν

ρ. εἶα

ὅπτιναι μετ' ἄντι διδέρκεις

ποχμὸν αὐτίρας.

ὡς ἀπαιτ' εἴσι, τόλμηι ἔργα κἀνασχομ-
 τίς

τίον αὐδ' εἰδ' ἔρχετ' ἔργ' ὅστις αὐφίλει τοδ'.

μν. οἷον μῶν ἐξέρχον καὶ ἄρ' ἀνθάδ' ἴαν

ρ. ἄνθ' ὄντ' κ' εἰσὶν ἀπραγμάτ' ἐπ' κ' ἐπι-
 ραίτιζω

γυ. δευτὰ δ' ἄνθ' ὅπ' γ' ἔχι' μετ' ἔξαρκά σεις τὸ
 παιδίον.

ρ. τί ἀνθ' ἔπει πρὸς ταύτ' εἴ τις, ὅτε

πιαυθὰ κτίσῃ δὲ ἀνασχομ' αὐτίς

μν. κ' ἔπει

- μν. κ' ἔπει μ' ἔτι γε πέποιθα μνη-
 γν. ἀλλ' αὖν ἤκεισ' ἔθελον ἤκει
 φαύλῳσθ' ἄπεθ' ἄσ' ἔλιξαι
 οἶον δ' ἔσας δίδυς ἔργον
 λήψαι δὲ κακόν.
- μν. Ἔτο μιν τοι μὴ γῆραιτο μηδ' αἰμῶσ' ἀπύχουρα.
 γν. τίς οὖν σσιτίς ἀντύμαχος εἰ θῆαι
 ἀθανάτων ἔλθει ξυνοδικαίς ἔργαις.
- μν. μάττω λαλῆτι, τίω δ' ἰγῶσσι ἀφῆτω.
 γν. ἀλλ' ἔμα τὰ πῶτάχ' ἔ
 χάραν ἴσως εὐδοκίης,
 λόγους πελίξας ἀνοσίχθους
 ἀδίοις ἔργαις γδ' ἄντα
 μαιφόμεθασ' ὡσπερ εἰκὸς ἀπὶ τῶνδε
 τὰ χαδέσσι μεταδοαλῶ-
 σ' ἐπὶ κακὸν ἐπερθεσπον
 ἐπίχ' τίς τύχη,
 ἀλλὰ τίσδε μὲν λαθεῖν χελών' ἐκφίρειν π
 ἢ ζύλωνι,
 καὶ καπαίθει τ' παιῶν πυρπολεῖν δ' ὅαν
 τάχος
 ἴωμ' ἐπὶ τίς κληματίδας ἢ μανία,
 καὶ γὰρ σ' ἄπο δ' εἶξω θυμῶν πατήμερον,
- μν. ὕφραυτε, καὶ κάταθε σὺ τόδε τὸ κρητικόν
 ἀπόδυθι πεχίως, ἔθανάτε δ' ὡ παιδίον,
 μόνιω γυναικῶν ἀπῶ τῶ μητέρω,
 τῆτι τί ἴσιν ἀσκὸς ἐγένηθ' ἢ κόρη
 οἶνε πλῆως, καὶ λαῦρα ἀφ' οὐκίας ἔχον
 ἢ θερμότατον γυναικῶν ἢ ποτιστικῶν
 κακῶτατος ὑμῖν μηχανόμωρα πῆτι,
 ἢ μέγα κροπύλοισι ἀγαθόν, ἢ μῖτ' δ' αὖ κακόν,
 κακόν,

κακὴν ἢ καὶ τὴν σκόδαριον, καὶ τὴν κρόκην.

γυ. παρὰ δὲ καὶ πολλὰς κληματίδας ὡς μανίον
πυρρὸν καὶ δῆτα, σὺ δ' ἀπὸ κελύμεναι
τιδὶ,

τυτὶ περὶ φῆσι γυ. δέκα μιλῶν αὐτὸ ἰγὼ
λύγχοι. μν. ἠνιγκας σὺς γυ. ἐν τῶν ἄρ-
τερην.

τρικότυλον ἢ πῶς; ἐπὶ μναι. γυ. τίμ' εἰργάστο
ἀπίδυσας ὡς καὶ χρωτέμα τὸ παιδίον
τυτὸ ὄν. γυ. τυτὸς; γυ. μικροτὴν δία.

μν. πῶς ἐπὶ ἢ γέροντος; γυ. τρεῖς χρόνους ἢ τέσσαρας;

γυ. ἄλλ' ἐστὶ πρὸς τὴν καὶ ὅστις ἐκ διονυσίων.

ἀλλ' ἀπὸ αὐτοῦ. μν. μὴ τ' ἀπὸ ἄλλου τυτὸς.

γυ. ἐμπρὸς ἢ μὴ τῶν ἄλλων. μν. πᾶν γ' ἐμπρὸς
στῆται.

αὐτὴ δ' ἀποσφαγήσῃ μὲν αὐτὴν.

γυ. μὴ δὴ ἴκετιύωσ', ἀλλ' ἐπὶ ὅπ' ἔστι πῶς.

ἴσως γὰρ τῶν. μν. φιλότιμος περὶ φύσιν,

ἀλλ' ἐστὶν ἢ τῶν ἄλλων ἀποσφαγήσῃ

γυ. οἴμοι τέκνον, δὲς μναι τὸ σφαγεῖοι ματία.

ἢ ἢ τὸ γ' ἄμα ἔτεκε τῶν ἄλλων.

μν. ἴσως αὐτὸ, καὶ ἔτι μναι γ' ἐπὶ τῶν ἄλλων

γυ. κακῶς ἀπὸ τῶν ἀσφραγιστῶν εἰς δυσμῆς.

μν. τυτὶ τὸ δέμα τ' ἰερείας γίγνῃ.

γυ. τί τ' ἰερείας γίγνῃ; μν. τυτὶ λαβί.

ἔλ. γ. παλαστήτη, μίκα, τίς ἐξεκέρησέν σε,

τίς τῶν ἀγαπητῶν παῖδ' ἄσφραγιστῶν.

γυ. ὁ παῖδ' ἄσφραγιστῶν, ἀλλ' ἐπὶ δὴ ὡς πᾶσι

φύλαξοι αὐτοῦ ἵνα λαβῆσαι κλέψῃσιν,

τίσιν περὶ τῶν ἄλλων ἀπὸ τῶν ἄλλων.

μν. ἄλλ' ἢ τίς ἴσται μὴ κατὰ σιτηρίας,

τίς πείρα, τίς ἐπίνοια, ὁ μὲν γὰρ αἶψα
 κάμ' ἰσχυρίσας ἐς τοιαῦτα πρᾶγματα,
 ἔφαινετ' ἔπειτα φέρετ' ἰσχυρὸν ἀφελόν
 πείψαι μ' ἔπειτα αὐτοῦ, οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρρι,
 εἴθ' παλαμῆδες ὡς ἐκείνοι τίς πλάται
 εἴψω γράφαι, ἀλλ' ἔπαρειπναι πλάται,
 πόθεν ἐγγίνοιτ' ἄμφοι πλάται πόθεν.
 τίδ' ἐνεὶ τὰ δ' ἔστ' ἀγάλλεται ἀντί τ' ἔπαλατ'
 γράφαι δ' ἀρρίπτοιμι, βέλπον πολὺ,
 ξύλον γέ τι καὶ αὐτὸ, κἀκείν' ἰσχυρόν,
 ἀχαρὶς εἶμαι,
 ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ ποιεῖται
 ἄλλο δὲ πινάκων ξιστῶν δέλται
 δεξαοδὲ σμιλῆς ὀλκῆς
 κήρυκα, ἐμῶν μόχθων, οἴμοι
 τυττιτορῶ μόχθων,
 χάρις, χάρις, πείμα αὐλοῦνα
 βίασθ' ἰπείγαι πᾶσας καθόδες
 κίνας, αὐτὰ ταχίας καὶ
 Παράττοις.

28. ἡμῖς τίς μιν ἡμᾶς αὐτὰς ἐν λίσσῳ μὲν παρα-
 ῤῆσαι
 καίτις πᾶσι τὸ γυταικῶσι φύλοι καὶ
 πόλλ' ἀγροῦσι
 ὡς πᾶσι ἰσχυρὸν καὶ ἀνθρώποις, καὶ ἡμῖν
 ἰσχυροῦ καὶ
 ἔραδι, νίκη, γάρις, ἀρχυλῆα λύπη, πόλι-
 μος, φέρετ' ἰσχυρὸν
 εἰ καὶ ἐν ἰσχυρῷ τι γαμῶν ἡμᾶς; εἰσθ' ἀληθῶς
 καὶ ἐν ἰσχυρῷ; [σὺν ἀλῶναι,
 καὶ παραρριῦει μὴτ' ἰσχυροῦ, μὴτ' ἰσχυρῶ.
 ἀλλ'

ἄλλ' ἔτι σὶ ποσσὶ ἀπεδῆ τὸ κακὸν βύλευθ' ε
 φυλάττειν,

καὶ ἐξέλθῃ τὸ γένειόν ποι. καθ' εὐρεῖτ' αὐτὸ
 δύρασις,

μαίαι· μαίειθ' εἰ γρη' ἀπέδ' εἰς κ' χαίρειν,
 εἴωθ' ἀληθῆς

ἴδασθαι εὐρεῖτε φρεσὶν τὸ κακὸν, κῆ μὴ κα-
 ταλαμοῦσιν ἴδεν

κῆν καὶ ἀδερφῶνδρ' ἐν ἀλλοτρίῳ παίζουσα,
 κῆ κ' ἐπιῶσα,

πῶς περ τὸ κακὸν ἔτο ζυτεῖ, ὥστ' ἵτας κλίνας
 ὤθειος ἄν

καὶ ἐνθυρίδ' παρακύνωτ' ἄρδμ' ζητεῖ τὸ
 κακὸν περὶ αὐτῶν

κῆν αἰχμηθῆς ἀταχερήσῃ, πηλὸν μᾶλλον
 πῶς ἐπιθυμῆ

αὐτῆς παρακύνωσιν ἴδεν τὸ κακὸν, ἔτιως
 ἡμεῖς ἐπιθέλωμεν.

ὕμῶν ἴσμεν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πᾶρ-
 εῖν ἰδέσθαι,

βάσανος δ' ἄρδμ' πότι σθι χείρας, ἡμεῖς μὲν γάρ
 φάμεν ὕμῶν

ὕμῶν δ' ἡμᾶς. πηλὸν ἄρδμ' αὐτῆ καὶ πηλῶν
 πρὸς ἑκάστῳ.

παρακύνωσιν ἔτι γυναικὸς καὶ τ' ἀνδρῶν
 ταυσιμάχης μὲν ἡτῶν ἐστὶ χαρμῶν.

δῆλον
 δῆτ' ἄρδμ',

κῆ μὲν δῆ κῆ κλειοφῶν χείροι πάντως δῆπερ
 σιλαβῶν κῆς,

πρὸς ἀριστομάχῃ κῆ γρη' πολλῶν πρὸς ἐκεί-
 νῳ τῶν μωροῦσιν,

καὶ στρατοῦ κλυῖ υἱῶν ἔδεις ἔδ' ἰγχεῖ ἠπι-
λεμίζει,

ἀλλ' εὐθέλις τ' ἰέρουσιν τις βελότις ἰσὶ
ἀμείναν,

παρκοῖ ἔς ἰτέρω κλυῖ βαλίσαν, ἔδ' αὐτὸς
ἔτό γ' εὐφύσσει,

ἔτως ἡμῖς παλὺ βελτίως τ' ἀνδρῶν εὐχο-
μιοθ' εἶναι

ἔδ' ἀν κλειψασα γυνὴ ζεύγη κ' πετήσι-
τα γάλασπα

εἰς πόλιν ἔλθοι τ' δημοσίαν, ἀλλ' ἴω τὰ μί-
γιστα ὑφέληται,

φουρμὸν πυρᾶντ' ἀνδρὸς κλειψασα αὐτὸς
μεροτ' αὐτ' ἀπέδωκεν,

ἀλλ' ἡμῖς ἀν πολλὸς τέτων
ἀποδείξομεν ζεύγη πολιοῦπας.

καὶ σφ' οὐς τέτιες μαρτιάς ἡμῶν
ἄντας μάλλον, καὶ λαποδύτας,

καὶ βαμολόχες, καὶ ἄρα ποδισαῖς.
καὶ κερ δ' ἦπε κ' τὰ πατρῶα γὰ

χειρὸς ἡμῶν εἰσὶν σάζει,

ἡμῖν μὲν γ' ὅσων ἔπ κ' κλυῖ
τάντιον ὁ κατ' ἄν, εἰ κελαβίσοι
τὸ σκιάδειον,

τίς δ' ἡμετέροισι ἀνδράσιν τέτιες,
ἀπὸ λωλε μὲν, πολλοῖς ὁ κατ' ἄν

εἰ τ' οἴκων αὐτῇ λόγχη,

πολλοῖς δ' ἰτέροισι ἀπὸ τ' ἡμῶν
εἰ πῖς στραπῖς
ἔρριπτοαι τὸ σκιάδειον.

Επιέρρημα.

πολλ' ἀνὴρ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαί-
μεθ' ἀν

τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως ἐν δ' ὑπερφύεταιον,
ἔτι γὰρ ἡμῶν εἰ τέθει τις ἀνδρα ἔχουσιν τῆ
πόλει.

ἑξίτερρον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν πρὶν πνε
αποδορίαν ταυτῆ δ' ἰδέσθαι, τῆσιν οἰσι, καὶ σκίρτες
ἐν τε ταῖς ἀλλοδαῖς ἐορταῖς αἰσιν ἡμεῖς ἤγρημ.
ὡς ἡ δ' ἄλλον ποιηρὸν ἀνδρά τις τέθει γυναι,
ἢ τριήραρον ποιηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,
ὑτίσθαι ἀντικῶ καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρ-
μῆλω

τ' ἢ ἀνδρείον πελάσει, τὴν γὰρ εἰκὸς τῶ πόλις,
πρὶν ὑπερβολῆ καθῆσθαι μητὶ ἡμφισμῆρη,
λοσπὰ καὶ κόμας καθῆσθαι πηλοσίον τ' λα-
μάχῃ,

καὶ δανείζειν ἔρηματα πρὶν ἔτι κῶ δανεί-
σθῆ πνι.

καὶ τόπον πρᾶττοι τὸ δίδόναι μηδὲν ἀνθρώ-
πων τόπον

ἀλλ' ἀφαιρέσθαι βία τὰ ἔρηματα τ' ἐπὶ ὄν-
τας τοῖς

ἀξία γυνὴ εἰτόκε πεχῶσε τριῦτον τόπον.

ἀλλὸς γαίημοσι αἰσοδοκῶν ὁ ἔδ' ἴππο
τι δ' ἦτ' ἀν εἴη τὸ μπόδ' ὄν; ἔκείδ' ὡπως
ἐτ' πηλαμῆδην ψυχερὸν ὄντ' αἰχμῆς,
τῆ δ' ἦτ' ἀν αὐτοῖσι αἰσοσαγαγίμην δρᾶμοσι
ἐγῶδα, πρὶν καὶ πρὶν ἰλένη μιμήσομοσι,
πάντως ὑπὲρ ἄλλ' μὲν γυναικῶνα σολῆ.

τι αὐτὸν κερκατῆς, ἢ τί κερκῆδεις ἴχουσι

- πικρὰν ἐλένην ἔψαι τάχ' εἰ μὴ κροσμίας
 ἕξῃς ἕως αὐτῆς πρυτανίῳ τὶς φανῆ
 μν. νείλου μὲν αὖτ' ἢ καλλιπάρθενο ἱερόαι
 ὅς αὐτὶ δία ψεκῶδες αἰγυπτεπέδον
 λάκῃς τοτίζει μελανοσμοῖσι λῶν.
 γν. παυῆρες εἴη τὴν ἐκάτῳ τῷ φασφόρῳ
 μν. ἔμῃ ἢ γῆ μὲν πατρὶς ὅκ ἀνάμυρος,
 σπάρτη, πατὴρ ἢ τυνδάρειος. γν. σίγ'
 ἄλεθρε
 πατὴρ ἐκείνός ἐστιν; φριωῶνδας μὲν οὖν ἔ
 μν. ἐλένη δ' ἐκλήθη. γν. αὖτις αὐτὴ γίγνηται
 σπρὶς τ' ἑτέρας δδωῶν γυναικίσι τῶν δίκῃ.
 μν. ψυχὰς ἢ πολλὰ δὲ ἐμ' ἐπὶ σκαμνῶν εἰς
 ἱερόαισι ἔθανον. γν. ὄφιλις ἢ κραισύλη.
 μν. κἀγὼ μὲν εὐθὰ δ' εἰμ' ὅδ' ἀθλιῶ πτόσις
 εὐμὸς μῆλα τ' ἔδέπῃ πρῶσις χεῖρ',
 τί οὐκ ἐπὶ ζῶ τ' κροάκων ποτηρία,
 ἀλλ' ὡσπρὲς αἰκάκη τί καρδία ἐμῶν,
 μὴ ψύσῃ ἄζω τ' ἐπίσις ἰλπίδος.
 εὐ. ὡς πρῶτος.
 τίς τ' δ' ἐρυμνῶν δαμάτων ἔχει κράτις
 ὅσις ξένῳ δέξαιτ' ποτιῶ σάλα,
 κάμιοντας εὐχάμῳν κ' ἰαυαγίαις.
 μν. σπρωτίως τὰ δ' ἐπὶ μίλαθρ.
 εὐ. πείξ σπρωτίως.
 γν. ὦ τρισκακόδαιμοι ψύδι τὴν τῶ θεῶ
 ἔπει τέθηκε σπρωτίως ἔτη δέκα.
 εὐ. πείξ ἢ χῶρα, εἰσὶ κίλισμαρ σκάφ.
 μν. αἰγυπτοὶ ὦ δύστην οἱ πετλώκαμρ.
 γν. πείθει τὴν κακῶς ἀπὸ κρῆμα,
 ληρῶντι ληρῶν θεσμοφόροι τεπτοί-

- αὐ. αὐλὸς ἢ πρῶτος ἐνδὸν ἔσ' ἡξάπιθ.
 γυ. σὺκ' ἐστ' ὅπως ἔναυπᾶς ἔτ' ᾧ ξέτε,
 ὅστις ἀκύνος ὅπ' τέθηκε πρῶτίας,
 ἔπειτ' ἔρωτᾶς ἐνδὸν ἔσ' ἡξάπιθ.
 β. αἰαί, τέθηκεν, πῦδ' ἰτυμῶ δὲ ἡτάφα.
 μ. τόδ' ἔστιν αὐτῷ σῆμ' ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
 γυ. κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο κάξολοῖ γέ τοι
 ὅστις γε τολμᾶς, σῆμα τὸν βαμὸν καλεῖτ.
 β. τί ἢ σὺ θάσσεις, τᾶσδε τομβήρης ἴδρας
 φάρφ' καλυπτός ᾧ ξέτη. μ. βιάζομαι,
 γάμοισι πρῶτίας ποικίδ' συμμίζαι λέγεις.
 γυ. τί ἄκακόδαιμον ἐξυπατᾶς αὐλὸν ξέτες,
 ἔρως πατρὸς γῶν δ' εὐρ' ἀνήλθεν ᾧ ξέτε
 ὡς τὰς γυναῖκας. ἐπὶ κελῶν ἔχρυσίς.
 μ. βᾶυζε τὸ μὲν σῶμα βᾶκισσε ψόγῳ.
 β. ξέτη, τίς ἢ χρᾶς ἢ κακὸς ῥόθῳ σάσε.
 μ. αὐτὴ θεοπέη πρῶτίας μὲ τὸ θεῶ.
 εἰμὴ κελύκων γ' ἀπὲ θεῶν γαρρητήθου.
 Ἐν δ' εἴπαι ἔργε μν. ὡς ὅσα τει βᾶλει λέγεις,
 ἔγ' ἔγωγε μὲν ἔγωγε κασιγνήτω πετι
 ἄσθ' ὅσα μῦθαιον τ' ἰμοι ἐν τρεῖσι πάσι
 β. γινώσκω τί εἴπεις, σπρίψον ἀνταγωγῆς κόρας.
 μ. αἰχμῶομαι σε, τὰς γὰρ ἔκτε ὑβρισμῶν.
 β. τὰ τί τί ἔστιν, ἐφασία τίς τίμ' ἔχει,
 ᾧ θεοί, τίς ὄψις εἰσεργῶ, τίς εἴγινωσκω.
 μ. σὺ δ' εἴτις, αὐλὸς γάρ σε κάμ' ἔχει λόγος.
 β. ἐκλίωις εἴ τίς, ἢ πιχρῶλα γινώσκω.
 μ. ἐκλίωις, ἀλλὰ καὶ τὸ σὺν θείλῳ μαθεῖν,
 μ. ἰλένη σ' ὀμοῖαν θῆ μάλιον ἴδεν γινώσκω.
 μ. ἰγὰρ ἢ μῦθαιον ὅσα γ' ἐκ τῶ ἀφύων
 β. ἔγνωσ' ἄρ' ὀρθῶς ἀνδρῶν δυστυχέσασσι.

μν. ἄχρόνι Ⓞ ἔλθων σῆς δ' ἄμαρτος εἰς χάρας
 λάβε με, λάβε με πόσι,
 πῆξιθα κκε ἢ χέρας,
 φέρε σε κύσω, ἄπαυγε μὲ ἄπαυγ' ἄπαυγέ με,
 λαβὼν βαχὺ πάνυ. γυ. κλαύσεται ἄρα ἰὲ
 τὰ θεῶ.

ἔσις σ' ἀπάξει τυπτόμεν Ⓞ τῆ λαμπράδι.

εὐ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὴ,
 τὴν τυράννεον παῖδ' ἐπίσάρτιον ἄχρ.
 γυ. οἶμ' ἄς παυῖτο καὶ αὐτὸς ἐπαί μαι δοκίμ,
 κἢ δ' ἐπὶ τις ζυμῶσθ' Ⓞ σπυρτὸς πάλαι
 ἠγοπιάζειτ' ἄλλ' ἔδε μὲ δ' ὡπὶ δ' ἰκλυ,
 ὡς σέβεται γὰρ ὁ πρυτανεὺς χ' ὠτοζότης.
 εὐ. τετὶ ποιηρῶν, ἀλλ' ὑπεποινητέον.
 μν. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ-εὐ μὲρ ἠσυχος
 ἐ γὰρ ὡς δ' ὡσις ἔδ' ἐποτ' ἠὲ πῆξιθαι,
 ἠὲ μὴ ὡς δ' ὡσις ἔδ' ἐποτ' ἠὲ πῆξιθαι.
 γυ. αὐτὴ μὲν κέλευθ' Ⓞ ἔδ' ἐπ' ἴσασιν.

πρυτανεὺς.

ὄδ' ἴσ' ὁ πρυτανεὺς, ἐν ἔλεγχῳ ἡμῖν κλα-
 σίτης.

ἔρε τι κύπρις δῆσον αὐτὸν εἰσάγων.
 ὡπὶ ζὸτ' ἐν τῆ στενίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
 σήσις φύλατι. κἢ ὡς σέβεται μηδ' ἴσα
 ἴα σέβεται αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μᾶστιν ἔχων
 παῖ ἠὲ ὡς σέβεται. γυ. τὴ δ' ἄς ἠὲ μὲρ δ' ἴσ' ἴσ'
 ἀνῆρ.

ὀλίγον μὲ ἀφαιλετ' αὐτὸν,
 ἱστογράφ' Ⓞ.

μν. ὦ πρυτανεὺς, σέβεται τ' διζήσας ἠὲ πῆξιθαι
 κηίλω σέβεται δ' ἠὲ πῆξιθαι ἠὲ πῆξιθαι,

κέρεισιν

χάρισσι βραχὺ τὸ μοι κρείσσον ἀποθανε-
 μῖον, [τά μοι,

στυγίῃσι χειρομαί. μη. γυμνὸν δ' ἀποδύσαν-
 κήλοισι πρὸς τῆ σαρίδι δέει τ' ἑξότιον,

ἵνα μὴ προκωτοῖς καὶ μίτρωις γέραν ἀνήρ
 γέλωτι παρέχω τις κόραξιν ἐπιῶν.

πρ. ἔχοντα ταῦτ' ἰδοῦσιν τῆ βελή σε δέει.

ἵνα τοῖς παρήσι δὴλ. ἢς παυῖρησιν ἄν.

μη. ἰαππωπαῖαξ, ἢ προκωθ' οἱ εἴρησσι,
 κῆκ' ἐπινέτ' ἐλπίσι κ' ἰδίμια σατηρίας.

Στεροφή.

χρ. ἄγε κῆν ἡμεῖς κείσασμεν ἄσπ' τόμοις εὐθάδε
 παῖσι γυναιξίν [ἀσέχου-

ῶτ' ἂν ὄρασι σεμνὰ θεῶν ἰσχυρῶν ἄρασι
 μῖον ἄσπ' καὶ

παύσειν σέβεται κ' ἡσθῆσι,

πολλάκις αὐταῖν αἰτ' ὄρων

ἰς τὰς ἄρας ξυβούχοι μῖον

τοιαῦτα μέλαινα θάμι ἰαυτῶ

ἄρμα χάρει

κῆφα ποσειάγ' ἰς κύκλον

χίρ' ἰσὺναπτε χῆρα ρυθμὸν χορείας

ὑπαγε πᾶσα, βυῖνε καὶ παλῖμνοι ποδῶν

ἰπισκόπειν ἢ πανταχῆ

κυκλῆσιν ὄμμοι. χεῖν χεῖν κατὰστασι

ἄμφο ἢ καὶ

γένεθ' ὀλυμπίαι θεῶν [τρέπω

μέλπε καὶ γέραισι φωνῆ πᾶσα χρομαίνε

εἰδίπε

σπεσδὲ καὶ κακῶσ ἰεῖν,

εὐ ἰεῖν γυναικῶν μ' ἔσσιν ἄιδρα

ὅσῃ ὀρθῶς φρονηῖ, ἀλλὰ χεῖρ
 ὡς κῆρ ἴργον αὐτὴ καινόν,
 πρὸ τῶν δὲ κύκλων χρεῖας, δύφου ἔχουσαι βάσση
 πρὸ ἄλλαι ποσὶ τὸ δὲ λύρα
 μίλυσσα, καὶ τὴν τιξοφόρον
 ἀρτεμιν ἀνασσα ἀγνώ,
 χαῖρ ἄ ἐκέργε ὅ περ ζῆ ἰίκλω,
 ἦραν τε τὴν τελείαν
 μιλψωμῶν ὡς κῆρ εἰκός,
 ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
 παιζετε, καὶ κλήδαις γάμῃ φυλάτῃ
 ἐρμῶν τε νόμιον ἀντομῃ
 καὶ πᾶσι, καὶ ἑύμφῃ φίλῃς,
 ἐπιγαλάσῃ παρθύμῃς
 τοῖς ἡμιτέροις χεῖρῃς χρεῖαις.
 ἔχαιρε δὲ παρθύμῃς
 διπλῶ χαῖρειν χρεῖαις. —
 παῖσα μὲρ ἄ γυναικες οἰ-
 ἄ κῆρ νόμος τῆς δὲ μὲρ ἢ πάντως,
 ἄλλ' εἴ εἰς ἄλλ' ἀνάστρεφ' ἀεὶ ἄμῃ ποδῆ
 τόρῳ πᾶσαν ἠδὴν
 ἠγῆ δ' ἐγ' ἄδ' αὐτὸς, [μοῖς]
 Σὺ κίσα οφῶρε βᾶκχῃ δῖα ποτ' ἰγῶ ἢ κῶ-
 Σὺ φιλοχοροῖσιν μίλψῳ
 Δίον ἄ δῖονυσε
 βρομῆ καὶ σιμίλας καὶ
 χοροῖς περτόμῃς, κατ' ὄρεα ἑύμφῃς
 ἰρατῆς ἐν ἑύμοις,
 δῖον. δῖον, δῖοι ἄτα χροῖαν
 ἀμφὶ ἢ σὶ κτυπῆ)
 κίσα ἄμῃ ἔχῳ

μιλάμφυχάτ' ἔρηθάσκια, κήγιάπα-
πιτρώδεις βρέμον)

κύκλῳ ἢ πῶσι (εκιοσός
ἀπείταλ @ ἱλικιθάλλει

τοξότης.

ἐνταῦθα τῶν εἰκώζῃ πρὸς τὴν αἰτείαν.

μν. ὦ τοξοὶ ἰκετεύωσι. τοξ. μήμ' ἰκετεύσῃς Κύ-

μν. χάλαστοι τ' ἦλοι. τοξ. ἀλλὰ ταῦτα δοῦναι ἐγώ-

μν. οἴμοι κακῶδαίμων, μάλλον ἐπικρέσῃς Κύρι-

τοξ. ἐπ' μάλλον βῆλῃς. μν. ἀπῆλαί, ἀπῆλαί

κακῶς ἀπῆλοιο. τοξ. Κύριε κακῶδαίμων
γέρον

πῶς ἐγὼ ξεινίῃσι πρὸς ἴνα πυλάξῃς σοι

μν. ταυτί τὰ βέλῃς ἀπῆλαυκ' εὐρωιδῶ

ἴα θεοί, Ζεῦ Ζῶπυρ εἰσὶν ἱλπίδες,

ἀνὴρ ἔοικεν ἢ πρῶτόσῃ, ἀλλὰ μοι

σημῆιον ἴω ἐδήλωσεν πῶς πύε ἐκδραμῶν

ὅπ' δεῖ με γίγνεσθ' ἀνδρομίδω πάντας

δέμοι

τὰ δέσμ' ἴω ἀρχῆ. δῆλον ἔνι ἴω ὅπ'

ἤξῃ με σώσων, ἔγὼ ἂν παρέπιπτο.

10. ὡς ἤχῳ

φίλαι παρθῆνοι φίλαι

πῶς ἂν ἀπέλθοιμι κρή

τ' σκούδιον, λάβοιμι

αλύεις ὦ

πρῶσθ' ἔσσαι τὰς εἰς ἀντρίεις

κράται δύστην, ἴασιν ὡς

τῶν γυναῖκα μ' ἔλθῃν.

μν. ἀνοικτὸς ὅς μ' ἔδῃσε τ'

πύλοισι πῶσπετον βροτῶν

μόλις ἤ γαῖα δ' ἔφυγον
 σαπρὰν ἀπὸ λόμεῖν ὄμας,
 ἔδ' ἔ γδ' ὁ σκύθης φύλαξ
 πάλαι ἐφίσηκ' ἔλοον
 ἄφιλον, ἐκρίμασε κόραξ
 δ' αἶποι ὄρας, ἔ χρογῖσι
 ἔδ' ὑφ' ἠλίκων νεανίδων,
 ψήφοι κημόν' ἔσηκ' ἔχου·
 σ' ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δισμοῖσι ἱμπιπληγμίη
 κήτη βορα, γλαυκέτη πρόκειμα
 ζαμηλία μ' ἔξυμ-
 παιῶνι, δισμῖα ἤ
 γαῖα δ' ἐμ' ἄ γυγαῖκας ὡς
 μέλια μ' ἐπίπνηθα μέλιθ',
 ὦ τάλας ἰγὼ τάλας,
 δ' ἔπ' ἡ συχόσας, ἀλλ' ἄν
 ἄνομα πάθεις φῶτα λιτομένας,
 πολυδ' ἀκρυτὰ αἰδῶ γόον φεύγουσας,
 αἰ αἰ αἰ αἰ
 ὅς ἐμ' ἀπιξόρησε πρῶτοι,
 ὅς ἐμὲ κρογκόσεν ἐνέδουσεν,
 ἐπὶ ἢ τοῖσδε τόθ' ἀνέπιμψεν
 ἱερὸν ἐνθα γυγαῖκας
 ἰώμοι μείρας ἀνέπκτι δαίμασι
 ὦ κατάρρατις ἰγὼ, τίς ἰμόν σκ' ἐπόψει
 πάλθ' ἀμέγαρτον ἐπὶ κροκῶν παρκοῖα
 εἰδίμι πρεφόρος αἰθίρας ἀσηρ
 τ' βάρβαρον ἐξολέσσει,
 ἔ γδ' ἔτ' ἀθανάτων φλόγα λούσει
 ἔστι ἰμοῖ φίλον ὡς ἐκρεμάσθην·
 λαιμότμητ' ἄχη δαιμόσιον αἰόλαν

έκυσιν επί πορείᾳ.

ιυ. χαῖρ' ὦ φίλη παῖ, τ' ἦ πατίερα κηφία
ὅς σ' ἐξέθηκεν δ' ἀπλέσσαν οἱ ἦοι.

μν. σύδ' εἶπε ἤ τις τέμνον ἄκλειραε πάθ'.

ήχ. ἤχ' ὡ λόγον αἰτᾶσ' ὅς ἐπικροκπάρια,
ἠὲ πέρυσιν εὐ τὰ δὲ ταυτὰ χερσὶ
θύβιπιθῆ καὶ αὐτὴ ζυνηγνηζόμεν,
ἀλλ' ὦ τέκνονφσε μὲν' τοσαῦτα χρεῖ ποεῖν
κλαίειν ἐλεφνῶς. μν. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.

ήχ. ἐμοὶ μελήσῃ ζεῦτάγ', ἀλλ' ἄρχε λόγων.

μν. ὦ νύξ ἱερά.

ὡς μακρὸν ἴσπ' ὄμα διάκειε

ἀστρηνιδία νῶτα δῖφριε

σ' αἰθέρος ἱεράς,

Ἔσμετολάτρε δὲ ὀλύμπε.

ήχ. δε ὀλύμπε

μν. τί ποτ' ἀνδρῶνιδε σφί' ἄκωνε κηκῶν.

μειρεσ ἐξέλαχον. ήχ. μειρεσ ἐξέλαχον.

μν. θανάτῃ τλήμων. ήχ. θανάτῃ τλήμων.

μν. δ' ἀπλείε μ' ὦ θεαῦσ τωμολωμένη.

ήχ. τωμολωμένη.

μν. τὴ δία, ὀχληρᾶγ' εἰσέβρηκας

λίαν. ήχ. λίαν

μν. ὦ γὰθ' ἱασόν με μθ' αὐδῆσση

σθμ χερσῶν μθ,

πυσομ. ήχ. παῦσομ.

μν. βᾶλλ' ἐς κόρακας. ήχ. βᾶλλ' ἐς κόρακας.

μν. τί τὸ κηκόν. ήχ. τί τὸ κηκόν.

μν. ληρεῖς. ήχ. ληρεῖς.

μν. οἰμαζε. ήχ. οἰμαζε.

μν. ὀτότοζε. ήχ. ὀτότοπεζε.

- σκ. ἔπες τὶ λαλήεις; ἤχ. ἔπες τὶ λαλήεις.
 σκ. πρῦτάνεις καλέσω. ἤχ. πρῦτάνεις καλέσω.
 σκ. Ἴ κακόν. ἤχ. Ἴ κακόν.
 σκ. πῶτε το πῶτή. ἤχ. πῶτε το πῶτή.
 σκ. Ἰυ λαλήεις. ἤχ. Ἰυ λαλήεις.
 σκ. κλαύσαμι. ἤχ. κλαύσαμι.
 σκ. κακὰ σκίμοι. ἤχ. κακὰ σκίμοι.
 μν. μὰ δὲ ἄπ' ἀγυιῆς πλησίον αὐτῆ.
 ἤχ. πλησίον αὐτῆ.
 σκ. πῦθ' ἡμιαρά;
 μν. καὶ δὴ φεύγῃ;
 σκ. ποῖ ποῖ φεύγῃς σὺκ αἰρήσῃς;
 ἔπι γὰρ χεῦζαις. ἤχ. ἔπι γὰρ χεῦζαις.
 σκ. λάβ' εἰς τῆ μιαρᾶ. ἤχ. λάβ' εἰς τῆ μιαρᾶ.
 σκ. λαλοκαὶ κατασρατογῶμαι.

εὐ. ὡς πῆσσευς.

ὦ θεοὶ τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφθίγμιθα,
 παχεῖ πεδίλῳ. Δὲ μίση γὰρ αἰθίρεθ
 τίμων' κέλ' ἄνθος πόδα τίθημι ἔπι ὄψηισθ
 πῆσσευς πρὸς ἄεργον αὐτῶν, τὸ χεῖρον
 κάρτα κημιζῶν. σκ. τί λέγῃ τῆ χεῖρον πῆσσευ
 τὸ χεῖρον κατ' ἑστέον Ἰυ τῆ κεφαλῇ τῶν χεῖρον.

εὐ. ἔγωγε φημί. σκ. χεῖρον καὶ γὰρ λέγει.

εὐ. ἔα τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω καὶ παρθένου
 θεᾶς ὀμγίαν ναῦν ὅπως ἄρμισθλήνη.

κῆ. ὡς ἀνδρῶν ἰδῆ.

ὦ ξένη κατ' ἰκτριθὸν μετὶ πᾶσι παναθλίαν,
 λύσον με δισμῶν. σκ. ἔκιμι λαλήεις Ἰυ
 κατὰ σρατο τολμᾶς, δῖοι κημιζῶν λαλήεις.

εὐ. ὦ παρθέν' οἰκτείρω Ἰε κημιζῶν ὄρω.

σκ. ἔ παρθέν' ἐστὶ ἀλλὰ ἄμωρε τὴν γέρον

πῆ κλέπτο κῆ πανήρῳ. εὐ. ληρῆς ὠσχύθα,
αὐτὴ γάρ ἐστι ἀνδρῶν μέδου παῖς κηφίας.

στκ. σκέψαι τὸ σκυρμῆτι μικτὸν καίεταμ,

ιϛ. φέρε δῦρον, δῦρον μοι τῶ χεῖρ' ἰν' ἀψαίμα
κέρης

φίρε. σκῦθ' ἀνθρώποισι γ' νοσήματα
ἀπασίν ἐστι. ἐμὲ δ' αὐτὸν εἴ κέρης

ζαύτης ἔρωσ' εἴληφον. στκ. ἔζηλῶ τί ζε,

ἀτὰρ εἰ τῷ περὶ κτῆ, δῦρον ᾤσειετραμμόν,
σὸν ἐπ' ἰόνησας αὐτὸ πυγίσεις ἄζον.

ιϛ. τί δ' ὅσκι' ἄσεἰλύσαι τ' ἐμ' αὐτῶν ὠσχύθα
πτοεῖν, ἔσ' ὀνῶν κῆ ζαμῆλιουλέχε.

στκ. εἰσὸδ' ἰπιτυμῆς τῆ ζρογν' πύριτο
τῆ σκουιδότρησας εἰχοπιῶσπερ ἄκποτο.

ιϛ. μὰ δὲ ἀλλὰ λύσα δέμζε. στκ. μρσζαῖ
ἄρα.

ιϛ. κῆ μῶ ποιήσω ἔστο. στκ. τὸ κειπαλῆς ἄρα
τὸ ζιπομάκαιρον, λῆκεκόψοι τετοί.

ιϛ. αἰ αἰ τὶ δροσῶ πρὸς τίνας σρεφθῶ λόγους
ἀλλ' ὅσκι' ἄν δέξαιτ' βάρβδρ' ὅ φύσις,
σκακῆισι γάρ τοι καιτὰ πρσοφέραν σιφά,
μῶτῳ ἀναλίσκησι ἄν, ἀλλ' ἄλλη πρᾶ
τῆτω πρίπυσαν, μη ζανῶ σθσσιςίον.

στκ. μισρὸς ἀλώπηξ οἶεν ἰπιτηκίζει μοι.

μν. μίμνησο ᾤσειμ' ὡς κραταλιπέεις ἀθλίαι.

στκ. ἔπ γ' ζὺ τῶ μάστρα ἰπιτυμῆς λαθεῖ.

Στσοφή.

στκ. παλλάδα τῶ φιλόχορον ἰμοῖ

δ' ὄργε σφλεῖν νόμος ἐς

χορῶν παρθένοι.

ἄζυγα κέρην,

ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
 καὶ πρῶτος φανεροῦ μοτη,
 κληθεῖς ἄλλος τε καλεῖ)
 φατῆθ' ὡ τὸ ραγευσε
 συγῆσ' ὡσπερ εἰκός,
 δῆμος τῆ σε καλεῖ γυπα-
 κῶν, ἔχουσι δὲ μοι μόλοις
 εἰρήνην φιλέουσι
 ἠκέτ' οὐ φροῦντες, ἴλαοι
 πόντιαι ἄλλος ἐς ὑμέτερον,
 εἰ δὲ ἀνδράπιν εἰ
 θεμιτόν εἰσέραι
 ὄργια σιμνα θεαῖσι,
 ἵνα λαμπρῶσι φαι-
 νετοὶ ἀμύροιο ὄψιν
 μόλις εἰλθετον αἰτόμειθ' ὦ
 θεομοφώρα πολὺ κίτηα,
 εἰ γὰρ πρὸς τὸν ποτ' ἐπηκόω
 ἤλθετε, τῶ μφικε
 θεοι, ἰκίτ δὲ οὐκ εἰδῶ δ' ἡμῖν

εὐ. γυναικες εἰ βέλεθε τ' λοιποὶ χρονον
 αποσῶας πῶησι αἶ, πρὸς ἐμὲ ἰνι πάρα
 ἐφ' ὧ τὰ κῆσση μῆδ' ἐν ἔπ' ἐμῆ μῆδ' ἀμῶ
 κακοῖ το λοιπὸν ταῦτ' ἐπικηρυκδισμα.

20. χρεία ἧ ποία τ' δ' ἐπὶ σφίρεις λόγον.

εὐ. ὅδ' εἰσιν ἐν τῇ σαρῶιδι κηδὶ σῆς ἐμός
 ἡν κημισομα, ἔτοι εἰδὲι μῆ ποτι
 κακῶς ἀκῆσαιτ' ἡν ἧ μῆ πειθῆσθε μεν,
 ἀ νῦν ὑπεικρεῖτε, πῆσιν ἀνδράσιν
 ἀπὸ τ' τραπῆς παρῆσιν ὑμῶν Δ/σβαλῶ

20. τὰ ἧ παρ' ἡμῶν ἰδίσει πιπῆσμίνα,

τὸ βάροσ ἢ ἔστιν αὐτὸς πῆσαι σὺ.

εὐ. ἰμόν γ' ἔργον ἴσιν καὶ σὸν ἄλάφιοι ἄσσε
καθ' ὁδὸν ἴφραζον, παῦλα μεμνήσθαι ποῖον,
σπῶτον μ' ἔνθ' ἴελλε καὶ ἀνακόλπασον,
σὺ δ' ἂν πρήδων ἱπαναφύστε πρῆσικεῖ.

σκ. τί τὸ βάροσ ἔστο, καρτεῖς ἀνεγείρει με.

εὐ. ἢ πᾶσ ἱμελλε σπομελετᾶν ἂν τὸ ξόπε,
ὄρησομένη γ' ἔρχετ' ὡς ἀνδραὶ πῆσας,

σκ. ὄρησοι, καὶ μελετῆσοι. ἔκαλύσ' ἰγῶ
ὡς ἱλαπρος ἄσπρῃ ψυλλοκαπατκάδιο.

εὐ. ὡς γραῦς.

Φέρε θοιμάπον ἀναθρον ἂν τέκνον τοδ' ἰ
καθιζομένη δ' ἰπὶ τοῖς γόνασι τ' σκούθῃ
τὰ πόδι προτανον ἰν' ἰσολύσσῃ. σκ. ναί κί ναί
κάτησο, κάτησο, ναί κί ναί τυγάτσιοι,
οἶμ' ὡς τίθει τὸ πῆλ' ἄσπρῃ γοχύλη.

εὐ. αὐλὴ σὺ θῶπιον, ἔπ' ἰδουκας τ' σκούθην.

σκ. καλό γ' τὸ πυγῆ. εὐ. κλαυσεῖν γ' ἂν μὴ ἴδον
μίησε,

ἀνακύπτει καὶ παρεκύνπει ἀπιψωλημένῃ.

σκ. εἶεν καλό τὸ σκῆμα πρῆ τὸ ποῖον.

εὐ. καλῶς ἔχει, λαθεῖ θοιμάπον ἄρσ' ἰν ἴπῳ
ἠδὲ βαδίζεῖ. σκ. τί σὺκ ἱππλῶσ' ἄσπρῃ τᾶ με,

εὐ. πάνυ γ' φίλησον αὐτόν. σκ. παπαπυπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσ' ἄσπρῃ ἀπικὸς μέλις
τί ἔκατ' ὀδὲ παρ' ἐμέ. εὐ. χαῖρε τ' ξόπε,

ἔγδ' γένοιτ' ἂν ἔστο; σκ. ναί γράδιοι

ἰμῶν κάρισσε ἔστι. γ. δ' ὄσπε ἔνδραχμῶ

σκ. ναί ναί κί δ' ὄσσι. γ. τὰργύριοι τῶν φέρε.

σκ. ἀλλ' ἔκικ' ὄσεν ἀλλὰ τὸ συμβῶν ἡ λάθε.

ἔπηπε κημίσεις αὐτοῖς. σκ. ἀκρῶσ πτίκισον,

σὺ δ'

Κυ ᾗ ἔστ' ἄρα τήρη τῆ γερουτοζαδίο,
 ὄτομα δέ ζοιτί ἐστι. εὐ. δὲ πμισία.
 κκ. μεγαλῆσι τοίνω τουῦ οὐ' ἀρταμξία.
 ςσ. ἐρηθ' ὄλιε ταυτί μ' ἴπ καλῶς ποῖε.
 Κυ μ' οὐδ' ἀπίτερε, παιδά εἰλο τυτί λα-
 βῶν.

ἐγὼ ᾗ λύσω τόνδε Κυ δ' ὅπως ἀνδ' εἰκῆς,
 ὅτ' ἀνλυθῆς τάχιστα φάξι καὶ πειεῖς
 ὡς τίνω γυαῖκα καὶ τὰ παιδί οἴκαδ'.
 κβ. ἐργὶ μελήσῃ ζαῦτα τ' ἰὼ ἄπαξ λυθῶ.
 εὐ. λέλυσσ' ἄρα ἔργον, φεῦγε σφίεν τ' ἔξότιω
 ἤκοντα καταλαβῶν. κη. ἐγὼ δ' ἄρα τὸ δρῶ.
 σκ. ὦ ζαῖδι ὡς κα εἰοντό ζοιτό τυγάτειοι
 κεδύσκολλ' ἀλλ' ἀπρῶο πῦτό ζαῖδιο.
 εἴμ' ὡς ἀπὶ λαλον, πῦτό γέροντ' ἐπὶ δουδονί,
 ὦ ζαῖδι ὦ ζαῖο, ἴπαιτῶ ζαῖδιο,
 ἀρταμξία.

εἰδοσκαδὶ μ' ὦ ζαῖς, ἀπίτερε ὡς τάχιστα σὺ,
 ἔρεως ᾗ συβύνη σι, καταβηθῶσι γῶ
 εἴμοι, τί δ' ἔρασι, πῶι τὸ ζαῖδιο,
 ἀρταμξία.

ςσ. πῶ ζαῖν ἐρωτῶς, ἢ φέρου τὰς πηκτίδας.
 σκ. καὶ ναίκε, εἶδες αὐτό. ςσ. ζαῖτη γ' οἴχθ'.
 αὐθὴτ' ἐκείνη, καὶ γέροντις εἴπιτο.

κκ. κροκάτ' ἔκοντο τῆ γίροντο. ςσ. φήμ' ἐγὼ,
 ἔτ' ἀν καταλάβοις, εἰ δὴ δώκοις ταυτί
 σκ. ὦ μιαρὸ ζαῖν, πέπειρα τρέξει πῶι ἔδ',
 ἀρταμξία.

ςσ. ἐρθλῶ ἄρα δῖοικε, πῶι θεῖς; ἔπαλιν,
 τῆσδ' ἰδῶξαι; τῆσδ' ἰδῶξαι; τῆσδ' ἰδῶξαι.
 σκ. κακόδαιμον ἀλλ' ἀπρῶο ἀρταμξία.

ἴσ. τρέχοντες κ' ἔτιες κόρακας ἐκβρίσας,
 ἄλλα πύπτωσι μετρίως ἡμῖν. ὡδ' ἄρα δ' ἡ
 ἠ βαδίζουσιν
 οἶκον δ' ἰκάνη
 τὰ θεσμοφόρον δ' ἡμῖν ἀγαθῶν
 τρίτων χέρι ἀνταδούτων.

Λειπφάνης θεσμοφορεῖαζύσων τέλθ.

Τὰ τὸ δράματθ πρόσωπα.

Δυσπράτη.	καλοϊκή.
μυρρίνη.	λαμπιτώ.
χορὸς ἀνδρῶν γρόντων.	δρακῆς.
συμμόδωρος.	χορὸς γυναϊκῶν.
σρατυλλίς.	στρὸβυλθ.
ἄγγελθ γρόντων.	ὑπρέτης.
ἄλλη πε γυνή.	κιησίαι.
ἀθηναῖθ.	λάκων.
τερόπων.	χορὸς λακεδαιμονίων.

ΑΡΙΣΤΟ-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καλέουσα τὰς πολίτιδας.

Α Λ Λ' εἶπε εἰς βακχεῖον ἀνίας
 ἐκάλεσεν,
 ἧς πανός ἢ πικαλιάδ' ἧς χου-
 τυκίδος

ἐσθ' ἂν διελθεῖς κῶ ἀνὶ τῷ τ' τυμπάνῳ
 νῦν δ' ἐδεδμία πάρεσσι εὖ ταυθοῖ γυνή,
 πῶλιν ἢ γ' ἐμὴ καμῆ περὶ δ' ἐξέρχεται.
 χαῖρ' ὦ καλονίκη. καλ. καὶ σὺ γ' ὦ λυσι-
 στράτη.

τί συντετάραξαι, μὴ σκυθρόπιζ' ὦ τίκοι,
 ἐγὼ στίπει σι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρεῦς.

λυ. ἀλλ' ὦ καλονίκη κάομα τιῶ καρδίαν,
 καὶ πόλιν ἰστέρον ἡμῶν τ' γυναικῶν ἀχθομα
 ὅπῃ παρὰ μὲ τοῖς ἀνδράσι νομοσμεθε
 εἶναι πανθέρρι. καλ. καὶ γ' ἴσμεν καὶ δία.

λυ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντῶν σὺν ἅδ' ε
 βελούσομέναισι καὶ παρὶ φάουλαι σπράγματι
 δ' ἴδ' ἔσσι καὶ κ' ἡκασιν. καλ. ἀλλ' ὦ φίλτατη
 ἤξῃσι χαλεπήτε γυναικῶν ἔξοδος.

ἢ μὲ γ' ἡμῶν παρὶ τ' ἀνδρ' ἐκὺπλασεν,
 ἢ δ' οἰκέτιν ἤγαγεν. ἢ ᾗ παιδίον
 κατέκλιετο, ἢ δ' ἔλασεν, ἢ δ' ἰψώμιστι.

λυ. ἀλλ' ἔπερσ' γ' ἴω τῶνδε σπυρμαίτεσσι
 αὐταῖς.

αὐταῖς. καλ. τί δ' εἰσὶν ἄφιλη λυσιστράτη.
 ἰφ' ὅπ' πρὸς ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς,
 τί τὸ πρᾶγμα πῆλικόν π. λυ. μέγα. κα.
 μᾶν καὶ παχύ.

λυ. καὶ τὴ δ' ἰα παχύ. καλ. κατὰ πᾶς ἔχ' ἡθροῦ

λυ. ἔχ' ἔτις ὁ τρόπος. παχύ γὰρ ἀνξυώθηθον,
 ἀλλ' εἰσὶν ἰσὶν ἡμᾶς πρᾶγμα ἀνιζητημένον,
 πολλαῖσι τ' ἀχρηπίασι ἐρριπτασμένον.

κα. ἔπε πλεπτόν ἐστι τ' ἐρριπτασμένον.

λυ. ἔπε γελιπτόν, ὡς ὄλησ' ἰκμάδος,
 ἐν ταῖς γυναῖξιν, ἐστὶν ἡ σωτηρία.

κα. ἐν ταῖς γυναῖξιν, ἐπ' ὀλίγα γὰρ οἴχετο

λυ. ὡς ἔσ' ἐν ἡμῖν τ' ὀλίως τὰ πρᾶγματα
 ἔμμηκ' εἶναι μὴ ᾗ πιλοποιησίης.

κα. βίβλιπται πρῶτον μμηκ' εἶναι τὴ δ' ἰα,

λυ. βολιπταῖς τε πάντας ἰξολαλέται.

κα. μὴ δ' ἀπὸ πάντας, ἀλλ' ἀφελιτὰς ἰγχιλείς.

λυ. πρὶ τ' ἀθηνᾶν δ' ἐστὶν ἰπιγλατήσονται

πρὶ τ' ἄλλοις, ἀλλ' ἰπενόησεν σύμφι,

ἰσὶν ἡμᾶς ἀιγυταῖκες ἐνθαδὸς,

αἰτ' ἐκ βολιπταῖς, αἰτι πιλοποιησίων,

ἡμῖς τε, καὶ τὴ σωσμένη τὴν ἰκμάδα.

κα. τί δ' ἀπὸ γυναῖκες φρονιμὸν ἰερασιᾶσ',

ἡ λαμπρόν, αἰ καθήμεθ' ἰξηθισμέναι.

καρκατὰ φερῶσται καὶ κηκαλαπισμέναι.

καὶ κηκαλαπισμέναι, καὶ κηκαλαπισμέναι

καὶ κηκαλαπισμέναι, καὶ τὰ κηκαλαπισμέναι

λυ. αὐτ' αὐτὰ γὰρ τῶν, καὶ ἡ σωσμένη σωσ-

δοκῶ,

τὰ κηκαλαπισμέναι, καὶ τὰ κηκαλαπισμέναι

εἰδὸς.

κρο. τίνα δὴ τρέπον πότ'. λυ. ἄσε ἔτι μὴδ' ἴνα
ἀνδρῶν ἴω' ἀλλήλοισιν αἴριαλ' εἴρου.

κα. κροκωτοὶ ἄρα, ἐπὶ τὸ θεῖον γὰρ βιάσασθε.

λυ. μήδ' ἀσπίδα λαβῶν. κα. κίμβειρακοὶ σόδου.

συμμα

λυ. μήτ' ἑφίθιοι. κα. κτήσασθε ἀπειθαρείδας.

λυ. ἔρ' ἔπαρῆσαι τὰς γυναῖκας δὴτ' ἐχρῶν;

κα. ἔγ' οὐκ ἀδ' ἀλλὰ πῆτορμας ἠκῆσ' ἀλάι.

λυ. ἀλλ' ὦ μὲλ' ὄψει γε τφῆδρ' αὐτὰς ἀπικῆσθαι,
ἀπαστα δρῶσας ἔδ' εἰοντοῦσ' ἔσθ' ἔσθ'.

ἀλλ' ἔδ' ἐπαράλωι ἔδ' ἐμία γυνὴ πάρα,

ἔδ' ἐκ σκελαμίνου. καλ. ἀλλ' ἐπῆναι γ'

εἶδ' ὅπ

ἐπὶ τ' κελήτων ἀλαβροῦ κασ' ὄρθουαι.

λυ. ἔδ' ἄσε ὡσεὶ δόκται καλοζιζόμεν' ἔγωγ

ατρίπαις κροκωτοῦ δίδου τὰς ἀχαρίαι (τοῦ
γυναῖκας, ἔχ' ἠκῆσθαι. καλ. ἠγ' οὐκ ἐπῆναι
ὡς δέυρ' ἴσασθ' ἀκάποι ἠρετο.

αὐτὰρ αἶδε καὶ δὴ ζοι ὡσεὶ ἐρῆται πνε
αἶψ' αὐθ' ἔπειτα χωρῆσθαι τίνες, ἰκ' ἰκ',

+ λυ. πόθεν εἰσίν. ἔστα γυροῦ τόνου. καλ. τὴ
τ' δία

ἔγ' ἔν' ἀναγυροῦ μοι κροκωτοῦ δόκται.

μυ. μῶν ὅτι καὶ κροκωτοῦ ὠ λυσιπράτη.

τί φησὶ τί σιγαεῖ. λυ. σὺκ' ἰππεῖα κροκωτοῦ
ἠκῆσθαι ἔρ' ὡσεὶ τρέπεται πρῶτον.

μυ. μόλις γ' εἴρου ἐν πόσῳ τὸ ζῶντος

ἀλλ' εἴπ' πάντ' εἴπ' πῆσ' κροκωτοῦ σιγαεῖ.

λυ. μὰ δ' ἔτι ἀλλ' ἐπαμειβόμεν' ὀλίγη γ' εἴπ' ἔσθ'.

τὰς τ' ἐκ βοιωτῶν, τὰς τε πιλοπονησίαν,

γυναῖκας εἴπ' εἴπ'. μυ. πολὺ σὺ κάλλιοι λίγα.

ἔδ' ἔδ'

ἠδὲ καὶ δὴ λαμπρῶ ωρεοσίρχει·

λυ. ᾧ φίλτατη λάκαινα χεῖρι λαμπρῶ,
οἷστο κάλλιπ' ᾧ γλυκυτάτη ὣ φαίνεταί
ἄς δ' εὖ χροεῖς. ἄς ἵσφρα γὰρ τὸ σῶμα σὺ
κἂν αὐρογν' ἄλχεις. λαμ. μάλα γ' οἶα ναι σὶ ὦ
ζυμ' ἀδ' ἴδωκαί γε καὶ ποτὶ πηγάων ἄδομα.

λυ. ἄς δὴ καλὸν τὸ χροῆμα τ' πτῶν ἔχης.

λαμ. ἀπὸ ἰερεῖον τὸ ἐμὸν ἴσφρα λάλῳσι.

λυ. ἠδὲ καὶ ποδαπή' ὄφ' ἠνεάνισ' ἠπτερα,

λαμ. σφίσεθε ῥά τοι ναὶ τὰ σὶ ὦ βοιωτία, *Cassiopea*

ἴκει πρὸς ὑμέ. λυ. νῆ δ' ἴ ᾧ βοιωτία

καλόν γ' ἔχουσι τὸ πιδίον. λαμ. καὶ νῆ δ' ἴ α

πομφώπατα τὰ βληχά γε παραπιπλάγη. *pucegium
bylister*

λυ. τίς δ' ἠτέρῳ παῖσι. λαμ. χροια μ' ναὶ τὰ σὶ ὦ

χευιδία δ' αὖ. λυ. χροια νῆ τ' δ' ἴ α

δήλη σὶ ἤσα τὰυ ζαγί τὰ τ' εὐθεαί.

λαμ. τίς δ' αὖ ζωαλία ζετοῖδε τ' εὐλον

τ' τῶν γυναικῶν λυ. ἀδ' ἰγῶ. λαμ. μύσιδ'

δίπυ

ὅπ' αὖ πρὸς ὑμέ. λυ. νῆ δ' ἴ ᾧ φίλη γυνίαι.

λυ. λέγει δὴ πετὸ σκεδαῖον ὅπ' εἶτ' ἐπ' ἴα.

λυ. λέγει μ' ἄν' ἤδη, σφίσι λέγειν ὑμᾶς τὸ δ',

ἰπρίστρα καὶ π μικρῶν. λυ. ὅπ' βέλει γε ζυ.

λυ. τὺς πατέρας εὖ ποθεῖτε τὺς τ' παιδίων.

ἰπ' εραπᾶς δ' ἴπ' ἴα. λυ. δ' ἴ οἶδ' ὅπ'

πάσασσι ἡμῖν ἐστὶ δ' ἴπ' ἴα ἀνῆρ.

λυ. ὅ γ' ἦν ἐμὸς πέντε μιλῶν ᾧ τάλαν

ἄπιστι ἐπὶ Πράκην φυλάττων δ' ἐκράττω.

λυ. ὅ δ' ἐμὸς γε τελέεις ἐπ' ἴα μιλῶν ἐν πύλῳ

λαμ. ὅ δ' ἐμὸς γε πᾶν ἐκ τῆς ζαγίας ἴλη π' ἴα

πρηπιπλάγη Ⓞ φρέδος ἀμπλάμπος ἴα.

λυ. ἀλλ' ἔδ' ἐμοὶ χεῖ καταλίλειπ' ᾧ φειψάλυξ,
 ἐξ ἧ γ' ἡμᾶς περ' ἔδδουσι μιλήσοι
 σὺν εἶδεν ἔδ' ὄλιστροι ὀκταδάκτυλοι,
 ὅς μ' ἄν ἡμῖν σκυτίνῃ πικυρία
 εἰδίλοιστ' ἄν ἔνι ἐμὴ χανῶ δ' ὄργισι' ἐγὼ
 μετ' ἐμῶ καταλύσῃ τ' πόλεμοις μου, ἢ
 τὸ θεῶ

ἔγωγ' ἄν κ' ἄν ἐμὴ χεῖ, ἢ τ' ἔγκυκλοι
 τυτὶ καταθεῖσιν ἐκπιῖν αὐθημερόν.

καλ. ἐγὼ δ' ἐγ' ἄν κ' ἄν ὠσώξῃ ψῆπτα δοκῶ
 δουῶσαι ἄν ἐμαυτῆς πυρτυμέσασθ' ἡμῖσι.

λα. ἐγὼ δ' καίκα ποτὶ τὸ ταύχατον γ' ἄνω
 ἔλσοιμι, ὅσα μὲν οἰμί γ' εἰρήναν ἰδέειν.

λυ. λίγησι' ἄν, ἔδ' ἔγ' κεκρέφθαι τ' λόγῳ,
 ἡμῖν γ' ὠ γυναικας εἰσὲ μέθορον
 ἀταγκάσθ' ἄνδρας εἰρήνω ἄγην,
 ἀφικτέ ἐσιν. καλ. Ἔ φράσων. λυ. ποιή-
 σιτ' ἄν;

καλ. ποιήσομεν κ' ἄν ἀπεθαιῖν ἡμᾶς δ' ἴη.

λυ. ἀφικτέα τρίτω ἡμῖν ἐσιν τῷ πείξε.

τί μοι μετασρέφεισθε; ποὶ βαδίζετε
 αὐτῷ; τί μοι μῦθε κ' ἀνασείπε;
 τί χεῖς τέτραπλαι, τί δ' ἀκροσκατεῖθε;
 ποιήσιτ' ἢ ἔ ποήσιτ' ἢ τί μίλλεσι;

μυ. σὺν ἄν ποιήσασί μ' ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπίτω.

καλ. μὰ δ' ἔδ' ἐγὼ γ' ἄλλ' ὁ πόλεμος ἐρπίτω.

λυ. ταυτὶ σὺ λίγησ' ὠ ψῆπτα, καὶ μὲν ἀρτίγη,
 ἔφησθα σαυτῆς κ' ἄν παρατεμῆθ' ἡμῖσι.

καλ. ἀλλ' ἀλλ' ὅπ βέλε κ' ἄν με χεῖ δ' ἔγ' ἔ πυρρῶ
 εἰδίλω βαδίζεσιν, ἔγ' μᾶλλον ἔ πείξε,
 ἔδ' ἐγ' οἶσι ἔ φίλη λυσιφράτη.

λυ. τί

λυ. τίς ἔσσι. λαμ. καὶ γὰρ βήλομαι Δία ἔφυρα

λυ. ὡπὸν καταπύρρον ἡμέτερον ἄπαν γένος.

σπύρετος ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἰτραγαδία,

ἄδεν γὰρ ἐσμὲν πᾶσι προσδ' ἄν καὶ σκάφη,

ἀλλ' ὡφίλη λάκαινα, σὺ γ' εἰάν γένη,

μόνη μετ' ἐμῶν τὸ πρῶτον ἐν σπασαίμεθ' ἔτι

ξυμψήφισαί μοι. λαμ. χαλεπὰ μὲν καὶ τὰ

σιῶ,

γυῖα καὶ ἰσχυρῶν ἐστ' αἰὲς ψυχῶν μόνων

ὅμως γέμ' ἀνδρῶν, τὰς γ' εἰρήνας μάλ' αὖ.

λυ. ὡφιλτάτη σὺ καὶ κρήνη τέτων γυνή.

καλ. εἰδ' ὡς μάστιγ' ἀπιχρίμεθ' ἔσσι δὴ λέγεις

ὁμῆ γένοιτο, μάκροι ἂν Δία τετυγί.

λυ. γένοιτ' ἀνείριων. καλ. πύργον τὰ θεῶν.

λυ. εἰ γ' ἔκθεμεθ' ἔιδον ἐπιτετιμῆσαι

καὶ τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμυργίνοις,

γομναὶ παρλοῖμεθ' εἰλτα παρτετιμῆσαι

τύοιτ' ἂν ἄνδρες καπιθυμοῖεν πλεκοῦν,

ἡμῶς ἢ μὴ ἀποσίομεθ', ἀλλ' ἀπηχίμεθα.

αποσθ' ἄς ποίεσαντ' ἂν ταχίως εὐοῖσ' ὅτι.

λαμ. ὅ γ' ἂν μῆλαος τῆς ἰλίνας τὰ μάλ' ἀπο

γομνῆς παρ' εὐιδῶν ἐξέβαλ' αἰὼ τὸ ξίφος.

καλ. τί δ' ἴω ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμῶς ὡμίλει.

λυ. τὸ φερεκράτης κωὰ δ' ἔρην διδασκῆναι.

καλ. φλυαρία πάντ' ἐστὶ τὰ μεμικημένα

εἰάν λαβέσσις δ' ἐς τὸ δωμαῖον βία

ἔλκωσιν ἡμᾶς. λυ. αἰτίχῃ σὺ τ' ἔφυγαν.

καλ. εἰάν ἢ τύπλωσι. λυ. παρὶ χην χρῆ κακῶς,

ἔ γ' ἔτι τύβεις ἠδονή θίς πρὸς βίαν,

κ' ἄλλως ὁδὸν ἂν χρῆ, καμίλει ἰαχίως πάτω

ἀπρεῖσι, ἔ γ' ἔσσι ποτ' εὐφραθήσιν

+ *Dicadent. ερωέω φλω, γεωδο.*

ἀνὴρ, εἴαν μὴ τῆ γυναικὶ συμφέρον.

καλ. εἴτοι δοκῆι πῦτε σφῶν χ' ἡμῖν ξυνοδοκῆι.

λαμ. καὶ τὼς μ' ἀμῶν ἀνδρας ἀμεις πείσμεις,

πάντα δικαίον, ἀδελον εἰράνω ἀγῆ,

τ' τ' ἀσασαίαν γαμῶν ρύγχαχτο

πᾶς τις ἀν πείσεν αὐ μὴ πλάσ δικῶ.

λο. ἡμῖς ἀμίλει (οἱ τὰ γε παρ' ἡμῖν πείσμεν).

λαμ. ἔχ' ἄς ἀπεθῆς ἔχοι π τὰς τριήρεις

καὶ τ' δούγυροι τῶ βυσοσὸν ἠπαρᾶ ται σῶ.

λυ. ἀλλ' ἐπὶ καὶ εἴτ' εἰ παρεσκύασθῶν, (οἱ,

καταλαψόμεθα γ' τὴν ἀκρόπολιν τήμ-

πῆς πρῆσθῶντάταις γ' ἀρεστίπικται εἶτο

δῶν,

εἴως ἀν ἡμῖς αὐτῶ σκονιδῶμεθα

— Δύαν δοκῆσαι κατὰ λαβῶν τῶ ἀκρόπολιν

λαμ. πάντα κ' ἔχοι καὶ τὰδε γ' λέγῃς καλῶς.

λυ. τί δ' ὄντα αὐτ' ἔχ' ὡς τάχιστα λαμπιτῆ

ξυνοδοκῶν, ὅπως ἀναρρήκτος ἔχη

λαμ. πᾶρφαται μᾶν τ' ἔρηθ' ὡς ὀμῶμεθα.

λυ. καλῶς λέγῃς, πᾶσ' ἢ σκῆθῶντα πᾶ βλέ-

πῆς,

Εἰς εἰς τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν τῶ ἀσπίδα.

καὶ μοι δότω τὰ τομῆα τῆς. καλ. λυσιπράτα,

τί' ὄρηθ' ὀρκῶ τῆς πόδ' ἡμᾶς. λυ. ὄν πιας

εἰς ἀσπίδ' ὡς πᾶς φᾶσ' ἐν ἀχλύω ποτί.

μηλοσφαγέσαις. καλ. μὴ σὺχ' ὦ λυσιπράτα

εἰς ἀσπίδ' ὀμῶσης, μηδ' ἐν εἰρήνῃς πῆρι.

λυ. τίς ἀν ἐν γέροισ' ἀν ὄρηθ'ς. καλ. εἰ λούκην

πόδον.

εἴ ποτ' λαβῶσται τόμῆαις ἐκτερογίμεθα

λυ. ποῖ λούκην ἵππον. καλ. ἀλλὰ πᾶς ὀμῶμεθα

ἡμᾶς

ἡμεῖς. λυ. ἐγὼ σοὶ γὰρ δι' ἡμῶν βέλτερον φέρω
 θεῖσιν μέλαινα κύλινα μεγάλα ὑπὸ πῆλα,
 μηλοσφυγῶσιν θάσιον οἶνον σταμνίον
 ὁμόσπερον ἐς τὴν κύλικα μὴ πιχάν ὕδαρ.

καλ. Φεῦδα τ' ὄρεον ἄφατον ὡς ἰπαινίω.
 φερέτω κύλικά τις ἐνδύθει καὶ σταμνίον.

λυ. ὦ φίλτατ' ἡ γυναῖκες κεραμεῶν ὅσπερ
 πύττω μ' ἂν τις εἴδης ἠδ' εἴη λαβῶν,
 κατὰ θέσιν πύττω, ἀπὸ λαβῶν μετ' ἑκάπερ,
 διαποικισθεῖσιν, καὶ κύλιξ φιλοποσία
 τὰ σφάζια δῆξαι ταῖς γυναῖξιν ὑμῶν.

καλ. ὦ χεῖρ' ἀγαθὴ αἰμα καὶ πομπυτίζεις καλῶς.

λυ. καὶ μὲν ποτόδ' εἴγ' ἀδύναται τ' ἑκάπερ.

λυ. εἴητε πρότερον μὲν ὡς γυναῖκες ὁμνησῶμαι

καλ. μὰ τὴν ἀφορδίτην σοὶ εἴαν γὰρ μὴ λάχης.

λυ. λάξοιός τις πάσῃ τ' κύλικος ὡς λαμπροῖ.

λυγίτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἕως ἂν καὶ γὰρ
 λέγω.

ὑμῖς δ' ἐπομείθετε ἑαυτὰ καὶ μηδ' ἄσπετε
 σοὶ εἰσι εἴδεις εἴδ' ἐμοίχους εἴδ' ἀνῆρ.

καλ. σοὶ εἰσι εἴδεις εἴδ' ἐμοίχους εἴδ' ἀνῆρ.

λυ. ὅσπερ πρὸς ἐμὲ πρὸς σοὶν ἐσπῶς, λίχη.

καλ. ὅσπερ πρὸς ἐμὲ πρὸς σοὶν ἐσπῶς, παπυῖ.

ὑπελύεπαί με τὰ γόνατ' ἄλυσιστράτη.

λυ. εἴησι δ' ἀταυρώτη διάξω τ' βίον.

καλ. εἴησι δ' ἀταυρώτη διάξω τ' βίον.

λυ. κρηκοπεφορῶσιν, καὶ κρηκοπεφορῶσιν.

καλ. κρηκοπεφορῶσιν, καὶ κρηκοπεφορῶσιν.

λυ. ὅσπερ ἂν ἀνὴρ ἰπιτυφῆ μάλιστά με.

καλ. ὅσπερ ἂν ἀνὴρ ἰπιτυφῆ μάλιστά με.

λυ. καὶ δὲ πῶς ἐκῶσιν ἀνδρὶ τῶ μὲν πείσομαι.

πυθον
 ἡμεῖς
 ἡμεῖς
 ἡμεῖς

ἡμεῖς
 ἡμεῖς

ἡμεῖς
 ἡμεῖς

καλ. κρούδι πῶθ' ἐκέσαιτ' ἀνδρὶ τὸ μὲν πείσομαι.

λυ. εἴαν δέ μ' ἀκυσσῶ βιάζηται βία.

καλ. εἴαν δέ μ' ἀκυσσῶ βιάζητ' βία.

λυ. κακῶς περιέξω κἄχι παροικιήσομαι.

καλ. κακῶς παρίξω κἄχι παροικιήσομαι.

λυ. ἔπρὸς τ' ὄρθρον ἀναπνῶ τὰ πατρικά.

καλ. ἔπρὸς τ' ὄρθρον ἀναπνῶ τὰ πατρικά.

λυ. ἔθήσομαι λείαινα, ἐπὶ τυροκηθήσοδος.

καλ. ἔθήσομαι λείαινα ἐπὶ τυροκηθήσοδος.

λυ. ταῦτ' ἐμπιθῆσαι μὲν, πίοιμι ἐντεθεοῖ.

καλ. ταῦτ' ἐμπιθῆσαι μὲν, πίοιμι ἐντεθεοῖ.

λυ. εἰ ἢ παρκαβαίλω ὕδατος ἐμπληθῆ κύλιξ.

καλ. εἰ ἢ παρκαβαίλω ὕδατος ἐμπληθῆ κύλιξ.

λυ. συριπέμεθαδ' ὑμεῖς ταῦτα πάσαι. μὴ γὰρ δία.

λυ. φέρ' ἐγὼ κερθαγίστω τίω δέ. καλ. τὸ μέ-

ροσγ' ὦ φίλη,

ὅπως ἀν' ὦρην εὐθύς ἀλλήλων φίλαι.

λαμ. τίς ἀόλυγᾶ. λυ. ταῦτ' ἐκείν' ὅτι ἐγ' ὀλίγη

αἰ γὰρ γυναῖκες εἴω ἀκρόπολι τ' ἦν

ἤδη κατέληφασιν. ἀλλ' ὦ λαμπροῖ,

εὐ μὲν βιάδιζι καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὐ τίθει,

τασοδ' ἰδ' ὁμήρου καταλειφ' ἡμῖν ἐνθάδε,

ἡμῖς ἢ ταῖς ἀλλαισιν ταῖσιν ἐν πόλει

ξυμεβάλαδ' εἰσιῶσαι τὴν μοχλῆν.

καλ. ἔρχου ἐφ' ἡμᾶς ξυμβουθήσῃ οἴξ, [λαμ

τὴν ἀνδρας εὐθύς; λυ. ὀλίγη αὐτῶν μοι μὲν

ἔγδ' ἔσοιμ' ἐσ' ἀπελάς ἐδ' ἐπὺρ

ἤξουσ' ἔχοντες, ὡς' ἀνοῖξαι τὰς πύλας

ταύτας, εἴαν μὴ φ' οἴσιν ὑμῖς ἔπομαρ.

καλ. μὰ τὴν ἀφροδίτην ἐδέποτιγ', ἄλλως γὰρ ἀν

ἄμφοροι γυναῖκες κ' ἡμεταρὰ κεκλήμεθ' ἄν.

χρῆς ἀνδρῶν γρόντων.

χῶρι δ' ἔθηκε, ἠγὺ βάδην εἰ καὶ τ' ὄμοι
ἀλγῆς.

κρημῆ τος τοι Φίρων Βάσης χλωρῆς ἰλαίας. *ἴσως*

ἤρα. ἢ πόλι' ἄελπι' ἴσιν οἱ

τὸ μακρὰ βία Φεῦ,

ἔπει τίς ἀίποτ' ἤλπισ' ὦ

συμμόδιε' ἀκῆται,

γυπαῖκος ἄς ἐτόσοκ' ἔρῃ

κατ' οἴνοι' ἰμφανῆς κακόν,

κατὰ μ' ἀγχοῖ' ἔχει βρέτας,

κατὰτ' ἀκρόπολι' ἱμῶν λαοῦν,

μηχλοῖσιν ἢ κ' κλήθοισιν,

τὰ πρὸ πύλαια πακθῶν.

50. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν ἐπύσωμ' ὦ

Φιλῆρα,

ἔπως ἀν' αὐταῖς εἰ κύκλω θύγεις τὰ πρίματα

ταυτ',

ἔσση τὸ σπῆγμα θ' ἐνιστήσασθαι καὶ με-

τῆλθαι

[εἰς

μίαν πυρὰν ἠέσασθαι ἐμπρήσομεν εὐτόχου

πάσας, ὑπὸ ψήφῳ μιᾶς, πρὸ τῶν ἢ τῶν λυ-

κατῶν,

ἔγδ' ἡμῶν τῶν δῆμητ' ἱμῶν

ζῶντες ἰγχανοῦν,

ἡμῶν ἡμῶν

ἔπει ἔθ' ἐκλειομένης ὅς ἀ-

πῶν κατέχει πρὸ τῶν

ἀπῆλθον ἀψάλακτος, ἀλ-

λ' ὅμοιο λακωνικὸν πρῶτον

ἔχει ὅπλα πρὸ τῶν ἱμῶν

σμικρὸν ἔχει πάνυ τσιβῶνιστον.

Souden

πινῶν, ρυπῶν, ἀπαράπλτος,
 ἰξίτων ἄλκτῳ,
 ἔτι δ' ἰπολιόρησ' ἰγὼ τὸν ἀνδρ' ἐκείτοι
 ἔμωσ
 ἰφ' ἰπ' ἀγκίδουκ' ἀπιδαν πρὸς τῆς πύλαις
 καθεύδων
 θεοδὲ ἕ τὰς εὐρυπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἰκ-
 θεῖς
 ἰγὼ σὺκ ἄρα χήπο παρῶν πολμήμοις το-
 σῆτα
 μιλῶνι ἔτ' ἐντετραπόλει τὸ μὲν πρόκει-
 οἶ εἴη,
 ἀλλ' ἀντὶ γὰρ μοι τ' ὁδ' ἔ-
 λοιπὸν εἰσι χειρίον
 τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμὸν οἷσιν ἔχου
 χ' ὅπως πῶτ' ἰξαμπρεύσω μιν
 ἔτ' ἀνδρ' καυληλίσ,
 ὡς ἐμῶ γε τῷ ζύλω τ' ἄ μοι ἰξασπύκατον,
 ἀλλ' ὅμως βαδισίον,
 κἢ τὸ πῦρ φυσητίον
 μή μ' ἀποσείωσιν λάβη πρὸς τῆ πελοσῆ,
 φῦ, φῦ,
 ἰὲ ἰὲ τ' καπῶ
 ὡς δεινὸς ὦ' ἔκξ' ἠρσῆλεις
 παρσπισῶν μ' ἐκ τ' χύτας.
 ὡσπερ κύων λυτῖῶσα τῷ φθαλμῷ δάκνη,
 πᾶσιν λήμιοι τὸ πῦρ
 ἔτο πάση μηχική, [ἐμῶ
 ἔδ' ἰ γὰρ πῶθ' ὡδ' ὁδ' ἄξ' ἔσρουκε τὰς λήμας
 παρῶν πρὸσθεν εἰς πόλιν
 κἢ βοῦθει τῆ θεῖ,
 εἶποτ'

ἀρῆμα

ἐκπῆλα

τι σῶντο.

εἶποτ'

εἶπετ' αὐτῇ μάκρον ἦ νῦν ἀλάτρου ἀρήξομαι,
 Φῦ Φῦ,

ἰὼ ἰὼ Ἐκαπῆ

τυτὶ τὸ πῦρ ἐρρήξεν ἕκαπ καὶ ζῆ,

ὅσα ἔτι ἄν ἔν, τὰ ἄ ζύλω θώμιδα πρῶτον
 αὐτὸν

τ' ἀμπίλα δ' εἰς χύτραν τ' φανὸν ἐγκα-
 τίνας,

ἔψαντες, εἴτ' εἰς τὴν θύραν κρητὸν ἐμπέ-
 κῶν μὴ καλωπύπτους μοχλῆς χαλῶπιαι

γυθακίε

ἰμπιπράναι γρὴ τὰς θύρας καὶ τὰ κα-
 πίζαν,

θώμιδα δὴ τὸ φορτίον, φῦ Ἐκαπῆ βα-
 βαιῆξ.

εἰς θυλάβοιτ' ἄν Ἐζύλα τ' ἐν σάμα στρα-
 τηγῶν,

ταυτὶ μὲν ἤδη τὰν ῥάχιν θλίβεστέ με πεί-
 καυτῶν,

σοὶ δ' εἰσὶν ἔργα ἄχύτερα τ' ἀνδρῶν ἐξυγί-
 τῶ λαμπρὰ δ' ἡμῶν ὅπως πρῶτον ἰμοῖ

προσίστεις

θίασσιναίην ξυγρῶν, ταῦτ' ἐν πόλει γυ-
 θαικῶν

Ἐ νῦν παρὲς αὐτὸς θράσους θείω τρέπμοσ
 κίμας.

χ. γ. εἰς πυρὸς καομένον ἀδύσειαν ἐστὶ θάπτιον

λιγνῶ δοκῶ μοι καθορᾶν ἢ καπνὸν ὦ γυ-
 ναίκες.

ἡμ. γ. πέτρα πέτρα νικοδίαν,

πρὸς ἰμπιπρῆδ' ἀλῦκίε

τὲ καὶ

+
 [σοικμρ, / .χι-
 ηδον
 λαο
 τ. τα-
 ωνίξαι

fuligo
 flamma

τὴ καὶ κριτύλλαν ἀειφυσήτω
 ὑπὸ τε νέμων δρυγαλίαν,
 ὑπὸ τε γαστήρτων ὀλίθραν.

ἔμ. ἀλλὰ φοβῶμαι τόδ᾽, μῶν ὑπερήπαι βο-
 ηθῶ;

ταῦ δ᾽ ἢ γὰρ ἐμωληστομυθρῆ πλὴν οἰκίαν κρι-
 φαῖα,

μόγις δ᾽ ἀποκρίψης ὑπ᾽ ὄχλου καὶ φορέου,
 καὶ πατάγῃ χυτρίαν,

δύλησιν ὠσιζομένη
 σιγματίαισδ' ἀρατιλίαις

ἀραμένη ταῖσι ἐμαῖς
 δημέσι κρομέναις

φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ,
 ἤκιστα γὰρ τυφογέροντας

ἔιδρας ἔρειν σελίχῃ

φέροντας ὡσπερ βαλανδύσιτας
 ἐς πόλιν ὡς τριτάλωτος βάρῃ

δεινότητ' ἀπφλοκῶτας ἐπῶν
 ὡς περὶ γῆν τὰς μουσικῆς γυναῖκας ἀν-
 δρακεύειν,

ἔς τῷ θεῷ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
 ἀλλὰ πολέμῃ καὶ μακίῳι ρυταμένας

ἐλλάδα καὶ πολίτας,

ἐφ' οἷς περὶ τῷ χρυσολόφῳ
 πολιτῶν σὰς ἔχει ἔιδρας;

καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον ὦ
 σπειροχρῶν, ἡ ψεσικεῖνας

ὑπεπέμπησιν ἀνήρ,
 φέρειν ὕδωρ μετ' ἡμῶν.

στ. ἴσασι τῷ, τὰτὶ τὶ ἡμῶν, ὦ ἰδρῆς ποταπέτηροι,
 ἔ γάρ

σελίχῃ
 τρυφῆς

ἔγάρ ποί ἄν ζησοίην ἔδρον ἐδ' αἰσιβῆϊς
τάδ' ἄνδρες.

Χορὸς ἀνδρῶν γρόνταν.

[κει,

τετίτι τό πρᾶγμα ἡμῖν ἀποσοδόκατον ἢ-
ἴσμος γυναικῶν, ἔτσι θυροῦσιν αὐβασθεῖ.

χορὸς γυναικῶν.

τὰ βδύκεαδ' ἡμᾶς, ἔ τίπε πολλὰ δόκῆμῶν
εἶναι,

[ελοσό.

καὶ μὴ μίσησιν ἡμῶν ὀρατ' ἔπω τὸ μᾶ-
κ. γ. ὦ φαιδρία λαύβας λαλεῖς ἰάσομῶν τοσούτοι
ἔπειθετάξαι τὸ ζύλον τύπλοπὶ χροῦ τίς
αὐλάς;

[ἄν.

κ. γ. θάματα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμῖς, ὅπως
ἢ ἀποσφίρη τῶν χροῦ πῆ, μὴ ἔτό μ' ἰμ-
ποδίξῃ.

καλὸν
ἰσμο

κ. γ. εἰ τὴ δία τὰς γνάθους τέτων πρὸ ἡδὶς ἢ τρῖς
ἔχουσιν ἄσπε βεπάλα, φωνῶ ἄν εἶπῃ ἄν
εἶπον.

σολη
lucta

σρ. καὶ μὴ ἰδὲ παταξάτω τις, καὶ εἰς ἰγὼ
παρίξω
καὶ μήποτ' ἄλλη σὲ κύων τῶν ὄρχων λά-
βεται.

κ. εἰ μὴ σιαπήσθ θείων ἐκκοκκίῳ τὸ γῆρὸς σρ.

λοκός

σρ. ἄπει μόνον στατυκίδος τῶν δακτύλων ποσο-
ελευθῶν.

gramm
Ipsolito

κ. τί δ' ἢ ἀποσφί τῖς δακτύλοις, τί μ' ἐργάση

σρ. βρόχεσά σὲ τὸς πύθμοναι καίτ' ἄντρε
ἰξαμήσω.

κ. σὺ δ' ἔσ' ἀπὸ δειπιδῶ σφώτερος ποιητῆς,
ἔδει γὰρ ἂν δὲ θρίμμ' ἀραιθῆς ἴσιν, ὡς γυ-
ταῖκῆς.

+ l. Σφαλλίδω

σρ. αἰεθ-

σρ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς ὕδατος τῶν κάλπιν ὡς ἐ-
δίαση

χρ. τίδ' ὦ θεοῖσιν ἰχθῶν σὺ δεῦρ' ὕδαρ ἔχου
ἀφίκε.

σρ. τίς σὺ πῦρ ὦ τύμω' ἔχει ὡς ἑαυτὸν ἰμ-
περδύσων.

χρ. ἐγὼ μὲν ἵνα τήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας
ὑφάψω.

σρ. ἐγὼ δέ γ' ἵνα τῶ σὺν πυρὰν τὰτα κατὰ
σβισοίμε.

χρ. τύμω σὺ πῦρ κατὰσβείσεις σρ. τῆρρη τάχ'
αὐτὸ δεῖξέ.

χρ. σὺ καὶ εἶδας εἰ τῆδ' ὡς ἔχει τῆ λαμπάδι σα-
θάστω. [ἔξω.

σρ. εἰρῦμμο τυγχάνει ἔχει, λατρεῖ ἐγὼ πυρ-
χρ. ἐμοὶ σὺ λατρεῖν ὦ ἑαπρά. σρ. κ. ἑαδ' αὐτομ-
φικόν γε.

χρ. ἠκυσοῦσας αὐτῆς τῆ θράσους. σρ. ἐλάθῃσα
γάρ εἰμι.

χρ. χέστω σ' ἐγὼ τ' ἐκὼ βοῆε. σρ. ἀλλ' εὖκ' ἴθ'
ἠλιάξεις. [χελόν.

χρ. ἴμπρησον αὐτῆς τὰς κόμους. σρ. σὸν ἔργον ὦ

χρ. εἴμει τάλας.
σρ. μῶν θερκόντων;

χρ. ποῖ θερμὸν, ἔ παύσθ; τί δεῖξ; -
σρ. ἄδρα σ' ὅπως ἀνασθλασάντης.

χρ. ἀλλ' αὐτὸ εἴμ' ἤδη τρίμων. (τὸν
σρ. σὺ κ' ἔν ἰπειδὴ πῦρ ἔχει σὺ χλιανεῖ ἑα-
σρ. ἔρ' ἐξέλαμψε τ' ἠγαικῶν ἠ τρυφῆ

χ' ὡς τυμπυρισμὸς χ' οἱ πυκνοὶ ἑαδ' αὐτοῖς,
ἐτ' ἀδωνισμὸς ἔπος ἐπὶ τ' πηγῶν,

ἀδυνάτε
κατ
ὀλίγον
ὄθλιν
attice

ἠλιάα
φορμα
αθηαυ
ἐν σρω
sub sole
ἠυδία
δαυε

ἔργα ποτ' ἀν' ἡγευσι σὺν τῇ κλησίᾳ,
 ἔλεχθ' ὃ μὴ ἄρασι μὲν δαμόσπρατος
 πλεῖν εἰς σκελίαν, ἢ γυνὴ δ' ὄρχα μὲν
 αὐτὰ ἄδωνι φησὶν, ὃ δ' δημόσπρατος
 ἔλεχθ' ὁ πολίτας καὶ πλείων Ζακυνθίων,
 ἢ δ' ἰσοπιπικῆα, ἢ γυνὴ πρὶ δ' τίγυς
 πόπλεισθ' ἄδωνι φησὶν, ὃ δ' ἰδία ζετο
 ὃ ποῖσιν ἐχθρὸς κ' μιανὸς χλοζύγης,
 τριαδ' ἰπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκόλας ἄσματος.

δίνω

ἄγ. γ. τί δ' ἦτ' ἀνεὶ πόθειο καὶ τῶν τ' δ' ὑβρεῖ
 αἰτῶν ἀπ' ὑβρεῖσσι, καὶ τ' καλπίδων u. p. 583.
 ἔλθουσαν ἡμᾶς, ὡς θ' αἰματίδια τὰ ἡματιδία
 σείειν πάρεσσιν, ὡς ὡς εὐεργηχότας.

πρ. πη τ' ποσὶ δ' ὡ τ' ἀλυκῶ δ' ἰκαίᾳ γα κ
 ἔπειν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρδῶ μινθε
 ζῶισιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωντο τυφῶν,
 τριαυτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστᾶναι βελδόμενα,
 οἰλέγρη μὲν ἐκ τ' δ' ημιεργῶν τριαδ',
 ὡ χρυσόχοι, τ' ὄρμασι δ' ἐπικύμασι ορμον μονίε
 ὄρχα μὲν μετ' γυναικὸς ἰσπίρας,
 ἢ βάλαν Θ σὺν πῆλα κερσὶν ἐκ τ' τήματος, οὐκ ἔστιν
ρεῖσιν
λεοῖσσι
 ἐμὸν μ' ἐνέτ' εἰς σαλαμίνα πλούσεια, λαγνῆ
 σὺ δ' ἰπ' ἀολάσης πάση τέχνῃ πρὸς ἰσπί-
 ἐλθὼν σκείνη τῶ βάλανον εὐάρμοστον,
 ἔπειρος δ' εἰς πρὸς σκυπτόμασι καδὶ λίγα
 νεανία κ' πῆ Θ ἔχουτ' ἐπαιδικόν,
 ὡ σκυπτόμασι τ' με γυναικὸς τρεπόμεν
 τὸ δακτυλίδιον πίπτει τὸ ζυγόν,
 ἀπ' ἀπαιλὸν ὄν, δ' τ' ἐν σὺ τ' μισημῶσιν
 ἐλθὼν χάλασον, ὅπως αὐτ' εὐρετέρως ἔχου
 τριαυτ' ἀπ' ἡτήκ' οἰς τριαυτὶ πρᾶγματι

ἰ σίγ

ὄμῃ ὄμοσθε χερῶν αὐτῶν ὠσχύθαι,
 ξωπαξάμενοι. λυ. τὴ τὴ θεῶν γλώσσῃ ἄρα
 ἢ καὶ πρὸ ἡμῖν εἰσὶ τέσσαρες λόγοι
 ἰαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένας.
 ἄπρέφεται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὠσχύθαι.
 ἔξυμμαχοὶ γυναικῆς ἐκθεῖτ' ἔνδον,
 ἴσως μνηστραλιειθομυλαχοισα ὀλιδῆς
σπορωαν ὀκλύ τριαρτοπαλιδῆς,
 ὅκ ἐξέλκετ' ἔπαιήσεται ὅκ, ἀρήξειτε,
 ἔλαιδρήσεται ὅκ ἀναιχρωτήσεται
 πτύσεται ἔπιταχυρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

πρ. οἴμοι κακῶς πέπραγέ με τὸ τοξικόν.
 λυ. ἀλλὰ τί γὰρ ἄρα, πότιρον ἐπὶ δ' ἄλλας πιάς
 ἔκειν ἐνόμισας ἢ γυναιξί ὅκ οἷα
 χολῶ ἐνεῖται; πρ. μὰ τ' ἀπὸ λαοῦ μάλα
 πολλῶν ἔαν πλεσίων κάπηλ' εἶ.
 γ. ὦ πόλλ' ἀταλώσας ἔπη πρὸ ὄκλε τῆσδε γῆς
 τί τοῖσδε ζαντὸν εἰς λόγον τίς θηλείς
 στυάπλους;
 ὅκ οἶδα λυτῶν εἶον αἶδ' ἡμᾶς ἔλυσας
 ἄρα

ἐν τῆσιν ἱμανθίοις καὶ ταῦτ' ἀνώκειας.
 γ. γυ. ἀλλ' ὦ μίλη, ἔχρη σφραγίσαι τῆσδε πλε-
 σίοισιν εἰκῆ
 τὴν χεῖρ', ἔαν ἢ ἔτα δρᾶς κχιλιθῶν ἀνάγκη
 ἐπὶ θεῶν γὰρ σφραγίσαι ὅσως κόρη καθῆσθαι
 λυπῆσαι μηδὲν ἐνθαδὶ κινῆσαι μὴ ἢ κάρφος
 ἢ μή τις ὅσως σφραγίσαι βλίτη με κάρ-
 ρεθίζη.

γ. ἀν. ὦ ξυῦ τί ποτε χρησόμινθα
 ἔϊσδε ἔϊσιν κινάδ' ἄλλοις, + βεστια.

βλιζω, κλειτος, αυφουεχρηζη
 mendo, ut qui fauor castrat.

ἔ γ' ἴσ' ἀπεκτάταδ' ἄλλα βασκίσις
 τέδε (σι το πάθ' ὅμιτ' ἰμῶ
 ὅπ' βυλόμ' αὐκί ποτε τὴν κρῶνικαν
 κατέλαβον, ἔφ' ὅπ' π
 μεγαλόπετρον ἄβασον
 ἀκρόπολιν ἰερὸν τέμν' ὅ,
 ἀλλ' ἀνερωῶτε καὶ μὴ πιθῶ καὶ πρῶσφιρε
 πάντας ἐλέγχες

non expro
 ratur
 R. xwδων
 tintin πορ.
 nabulum.

ὡς αἰσχρὸν ἀκρόπολιν ἴαν τὸ πῖστο πρῶ-
 γραμείντας.
 καὶ μὴ αὐτῶν ἔτ' ἐπιθυμῶ ἢ τ' ὄϊα πρῶτα
 πιθέω.

ὅπ' βυλόμ' αὐκί τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπικλείετε
 πῖς μοχλοῖς.

λν. ἴνα τ' ἀργύριον σὸν παρέχωμαι καὶ μὴ πο-
 λευεῖτε δι' αὐτό.

πρ. διὰ τ' ἀργύριον πολεμῶμαι γ' ὅ; λν. καὶ τάλ-
 σωταραζω

λάπι πάντ' ἐκυκίθη
 ἴνα γ' ὡς ἴσασθε ἔχει κλέκτ' ἔφ' ὅ οἱ ταῖς
 εἰς καὶ ἐπίστρεψις

πρ. αἰ πῶς κερκερυγὴν ἐλύκων, αἰδ' ἔν' ἔφ' ὅ
 ἔλεγε δρώπιον.

ὅπ' βύλον, τὸ γ' ἀργύριον ἔτ' ἐκίπη μὴ
 κατέλαβον.

πρ. ἀλλὰ τί δράσθης; λν. ἔτοίμ' ἐρωτᾶς; ἡμεῖς
 παμίδουσι αὐτό.

πρ. ὑμεῖς παμίδουσι τὰ ἀργύριον; λν. τί δ' αὖτόν
 ἔφ' ἐπιμίζεις,

ἔ καὶ τ' ἀνδρῶν χεῖματα πάντως ἡμεῖς πα-
 μιδοῦμαι ὑμῖν; [μητίον ἴσ' ὅτι ἔφ' ὅ

πρ. ἀλλ' ἔταυτον. λν. πᾶς ἔταυτόν. πρ. πολλοί-
 λν. ἀλλ'

λυ. ἀλλ' ἔζη δ' αὖ πρῶτον πολέμῳ. πρ. πῶς
 γ' οὐθυσέμεσ' ἄλλως,

λυ. ἡμεῖς ὑμᾶς σάσσομεν. πρ. ὑμεῖς, λ. ἡμεῖς μὲν τοι.
 πρ. χίτλιόν γε.

λυ. ἀλλ' ἀπεικτία παῦρ' ἐστὶν ἕμας. πρ. ἢ τῶν
 δήμητ' ἀδικόν γε.

λυ. σασίσι αὖ τῶν. πρ. καὶ μὴ δίοραμ. λσ. Ἔθ'
 ἔνεκα πολὺ μάλλον. (ἰμήλησεν.

πρ. ὑμῖν ἢ πόθεν πρῶτ' ἔ' πολέμῳ τ' τ' εἰρώνης

λυ. ἡμεῖς φράσσομεν. πρ. λέγα δὲ ταχίας ἵα μὴ
 κλάης. λ. ἀκροῶ δὲ

καὶ τὰς χεῖρας πρῶτ' ἀπέχθη. ἀλλ' ἔδωκα
 μοι χαλεπὸν γῶ

ἔτω δ' ἔργησ' αὐτῶν ἰχθῆ. λυ. κλαύσθ' ἴππων
 πολὺ μάλλον [λίγε.

πρ. Ἔτο μὲν αὖ γε αὖς αὐτῆ κρέσσας, σὺ δ' ἐμῶν
 λυ. ἔαυτ' ἀποιήσω,

ἡμεῖς τ' μὲν σφόδρα πώλεμον καὶ τ' ἔργῳ
 ἠντιχόμινθα

ἔτω δ' σφραγίσθης τ' ἡμετέρους τ' ἀνδρῶν ἄσ'
 ἂν ποιῆτε [ἡμᾶς,

ἔ γ' ἔργον εἰδὼ ἡμᾶς, κατ' ὅσον ἐρίσκειθ'
 ἀλλ' ἠδ' αὖ οὐ μεθεκαλώεις ὑμῶν, καὶ πολλὰ
 κίς ἔιδαν ἂν ἔσται

ἠεὶ σαρῶν ἀντικακῶς ὑμῶν βυλάσσομεν
 μέγα σφ' ἄγμοι

ἔτ' ἀλγῶσιν ἀνδρῶν ὑμῶν ἰπατηρόμινθ'
 ἂν γλάσσοι.

τί βεβύλωται πρῶτ' ἔ' σπονδῶν ἐν τῇ γήλη
 παρῶν γράψαι [ὅς ἀνὴρ

ἐν τῇ δ' ἡμῶν στήθεσσι ὑμῶν, τί δέσσοι ἔαυτ' ἠδ'
 πρ. ἔσται

ἢ σιγήσῃ; καὶ γὰρ σίγων. ἀλ. γυ. ἀλλ' ἔσθ' ἂν
ἰγώποτ' ἰσίγων.

λυ. καὶ ἄνωζες γ' εἰμὴ σίγας, τοὶ γὰρ ἔργον
ἰσίγων,

ἔπειθ' ἐπὶ πονηρότερον βέλδύμ' ἐπιπέσμιθ'
ἄν' ὑμῶν

οἱ τ' ἡρόμιθ' ἂν πῶσταυτ' ὦ' ἱερ' Διὸς ἀλ.
πιδ' ὠδ' ἀνοήτους,

ὁ δέ μ' εὐθύς ἐπιβλήσας, ἔφασκε καὶ μὴ τ'
ἔμήματα νήσω

→ *Itamina*
δικοστολοὶ ὅτου ἔστα μακρὰ πτω' κεφαλῶν, πόλιες
φλασ.

στ. ὀρθῶς γὰρ λέγωντ' ἰσκέεισθ'. λυ. πῶς ὀρθῶς
ἄκακόδαιμον

εἰ μὴ ἢ κακῶς βελδύομαισιν ἐξέλω ὑμῖν ὑπε-
θίαξ,

ὅτε δὴ θ' ὑμῶν εἰς ταῖσι τ' ὁδοῖς φανερῶς ἠκέ-
σθη ἡδὴ. [εἰς πρ

εἰσέειπ' ἀνὴρ εἰς τῆς χώρας μάδ' ἢ δὴ θ' ἔπε-
ρξ' ταυθ' ἡμῖν εὐθύς ἔδοξεν ἀπασσιν πτω' ἰλ-

λάδου κρινῆ
ταῖς γυναῖξιν συλβεχθείσασιν, πῶ γὰρ καὶ χεῖρ
ἀταμῆσαι

ὡς ἐν ἡμῶν χεῖρσ' ἀλειγασῶν, ἰθελέσθ' ἂν
ἀπερῶσθ'

καὶ πτωπῶν ὡσπερ χ' ἡμεῖς ἐπιπροσθήσασθ'
ἄν' ὑμᾶς. [εἰ

στ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δευρόν γὰρ λόγῳ καὶ τλητοῖ ἐμρι-
λο. σιωπα.

εἰ γὰρ κατάρσατε. στ. σιωπῶ γὰρ; λυ. καὶ
ταυθ' ἐκλύματα φέρε

ὡς ἰ

πρὸς τὴν κεφαλὴν. πρ. μὴ νυῖ ζώω. λυ.

ἀλλ' εἴ εἴτ' ἐμπόδιόν σοι
παρ' ἐμὲ ταῖς τὸ κάλυμμα λαβῶν

*impedi-
mentum*

ἔχει καὶ περιθεῖς πρὸς τὴν κεφαλὴν,

καὶ τα σιῶ περ,

καὶ ταυτὸν τὸ χαλαθίσκος,

καὶ τα ξένειν συζωσάμεν

+ *supra* ἔρια
canthinae
lanam

κούμους τρώγων,

πόλεμους ἢ γυναῖξί μελήσθ.

λρ. ἀρίστ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν χαλπίδων ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει καὶ ἡμεῖς τε ταῖς φίλαισι ζυγώ-
σωμεν,

ἐγὼ γὰρ ἔποτε κάμωμαι ἂν ὄρχυμένη,

ἔσθ' ἐτὰ γόνατα καὶ περὶ ἰλεῖ μὲν καμωτήροσ,

ἰθὺς δ' ἐπὶ πᾶν ἵεναι.

καὶ τὸ δ' ἀρετῆσ ἐπιχ' αἴσ

ἔνι φύσις, ἐνι χάρις,

ἔνι ἢ θράσος. ἐνι ἢ

σεφόν, ἐνι φιλόπολις

ἀρετὴ φροσίμου.

ἀλλ' ὦ τηδῶν ἀνδρῶσάτων καὶ ματρηδίων

ἀκαλήφων,

χωρεῖτ' ὄργῃ, καὶ μὴ τέρζεσθ', ἐπὶ γὰρ νυῖ

ἔξια δεῖτε.

τηθη
sen
τιθη.

λυ. ἀλλ' ἴω πρὸς ὁ γλυκύθυμος ἔρωσ καὶ ἡ κούμω-
γίται ἀφροδίτη

tingo
huiceto
mollio
τερζεσθ
emolliri

ἡμερονημῶν καὶ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν κρατα-
πίεσις,

καὶ τ' ἐντέξῃ τίπεινσι περὶ τοῖς ἀνδράσι καὶ

ράσκαλις, συνομίας [καλῆσθ.

οἰμὴ ποτε λυσιμάχου ἡμᾶσ ἐν τοῖς ἔλλησι

τεπῆσθ
εἰπῶ

ἢ ἄριον ^{P 3} *comedia* ab ἄριστος ^{πρ. τὶ} *εὐπλοῦ*

καλῆ ab ὄργῃ ἔρωσ νεπτιμ

ἰεμῶν ἔρια πνοῆ.

ἡνε-
ῖσο.

πρ. τί ποιησάσασιν. ἢν πικύσται μὲν πρέπειν ἔ
ξυμώπλοισιν

ἀγροζίζοντας ἢ καινομήτους, ἐν τῷ παφίαι
ἀφροδίτῳ, [τοῖς ὁμοίαις
κῶ μὲν γὰρ ὅτι καὶ αἰσιχότοις καὶ τοῖς λαχά-
κτερίχεται καὶ τῷ ἀγροζίν ξυμώπλοισ ἄσ-
πῆς κορυδαυτες.

πρ. ἢ δία, γὰρ γὰρ τῆς ἀνδρείας. λυ. καὶ μὴν
τότῃ πρᾶγμα γυλοῖον

*figues noires
ou violettes* ἔτ' ἂν ἀσπίδ' ἔχει καὶ γόρζονά τις, κατ'
ἀντί) κρηκίνης.

*corail ou il. ἢ εἰ ἔχει ἄνθηρα κρηκίνῳ φυλαρχῶντι
colore. ερφακίας* ἴδον ἰφίππον

gualculu ἐστὶ χαλκῶν ἰμμοκρόμασι πῖλον λίκιθον
πᾶρ ρεάες,

ἴππος ἢ ἱράξ πέλιτην σείων κακόντων ὡς πῆ
ἰ τηρῶς

διδω ἰδιδίσκοτο τῷ ἰχαδ' ὄπωλιν, καὶ τὰς ὄρω-
διδίσχομαι + πίτας κατίπιον.

πρ. πῶς ἔνι ὑμῖς διώαοθ' ἑ παύσῃ τι περὶ γ-
μένα πρᾶγματε πολλὰ,

ἐν ταῖς χώραις καὶ ἀγαλύσει; **λυ.** φαύλως
πάνυ **πρ.** πῶς δ' ἀπόσειξον.

χ. γ. ὡς πῆ κλωσῆς ὅτ' ἀνήμιν ἢ τι περὶ γυμῖνος
ἠδὲ λαδῶσιν

φυγ ὑπενγκῶσιν τῶσιν ἀτράκτις τὸ μὲν ὄρωθι
τὸ δ' ἰκῶσι

ἔτις ἐτ' πόλεμον τέτον ἀγαλύσαι μὲν ὡ-
πείαση,

δισενγκῶσιν ἀπερεσθῶσιν τὸ μὲν ὄρωθι,
τὸ δ' ἰκῶσι.

+ *jamum ex arbore casurum* πρ. ἰξ
mirum

πρ. ἔξ ἰσίων δὴ καὶ κλασῆρων καὶ ἀτρέκτων
 πράγματι δεινὰ
 πύσφι οἴσθ' ὅ ἀνόητοι, λυ καὶ ὑμῖν γ' εἴπε
 γ' ἐνὶ οὐνοῦ
 ἐκ τῶ ἰσίων τῶ ἡμιτέρων ἰπολιτεύσθ' ἂν
 ἅπαντα.

πρ. πῶς δὴ φησὶ ἰδω; λυ πρῶτα μὲν ἰχθῶν ὡσ-
 ῶς πόκρη ἐν βαλῆ αἰεὶ θαλαυσίω
 ἐκ πλωύτου τὰ οἰκίω ἐκ τῶ πόλεως
 ἐπικλίσεις
ἐκροθδίζεις τὰς μεχθηρὰς καὶ τὰς τριπόλους
 ἀπολίσει,

καὶ τὰς γὰρ συστακίτας τὰς καὶ τὰς θλί-
 βονται ἰωντὰς.

ἐπὶ αἰεὶ δὲ χῆσι ἀλφειῶναι, καὶ τὰς κεφ-
 λὰς ἀποτίλαι,

εἴποι ξυῖναι εἰς καλαθίσκουον κρινῶ δύνειαν
 ἅπαντας,

καταμιγνύωτας τῆς μετοίκων καὶ τῶ ξένων
 ἢ φ' ὑμῖν

καίπε ὀφείλει τῆ δημοσίᾳ καὶ τῆς ἐγγκα-
 ταμίξαι.

καὶ ἐν δὲ τὰς πε πόλεως ὁ πόποι τ' γῆς τ' δ'
 εἰπὶ ἅ πικρι

ἀλφειῶσκει ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὡσπὲρ κατάγ- γλοπί
μεστὰ καίπει.

χωρὶς ἕκαστι, κατ' ἀπὸ τέτων πάντων τὸ
 κάταγμεστὰ λαβόντας

δεῦρο ξυιάζει καὶ συναθροίξει· εἰς ἐν κᾶπη-
 τα ποιήσασθαι {μὴ χλαίνας ὑφύσαι.

πλύπη μεγάλη, κατ' ἐκ ταύτης τὰ δὴ-

p 4 πρ ἔκαστω

*
 591.

† ποκοι νελλυ ποειω αυτ ποειω μετρε

πρ. ἔγωγε δεινὸν ταυτὶ λαύτας μάθ' ἴξαι ε-
 λυπώδην

Conficere
 adferre
 perducere

αἷς ὑδ' ἐμὴν πάντο ἔ' πολέμω. λυ. καὶ μὴ
 ὦ παγκατάρατι

πλείν ἤγε διπλοῦν αὐτὸν φέρωμαι, πρῶπται
 ἦ γὰρ τεκῆσαι

καὶ κ' ἐμψασα πᾶσαι ἰπλίτας. πρ. σίγα
 μὴ μνησικακῆσης.

λυ. εἴθ' ἦνίκα χερῶν ἀφραθῶμαι καὶ τ' ἦτος
 ἀπ' ἀπῶσαι,

μοτοκρί' ἔμην δ' ἴξαι τὰς στρατίας, καὶ ἡμί-
 τερον μ' ἴαται,

πρ. ἴ' δὲ κερῶν οὐ τοῖς θαλάμοις γρηγορα-
 σῶν ἀνιῶμαι.

πρ. ἔγωγε γ' ἀνδρες γρηγορασι λυ. μὰ δ' ἄκα
 σὺκ εἶπας ὄμοιον

ὅ μ' γ' ἦσαν καὶ ἡ πολίος ταχὺ πᾶσαι κόρη
 γυγάμηκται.

τ' ἴ' γυναικὸς μικρὸς ἰ κειρῶν, καὶ ἔ' το μὴ
 πλάσσει).

ὑδ' εἰς θίλει γῆμον λαύτω, ὅτ' ἰδιορίνη ἴ
 κάθηται.

πρ. ἀλλ' ὅστις ἐστὶ σύση δ' ἰωατὸς;

πλ. γ. σὺ ἴ' δὴ τί μαθὼν σὺκ ἀποβήσκεις,
 χερῶν ἴσι, σερῶν ὠνήσῃ

alicui leg.
 δημαζω.
 ego lego
 μάζαν.

μιλιτῆσται, ἐγὼ καὶ δὴ μάζω,

λαβὲ ταυτὶ καὶ σιφάνωσαι,

καὶ ταυτῶσι δ' ἴξαι πρὸ ἰμῶν,

καὶ τυτῆν λαβὲ τ' σίφαρον,

ἔ' δ' ἴοι; τί ποθεῖς. al. leg. τ' ἔ' δ' εἶ;

χάρεα εἰς τὴν γαῖν,

~~ὅτ' ἴξαι~~ ὅσθα νοκ μαντῆα ὁ χάρων
 οτλινομαι, μαντινομαι.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἔ τυχον δύσκου, ἔπει φυλά-
ξομαι,

καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτῃ
κλάδι

κλαδος
ναση
οζος

ἀγοράστω ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς ἀριστογίτου,
ὡ δ' εἴθ' ἐσέξω παρ' αὐτὸν, αὐτὸς γάρ μοι γί-
νεται [πῶ γὰρ θον.

τοῖσι θεοῖσιν ἐχθρᾶς πικράξαι τῆσδε γῆσ

Χ. γο. ἔ γ' εἰσιόντας οἴκαδ' ἢ τεκέστο γῆσ),
ἀλλὰ θάμεθ' ὡ φίλοι γῆσ παδὶ πρώτων
χαίρει.

ἡμεῖς γ' ὡ πάντες ἀπὸ λόγων κατέρρομεν
τῆ πόλει χρησίμους.

Χλιω
dehuit
frango
+ molitrix
αλεω
molo.

εἰκότως, ἐπεὶ χλιδ' ὄσται ἐγγλυῶσ ἐβρίψι με,
ἐπτα μὲν ἔτη γλυῶσται

δύθους ἠρρηφόρου,

εἴτ' ἀλατρεῖς ἢ δειπέτις

οὔσται ἀρχαγίτις ρηεσεῖ ἀγω

καταχέουσαν κρηκωτοὶ ἄρχκτος ἢ βραυρε-
βίσις,

καὶ κρηφόρου πάτ' οὔσται

Ιερία, ογία

παῖς καλὴ ἔχου ἰχάδων ὄρμαθον.

Πρ. ἄρα πρὸ φίλω τὶ χρηστὸν τῆ πόλει παραι-
νέσαι;

Χ. γο. εἰδ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα ἔ τ' μὴ φθορεῖτέ μοι
κ' ἂν ἀμείω γ' εἰσενέγκω ἔ παρόντων περ-
γμάτων,

τ' ἔρατι γάρ μοι μέτεσι κ' γ' ἀνδρας εἰσφέρει
τοῖς ἢ δυστηνοῖς γέρεσιν ἔ μέτεσ' ὑμῖν, ἐπεὶ
ἔ ἱρανον ἔ λεγόμενον παππῆνον ἔ μη-
δικῶν

εἴτ' ἀσα-

εἴτα ἀλάστορες σὺν αἰτεῖς φέρετε τὰς εἰσ-
φορὰς,

ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἀγαλυθῶμαι ὡς σέπι κινδύ-
νέσοιμι.

ἄρα χρυκτόν ἐστιν ὑμῖν, εἰς ἧ λυπηρῆς τίμης, *γνω-
ρισ*
σὴ δ' εἴγ' ἀνήκτα κατ' ἄζω τὰ κροῖσθη τῶν
γαῖθον.

κορ. πύτ' ἔχ' ὄρα τὰ πράγματ' ἐστὶ
πολλὴ κἀπιδ' ὅσιν μὴ δίκαι
τὸ χρεῖμα μάλλον,
ἀλλ' ἀμικτίον τὸ πρῶγμ' ὅστις γ' ἐνέργησεν
ἐς' ἀνὴρ.

χ. γ. ἀλλὰ τῶν ἐξαμείθ' ἐκινδύνειθ' ὡς τ' ἀν-
δρα δὴ

ἀνδρῶς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' εἴκ' ἐπιθρησῶσθε
σπείρω,

ἀλλ' ἄρα τι λυκόπεδες

εἰπὼς ἐπιλήψθε δ' εὖλον

ἤλθοιμι ὅτ' ἕγερ ἐπ.

κῶ δ' εἶ

κῶ ἀνησῶσαι πάλιν,

κἀναπαύσασθαι

πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσεισά-
σθε τὸ γῆρας τὸδ'.

ἀλλ' εἰ δ' ὄσθ' τις ἡμῶν ταῦσθ' κἀν σμικρὰν

λαβῶν

ἔσθ' ἐκλείψουσιν αὐτὸν ἢ λιπαρὰς χερουργίας,

ἀλλὰ καὶ ταῦς τεκταίνουσθαι, κἀπεχρή-
σασθ' ἐπ.

καυμάχῃ καὶ πλεῖς ἐφ' ἡμᾶς ὡς ὡς ἀρτε-
μισία,

κῶ δ'

Abrogare

ὡς δ' ἐφ' ἰπποκλή τράπηθαι ἀφ' ἀ-
ψωτὸς ἰππίας

†
 πολεω
 νεω
 νεω

ἰππικῶτατον γὰρ ἐστὶ χεῖμα κ' ἀποχον γονή
 κ' ἀποχον ἀποχον τριχοντος, τὰ δ' ἀμφοτέρω
 σκίπη.

ἄς μίκων ἐγραψεν ἐφ' ἰππων μαχομένης
 τῆς ἀποχον

ἄλλὰ τόντων χεῖμα ἀποχον ἐς τετραμείων
 ξύλον

ἐγκαθαρμόσται λαβόντας τυτονὶ τ' αὐχίνα.

χ. γ. εἰνητὸ θεῶ μεζωπυρήσθαι.

λύσω τὸ ἐμωτῆς ὡς ἐγὼ δὲ, κ' ἢ

ποῦσα τήμερον,

τὸς δημότας βασιρεῖ σ' ἐγὼ πικτόμυρον,

ἀλλὰ χ' ἡμεῖς ὡς γυναικὶς θεῶτατον ἐποδύμεθα,

ὡς ἂν ὄζωμυρον γυναικῶν αὐτοδ' ἀξ' ἀρχισ-
 μείων,

τυῶ πρῶτον ἐπὶ τῆς ἴσας

μήποτε φάγη σκίθηθαι,

μὴ ἢ κυάμευς μέλανος

ἄπει

καὶ μόνον κακῶς ἰρεῖς,

ἰππεροχολῶν,

αἰετοὶ τίκτονται κάθηα-

ρος ἢ μαυρόσσημα.

ἀλ. ἢ γ' ἡμῶν φρογίτισσιμ' ἂν ὡς ἐμοὶ ζῆλαμι-
 πτω

ἢ τε θεοαῖα φίλη παῖς ἀγλαῖς ἰσμηναῖα,

ἢ γ' ἴσται δωάμευς ἐδ' ὡς ἐπ' ἴσταις ἢ ψη-

φίση

ὅστις ὡς δύση' ἀπήχθη παῖσι κ' τῶς γείτοσι,

ὡς

ὥστε καὶ χεῖρες τῆ ἐκάτη ποιῆσαι παιγνίαν ἰγὼ
 τοῖσι παισὶ τῷ ἰταίρῳ ἰκαλιῶ ἐκ τῆ γα-
 τόων

παιδοῦ χρεῖν κρηπιτῶ ἐκ βοιωτῶν ἰγ-
 χελων,

οἱ δὲ πέμψῃτε ὅκ ἴφασκοι Δῖα τὰ τὰ ψη-
 φίσματα,

καὶ χὶ μὴ παύσηθε τῶ ψηφισμάτωι πρὶν ἂν
 ἔσκέλῃς λαβῶν ἡμᾶς τίς ἐκτραχηλίῃ
 φέρον

γυν. ἄτασσα πράγῃς ἔδε καὶ βυλόμενος,
 τί μοι σκυθροπὸς ἐξαλλήλουθας δόμωνι;

λυ. κρεκῶν γυναικῶν ἔργα καὶ δόλαια φίλω
 ποιεῖ μ' ἄθυρον ἀειπατεῖτε ἄνω κάτω.

ἀλ. γ. τί φῆς, τί φῆς.

λυ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.

ἀλ. γ. τίδ' εἰς ἰδεῖν φερίζε Ζεῖς σκυτῆς φίλων.

λυ. ἀλλ' αἰχρῶν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρῦ.

ἀλ. γ. μὴ οὐκ με κρύψῃς, τί πιπόνθαμεν κακόν;

λυ. βινητῶμεν ἢ βροχίται ἔδ λόγῃ.

ἀλ. γ. ἰὼ Ζεῦ.

λυ. εἰ Ζεῦ αὐτεῖς, Ζεῦ δ' ἔν ἔτιος ἔχῃ,

ἄνω
 κλαυτο

ἰγὼ μ' ἔν αὐτὰς δόπραϊν ἄκτι

οἶατ' ἀπὸ τῶ ἀνδρῶν, ἀπὸ δὲ ράσκου γῶ

τῷ μ' γὰ πρῶτον Δῖα λέγουσιν τῷ ὀπῆ

κατέλαβον, ἢ ἔ παρὸς ἐσι Ζεῦ λίον,

τῷ δ' ἐκτραχειλίας αὐ κατελισσάμενον,

τῷ δ' ἀυθρογλῶσιν δ' ἐπί τρεθῆ μίαν + τῷ

ἦδη πῆπαι Δῖα τοσμίον κάτω

εἰσὸροισι ἔχῃ χθῆς, τῶ τριχῶν κατίσαστε

πάσους τε ὀφάσῃς ὅς' ἀπαλθῆν εἰκαδῶ

ἰλαυσι,

- ἔλκυσιν, ἤδη γινώ τις αὐτῶν ἔρχεσθαι,
 αὐτὴ σὺ πείθει. γ. οἶκα δ' ἔλθειν βήλοισιν.
 οἶκος γὰρ ἐστὶν ἱερά μου μιλῆσια.
 ὑπὸ τ' σεσσι κατακηπτόμεθα. λυ. ποίαν σείων
 σὺκ εἶ πάλιν. γ. ἀλλ' ἤξω ταχέως νῆ τῶ θεῶ
 ὅσον Δίφραπτάσσεσσι ἐπὶ τ' κλίσης μόνον.
 λσ. μὴ Δίφραπτάσσεσσι μὴ δ' ἀπὸ λθης μηδαμῆ,
 ἀλλ' εὖ πολέσθ' ἄρα, κὺ τέπε δέη.
 ἀλ. γ. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, τ' ἀμυρζίν ἔσθ,
 κὺ ἀλοπον εἶκει καταλέλοιπ'. λυ. κὺθ' ἠτίσθ
 ἐπὶ τῶ ἀμυρζίν τῶ ἀλοπον ἔξερχεσθαι [σθ'
 χῶρε πάλιν δέσθ. γ. ἀλλ' ἀ νῆ τῶ φασφό-
 ἐγὼ δ' ἀποδείξασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
 λυ. μὴ μὴ ἀποδείξῃς, κὺ γὰρ ἄρξῃ τέπε σὺ,
 ἠτίσθ γινῆ ταῦτον ποιεῖν βούλησθαι.
 ἀλ. γ. ἂ ποτίει εἰλήθυ' ἐπίσθες ἔτοικε
 ἕως ἀν εἰς ὅσον μολῶ, γὰρ χροεῖον.
 λσ. τί ἔσθ λησῆς. γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
 λυ. ἀλλ' οὐκ εὐχῆς (ὄγε χθῆς, γ. ἀλλὰ τήμεσθ
 ἀλλ' οἶκα δέμ' ὡς τῶ μαῖων ἀλυσιγράτῃ
 ἀπόπρωπον ὡς τάχιστα. λυ. τίνα λόγον λέγῃς,
 τί ἔστ' ἔχῃς τὸ σκληρῆν. γ. ἄρρεν παιδίον.
 λυ. μὰ τῶ ἀφροδίτῃν ἔ (ὄγε) ἀλλ' ὡ χαλκείον,
 ἔχῃ τι φαίει κσιλότ. εἴσθμα δ' ἐγὼ,
 ἂ καταγέλασ' ἔχῃσσι τῶ ἱεράν κινῶ
 κινῶν ἔφασκες; γ. κὺ κινῶ γε νῆ δία.
 λυ. τί δ' ἄπει ταύτῃν ἔχῃς. γ. ἴα μὲ εἰκαπιδάβοι
 ὁ τόκος σὺ πόλῃ, τέξῃμ' εἰς τῶ κινῶ
 ἔσθ' ἄσσι ζούτῃν, ὡς σῶσαι σφειστραῖ. [μαζα
 λυ. τί λέγῃς, σφφασίζῃ σφειφαιῆ τὰ πρῶγ-
 ἔτ' ἀμφισθρομία τ' κινῶν; ἀνθ' ἄλλοις;
 ἀλ. γ.

αλ. γ. ἀλλ' ἔδωκα μ' ἔγωγε ἑδὲ κριμαῖνδ' ἐπὶ
 ἐξ οὗ τ' ὄφιν ἴδον τ' οἰκέρην πεπ. [πόλη,
 βλ. γ. ἐγὼ δ' ἔγωγε τῶν γλαυκῶν μετέλω
 ἀπόλλυμαι,

ταῖς ἀρεπνίαισι πεκκαῖσι ζεσῶν ἀεί.
 λυ. ὦ δαιμόνιαι πύσσοδε τ' τερατόματων
 παθεῖτ' ἴσους τὸς ἀνδρα, ἡμᾶς δ' ἀπὸ οἴῃ
 παθεῖν οὐκ εἴτε γέρας ἀργαλίας τ' οὐκ οἶδ' ὅτι
 ἄγασσι γύκλαι, ἀλλ' ἀτάχα δεῖ ὦ γαβαί,
 καὶ πρὸς ταλαιπαρήσασσι γὰρ ὀλίγην χερίων
 αἰς χερισμὸς ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, εἰς
 μὴ πασιῶμεν, ἐστὶ δ' ὁ χερισμὸς ἄσασσι. ^{ἄσασσι} ^{ἄσασσι}

βλ. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὀπλίγη. λυ. σιγάτε δ' ἄ.
 ἀλλ' ὅπου ἂν πλῆξωσι χελιδόνες εἰς ἴνα
 χῆρον,

τὸς ἔπιπαι φούγισμα, δῖπχαιταί τι φε-
 λήται,

πιῦλα κακῶν ἴσασσι, τὰ δ' ἰσῆρα πρὸς ἴσασσι
 θήσασσι

ζῶς ὑψιβρεμέτης. γο. ἰπ' αἶσα κατακει-
 σόμεθ' ἡμεῖς.

λυ. ἴω δ' ἄπασσι κ' ἀπασσῶν τε πλεονέχουσι
 ἐξ ἰσῆρα καὶ οἰο χελιδόνες, ὅτι π' ὄξασσι
 ὄρετον ἐπ' ὅπου καταπυγῶν ἴσασσι εἶσαι.

γ. γο. σαφὲς ὁ χερισμὸς τῆ δ' ἄπασσι θεοῖ
 μὴ τῶ ἀπασσῶν τε ταλαιπαρήσασσι,
 ἀλλ' εἰσῶμεν, καὶ γὰρ αἰχρῶν τεταγῆ
 ὦ φίλτα. τ' χερισμὸς εἰσῶσασσι ἄσασσι.

Στρεφῆ.

α. α. μῦθοι βύλομα λίζασσι
 τίς ἡμῖν. ὅτι ποτ' ἤκα-

σ' αὐτὸς ἴπ' παῖς ὦν

ἔτῳ,

ἄν' ἂν ἀνίσκ' ὠμὴ λανία τις, ἔς
φύλῳ γάμῳ

ἄφικετ' εἰς ἐρημίαν, καὶ

τοῖς ἔριστον ἄπει,

καὶ τ' ἰλασθῆρες

ὠλεξάμ' ἄρκυς

καὶ κωὰ τιν' εἶχον,

κὲ κίπ' κατῆλθεν πάλαι οἴνοδ' ὑπὸ μίση,

ἔτῳ,

τὰς γυναῖκας ἐβδύλυσθ' ἔ

καὶν' ἡμῖν' ἔδ' ἡπτόν

ἔμελανίαν' οἱ σάφ' ἔστιν.

πρ. βύλομαι Ἐζραῦ κύσση

κρόμου γδ' ἔχ' ἔδει.

κἀνατείνας τὸ σκέλ' ὠλακτίσση

ἐλὸ λογχιμῶ πομπῶ φαρῆς.

καὶ μωρατίδης γδ' ἔδ'

τραχὺς ἐντεύθου μελαμπυ-

γός τε βίς ἐχθροῖς ἄπεισι,

ὡς ἢ ἐφ' ὀφθαλμοῖς.

Αντιστροφή.

κ. γ. καὶ γὰρ βύλομαι

μῦθόν τι ὑμῖν ἀνπλίξαι,

τὰ μελανίασι,

τίμαι πε

ἔδ' ἀνδρῶν τε ἀβῶταισιν δ'. αἰεὶ ἄνιδε

σκόλοι-

σι τὸ πρὸς ἑσέσιν ἀφαιργμαί' ἔ

ἔβινύσιν ἀπορρώξ

ἔπος ἢ ἰτίματ

ἄχιθ' ἰσὸ μίσκε

πολλὰ κρηρασάμεθ' ἀνδράσιν πονηροῖς,
ἔτι,

κεῖν' ὑμῶν ἀντιμίση

τὸς ποιηρὸς ἀνδρας αἰεί.

παῖσι δ' ἠγναιξίν κ' ἰφίλατες,

τίμω γάθοι βέλει θείαι

κ. ἀν. μηδαμῶς ἴδειςά γη.

κ. γυ. ἀλλὰ κρέσω τί σκίλει.

κ. ἀν. Ἦ σάκκαδ' ἐκφανῆς;

κ. γυ. ἀλλ' ὅμως ἀν σὸκ ἴδοις

καί π' ἔσης γε αὐτ' αὐ-

τ' κρημήτην, ἀλλ' ἀπιψ-

λαμύρον τῷ λύχινω

λυ. ἰὲ ἰὲ γυναικες, ἴτε διῦρ' ἄς ἐμὲ

παχέως. γυ. τίδ' ἐστὶν ἀπέ μοι τίς ἢ βοή;

λυ. ἀνδρ' ὀρεῶ φρεσιόοντα παραπιπληγμῶν,

τῆς τ' ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμῶν.

ἀλ. γ. ὦ πότνια κύπερα, κ' κυθήρων, καὶ πάφω

μεδέεσσ', ἴθ' ὀρθλῶ κ' ἰφίλα τῶ ὀδόν.

γυ. πῦθ' ἐστὶν ὅσας ἐσὶ. λυ. παρὰ τὸ τ' χλόης

ἦ νήδ' ἰ, ἔσι δ' ἦτα τίς κ' αἶ ποτέ,

ὄρῳτε γινώσκει τίς ὑμῶν. μυ. νήδ' ἰα

ἔγωγε κάσιν οὐμὸς ἀνὴρ κρησιίας.

λυ. σὸν ἔργον εἶη δ' ἴτι ὅσ' ἰάν κ' εἰρίφειν,

καί ξυπερωσάειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν

κ' π' αἰθ' ἰσὸ ἔχην πηλῶ ἦν σύνοιδεν ἢ κύλιξ.

μυ. ἀμίλει ποιήσιν τῶντ' ἐγώ. λυ. καί μ' αἰ ἐγώ

κυυπερωσάσω παραμύρεσ' οὐθαδ' ἰ,

καὶ ξυπερωσάσω δ' ἴτι. ἀλλ' ἀπέλθαιτε.

- κί. οἴμῳ κακοδαίμαν οἶος ὁ πασμός μ' ἔχῃ,
 χ' ὀτέται. ὦ τῶς ἐπιτροχῆ φρεβλέμῳ.
 λυ. τίς ἔρς οἰώτος ἔφολάκων ἐσός; κί. ἐγώ.
 λυ. κίηρ; κί. ἀνὴρ δῆτα. λυ. σὺν ἄπει δῆτα ὄν
 ποδῶν;
 κί. σὺ δ' εἴ τις ἢ κῶάκασάμ'. λυ. ἡμεροσκόπος,
 κί. πρὸς τῆ θεῶν κῶ ἐκκάλισόν μαι μυρρίνην.
 λυ. ἰδ' ἔ καλέσω γὰ τῶν μυρρίνην σοι, σὺ ἢ τίς
 κί. ἀνὴρ ἐκείνης, παιονεῖδης κινησίας. [εἰς
 λυ. ὦ χῶρε φίλπετ', ἔχ' ἀκλίεις τοῦ ὄμοῃ
 τοσόν περ' ἡμῖν ἐστὶν ἐδ' ἀνώσυρσι,
 αἰετὸν ἢ γνήσι' ἔχ' ἀλ' ὄμοῃ,
 κἂν ὄν ἢ μῆλον λάσῃ κινησία
 τατὶ γένοιτο φησίν. κί. ὦ πρὸς τῆ θεῶν.
 λυ. ἰητῶ ἀφροδίτῳ κἂν πρὸς ἀνδρῶν γ' ἐμ-
 πείση
 λόγῳ περ' εἰρηκεν εὐθείας ἢ σὴ γνή,
 ὄπληρὸς ἐστὶ τῶ α πρὸς κινησία. [μει;
 κί. ἴβινω κῶάλισον αὐτῶ. λυ. τί οἰώ δ' ὄσος πῆ
 κί. ἐγνητὴ τῆ δὲ ἰω βάληγε (δ,
 ἔχω ἢ ἔθ', ὄπρ' ἐπ' ἔχω δὲ ἰδωμί σοι.
 λυ. φῆρε κῶ καλέσω, κατὰ ὄσος σοι. κί. ταχὺ
 κῶ πᾶν
 ὄσ ἢ δειμῖαν ἔχω γε τῶ βίω χάριν,
 ἐξ ὄπρ' αὐτὴ ξυνηλθεν ἐκ τῆς αἰκίας,
 ἀλλ' ἄχλομα μ' εἰσῶν, ἔρημα ἢ
 εἶναι δεκῆ μαι πάντα τοῖς ἢ στίοις
 χέριν ἐδεμῖαν οἰδ' ἐοδῶν, ἔσκα γὰρ.
 μν. φιλῶ φιλῶ γὰ ἔστον, ἀλλ' ἔ βάλει
 ἰω' ἐμῆ φιλεῖα, σὺ δέ με εὐτά μὲ κῶ αλφ.
 κί. ὦ γλυκύτατος μυρρίνιδος, τί ζῶν ἀδρῶσι
 κατὰ.

κατάβηθι δειῦρον. μὲν μὰ δὲ ἰγὼ ἤ ἀνός', ἔ.

βι. ἰμῶ καλοῦντες ἔ καταβήσῃ μὲν ἴσθι,

μυ. ἔ γδ δὲ ἄλλος ἐδὲν ἐκκάλεισ ἰμέ.

κι. ἰγὼ ἔ δρόμοι θ: ἐπιπτεριμῶθι ἔ ἔτ.

μυ. ἄπειμι. κι. μὴ δ' ἔτ' ἀλλὰ τῶ γ' ἐπαιδίῃ,

ἴσθ' ἀκροσθ' ἔτος, ἔ καλῆσ τῶ μαμμίασι

πῶ μαμμία, μαμμία μαμμία.

κι. αὐτῆ τι πάχης, ἔδ' ἰλιεῖσ τὸ παιδίῃσ

ἄλλοτῶν ὄν κάθῃλοι ἐκτῶ ἡμέσθι:

μυ. ἴσθ' ἰλιεῖ δ' ἔτ', ἀλλ' ἀμειλῆσ αὐτῶ πατῆρ

ἔσθι. κι. κατάβηθ' ἠ δαιμοσία τῶ παιδίῃσ.

μυ. εἴοι τὸ τι κῆν, καταβαστέοι. κι. τί γδ πάθω,

ἰμοί γδ αὐτῆ κῆ νεατίσθι δεκῆ

πολλῶ γεγεῆσθ' κάγαλάτεσθι βλίπθι.

χ' ἀδυσκολαίθι πρὸς ἰμέ κῆ βρεσθῆσθι,

ταῦτ' αὐτὰ δ' ἔσθ' ἀκάμ' ἐπιπτεροσθι ποθῶ.

μυ. ἠ γλυκύτατοι σὺ πενήθιοι κακῶ πατῆρσ,

φῆρε Σεφιλῆσθι γλυκύτατοι τῆ μαμμίασ.

λυ. τί ἠ πόνησθι ταῦτα ποίθι χ' ἀτίρθι

πειθῆσθι γυναιξῆσθι κάμῆτ' ἀχθῆσθι ποίθι.

κι. αὐτῆ με λυπέθι. μυ. μὴ σέσασθι τῶ χῆ-

σῶθι,

τὰ δ' ἐνδοσθι ὄντα τὰ μὰ κῆ σὰ χῆσθι

χῆσθι δ' ἔσθι πθῆσθι. κι. ὀλίγθι αὐτῶν μοι μέλθι.

μυ. ὀλίγθι μέλθι σοι τ' κρόκθι φορεθῆσθι

ἴσθ' ὄτ' ἀλεχθῆσθι ὄνθι. κι. ἔμοιγθι τῆ δ' ἴσθι

τὰ τ' ἀφροθῆσθι ἱερ' ἀπορθιασθι σοι

χῆσθι τοσῆσθι ἴσθι, ἔ βαδίθι πάλθι

μυ. μὰ δὲ ὄσθι ἴσθι, ἠ μὴ δ' ἔσθι ἀχθῆσθι γῆ

κῆ δ' ὄσθι πῶσθι πῶσθι. κι. τί γδ ἠν δόκθι

κάθῃ γ' ἄπειμι ὄκθι. ἠ μὴ δ' ὄσθι πῶσθι

σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθητι μετ' ἐμῆ Δίφ'
 χροῖα.

μυ. ἔδῃται, καίρι σ' ἄσκησεν ὡς ἐφιλῶ.

κί. Φιλῆσι; τί ἐν ἡ κατακλίθησ ὡ μύρρινιον.

μυ. ὡ καταπέλας' ἐναυτίον ἔπαυδ' ἰα;

κί. μὰ δ' ἰ, ἀλλὰ ἔτοδ' οἴκαδ' ὡ μανῆ φέρε.

ἰδὲ τὸ μὲν ζοι παιδίον καὶ δὴ κ πεδῶν,

σὺ δ' ἔ κατακλίθει. μυ. πῆ γδ ἄν τις κ

τάλαν

δράσθαι ἔτο κί ὅπρ ἔτο πανός καλός.

μυ. κῆ πῶς ἐδ' ἀγνηδῆτ' ἀνέλθοιμ' ἐς πόλιν.

κί. κάλλιστι δ' ἔπρ λασσι μὲν τῆ κλεψύδρα.

μυ. ἔπειν' ὁμόσασα δ' ἔτ' ἐπιπορήσῃ τάλαν;

κί. εἰς ἐμετράπει. μηδ' ἐν ὄρκῳ Φρογτίσης.

μυ. φέρε κῆ ἐνέγκω κλεψύδραν ἰδίων νῶν. κί. μηδαμῶς,

ἀρκεί χαμαι νῶν. μυ. μὰ τ' ἀπολλω μήσ' ἐγὼ

καί, ἔ τ' ἰσπύονται κατακλιναί χαμαί

κί. ἡ δὲ γυνὴ φιλήσει με. δῆλῃ τι καλῶς

μυ. ἰδὲ κατάκεισ' αὐσάσπι. καὶ γὰρ κδύομαι,

ψιασθῆναι καί τι τὸ δῆνα ψιεύθῃς ἐς ἔχουσιμα.

κί. πῶς ψιεύθῃ. μημειγε. μυ. νῆ τῶν ἄρπυιαι,

αἰχρὸν γδ ἐπιτόνογα. κί. δὲσ μοι νῶ

κῆσσι

μυ. ἰδὲ κί πωταιάξ. μυ. ἦνε κῆ ταχέως πᾶν.

ἰδὲ ψιεύθῃ, κατάκεισ κῆ δὴ κδύομαι,

καίτοι τὸ δῆνα ἀποσκεφάλαιον σκῆχρῃ.

κί. ἀλλ' ἔ δέομ' ἔδ' ἐν ἔχουσι. μυ. νῆ δ' ἄλλ' ἐγὼ.

κί. ἀλλ' ἔπει τὸ πῆσ τὸ δ' ἡσχακλῆς ἐκνίζε.

ἀνίσασ' ἀναπέδησον. μυ. ἦδη πᾶν ἔχου.

κί. ἄπαντα δῆνα; δεῦρο κῆ ἄ χροῖστον.

μυ. τὸ σρέφιοι ἦδη λύομαι μέμνησσι νῶ,

μήμ

- μήμ' ἰξαπατήσης τὰ πρὶ τ' Ἀγαλαγῶν.
 κτ. νῆ δ' ἰδοιοίμην ἄρα. μυ. σούφα ἐκ' ἔχθης
 κτ. μὰ δ' ἰ' ἔδ' εὐμοίγ' ἀλλὰ βινεὶ βυλοῦσι.
 μυ. ἀμίλει ποιήσης ἔτο, ταχὺ γ' ἰεχομαι.
 κτ. ἄνθρωπος ἐπιτίθει με Δία τὰ πρῶμασι,
 μυ. ἔπαυρο σαυτόν. κτ. ἀκ' ἐπῆρ' ἔτο γα.
 μυ. βέλει μου εἰσοσε; κτ. μὰ τ' ἀπὸ αὐ μὴ μίγ.
 μυ. νῆ τίω ἀφροδίτῳ ὡπτε βέλειγ' ἔν' ἡ μή.
 κτ. εἴθ' ἐμυχθεῖν το μύσθ' ἄ ζεῦ διαποτα.
 μυ. πρότερος δὴ τίω χεῖρ καλεῖφε λαοῶν.
 κτ. ἔχ' ἄδ' ὑ τὰ μύσθ' κατ' ἀπὸ αὐ ταπειγί,
 εἰμὴ Διὰ τριπλίκον τι κῆκ' ὄξαν γάμοι.
 μυ. τάλαν' ἰγὼ τὸ εὐδοκίον ἡνεγκοι μύσθ.
 κτ. ἀγαθόν, ἴα αὐτ' ἠ δαιμόνια. μυ. λαρῆς
 ἔχον.
 κτ. κάκισ' ἀπὸλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύσθ.
 μυ. λαοῖσι τίνδε τ' ἀλάδαστρον κτ. ἀλλ' ἐπεθγ' ἴχα
 ἀλλ' ἠ ζυρά κατὰ κησο κημὴ μῆρι φερε
 μηδέν. μυ. ποιήσω ταῦτε νῆ τίω ἄρτιμιν,
 ἠπελοδομα γ' ἔν, ἀλλ' ὅπως ἠ φίλτατε
 σω οὐδ' ἄς πιεῖαλ' ψηφισί. κτ. βελ' ἄσομαι
 ἀπολώλεικέν με κάπιτι τριφεν ἡ γονή,
 τὰτ' ἀλλὰ πάντε, κἀπὸ δ' εἰρασ' οἴχ' ἰ.
 εἴμθι τί πάθω, τίνα βινήσω
 τ' κηλλίσης πιασῶν ψούδεις,
 πῶς ταύτην παιδοτρεοφήσω,
 πῶς κηιαλώπηξ,
 μίθ' αὐτόσ μοι τίω κύδην
 κ. γ. εἰ δ' ἐνὶ γ' ἠ δ' ὕστη κακῶ
 τείρει ψυχὴν ἰξαπατηθεῖς,
 κᾶζωγ' οἴκλειρασ', αἰ αἰ,

ποῖο γὰρ ἂν ἔτι φέρῃς ἀντίχοι
 ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχες,
 ποῖα δ' ὄσφύς, ποῖος δ' αἰὲς ὄρρῳ
 καπιτιόρρῳ

καὶ μὴ κινῶν τὰς ὄρθρας.

π. ὦ Ζεῦ θεῶν ἀνπατασμένων.

χ. γε παυτὶ μὲν τοῖ καὶ σ' ἐποίη-

ς ἢ πανδοδύλωρ καὶ παιμυσκερῶ.

π. μὰ δὲ ἀλλὰ φίλη καὶ πιγλυκερῶ.

χ. γε ποῖα γλυκερῶ, μιὰρῶ, μιὰρῶ,

δὴτ' ὦ Ζεῦ, ὦ Ζεῦ

εἶθ' αὐτὴν ὡς πρὸ τὰς θάμνας

μεγάλων τυφῶ καὶ πρηστῆσι

ζωφρέψασι, καὶ ζυγχοζυλίσασθ

οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,

ἢ ἢ φέρουτ' αὐτὰ λυγροὶς τῶ γῆν,

κατ' ἐξείφης

πρὶ τῶ ψαλλῶ παρ' αἰθρῶν.

κῆ. πᾶσι τῶν ἀστανῶν ἔστιν γεραχία

ἔστι περὶ αἰθρῶν. λῶ τί μοθίζαι νέου.

στρ. σὺ δ' εἰ τίς; τόπρου ἀνθρώπου ἢ κενόσαλλῳ.

κῆ. κέρυξ ἔγαν ὦ κερσάνης ναὶ τῶ σῶ

ἔμελοι δὲ πᾶσι ἀρταί πρὶ τῶν λαλαγαῶν.

στρ. κᾶπειλα δ' ὄρου δ' ἦθ' ὑπὸ μάλης ἢ κερσῆσαν;

κῆ. ἢ τ' δὲ σὺ ἔγωγε. στρ. ποῖ μὲν περὶ φέης

τί δ' ἢ περὶ ἀλλεῖ τῶ χλαμύδ' ἢ βεβαιῶν

ὑπὸ τ' ὄδ' ἢ; κῆ. πάλαι ὄργα ναὶ τ' κάστρου.

στρ. κᾶθροπος. στρ. ἀλλ' ἔσοκας ὦ μιὰρῶτατε.

κῆ. ἢ τ' δὲ σὺ ἔγωγε, μὴ δ' αὐτὸ λαδ' ὀδ' ἢ.

στρ. τί δ' ἔστι σοὶ τῶ σῶ. κῆ. σκυτάλα λακωνικῶ

στρ. εἴ πρὸ γε χ' αὐτῆ σκυτάλα λακωνικῶ.

στρ. ἀλλ'

- στρ. ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότε με σὺ τ' ἀληθῆ λέγεις,
 τί τὰ πρᾶγμαθ' ὑμῖν ἐπιτᾶν λακεδαίμοι;
 κή. ὄρσα λακεδαίμων πᾶσα, καὶ τὴν σύμφορον
 ἄσπαστες ἐτύχασαν, πελάγαι δὲ δεῖ.
 στρ. Διὸς ἔδδ' ἐστὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐπίσιν, [πιτῶ
 Διὸς πάντες κή. σὺκ' ἀλλ' ἐρχέσθαι μὲν οἴω λαμ-
 ἔκτει δ' ἄλλαί ται κτ' ἀπ' ἄρτων ἄμφο
 γυναῖκες, αἱ τῶν Διὸς μιᾶς ὑποστάπιδος
 ἀπήλαοι τῶς ἄνδρες Διὸς τ' ὑποσάκτου.
 στρ. πῶς ἔν' ἔχπει κή. μογίσματα, ἀνθ' τᾶν πόλιν
 αἰψὺ λυχνόφοροντες Διὸς τεύφαμας
 ἑαί γ' ὄνυχαίς ἐδὲ τῶ μύρτων διγῆν
 ἰῶντι, πρὶν ἄκτωτες ἰξενὸς λόγων
 σπονδᾶς ποιητόμεθα ποτὶαν ἐκλάδα. [μο
 ἀθ. τρετὶ τί τὸ πρᾶγμα πικρὰ χάθου ξυνομῶν
 ἱπὸ τ' ὄνυχαίς ἀρπυγιᾶν μακράτω,
 ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζει πρὶν ἄλλα κληγῶν
 αυτοκράτορας πρὶς τοῖς πίπτειν ἐνθάδ' ἰ,
 ἐγὼ δ' ἐτέρως ἐνδίδει τῇ βελῆ φράστο
 πρὶς τοῖς ἐλάσθ' τὸ πέθ' ἰπιδιζας τοδὶ.
 χ. γυ. πατάομαι, κράπτω γ' ἅπαντα λίγας.
 χ. ἀν. ἐδίδεισι θεοὶ γυναῖκας ἀμφοτέρων
 ἐδὲ πῦρ, ἐδ' ἔδ' ἀτασθῆς ἐδεμία πύρδαλις.
 χ. γυ. αὐτὰ μ' τοὶ ξυνοίησι, ἔπει πολέμους, ἐπὶ μοῖ
 ἰξὸν ἄκτοηρὶ σὲ βιῶντας μ' ἔχασιν φέλω.
 χ. ἀν. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας ἐδὲ ποτὶ πύρ-
 σιμοι.
 χ. γυ. ἀλλ' ὅταν βέλῃ σὺ, πῶς δ' ἔσει περὶ ὄψομαι
 γυμνὸν ἐνθ' ἔπας ἰρῶ γ' ὡς καταγέλαστος εἶ,
 ἀλλὰ τῶ ἐξομίδ' ἐνδύσω [επεσσεῖς ἰγῶ.
 χ. ἀν. ἔπει μὰ τ' δὲ ἐπονηροὶ ἰποιήτατε,

ἀλλ' ἔγω' ὑπ' ὀργῆς γδ' ποιηρᾶς ἐτότ' ἀπί-
δμαι ἐγώ.

κ. γυ. πρῶτα μὲ φαίνεσθ' ἀνὴρ, εἰθ' ἔκαστος γέ-
λασσεσθαι.

κἂν μὴ με λυπῆς, ἐγὼ (εἶγ' ἂν τόδε τὸ
θηρίον

εὐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ λαβῶσ' ἐξείλον ἂν ὁ
κῶ ἐνι.

κ. ἂν εἴτ' ἄρ' ἴω τῶν πετρῶν ὁ δακτύλιος
ἔτσι

ἐκτάλουσιν αὐτὰ, κἂντι δ᾽ ἄξον ἀφιλε-
σάμοι

ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ με τὴ τὸν δία πάλαι
δάκει.

κ. γυ. ἀλλὰ δράσθαι κῶν καίτοι δύσκολος γ'
ἔφουσ' ἀνὴρ.

ἢ μέγ' ὦ ζεῦ ζεῦ μ' ἰδοῖν τι μωιδ' ἔστι
ἐσί σοι.

ἐχέρας, ὅσα ἱμπίς ἐστι ἢ δὲ τρικροσσία

κ. γ. κἂν δ' ἄνητος γίμ' ὡς πάλαι γίμ' ἔφρε-
αρχῆ,

ὡς ἔπειθ' ἐξηρίθη, ρεῖμα τὸ δάκρυον πολύ.

κ. γυ. ἀλλ' ἀπέψήσωσ' ἐγὼ, καίτοι γὰρ πάνυ πόνη-
ρος εἶ,

καὶ φιλήσω. κ. γ. μὴ φιλήσης. κ. γυ. ἦντι
βέλγη' ἦντι κή.

κ. γ. ἀλλὰ μὴ ἄρας ἰκθιδ', ὡς ἐστὶ θωπιχῆ
φύσος

κἂντ' ἀκῆνο κῶπος ὀρθῶς κἂ κακῶς εἰρημῶν
ἔπι (ὁμπανελίθροισιν ἐθ' ἀνὸς πανο-
λίθρων,

ἀλλὰ

ἔκ' ἀνὼ ἰστένομαί σοι καὶ τὸ λοιπὸν ἔκ' ἴπ-
 ἔτε δράσθαι φλαῦρον ἔδ' ἐδ' ὕφ' ὑμῶν πεί-
 σμα,

ἀλλὰ κενὴν συσταλίντες ἔμειλες ἀρξώμεθα.

Χ. γυ. ἔ παρασκώαζόμεθα ἄπλιτ' ἔδ' ὡς

δρες φλαῦρον εἶπεν ἔδ' ἐν,

ἀλλὰ πολὺ τ' ἔμπαλιν

πάντ' ἀγαθὰ κ' λέγην

κ' δ' ἔσθ' ἐν, ἰκανὰ γ' ἐτὰ κ' κ' π' α'

κ' τὰ παρακείμεθα,

ἀλλ' ἐπιγίγνεται

πῶς ἀνὴρ κ' γυνὴ,

εἶπες ἀργυροδίου

θεῖται λατῶν μ' ἄς ἢ δ' ὄ' ἢ

τρῆς, ἄς π' ἄλλ' ἐπ' ὄσιν

κ' ἄχρη βακάντια,

κ' ἄν ποτ' εἰρήνη φασὴ

ἔστις ἀννυὶ δ' αὐτοῖσιν

παρ' ἡμῶν ἀν λάβη

μηκέτ' ἀποδιδῶ,

ἔσθ' ἢ μέλλομεν ξίους πῶς κ' αὐτοῖσιν

ἄνδρες κελύς τε κ' ἀγαθὸς,

κ' ἄσιν ἔτνος π, καὶ

δελφάκιον ἴω τί μοι,

κ' ἔτο τίδυκί' ὡς τὰ κρέα

ἔξεδ' ἀπαλὰ κ' κ' κ' α',

ἢ κετ' οὐν εἰς ἑμῶν

τήμερον, πρὶ ἢ κ' ἢ

ἔτ' δ' ἄς λελυθῶντες,

αὐτοῖς τε κ' ἔτ' ἀπαιδί' εἰ-

ἔσ' ἔσθ' βαδίζειν,

μηδ' ἔρχομαι μήδ' εἶνα

ἀλλὰ χωρεῖν ἀνέκρους

ὡς πῶς δίκαι' εἰς

ἑαυτῶν γλυτικῶς.

ἴσως δ' ἢ δύρα κεκλείσει.)

Χ. γ. καὶ μὴν δὴ τὸ πᾶν εἰδὶ πρόσθετος ἔλ-
θῃ· τίς ὑπὸναι

χωρεῖται ὡς πῶς χειροκομῆσι καὶ τῆς λη-
ροῦσι ἔχοντες

ἄνδρες λάκωνες, πρῶτα μὲν μοι χαίρειτε.

εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκατε.

λα. τί δ' ἄ ποθ' ὑμῖν, πολλὰ μουσίδδεν ἴπη,
ὀρῶ γὰρ ἔξειδ' ὡς ἔχοντες ἦκατε

Χ. γ. βαθεῖαι, τινὲς ἔρωται μὲν ἡδε συμφορᾷ
δεινῶς, πθειρμῶν γὰρ χυῖσθαι φαίνεται

λα. ἔφαται, τί καὶ λέγει τις. ἀλλ' ὅσα θέλω
πάντα τίς ἔλθῃ ἀμῖν εἰράναν σίτω.

Χ. γ. καὶ μὴν ὀρῶ καὶ τὰς δευτέρας αὐτόχθονας
ὡς πῶς καλαίτας ἄνδρας δὴ τὸ γαστήρων
δοιμάτι δὴ τὸ σέβοντες ὡς φαίνε.)
ἀσκηκὸν τὸ χρῆμα ἔισοσῆματ'.

ἀθ. τίς ἀνφροσύνη πᾶσι ἢ λυσιπράτη,
ὡς ἄνδρες εἶσι τιστοῖ

Χ. γ. καὶ αὐτὴ ζωάδει καὶ ἀτέρρα ταύτη νόση
ἦκε πρὸς ὀρθροῦ παταμὸς ὑμᾶς λαμῶναι

ἀθ. μὰ δὴ ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμ-
μιθα.

ὡς εἶπε ἡμᾶς μὴ λίσσῃ ἀξίταιχὺ

εὐκ' εἶδ' ὅπως ἐκλεισθῆναι βινύσσιδον.

Χ. γ. εἰ σωφροῦν ἦτε δοιμάπα λήψεται ὅπως
τὸ ἱρμολογιδῶν μήπε ὑμᾶς ὄψει.)

ἀθ. ἦ

- ἀθ. ἢ τ' δὴ οὐκ ἔστι τοι λέξις. λα. καὶ τὸ σὶώ
 πάντως, φέρε τὸ ἔθ' ἐμβαλώμεθα.
 ἀθ. ὦ χαῖρετ' ὦ λάκωνες, ἀγχεύ' ἰπάθουμ'·
 λα. ὦ πολυχαρίδα, δεινάγ' αὐπιπόμεναι,
 αἶκ' ἴδον ἄμεις ἄνδρες ἀναπιφασμύνας
 ἀθ. ἄγε δὴ λάκωνες αὐ' ἔργα χερῶν λέξις,
 ἐπὶ τί πάρεσθε δεῦρο. λα. φρεῖ Διχαλαγῶν
 αἰετοῦσε. ἀθ. καλῶς δὴ λέγετε χ' ἡμεῖς
 τετυγί
 τὴ ἔκαλ' ἔμ' δὴ τὴ τὴν λυσιστράτην,
 ἢ φρεῖ Διχαλάξειεν ἡμᾶς ἄν μόνη.
 λα. καὶ τὸ σὶώ κ' ἄν λῆτε τ' λυσιστράτον.
 χ. γω. ἀλλ' ἔστιν ἡμᾶς ὡς εἶοικε δεῖ καλεῖν.
 αὐτὴ γὰρ ὡς ἠέκασον ἢ δ' ἐξίεργον.
 χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδραιοτάτη, δεῖ δὴ νωῖσθε
 χυεῖσθε
 δεικῦ, ἀγαθῶ, φεύλῶ, Σιμιλῶ, ἀζαυκῶ,
 πολόπειρο
 ὡς οἱ περὶ τοὶ τ' ἐκλύων τῆ σῆ ληφθείτε
 ἴουσι
 Συνεχόρησάν σοι κ' κρητὴ τ' ἀγκλήματω
 πάντ' ἐπίτεψαν.
 λα. ἀλλ' ἔχι χαλιπὸς τ' ἔργον εἰ λάβοι γέ πε
 ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ ἠπείρωμ' ἔμε,
 τάχα δ' εἶσ' μοι γὰρ π' ἐστὶν ἡ Διχαλαγῆ.
 χ. αἰετοῦ γλαβῶσα περὶ τὴν λακωνικῶν.
 κ' μὴ χαλιπῆ τῆ χειρὶ μὴ δ' ἀυθαδικῆ,
 μὴ δ' ὡς φρεῖ ἡμῶν ἄνδρες ἐμαθῶς τ' ἔσθ'
 ἴδρω
 ἀλλ' ὡς γωαῖκας εἰκὸς οἰκείως πάντ',
 ἴω μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τ' σάθης ἄγε,
 ἴθι κ'

ἴθι καὶ σὺ τέτυκτες Ἀθηναίους ἄγε,
 ἔθ' ἂν δίδωσι, πρόσταγε τέτυκτε λαβομένη.

λυ. ἂν δ' ἔρε λάκωνες, σ' ἄπ' παρ' ἐμὲ πλησίον,
 οὐ θένδεται ὑμεῖς καὶ λόγων ἀκέσαστε,
 ἐγὼ γὰρ ἢ εἰμι, νῆς δ' ἔννεσί μοι,
 αὐτὴ δ' ἐμωτῆς ἔκακῶς γνάμης ἔχω,
 εὖς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γαστρίων λόγους.
 πολλὰς ἀκέσας ἔκαμύσωμαι κακῶς,
 λαβῶσα δ' ὑμᾶς λοιδορήσω βέλομαι,
 κρητὴ δίκαιος, οἱ μίᾳς τε χέρι βῶ
 βωμὸς παρρησιόνοτες ὡς ὅτ' ἐξυζητεῖς,
 ὀλυμπιάσιν ἐν πύλαις, πυθοῖ, πόσους,
 εἴποιμι ἂν ἄλλους εἴμι μεμικῶνι δέοι,
 ἐχθρῶν παρῶντων βερβόρων στραδύματι
 ἐκλίνας ἀνδράς καὶ πόλεις ἀπόκλιτε,
 εἰς ἢ λόγους μοι δεῖ εἶ' αἰὲ παρῶνι εἶ.

ἀθ. ἐγὼ δ' ἀπίδνυμαι γ' ἀπὸ ψαλλήραυ.

λυ. εἴτ' ὦ λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τείψομαι,
 ἐκείθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῖ σε παρρησιόνοσα ποτὶ
 ὀλάκων Ἀθηναίων ἐκείτης καθίζητο,
 ἐπὶ τῆς βωμῆς ὡς ἔρε ἐν φαικιδί
 τραπᾶν παρρησιόνοτων, καὶ ἡ μὲν ἰσότητος,
 ὑμῖν ἐπίκρητο καὶ ὡς εὖς σείων ἄμα,
 ἐλθὼν ἢ σὺν ὀπλίταισι περὶ ἀκίχλιος
 κίμων ὄλλω ἔσωσεν πλὴν ἄκνη δαίμνια,
 ταυτὶ παθόντες τ' Ἀθηναίων ὑπὸ
 δὴ ἔτε χῶραν ἢς ὑπ' εὖς πεπόνθατε.

ἀθ. ἀδικῶσιν ἔτοι νήθι, ὦ λυσιπράτη.

λα. ἀδικῶμεν, ἀλλ' ὁ πρῶκτος ἄφατος ἐκαλός.

λυ. ὑμᾶς δ' ἀφῆσεν τῆς Ἀθηναίων οἴης,
 σὺν σίθ' ἔθ' ὑμᾶς οἱ λάκωνες αὐθις αὐ

κρατινάκας φορμῶτας, ἰλθόντες δὲ εἰ
 πολλὰς μὲν ἄνδρας θετταλῶν ἀπάλαστον
 πολλὰς δ' ἐτέρους ἰππίδας καὶ ζυμμάχους
 ζυμμάχους τῆ τὸ ἡμέρα μόνους
 καὶ λυθέρωσαν καὶ πῦρ κρατινάκης
 τὸ δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπύχον πάλιν.

λα. ἔπαυται ἔ' ὅπως χαιστίσαν.

ἀθ. ἐγὼ ἢ κύβον γ' ἔδωκα κακίονα.

λυ. τί δὴ τὸ ὑπεργυμῶντε πολλῶν κάλασόν
 μάχεσθε, καὶ ἔπαυσθε τὸ μοχθηρίας.
 πῶς δ' ἔδηξάγητε φέρετε τὸ μπόδων.

λα. ἀμείβεσθε μὲν αἱ πρὸς ἀμείβεσθε γυμνασίου
 ληθῆτε δὲ πῶς ἄλλω. λυ. ποῖος ὦ τῶν; λα. τὰς
 πύλον.

ὡς πρὸς πάλας δειόμεσθε καὶ βλιμάτιοις.

ἀθ. μὰ τὸ ποσὸς ἔ' το μὲν γ' ἔδραστε.

λυ. ἄφες τὸ γὰρ αὐτοῖς. ἀθ. καὶ τίνα κινή-
 σον;

λυ. ἔπερὸν γ' ἀπαιτεῖται ἀντιτάττω ἔχωρίαις.

ἀθ. τὸ δεῖνα γίνωσκω παράδεισόν ἡμῖν τεσσάρι
 πρῶτα τὸ ἰχθυοῦσθαι καὶ τὸ μηλιά
 κόλπον τὸ ὀπίσθεν, καὶ τὰ μετὰ σκέλη.

λυ. ἐπὶ σὺν ἔχει πάντα γὰρ ὠλουσάναι.

λυ. ἔπειτα, μηδὲν διαφέρει παρὰ σκελοῖς.

ἀθ. ἤδη γὰρ γινώσκω δὲ πῶς βύλομα.

λα. ἐγὼ ἢ ἡπερ γινώσκω γὰρ πρῶτα καὶ τὰ σὺν.

λυ. ἐπὶ τὸν διαπραγῆτε ἑαυτοῖς δέξασθε,
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ἑαυτοῖς βελούσασθε, καὶ
 τοῖς ζυμμάχοις ἰλθόντες ἀνακρινώσασθε.

ἀθ. ποῖοισιν ὦ τῶν ζυμμάχοις; ἰσχυράς.

καὶ ταῦτα δόξω τῶσι ζυμμάχοισι ἰσχυροῖς.

βιβέν ἄπασιν. λα. τοῖσι γὰρ καὶ τὰ σὺ
ἀργῶσι. ἀθ. καὶ γὰρ καὶ μὰ δία κερυσίοις.

λυ. καλῶς λέγε, νῦν ἔν' ὅπως ἀγνοοῦσι;
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ἔστυμωμεν ὡς ἐν ταῖσι κίςταις ἐχόμεν
ἔρκεσθ' ἐπέκρη πρίν ἀκλήλεις δότι,
καὶ πῆται πλὴν αὐτῶν γυναῖχ' ὑμῶν λαοῶν
ἠέπ' ἕκαστος. ἀθ. ἀπὸ ἰσχυρῶν ὡς τάχιστα.

λα. ἀγ' ὅπως τὸ λῆς. ἀθ. νῆτ' εἰς τὰ χεῖρα γα.

λυ. φρωμάταν ἢ ποικίλων καὶ χλαυιδίαν καὶ
ξυσίδα.

καὶ κερυσίαν ὅσ' ἐσὶν ἐμοὶ
ἠφθονῶ ἐνεφίμοι
πᾶσιν παρέχον φέρειν τοῖς
παισίν, ὅπως ἂν τε θυγάτηρ
πινὴ κατηφορεῖ.

πᾶσιν ὑμῖν λέγω,

λαμδάνειν τ' ἱμῶν

ζημάτων καὶ ἐνδοθεῖν,

καὶ μηδ' ἐν ἕτως

ἄσσημάνθαι, τὸ μὴ ἔχίτῃς εὐπερὶ ἀνα-
πάσσει

χ' ἂν ἐνδοθῆν ἢ φερῆν,

ἄψο) δ' ἐθ' ἐν σκοπῶν ἐμήτης

ὑμῶν ὀξύπερον ἐμῶ βλίπει,

εἰδέτω μὴ σίρῃς ὑμῶν ἐπὶ, βόσκει δ' εἰκέτας

καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,

ἔπ' καρ' ἐμῶ λαβῶν

πυρίδιον λεπτὰ μιν,

ὅσ' ἄρτος ἀπὸ χοίτικος

ἰδέει μάλ' αἰετίας,

ἔπειθ' ἔβλεψεν

τὴν πύλωνα ἴτων

εἰς ἑμὴν σάκκον ἔχων κὲν κωρύκας, ὡς
λήψεται πυρρὸς, ὁμοίης δ' αὐτοῖς οὐμὸς ἀμ-
βυκλῆ

πρὸς γὰρ μὲν τίωθ' ἄνδρα

πρὸς αὐτὸν μὴ βαδίζειν τίωθ' ἑμὸν,

ἀλλ' ὀφθαλμοῖσιν ἴωθ' ἑμὸν.

στρ. ἀνοίγει τίωθ' ἄνδρα. ἢ παραχωρεῖν φίλους;

ὁμοίως τὴν κάθησθε, μὴ ἐγὼ τῆ λαυκάσθ,

ὁμοίως κατακλύσω, φερπκόν τὸ χαλεπόν,

ὡς ἂν ποιήσαιμι εἰς ἅπαντα δειδύκοντα,

ὁμοίως χαλεπὸν πρὸς πηλαπυρήσασθ.

χο. χ' ἡμεῖς γὰρ μὲν ἔξωθεν λαυκασθ.

στρ. ὡς ἂν πῦρ, κωκύσεται τὰς τρίχας μακροῦ,

ὡς ἂν πῦρ; ὅπως ἂν οἱ λάκωνες ἐνδύσθ

καθ' ἡσυχίαν ἀπώσθιν ὀφθαλμοῖσιν

ἀθ. ἔπειθ' ἔβλεψεν Συμπόσιον ὅπως ἔγω

ἢ καὶ χαλεπότες ἦσαν οἱ λακωνικοῖ,

ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμποσίου σοφώτατοι.

χο. ὁρθῶσθ' ὅτι νύφοντες ἔχουσι γαίοντα,

ὡς τὰς ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,

μεθύοντες αἰείτωσαν ἑμὴν πρὸς βύσσινον,

ὡς μὲν γὰρ ἂν ἐλθῶμεν εἰς λακωνίαν

νύφοντες, αὐτοὺς βλέπομεν ὅτι ἑρπύλλοι,

ὡς ὅτι μὲν ἂν λήγῃσιν ὡς ἀκρόμεν

ἂν δ' ἔλγῃσιν αὐτὸν ὑπὸν οὐρανόν,

ἀγρίοι δ' ἔξωθεν αὐτῶν ἀπὸν πῦρ,

ναὶ δ' ἅπαντα ἤρπασθ. ὡς εἰ μὲν γὰρ

ἀδοὶ πηλαπυρήσασθ κλεισθῶσθ ἂν δειδύκοντα,

ἔπειθ' ἔβλεψεν αὐτὸν κὲν πρὸς πηλαπυρήσασθ.

ἀλλ'

ἀκ' ἔτι γ' αὖθις, ἔρχοντο πάλιν
 εἰς ταυτὸν, σὺκ' ἔρρηστέ' ἠματιγίαι.

Πρ. νῆτ' δ' ἄς ἤδη γὰρ χωρὲς ἔνδοθεν
 λα. ἄπλου γὰρ ἰδοὺ, λαοὶ τὰ φυσατήρια
 ἵ' ἐγὰρ διποδιάζω γὰρ καὶ σὺ κωλον
 εἰς τὴς ἀσωναίης τε καὶ ἡμᾶς ἅμα.

ἄθ. λαοὶ δ' ἤτα τὰς φυσατήριας πρὸς τ' ἑρῶν
 ἄς ἠδὲ καὶ γ' ἑρῶν ἡμᾶς ὀρχεμένους.

λα. ὄρμασι

τὰς κυρσάνιαις ἢ μεταμόσια

τὰν τεὰν μῶσιν, ἕπις

οἶδεν ἀμετῆς τ' ἀσωναίης

ὄκατοὶ μὲν ἔω δόπιμιτῶν

στρόπερον θείκειλοι

ποτῖα κάλα, τὴς μῆδ' ἄς τ' οὐκίαι

αἰεὶ δ' αὖ λεωνίδας

ἄγει αἰετῶν τὰς κάπρις

θαγόντας οἷα τ' ὀδόντα, πολὺς

δ' ἀμφὶ τὰς γύνας ἀφροῦ ἠνσῶ

πολὺς τ' ἅμα

καὶ καὶ τ' σκελῶν ἀφροῦ ἠνσῶ,

ὡ γὰρ τ' ἠνσῶν σὺκ' ἰλιάσως

τὰς ψάμματα πὶ πέρσων.

ἀρτοτέρ' ἀρπμι, σπρωκτόνε

μίλι δ' ἑρῶν πρὸς ἠνσῶ, αἰε

ποτῖας σὺκ' ἠνσῶ, ὡς

Συνέχης πολλῶν ἀμὲρ ἠνσῶ,

καὶ δ' αὖ

φιλία δ' αἰετῶν δ' ἠνσῶ εἴη

ἑρῶν Συνθήκαι

καὶ τῶν αἰμυλῶν ἄλλα πέρσων

παισιμίμειθ' ᾧ
 δῦρ' ἴθι δῦρ' ᾧ
 κυναγέταρσένε.

λυ. ἄγε νῦν ἐπειδὴ τὰ λυα πιποῖη καλῶς
 ἀπάγεσθε ταύτας ᾧ λάκαιες τὰς δέτε
 ὑμεῖς, ἀνὴρ ᾗ παρὰ γυναῖκα, ἔγνη
 σήτω παρ' ἀνδρα, καὶτ' ἐπ' ἀγαθαῖς Συμ-
 φοραῖς

ὄρχισάμφοι θεοῖσιν ἀλαδόμεθα,
 τὸ λοιπὸν αὖτις μὴ ξαμδρτάειν ἐπ
 πρὸσαγε χερσὶν, ἴπαγα χαρίτας,
 ἐπὶ ᾗ κάλεισσι ἄρτεμι,
 ἐπὶ ᾗ δίδυμοι ἄγε χερσὶν ἰκείον
 δῦφρον, ἰπιδένυσσον
 ἔς μ᾽ ἑμναῖσι βάκχι ὄμρασι
 δαίει).

διάτε πυρὶ φλιγόμενον
 ἐπί τε ποσειάν ἄλοχον ὀλβίαν,
 ἥτε ᾗ δαίμονας οἷς ἐπιμάρτυος
 χρησόμεθ ἕκ ἐπιλήσμοσιν
 ἡσυχίας πείρι τ' μεγαλέφρονι,
 ἡδ' ἐποίησι θεὰ κύπρις,
 ἀλαλαὶ ἰηπαιήων,
 αἴρεσθ' ἀνωγαί,
 ὡς ἐπιτίκηγαί,
 δῦοὶ δῦοὶ. δῦαὶ δῦαί,
 λάκων σφόδρασι δῦσὺ μῦσων
 ἐπὶ νεία νείων.

χ. λ. ζεύγασθε αὐτ' ἱερωνδὸν ἐκλιπῶσα μέγα
 μόλε λάκαινα, περιπλὸν ἀμῖν
 κλεῖσθαι τ' ἀμύκλαις ἀπίκω ζῖος

κὴ χαλκίοικον ἄσκιαν,
 τυνδαρίδας τὰ γασῶς,
 τοὶ δὴ παρ' ὑρώων ψιάδ' ἄδοντι
 εἰα μάλα ἔμβη.
 ὦ κῦφα πάλλων,
 ὦ σπάρων ὑμνεῖαμες,
 τῶς Σιών χοροὶ μίλλοντι
 κὴ ποδῶν κτύπῳ
 αἴτι πάλοι βαι κώραι,
 παρ' ὑρώων
 ἀμπαλλοντι πυκία ποδῶν
 ἀγκυρὸς ὕσταται,
 βαι ἢ κίμων σείοντ' αἰωθεῖ βακχῶν
 θυροσὶ δ' ἄδαν, κὴ παιδ' ἄδαν,
 ἀγῆ δ' ἀλήδαι παῖς
 ἀγνα χορογῶς εὐπριπῆς,
 ἐκθάλα κόμικε
 παρομπυκιδ' ἴδετε,
 χεῖ ποδῶν τε πᾶ δὴ
 αἴ τις ἔλαφῳ
 κούτιν δ' ἄμα παι-
 ῆ χοροφελέων,
 κὴ τὰν Σιών δ' αὐτὰν κροτίστων
 χαλκίοικον ὕμναι
 τὰν παμμάχων.

Αριστοφάνου λυσιστράτης τίλθ

irridet Jovis fulmina p. 7.

il taxe ceux qui pour dire bonjour
ne se servoient pas du mot Xaipar
comme trop commun mais bien
d'ασσοζ opas p. 15

utitur verbo μελαγχοδαι p. 16.

αασοδαιμωδαι p. 17.

est et αλυσος nept. p. 585 +
an duplex innuitur neptunus ^{non sed} αασοδαιος ab
ter, albet ^{videndum ad quod alluditur} est mukelue
irridet eos qui ^{relax et putax} larva pallida furtas
simulabant in τραγοειρη p. 19.

habitu bien teints en diverses couleurs
p. 23.

τωοδαιμωδαι in domo p. 25.

la façon de crier esculape vous
est grand. p. 29.

innuit balneum frigidum
minime conducere semibus p. 30

le pède vocat ~~conuitem~~ esculapir
λασι p. 31. et panaceam ibid

ibid. il fait voir par l'exemple
d'esculape que les medecins faisoient
eux meme les drogues composees

faire des entrecats p. 34 x

C'étoit autrefois la coutume
de couvrir de drap rouge la tête
du malade. p. 32. cette pratique
est encore recommandée pour la
peste verole
les auteurs jettèrent des figues pour
faire venir le peuple p. 34.

p. 37. *ισότης υαε βελήρια*

p. 41 *μεδωνος μεμνηνα*
avidorum continent AB Chenia

p. 56. *Cartes de Geographie*

p. 59 *Salpe videt l'autos des disciples*
des philosophes, appellant ainsi Socrate

p. 95. *Juvenibus non licebat versu apio*
anetho, raphano, qui cibus est senum
aphrodisiacus.

p. 97. *plante nominantur Kalas*
mos λευκος ²ψιδαζ, λευκη ³φυλλο
βαλεσα. 3 populus alba.

2. de similit. vid. plin. l. 16. c. 35.

theophrast. lib. 3 de plant. cap. 36,

et Caroli pascatii de coronis lib. 1. c. 17.

et cap. 15.

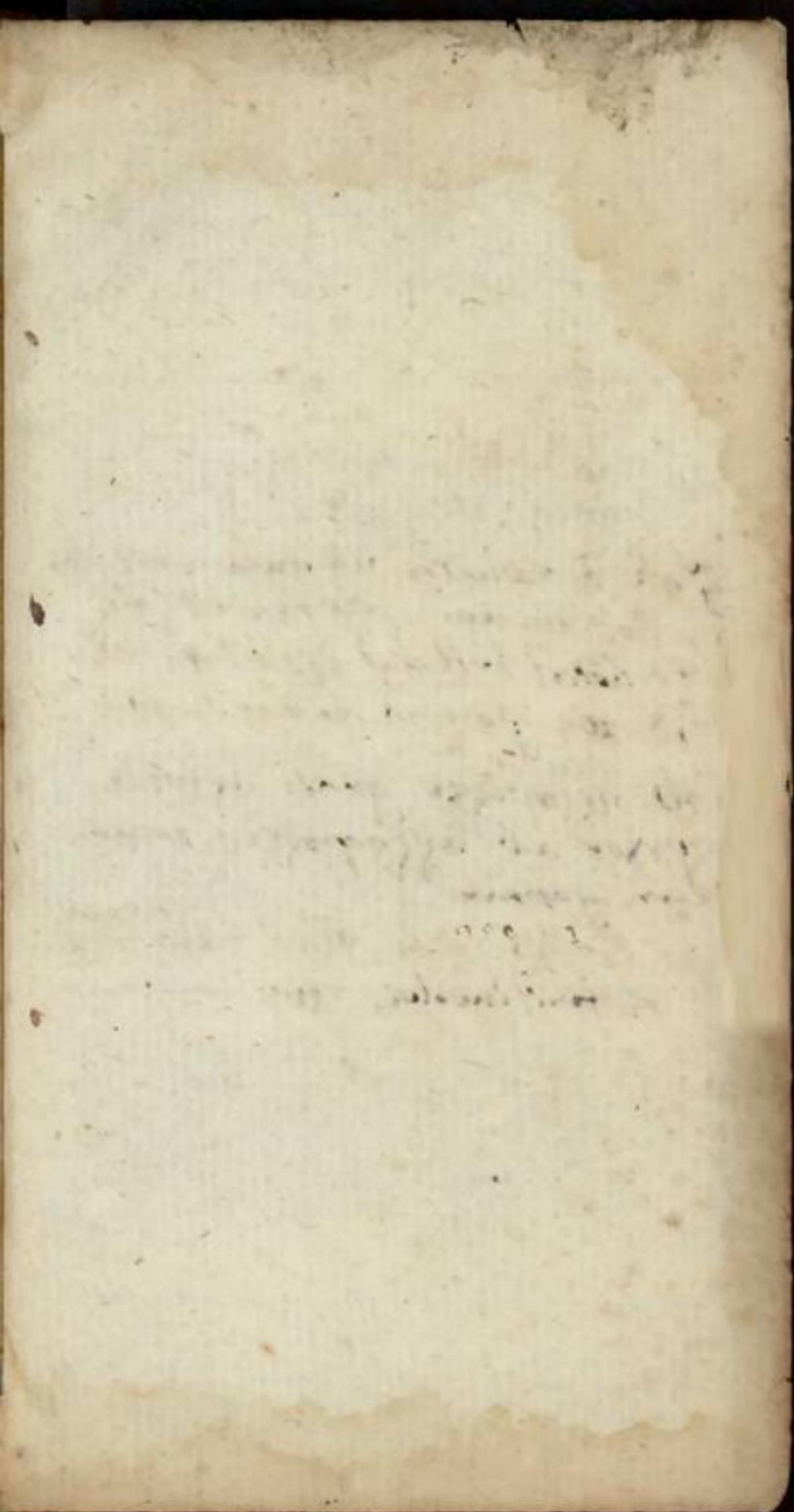
p. 98. *batrea calida exervant*

p. 104 *ατοαιολη fract.*

p. 107. *sale fricatus hic Juvenatur*
cele irritum a fixa congel.

p. 122. *lela ne vieillit dephus*
Stur ad.

p. 123 *obscurem subpilot.*

π. 571. περιβραχίονος περιβραχίονος
οίρεα de panis? alii vertunt
calceos.

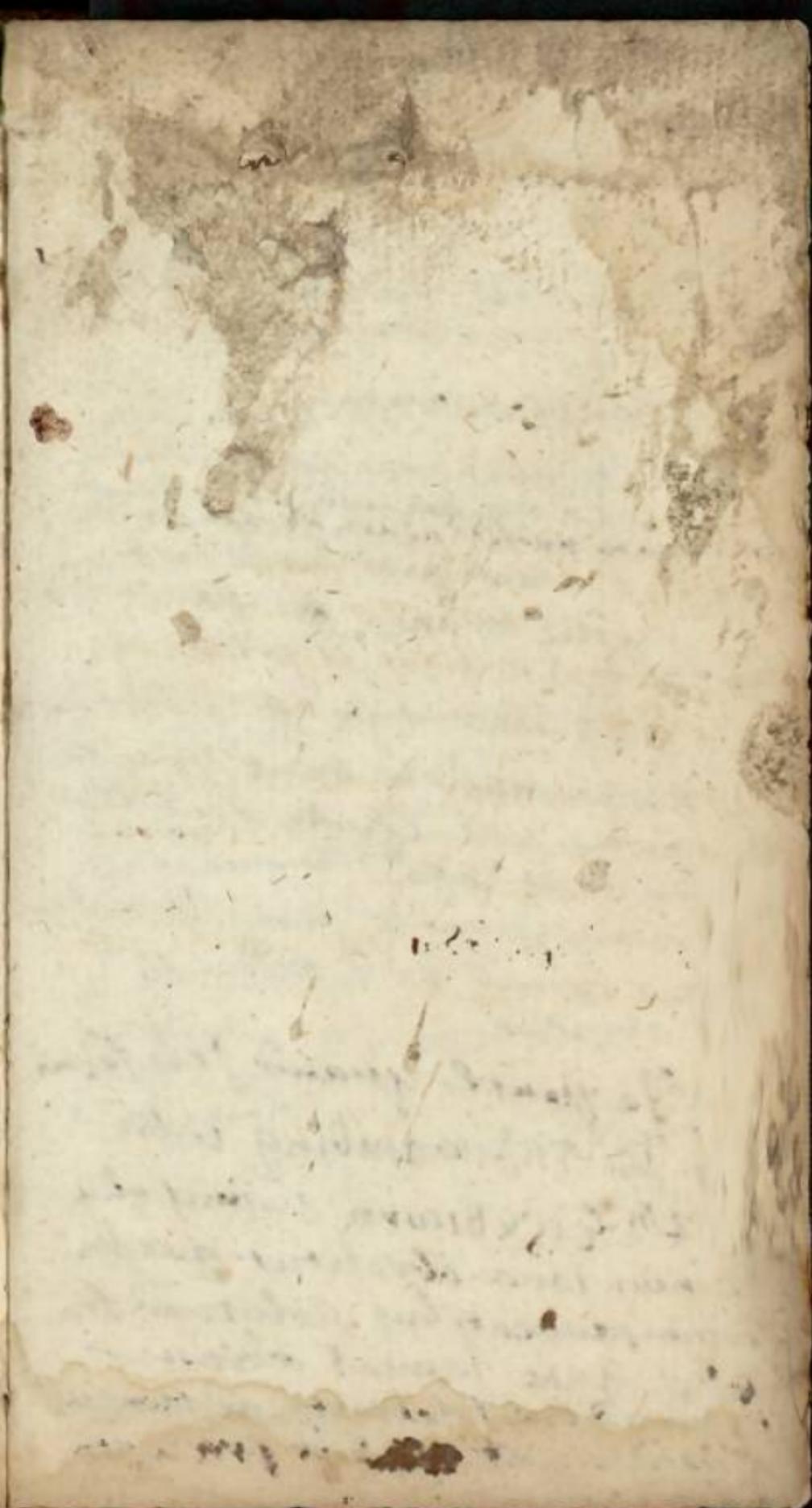
π. 576. ενυχακίτον θυγγας πατρικον
πίτουρ, πλάδιον, πρὸ θηλασίου
υαφάνι.

π. 579. εἰπεῖ ὅδε ἰδιομενυς οὐδὲ
παράδειτος ἀντακταί, ἑταί
saut rapprocher de nos
jours. il s'agit de la capitale.

593. δισώωτη uingula ovium. sor-
des ovium. πατέω et οἶς
τριβόλος τριβύλιος διοσ. 1. 4. 6. 15.
Τελύω γλομμὸς λανὰ λάρπη.

596. ἡρρηγορέω quasi ἀρρηγορέω
εφρερον ἀβ ἀρρηγορέω ἀντακταί
λατὰ γαστρε.

597. εντεθειω οἶαι, φρίον ^{folium} ficus, ficul-
neis foliis involui, τρεῖς

p. 6. ou vogue si sec que cela si poudreux, si sal

p. 7^x

p. 9^x lui vole les habits &c

p. 13^x

p. 14^x foetorem ibid. Quællavendo in
rium Gallatorie Cartilæne
ibid. xx

p. 15° prættigit atensem agibus Mos
rom purpure

p. 18 ιατρον xxx nec artem ullam
medicines esse nec lucrum at heni
caril nyani profit ni arts il tout q rien.

p. 20. x etant just sur le fait

p. 20^{xx} a quelle amande de faire voir
en justice si tu et pris

p. 24^{xx} quodam lege quodam furum

p. 24 — au lieu d'une bonne
chute, une cruche dont le
haut est cassé

p. 28^x non persuadabz etidenti persuadabz

p. 29 narrans ex τ woodw us τ
κερατω

p. 38 Je pensé quand je le ferai

pag. 42 Τηλια ambitus libri

p. 4^m εισηδιων namus oka
gineus lana obvolatus quem
circumpendentibus dolorum fru-
ctibus ante Januariæ adiuam
suspendere solebant ad famem
evitandam & ~~omni~~ sub præcepto

p. 46 vasos. yamuz seu ylacente
ex melle uviu passif aliis que
condimentis dantur et constra-
tion.

p. 47. αποσταμα era delecto a qua
trem exonerandum uoluit attine
pro uolunt plus

p. 51 - Cela n'arrivoit pas auparavant

p. 53. ^{τεροτα} locus ubi sicatur a capite
^{τεροτα} habuit de locher
de couleur lafraee

p. 55 - macevatus v. xtau sandorade

p. 56 x nugatoria subtilitate

p. 60 maladie qui consume effrova
lement ibid. x exercitatus garru
ly uafes d. waly huta waly waly
farinata tenuissima

p. 63. uido. capess fuerit uolitey

p. 66. fauient ufer du uore
ardent.

p. 67. quid i dicit lege i dicit
nugavit.

p. 98 Satys pondus ziv. heb. sid.

p. 115 Jene pouvoit pas dire trois
mots sans faire une faute.

IV.

Tucudita

Tucudita

Biblioteca de Jerez
de Cacer

14
T

